

THEOD.
A POL.
HEROD.

10 — 15

21

BIBLIOTECA
DE LA
UNIVERSIDAD DE SALAMANCA.
Sala Est. Tab. Núm.

Theodorus

06128

618629313

theodorus totus atticus & propterea brevis attica n. lingua brevis et pro
theodorus totus atticus & propterea brevis attica n.
lingua brevis & concisa & ubi multa sunt intelligi necesse
est. theodorus totus atticus et propterea brevis attica
lingua brevis & concisa & ubi multa sunt intelligi necesse
est.

NOZOPAEWS
In hoc volumine haec insunt.
Theodori Introductivae grammaticae libri quatuor.
Eiusdem de Mensibus opusculum sanequapulchrum.
Apollonii grammatici de constructione libri quatuor.
Herodianus de numeris.

theodorus totus atticus & propterea brevis attica n. lingua brevis et pro
theodorus totus atticus & propterea brevis attica n.
lingua brevis & concisa & ubi multa sunt intelligi necesse
est. theodorus totus atticus et propterea brevis attica
lingua brevis & concisa & ubi multa sunt intelligi necesse
est.

theodorus totus atticus & propterea brevis attica n. lingua brevis et pro
theodorus totus atticus & propterea brevis attica n.
lingua brevis & concisa & ubi multa sunt intelligi necesse
est. theodorus totus atticus et propterea brevis attica
lingua brevis & concisa & ubi multa sunt intelligi necesse
est.

theodorus totus atticus & propterea brevis attica n. lingua brevis et pro
theodorus totus atticus & propterea brevis attica n.
lingua brevis & concisa & ubi multa sunt intelligi necesse
est. theodorus totus atticus et propterea brevis attica
lingua brevis & concisa & ubi multa sunt intelligi necesse
est.

theodorus totus atticus & propterea brevis attica n. lingua brevis et pro
theodorus totus atticus & propterea brevis attica n.
lingua brevis & concisa & ubi multa sunt intelligi necesse
est. theodorus totus atticus et propterea brevis attica
lingua brevis & concisa & ubi multa sunt intelligi necesse
est.

128

Theodorus Gaza

128

Il magistrona... in sito es 20 librof anno domini 1541
y sefenta y seis diendo de los et y lictos senor don...
jo canabof

EWZ

2-10-3

~~Num. 28. cap. 5. num. 16.~~

Qui uero est tertius tractat erudite de accentu & quantitate syllabæ : atq; orthographia. ne (ut ipse dicit) barbarismus: quod est peccatum circa dictionem: eueniat. quotq; modis fiat: ostendit. Quartus autem de partium orationis constructione cōmemorat cū figuris quibusdam: elegantissq; dicendi. Apollonio uero: si cum tibi legendo feceris familiarem: magnopere delectaberis ac proficies. Est. n. doctus: elegans: uariis: & patet. hic est de quo sic in procœmio meminit Priscianus. Quid enim Herodianus arctus. hic est de quo sic in præfatio inueniri queat? Tibus certius? Quid Apollonii scrupulosus quaestionibus enucleatus inueniri queat? Et in eodem. Quauis ad Herodiani scriptorum pelagus: & ad eius patris Apollonii spaciofa uolumina: compendiofa existimada sint scripta librorum meorum: eu uero ee de quo Priscianus: potes ex eius uita colligere: quæ impressa est in principio ipsius libri de constructione. in qua filii quoque Herodiani sit mentio. Edidit uterq; de arte grammatica imensa uolumina: quæ legis uidetur Priscianus. Nos autē ut alijs plurimis in quauis scientia pretiosissimis libris uel hominum incuria: uel infœlicitate temporum: his quoque caremus. uix extant Apollonii quatuor libri de constructione: qui quales sint studedo tu ipse cognosces. Illud non te fugiat: exemplaria habuisse me quamplurima: curasq; ut quæmendatissime imprimerentur. neque quicquid ausum aut addere aut diminuerẽ. Spe rabam enim cum cæteros Apollonii libros tum hos quoque de constructione habiturum nos aliquando corretores: & quortuncq; etiã scripsit Herodianus filius: si quo in carcere indigne & miserabiliter detenti latēt squalidi: fuliginosiq; & corrosi blattis. Interim quosdam Apollonii: Theodoriciq; libros tibi non mediocriter profuturos studiose legas.

Quod si primo duriusculi uidebuntur: meminervis illius pertriti prouerbi. nihil esse uolenti arduũ: nihil difficile: anteq; uirtutem esse a iustissimo Deo sudorem positum & longum & arduum ad eam callem: ac primo asperum. Verum cum perueneris iocundus: nihil dulcius. Nihil est (mi

longum & arduum ad eam callem; ac primo alperum. Verum cum per-
ad uirtutem; nihil tibi illa iocundius; nihil dulcius. Nihil est (mi-
hi crede) tam difficile; quod saepe & accurate legēdo nō fiat
facile. Stude igitur assidue ac libenter; & profici-
es quantū uoles. quoniam si studio
sus fueris; erit tibi multa rerū
cognitio. multa doctrina.

Quod é Iso
cratis.

Quod e ilo
cratis.

ἰς Θεολογικὰ θη

ΠΑΡΑΥΛΟΙΣ.

VALE.

VALE. *Commendatarius ordinis*

et pretio unius nummi quatuor in

Εἰς Τετάρτη. i. in quatuor hoc est ex. 4.
libris primus/modus loquen-
di elegans.

ΩΝ Τεσσάρων καὶ εἰκοσιγράμματων.
 φωνήεντα μὲν ἐπὰ . ᾱ . ῆ . ἱ . ὀ . ὦ . υ
 Σύμφωνα δὲ τὰ λοιπὰ, ἐπακαίδεκα.
 Τῶν ὃ φωνηέντων, μακρὰ μ̄ . ῆ . ὦ . βρα
 χέα δὲ . ῆ . ὀ . δόχονα ῃ . ᾱ . ῑ . ῡ . Ἔξ
 ὧν δὲ Φθογγοὶ κυρίως μὲν . αῖ . αὖ . εῖ . ῶ
 οῖ . οὔ . κατὰ χρεῖς τεκῶς ῃ . ᾱ . ῆ . ὦ . ῡ

Τῶν ὅσων συμφωνῶν, πὰρ μὲν, ἡμίφωνά· οἶον . ζ⁻ . ξ⁻ . ψ⁻ . λ⁻ .
 μ⁻ . ν⁻ . ρ⁻ . σ⁻ . ὧν δευτὰ μὲν . ζ⁻ . ξ⁻ . ψ⁻ . Ἄμειπὰ βολὰ ἡ
 ὑγρα⁻ . λ⁻ . μ⁻ . ν⁻ . ρ⁻ . Τὰ ὅσ' ἀφ' ὧν α· οἶον . β⁻ . γ⁻ . δ⁻ . κ⁻ . π⁻ .
 τ⁻ . θ⁻ . φ⁻ . χ⁻ . ὧν ψιλὰ μὲν . κ⁻ . π⁻ . τ⁻ . δασέα δὲ . θ⁻ . φ⁻ .
 χ⁻ . μέσα δὲ, β⁻ . γ⁻ . δ⁻ . Ἐκ δὲ τῶν εἰρημνύων τῶν δευτὰ μμὰ
 των, αἱ συλλαβαὶ ὅθ' ἐμαίλιζες, ἐξ ὧν ὀλόγος. Τῶν ὅσων μέ
 ρη μὲν ὄνομα, ρ' ἡμα, μέτρον, ἄρθρον, ἄντωνυμία, πρόθεσις, ἐπίς
 ῥημα, συνύθετος. † amantio ΓΕΡΪ ΓΡΟΣΩΔΙΩΝ, †

Προσωπῶν ὁ ζῆς α βαρεῖα πεισσωμένη ἡ διασεία. ψι
 λή. ἀπὸ σφοδρῶς. ὕψεν. — διασολή. 1 **Π**ερί ἄσθρα.
 Ἀσθρον ὃ τὸ μὲν τοι προτακτικόν, οἶον ὁ τὸ δὲ ὑπτακτικόν,
 οἶον ὅς, ἡ τὸ μὲν ἀρσενικόν, οἶον ὁ τὸ ἡθελύκορ, οἶον ἡ, τὸ ὃ δὲ τε
 ρον, οἶον τὸ ἐχθρὸν δὲ καὶ ἀριθμὸν, καὶ πῶσιν ἐπὶ ὄμματα, ἀριθμὸν
 μὲν ἐνικόν, δὴ γόρ. πληθυντικόν, πῶσιν δὲ, εὐθεῖα γυμνασικήν, δο
 τικήν αἰτιατικήν. Κλίσις δὲ τῶ μὲν προτακτικῷ τοιαύτη.
 Ἡ δὲ θέα ὁ ἡ γενική τῶ ἡ δοτική τῶ ἡ αἰτιατική τῶν. ἡ δὲ θέα,
 ἡ αἰτιατική τῶ ἡ γενική καὶ δοτική τοῖν. ἡ δὲ θέα οἱ ἡ γε
 νική τῶ ἡ δοτική τοῖς ἡ αἰτιατική τῶν ἐνικὰ. θηλυκά ἡ ἐν-

† Αμετάβολα. i. immutabilia dicuntur quia nō mutantur nec a
in designatione aut nomini cum est ultima ut hektor & helin.
nec in futuris verborū

Εκ δε τῶν 8. — destinat
 1. particula completiva. ὁ αὐτὸν. — articulus quo aliquando pro
 dominica. ὁ ἐκ τῶν 8. παρὸς. sed ὁ habet maiorem emphaſin.
 2. particula δε. ſignificat quāvis ut ſunt promi. 8. τοι. 1. hō

V. vocatur. y. phlo pcut
aviter ad differentias ali
rñ. f. 4. & 1. & 01. & 81
In quibus pronuntiat dis
tigu majorem nim ad, beba
na. y. tenuiter pronuntia
quas differentias majores no tem
.. valet. o. & 8. & vero v
let. k. & o.

.. Vocatur sic qd sonum.
obtusig quaz & cetera
1. hif de qre confu
de sunt au
res

istis autem ponitur in
v. 9 & predicti super
vocalibus. nā omnes
ty habent ratione
v. 10.

*declinat² prius & tunc
tunc & tunc
lee^d*

θεῖα ἢ γενικὴ τῆς ἢ δοτικὴ τῆς ἢ αἰτιατικὴ πλὴν. Διότι ἢ δὲ
θεῖα αἰτιατικὴ πλὴν ἢ γενικὴ καὶ δοτικὴ πλὴν. πλὴν ἢ δὲ
θεῖα αἰτιατικὴ τῆς ἢ δοτικὴ πλὴν ἢ αἰτιατικὴ πλὴν. ὅτι
δέτερον. ἢ δὲ θεῖα τῆς ἢ γενικὴ τῆς ἢ δοτικὴ τῆς ἢ αἰτιατικὴ τῆς.
Διότι. ἢ δὲ θεῖα αἰτιατικὴ τῆς ἢ γενικὴ ἢ δοτικὴ. τοῖν.
πλὴν. ἢ δὲ θεῖα τῆς ἢ γενικὴ τῆς ἢ δοτικὴ τοῖς ἢ αἰτιατικὴ
πλὴν. Κλητικὴν δὲ οὐθέν, οὐδεμίαν ἔχει. τὸ γὰρ ὅτι ἄρθρον
αἰτιατικὴν κλητικὴν. Τοῦ δὲ ὑπερτακτικοῦ κλίσις ριάντη.
Ἀρσενικά. ὅτι. ὅτι. ὅτι. Διότι. ὅτι. πλὴν. ὅτι. ὅτι. ὅτι.
Θηλυκά. ὅτι. ἢ ἢ ἢ ἢ. Διότι. ἢ ἢ ἢ. πλὴν. ἢ ἢ ἢ.
αἰς. ὅτι. ὅτι. ὅτι. Διότι. ὅτι. ὅτι. ὅτι.

1. nullu. f. αρθρον
quia apud grecos due ne
gationes magis negant
tres autem maxime

De nomine

Accidentia nominis

fine

καρποτης

docet. & di
citur quia a
pud veteres no
n erat declinatio
omni numerus
in finem

ΠΕΡΙ ΟΝΟΜΑΤΟΣ.
ὄνομα δὲ τὸ μὴ κίνητον. οἷον Σωκράτης. τὸ δὲ προσήγορικόν.
οἷον ἄνθρωπος. τὸ δὲ ἐπίθετον. οἷον ἀγαθός. τὸ δὲ ἀναφορικόν. οἷον
οἷος. τὸ δὲ ἔρωτηματικόν. οἷον ποῖος. τὸ δὲ ἀριθμητικόν. οἷον εἷς.
δύο. τρεῖς. Πάρρητος δὲ ἔχει, γένος, εἶδος, ἄρμα, ἀριθμὸς,
πῶσιν. προσώπων, γένος μὲν ἀρσενικόν. οἷον λόγος, θηλυκόν. οἷον
ὀνείσις. μὴ δὲ τέρον. οἷον ἀγαθόν. εἶδος ὃ πρῶτον λυπν. οἷον πᾶς.
παράγωγον. οἷον θεῶν. ἄρμα ὃ ἀπλοῦν. οἷον ἵππος. σιῶν. οἷον
ὀν φίλι. πῶσιν. Ἀριθμὸν δὲ ἐνικόν. οἷον θεός. Διότι. οἷον θεῶν.
πλὴν. οἷον θεοί. Πῶσιν δὲ ἡθεῖαν, γενικὴν, δοτικὴν, αἰ
τιατικὴν, κλητικὴν. Γένος παρὶ, τρεῖς, οἷον Σωκράτης.
δύο, τρεῖς, οἷον Σωκράτης.

ΠΕΡΙ ΚΛΙΣΕΩΣ.

Κλίνεται ὃ, ἢ τὸ ἰσοσυμμάτως. αἰνείας. αἰνέου. ἢ περιπλοσυμά
τως. αἰας. αἰαντος. Καὶ ἰσοσυμμάτως μὲν τετραχῶς, περὶ
ροσυμάτως δὲ μοναχῶς. δὴ ἢ κλίσις τῶ ὀνόματος ἢ μὲν πρῶ
τῇ καλείσθω. ἢ δὲ δευτέρῃ. ἢ δὲ τρίτῃ. ἢ δὲ τετάρτῃ. ἢ δὲ πέμ
πτῃ, περιπλοσύμβωτος. Πρῶτῃ μὲν οὖν ἢ τῷ εἰς.
αἰς, ἢ εἰς, ἢς, λυγόντων ἀρσενικῶν. ὦν ἢ γενικὴ, εἰς οὖν, ἢ δοτικὴ εἰς.
αἰς, ἢ εἰς, ἢ αἰτιατικὴ εἰς, ἢ μετὰ τῷ φωνήεντος τῆς ἡθεῖας λήγῃ.
ἢ ἡθεῖα ὁ αἰνείας. ἢ γενικὴ τῶ αἰνέας. ἢ δοτικὴ τῷ αἰνέας. ἢ αἰ-

τιατικὴ τῶν αἰνέας. ἢ κλητικὴ ὧ αἰνέας. ἢ αἰνέας. ἢ ἡθεῖα,
αἰτιατικὴ τῶ αἰνέας. ἢ γενικὴ καὶ δοτικὴ τοῖν αἰνέας. ἢ κλητι
κὴ ὧ αἰνέας. ἢ ἡθεῖα οἱ αἰνέας. ἢ γενικὴ τῷ αἰνέας. ἢ δοτικὴ τοῖς
αἰνέας. ἢ αἰτιατικὴ τοῖς αἰνέας. ἢ κλητικὴ ὧ αἰνέας.

Ὁ χύσις. τῶ χύσις. τῷ χύσις. τῶν χύσις. ὧ χύσις. ἢ χύσις.
τῶ χύσις. τοῖν χύσις. ὧ χύσις. οἱ χύσις. τῷ χύσις. τοῖς χύσις.
Τὸς χύσις. ὧ χύσις.

ΠΡΩΤΕΡΑ ΔΕ ἢ ΤΕΙΣ. ἢ Εἰς. ἢ Εἰς. ἢ Εἰς. ἢ Εἰς. ἢ Εἰς. ἢ Εἰς.

τῶν θηλυκῶν. ὦν ἢ γενικὴ εἰς. ἢ εἰς. ἢ εἰς. ἢ δοτικὴ εἰς. ἢ εἰς. ἢ εἰς. ἢ αἰ
τιατικὴ εἰς. ἢ μετὰ τῷ φωνήεντος τῆς ἡθεῖας λήγῃ.

ἢ μαῖα, τῆς μαῖας, τῇ μαῖα, πλὴν μαῖαν, ὧ μαῖα. τὰ μαῖα, τῶν
μαῖαν, ὧ μαῖα. αἱ μαῖαι, τῷ μαῖαν, τῶς μαῖας, τὰς μαῖας.
ὧ μαῖαι. ἢ μῦσα, τῆς μύσης, τῇ μύση, πλὴν μύσαν, ὧ μου
σα. τὰ μῦσα, τῶν μύσαν, ὧ μύσαι. αἱ μῦσαι, τῷ μύσαν, τῶς
μύσαι, τὰς μύσαι, ὧ μύσαι.

ἢ τιμή, τῆς τιμῆς, τῇ τιμῇ, πλὴν τιμῆν, ὧ τιμή. τὰ τιμή, τῶν
τιμῆν, ὧ τιμή. αἱ τιμή, τῷ τιμῆν, τῶς τιμῆς, τὰς τιμῆς, ὧ τιμή.
ἢ τίς, τῆς τίς, τῇ τίς, πλὴν τίς, ὧ τίς. τὰ τίς, τῶν
τίς, ὧ τίς. αἱ τίς, τῷ τίς, τῶς τίς, τὰς τίς, ὧ τίς.

ἢ τίς, τῆς τίς, τῇ τίς, πλὴν τίς, ὧ τίς. τὰ τίς, τῶν
τίς, ὧ τίς. αἱ τίς, τῷ τίς, τῶς τίς, τὰς τίς, ὧ τίς.
ἢ τίς, τῆς τίς, τῇ τίς, πλὴν τίς, ὧ τίς. τὰ τίς, τῶν
τίς, ὧ τίς. αἱ τίς, τῷ τίς, τῶς τίς, τὰς τίς, ὧ τίς.

ἢ τίς, τῆς τίς, τῇ τίς, πλὴν τίς, ὧ τίς. τὰ τίς, τῶν
τίς, ὧ τίς. αἱ τίς, τῷ τίς, τῶς τίς, τὰς τίς, ὧ τίς.
ἢ τίς, τῆς τίς, τῇ τίς, πλὴν τίς, ὧ τίς. τὰ τίς, τῶν
τίς, ὧ τίς. αἱ τίς, τῷ τίς, τῶς τίς, τὰς τίς, ὧ τίς.

ἢ τίς, τῆς τίς, τῇ τίς, πλὴν τίς, ὧ τίς. τὰ τίς, τῶν
τίς, ὧ τίς. αἱ τίς, τῷ τίς, τῶς τίς, τὰς τίς, ὧ τίς.
ἢ τίς, τῆς τίς, τῇ τίς, πλὴν τίς, ὧ τίς. τὰ τίς, τῶν
τίς, ὧ τίς. αἱ τίς, τῷ τίς, τῶς τίς, τὰς τίς, ὧ τίς.

ἢ τίς, τῆς τίς, τῇ τίς, πλὴν τίς, ὧ τίς. τὰ τίς, τῶν
τίς, ὧ τίς. αἱ τίς, τῷ τίς, τῶς τίς, τὰς τίς, ὧ τίς.
ἢ τίς, τῆς τίς, τῇ τίς, πλὴν τίς, ὧ τίς. τὰ τίς, τῶν
τίς, ὧ τίς. αἱ τίς, τῷ τίς, τῶς τίς, τὰς τίς, ὧ τίς.

ἢ τίς, τῆς τίς, τῇ τίς, πλὴν τίς, ὧ τίς. τὰ τίς, τῶν
τίς, ὧ τίς. αἱ τίς, τῷ τίς, τῶς τίς, τὰς τίς, ὧ τίς.
ἢ τίς, τῆς τίς, τῇ τίς, πλὴν τίς, ὧ τίς. τὰ τίς, τῶν
τίς, ὧ τίς. αἱ τίς, τῷ τίς, τῶς τίς, τὰς τίς, ὧ τίς.

ἢ τίς, τῆς τίς, τῇ τίς, πλὴν τίς, ὧ τίς. τὰ τίς, τῶν
τίς, ὧ τίς. αἱ τίς, τῷ τίς, τῶς τίς, τὰς τίς, ὧ τίς.
ἢ τίς, τῆς τίς, τῇ τίς, πλὴν τίς, ὧ τίς. τὰ τίς, τῶν
τίς, ὧ τίς. αἱ τίς, τῷ τίς, τῶς τίς, τὰς τίς, ὧ τίς.

ἢ τίς, τῆς τίς, τῇ τίς, πλὴν τίς, ὧ τίς. τὰ τίς, τῶν
τίς, ὧ τίς. αἱ τίς, τῷ τίς, τῶς τίς, τὰς τίς, ὧ τίς.
ἢ τίς, τῆς τίς, τῇ τίς, πλὴν τίς, ὧ τίς. τὰ τίς, τῶν
τίς, ὧ τίς. αἱ τίς, τῷ τίς, τῶς τίς, τὰς τίς, ὧ τίς.

ἢ τίς, τῆς τίς, τῇ τίς, πλὴν τίς, ὧ τίς. τὰ τίς, τῶν
τίς, ὧ τίς. αἱ τίς, τῷ τίς, τῶς τίς, τὰς τίς, ὧ τίς.
ἢ τίς, τῆς τίς, τῇ τίς, πλὴν τίς, ὧ τίς. τὰ τίς, τῶν
τίς, ὧ τίς. αἱ τίς, τῷ τίς, τῶς τίς, τὰς τίς, ὧ τίς.

Secunda

In ista declinatione & prima
semp. geniti. plur. definit
in. av. perisprotona

hij
Xiquia & perisprotona
neutra in. ov. fin
quinta declina. plur
syllabo in. ut in
mison. onos. i. m
lus

Handwritten signature and decorative flourishes at the bottom of the page.

Ὁ Ἰπποκρίτης δὲ τὸ μὲν εἰς κῶς· οἷον ἀνθρώπις· νεανίσκος· τὸ δὲ εἰς
 ἰδρ· οἷον ἀνθρώπις· τὸ ὃ εἰς αἶθρον οἷον κρεάθρον· τὸ ὃ εἰς ὕδρην οἷον
 λογύδρην· τὸ δὲ εἰς ὑλίων οἷον μαφρακύλιον· τὸ δὲ εἰς αἶρτον οἷον
 αἶριον· τὸ ὃ εἰς ἄξ· οἷον λίθαξ· τὸ ὃ εἰς· ἑπὶ θαλυκῶ· ἰνυσις· Κτη
 τικὸν δὲ τὸ μὲν εἰς κῶς ἀπικὸς· δαρικὸς· δαρικὴ· δαρικόν· τὸ δὲ
 εἰς φῶς οἷον αἰάντειος· αἰαντεία· αἰάντειον· Παρώνυμον
 ὃ θέωρ ἀπὸ τοῦ θεός· ῥηματικὸν δὲ φιλήμ· ἀπὸ τοῦ πεφίλημ·

ΠΕΡΙ ῬΗΜΑΤΟΣ.

De Verbo. **Π**ρῆμα δὲ τὸ μὲν ἐν βῆτι κ' οἶον τυπώ· τὸ δὲ παθητικ' οἶον τυπώ. τὸ δὲ μέσ' ἐστὶν κοινὸν οἰβιάζομαι. τὸ δὲ εἰς δέτερι οἰβιάινω· τὸ δὲ αὐτοῦ ἐν βῆτι κ' οἰβιάχομαι. τὸ δὲ αὐτοῦ παθητικ' οἰβιάχω· ἐστὶ τὸ μὲν εἰς ὠ βαρύνονον, οἰβιάτω· τὸ δὲ εἰς ὠ πεισώμ) ἐκ συναιρέσεως οἶον Παρεπόμενα δὲ χ) εἰδος· χῆμα· αἰε- || π) δ'· τὸ δὲ εἰς μὲ οἰβιάτῃμι. θ) μ'· πρόσωπν· χρόν)· ἐγκλισιν. Εἰδος μὲ πρόσωπν· οἶον ἀρδῶ· παρδῶ)· οἶον ἀρδένω. Σχῆμα δὲ ἀπλῶν· οἶον φρονῶ)· (ἀθετον οἰβιά καταφρονῶ. Αἰεθ) μ' ἐν κ'· οἶον λέγω· δ) κ'· οἶον λέγει)· π) λ) θ) οἶον λέγουσιν. Πρόσωπν δὲ πρόσωπν· οἶον γράφω· δ) α) τ) ρ) οἶον γράφω· φ) ς)· τ) ρ) οἶον γράφω· Χρόνον δὲ εἰς ὧν πῶσιν ἐνεσῶτα. **Ε**γκλισιν δὲ οἰβιά κ'· προσεκτι || μέλλοντα. **Κ**λίσεις δὲ εἰς α) τ) κ) ἡν, ἡκ) τ) κ) ἡν, ὑ) η) τ) κ) ἡν, ἀ) παρ) ἐμφαρον. Κλίσεις δὲ εἰς α) τ) εἰς ὧν συζυγίαι ἐσῶσαν πέντε, τέσσαρες μὲν τ) ἦ εἰς ὠ ληζύντων. μὲν δὲ τ) ἦ εἰς μῖ.

ΚΛΙΣΙΣ χρόνικη.

Prima Confug. B. Πρώτη μὲν ἐν ἡρώων διατάσσεται ἡ πᾶσι φωνήσι τοῖς οὖν λέειν. τὴν πρῶτον
 φωνήν. ὡς οὐ μὲν διατάσσεται ὅτι δὲ διατάσσεται. ὁ ἐνεστὼς. Φ. π.
 Τύπῳ. ὁ πρῶτος ἐτυπῶν. ὁ μὲν τύπῳ. ὁ αὐτὸς ἐτυπῶν. ὁ δὲ τὴν
 φα. ὁ ἑπῶς. ἐτετύφην. ὁ αὐτὸς. ἐτυπν. ὁ μὲν β. τυπῶ. ΜΕΣΑ.
 ὁ ἐνεστὼς τύπῳ. ὁ πρῶτος ἐτυπῶν. ὁ μὲν τύπῳ. ὁ αὐτὸς ἐ
 τυπῶν. ὁ δὲ τὴν πα. ὁ ἑπῶς. ἐτετύπῳ. ὁ β. ἐτυπῶ. ὁ μὲν
 β. τυπῶ. ὁ παθῶν. ὁ ἐνεστὼς. τύπῳ. ὁ πρῶτος ἐτυπῶν. ὁ αὐτὸς ἐ
 τετύπῳ. ὁ αὐτὸς ἐτυπῶν. ὁ αὐτὸς ἐτυπῶν. ὁ αὐτὸς ἐτυπῶν. ὁ αὐτὸς ἐτυπῶν.
 σομαί. ὁ β. ἐτυπῶν. ὁ β. μὲν τυπῶν. ὁ μὲν μὲν τετύπῳ.

nota hic q[ua]nt[um] constantinus byz[antinus] in .2. q[ua]dragesima
in p[ar]te non ponit verba q[ua]e desinunt in p[ri]mo
duo .T. ut theodori sed in .2. q[ua]dragesima & etia[m] p[ri]mo
theodori fuit quia vult g[ra]tia q[ua]e verba q[ua]e desinunt in duo .T. sint p[ro]p[ri]a q[ua]e v[er]ba q[ua]e habet f[aci]unt futu-
ru[m] in .o. sed ex cepit q[ua]e s[er]vabuntur p[er] .o. & alia p[er] duo .T. q[ua]e faciunt fut. in .e. & p[re]s[entis] in .x
ut op[er]at[ur].

Δουτέρα ἡ ἴσθια δα τὰ γ' ἡ κ' ἡ χ' ἡ λ' ἡ α' ἡ π' ἡ ς'. οἷον λέγω
 πλέκω ἔχω τίκτω ὀρύπτω παύω. ὧν ὁ μὲν μέλων δα τὰ ξ' ὁ δ'
 παρὰ κειμῆρος, δα τὰ χ'. ἘΝΕΡΓΗΤΙΚΑ.
 Ὁ ἑνὲς πλέκω ὁ $\frac{\pi}{\pi}$ ς' ἑπλέκ' ὁ μὲν πλέξω ὁ α' ἑπλέξα ὁ $\frac{\pi}{\pi}$ ς'
 πλέκω ὁ $\frac{\pi}{\pi}$ ς' ἑπλέξ' ὁ β' ἑπλάκ' ὁ β' μὲν πλάκω.
 ΜΕΣΑ. Ὁ ἑνὲς πλέκομαι ὁ $\frac{\pi}{\pi}$ ς' ἑπλέκομαι ὁ μὲν πλέξομαι
 ὁ $\frac{\pi}{\pi}$ ς' ἑπλέξομαι ὁ $\frac{\pi}{\pi}$ ς' ἑπλοκά ὁ $\frac{\pi}{\pi}$ ς' ἑπεπλόκ' ὁ β' ἑπλά
 κόμαι ὁ β' μὲν πλάκωμαι.
ΠΑΘΗΤΙΚΑ.

Οὐνεως πλεομ. ο̃ π̃¹ π̃² ο̃ π̃³ π̃⁴ π̃⁵ π̃⁶ π̃⁷ π̃⁸ π̃⁹ π̃¹⁰ π̃¹¹ π̃¹² π̃¹³ π̃¹⁴ π̃¹⁵ π̃¹⁶ π̃¹⁷ π̃¹⁸ π̃¹⁹ π̃²⁰ π̃²¹ π̃²² π̃²³ π̃²⁴ π̃²⁵ π̃²⁶ π̃²⁷ π̃²⁸ π̃²⁹ π̃³⁰ π̃³¹ π̃³² π̃³³ π̃³⁴ π̃³⁵ π̃³⁶ π̃³⁷ π̃³⁸ π̃³⁹ π̃⁴⁰ π̃⁴¹ π̃⁴² π̃⁴³ π̃⁴⁴ π̃⁴⁵ π̃⁴⁶ π̃⁴⁷ π̃⁴⁸ π̃⁴⁹ π̃⁵⁰ π̃⁵¹ π̃⁵² π̃⁵³ π̃⁵⁴ π̃⁵⁵ π̃⁵⁶ π̃⁵⁷ π̃⁵⁸ π̃⁵⁹ π̃⁶⁰ π̃⁶¹ π̃⁶² π̃⁶³ π̃⁶⁴ π̃⁶⁵ π̃⁶⁶ π̃⁶⁷ π̃⁶⁸ π̃⁶⁹ π̃⁷⁰ π̃⁷¹ π̃⁷² π̃⁷³ π̃⁷⁴ π̃⁷⁵ π̃⁷⁶ π̃⁷⁷ π̃⁷⁸ π̃⁷⁹ π̃⁸⁰ π̃⁸¹ π̃⁸² π̃⁸³ π̃⁸⁴ π̃⁸⁵ π̃⁸⁶ π̃⁸⁷ π̃⁸⁸ π̃⁸⁹ π̃⁹⁰ π̃⁹¹ π̃⁹² π̃⁹³ π̃⁹⁴ π̃⁹⁵ π̃⁹⁶ π̃⁹⁷ π̃⁹⁸ π̃⁹⁹ π̃¹⁰⁰ π̃¹⁰¹ π̃¹⁰² π̃¹⁰³ π̃¹⁰⁴ π̃¹⁰⁵ π̃¹⁰⁶ π̃¹⁰⁷ π̃¹⁰⁸ π̃¹⁰⁹ π̃¹¹⁰ π̃¹¹¹ π̃¹¹² π̃¹¹³ π̃¹¹⁴ π̃¹¹⁵ π̃¹¹⁶ π̃¹¹⁷ π̃¹¹⁸ π̃¹¹⁹ π̃¹²⁰ π̃¹²¹ π̃¹²² π̃¹²³ π̃¹²⁴ π̃¹²⁵ π̃¹²⁶ π̃¹²⁷ π̃¹²⁸ π̃¹²⁹ π̃¹³⁰ π̃¹³¹ π̃¹³² π̃¹³³ π̃¹³⁴ π̃¹³⁵ π̃¹³⁶ π̃¹³⁷ π̃¹³⁸ π̃¹³⁹ π̃¹⁴⁰ π̃¹⁴¹ π̃¹⁴² π̃¹⁴³ π̃¹⁴⁴ π̃¹⁴⁵ π̃¹⁴⁶ π̃¹⁴⁷ π̃¹⁴⁸ π̃¹⁴⁹ π̃¹⁵⁰ π̃¹⁵¹ π̃¹⁵² π̃¹⁵³ π̃¹⁵⁴ π̃¹⁵⁵ π̃¹⁵⁶ π̃¹⁵⁷ π̃¹⁵⁸ π̃¹⁵⁹ π̃¹⁶⁰ π̃¹⁶¹ π̃¹⁶² π̃¹⁶³ π̃¹⁶⁴ π̃¹⁶⁵ π̃¹⁶⁶ π̃¹⁶⁷ π̃¹⁶⁸ π̃¹⁶⁹ π̃¹⁷⁰ π̃¹⁷¹ π̃¹⁷² π̃¹⁷³ π̃¹⁷⁴ π̃¹⁷⁵ π̃¹⁷⁶ π̃¹⁷⁷ π̃¹⁷⁸ π̃¹⁷⁹ π̃¹⁸⁰ π̃¹⁸¹ π̃¹⁸² π̃¹⁸³ π̃¹⁸⁴ π̃¹⁸⁵ π̃¹⁸⁶ π̃¹⁸⁷ π̃¹⁸⁸ π̃¹⁸⁹ π̃¹⁹⁰ π̃¹⁹¹ π̃¹⁹² π̃¹⁹³ π̃¹⁹⁴ π̃¹⁹⁵ π̃¹⁹⁶ π̃¹⁹⁷ π̃¹⁹⁸ π̃¹⁹⁹ π̃²⁰⁰ π̃²⁰¹ π̃²⁰² π̃²⁰³ π̃²⁰⁴ π̃²⁰⁵ π̃²⁰⁶ π̃²⁰⁷ π̃²⁰⁸ π̃²⁰⁹ π̃²¹⁰ π̃²¹¹ π̃²¹² π̃²¹³ π̃²¹⁴ π̃²¹⁵ π̃²¹⁶ π̃²¹⁷ π̃²¹⁸ π̃²¹⁹ π̃²²⁰ π̃²²¹ π̃²²² π̃²²³ π̃²²⁴ π̃²²⁵ π̃²²⁶ π̃²²⁷ π̃²²⁸ π̃²²⁹ π̃²³⁰ π̃²³¹ π̃²³² π̃²³³ π̃²³⁴ π̃²³⁵ π̃²³⁶ π̃²³⁷ π̃²³⁸ π̃²³⁹ π̃²⁴⁰ π̃²⁴¹ π̃²⁴² π̃²⁴³ π̃²⁴⁴ π̃²⁴⁵ π̃²⁴⁶ π̃²⁴⁷ π̃²⁴⁸ π̃²⁴⁹ π̃²⁵⁰ π̃²⁵¹ π̃²⁵² π̃²⁵³ π̃²⁵⁴ π̃²⁵⁵ π̃²⁵⁶ π̃²⁵⁷ π̃²⁵⁸ π̃²⁵⁹ π̃²⁶⁰ π̃²⁶¹ π̃²⁶² π̃²⁶³ π̃²⁶⁴ π̃²⁶⁵ π̃²⁶⁶ π̃²⁶⁷ π̃²⁶⁸ π̃²⁶⁹ π̃²⁷⁰ π̃²⁷¹ π̃²⁷² π̃²⁷³ π̃²⁷⁴ π̃²⁷⁵ π̃²⁷⁶ π̃²⁷⁷ π̃²⁷⁸ π̃²⁷⁹ π̃²⁸⁰ π̃²⁸¹ π̃²⁸² π̃²⁸³ π̃²⁸⁴ π̃²⁸⁵ π̃²⁸⁶ π̃²⁸⁷ π̃²⁸⁸ π̃²⁸⁹ π̃²⁹⁰ π̃²⁹¹ π̃²⁹² π̃²⁹³ π̃²⁹⁴ π̃²⁹⁵ π̃²⁹⁶ π̃²⁹⁷ π̃²⁹⁸ π̃²⁹⁹ π̃³⁰⁰ π̃³⁰¹ π̃³⁰² π̃³⁰³ π̃³⁰⁴ π̃³⁰⁵ π̃³⁰⁶ π̃³⁰⁷ π̃³⁰⁸ π̃³⁰⁹ π̃³¹⁰ π̃³¹¹ π̃³¹² π̃³¹³ π̃³¹⁴ π̃³¹⁵ π̃³¹⁶ π̃³¹⁷ π̃³¹⁸ π̃³¹⁹ π̃³²⁰ π̃³²¹ π̃³²² π̃³²³ π̃³²⁴ π̃³²⁵ π̃³²⁶ π̃³²⁷ π̃³²⁸ π̃³²⁹ π̃³³⁰ π̃³³¹ π̃³³² π̃³³³ π̃³³⁴ π̃³³⁵ π̃³³⁶ π̃³³⁷ π̃³³⁸ π̃³³⁹ π̃³⁴⁰ π̃³⁴¹ π̃³⁴² π̃³⁴³ π̃³⁴⁴ π̃³⁴⁵ π̃³⁴⁶ π̃³⁴⁷ π̃³⁴⁸ π̃³⁴

[illegible]

Secunda confug^o
· v · k · e · kt · π · ar ·
3 ·

Tertia Conjug.^o
 . S . T . Π . Z .
 . ω . πρῶν .

Quarta Confuz.
· λ · μ · ν · ρ ·

Quinta Consp^z
In. m.

Ἰπ^{ος}. Τὸ ὀρεστικόν, ἐτέτυμμεν ἐτέτυφο ἐτέτυπο.
ἐτέτυμμεθ' ἐτέτυφθ' ἐτέτυφθην. ἐτέτυμμεθα ἐτέτυφθε ἐ-
τέτυφαρ. Τὸ προστακτικόν, τέτυφο τέτυφω. τέτυφθ' τέτυ-
φθων. τέτυφθε τέτυφθωσαν. Τὸ ἀπαρέμφαρον, τέτυφθαι.

③^{ος} α. Τὸ ὀρυσκόν, ὥ. ἐτύφθην ἐτύφθης ἐτύφθης.
 δι. ἐτύφθην ἐτύφθῃτην. πλ. ἐτύφθην ἐτύφθῃτε
 ἐτύφθῃσαν. Τὸ προσλακτικόν, ὥ. τύφθην τυφθῆτω. δι. τύφθην
 τυφθῆτων. πλ. τύφθῃτε τυφθῆτωσαν. Τὸ ἔκ-
 κτικόν, ὥ. τυφθῆν τυφθῆς τυφθῆν. δι. τυφθῆ-
 ρον τυφθῆτην. πλ. τυφθῆρην τυφθῆτε τυφθῆσαν
 καὶ τυφθῆν. Τὸ ὑποκτικόν, ἐνικὰ, εἰάν τυφθῶ τυφθῇς τυ-
 φθῇ. δι. εἰάν τυφθῇρον τυφθῇρον. πλ. εἰάν τυφθῶμ
 τυφθῇτε τυφθῶσι. Τὸ ἀπαρέμφατον, τυφθῆναι. μ. α.
 α. Τὸ ὀρυσκόν, ὥ. τυφθῆσομαι τυφθῆσῃ τυφθῆσῃται.
 δι. τυφθῆσομαι τυφθῆσῃται τυφθῆσῃται. πλ. τυ-
 φθῆσομαι τυφθῆσῃτε τυφθῆσῃται. Τὸ ἄκτικόν, ὥ. τυ-
 φθῆσοίμην τυφθῆσοίσο τυφθῆσοίτο. δι. τυφθῆσοίμε-
 θον τυφθῆσοίθον τυφθῆσοίθον. πλ. τυφθῆσοίμεθα
 τυφθῆσοίθε τυφθῆσοίτην. Τὸ ἀπαρέμφατον, τυφθῆσῃ.
 ③^{ος} β. Τὸ ὀρυσκόν, ὥ. ἐτύπην ἐτύπῃς ἐτύπῃς. δι.
 ἐτύπην ἐτύπῃτην. πλ. ἐτύπην ἐτύπῃτε ἐτύπῃ-
 σαν. Τὸ προσλακτικόν, ὥ. τύπῃτε τυπῆτω. δι. τύπῃτε
 τυπῆτων. πλ. τύπῃτε τυπῆτωσιν. Τὸ ἄκτικόν, ἐνικὰ,
 τυπῆν τυπῆς τυπῆν. δι. τυπῆρην τυπῆρην. πλ. τυ-
 πῆν τυπῆτε τυπῆσαν καὶ τυπῆν. Τὸ ὑποκτικόν
 ἐνικὰ, εἰάν τυπῶ τυπῇς τυπῇ. δι. εἰάν τυπῇτον τυπῇρον.
 πλ. εἰάν τυπῶμ τυπῇτε τυπῶσιν. Τὸ ἀπαρέμφατον
 τυπῆναι. μ. β. β. Τὸ ὀρυσκόν, ἐνικὰ, τυπῆσομαι. τυπῆσῃ
 τυπῆσῃ. δι. τυπῆσομαι τυπῆσῃ τυπῆσῃ. πλ. τυ-
 πῆσομαι τυπῆσῃτε τυπῆσῃται. Τὸ ἄκτικόν, ἐνικὰ,
 τυπῆσοίμην τυπῆσοίσο τυπῆσοίτο. δι. τυπῆσοίμε-
 θον τυπῆσοίθον τυπῆσοίθον. πλ. τυπῆσοίμεθα
 τυπῆσοίθε τυπῆσοίτην. Τὸ ἀπαρέμφατον, τυπῆσῃ.
 μ. γ. γ. Τὸ ὀρυσκόν, ἐνικὰ, τετύφθην τετύφθῃς τε-
 τύφθῃς. δι. τετύφθην τετύφθῃτην. πλ. τετύφθην τε-
 τύφθῃτε τετύφθῃσαν. Τὸ ἄκτικόν, ἐνικὰ, ἐν. τε-
 τύφθῃτε τετύφθῃτω.

τυφθῃτε τετύφθῃτω. δι. τετύφθῃτε τετύφθῃ-
 σαν. Τὸ ἀπαρέμφατον, τετύφθῃται.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ ΕΝΕΣΤΩΣ.

Τὸ ὀρυσκόν, τίθῃμι τίθῃς τίθῃς | τίθῃτον τίθῃτον. Τίθε-
 ρον τίθετε τίθεσιν. ③^{ος} α. α. Εἰπῇμι εἰπῇς εἰπῇς. Εἰπῇ-
 τον εἰπῇτην. Εἰπῇρην εἰπῇτε εἰπῇσαν. Τὸ προσλακτι-
 κόν, τίθει τι τίθει. Τίθειτον τίθειτον. Τίθειτε τίθει-
 τωσαν. Τὸ ἔκτικόν, τίθειν τίθεις τίθειν. τίθειτον τίθει-
 τῃτην. τίθειρην τίθειτε τίθεισαν. Τὸ ὑποκτικόν, εἰάν τιθῶ εἰάν
 τιθῇς εἰάν τιθῇ. Εἰάν τιθῶτον εἰάν τιθῇτον. Εἰάν τιθῶμ
 εἰάν τιθῇτε. Τὸ ἀπαρέμφατον, τιθέναι. ③^{ος} β. β.
 Τὸ ὀρυσκόν, εἴθην εἴθῃς εἴθῃς. Εἴθετον εἴθε-
 τῃτην. Εἴθερην εἴθετε εἴθεσαν. Τὸ προσλακτικόν, θέλει, καὶ θέ-
 ει, θέτω. Θέτειτον θέτειτον. Θέτειτε θέτει-
 τωσαν. Τὸ ἔκτικόν, θέειν θέεις θέειν. θέειτον θέει-
 τῃτην. θέειρην θέειτε θέεισαν. Τὸ ὑποκτικόν, εἰάν θῶ θῇς θῇ.
 Εἰάν θῶτον εἰάν θῇτον. Εἰάν θῶμ εἰάν θῇτε εἰάν θῶσι. Τὸ
 ἀπαρέμφατον, θείναι.

ΜΕΣΑ ΕΝΕΣΤΩΣ.

Τὸ ὀρυσκόν, τίθειμι τίθεις τίθεις. Τίθειμιθον. τίθειμιθῃ
 τίθειμιθῃ. Τίθειμιθα τίθειμιθα τίθειμιθα. ③^{ος} α. α. Εἰπῇμιθον, εἰ-
 πῇμιθῃ εἰπῇμιθῃ. Εἰπῇμιθα εἰπῇμιθα εἰπῇμιθα. Εἰπῇμιθῃ
 εἰπῇμιθῃ. Εἰπῇμιθα εἰπῇμιθα εἰπῇμιθα. Τὸ προσλακτικόν, τίθειμιθον
 τίθειμιθῃ. Τίθειμιθα τίθειμιθα. Τίθειμιθα τίθειμιθα. Τὸ
 ἔκτικόν, τίθειμιθον τίθειμιθῃ. Τίθειμιθα τίθειμιθα. Τίθειμιθα
 τίθειμιθα. Τίθειμιθα τίθειμιθα. Τίθειμιθα τίθειμιθα. Τὸ ὑποκτικόν,
 εἰάν τιθῶμιθον εἰάν τιθῶμιθῃ. Εἰάν τιθῶμιθα εἰάν τιθῶμιθα.
 Εἰάν τιθῶμιθῃ εἰάν τιθῶμιθῃ. Εἰάν τιθῶμιθα εἰάν τιθῶμιθα. Τὸ
 ἀπαρέμφατον, τίθειμιθῃ. ③^{ος} β. β. Τὸ ὀρυσκόν, εἴθειμιθον, εἴθει-
 μιθῃ εἴθειμιθῃ. Εἴθειμιθα εἴθειμιθα εἴθειμιθα.

ΠΑΘΗΤΙΚΑ ΕΝΕΣΤΩΣ.

Τὸ ὀρυσκόν, λίδεμαι. λίδεσαι. λίδεσαι. λίδεμαιθον. λίδε-

ἄσιν τίθεισιν. | τίθειμεθα τίθειτε τίθενται. Παραπαιτικός.
 ἔτιθέμην ἐτίθεσο καὶ ἐτίθου. ἐτίθετο. | ἐτίθειμεθον ἐτίθεισιν
 ἐτίθεισιν. | ἐτίθειμεθα. ἐτίθειτε. ἐτίθεντο. Ὁ προστάκτικ.
 τίθεισο καὶ τίθου τίθεισιν. | τίθεισιν τίθεισιν. | τίθειτε τίθεισιν
 σιν. Ὁ ὀκτακτὸν. τίθειμην τίθεισιν τίθειτο. | τίθειμεθον. τίθει-
 σιν. τίθεισιν. | τίθειμεθα. τίθειτε. τίθεντο. Τὸ ὀκτακτὸν.
 ἔαν τίθωμι. ἔαν τίθῃ ἔαν τίθηται. | ἔαν τίθωμεθον ἔαν τίθησιν
 ἔαν τίθησιν. | ἔαν τίθωμεθα ἔαν τίθητε ἔαν τίθων. Τὸ α
 παρήμεφαρον τίθειται. Ὁ ὀκτακτὸν. Τὸ ὀκτακτὸν. τίθειμι τίθει-
 σιν τίθειται. | τίθειμεθον. τίθεισιν τίθεισιν. | τίθειμεθα τίθει-
 τε τίθενται. Τὸ ὀκτακτὸν. Τίθειμην τίθεισιν τίθειτο. | τίθει-
 μεθον τίθεισιν. τίθεισιν. | τίθειμεθα τίθειτε τίθεντο.

Τὸ ὑποτακτικόν. ἐὰν τιθῶμαι ἐὰν τιθῇ ἐὰν τιθῆται. | ἐὰν
τιθώμεθα | ἐὰν τιθῆσθον ἐὰν τιθῆσθον. | ἐὰν τιθώμεθα ἐὰν τιθῇ
οὐ ἐὰν τιθῶνται. Τὸ ἀπαρέμφατον, τιθείσθαι. ᾠδ.
Τὸ ὀριστικόν. ἐτίθειμι. ἐτίθεισιν ἐτίθει. | ἐτιθέμεθον ἐτίθει-
σιν ἐτιθείς. | ἐτιθέμεθα ἐτίθειτε ἐτίθεντο. Τὸ προσκτικ
τίθεισιν τιθείτω. | τιθείσθον τιθείσθων. τιθείτε τιθείτωσαν.
ᾠδ. α. Τὸ ὀριστικόν. ἐτίθην ἐτίθης ἐτίθη. | ἐτίθητον ἐτιθή-
τω. | ἐτίθημεν ἐτίθητε ἐτίθησαν. Τὸ προσκτικόν. τίθηντι
τιθήτω. | τίθησθον τιθήτων. | τίθητε τιθήτωσαν. Τὸ δὲ κτι-
κόν. τιθέην τιθέης τιθέη. | τιθέησθον τιθέησθων. | τιθέηνμεν. τι-
θέητε. τιθέσθον. Τὸ ὑποτακτικόν. ἐὰν τιθῶ ἐὰν τιθῇ ἐὰν
τιθῆ. | ἐὰν τιθῆσθον ἐὰν τιθῆσθον. | ἐὰν τιθώμ. ἐὰν τιθῇτε ἐὰν τιθῶ-
σιν. Τὸ ἀπαρέμφατον, τιθήσθαι. ᾠδ. α. Τὸ ὀριστικόν, τε-
θήσομαι. τεθήσῃ τεθήσεται. | τεθνήσομεθον τεθνήσεσθον τεθήσεσθον.
| τεθνήσομεθα τεθνήσετε τεθήσονται. Τὸ δὲ κτικόν. τεθνήσομαι
τεθνήσοις τεθνήσοιτο. | τεθνήσοιμεθον τεθνήσοισθον τεθνήσοισθον. | τε-
θνήσοιμεθα τεθήσοιτε τεθνήσοιντο. Τὸ ἀπαρέμφατον, τεθ-
νήσθαι.

Τὸ οὐρανὸν ἴσμεν. $\frac{57}{\pi}$ 3. ἴσμεν. Τὸ πρὸς τὰ κτηνὸν ἴσμεν.

91. ἡ γὰρ ὀκτικὸν· ἰσάνην. Τὸ ὑποτακτικὸν· εἰάν ἰσῶ. Τὸ ἀ-
 παρέμφατον· ἰσάναι. **Π**ρῶτον β'. Τὸ οὐσιαστικὸν ἔστη.
 Τὸ προστακτικὸν· σάθε. Τὸ ὀκτικὸν· σάην. Τὸ ὑποτακτι-
 κὸν· εἰάν ἰσῶ. Τὸ ἀπαρέμφατον· σάναι. *ἔστην β' chrysolom perinde vero sua formatio*
 ΜΕΣΑ ΚΑΙ ΠΑΘΗΤΙΚΑ· ἘΝΕΣΤΩΣ. *nem sárai.*

Τὸ οὐρανικόν, ἵσταμαι. $\Psi\Omega\text{Z}$ ο'. ἵσταμην. Τὸ προστακτικόν ἵστασο. Τὸ κλητικόν, ἱσταίμην. Τὸ ὑποτακτικόν, ἐδῶμαι. Τὸ ἀπαρέμφατον, ἱσταθαι. $\Psi\Omega\text{Z}$ ο'. Τὸ οὐρανικόν, ἵσταμαι. Τὸ κλητικόν ἱσταίμην. Τὸ ὑποτακτικόν, ἐδῶμαι. Τὸ ἀπαρέμφατον, ἱστάσθαι. $\Psi\Omega\text{Z}$ ο'. Τὸ οὐρανικόν, ἱσταίμην. Τὸ προστακτικόν, ἵστασο. αἶ. α. Τὸ οὐρανικόν, ἱστάθην. Τὸ προστακτικόν, σάθητι. Τὸ κλητικόν, σαθείην. Τὸ ὑποτακτικόν, ἐδῶσαι. Τὸ ἀπαρέμφατον, σαθῆναι. μZ α. Τὸ οὐρανικόν, σαθήσομαι. Τὸ κλητικόν, σαθῆσοίμ. Τὸ ἀπαρέμφατον, σαθήσεσθαι.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ ἘΝΕΣΤΩΣ.

Τὸ ὀρεστικὸν, δίδωμι. $\frac{\epsilon\pi\tau}{\pi}\zeta^0$. ἐδίδων. Τὸ προστακτικόν,
 δίδωθι. Τὸ ἑκτικόν, δίδωίνη. Τὸ ὑπεκτικόν, ἐὰν δίδῃ.
 Τὸ ἀπαρέμφατον διδόναι. ζ^0 . β'. Τὸ ὀρεστικόν, ἐδώρ.
 Τὸ προστακτικόν δός. Τ' ἑκτικόν, δώινη. Τὸ ὑπεκτικόν,
 ἐὰν δῷ. Τὸ ἀπαρέμφατον, δύναι.

ΜΕΣΑ ΚΑΙ ΓΑΘΗΤΙΚΑ, ἘΝΕΣΤΩΣ.

Τὸ ὀρεστικὸν, δέδωμαι, $\frac{\pi}{\pi} \frac{\delta}{\delta} \frac{\delta}{\delta}$. ἐδεδόμην. Τὸ προστακτικόν,
δέδωσο ἢ δέδω. Τὸ ἐντετικὸν δεδύμην. Τὸ ὑπετακτικόν,
ἐὰν δέδωμαι. Τὸ ἀπαρέμφαρον, δέδωδαι. $\frac{\pi}{\pi} \frac{\delta}{\delta}$. Τὸ ὀρεσ-
τικόν, δέδωμαι. Τὸ ἐντετικόν, δεδύμην. Τὸ ὑπετακτικόν, ἐὰν
δέδωμαι. Τὸ ἀπαρέμφαρον, δεδώδαι. $\frac{\pi}{\pi} \frac{\delta}{\delta}$. Τὸ ὀρε-
στικὸν ἐδεδόμην. Τὸ προστακτικόν, δέδωσο. $\frac{\pi}{\pi} \frac{\delta}{\delta}$. Τὸ ὀρε-
στικόν, ἐδύθην. Τὸ προστακτικὸν δύθητι. Τὸ ἐντετικόν, δυθείην.
Τὸ ὑποτακτικόν, ἐὰν δυθῶ. Τὸ ἀπαρέμφαρον, δυθῆναι,
 $\frac{\pi}{\pi} \frac{\delta}{\delta}$ Τὸ ὀρεστικόν, δυθήσεται. Τὸ ἐντετικὸν δυθούμην.

1. Quare longa ante
breve nō circumflexi-
tūz. quia debet
esse longa natura
nō positione nā
sup positione lon-
ga circumflexus
saud positūz ut
ipse In. 2. libro
dicit.

63

Τὸ θηλυκὸν ἡ τύπουσα. τὸ οὐδέτερον τὸ τύπτεν.
 μὲ. α'. τύψω. ὀτύψων. ἡ τύψουσα. τὸ τύψον. @^{ος} α'.
 ἔτυψα. ὀτύψας. ἡ τύψασα. τὸ τύψαν. @^{ος} β' ἡ πύ^{ος}
 τέτυφα. ὀτετυφῶς. ἡ τετυφῆα. τὸ τετυφός. @^{ος} β'.
 ἔτυπον. ὀτυπῶν. ἡ τυπύσα. τὸ τυπόν. μὲ. β'. τυ
 πῶ. ὀτυπῶρ. ἡ τυπούσα. τὸ τυπούν.

ΤΜΕΣΑ ΕΝΕΣΤΩΣ.

Τύπωμα. ὁ τυπόματος. ἡ τυπομένη. τὸ τυπόμαρον.
 μτ. α. Πύλωμα. ὁ τυφόματος. ἡ τυφομένη. τὸ τυ
 φόμαρον. ③. α. Ἐτυφάμην. ὁ τυφάματος. ἡ τυφα
 μένη. τὸ τυφάμαρον. ④. Τέτυπα. ὁ τετυπώς.
 ἡ τετυπῶσα. τὸ τετυπός. ⑤. β. Ἐτυπόμην, ὁ τυπώ
 ματος. ἡ τυπομένη. τὸ τυπόμαρον. μτ. β. Τυποῦ
 μαί, ὁ τυπύματος ἡ τυπυμένη τὸ τυπούμαρον.

Παθητικά. ἐνεσώσ.

Τύπτομαι. ὁ τυπτόμενος. ἡ τυπτομένη. τὸ τυπτόμενον.
 Τέτυμμαί, ὁ τετυμμένος, ἡ τετυμμένη, τὸ
 τετυμμένον. Ὁ' α'. Ἐτύφθην ὁ τυφθεῖς, ἡ τυφθεῖσα.
 Τὸ τυφθέν. Ὁ' α'. Τυφθήσομαι ὁ τυφθισόμενος
 ἡ τυφθισομένη, τὸ τυφθισόμενον. Ὁ' β'. ἐτύπην,
 ὁ τυπείς, ἡ τυπείσα, τὸ τυπέν. Ὁ' β'. Τυπήσομαι,
 ὁ τυπησόμενος, ἡ τυπησομένη, τὸ τυπησόμενον.
 Ὁ' γ'. Τίτυφομαι. ὁ τετυφόμενος. ἡ τετυ-
 φομένη τὸ τετυφόμενον. ἘΝΕΡΓΗΤΙΚΑ. ἐνισῶς.
 Τίθηνμι ἐτίθην, ὁ τιθεῖς, ἡ τιθεῖσα, τὸ τίθην. Ὁ' β'.
 ἔθην, ὁ θεῖς, ἡ θεῖσα, τὸ θέν. ἘΝΕΣΤΩΣ. Ἰσθηνμι, ἰσθην
 ὁ ισθῶς, ἡ ισθῶσα, τὸ ισθάν. Ὁ' β'. ἔσθην, ὁ σῶς, ἡ σῶ-
 σα, τὸ σῶν. ἘΝΕΣΤΩΣ. Δίδωμι ἐδίδων. ὁ δίδως, ἡ δίδωσα.
 τὸ δίδεν. Ὁ' β'. ἔδων, ὁ δυνς, ἡ δυνσα, τὸ δύν.
 ἘΝΕΣΤΩΣ. Ζώγωνμι ἐζώγων ὁ ζώγωνς, ἡ ζώγωνσα τὸ
 ζώγωνν. ἘΝΕΣΤΩΣ. ἐμίην. ὁ ὠν ἡ ὠνσα τὸ ὠν.

ἴσομαι, ὁ ἐσόμενος, ἡ ἐσομένη, τὸ ἐσόμενον.
Κλίμεται δὲ τὰ μὲν θηλυκὰ πάντα κατὰ τὴν δυνάτεραν τοῦ ὀνό-
ματος κλίσιν. Τῶν δὲ ἀρσενικῶν καὶ οὐδετέρων. τὰ μὲν
ἐν ὄρθῃ τε καὶ ὡς ἡ γέμπτῃ. τὰ δὲ παθητικά. ὡς ἡ τρίτη. πλὴν τῶν
ἀορίστων. τῆς γέμπτῃς δὲ καὶ αὐτῶν ὄντων. Τὰ δὲ μέσα εἰς τὴν
τρίτην καὶ αὐτὰ ἀράγεται. πλὴν τῶν παρὰ κλημῶν. τῆς γέμ-
πτῃς δὲ αὐτῶν ὄντων.

Περὶ Ἀρτωνυμίας.

ΠΑΝΤΩΝ ΜΙΑ ὁ ἢ μὲν, πρῶτό τυτ^ο. ἢ ὁ, κτητική. ἢ ὁ, δοτική. ἢ ὁ ἀναφο-
 ρική. ἢ ὁ, ὡς θεός. ἔχ^ο ὅ ἐστι γένε^ο. ἀριθμὸς, ὁ πῶς ἐστι, καὶ πρόσωπα
 περιεχόμενα. Πρῶτό τυτ^ο μὲν οὖν τρεῖς. ἐγὼ. σὺ. ὁς. Κρίσεις
 δὲ τούτων θετικῶς αὐταί. ἘΝΙΚΑ. Ἡ ὡθεῖα. ἐγὼ. ἢ γενική,
 ἐμὴ. ἢ δοτική ἐμοί. ἢ αἰτιατική ἐμέ. **ΔΥΟ**. Ἡ ὡθεῖα καὶ αἰ-
 τιατική ῥώ. ἢ γενική καὶ δοτική νῶν. **ΠΛΗΡΗ**. Ἡ ὡθεῖα. ἢ μέγας
 ἢ γενική ἡμῶν. ἢ δοτική ἡμῖν. ἢ αἰτιατική ἡμᾶς.

ἔχ' Σύ. σοβ. σοί. σέ. δι' σφώ. σφών.
 παλ' ὑμῆσ. ὑμῶν. ὑμῖν. ὑμᾶς. ἔχ' Ὁσ. ᾧ. οἱ. ἐ.
 δι' σφῆ. σφίν. παλ' σφῆς. σφῶν. σφίσι. σφᾶς.

ΚΤΗΤΗΝΑΙ ΔΕ ΑΠΟ ΤῆΣ ΠΡΩΟΤΥΠΩΝ ΠΑΡΑΓΩΓΟΥΝΑΙ ΟΚΤΩ ΕΜΟΣ· ΣΟΣ
ΕΟΣ· ΝΩΪΤΕΡΟΣ ΣΦΩΪΤΕΡΟΣ· ΗΜΕΤΕΡΟΣ· ΥΜΕΤΕΡΟΣ· ΣΦΕΤΕΡΟΣ· ΩΝ ΔΗ
ΕΚΑΣΤΗ ΤΡΙΤΕΝΩΣ ΛΕΓΕΤΑΙ ΕΜΟΣ· ΕΜΗ· ΕΜΟΝ· ΝΩΪΤΕΡΟΣ· ΝΩΪΤΕΡΑ· ΝΟ-
ΪΤΕΡ· ἢ ὅκλιθῆσεται, δῆλον.

ΠΔΕΙΚΤΙΚΑΙ. demonstratives

ΔΕΙΚΤΙΚΑΙ. demonstrativae

Διφκτι καὶ δὲ δύο τριχουσί καὶ αὐταὶ λεγόμεναι ἕως αὐτῆ· τοῦτο
ἐκῆνος· ἐκῆνη· ἐκῆνο· καὶ κρινόμεναι ὧδε.

[illegible]

28. Ἄντη· ταύτης· ταύτη· ταύτην· ὧς αὐτή· 29. Ταύ-
 τε· ταύταιν· ὧς ταῦτα· 30. Ἄνται· τούτων· ταύταις· ταί-
 ρας· ὧς αὐταί· 31. Τῶν· γούρου· γούλω· γούτο· ὧς γούτο·

δι^κ. Τούτω. ρύριν. ὦ ρύτω. πλ^κ. Ταῦτα. ρύτων.
 ρύτοις. ταῦτα. ὦ ταῦτα. ἈΝΑΦΟΡΙΚΑΙ. *synthet* 94

ἈΝΑΦΟΡΙΚΑΙ.

Ἐκείνος· ἐκεῖνος, ἐκείνη, ἐκείνησ, ἐκεῖνο, ἐκεῖνου· ὡς αἱ τὶς ὀνομασίαι

b β iix

De Pronomine.

∴ nō circumflectitur qd
nō fit ex syneresi pēte
synopa a. pali. i. sub
cripto. pēo. urb. +

∴ scilicet ipse theodorus
in p. 3. n. fr
debet scribi sed in
margine. ai. 1.
id est verbanz & p.
futura

seques pnomē demof
tratiuz est ut ipse
dixit paulo ante q
fuit. 2. p. demof.
8tos. & exiros. au)
sentēte est qd
lastrarius. 4

quā. ut malo esse sapiens
quā diues. illa particula q̄ est
b β cccc. electiois.

1. quatenus. quia. quia.
1.1. Simul coeistence

∴ que nō patiuntur
contractionē. & est
epithetū & nō except.

∴ l. preter ea q̄ sunt ter-
minata p̄. &. in litteris
vel in numero littera

I. Neutra Servant
dedinatione masculina
linorum suorum. re
V. gula generalis

$\therefore$ est. i. potest

$\therefore$ $\text{Ordinate} = 1 - \text{Ordinate}$
 his

513

+ q̄ nō contrahunt²
ad differentia corae
que dicit infestij

ἰ. γα. βιτ
 αλγ. βαν
 βαν. υτ
 πεπερι.
 ἰ. γα. βιτ
 πεπερι.
 αλγ. βαν

Ignia hor
non der
natur y
re

1 mns
apēos

lupi ge
nus

ga dr. Φαος ad quae

or

Alia regula

a. lapis

19. ti

. υσ.

∴ fabulat^r com
mediere

of C

time. I. Similitude

4. ἀνδρῶν. αὐτοῦ ✕

accidit aut

lic eolire & p. n. v.

nos. communiter

✕ *Designatur. εν*
τελειω. εος. & ne

ἡτοιμασέν τοι ἐν ἑσέτι
καὶ ἄλῃ.

Τῆς δευτέρας, ἡ μέχρι ταύτης πέμπτης κοινῶς ὁμόφωνον ὅλας
ἔχον τὴν κλητικὴν τῇ ἀθείᾳ· ἡμαῖα ὦ μαῖα· ὁ λάχης ὦ λάχης.

1. usq; ad 1. alio
 nā sēp ubi grā po
 nunt uēq; intelli
 gunt pntissime

Τῆς ὁ ἐμπνεύει δίδον, τὸ τὴν ψυχὴν τὴν ἐν νουτῷ εἰς οὐρανὸν ἀφαιρῶν, αἰώνιος.
Ἔτι τὸ τὴν δοτικὴν ἀπὸ τῆς ψυχῆς ἐκτείναντες εἰς τὴν αἰώνιον, αἰώνιος.
Ἔτι
τὸ τὴν αἰτέατικὴν ἀπὸ τῆς δοτικῆς εἰς αἰώνιον, αἰώνιος, τὸ δὲ ποσὶ

*f. omnia hunc. os. p. i.
generaliter. vrb.*

Domestici familia
ris.
in more dori / EW.
u & politico

Def. Zu. 2. def. 7. v. 6. 5.

Formatio uoca
tim decli. 5.

— auferē
Iam est   ∴ s. nominis

∴ *Vm* . h. non

∴ s. communiter. a
re autē s3 non
tinn

Formatio uo
catini. 5.

21. ep oxytonis

∴ etiā . i . potest habere
rationem similem non
tunc & etiā nō f
lā . i . remot . o

*an' en t' u' xur
Cyr' ai t' ix.*

Form^o Vocatur
+ s. In obligis

ἰ. Θυλινκῶν. & δι
 γρητὲρ αἰδῶσ-
 αὶ ἐν νοστήσει
 αἰδοῖ

Her Regula nō p
ter soniano & mer
nā faciunt vorat
m. r. unde latini
cos mi
tati (f. supi)

sic pte
 runt ista nomina
 sta. o thetairi hi
 desinentia in .16

[illegible]

p^up^u esse errat^u in ordine
verbor^u & legendum. T
p^up^u p^u q^us. o^us. n^u q^us. o^us.
An q^uo^u & r

[illegible]

[illegible]

5
^{παριστάνει} Γεῖν τῷ συγκοπῇ παχύντωρ.
 Πάχυν δὲ καὶ τῷ εἰς ἡρ. ψία συγκοπῇ. οἷον τὸ ἀνὴρ, πα-
 τὴρ. μήτηρ. ἀνέρος γὰρ καὶ ἀνδρός. πατρός καὶ πατρὸς. μητέ-
 ρος καὶ μητρὸς. καὶ πῶς τῷ ἄλλων ὡσαύτως πώσεων, εἰ μὴ τι κω-
 λυοί. Καὶ ἡ τοῦ πληθυντικοῦ δὲ δοτικὴ τούτων γίνεταί μὲν
 ἀπὸ τῆς τῷ ψιῖδος, καὶ ἀπὸ τῆς καὶ τῶν ἄλλων. ἡ δὲ ἀπὸ πε-
 ρυθίας ἡ δὲ ἐνθέσσις τῶν αἰ, οἷον πατρί πατράσιν. ἡ ἀπὸ ἀπαθῆ-
 ῖς, μεταθέσσις καὶ τροπῇ τούτῃ. πατέρει, πατράσιν. καὶ ἀνέρι, ἀν-
 δράσιν. εἴρηται δὲ τῷ ποίητῃ καὶ ἀνδρῶσι. Ὅτι οὐ μὲν πλὴν ο
 νοῦς καὶ τὰ ραῖα, οὐκ ἔστι τῆς πέμπτου, ἀλλὰ τῆς τρίτης α
 πὸ γὰρ ῥυ πλούς καὶ νόος. διὸ καὶ βέλτιον κλίνειν καὶ τὴν τρίτην.
 νοῦς, νοῦν.
 ΠΕΡΙ ἙΤΕΡΟΚΛΙΤΩΝ.

νοῦς, νοῦν·

ΠΕΡΙ ἑτεροκαλίτων.

Ἔστι δὲ καὶ ἀπὸ τῶν ὀνομάτων, οὐ τὸ οἰκέον καὶ ὁμαλὸν ^{proin}φυλάσσει ^{squala} φιλκλίσεως· αἰετῶς πῶς κλίνει. ὅθεν ἑτερόκλητα καλεῖται, οἷον τὸ ζεύς· ὃ καὶ ζεύς· ἀλλὰ διὸς, μετὰ ρομβόμηνον κλίνεται· καὶ τὸ μέγας, οὐ γὰρ μέγαντος, ἀλλὰ μεγάλου· καὶ τὸ πολὺς· οὐ γὰρ πολέος, ἐν τῇ περὶ λόγῳ, ἀλλὰ πολλοῦ· καὶ τὰ ἀπὸ ῥύτων ὃ δὲ τῶς· μέγα, μεγάλου, πολὺ, πολλοῦ.

Ἔτι τὸ φρέαρ· καὶ ἡ ψῆ· καὶ

δέ λιαρ. ^{δολ} δ' ὕδαρ. ὃ φρέαρ. ἢ ^{αγ} φρεος. δέ λιαρ. ὕδαρ. αἰγὰ φρέατ.
^{d. rev} ἢ παρος. δέ λιατ. ὕδατ. γοῖν δὲ πὶ τοῦτ' αἰοῖον κανόν' ἔδεν' ὅς τι λα
^{υφης} βῆν. ἀλλὰ μόνον πῶ ^{observandi} χεῖσιν παρὰ τηρητέον. ἔτερα δ' αὖ ἀποκο
^{passi} πῆν. ἢ ἑτέρον τι ^{passi} περὶ θόπε πάθος, ἀκλιτὰ ὅστιν οἶον τὸ δῶ, καὶ κρι
^{4. nov} λίπα, καὶ κρητὰ ^{ut hinc} παθὴ δὲ ἀκλιτα, τὸ σέβας. ὁ φελος. οὐαρ. δέ μας.
^{4. nov} καὶ ὅλως τὰ εἰς αὐτὸ οὐδέτερα μὴ λαθαρὸν ἔχοντα τὸ αὐτ. σέλας, ^{splendor} δε
^{dimin} παρ. βρέτας. ^{pri} ^{que} ΠΕΡΙ ΡΗΜΑΤΟΣ.

Τὸ δὲ ξῆμα, δέχεται μὲν πρότερον, ἐὰν ἴα παρ' ἐπόμενα ἐχθρῶν
 ΚΛΙΣΕΩΡ Δ' ΕΠΕΤΕΚΑΙ ΤΟΔΕ ΟΥΣΩΝ, ΑΣ ΔΗ ΚΑΙ ΣΥΖΥΓΙΑΣ ΚΑΛΟΥ ΜΗ.
 ΤΕΣΑΡΩΝ Μ' Ὡς ὦ ληζόντων ξημάτων, μιᾶς δὲ Ὡς μί
 ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΙ ΕΥΘΥΓΗΤΩ, ΧΡΟΝΩΝ.

Κοιρον τ' τεσσρων πρωτων δ' εστι, το επι Τω οριστικοῦ ενεργητικῳ, τον
 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100 101 102 103 104 105 106 107 108 109 110 111 112 113 114 115 116 117 118 119 120 121 122 123 124 125 126 127 128 129 130 131 132 133 134 135 136 137 138 139 140 141 142 143 144 145 146 147 148 149 150 151 152 153 154 155 156 157 158 159 160 161 162 163 164 165 166 167 168 169 170 171 172 173 174 175 176 177 178 179 180 181 182 183 184 185 186 187 188 189 190 191 192 193 194 195 196 197 198 199 200 201 202 203 204 205 206 207 208 209 210 211 212 213 214 215 216 217 218 219 220 221 222 223 224 225 226 227 228 229 230 231 232 233 234 235 236 237 238 239 240 241 242 243 244 245 246 247 248 249 250 251 252 253 254 255 256 257 258 259 260 261 262 263 264 265 266 267 268 269 270 271 272 273 274 275 276 277 278 279 280 281 282 283 284 285 286 287 288 289 290 291 292 293 294 295 296 297 298 299 300 301 302 303 304 305 306 307 308 309 310 311 312 313 314 315 316 317 318 319 320 321 322 323 324 325 326 327 328 329 330 331 332 333 334 335 336 337 338 339 340 341 342 343 344 345 346 347 348 349 350 351 352 353 354 355 356 357 358 359 360 361 362 363 364 365 366 367 368 369 370 371 372 373 374 375 376 377 378 379 380 381 382 383 384 385 386 387 388 389 390 391 392 393 394 395 396 397 398 399 400 401 402 403 404 405 406 407 408 409 410 411 412 413 414 415 416 417 418 419 420 421 422 423 424 425 426 427 428 429 430 431 432 433 434 435 436 437 438 439 440 441 442 443 444 445 446 447 448 449 450 451 452 453 454 455 456 457 458 459 460 461 462 463 464 465 466 467 468 469 470 471 472 473 474 475 476 477 478 479 480 481 482 483 484 485 486 487 488 489 490 491 492 493 494 495 496 497 498 499 500 501 502 503 504 505 506 507 508 509 510 511 512 513 514 515 516 517 518 519 520 521 522 523 524 525 526 527 528 529 530 531 532 533 534 535 536 537 538 539 540 541 542 543 544 545 546 547 548 549 550 551 552 553 554 555 556 557 558 559 560 561 562 563 564 565 566 567 568 569 570 571 572 573 574 575 576 577 578 579 580 581 582 583 584 585 586 587 588 589 590 591 592 593 594 595 596 597 598 599 600 601 602 603 604 605 606 607 608 609 610 611 612 613 614 615 616 617 618 619 620 621 622 623 624 625 626 627 628 629 630 631 632 633 634 635 636 637 638 639 640 641 642 643 644 645 646 647 648 649 650 651 652 653 654 655 656 657 658 659 660 661 662 663 664 665 666 667 668 669 670 671 672 673 674 675 676 677 678 679 680 681 682 683 684 685 686 687 688 689 690 691 692 693 694 695 696 697 698 699 700 701 702 703 704 705 706 707 708 709 710 711 712 713 714 715 716 717 718 719 720 721 722 723 724 725 726 727 728 729 730 731 732 733 734 735 736 737 738 739 740 741 742 743 744 745 746 747 748 749 750 751 752 753 754 755 756 757 758 759 760 761 762 763 764 765 766 767 768 769 770 771 772 773 774 775 776 777 778 779 780 781 782 783 784 785 786 787 788 789 790 791 792 793 794 795 796 797 798 799 800 801 802 803 804 805 806 807 808 809 810 811 812 813 814 815 816 817 818 819 820 821 822 823 824 825 826 827 828 829 830 831 832 833 834 835 836 837 838 839 840 841 842 843 844 845 846 847 848 849 850 851 852 853 854 855 856 857 858 859 860 861 862 863 864 865 866 867 868 869 870 871 872 873 874 875 876 877 878 879 880 881 882 883 884 885 886 887 888 889 890 891 892 893 894 895 896 897 898 899 900 901 902 903 904 905 906 907 908 909 910 911 912 913 914 915 916 917 918 919 920 921 922 923 924 925 926 927 928 929 930 931 932 933 934 935 936 937 938 939 940 941 942 943 944 945 946 947 948 949 950 951 952 953 954 955 956 957 958 959 960 961 962 963 964 965 966 967 968 969 970 971 972 973 974 975 976 977 978 979 980 981 982 983 984 985 986 987 988 989 990 991 992 993 994 995 996 997 998 999 1000 1001 1002 1003 1004 1005 1006 1007 1008 1009 1010 1011 1012 1013 1014 1015 1016 1017 1018 1019 1020 1021 1022 1023 1024 1025 1026 1027 1028 1029 1030 1031 1032 1033 1034 1035 1036 10

συνάραχθαι ὡς ἐν ἐσώπῃ, καὶ προὐνοῦ ὡς ἐχθρὸς. ἡτοι ἐν ὁρμαίνῃ ἀκούω,
 ἀκούω. ἢ διὰ μὲν. τύπῃ, τύπῃ. πληρὴ φιλίας παρ' ἐκ χριστοῦ. ἐπεὶ
 ῥη πεφυκός. ἐαυτὸς γὰρ ὅς ἐν δέχομαι. ὅθεν καὶ ὅρσω, ὅρσω. καὶ ἔλω.
 ἔλω. οἱ δὲ οὐκ εἰς λέγουσιν. οὐκ εἰς. ἐμένω, μένω. ἐκείνω, κείνω.
 ἀλλὰ διὰ τὸ διυφθεῖσθαι, ὅς ἐν χηρεί. [Τὸ δὲ βαδίζω, ἀπὸ κινόν, ὅ
 ὅς ἐν ἐξω. ὑπερδυσμασθῶν τοῖς μέλλοντας ἐξαίρεσι τοῖς
 προφύροισιν ἀθηναῖοι, βαδίζω, βαδίζω. ἐλπίσω, ἐλπίσω. γὰρ αὐ
 ζω, καὶ ἐλπίσω. καὶ ἀλέξω, ἐκ παθῶν.

Εἰς τὸν πρῶτον ἀόριστον ἀπὸ τοῦ μέλλοντος γένεσθαι, ἀμοιβῇ τοῦ ἐχά-
 ρου. ὡ. εἰς α. καὶ αὐξήσεις χρονικῇ ἢ συλλαβικῇ ἀκλούσω, ἢ κού-
 ρου. *ut formari ab ijs verbis. dicit her verba esse cōpassione. nam her verba ut dicitur
 prius antiquos essent perispromena attici fecerunt darykna retinet ta-
 lationes.*

suscepere
abscessi .. *œu . . rurſ*
onez

.. ſuperiora habuerunt
cum paſſione iudicii
qualitate . iſta autē
sine paſſione sunt in
deſtinabilia .

De formationibus
verborum . /
det clausula & cōspicit^r
in sequētibz

∴ 1. mutatione: ex
trinitatis.
Parataticos

in primario
sit

1. fregi quod cum debe
ret habere augmentu
temporale habet sy
llabian

Futureus | . lauth. ym
+ bin har
vœ. parru

io si g habet
pio ametruala

o tamē dicunt sic ppter
microphonia tamē p h
que bene sonabunt ponet

auger sed de istis verbis
agen nō erat huius

ultimi Primus aoristus
In. α.

at lascaris
tame circumflexo

Paracimemus. / n. a.

 $\therefore \text{ctin}_3$

De Reduplicatione
paracimeni

De peculiari præteri-
to pfecto atticorū

4. π ο τ ο . intellige . o
 voce nō materialiter nā
 ωρεομαι . ab . ω . mega
 Incipit 11. ab . ο δ ο . 1.
 impello . par . y .

:: ρξω^δηκε
 :: αμψιμ^δ αυγμε^δνι ροστ
 ρε^δροφικον^δ ο^δν αμψι^δνι
 + α ξυν^δ q^δ ατρε^δ εστ^δ
 ιδε^δ3 q^δ αμψιμ^δνιτερ. ον^δ

1. demonstratiuū ipsi
gignitoris nā si sunt
2. consonantes ut Tū
Tū altera demonstrat
conspirationis numerū
f. p.

Aoristus. 2. & porari
memus meus ^{pena}
retinet littera ^{f. heri}
presentis & mellō. 2
Hedvov

10203

H. uka aorisus. d.
ab. impi. i. mitto. o.
ε. fit. Euka. athn
pista poetē addim
faciunt Eurenka

[illegible][illegible]

Ordo

Presens	Paracimenus
Paratius	Hypfynde
Mello	Aorist. 2.
Aoristus. 1.	Mello. 2.

ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΙ Τῶν μέσων χροίων.

De medijis

ΕΠΙ ΔΕ ΤΩ ΟΡΕΙΣΤΙΚῷ ΜΕΣΟΥ ΚΟΙΝΩΝ, Τὸ ΕΚΑΣΤΩ Τῶ ΧΡΟΝΩΝ ΑΦ' ΕΚΑΣΤΟΥ
 Τῶ ΟΜΩΝΥΜΩΝ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚῷ, ΓΙΝΕΑΘ' Ὡδε: ~ Ἀπὸ τῶ ἐνεσῶτος,
 τὸν ἐνεσῶτα μεταβολῇ τῶ ὦ εἰς ὀ, κῆ προσλήψῃ τῆς ματ. βιάζω, βιάζο-
 μαι: ~ Ἀπὸ τῶ παρσάτατικῶ τὸν ^{παρσάτα} τῆς ἐνθέσει τῆς μη. ἐβία-
 ζον ἐβιάζομαι: ~ Ἀπὸ τῶ πρώτου μέλλοντος, τὸν ἀ. μέλλοντα με-
 ταβολῇ τῶ ὦ εἰς ὀ, κῆ προσλήψῃ τῆς ματ. τυφω, τυφομαι. Ἰδὲ α-
 γε μὴν ἐπὶ τῆς τετέρτης κῆ τὸ ὕ προσλαμβάνει. φαλῶ, φαλῶμαι: ~
 Ἀπὸ τῶ πρώτου ^α τὸν πρώτον ^α καὶ ἀπὸ β' ^β, τὸν β' ^β προσλήψῃ τῆς
 μη. ἐτυφα, ἐτυφάμην, ἐτυπωρ, ἐτυπόμην: ~ Ἀπὸ τῶ

Castum
tione
vel adjectione

1. signa
riam. for
malez
+ aliquando
vincunt
ut. verpa
De

nam confet
re. 5. & 2
magis mirar
tistina est
5. quia. 5.
est littera

futura. p^{re}
 lertiz cum
 sit etiam
 duplex .o.
 f. as. cor
 tir. p^{ro}
 ufiguratione

H ab. et
verbo. 1. al
re gno
est in
est e. 1. 10
que am pi
hnt in
mentoz 2
1.

...e/ude o
dinis . i . p.
mino

^{f. 1. 1. 1. 1.} ὁ δὲ ἀκούων τὸν παρακείμενον, ἐχρητά ^{mult.} πρὸ τοῦ αὐτοῦ τῆς συζυγί-
 ας χαρακτηριστικὸν σύμφωνον. ἢ ὁ μηδὲν τῶν συμφώνων ἐχρητά
^{f. 1. 1. 1. 1.} εἰς ὧν ἡ ἀπαρτοῦν τὸ ῥῆμα ^{univ. saliter} λαμβάνει τὸν σύμπαυν χαρακτηρι-
 στικὸν. τέτυφα, τέτυπα. ἐφέλακα, ἐφέλα. ἡκούκα, ἡκούα. ἡκού-
 σύμφωνον ἢ ἡτοῖ ἐν ὁρμαίᾳ, ἢ δυνάμει διὰ τὸ δὲ πλῆν. τὸ μέλλον χα-
 ρακτηριστικὸν τῆς συζυγίας λαμβάνει δὲ. τύψω, τέτυφα. φρά-
 ζω, πέφραδα. πλῆν τῶ, πέπληναι. ^{& si} εἰ μὴ τὸ μέλλον ^{f. 1. 1. 1. 1.} ἀφ' ἧς τῶ
 ἢ μόνον, ἢ τῶ τῶ. μεταβολὴ γὰρ τοῦ ῥυ. εἰς ὁ. τῶ ἀφ' ἧς
 σάν γίνεσθαι. πείσω, πέποιθα. φθερῶ, ἐφθερα. ἐλπίω, ἐλπια. ἡ
 οὐτο δὲ καὶ τὸ εἶωθα ^{f. 1. 1. 1. 1.} εἶκα, καὶ εἶοκα. Ἄπο δὲ τοῦ ὑ-
 περσυν τε λίκου γόν ὑπερσυν τέλικον μεταλαμβάνοντα τὸ χα-
 ρακτηριστικὸν ἐτέτυφην, ἐτέτυπην. ἡκούεην, ἡκούην. ἐφέλεην,
 ἐφέλεην. Ἄπο δὲ τοῦ δουτέρου μέλλοντος. γόν δάτε-

ρον μέλλοντα· μεταβολῇ τοῦ ὧ· εἰς οὐ, καὶ προσλήψῃ τῆς μαῖ τυ
 πῶ, τυ πῶν, μ.
 ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΙ Τῆ παθητικῆς, χρώνων.
 ΕΠΙ ΔΕ Τῶ οὐρανῷ παθητικῇ κοινῇ, γὰρ μὲ ἐνεώπαιον ἐστὶν ἀπὸ τῶ
 ὁμωνύμων γένεσιν ἐν γρηγορίῳ, ὁμοίᾳ τῶ μέσοις· γράφω, γράφομαι, ἐξα
 φον, ἐξαφόμεν. [Καὶ γὰρ τὸ ἐστὶν ὁπῇ τῇ ἐχάτῃ εἰς μαῖ.
 τέτυφα, τέτυμαι, πεπνῆκα, πεπνῆμαι. [Καὶ ἐπεὶ τὸν βῆν ἀπὸ
 τῶ τοῦ βῆ· μεταβολῇ τῇ ἐχάτῃ εἰς ἡν, ἐτυπῶν, ἐτύπην. [Τὸν δὲ ὑπὲρ
 συμτέλικον ἀπὸ τῶ συσσίτου ἐστὶν μεταβολῇ τῇ ἐχάτῃ εἰς μῆν.

Ordo.

presens.	Hyperfyn.
Poratati.	Aorif primus
Poracime.	Metoligo mello
Aorif. Secum.	Mello. 1.
	Mello. 2.

1. pprie. pri
 uat.
 inter. o. & v.
 ut. fur. n. de. erendu. emt
 ut. orburg. diat. male. ista
 inus
 in. hoc. miferendu. no. te
 ut. regula. na. no. fit
 assumptione. actus. sed. un.
 tantum. alias. fueret
 ΕΤΥΠΟΜΕΝ.

∴ consonas illa signa
trīs assignationis.
vel puritas si ver
bū de finit p. w.
purū.

Infrimis
 .i. recurrendum est ad fa-
 ctum in hoc enigmati.
 πλίσθ. ergo habet .ε.
 quæ constat ex .κ. &
 σ. & quia .ψ. est in
 ter .κ. & .ε. ideo
 videtur esse magis
 admodum .ψ. & .ε.
 aliquando coincidunt ut
 εεεψψψ.
 .κ. est littera paracion
 in admi

De passionibus

∴ i. finis hor est
finalis. ov. in. uv. ut
bene dicit constating
male aute hor &
vrbang

του εις δ' τυρωται. Τὸ δὲ ἀπατατικὸν καὶ β' εἰς κοινόν, τὸ
 τὸ δὴ τερελ' ἐνιχὲς γίνεσθαι ἀπὸ τοῦ α' ὅθεν εἰσέρχεται τοῦ μ. εἰς τὸ
 πῆ. τοῦ ἢ εἰς ε, καὶ διφθογῶσαι τοῦ ο, καὶ εἰς οὐ. ἐτυπώθη, ἐτύ-
 ποε ἐτύπη. Τὸ δ' εἰς τὸν ἀπὸ τοῦ δὴ τερελ' ἀναλύσει τῆς δ, εἰς εο.
 εἰς ἐνθέρσει τὸ τ. ἐτύπεο, ἐτύπητο. Τὰ δ' ἄλλα ὁμοίως καὶ ἀπὸ
 τοῦ ἐνθέρσει πλὴν ὅσον τ' διχῆ, τὸ δὴ τερελ' α. εἰς ὅμοφωον εἶπον. ἀλ-
 λα τὸ εἰς τὸν ἀπὸ τ' εἰς ἐνιχῆ. μετακινήσει τῆς λητούσης εἰς αὐτῶν.
 ἢ ἀπὸ τοῦ ἰδίου δευτέρου, ἐτύπερ, ἐτύπεσαν, ἐτυπέσθην.

Τὸ δ' ἑξῆς τοῦ εἰς, τὸ μὲν β' εἰς ἐνιχῆ, ἀπὸ τοῦ α' ὅθεν εἰσέρχεται τοῦ μ. εἰς
 ν, καὶ μεταβολῇ τῆς ἢ εἰς ε, καὶ τοῦ λ' παλιν εἰς ο, καὶ σιωπῆς εἰς δ' α καὶ
 ο εἰς ω, ἐτυψάμεν, ἐτύψαο, ἐτύψω. Τὸ δ' εἰς τὸν ἀπὸ τοῦ δὴ τε-
 ρε ἀναλύσει τ' σιωπῆς μὲν, α. εἰς ἐνθέρσει τοῦ τ. ἐτύψαο, ἐτύψα-
 το. τὰ δ' ἄλλα ὁμοίως τῶν δὴ τερελ' ἀορίστων. πλὴν ὅσον ἐκεῖ μὲν τὸ
 ἀπατατικὸν ο μεταβάλλει εἰς ε. καὶ τὸ εἰς αὐτὸν εἰς ο. ἐνταῦθα δ' ὁ
 α' ἀμετάβλητος πρὶ πάντων.

ΠΑΘΗΤΙΚΩΝ.

Τῶν δὲ παθητικῶν ὁ μὲν ἐνθέρσει, εἰς οἱ μέλλοντες ἀμφω, τῶν ἐν-
 θέρσει τ' ἢ μίσην συμφέρον. ὁ δ' ἀπατατικὸς τῶν ἀπατατικῶν
 οἱ ὁ ἀορίστοι τῶν ἐπ' α' τὸ δὲ εἰς ε' εἰς ἐνθέρσει, ὁ δὲ εἰς ο' ἰδὲν εἰληχάσι κατὰ
 τοῦ μὲν. Τὸ μὲν δ' ἀπατατικὸν τὸ β' ἀπὸ τοῦ α'. εἰς τὸν τ' λη-
 κτικῶν μ' εἰς σ. ἢ τοῖς ἐνθέρσει, ἢ δυνάμει τ' ὁ μὲν δὴ τ' εἰς
 λ' ὅτων ὁ σχηματισμὸς τῶν αὐτῶν διπλῶς γίνετο. πῆ. πῆ. πῆ. πῆ.
 ζαι. τέτυμμαι, τέτυψαι. Τὸ τρίτον ἀπὸ τοῦ δὴ τερελ' εἰς τὸν πῆ.
 τοῦ σ' εἰς τ' ὅπως αὐτὸν εἰς, εἰς ἐνθέρσει, εἰς δυνάμει, εἰς δὲ
 νῆ. εἰς καὶ τὰ πρότερον δυνάμει σὺν αὐτῶν διπλῶς γίνετο. ἐνθέρσει
 οἱ τὸ πῆ καὶ τέτυψαι, τέτυπαι. πῆ. πῆ. πῆ. πῆ. πῆ. πῆ. πῆ. πῆ.
 εἰσαρταί. καὶ τὸ σ' δὲ προσλαμβάνεται ἐκὸς τῶν ἰδίων τοῦ πρώτου ἢ
 λήγουσα τῶν σὺν συλλαβίζηται. ἡκουσμαι. ἡκουσαι. ἡκουσαι.

Τῶν δὴ τερελ' ἀπὸ τοῦ α' εἰς ἐνιχῆ, ὁμοίως τῶν ἐνθέρσει τῶν β' ὅθεν
 εἰς τὸν ὁμοφώνως ἀπὸ τοῦ β' μετακινήσει τῆς λητούσης εἰς
 αὐτῶν ἐν οἷς δηλονότι τὸ σ' ἐνθέρσει ἡκουσμαι, ἡκουσθαι. ἐν οἷς δὲ
 ἐνθέρσει τὸ σ', αὐτὸ τὸ φ' ἀπὸ τοῦ ε' συλλαβίζεον. εἰς τὸ φ' ἢ τέτυ-
 πο. & sensus sunt similes in quibus
 contemplabimur in duplo hoc est
 π. vel. x. sunt postea simul ad
 in tertia persona.

ζαι, τέτυφθον. ἢ τὸ χ' ἐν τῷ ε'. πῆ. πῆ. πῆ. πῆ. πῆ. πῆ. πῆ. πῆ.
 θη. πῆ. τὸ πῆ. τὸ πῆ. τὸ πῆ. τὸ πῆ. τὸ πῆ. τὸ πῆ. τὸ πῆ. τὸ πῆ.
 ὁμοίως τῶν ἐνθέρσει. τέτυμμαι, τέτυμμαι. τῶν δὲ δευτέρων, α
 πὸ τοῦ δευτέρου ἐκβολῇ τοῦ ρ. εἰς τὸν πῆ. τὸ εἰς ε. τέτυφθον, τέτυ-
 φθαι. Τὸ εἰς τὸν κοινῶς μὲν γινέσθαι, εἰς οἷς ἐνθέρσει τὸν τ' εἰς
 ἡ. συλλαβὴ λήγη δις συμφώνων. ἰωνικῶς δὲ ἀπὸ τοῦ τ' εἰς ἡ. εἰς
 πῆ. τῶν φιλῶν οἷς αὐτῶν, εἰς δασύ, εἰς ἐνθέρσει τῶν α. τέτυπαι, τέτυ-
 φαι. πῆ. πῆ. πῆ. πῆ. πῆ. πῆ. πῆ. πῆ. πῆ. πῆ. πῆ. πῆ. πῆ. πῆ.
 μοίως τοῖς εἰς εἰς ἀπατατικῶν γίνετο. πλὴν ὅσον φωνῆς ἐνταῦθα ληκ-
 τικὸν τὸ ο. ἐνθέρσει ἐκείνου, τὸ αὐτὸ σχηματίζεται δ' αὐτῶν καὶ τὸ εἰς τὸν τ'
 διχῆ, τὸν εἰς θῆν ἀπὸ τοῦ β'. καθόλου γὰρ πῆ. πῆ. πῆ. πῆ. πῆ. πῆ. πῆ. πῆ.
 δευτέρων α. εἰς τὸν τ' διχῆ, αὐτῶν οἷς ὁμοφώνως ἐνθέρσει τὸν ἡνίκα τὸ ε'. τῶν
 πληθυντικῶν εἰς ἡ. εἰς αὐτῶν.

Ἰδὲν ὁ τῆς πέμπτης. Ἐνθέρσει τῶν ἐνθέρσει.

Ἰδὲν ὁ τῆς πέμπτης τὸ ὡς τ' οἰστέ, ἐνθέρσει τῶν μὲν β' πρόσω-
 πον τοῦ ἐνθέρσει γίνεσθαι ἀπὸ τοῦ α' ἀφαιρέσει τῶν ἡ. καὶ εἰς τὸν πῆ.
 μ. εἰς σ. τίθημι, τίθης. Τὸ δ' εἰς τὸν ἀπὸ τοῦ δὴ τερελ' εἰς τὸν τ',
 τίθης, τίθης. Τῶν δὲ διχῆ, τὸ β' εἰς τὸν τ', ἀπὸ τοῦ β' εἰς ἐνιχῆ, εἰς
 πῆ. τῶν σ' εἰς τ'. εἰς ἐνθέρσει τῶν ἐνθέρσει καὶ μεταβολῇ τῶν παρὰ λήγουσας εἰς
 τὸ παρὰ λήγον φωνῆς τῶν ἐνθέρσει ὅθεν αὐτὸ παρὰ λήγουσας
 τὸ εἰς μ. τίθω, τίθης. τίθης, τίθης. τίθης, τίθης. τίθης, τίθης. τίθης, τίθης.
 τὸν. τίθω, τίθω. τίθω, τίθω. τίθω, τίθω. τίθω, τίθω. τίθω, τίθω. τίθω, τίθω.
 α' ἀπὸ τοῦ α' εἰς ἐνιχῆ, μετακινήσει τῆς λητούσης εἰς μ. εἰς τὸν
 εἰς τῆς παρὰ λήγουσας ὡς εἰς τῶν. τίθω, τίθης. τίθης, τίθης. τίθης, τίθης.
 τῶν δὴ τερελ' εἰς τὸν πῆ, ὅθεν εἰς τὸν τ', ἀπὸ τοῦ β' εἰς ἐνιχῆ, εἰς
 δετε. Τὸ εἰς τὸν ἀπὸ τοῦ δὴ τερελ' εἰς τὸν πῆ, ὅθεν εἰς τὸν τ', ἀπὸ τοῦ β' εἰς ἐνιχῆ,
 σ' τῆς. εἰς σ', καὶ παρὰ λήγουσας εἰς α. τίθω, τίθης. τίθης, τίθης. τίθης, τίθης.
 τὸ δὲ εἰς σ', εἰς α', καὶ τὰ ὁμοία, ἐκσυναιρέσει.

Τὸ δ' ἀπατατικὸν α' β' εἰς ὁμοίως τοῖς ἀπατατικοῖς εἰς δὴ τερελ'
 ἀορίστοις εἰς εἰς ἐνθέρσει τῶν ἐνθέρσει, εἰς τῶν. εἰς τῶν. εἰς τῶν. εἰς τῶν.
 ἐνταῦθα δ' εἰς ἐνιχῆ, παρὰ λήγουσας συλλαβίζηται ὡς τῶν διχῆ, εἰς τῶν.

d d a

πληθυντικῶν

De 3. persona plurali pronominum pa.

De Hypothesis

Regula nota

De formatione uerborum 3. mi. proposita.

Quia

πληθυντικῶν

το. 3. σ.

+ credo emendandum esse propositis

contra morpuli dicit q. facit et pteo. f. a. 3. persona remotione. T. 3. Regula supradicta

In Secunda persona singulari mutatur. o. In. e. a. q. fit. 3. singularis unde formulam 3. pluralis mutatione rursus. e. In. o.

Formo para cimeni pa. In. o. In. e. a. q. fit. 3. singularis unde formulam 3. pluralis mutatione rursus. e. In. o.

in rationabiliter bene

Quia

Ordo & sensus sunt similes in quibus contemplabimur in duplo hoc est π. vel. x. sunt postea simul ad in tertia persona.

18

X quod 8^{tos} cu est demonstratum secunde
personis assignando additur i. ut 8^{tos} iste ut
hic. 12^{tor} huius. na & tertie potest esse de-
monstratum, ut 1us 10^{tor} entia est 12^{tor}.
Itaq; tm demonstratum secunde personis secun-
du theodori i. addit 1us 8^{tos}. sed videtur
esse tunc demonstratum cu prius & secunda persona inter se
demonstratae sint. Reliqua vero oia que prius personis
vel clatius vel demonstrantur sunt per hic. 13^{tor} 14^{tor} 15^{tor}
16^{tor} i addit demonstratum adnugit ex consuetudine vel
demonstratum 12^{tor} 13^{tor} 14^{tor}.

τίρα. τὸ δὲ ἡμετέρη· καὶ σφετέρη· ἰωρική.

Τῶν δὲ δεκτικῶν ἡ ἐκείνο· ἐκείνο· καὶ ἄνω τοῦ ἐλέγι' αἰολέων ἐθῶ. **Τ**ῆς δὲ τοῦ β' προσώπου δεκτικῆς, καὶ τὸ ἑνίοτε προσάπτοντες τελικὸν ἐφέκασθης πρὸς δὲ ἀεισμοῦ τε καὶ γένους λέγονται. οὐ τοσὺτον ὥστε ἀμέλῃ καὶ ταῖς ἑτέροις πωλικῇ τοῦ σωματίου ἀρθεῖ καὶ σὺν τῶν μίαισιν. οὐδ' ἂν φαρμὴ καὶ τοσὺτον. **Π**λέγι' δὲ γλῶσση τῆς λατρεῖς προσώπου τῆς πρῶτης πρῶτον προσώπου· ἐμέο· καὶ ἐμέο· ἐμὲ· ὥστε ἀρα καὶ τὸ πρῶτον προσώπου· ἐμέο· καὶ ἐμέο· ἐμὲ· ἐμὲ· ἐμὲ· καὶ τὸ τῆς διαλέκτων διαφορὰς· τὸ μὲν τοῦ περὶ τούτων διόρισται ὅτι τῆς παρὰ τὴν προθεσιν οἰκείον·

ΠΕΡΙ ΠΡΟΘΕΣΕΩΝ.

ΤΩΝ Δὲ προθέσεων, ἡ ἐν· ἡ ἐν δὲ ῥητῇ ἐν τοῖς κρίμασι κατὰ πέρας
 λεγόμενῃ· ἡ δὲ μὲντοι μεταθέσει τοῦ λόγου, οὐκ ἐστὶ πρόθεσις· ἀλλ' ἐστὶ
 ῥηματικὸν μεταβαίνον· ὡς παρὰ μέλη καὶ ἡ παρὰ· παρὰ δὲ ἀντὶ τοῦ
 παρὰ ^{ἀδελφ} ἐστὶ· ἡ ἐπὶ ἀντὶ τοῦ ^{ἑστ} ἐστὶν· ἡ ὅτις, καὶ ὅτι λέγει ἀπὸ τοῦ ἑστ· ἡ ἡ πρός,
 πρὸς τὴν καὶ πρὸς τὸ δωρικὸς· ἡ ἡ ὑπὸ, ὑπὸ καὶ· καὶ ἡ ἀπὸ, ἀπὸ καὶ·

ΠΕΡΙ ΕΓΚΡΙΡΗΜΑΤΩΝ.

[illegible][illegible]

ΠΕΡΙ ΣΥΝΔΕΣΜΩΝ.

Συνθετοὶ μὲν συμπλεκτικοί, καὶ ἡ μὲν· ἡ δὲ αὐτὰρ αὐτὰρ· ἡ τοί.
 Διαβεκτικὸς δὲ καὶ ἡ· ^{fine} (Αἰτιολογικὸς δὲ καὶ ὁ Φρα. ἐνελια. ὅ
 νεκα. Παραπληρωματικὸς δὲ καὶ ὁ· ὅς καὶ νῦν λέγεται
 καὶ θῆν. ἀν. ἀρ. ἐν. Ἐναντιωματικὸς δὲ καὶ ὁ ἐμπτισ· καὶ
 ὁ πλὴν· καὶ πολλοὶ δὲ οἱ αὐτοὶ πόμασθίμως λέγονται. οἷον, ὁ μὲν
 ἀμὰ καὶ σύμπλεκτικὸς καὶ συλλογιστικὸς δὲ γέ. παραπλη
 ρωματικὸς ὁ μὲν πλὴν καὶ αἰτιολογικὸς. Ὁ δὲ ἀν. ὁ ἀπληρω

ΕΜΠΟΔΩΝ . i . m
 pedimentis qd illud
 qd est impedimentu
 gubnet
 i . illa . q . d . oris
 telum

Decē predicamenta

Qualitas

Quantitas

Ad aliquid

vi

Quando

Adio

Passio

Situs

Habitus

∴ 1. 1te Syndesmg. vñ.

1. 1. multe significanter

1. f. ipsa particular. amā
narratur fr.

Ἐπὶ τὰ εἰς μὲν καθαρὸν διούμα βατῶν ὑπεραλίσσονται, μακρο-
 παραλκίαι· χυμὸς, θυμὸς, βλάσται τὰ ἀπὸ τῶ πρώτου προσώπου
 τοῦ παθητικοῦ ὡς ἄρσενικα, εἰς μὲν μακρὰν βούλεται ἐ-
 χθὲν τὴν παρὰ λήγουσαν, ἢ τοῖς φύσει ἢ θέσει. διὸ καὶ ὅτι μὲν οὐ πρὸς
 λαμβάνονται τὸ σ, μήκυνται· δὲ δὲ μαι, δεσμός· ὅτι δὲ αὐτὴν
 εἰς τὴν τὴν παρὰ λήγουσαν ἐπὶ τὸ φύσει μακρὸν· τίθεται, θυ-
 μὸς, λελυμαι, λυμὸς, ὄφρυμαι, εὐμὸς, λειχμαι, χυμὸς.

Ἐπὶ τὰ εἰς ὑνὸς διούμα βατῶν μακροπαρὰ λκτέ· φρύνος, θύνος, πλ-
 τὸ πλυνός, καὶ ὑπερδυσύμα βατῶν μακρὰ παρὰ λήγει· κίν-
 δυνος, ἀνδύθνος, παχυνος, διὸ καὶ τὸ βόθως ἀρὰ λόγως ἐκτείνου
 σιν οἱ ἀπὸ τῶν δυνάμεων, λαγυνος, καὶ τὰ ὁμοία, τὸν τοῦ λυμῶν
 ἐχθρόνον. Ἐπὶ τὰ εἰς ὑνὸς διούμα βατῶν μακροπαρὰ λκτέ· μύ-
 νη, φρύνη, πλὴν τὸ λήν, τὰ ὑπερδυσύμα βατῶν, συσέμεται·
 δικαιοσύνη, βριθοσύνη, κορυμή. Ἐπὶ δὲ τῆς γλοικῆς καὶ τῶν
 ἀλφον, πλάτων, οὐκαὶ εἰς τὰ δὲ χέονα οἱ αἰετῆς ἢ θείας· ἀμείνια,
 μὲν μαι, βατῶν συσέμεται, ἐν τῇ δὲ ἀνὰ πάλιν· οἶον τὰ εἰς ἱε· ἀ-
 παντα μακρὰ παρὰ λήγει· καὶ τοῖς δι' ὀφρὺν μερὰ ἐπὶ θείας, ὡς εἰ-
 ρηται· φοίνικος, κήρυκος.

Ἐπὶ τὰ εἰς τὸ ζύγρον ἀθλητικὰ διούμα βατῶν, δ. κλινόμα, φύσει
 μακροπαρὰ λκτέ· καὶ μήτε ὑποκοριστικά, μήτε λυρία, ἐπὶ
 μὲν τῆς ἀθλητικῆς βραχὺ ἐχθρὸν τὸ πρὸς τῆς γλοικῆς φύσεως μακρὸν
 κνημίδος, κληίδος, βαλβίδος, ἀπὸ γρ' ὅτι βηλοῦ τὸ ὠσαπείον δὲ
 τὰ εἰς τὸ βραχὺ γρ', ἵππος, συτῶς, ὡς περ αὐτὴ καὶ τὰ μονοσύμα
 βατῶν, μύδος, ὄφρυς, πλὴν τὸ δικαιοσύνη καὶ τὸ φόρκιν δὲ καὶ πόλ-
 τιν, πλάγιοι, ἀμείνιος ἐκτείνεται καὶ μὲν δὴ καὶ τὰ τῶν ἐπιθέτων
 τριούμα βατῶν, πάντα βραχὺ τὸ ὅτι ὡς εἰς τὰ μακρὰ, εἰς τὰ βραχέα
 παρὰ λήγουσαν τὸ ὡς εἰς τὰ ἐχθρὸν αὐτὴν δὲ σφαιρῶν τῆς φύσεως
 παρὰ λήγουσαν ἢ ἀμα προπαρὰ λήγουσαν βραχέα, εἰς τὴν εἰς
 τῆς γλοικῆς ὡς τὸ πλοῦτα μίδος φησὶται ὡς ἄρσενος βραχὺ τὸ
 φυλάττειν· ἐπὶ τὴν δὲ τὸ ἢ ποταμίδος, παρὰ λήγουσαν·
 Καθόλου δὲ πρὸ ἀμεταβόλου τοῦ σ, ἐπιφερομένου μα-
 τῆς ὡς τὰ λυγρὰ ἐξ ὧς οἱ ἐρεάστορες
 καὶ δὲ λυγρὰ, significat & c. & alia
 apud hesychium alexandrinum.

Καθόλου δὲ πρὸ ἀμεταβόλου τοῦ σ, ἐπιφερομένου μα-
 τῆς ὡς τὰ λυγρὰ ἐξ ὧς οἱ ἐρεάστορες
 καὶ δὲ λυγρὰ, significat & c. & alia
 apud hesychium alexandrinum.

Ἐπὶ τὰ εἰς μὲν καθαρὸν διούμα βατῶν ὑπεραλίσσονται, μακρο-
 παρὰ λκτέ· χυμὸς, θυμὸς, βλάσται τὰ ἀπὸ τῶ πρώτου προσώπου
 τοῦ παθητικοῦ ὡς ἄρσενικα, εἰς μὲν μακρὰν βούλεται ἐ-
 χθὲν τὴν παρὰ λήγουσαν, ἢ τοῖς φύσει ἢ θέσει. διὸ καὶ ὅτι μὲν οὐ πρὸς
 λαμβάνονται τὸ σ, μήκυνται· δὲ δὲ μαι, δεσμός· ὅτι δὲ αὐτὴν
 εἰς τὴν τὴν παρὰ λήγουσαν ἐπὶ τὸ φύσει μακρὸν· τίθεται, θυ-
 μὸς, λελυμαι, λυμὸς, ὄφρυμαι, εὐμὸς, λειχμαι, χυμὸς.

Ἐπὶ τὰ εἰς ὑνὸς διούμα βατῶν μακροπαρὰ λκτέ· φρύνος, θύνος, πλ-
 τὸ πλυνός, καὶ ὑπερδυσύμα βατῶν μακρὰ παρὰ λήγει· κίν-
 δυνος, ἀνδύθνος, παχυνος, διὸ καὶ τὸ βόθως ἀρὰ λόγως ἐκτείνου
 σιν οἱ ἀπὸ τῶν δυνάμεων, λαγυνος, καὶ τὰ ὁμοία, τὸν τοῦ λυμῶν
 ἐχθρόνον. Ἐπὶ τὰ εἰς ὑνὸς διούμα βατῶν μακροπαρὰ λκτέ· μύ-
 νη, φρύνη, πλὴν τὸ λήν, τὰ ὑπερδυσύμα βατῶν, συσέμεται·
 δικαιοσύνη, βριθοσύνη, κορυμή. Ἐπὶ δὲ τῆς γλοικῆς καὶ τῶν
 ἀλφον, πλάτων, οὐκαὶ εἰς τὰ δὲ χέονα οἱ αἰετῆς ἢ θείας· ἀμείνια,
 μὲν μαι, βατῶν συσέμεται, ἐν τῇ δὲ ἀνὰ πάλιν· οἶον τὰ εἰς ἱε· ἀ-
 παντα μακρὰ παρὰ λήγει· καὶ τοῖς δι' ὀφρὺν μερὰ ἐπὶ θείας, ὡς εἰ-
 ρηται· φοίνικος, κήρυκος.

Ἐπὶ τὰ εἰς τὸ ζύγρον ἀθλητικὰ διούμα βατῶν, δ. κλινόμα, φύσει
 μακροπαρὰ λκτέ· καὶ μήτε ὑποκοριστικά, μήτε λυρία, ἐπὶ
 μὲν τῆς ἀθλητικῆς βραχὺ ἐχθρὸν τὸ πρὸς τῆς γλοικῆς φύσεως μακρὸν
 κνημίδος, κληίδος, βαλβίδος, ἀπὸ γρ' ὅτι βηλοῦ τὸ ὠσαπείον δὲ
 τὰ εἰς τὸ βραχὺ γρ', ἵππος, συτῶς, ὡς περ αὐτὴ καὶ τὰ μονοσύμα
 βατῶν, μύδος, ὄφρυς, πλὴν τὸ δικαιοσύνη καὶ τὸ φόρκιν δὲ καὶ πόλ-
 τιν, πλάγιοι, ἀμείνιος ἐκτείνεται καὶ μὲν δὴ καὶ τὰ τῶν ἐπιθέτων
 τριούμα βατῶν, πάντα βραχὺ τὸ ὅτι ὡς εἰς τὰ μακρὰ, εἰς τὰ βραχέα
 παρὰ λήγουσαν τὸ ὡς εἰς τὰ ἐχθρὸν αὐτὴν δὲ σφαιρῶν τῆς φύσεως
 παρὰ λήγουσαν ἢ ἀμα προπαρὰ λήγουσαν βραχέα, εἰς τὴν εἰς
 τῆς γλοικῆς ὡς τὸ πλοῦτα μίδος φησὶται ὡς ἄρσενος βραχὺ τὸ
 φυλάττειν· ἐπὶ τὴν δὲ τὸ ἢ ποταμίδος, παρὰ λήγουσαν·
 Καθόλου δὲ πρὸ ἀμεταβόλου τοῦ σ, ἐπιφερομένου μα-
 τῆς ὡς τὰ λυγρὰ ἐξ ὧς οἱ ἐρεάστορες
 καὶ δὲ λυγρὰ, significat & c. & alia
 apud hesychium alexandrinum.

...que admodum in nobis habetur

Regula eccellente

Strabo unde in obliquis ante tu habet in re multum

αλων

τῶν

...ut in re present

encytio

ρείδω τὰ εἰς μνῆα καὶ ῥῖα. πολὺ μνῖα. φάλη ῥια. τὰ ῥι γῆ.

Γράφεται δὲ ἡ οἰκία καὶ ἀπὸ τῆς εἰσόδου παράγωγος εἰς οἶον πε-
 ρισσώμενος· οἶον, ἄλλος, αἰετοῖος· πάντος, παντοῖος· μέλος, μελοῖος·
 ὁμός, ὁμοῖος· ἑτέρος, ἑτεροῖος· πλὴν τῆς ἐκσυμμερέσεως, ὅτι ἐ-
 χόντων δύο· χροῖ· τιος· μίος· καὶ πλὴν τῆς κτητιῆς, ἢ ὡς πρὸς κτη-
 τιῆς· οἰκίος· θεῖος· ἀδελφείος· ἡ εἰρήνη· **Γ**ετι καὶ ἀπὸ τῆς εἰσόδου ἀρ-
 σενιῆς παράγωγος εἰς ἵτης, ὡς εἰρήνη· ὁδός, ὁδοῖ· τῆς· ὁρος, ὁροῖ· τῆς·
 ἐλπίδος· ἰσίων καὶ ὁ δευτέρως, δευτερινὰ καὶ πόνοτος, πολυήγητος·

ἐπὶ σὺ ἰστών και τὸ δευότης, δέσσονα και τόνος, τολνὴ ἡ φόνος.
 θαφοιρ^ο **Π**ΟΣΑ **θ**ρ^ο ὦ. Τὼν ἡεὶς ὦρα, τὰ μ' ἀπλᾶ **θ**ρ^οξύλονα, τῷ
 ὦ μάλισα. λύρα. σφύρα. πορφύρα. σιούρα. πημνύρα. μοῖρα,
 σεμνὴ τῇ οἱ και πείρα τῇ εἰ ἡ πῆρα **θ** χῆρα, τῷ ἡ ἡ κίρα, τῷ
 ἡ **θ** προ **θ**ρ^οξύπονα ἡ σμῦθετα τῷ ὦ. εἰφυρα. κέρκυρα. πλῶ
 ἡ ἀπὸ ἡ εἰς ἡρα σενιχ^ο, πρὶ ὦν δὴ ἡ εἰρη^ο. **Ε**τι τὰ εἰς ρος **θ** εἰς
 ρος **θ** εἰς κός ἡ εἰς λος ἀπλᾶ προ **θ**ρ^οξύτον. ἀργυρ^ο κόρυμβ^ο κόν-
 δυλ^ο κόρυκ^ο, **θ**ρα ρείδω τὰ εἰρημ^ο ἡ ματικά μάγειρος τῷ περ^ο.

Ἐπὶ τὰ εἰσὶον ὑπεροριστικὰ παραλήγουται τῷ ἱ, τῷ ὤ μισοσυλ
λαβεῖ, ζωῶιον, μηραύλιον, πλὴν τῶν εἰρημνῶν εἰς ἰδῶν.

Ἐπὶ τὰ εἰς ὕψος θηλυκὰ ἀπλᾶ, μόρυζα, κόνυζα, ὄρυζα. Ἐπὶ τὰ
εἰς ὕψος θηλυκὰ μονογυῖα, κοτύλη, ^{καρφα} γυγύλη, ἀργύλη, ἀργύλη.

ΕΠΙ ΠΑ ΕΙΣ ΤΗ ΑΦΗΚΕΙΝ ΤΗΝ ΟΙΟΥΝ ΚΑΤΩΝ. ΤΟΣΑΤΩΙ. Ω.
ΤΑ ΕΙΣ ΟΥΟ ΟΥΝΟΝΑ, ΡΟ ΜΕΤΑ ΕΧ ΜΕΣΟΣΥ ΜΑΡΘ ΜΕΝΟΝ. ΑΓΩΓΟΣ.

διμαρυξός. Ἐπὶ τὰς ἐκκλησίας καὶ ἀδελφούς ἐκκλησίας. περὶ
ἐκκλησίας. Ἐπὶ τὰς ἐκκλησίας ἀρσενικάς καὶ ^{καὶ} γυναικείας τῶν ὁρίων.

λῶνς· ἀρχὸνς· εἰς καθαρὸν τὸ μικρὸν, πλὴν τοῦ δυνάμει. Ἔτι τὰ
εἰς ματῶν δὲ τῶν ἐν ματῶν δυνάμει· καὶ τὰ πλὴν τοῦ δυνάμει·

ὁ μα. πόμα. ^{dativ} ^{poth} Ρέτι τὰ εἰς ὧν ὁ οὐ ζύρνα. τιθωνός. Ρέτι τὰ εἰς
ὧν ἡ ἀνδρὰ μὴ ὦν τὰ κύρνα. μηδὲ ὁ ἐν ἑνὰ. ὁ δὲ ὧν. καὶ ὧν. ἐὰ σὺν.

παλὶς τῷ πατρὶ· βελόν' ἀγρόν· σφενδονή· ἀκόντι· ὀθόνη· ἐφόρον· **τί** τι
πρὸς ἐξωθεν· εἴρηκα δὲ πάλιν· καὶ βαπτισθεὶς· **τί** τι πρὸς ἐξωθεν

λυκά βαρύτονα· πύρα· χώρα· ὥρα· ἡώρα· **Ῥέτι** πὰ εἰς ὦλος ὁ
ξύπνια φέρει· αἰτῶν· παρὰ τὸν αἶμα καὶ τὸν αἶμα.

□ ἄθος· κρίνου· befygh.

a. a. dios. i. diuus
 p. hye. dios
 a. tio. infula
 os. & p hy. tios.

παρρησιον. μηδαν.
σθρον. ποικιλαν.
ερευθρον. πυρε

to xvsa pulli
cacia. theodor
uertit & item
Marcellus apud
drof. h. 3. r. 128

αρχωνος ο προ
μνος

ἡ ἀρχὴ τοῦ ἔτους
 ἀφ' ἧς ἡμεῖς

Aetoli. populus
decentu In pemu

Επὶ τὸ μὲν ἰ. ἀρχτικόν, τὸ δ' ἀμείσως μετ' αὐτὸ, μεταλοῖσθαι φέται.

πλὴν τοῦ ἰόνιον· ἢ τ' ἐκ τῶν ἰόνων καὶ τῶν σωθέων, ἰόλεως, ἰοχίαι
ρα, ἰοδούλη. Ἐτι παρὰ τὸν βοῶντος σωθέα, φῶβον. Ἐτι παρὰ

ἐκ τῶ ὁ λω ὁ βώ λ^c προὐ λ^c ἀ πώ λ λ α ς ἔ τι τὰ ἐκ τῶ ὁ μῶ ἀ πώ μο τ ὁ ρ
κώ μο ρ ο ν . ἔ τι τὰ ἐκ τῶ ο ν ὁ μα ἄ ρ ῶ ν ν μ ο ν . κ λ υ ῶ ν ν μ ο ν . ἔ τι τὰ

ἀπὸ τοῦ οὐξ· πλυνώνξ· ὀζώνξ· ἴτι παῖ ἐκ τοῦ χεῖρος· χειροφλέ
της· χεῖρωσθς· πάλῳ τοῦ χεῖροκόπος· καὶ χεῖρολύτης· ἴτι παῖ ἐκ τοῦ

ὁφείας ἀνωφελὲς βιωφελὲς ἐπωφελὲς. **Ῥ**έτι τὰ ἐκ τοῦ οφθαλμοῦ
ἐπωφθαλμον. **Ῥ**έτι τὰ ἐκ τοῦ στόματος συνδεδεμένα ἄλλως παρὰ

γινώσκουσιν πρὸς ὅσον σῶμα οἶα δὴ ἡ παρὰ τὸν σῶμα ἀπὸ
 πρὸς γινώσκουσιν πρὸς ὅσον σῶμα οἶα δὴ ἡ παρὰ τὸν σῶμα ἀπὸ

[illegible]

τοῦ ὁ σωματὴν βραχύνει δῶρο φον. τῷ ὄρο φον· εἰδὲ μακρὰν, ὅ.

χρυσόροφον· υψορόφον· πέντροφον· ως πτάρρα· παεκ· εολιθρος·
 ανώλειθρος· μηδ' γδ' ειτώλειθρος· τῷ μετ' αλφ· φυχόλειθρος· ἡ καὶ
 εὐθροσώλειθρος· πρὸ μνησῶν·

ἀνθρώπου λείροσ τῶ μικρῷ. / Καί πα εἰσπατος ὁ υπέρθετικα,
 ὁ οτῆρος συγκεριτικὰ ὁ μοίωσι. λογιώλφος μὲν δὲ ἡ λογιώπατος, τῶ
 υπέρθετικῶν ὁ οτῆρος συγκεριτικῶν ὁ μοίωσι.

μεγαλῶ, κυδοῖτο πρὸς γὰρ κυδοῖτο παρὰ τοῦ μικρῶ, καὶ οὕτως
θηλυκαὶ εἰ μὴ γὰρ ἡ πρὸ τοῦ ὁ βραχύνει, τοῦ μεγάλῳ. ἰερωσύνη.

ἢ μακρὰ, ἢ μικρὰ σωφροσύνη. Καὶ τὰ ἐκ τοῦ οὐ πῶσαι
τί ποιοῦντοῖς ἐν κληρονομίᾳ οὐκ εἰς τυμβωρύκειας μὲν γὰρ ἡ

φρεορύκτης, ἁρι χρεύκτης, τῷ μικρῷ· ὡς θίσει τὸ ὑπέκτεινο μέ
18. ¹⁸ ~~πυμ~~βωρύχος ἢ φρεορύχος, ἁρι χρεύχης, τῷ μεγάλῳ· ὡς

μη ἐχρηται ἐκτεινόμεν) τὸ ὑψίστην τὰ εἰς ὦλος, τῷ μεγάλῳ· λωγὸς· μιτ
τωτος· ὡλ' ᾧ ἀπὸ ᾧ εἰς ὅς· οἶον τὸ νεοπτός· (C) εἰ μὴ ἐξήματ' κλίσις

καλυψαι. ὡς ὡν τῶ ἀποστόλου. **ΠΟ**ΣΑ **β**ο. Τὰ ἑῖς οὐδὲν, τὰ
μικρῶν πολλοῦ. ἐλάττω. **β**ετι τὰ εἰς οὐχὸς ἐκ οὐχὸς ἀπὸ πύχους.

στὴν δὲ χρο. ζενόδουκος, δωροδούκος. **Ἦτις** πὰ ἀπὸ τῶν εἰς ὅς ἐσ
οὔτης χρηματισμόμα. αἰ. λος, αἰ. λότης, ὁσίος, ὁσίότης. **Ἦτις** πὰ

fr. εἰς οὗτος, ἐξήματιομένα, ὁξύντομα, μάστροπός. πλὴν τῶν ἀπὸ
 mashurbari qa + lena mang
 auter martialis dixit mashurbari, σ β κ

ΔΧΡΕΟΛΥΤΗΣΩΝ. ΧΡΕΟΔΩΣΩΝ

Jorior p. o.
 micron. nota
 du.

ἐπ' ὠφθαλμοῖς

8. cum arcenta q
nō legitur p anse
quentia. & potius
esse arcentus si anse
tuz haberet ex na
tura sed q. nō
habet scribitur cu
gram.

no habet duplex. r.
fa no venit a pre
senti

venit ab. apoc. w.
fit a. z. p. p. p. p. p.
men. p. p. p. p. p.
rmat. a. p. p. p. p. p.
tuo. qui p. p. p. p. p.
futo. a. t. t. t. t. t.
p. p. p. p. p. p. p.
multima. ut. p. p. p. p. p.
p. p. p. p. p. p. p.
p. p. p. p. p. p. p.
multima. cum. o. p. p. p.
p. p. p. p. p. p. p.
p. p. p. p. p. p. p.
p. p. p. p. p. p. p.

A irrigator.
Antony.
Sugillator
best

et vrbis regy
 pti suide sed
 g. i. in fine
 & item
 meth Stephano
 p. i. h. trobi
 qd sed rum ar
 enbu m pm
 pmtm & affli
 bis
 Vasolearii
 Χιδος
 : moereas vel gm
 des. hesy.
 - lps. oportet
 : ai χοινηχίδες
 αι του αεονος
 ουριτες. & pe
 dum strepituz hesy
 Χρέκτρεδας
 nullu. in Immo
 X. i. arrogans &
 fu. in . n. m. fr
 φορόεις.
 H fumolz ardens
 + φωγια hesy.
 τού αβλου απο
 τραύματα
 και τα νηο
 εως
 friepreputio
 mustipanis. fru
 turn. burella
 verbo de finere in.
 ω. ut ^{ab.} αγρευω.
 αγρεα . i. puritas
 τεν
 οινινερ
 . πλώω. ξάινω
 graniter fero

† ἀμαρτία ἀποδοῦν
 ἡσυχία. pro ἀπὸδοῦν

...ista reduplicatio est communis pro poetis ut supra dicitur...

...absolutio & nota qd prius debet fieri synagoga vel absolutio...

...liberitatis. Talis est dachryon...

...pferre possent...

...in parat. timuit cum impetu luit. hyper. qzms...

ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΗΚΗΣ ΕΙΣΑΓΩΓΗΣ ΤΩΝ ΕΙΣ ΤΕΣΣΑΡΑ, ΤΟ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

ΟΙ ΠΟΝ ΔΕ ΠΕΡΙ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ ΛΟΓΩ ΜΕΡ...

...quid dicitur dicemus theodore...

ΟΡΑΣΙΣ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

...Αρχιτέον Διότ... ούον τ'...

...Των δ' αμελαβόλων... κεισας...

...ορθος... ορθος... ορθος...

...61... Planud 101...

...hec planude. chanta. 106...

...104...

...Κανόν... nisi quod...

...P habet nim voc...

...lis -

...f. d. que no est in pri...

Table with 3 columns and 3 rows of Greek letters: Φ, Χ, Ψ, Γ, Υ, Δ, Π, Κ, Τ

...codice scripto

du foye. 5. m.
f. 1. m.
h. 1. m.

olanudes que secutus est Throon
n ponit ex cdysses. 10. libro
oplu in puarui Teruige
puarui. no esse tamē dicit
ebit pidiectone ard opu
sulphur qui runc
u gene de splendet pe
e p rone ex ti fua
P. r. di. Lethoni sum

velo paret tibi. y quat dij sum
dicendu n erat *Sicut no*
et qd dicitur ex deme
conuenit cum impres

p̄remij
ἡλως
tey codre meo
6
ἀβραμ

apud Hesiodu
in Stron
et si dnu

em. significat in
fatum.

enidente distincti

θεός γὰρ ἐστὶν μέγας πρὸ πάντων

54. - Co
wt

11. Quia te generis omnia cu
habeant diuersas terminationes
quaelibet terminatio tendit
ad sui gen. ut coqos ad mas
culinuz & foemina ad foeminu &
idem in theos pro masculino. fr a pro
foeminino. quing in hoc nomine a lig
masculina terminatio dicitur de foemini
theos qm est in xlvris nisi figurate

[Faint handwritten text at bottom]

f. 2°
 f. 2° v. 1°
 πολυαινο
 2 f
 du homeri
 s. lant. by. ligne
 αιν. O
 sic in
 ΑΓΗ. indit

111
 112
 113
 114
 115
 116
 117
 118
 119
 120
 121
 122
 123
 124
 125
 126
 127
 128
 129
 130
 131
 132
 133
 134
 135
 136
 137
 138
 139
 140
 141
 142
 143
 144
 145
 146
 147
 148
 149
 150
 151
 152
 153
 154
 155
 156
 157
 158
 159
 160
 161
 162
 163
 164
 165
 166
 167
 168
 169
 170
 171
 172
 173
 174
 175
 176
 177
 178
 179
 180
 181
 182
 183
 184
 185
 186
 187
 188
 189
 190
 191
 192
 193
 194
 195
 196
 197
 198
 199
 200
 201
 202
 203
 204
 205
 206
 207
 208
 209
 210
 211
 212
 213
 214
 215
 216
 217
 218
 219
 220
 221
 222
 223
 224
 225
 226
 227
 228
 229
 230
 231
 232
 233
 234
 235
 236
 237
 238
 239
 240
 241
 242
 243
 244
 245
 246
 247
 248
 249
 250
 251
 252
 253
 254
 255
 256
 257
 258
 259
 260
 261
 262
 263
 264
 265
 266
 267
 268
 269
 270
 271
 272
 273
 274
 275
 276
 277
 278
 279
 280
 281
 282
 283
 284
 285
 286
 287
 288
 289
 290
 291
 292
 293
 294
 295
 296
 297
 298
 299
 300
 301
 302
 303
 304
 305
 306
 307
 308
 309
 310
 311
 312
 313
 314
 315
 316
 317
 318
 319
 320
 321
 322
 323
 324
 325
 326
 327
 328
 329
 330
 331
 332
 333
 334
 335
 336
 337
 338
 339
 340
 341
 342
 343
 344
 345
 346
 347
 348
 349
 350
 351
 352
 353
 354
 355
 356
 357
 358
 359
 360
 361
 362
 363
 364
 365
 366
 367
 368
 369
 370
 371
 372
 373
 374
 375
 376
 377
 378
 379
 380
 381
 382
 383
 384
 385
 386
 387
 388
 389
 390
 391
 392
 393
 394
 395
 396
 397
 398
 399
 400
 401
 402
 403
 404
 405
 406
 407
 408
 409
 410
 411
 412
 413
 414
 415
 416
 417
 418
 419
 420
 421
 422
 423
 424
 425
 426
 427
 428
 429
 430
 431
 432
 433
 434
 435
 436
 437
 438
 439
 440
 441
 442
 443
 444
 445
 446
 447
 448
 449
 450
 451
 452
 453
 454
 455
 456
 457
 458
 459
 460
 461
 462
 463
 464
 465
 466
 467
 468
 469
 470
 471
 472
 473
 474
 475
 476
 477
 478
 479
 480
 481
 482
 483
 484
 485
 486
 487
 488
 489
 490
 491
 492
 493
 494
 495
 496
 497
 498
 499
 500
 501
 502
 503
 504
 505
 506
 507
 508
 509
 510
 511
 512
 513
 514
 515
 516
 517
 518
 519
 520
 521
 522
 523
 524
 525
 526
 527
 528
 529
 530
 531
 532
 533
 534
 535
 536
 537
 538
 539
 540
 541
 542
 543
 544
 545
 546
 547
 548
 549
 550
 551
 552
 553
 554
 555
 556
 557
 558
 559
 560
 561
 562
 563
 564
 565
 566
 567
 568
 569
 570
 571
 572
 573
 574
 575
 576
 577
 578
 579
 580
 581
 582
 583
 584
 585
 586
 587
 588
 589
 590
 591
 592
 593
 594
 595
 596
 597
 598
 599
 600
 601
 602
 603
 604
 605
 606
 607
 608
 609
 610
 611
 612
 613
 614
 615
 616
 617
 618
 619
 620
 621
 622

680' Tempus
 est nunc
 681' 99 motu
 682' p p p p p
 683' p p p p p
 684' p p p p p
 685' p p p p p
 686' p p p p p
 687' p p p p p
 688' p p p p p
 689' p p p p p
 690' p p p p p
 691' p p p p p
 692' p p p p p
 693' p p p p p
 694' p p p p p
 695' p p p p p
 696' p p p p p
 697' p p p p p
 698' p p p p p
 699' p p p p p
 700' p p p p p

μεν
 πετι
~~πετι~~
 μεν
 λυ-
~~λ~~
 70
 λες

capitulum
translatum
in hunc locum
per scripturam
venit ep.
KOV. Igebo
se - Agnifi
ON. rat pui
lo ante
legem
GO. de firm
in tempore
IOV. semper p
nihil in
corruptione

15 dicitur
 medius
 pars om
 Diomed
 impo
 1004 Th
 actio
 ite

~~ἡ ἀπολογία τοῦ Ἀπολλωνίου~~
~~τοῦ ἐκ τῆς πόλεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως~~
 Ὁ Ἀπολλώνιος οὐσαύτως
 νό fine causa & temere hoc dictū est sed cū ratione & docte & acute / nā φιλοῦμαι passivū signi-
 ficat amor & diligor . a quo fit actīvū φίλω quod si significat idē in actīva q̄ φιλοῦμαι
 in passiva & servat debitā constructionē s̄ accusativū est actīvū . si autē significat
 mō φιλοῦμαι quā puta confuesco &c hac significatione nō constituitur cū accusativo tunc nō
 erit actīvū . idē de ἀγαπᾶμαι &c ἀγαπᾷ & alijs
 . σ . του , τωρ
 Notandum ergo q̄ ponit differētiam in-
 ter μίλον q̄ βιάζομαι & βιώνεσθ
 q̄ est μάχουαι & τινοῖν

¶ i. iuxta distinctione
diuersitatem significatio
nem ita uocabitur &
ita conſtruitur. ut
ἀγανίς. uel actiui uel
neutri & αἰδῶ & ῥ

et problema: - aristot
lis. quere m

Ad Vnde dispositionem uerborum neu
troze char. qua sequitur huc.
char. 70. primum facietur. / 4
su. 5.

*ἡ ἀρχὴ τοῦ λόγου ὁ θεὸς γεννητὸς
ἐκ πατρὸς· ὅτι προεστὶν. ἔτι
καὶ τὰς οὐρανὸν ἠ' ἐξ ἑ
τοῦ υἱοῦ.*

ΤΟΥΔΕΤΕΡΟΝ ὙΠΑΡΚΤΙΚΩΣ

Τῶν ὅδε τέρων τὸ μὲν ὑπερβατικὸν ὀνομαστικὸν ἐκ τῆς συντάσεως.
 Σὼκράτης δὲν ἢ τυγχάνει λαυκός· τὸ γὰρ μὲν τυγχάνει βέλτιον εἰς
 ἀθεῖαν μετοχὴν ἐκ τῆς συντάσεως. Σὼκράτης τυγχάνει ὡς ἀγαθός· ἢ δὲ
 ἢ μετοχὴ μὴ ὑπερβατικὴ ὅθεν δὲ ἐκ τῆς συντάσεως ἐντελέσει φα
 μέν· Σὼκράτης τυγχάνει περὶ πατρὸς ἢ διαλεξθῆναι· πάλιν δὲ κοι
 νὰ πρὸς τὸ ἐνδοκτικόν·

ΟΚΤΗΤΙΚΩΣ.

ὧν τε ὅντα πλείους κρημύνει· ἐκ τῆσιν, ἢ ἐκ τῶν τοιοῦτων κινήσας
 ἔχω· πληθύνω, δέω, ἀπέρω, ἀπέρω, ἀμοίρω, ἀπλύνω, ὑφέρω, ὀζύνω·
 εἰδὼς ὅτι ἡ ἀνδρῶν ῥητικὴ δύτικὴ ἢ ὀλως τῶν **ΦΥΡΓΑΝΙΚΩΣ**.
 ἀπλελυμένων· εἰδὼς τε πρὸς τιθέν· ῥοι, ἀχρυσίνω, ἀχρηγορῶ, ἢ ῥοι.
 ἐπὶ τῶν ἀρετῶν ἢ ὁδῶν· ἢ ὁπῶς ἀνάμωσ· ἐγχερῆ φράζειν τὸ αἶ-
 πνον· τῶν ὅτι περὶ πολεμικῆς, ἢ ἀρετῆς συμβαίνω· ὑπάρχω, ὑπ-
 ἔχω, εἰκώ, ὁμοίως ὅτι ἐπὶ τῶν τοιῶν συνπαλτίων κατὰ τὰ κοινῇ
 εἰρημύα. **ΦΑΥΤΟΠΑΘΗΤΙΚΟΝ**.

Το δαυτοπαθητικὸν ἔδειξερον μὲν τοῖς αὐτοῖς, ὡς μὴ μετασχημα-
 τίζόμενον τῇ μαί εἰς παθητικὴν σήμασιαν· αὐτοπαθητικὸν ὃ
 κληθεῖσθαι λέγεται ἐν ληπταίᾳ, ἡ παθὸς ἀφ' αὐτοῦ τυγχάνει δηλῶν, ἢ
 ἀντιδιαφορὸν τῆς ὁλοενδογητικῆς, ἢ ἐξ αὐτοῦ παθετέρωσθαι.
 πᾶσι γὰρ φθίνω, ἐρρω, ἀλγῶ, φρίττω, πυρέττω, ἐρυνθύνω, ῥοσῶ, αἰ-

πρῶτον κωμῶν παρομοίαν. Σωπατῆρις δὲ τῶν τοῦ ῥυθμοῦ αὐτῆς τοῖς πα-
 ραδείγμασι ^{τῶν} ὡς εἰκ. ^{τῶν} παρὰ ὑπὸ τῶν κινεῶν. φθάνει ὑπὸ τῶν φθείροντων ἡ δὲ ἐκ-
 τὸ ἀκασθὸν ^{τῶν} ὁ δὲ ὅτι τὸ αἰτιολογικὸν, κοινὸν. Ἐξέτι τὸ ὠνίβατικόν. ὁ γο-
 ῦν συνεικδοτικὸς σωπατῆρις. παρὰ ταῦτα. ἡνοσ νόος. Ἐάλγτ κεφαλῇ.

αὐτὸ ὅ ὁ λουεν ρημητικ. τ' πρὸς ἀπαστατικ. Ὁ ΔΟ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΝ.
 β' λέ' (ἀντιπρ. οἰ) φήγουσε. ἐ' λανθάνω. ἡ κρύπτω. ἡ ἀπαμείβω.
 τω. κ' ἀντιπρ. οἰ φήγουσε. ἐ' λανθάνω. ἡ κρύπτω. ἡ ἀπαμείβω.
 τω. κ' ἀντιπρ. οἰ φήγουσε. ἐ' λανθάνω. ἡ κρύπτω. ἡ ἀπαμείβω.

18 γὰρ ὁ δὲ πῦρ, αὐτὴ σωπάξις τ' ἀπ' ἐκλυμφοῖς ὅσον ἀπ' ἐκ
 λυμφοῖς γένοιτο· τὸ τοῦτο· αἶον ζω· πλὴτῶ· ὑγιαίνω· ὁ δὲ ἄλλος δὲ ὅτι
 πρὸς πᾶς διαφορᾷ αὐτὴ δύναμις ἡ χηρίσις τῶ σωπάξις ἐν πλεονεξίᾳ
 καὶ πλεονεξίᾳ ἀναβαίρω τὸ ὅρ· ἔρχομαι ἐπὶ τὸ αἶμα· αἶμα καὶ
 πλ. 1. cum reliquis quae non significant acceptionem. Nam
 nexis coniunctum est finitificationis addi, possit & dar
 um in fine. Huiusmodi finitum fuit. Huiusmodi
 petit nunc
 oratione inmerso elegentia est ut n
 totum est.

Ex it sensus commodior & uerior hic. ut sic astrologorum in omnibus precibus uerborum
erit idem siue fiat p hanc propositionem ex siue p hanc. nota siue p siue siue p hoc
aduerbiu ita siue quocumq. p alio modo quod magis declarat facit sequenti sententia
τοσοῦτον ὅσον

Et 1. quia q. rectus par
ticipialis occupet tex
tum locū ut patet
in exemplo quod sub
iungit

quod postea addatur / addit
quodammodo verbo adit
solent multa addi

est la robe, ma. Supp.

addenda esse verba
absoluta verba et
generis. Persuade
vade. f. Symmetria

te non ex te
cuncta passiva in. mat.

~~...verbu ...~~
...
~~...verbu ...~~
...
~~...verbu ...~~
...
~~...verbu ...~~

4. 71 de res q' vocatur p'a
Deus est ut
instruat ut possi
na.

[Faint, illegible handwritten text]

faciendu

~~Te~~
~~no~~
~~quod~~
~~est~~
~~in~~
~~te~~
ambus precibus verborum
x sine p dñā sine p hoc

sequenti. Lemma.

ille vocat me socrate. nō
dicemus ego uocor ab illo socra
tem sed socrates. nō igitur
conuenit m. †.

ante comprehensionē. Synecdoche
ga comprehenditur in paucis verbis
quod alias dictū comprehendit plurā
ut dicitur mihi pes. Soleo pedes
// ex theophrasti ed.

ἀλγεω τὰν κῶν
λὰν τὴν δούκην
οὐ ποτ' ἀφῶ

Synecdoche

1. f. ascendo moie. ga paulo ante dixerat quod olos...

ut curro... ad form... ut curro...

ut curro... ut curro... ut curro...

ut curro... ut curro... ut curro...

ut curro... ut curro... ut curro...

ut curro... ut curro... ut curro...

ut curro... ut curro... ut curro...

ut curro... ut curro... ut curro...

ut curro... ut curro... ut curro...

ut curro... ut curro... ut curro...

ut curro... ut curro... ut curro...

4. f. ascendo moie. ga paulo ante dixerat quod olos...

ut curro... ut curro... ut curro...

ut curro... ut curro... ut curro...

ut curro... ut curro... ut curro...

ut curro... ut curro... ut curro...

ut curro... ut curro... ut curro...

Nota hoc

ut curro... ut curro... ut curro...

ut curro... ut curro... ut curro...

ut curro... ut curro... ut curro...

ut curro... ut curro... ut curro...

ut curro... ut curro... ut curro...

ut curro... ut curro... ut curro...

ut curro... ut curro... ut curro...

[illegible]

1.

ΠΡΟΑΙΡΕΤΙΚΑ ΚΑΙ ὙΓΗΡΕΤΙΚΑ

reddimus assignatim? ΕΝΕΣΤΩΣ ΑΟΡΙΣΤΟΣ. *sup fluit*

ΣΥΛΛΗΨΙΣ

participia ad nomina & ad
pa & v & sic. exempli
ut: sicut dicimus qd. r.

~~S~~ q. d. no. partem parum q. fiebat
quomo. ~~verum~~ aut arduum postpos.
fin) e. sit suppositio vestri. f. g. h. i. j.
ut patet + paulo ante p.

[illegible][illegible]

ἡμερ ^χ γίνοιτ' ἀπὸ
 τῶν ἱλιάδων ποιήσεις.
 ΣΥΝΟΗΚΗ.
 τῶν αἰσίων τοῖς

manu scripto tamen nihil immutandum censeo
 uo fere hec omnia sumpta sunt eode ordine
 ubi missus est sic habetur ut est in
 aliquo alio articulo
 ut patet in exemplo quod

ΕΤΕΡΟΥ ΤΟΥ

1. qui relatio non potest fieri in
nominibus nisi forte appellatione
quasi sunt sine appellatione
quasi sunt sine appellatione
quasi sunt sine appellatione

Planudes 68.

nobis ipse qui non
nitur emulatio

Planudes 141

141. hoc. i. p. p. xxi
no ex planu. m. hinc
usq. ad ou. h. a. p.

141. hoc. i. p. p. xxi
no ex planu. m. hinc
usq. ad ou. h. a. p.

141. hoc. i. p. p. xxi
no ex planu. m. hinc
usq. ad ou. h. a. p.

141. hoc. i. p. p. xxi
no ex planu. m. hinc
usq. ad ou. h. a. p.

141. hoc. i. p. p. xxi
no ex planu. m. hinc
usq. ad ou. h. a. p.

141. hoc. i. p. p. xxi
no ex planu. m. hinc
usq. ad ou. h. a. p.

141. hoc. i. p. p. xxi
no ex planu. m. hinc
usq. ad ou. h. a. p.

141. hoc. i. p. p. xxi
no ex planu. m. hinc
usq. ad ou. h. a. p.

141. hoc. i. p. p. xxi
no ex planu. m. hinc
usq. ad ou. h. a. p.

141. hoc. i. p. p. xxi
no ex planu. m. hinc
usq. ad ou. h. a. p.

141. hoc. i. p. p. xxi
no ex planu. m. hinc
usq. ad ou. h. a. p.

141. hoc. i. p. p. xxi
no ex planu. m. hinc
usq. ad ou. h. a. p.

141. hoc. i. p. p. xxi
no ex planu. m. hinc
usq. ad ou. h. a. p.

141. hoc. i. p. p. xxi
no ex planu. m. hinc
usq. ad ou. h. a. p.

141. hoc. i. p. p. xxi
no ex planu. m. hinc
usq. ad ou. h. a. p.

141. hoc. i. p. p. xxi
no ex planu. m. hinc
usq. ad ou. h. a. p.

141. hoc. i. p. p. xxi
no ex planu. m. hinc
usq. ad ou. h. a. p.

141. hoc. i. p. p. xxi
no ex planu. m. hinc
usq. ad ou. h. a. p.

141. hoc. i. p. p. xxi
no ex planu. m. hinc
usq. ad ou. h. a. p.

141. hoc. i. p. p. xxi
no ex planu. m. hinc
usq. ad ou. h. a. p.

1. relationis in unam orationem con-
na relationis pronominibus una & eade est
oratio ab eodem suspensa nomine ut scribit
planudes. 141. cuius uerba legenda

1. Si alius referret & non
& non referret & non

1. Si alius referret & non
& non referret & non

1. Si alius referret & non
& non referret & non

1. Si alius referret & non
& non referret & non

1. Si alius referret & non
& non referret & non

1. Si alius referret & non
& non referret & non

1. Si alius referret & non
& non referret & non

1. Si alius referret & non
& non referret & non

1. Si alius referret & non
& non referret & non

1. Si alius referret & non
& non referret & non

1. Si alius referret & non
& non referret & non

1. Si alius referret & non
& non referret & non

1. Si alius referret & non
& non referret & non

1. Si alius referret & non
& non referret & non

1. Si alius referret & non
& non referret & non

1. Si alius referret & non
& non referret & non

1. Si alius referret & non
& non referret & non

1. Si alius referret & non
& non referret & non

1. Si alius referret & non
& non referret & non

1. Si alius referret & non
& non referret & non

1. Si alius referret & non
& non referret & non

1. Si alius referret & non
& non referret & non

1. Si alius referret & non
& non referret & non

4. Hoc ex planude ΔΙΑΚΡΙΤΙΚΟΝ.

Προστίθεται δὲ τὴν διὰ τὴν ῥίθμην πολλαχῶς μὴ ἐν οὐ-

σαρ δὴ ἀμφὶ ῥυθμῶν. ἀλλήλοις πλείονος ἐνδείξωσιν ῥίθμῳ ἢ δὲ

αὐτοῦ. δὲ ἀμφὶ τὴν ῥίθμην πολλαχῶς μὴ ἐν οὐ-

λας τε λέγει οὐκ ἐστὶν ῥίθμῳ. οὐ μὲν ἐνδείξωσιν.

ἔγω δὲ ἐφοίτων.

ΣΥΝΘΕΤΟΙ.

Τὸ δὲ συνθετῶν ῥίθμῳ ὡς πρὸς εἴρηται, ἐπὶ τὸ αὐτὸ τὸ πρόσω-

πον ἐν ῥίθμῳ. καὶ πάλιν, ἐκαστὸν δὲ ἐπὶ τὸ ἐν ῥίθμῳ αὐτὸ ἐπιτρέφει

ἢ ἐπὶ τὴν αὐτὴν ῥίθμῳ. ἀντιπαρὰ τὴν ῥίθμῳ, ὡς ῥίθμῳ ἐμαυτῶν, σὺ

ζῶ τὰ ἐμαυτῶν. ὅτι ῥίθμῳ ἐμαυτῶν ἐμὲ σὺ ζῶς. ὡς ῥίθμῳ ἐμαυτῶν, σὺ

πάλιν τὸ αὐτὸ τὸ πρόσωπον. ῥίθμῳ ἐμαυτῶν, σὺ ζῶς. ὡς ῥίθμῳ ἐμαυτῶν, σὺ

ζῶς. ὡς ῥίθμῳ ἐμαυτῶν, σὺ ζῶς. ὡς ῥίθμῳ ἐμαυτῶν, σὺ ζῶς. ὡς ῥίθμῳ ἐμαυτῶν, σὺ

ζῶς. ὡς ῥίθμῳ ἐμαυτῶν, σὺ ζῶς. ὡς ῥίθμῳ ἐμαυτῶν, σὺ ζῶς. ὡς ῥίθμῳ ἐμαυτῶν, σὺ

ζῶς. ὡς ῥίθμῳ ἐμαυτῶν, σὺ ζῶς. ὡς ῥίθμῳ ἐμαυτῶν, σὺ ζῶς. ὡς ῥίθμῳ ἐμαυτῶν, σὺ

ζῶς. ὡς ῥίθμῳ ἐμαυτῶν, σὺ ζῶς. ὡς ῥίθμῳ ἐμαυτῶν, σὺ ζῶς. ὡς ῥίθμῳ ἐμαυτῶν, σὺ

ζῶς. ὡς ῥίθμῳ ἐμαυτῶν, σὺ ζῶς. ὡς ῥίθμῳ ἐμαυτῶν, σὺ ζῶς. ὡς ῥίθμῳ ἐμαυτῶν, σὺ

ζῶς. ὡς ῥίθμῳ ἐμαυτῶν, σὺ ζῶς. ὡς ῥίθμῳ ἐμαυτῶν, σὺ ζῶς. ὡς ῥίθμῳ ἐμαυτῶν, σὺ

ζῶς. ὡς ῥίθμῳ ἐμαυτῶν, σὺ ζῶς. ὡς ῥίθμῳ ἐμαυτῶν, σὺ ζῶς. ὡς ῥίθμῳ ἐμαυτῶν, σὺ

ζῶς. ὡς ῥίθμῳ ἐμαυτῶν, σὺ ζῶς. ὡς ῥίθμῳ ἐμαυτῶν, σὺ ζῶς. ὡς ῥίθμῳ ἐμαυτῶν, σὺ

ζῶς. ὡς ῥίθμῳ ἐμαυτῶν, σὺ ζῶς. ὡς ῥίθμῳ ἐμαυτῶν, σὺ ζῶς. ὡς ῥίθμῳ ἐμαυτῶν, σὺ

ζῶς. ὡς ῥίθμῳ ἐμαυτῶν, σὺ ζῶς. ὡς ῥίθμῳ ἐμαυτῶν, σὺ ζῶς. ὡς ῥίθμῳ ἐμαυτῶν, σὺ

ζῶς. ὡς ῥίθμῳ ἐμαυτῶν, σὺ ζῶς. ὡς ῥίθμῳ ἐμαυτῶν, σὺ ζῶς. ὡς ῥίθμῳ ἐμαυτῶν, σὺ

ζῶς. ὡς ῥίθμῳ ἐμαυτῶν, σὺ ζῶς. ὡς ῥίθμῳ ἐμαυτῶν, σὺ ζῶς. ὡς ῥίθμῳ ἐμαυτῶν, σὺ

81

Ex Planu de aduer bu. 152

Ex Planu de aduer bu. 152

Ex Planu de aduer bu. 152

Ex Planu de aduer bu. 152

Ex Planu de aduer bu. 152

Ex Planu de aduer bu. 152

Ex Planu de aduer bu. 152

Ex Planu de aduer bu. 152

Ex Planu de aduer bu. 152

Ex Planu de aduer bu. 152

Ex Planu de aduer bu. 152

Ex Planu de aduer bu. 152

Ex Planu de aduer bu. 152

Ex Planu de aduer bu. 152

Ex Planu de aduer bu. 152

Ex Planu de aduer bu. 152

Ex Planu de aduer bu. 152

Ex Planu de aduer bu. 152

Ex Planu de aduer bu. 152

Ex Planu de aduer bu. 152

Ex Planu de aduer bu. 152

Ex Planu de aduer bu. 152

Ex Planu de aduer bu. 152

Superfluit

tilata & corrupta ad hunc modum reficienda & restituenda sunt ex
libro capite quinto. οὐδὲν αὐτὸν ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ ὅτι τὸ δὲ
τοῦ αὐτοῦ αὐτοῦ & ὅτι & est sensus. quia ut prepositionis constructio
non habent ut diximus non est absurdum quod due particule δὲ & ὅτι
in illis prepositionibus sint per appositionem & non per compositionem pro co
piont. idē. n. valent quod ὅτι. sed legendus Apollonius de constructio
e. 5. ὅτι, autē compositio est. eodē Apollonio teste. exp. ibidē
αὐτοῦ αὐτοῦ significet ab re esse herychij verba hec demonstrat ἀπὸ
τοῦ αὐτοῦ, ἐν τοῦ αὐτοῦ αὐτοῦ τοῦ αὐτοῦ. & τὸν αὐτοῦ αὐτοῦ
ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ

ἡ τοῦ μέσου δὲ λουσα. δια σου παντα ἀγαθὸν γέγονοι γ. εἰ πο-

∴ 1. tempestate
nostra

III. nō est mirandū si bgr constructio ōis assumptis A. u.
propositionibz natā & dia p compositionē & ex ōi facta natōi & diōi
exhibet constructionez constructionalē. i. nihil plus significat q̄z antea
in simplicitate. idē. n. est natōi & diōi quod ōi. itaqz nihil est immu-
tandum ex textu ut putauerā prius

Deest negatio μη manifeste
ex syngele unde hec omnia
de anastrophe sumpta aduer-
bi vel lege. καὶ μεταξὺ μὴ
κλισίᾳ ἀλλὰ μέμονος πρὸς καὶ ἀχλὺς. καὶ μεταξὺ μὴ
ἐμπότῃ καὶ μηδὲν ἔτερον μέρος λόγου μετὰ συλλαβῇ. ὑποτί-
θηται δὲ ὡς ἐπὶ χεῖρ προσηύαθ. ἀναστρέφεται ἐπὶ οἷον ὡς
πρὸς λέγοντα. ἰδὲ καὶ ἐπὶ οἰκία ναίων. ἰδὲ καὶ ὡς μηδὲν εἰδώς.
ἐὰν δὲ μεταξὺ προθέσεως καὶ ῥήματος ἢ τὸ ὀνόματι πρὸς
ὃν πρόθεσις. μέρος λόγου ἔτερον πρὸς ἐμπότῃ. οὐκ ἀναστρέφε-
ται. καὶ δὲ πρὸς τὸ εἶδεν ὡς ὅτι πρὸς τὸν οὐρανόν. καὶ ἀπὸ τῆς
ἐμπότῃς ἐκείνης τῆς λέξεως. καὶ ἀπὸ τῆς ἐμπότῃς τῆς λέξεως.
καὶ ἀπὸ τῆς ἐμπότῃς τῆς λέξεως. καὶ ἀπὸ τῆς ἐμπότῃς τῆς λέξεως.

Syngeles. 23
De Adverbio
Diffinitio adverbij
Ex syngele. 23
Deest negatio μη manifeste
ex syngele unde hec omnia
de anastrophe sumpta aduer-
bi vel lege. καὶ μεταξὺ μὴ
κλισίᾳ ἀλλὰ μέμονος πρὸς καὶ ἀχλὺς. καὶ μεταξὺ μὴ
ἐμπότῃ καὶ μηδὲν ἔτερον μέρος λόγου μετὰ συλλαβῇ. ὑποτί-
θηται δὲ ὡς ἐπὶ χεῖρ προσηύαθ. ἀναστρέφεται ἐπὶ οἷον ὡς
πρὸς λέγοντα. ἰδὲ καὶ ἐπὶ οἰκία ναίων. ἰδὲ καὶ ὡς μηδὲν εἰδώς.
ἐὰν δὲ μεταξὺ προθέσεως καὶ ῥήματος ἢ τὸ ὀνόματι πρὸς
ὃν πρόθεσις. μέρος λόγου ἔτερον πρὸς ἐμπότῃ. οὐκ ἀναστρέφε-
ται. καὶ δὲ πρὸς τὸ εἶδεν ὡς ὅτι πρὸς τὸν οὐρανόν. καὶ ἀπὸ τῆς
ἐμπότῃς ἐκείνης τῆς λέξεως. καὶ ἀπὸ τῆς ἐμπότῃς τῆς λέξεως.
καὶ ἀπὸ τῆς ἐμπότῃς τῆς λέξεως. καὶ ἀπὸ τῆς ἐμπότῃς τῆς λέξεως.

Deest negatio μη manifeste
ex syngele unde hec omnia
de anastrophe sumpta aduer-
bi vel lege. καὶ μεταξὺ μὴ
κλισίᾳ ἀλλὰ μέμονος πρὸς καὶ ἀχλὺς. καὶ μεταξὺ μὴ
ἐμπότῃ καὶ μηδὲν ἔτερον μέρος λόγου μετὰ συλλαβῇ. ὑποτί-
θηται δὲ ὡς ἐπὶ χεῖρ προσηύαθ. ἀναστρέφεται ἐπὶ οἷον ὡς
πρὸς λέγοντα. ἰδὲ καὶ ἐπὶ οἰκία ναίων. ἰδὲ καὶ ὡς μηδὲν εἰδώς.
ἐὰν δὲ μεταξὺ προθέσεως καὶ ῥήματος ἢ τὸ ὀνόματι πρὸς
ὃν πρόθεσις. μέρος λόγου ἔτερον πρὸς ἐμπότῃ. οὐκ ἀναστρέφε-
ται. καὶ δὲ πρὸς τὸ εἶδεν ὡς ὅτι πρὸς τὸν οὐρανόν. καὶ ἀπὸ τῆς
ἐμπότῃς ἐκείνης τῆς λέξεως. καὶ ἀπὸ τῆς ἐμπότῃς τῆς λέξεως.
καὶ ἀπὸ τῆς ἐμπότῃς τῆς λέξεως. καὶ ἀπὸ τῆς ἐμπότῃς τῆς λέξεως.

Deest negatio μη manifeste
ex syngele unde hec omnia
de anastrophe sumpta aduer-
bi vel lege. καὶ μεταξὺ μὴ
κλισίᾳ ἀλλὰ μέμονος πρὸς καὶ ἀχλὺς. καὶ μεταξὺ μὴ
ἐμπότῃ καὶ μηδὲν ἔτερον μέρος λόγου μετὰ συλλαβῇ. ὑποτί-
θηται δὲ ὡς ἐπὶ χεῖρ προσηύαθ. ἀναστρέφεται ἐπὶ οἷον ὡς
πρὸς λέγοντα. ἰδὲ καὶ ἐπὶ οἰκία ναίων. ἰδὲ καὶ ὡς μηδὲν εἰδώς.
ἐὰν δὲ μεταξὺ προθέσεως καὶ ῥήματος ἢ τὸ ὀνόματι πρὸς
ὃν πρόθεσις. μέρος λόγου ἔτερον πρὸς ἐμπότῃ. οὐκ ἀναστρέφε-
ται. καὶ δὲ πρὸς τὸ εἶδεν ὡς ὅτι πρὸς τὸν οὐρανόν. καὶ ἀπὸ τῆς
ἐμπότῃς ἐκείνης τῆς λέξεως. καὶ ἀπὸ τῆς ἐμπότῃς τῆς λέξεως.
καὶ ἀπὸ τῆς ἐμπότῃς τῆς λέξεως. καὶ ἀπὸ τῆς ἐμπότῃς τῆς λέξεως.

Syngeles. 23
De Adverbio
Diffinitio adverbij
Ex syngele. 23
Deest negatio μη manifeste
ex syngele unde hec omnia
de anastrophe sumpta aduer-
bi vel lege. καὶ μεταξὺ μὴ
κλισίᾳ ἀλλὰ μέμονος πρὸς καὶ ἀχλὺς. καὶ μεταξὺ μὴ
ἐμπότῃ καὶ μηδὲν ἔτερον μέρος λόγου μετὰ συλλαβῇ. ὑποτί-
θηται δὲ ὡς ἐπὶ χεῖρ προσηύαθ. ἀναστρέφεται ἐπὶ οἷον ὡς
πρὸς λέγοντα. ἰδὲ καὶ ἐπὶ οἰκία ναίων. ἰδὲ καὶ ὡς μηδὲν εἰδώς.
ἐὰν δὲ μεταξὺ προθέσεως καὶ ῥήματος ἢ τὸ ὀνόματι πρὸς
ὃν πρόθεσις. μέρος λόγου ἔτερον πρὸς ἐμπότῃ. οὐκ ἀναστρέφε-
ται. καὶ δὲ πρὸς τὸ εἶδεν ὡς ὅτι πρὸς τὸν οὐρανόν. καὶ ἀπὸ τῆς
ἐμπότῃς ἐκείνης τῆς λέξεως. καὶ ἀπὸ τῆς ἐμπότῃς τῆς λέξεως.
καὶ ἀπὸ τῆς ἐμπότῃς τῆς λέξεως. καὶ ἀπὸ τῆς ἐμπότῃς τῆς λέξεως.

perdit de son honneur
une partie

40. 9. Occido.

¶ sunt verba que
affertur quidem pa
admirat quod e. Ver
Et datur hoc e
aut h. p. t. a. d. i. n.
d. a. x. n. s. d. a. x. n. s. e. d.
d. a. x. n. s. e. d.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΑΡΑΓΓΕΛΛΕΙΝ ΔΙΑΣΤΟΛΗΣ

Απαγγέλλειν δε τα σωτάτα μέγα μη μόνον καθ' ὑποκρίσιν τε καὶ
προσώδαν, ἀλλὰ καὶ διὰ δόξαν. ὅτι τὸ δόξαν τὸ λόγον διανοία εἶναι
συμφανέστερα καὶ ἡρώφοντα. ὅτι τὸ σκεπτικόν εἰς διάστολιν, ὡς φησὶ
μὲν δὲ ἀκρίτως· ἢ δὲ τελεῖ ἢ ἀτελεῖ· μέσος. Ἐνθα μὲν δὲ τὰ πε-
ρὶ τῶν ἡρώων σωτάτα τελευτῶντα λήγει τοῖς κώλοις, διασταλτικόν
ἐπὶ τὴν ἀφ' ἑννοίας τὸν λόγον καὶ πλέον τι χερόν ἀπρηματισ-
τὸν εἰς ἀπόδοσιν τοῦ τελεῖον. Ἐνθα ἡ ἀτελεῖς ἀπὸ μὲν ἐξ ὅ-
τι ἀνεννέται τὴν φωνὴν καὶ πᾶσι χερόν διασηματίζοντα εἰς ἀπαι-
γέλιον. Μέσος δὲ τοῖς κώλοις τε καὶ ὡς τελεῖς ἀπὸ τῆς σκε-
πτικότητος ἀποδοτικόν· οἷον ἐν τῷ μὲν διδάσκω· οὐ δὲ μανθάνεις.
Καὶ σίρειν δὲ ἡρώφοντα κατὰ τὰς εἰρημύας διαφοράς, τὸ μὲν
τέλεον ἐφεξῆς ὡς τὰ μέσων τὸ δὲ τελεῖς ἀπὸ τῆς σκεπτικότη-
τος τὸ ἡμέσον ἀπὸ τῆς ἐκκλίνοντος πρὸς τὸ ἀνύ. Καὶ περὶ μὲν ἐλ-
οδὸν μαθηματικῶν καὶ διαιρέσις ὁνομασθῆναι προσώδαν καὶ ὁρθογρα-
φίας καὶ χερόν· ὡς σωτάτα εἰς τὴν γραμματικῶν, ὡς ὅπως περὶ ὁρθογραφίας
καὶ ὁλοκλήσεως, ὡς δὲ εἰρημύων ἀπὸ χερόν τῶν ὡς ἐν εἰσαγωγῇ· ὡς δὲ πᾶσι
διδάσκω· οὐ δὲ μανθάνεις. πλέον καὶ ἀκρίτως περὶ τούτων εἰπεῖν· ἡ καὶ ὡς
λέγει μοι ὁ ἄνθρωπος· ὅτι εἰς τὴν ἐκκλίνοντα, μετὰ ταῦτα δὲ ὡς δὲ ὡς
ἐρωτηματίζον καὶ τὸ ἐκτεθεῖσαν ἐρρωμένην
ἡ γὰρ τὴν δὲ ἡμῖν μέθοδον, καὶ
λέγω μὲν·

ΤΕΛΟΣ ΠΟΥ ΤΕΤΑΡΤΟΥ ΤΩΝ Εἰς ΤΕΣΣΑ-
ΡΑ ΤΗΣ ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗΣ
Εἰσαγωγῆς· καὶ ἸΗΣΟΥ ΧΡΙ-
ΣΤΩ ΠΛΕΙΣΤΗ
ΧΑΡΙΣ.

forma pmeti semp eade in odicibus
antiquis reperitur

αα	ζοπῆ	γύοις	συμβαί
In hoc	αδ	άντων	λικος
Θεοδώρου	δῆλον	g	ταξιν
παιτικῆ	ψα	λον	εκ
εἰς ε	τὸ ἀπὸ	ἔτι	οὔδε
β	σε τῆς	Γαφακή	τὸ δὲ
θι· τὸ	εε	θίλω	χωρίς
τὸ δὲ	ἐξαιρε	hθ	ληλας
ἐρωτη	ράμψ	πῶν	ι λ
μψ	ῶν	σμίλη	διακρι
εγ	λδ	ἡ φρ	δασκάλου
τὸ γρ	εζ	λω· η	πτολοίας
βρυκος	επ	ι	εἴμα
λοινά	κροκατα	σεως	

ΕΤΥΓΩΘΗ ΕΝ ΕΝΕΤΙΑΙΣ ΔΕΞΙΟΤΗΤΙΑΛΛΟΥ
ΜΑΝΟΥΚΙΟΥ ΤΟΥ ΒΑΣΙΑΝΕΩΣ.

ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΠΕΡΙ ΜΗΝΩΝ.

ΠΡΟ ἔργου μὲν καὶ τὸ πᾶς ὀνομασίαις εἰδέναι
τῶν μηνῶν, καὶ τὰς ἐξ ἡμέρας ὡς αἰθνηαῖοι ἡγουμένους
διδόναι τὸν τοῦ λαβεῖν τῶν τε γὰρ πρότερον καὶ
τῶν μετῴρων δὴ ἐλογισμῶν, οἱ μὲν ὅτι πλεῖστα
ξέως καὶ χείρας ἔφασαν τούτων· οἱ δὲ πάλιν μὲν
τινα ἀποδεδόκασι, τὸ ἐφ' ἧς οἱ ὀνόμαυοι λέ-
γοντο· ὅτις δὲ πρὸς ἑω δὲ πρὸς πλάγῳ μὲν τοῦ ὁρίζου, ἐλέ-
χοντο φανερώς· οἱ δὲ μνησθόντες, ὅτις μὲν ἐκαστομηνῶν
τῶν μηνῶν· ὅτις δὲ ποσειδεῶν· καὶ τῶν λοιπῶν ἐκαστος ὡς ἐ-
φαρμόσῃ· πρὸς τὸ ὄνομα τῶν μηνῶν καθάπερ ἄγουσι ἑω-
μαῖοι τοὺς χρόνους, οὐδὲν ὅτι καὶ ὕψος εἰπεῖν ἀποδεδόκασι·
οὐδὲ δὴ σιωπῶντες ἀλλήλους φασίν· ἀλλ' οὐ μάρτυρον λέγει
τὸν ἐκαστομηνῶν· ὁ δὲ ἰούλιον· ὁμοίως δὲ καὶ πρὸς τῶν ἄλλων δια-
φωνοῦσιν ἀλλήλους· ἀμα καὶ διαμαρτάνοντες ἐκαστοὶ τὰ λεγόντες.
Καὶ πλείων δὲ φησὶν ἀνὴρ τῶν ἐπιφανῶν χαλεπὸν ἡγούμενος **Pletho**
ἵκεῖν τὸ ἀνάλωτον γυνήδεα ἐπιζητεῖν· καὶ τοῖς πρὸ νομοθεσί-
ας λόγους πρὸ ἡμερῶν καὶ μηνῶν ἐκινῶνται ὑψηλὸν μῆκος, οὐκ ὁ-
νομάζει ὡς ἀπὸ κοινῆς ἡγόν τοὺς μῆνας· καὶ τοῖς πάλαι πρὸ τῆς φω-
νῆς ἐπεὶ πρὸς προθυμίας μῆκος ἀπὸ τοῖς, καὶ σφόδρα πλεῖστον τὸν ἥ-
δυν· ἀλλ' ὅτις δὲ οὐ τυχὼν εἶποι, ἀλλ' ὅτις ἐκ τῆς συμβεβηκότος
καλεῖ· τὸ μὲν πρῶτον· τὸν δὲ δεύτερον, καὶ τοὺς ἄλλους ὁμοίως ὡς
ἐκαστος ἐξ ἑκάστων πρὸς τὸν πρότερον· καθάπερ εἴ τις τοὺς ἡμέ-
ρας διακτύλους ὀνομάσαι ἐθέλων, οὐτὸν μὲν καλεῖ μέγιστον ἢ ἀν-
τίχρητον· τὸν δὲ λιχαιόν· τὸν δὲ μέσον· καὶ τοὺς λοιποὺς ὡσαύτως·
ἀλλ' οὐ πᾶσι ποιεῖν τῶν ἐκαστῶν λεγόντων ὀνομάτων, πρῶτον καὶ
δύττον καὶ τρίτον προσεγγεῖν· οἷον δὲ μὴ δὲ τοῖς πολὺ πρότερον

πρὸς ἑαυτοὺς
εἶναι & ρ

Reprehendit
eos quante se
de mētib' pōti
derunt

~~Januariū appellabat primū
februariū secundū deum~~
Januū appellabat primū· inde .n. athe-
nenses nichoabant a murti qd in
eo mense erant conuerfionē aethiopiae
& Julium secundū & a deinceps

„ἐπὶ νῆκε τάδε. Ἀκούετε ὅτι Μουνυχιῶνος ἐμφίσημίον ἔστι·
„σαμὴ δ' οὐδὲ κοροκλίπησ' ἢ πρότερον ἢ μόρας ἀπώλεσε τὴν
„θράκην, πρὶν ἐμὲ ἀπέναι· ὡς Φησὶ Χάρης στρατηγός· καὶ ἡ ἐπιστο-
„λή τοῦ προτέρου μηνός, εἴπερ ἐλαφρολιῶν ὅστις Μουνυχι-
„ῶνος πρότερος

ὅτι περὶ ΜΟΥΝΥΧΙΩΝΑ ἢ ἘΑΡΙΝΗ ἴσημερία·

Δηλον δὲ τοῦ ταῦτο καὶ ἐκ τοῦ δὲ μῆνα συνεχθῆναι περὶ ὁ-
σημερία ἔαριν· περὶ Μουνυχιῶνα δὲ αὐτῇ. Θεόφρα

Theophr σος γὰρ ἐν τοῖς αὐτοῖς περὶ ἀροτοῦ ὡς περ ἀπὸ προτῶν εἶναι
Φησὶ τὴν ἀρχὴν τοῦ πρώτου καὶ δευτέρου τῶν ἀροτῶν, ὡς καὶ
τὴν τοῦ τρίτου ἀπὸ ἴσημερίας ἔαριν· ὅτι ἐνδεκνύ μῆνος, ἀρ-
„χὴ τοῦ τρίτου φησὶν ὅτι ἐλατύνει θέρειον, Μουνυχιῶνος· ἐν ᾧ
ἀπείρεται σίκκος· κοροκύντη· ἐλὶ γονοῦ μὲν ἀλλὰ καὶ τῶν ἰχθυ-
„ων τοὺς πλείους τίκτειν περὶ ἔαριν· ὡς ἴσημερίαν Ἀριστοτέ

Aristotels λης φησὶ· γυνὸς δὲ πλείους καὶ ἐν τρισὶ μηνσὶ, Μουνυχιῶνι· ὅτι
ἐλατύνει· Σκιροφοριῶνι, ὡς εἴρηται· οὐκ ὀλίγη περὶ Μουνυχι-
„ῶνα ἢ ἔαριν ἴσημερία· καὶ ἐφεξῆς Ἐλαφρολιῶνι Μουνυ-
χιῶνι· μετὰ δὲ Μουνυχιῶνα ἐνθὺς εἶναι Θαρηλιῶνα, εἴ-
„ται Σκιροφοριῶνα, ἐπὶ δὲ δηλονότι ἐκ τῶν νῦν δὴ εἰρημνῶν Ἀρι-
στοτέλης μορον, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν λεχθέντων αὐτῶν περὶ βοῶν,
καὶ ἐλάφω ἐν τοῖς αὐτοῖς περὶ ζώων ἰσορρομῶν.

Aristot Ἀρχεται φησὶν αἰετοὺς περὶ τὸν Θαρηλι-
„ῶνα μῆνα· καὶ τὸν Σκιροφοριῶνα, αἰετοῖσιν οὐ μὲν, ἀλλ' ἐνταῦθα

Aristot „καὶ μέχρι τοῦ μετὰ τὸν κύσκοντα· καὶ τοὺς ἐλάφους δὲ ἀπὸ
„βάλλει περὶ Θαρηλιῶνα, καὶ ἐξῆς λέγει· γυνὸς δὲ δευτέ-
„ρω μηνὶ τῶν ἔαριν· συμβαίρον ὁρῶντες· εἰς ταῦτα δὲ, τείνει καὶ

Aristot „ἐν τοῖς μετὰ τὰ φυσικά· ἐνθέν· ὅτι ὅς ἴσημερίας ἐγγύς τοῦ ὁρῶντος·
„καὶ ἐκ Διονυσίων θάρη· ὅτι μετὰ τὰ Διονύσια, δηλοῖ
γὰρ ὅτι Μουνυχιῶνος καὶ περὶ ἴσημερίαν ἔαριν· ἢ γυνὸς Διονύ-
„σιον ἢ ἑορτή· Σκιροφοριῶνα δὲ ἐξῆς εἶναι Θαρηλιῶνι, μαρ-
„τυρεῖ καὶ Θεόφραστος ἐν τοῖς αὐτοῖς περὶ φυτῶν. λέγων περὶ
κην καὶ

Dionysia festum
martio fiebat

Theoph

Μουνυχιῶν· Marti)
Θαρηλιῶν· Aprilis
Σκιροφοριῶν· Mai)

κην καὶ ἐλάττω καὶ δυνάστα λαίπειν περὶ τὴν αὐξήσιν καὶ τρεῖς
ἀφίεναι βλαστῶν· τὸν μὲν πρῶτον ἀκρῶταρος, ἐνθὺς ἴση-
„μέρου τοῦ Θαρηλιῶνος· τὸν δὲ δευτέρον διαλιπούσας πε-
„ρὶ τρεῖς μῆνας ἢ μικρῶν πλείους ἡμέρας ἐπιβάλλει· περὶ τὸν
σκιροφοριῶνα, μῆνα, λύνονται· τὸν δὲ τρίτον διαλιπούσας
περὶ πεντεκαίδεκα ἡμέρας, ἐπιβάλλει, ἐξ ἧς ἐπὶ ἡμέ-
„ρας Ἐκατομβαιῶνος· μαρτύρεται δὲ καὶ τὸ ἐμφίσημα, ὡς περ
αἰχίνης προφέρεται ἐν ταῖς κατὰ κτησιφώντος λόγοις· φησὶ
γὰρ μετὰ φθῶν Θαρηλιῶνος μῆνος δευτέρου φθίνοντος ἀ-
„ρῶν ποιῶν τῶν φυτῶν Σκιροφοριῶνος· δευτέρου ἴσημέ-
„ρου καὶ τρίτου·

Ἐπὶ δὲ Σκιροφοριῶνι Ἐκατομβαιῶ-
„να εἶναι· δηλοῖ μὲν καὶ ἐκ τῶν νῦν εἰρημνῶν Θεόφραστος· οὐκ
ἔστι δὲ καὶ ὅς ὡν ἰσορεῖ περὶ τῆς γυνὸς τὴν αὐλητικὴν καλὰ
„μα, λέγει γὰρ πρὸ ἀντιγυρίδου μὲν ἡνίκα ἡν λῆρα ἀπλάσως,
ὡς αἰετοῖς τὴν γυνὴν εἶναι ὑπὸ γυνύρω βοῶν· ὡς ἴσημερίας μῆνος·
„ὑστερὸς δὲ ἐπειδὴ εἰς τὴν πλάσιν μετέβησας, μετακινήθη-
„ναι· τὴν μὲν δὲ τὸν Σκιροφοριῶνος καὶ ἔκατομβαιῶν· ὡς περὶ πρὸ
„τοῦ πρώτου μικρὸν ἢ ὑπὸ τοῦ πρώτου· ὁ Ἀριστοτέλης δὲ τρεῖς ἐφεξῆς τίτα

„χερυγῶν μῆνας εἰσὶν· τῶν δὲ μαλακοστῶν οἱ καὶ ἔα-
„νοι μετὰ τὴν ὀχέαν, ἐν τοῖς καὶ ἰχθυοῖς καὶ ὡς περὶ τρεῖς μῆ-
„νας· Σκιροφοριῶνα, καὶ Ἐκατομβαιῶνα, καὶ Μεταγῆτιν·
ἔτι δὲ βέβαιον καὶ ἐκ πολλῶν ἄλλων· μῆνα γὰρ πᾶσαι δὲ
προσεχθῆναι περὶ ὅν αἰθερναὶ τροπαί· τίτα γὰρ γὰρ ἀπὸ Μουνυ-
„χιῶνος· ὅς δὲ πρῶτος ἦν τῶν ἔαριν· περὶ Ἐκατομβαιῶ-
„να, δὲ αἱ τροπαὶ αἰθερναὶ ὡς καὶ ἀριστοτέλης διασαφὲς λέγει·
„ἐν τοῖς αὐτοῖς περὶ ζώων· Ἐνταῦθα δὲ τίτα χημῶνος
„καὶ θέρους· χημῶνος μὲν λάβραξ καὶ κιστῶν· θέρους δὲ περὶ
„τὸν Ἐκατομβαιῶνα, θωνίος περὶ τοῦ πρώτου θέρους· καὶ περὶ
„λίμ· ὁχλόνται θῶνοι καὶ σκόμβροι φησὶ περὶ τὸν ἐλαφρολι-
„ῶνα, φθίνοντα· τίκτυσι δὲ περὶ τὸν Ἐκατομβαιῶνα, ἀρχο-
„μῶν· ὁ γὰρ πρότερον περὶ τοῦ πρώτου θέρους εἴπει, τὸ ταῦτα

Aeschines

Theophr

Theophr

Aristoteles

Aristotels

Aristotels

σκιροφοριῶν· Mai)
ἐκατομβαιῶν· iuni)

a iiii

Theophr

ὑστερον περὶ ἑκατομβαιῶνα, ἀρχόμενον λέγει. ὡς ἄρα, πε-
ρὶ ἑκατομβαιῶνα, ἀρχόμενος τῶν θερυνῶν γινόμενων τρο-
πῶν, ὁμοιογυμνῶν δὲ γυμνῶν καὶ τὸ περὶ γομῆς τῶν αὐλῆτι-
κοῦ καλὰ μου θεοφράσω, λεχέρι. τέμνουσι γὰρ δὴ μὴ φησὶ τοῦ
Σκισφοριῶνος καὶ ἑκατομβαιῶνος. ὡς περὶ τὸν τροπῶν με-
κρὸν ἢ ὑπὸ τροπῶν καὶ τὸ πρότερον δὴ παρὰ τὸν ὅτι μετὰ τρο-
πῶν θερυνῶν, τὸ μεταγνῶντος μηνός. εἴτε μετὰ ἑκατομ-
βαιῶνα, μεταγνῶντος ἐφελξῆς.

ΟΤΙ ΑΡΧΗ ΕΝΙΑΥΤΟΥ ΑΘΗΝΑΙΟΙΣ Ο Ε-
ΚΑΤΟΜΒΑΙΩΝ.

Initium anni Athe-
niensis & Roma.

Καὶ Ἀθηναῖοι δὲ τὸ ἐνιαυτὸν ἤρχοντο ἀπὸ ἑκατομβαιῶνος.
διὰ τὸ τὰς τροπὰς γίνεσθαι περὶ αὐτὸν ἀπὸ τῶν θερυνῶν τροπῶν
ἢ ἀρχὴν ἢ ἐκείνοισι τὸ ἔτος, ὡς περὶ ῥωμαίοις ὑστερον ἀπὸ τῶν
χθμερινῶν ἀρχὴν μὲν εἶναι τὸ ἔτος τὸν ἑκατομβαιῶνα, δὴ
τοῦ Δημοφθένος ποιεῖν ἐν τῷ τῶν ὀλυμπιακῶν λέγει.

Demosth

Μετὰ δὲ ταῦτα διελθόντες τὸ ἐνιαυτὸν γύρου, ἑκατομβαι-
ῶν. μεταγνῶντος. βοηθομιῶν. γύρου τὸ μηνός μόλις με-
τὰ μνηστῆρα, δέκα ῥῶς ἀπετείλατε. ἐπιδείκνυσιν γὰρ τὴν
ἀθηναίων ἀμείλεια, καὶ εἰς τρεῖς ἐπὶ μῆνας τὸ ἐπιόντος ἐνι
αὐτῷ προσπαρετετέαθ.

Simplici

ἀρχὴν, σιμπλικίος ὁ βιβλιότης Ἀριστοτέλους τῆς φυσικῆς ἀκροάσεως
τὸ δὲ μὲν πρὸν ὡς περὶ τὸ φῦσις προτέρῳ ἢ ὑστερῶν λέγων, πρὸν τῷ

Annus initium. athe-
niensis. asiaticis
romanis. Arabi-
bus. Damascenis
ex Simplicio

Ἀς ἡ μὲν πρὶν μετὰ ἀρχῆς, ἐνιαυτὸν μὲν περὶ θερυνῶν τροπῶν ὡς
ἀθηναῖοι ἢ περὶ μετὰ θερυνῶν ὡς οἱ περὶ τῶν καλουμένων ἀσ-
ιατῶν ἢ περὶ χθμερινῶν ὡς ῥωμαῖοι. ἢ περὶ ἑαρινῶν ὡς Ἀραβῶν,
καὶ δαμασκηνοί. μηνός δὲ ὡς τινὲς ἀρχὴν τῷ πανσέληνον δι-
γασιν ἢ τὸν ἥλιον, ἐσόν. θέσει αὐτὰς πάλιν εἰς ἀρχὴν μὲν τὸ ἔτος ἀπὸ
τροπῶν θερυνῶν ἀθηναῖοις ὡς σιμπλικίος λέγει θέρου δὲ πε-
ρὶ τὸν ἑκατομβαιῶνα περὶ τροπῶν τῶν ὀλυμπιακῶν ὡς Ἀριστοτέ-
λης, συμπεράσματος ὅτι ἀρχὴ τὸ ἔτος ὁ ἑκατομβαιῶν, τροπικός
ὢν θερυνός. ἀλλὰ μὲν καὶ ὁρτὴν ἀθηναῖοι τὸ τῆς ἡμέρας δημοτελεῖ.

Festum populace
athemenfes celebra-
bant mense iunio
& soli sacrificabant

ἑκατομβαιῶν. iunio
μεταγνῶντος iulio

καὶ ἔθνον μεταλοπρεπῶς τῶν ἡλίων ὡς περὶ τροπῶν ὄντι. ὅθεν
καὶ ὁ νόμος τῶν μηνῶν, ἑκατομβαιῶν. ἡρονίω πρότερον ὡς πλού-
τῳ φησὶ καλουμένῳ. Κεκοσ δὲ πρόκλου λεγόμενον, με-
λοῖως τὰς ἡσίοδου ἐξελγῆται ἡμέρας, ἔτερον εἶναι μῆνα ἑκατομ-
βαιῶν τὸν κρόνιον ὑπὸ λαμβάνων καὶ τὸν σιυλάτων ἀπὸ
ἑκατομβαιῶνος, καὶ θερυνῶν μὲν καὶ μεταγνῶντος, μηδα-
μῶς ὀνομάζων ὑπὸ μαθίας ληναιῶνα δὲ ὄν καὶ αὐτὸς ἡδὲ ἰανουά-
ριον ὄντα, κατὰ λῆγων ἐν τοῖς τῶν ἀθηναίων μηνῶν καὶ δεῦτερον τι
θεῖς ἀπὸ ἑκατομβαιῶν. ἑκατομβαιῶνα μὲν εἶναι μετὰ σκισφο-
ριῶνα δὲ θῶς. περὶ ἑκατομβαιῶνα τὰς θερυνῶν εἶναι τροπῶν,
φανερὸν δὲ ἐνθένδε μεταγνῶντος ἀεζῆς εἶναι, εἴτε βοηθομιῶνα, δὴ
λωσι μὲν καὶ τὰ Δημοφθένος ἀρτὶ εἰρημνῶν. ἐπιμαρτυρεῖ δὲ
τὸ Θεοφράστου περὶ ἀρογῶν λεχέρι πρότερον, μεταγνῶντος ἐ-
φελξῆς εἶναι ἑκατομβαιῶν. τὸ γὰρ χθμερινὸν ἀρχὴν μετὰ τρο-
πῶν θερυνῶν τὸ μεταγνῶντος μηνός εἶναι φησὶν αἱ δὲ θερυνῶν τρο-
πῶν περὶ ἑκατομβαιῶνα ἦσαν. καὶ ἐπὶ τὸ Ἀριστοτέλους περὶ
κνῆσεως τῶν καράβων. μετὰ γὰρ ἑκατομβαιῶνα μεταγνῶν-
τος κατὰριθμῶν ἐφελξῆς. βοηθομιῶνα δὲ ἐπὶ μετὰ γνῶντος
εἶναι, συλλογισάμενος δὲ καὶ ἐκ τῶν ἐνθέντος Ἀριστοτέλει περὶ τοῦ
λεου τῶν καράβων ὅτι. προἰκλῶρος γὰρ φησὶ τοῦ καρά-
βους ἐκτίκτειν. λευκοὶ δὲ περὶ μῆνας τρεῖς. σκισφοριῶνα,
ἑκατομβαιῶνα. μεταγνῶντος. ἀρκλῶρος τε περὶ βοηθομι-
ῶνα ἐπιτέλει. ὁ γὰρ γὰρ τὰς ἐλάφους φησὶ μετὰ ρκτοῦ-
ρον περὶ βοηθομιῶνα καὶ Θεοφράστου ὡραῖα εἶναι τῷ κα-
λάμου ρμῆν, ὑπὸ ρκτοῦ ρω. βοηθομιῶνος. καὶ σουνίδας δὲ
δὴ ὀλιγὸς ὑγιστὶς εἴρηκε τοῦτο τε δεῦτερον εἶναι ἀθηναίοις μὴ
ῥατὸν μεταγνῶντος, εἰπὼν. μετὰ δὲ βοηθομιῶνα ἐφελξῆς καὶ
μακτῆρων. δὴλον δὲ Ἀριστοτέλους γὰρ ἐν τῇ αὐτῇ περὶ ἐ-
λάφων, γύρου ἐξῆς τέταρτον εἰπὼν. ἡ δὲ χεῖρα γίνεται μετὰ
κρῶρον περὶ τὸν βοηθομιῶνα καὶ μακτῆρων. καὶ τῶν
ζώων δὲ τὰ αἰσθάνεσθαι πρότερον ποιεῖσθαι τῷ μετὰ τῶν πρὸς

Plutarch?

Cecus

Proclus

Demosthenis

Theophrastus

Aristotels

Aristotels

Theophrastus

Suidas

Secundus men-
fis athenienfi-
bus μεταγνῶν-
τος.

Aris-
totels

Colligitur ergo Proclū exposui-
sse ὅρα & dies hesiodi. quas ex-
positiones nos habem⁹, & no-
ta appellari a Theodoro cecū
quē alij ZeZe appellant

μεταγνῶντος iulio
βοηθομιῶν Augustus
μακτῆρων. septē

νὸν ῥνδε μῆνα λαπαρθμῶρ· εἰ μὲν οὖν οἱ ἐπαύτη ἀθηναῖοι πῶ
 τῶν προγόνων περὶ τοῦ μῆνας ἱστάζιν ὑπαλάξαντες ἄλλως
 ἐχῶντο, ἀληθεὶς ἀντιλέγει· πλὴν ἡμῖν, οὐχότι οἱ ἐπὶ Φιλοστρά-
 του ἀθηναῖοι ἦσαν, ἐπιμελοὶ εἰδέναι τε καὶ λαβεῖν· ἀλλ' οἱ ἐπὶ
 Ἀριστοτέλους καὶ Θεοφράστου· εἰ δὲ δὴ τὸ μὲν περὶ τοῦσ' ἀποδο-
 αὐτὸς λογοποιεῖ τε καὶ πλάττειται, ὡς καὶ ἄλλα πολλὰ, σοφισ-
 τῶν· τὸν δὲ μῆνα ἀπὸ τῶν ἀνθέων ἐτυμολογῶν ὑπερήφεν ἐαρινὸν
 εἶναι, ὅτ' αὖτε καὶ πολλῶ μάλλον δικάταφρονήτο τετρατάκα-
 ταὺ τὸν γίνεσθαι· οὐδὲ γὰρ δὴ τὰ φησὶ ἐτυμολογίας πιθανότερα ἀπὸ
 φησὶ ἐξίως τῶν ἀνθέων ἢ ἀπὸ φησὶ σερήσεως φαίνοιτο· ὅτι γὰρ σέρε-
 ὄν τε ἀνθέων συμβαίνει πῶς ἄνθεσ' ἰσχυρῶν· τὸν τελευταῖον
 τῶν φθινοπωρινῶν μῆνα ὀνομάζει· φαίη μὲν ἀπὸ ἡμεῖς εἶτι δέοι
 καὶ τοῖς ὀνόμασι κατακολουθεῖν·

Τὸ ἔφεξῆς τῶν Ἀττικῶν μηνῶν.

Τὸ μὲν οὖν ἐφεξῆς τῶν ἀπὸ τῶν μηνῶν ὅδε ἡμῖν διὰ τὰς εἰρημέ-
 νας αἰτίας ἐφ' ἡμεῖς.

<i>Aestas</i>	Ἑκατομβαιῶν.	Μετὰ τὴν ἰουλίαν.	Βοηδρομιῶν.
<i>Autumn</i>	Μαιμακτιριῶν.	Πυανησιῶν.	Ἀνθεστηριῶν.
<i>Hiemps</i>	Ποσειδεῶν.	Γαμηλιῶν.	Ἐλαφηβολιῶν.
<i>Ver</i>	Μουρρυχιῶν.	Θαργηλιῶν.	Σκερφοριῶν.

Αἴτιον τῆς περὶ τοὺς μῆνας ἀγνοίας.

Τῆς δὲ περὶ ταῦτα ἀγνοίας τοῖς πρὸ ἡμῶν αἰτίων τὸ Ῥωμαίοις ἄ-
 μα καὶ διορθῶσαι τὰ περὶ τὸν ἐνιαυτὸν, καὶ ἀρξάμεν ὡς περὶ τῶν ἄλ-
 λων ἐθνῶν, καὶ τὸ ἐμνηστικόν· πρὸς γὰρ τὰς ἀρχὰς ἐτέρων, καὶ τὸ
 φωνῆς δὴ καθαρόν τὸ λομψὸν ἐμνηστικὸν ἀπολαλεκότις, πρὸς
 πῶ τῶν ἀρχόντων φωνῆς φιλεῖ γίνεσθαι· ἐξίσταντο καὶ τῶν ῥωμαί-
 ῶν ὀνομάτων ἄλλοις τε πολλοῖς, καὶ δὴ καὶ ταῖς τῶν μηνῶν προ-
 σηγρίαις τοῖς σφετέροις ἀγαμῖνι· ὡς ἐχῶντο· δεξάμενοι τε αἰ-
 ποικίαις ῥωμαίων αἰτίαις τε ἀχρεῖ καὶ νῦν ῥωμαίους ἀπὸ τῶν ἡλίων
 λαλοῦσι· καὶ ὡς οἱ κείνοις ταῖς τῶν ῥωμαίων ἀμφὶ τὰς μῆνας
 χεῖρται ὀνομασίαις·

Περὶ Ἑρμηνείας τῶν

Μηνῶν.

Ἑρμηνείας δένεκα πρὸς τοὺς τῶν ῥωμαίων μῆνας, εἰ λάβοι μὲν ἀρ-
 χὴν ὁ μολογὸν μὲν ἡμεῖς τινὰ τῶν μηνῶν ὀνομάσαντες ὁρθῶς ὡς
 ἀθηναῖοι ἦσαν ὡς ῥωμαῖοι τὸν αὐτὸν προσαγορεύειν εἰώθασιν· ἐστὶ
 δὴ οὕτω καλῶς ἀποδεδομμένον ὡς ἐκάστοις μεθερμηνεύειν, ὡς
 περὶ ἐκάστην δὴ πονεῖ τῶν ὡρῶν χεῖρτον τοῖς ἀθηναίων ὀνόμασι
 τοῦτο· περὶ γὰρ τὰς ῥωμαίων γὰρ ἀμειβητέ· οὐδεὶς
 εἰ πρῶτος ἰανουάριος· εἴτα Φεβρουάριος· εἴτα Μάρτιος, οἱ λοι-
 ποί· κατὰ περὶ καὶ λέγονται ἐφεξῆς· εἰλήφθω δὴ οὖν πρὸς τὴν
 ἡμετέραν εἰδομένην, ἐκατομβαιῶν· εἰ τὸν περὶ ἐκατομβαιῶν
 αἰθρινὰς ἔσονται ἀθηναῖοις, δὴλον ὅτι περὶ ὃν ἀπὸ τῶν ῥωμαίων
 οἱ τῶν οἰκείων μηνῶν, αἱ αὐταὶ ἔσονται, οὐχ ὅτι ἐκ τῶν ἐκατομβαιῶν·
 λέγω δὲ κατὰ τὴν ἀλογίαν ὡς περὶ σὴ περὶ καὶ ἀκάνθων, καὶ ὅσον· ἀ-
 ναλογῶν γὰρ καὶ πάντα ἀπλῶς ἐρμηνεύειν δεῖ· μή ὅτι τοῖς μῆνας,
 εἰ μέλοι τι ὀφελῆσαι φησὶ μνηστικῶν περὶ ἰούνιον δὲ ῥωμαί-
 οῖς αἰθρινὰς ἔσονται ἰσάσι πάντες· ὁ ἄρα ἰούνιος ὅστις ἐκα-
 τομβαιῶν· θεμενιοῖς δὲ δὴ ἰούνιον εἶναι τὸν ἐκατομβαιῶνα ἔργον ὃ
 δὲ τῶν αἰώνων ἐκαστον ἐρμηνεύει· ὁ γὰρ αἰεὶ ἐπὶ τῶν ἀπὸ τῶν ἐκατὰ πῶ
 ὑποτεθεῖσιν ἱστάζιν, τὰς αἰεὶ ἐπὶ τῶν τῶν ῥωμαίων ἐφαρμότ-
 των, καὶ πρὸς τὰς ὥρας τῶν ἐνιαυτοῦ συμφωνῶν ὑπάρξει·

Ἀπορήσει δ' ἄν τις εἰς τοὺς χρόνους ἀθηναῖοι ἢ ῥωμαῖοι κατὰ πῶ
 σεληνίου· Ῥωμαῖοι δὲ κατὰ πῶ ἡλίου λογίζονται, πῶς ἂν οἱ τῶν
 ἀθηναίων ἐφ' ἡμέρας τοῖς τῶν ῥωμαίων μηνῶν ὡς τε καὶ ἀπαρ-
 τίσθαι καὶ ἰούνιον μὲν τὸν ἐκατομβαιῶνα· ἰούλιος δὲ τὸν μετὰ
 γέννησιν ἀπὸ μνηστικῶν ὁρθῶς· ὡς αὐτῶς δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων· ὁ γὰρ
 ἰσοπαχὴς ἡσέλην τῶν ἡλίων· οὐδ' ἄμα τελευτῶσι καὶ ἀρχοῦν ὡς εἰ-
 πὲν περὶ τὸν τῶν ὡρῶν μερισμὸν· ἀρχὴ δὴ ἀπὸ ἀμφοτερί-
 ζειν τοὺς τῶν ἀθηναίων μῆνας· εἰ δὲ δὴ ἐκαστος ἐπὸ ἀμφοτερίζων
 ἀμφοῖν ἐπὶ τῶν τῶν προτέρων ὡς ῥωμαῖοι ἀγορεύουσιν ὡς ἑξῆς μῆ-
 νος, τὸ μάλλον ἀπὸ τῶν προτέρων μεθ' ἡμῶν ὀνομάζοιτο ἂν

σηπτόν

ἐκατομβαιῶν
 i. iunius. & de
 incipit reliq me
 ses p ordine ut
 monstratu est

Caletus καλώς, ἢ ἀπὸ τοῦ ὑσέρου. ὃν δὴ πρόπον καὶ Γαληνὸς περὶ τοῦ
„φιλάτης σπέρματος χάφων. ὅστις καιρὸς φησὶν ἐν εὐωμῇ
„μὲν ὁ βαλοῦντος μὴν σεπτεμβρίου ὅστις. ἐν περτάμῳ δὲ περὶ
„μὲν ὑπερβρεταῖος. ἀθηνῆσι δὲ μυσήρια.

Τὰ γὰρ τοῖς μυσήρια βοιωτῶν ὡς ἔστιν. περὶ εἰκάδα γὰρ τοῦ βοιωτοῦ
μυῶνος ὁ μυστικός ἵακτος ἐξήμετο. ὡς καὶ πολυταρχοῖς ἴσονται.

Plutarch

ἔοικε δὲ ὁ Ῥωμαῖος Πλῦσιος παντοδαπῆς ἱστορίας συγγραφεὺς
οὕτω μεταφράζων Ἀριστοτέλους τὸ περὶ τῶν κτῆν ἰσχυρῶν, ὡς οἱ πολλοὶ
σοιτῆται ἐν τῇ μυσί. μουνυχνί. θῆλη δὲ, σελι, φοροῖν.
Φάναι ἐν τῇ σὶν. Ἀπρίλι. Μαΐω. Ἰουνίω, τίκτειν τοὺς πλείους.
Ἐπὶ τῇ ἐνιαυτοῦ ὡς μὲν Ῥωμαῖοι ἀγοσι, τριακόσια καὶ ἐξήκοντα
καὶ πέντε ἡμέραι εἰσὶν. ἀκριβολογεῖσθαι δὲ τὸ παρὸν οὐδεὶς.

Plinius
Plinij error in
transferendis no
minibz mēsum
græcorum

Aristotelis

ὡς δὲ ἀθηναῖοι κατὰ μὲν Ἀριστοτέλην, τριακόσια καὶ ἐξήκοντα.
„ἐστὶ δὲ φησὶν οἱ τῶν κύνων πέμπτον μέρος τοῦ ἐνιαυτοῦ. ὅ-

**Annus
atheni
enfiu secu
dum aristo. 360.
dieru**

Herodoti

το δὲ ὅστις ἡμέρας ἐβδμήκοντα καὶ δύο καὶ ἑξήκοντα δὲ καὶ ἄλ
λους, τριακόσια πέντε κόντα τέσσαρας. ὡς τοσούτων δὴ γινόμε
νων, εἰ τῶν μηνῶν οἱ μὲν πλήρεις τε καὶ τριακονθήμεροι. εἰ δὲ κοί
λοι τε καὶ μιᾶ τῶν ἐτέρων ἡμέρα ἀπὸ μηνῶν, ἑκατάκις εἴεν παρὲν
να. ὁ ποτέρως δ' ἀνέχῃ, τὸ ἐπὶ τὸν δὴ ἔτος ἀειπροτερήσει. καὶ ἐκ προ
σαγογῆς, εἰς ἐναντίας ὥρας ἐκπεσούται οἱ μῆνες ὑπὸ Φόρμῳ.
Γάλιν εἰς τὸ ἱλιον ἡλω λελωτῶντος τοῦ ἔαρος ὁ γδύη φθίνοντος
θαρυγλιῶνος μηνός. ἐπὶ αὐτὰς δὲ καὶ πρότερον ἡμέρας φησὶ
ρενῆς προπῆς ὡς ὁ ἀλιλαρνασδὸς Διορυσίθ' ἀρχαιο λογιῶν

Dionysius

αἰκαρνασδὸς τὰ Ῥωμαῖα φησὶ, πρὸς τὸν ἑκατομβαιῶν. ὁ δὲ Ῥό λόγος
ἀπὸ φαίνε σκισφορεῖων εἶναι προπτικὸν θορινόν. ἀνομόλογος δὲ

Theophrastus

καὶ τὸ Θεόφραστος. ὅτι ἀκροῦ ἔαρος ἐστὶν, ἱσαμῶντος τοῦ θαρυγ
λιῶνος. εἰ γὰρ ἀκροῦ ἔαρος ὁ θαρυγλιῶν, οὐκ ἂν τριτοκός ὁ ἑκατομ
βαιῶν εἴη. πολὺ δὲ ἦτον ὁ μουνυχνῶν ἱαρινός τε καὶ ἱσημερινός.

Plutarch

ἔοικε δὲ ἀμεμφαῖνον καὶ τὸ τοῦ Γλαυταρχοῦ. συγγραφεὺς ὁ πώ
ρας πυανειῶνος ὁ γδύη ἱσαμῶντος. δοκεῖ γὰρ ὁ πυανειῶν μάλ
λον εἶναι ἱσημερινός φθινοπώρινός, ἢ ὁ μακροῦ τριῶν. εἴγε ἀμ-

πελικῆς ὁ πώρας ἡ κομιδὴ ἦν. λῦσαι δὴ δὲ τὰ ἀπὸ μῆνα τῶν
ταῖν ἢ τε σιέψις γίνηται κατὰ τὸν τρόπον, ἢ τὸ πῶς ὁ μᾶλλον ἐχέει
εἰρημνῆς. [Τοῦ μὲν οὖν πάντων ἀρχαίους ἀλογίζεσθαι τε καὶ αἰ
πάλαι τὸς κεχῆσθαι τοῖς μηνὶ ἡ ἀλλοίως ἄλλως τὸν ἐνιαυτὸν ὡς εἶναι
παρά τῃ ἄλλων καὶ Γλαυταρχοῦ ἀνδρὸς πολυμαθεστάτου πυνθί-
αθῶσιν. ἐνίοι γὰρ τῶν βαρβάρων ξισὶν ἐχῶν το μῆσιν εἰς τὸν ἐνι-
αυτὸν. καὶ τῶν ἐλλήνων ἀρκάδες μὲν τέσσαρες. ἀκαρνασδὸς δὲ ἐξ
αἰνῶν τῶν δὲ μνησίων ἦν ὁ ἐνιαυτός. εἴτα τετραμηνός. ὡς φα-
σι. δὲ καὶ ἀρχαίως τοῖς εἶναι δοκούσι. πολλοὶ δὲ τῶν καλα-
ριθμῶντες σφίσιν ἀμήχανον ἴατε δὴ τοὺς μῆνας τῶν μῆσιν εἰς ἐ-
τῶν ἀριθμῶν καὶ Ῥωμαῖοι δὲ πρότερον, δεκάμηνον ἦσαν τὸν ἐνιαυ-
τὸν. καὶ τῶν μῆσιν τοὺς μὲν οὐδὲ εἰκοστὴ μῶν. τοὺς δὲ πέντε ἑλ
τριάκοντα, τοὺς δὲ καὶ πολλόνων. ἐκείνο τε μόνον ἐστέον, ὅπως
ἐξήκοντα καὶ τριακοσίων ἡμῶν ὁ ἐνιαυτός ἐστι. ἐννοίαν δὲ φησὶ
νομῆς περὶ τῶν σελήνης καὶ τὸν ἥλιον ἀνωμαλίας, εἰ εἰς χεῖρ
σερον δὲ Νομᾶς πομπήλιος βασιλῶν, λέγεται δύο τε προσηνῆς
μῆνας καὶ τὸ παράμαλμα φησὶ ἀνωμαλίας ἡμῶν ἐνδεκά γίνε
σθαι λογιζόμενος, ὡς τῶν μὲν σεληνιακοῦ ἔτος τριακοσίας πέν
τηκοντα τέσσαρας ἔχοντος ἡμέρας. τῶν δὲ ἡλιακοῦ τριακοσίας
ἐξήκοντα πέντε, τὰς ἐνδεκά ταύτας διπλασιάζας, ἐπαγαγεῖν
παρ' ἐνιαυτὸν ἐπὶ τῶν φεβρουαρίῳ μηνὶ τὸν ἐμβόλιμον. εἰκοστὴ καὶ
δυοῖν ἡμερῶν ὄντα.

Plutarch

Quanta in nu
mero mēsum
uarietas apud
barbaros & gra
cos & Romanos

Numa Pompili

Lunaris annus
dier 354.

354

365

Εἰκὸς δὲ εἶναι ταῦτα πρὸς ὁμοίαν τινὰ ἀθηναίων χεῖσιν πεποικ-
κεῖναι. [Σόλων δὲ πρῶτον ἀθηνῆσι τῶν περὶ τοῦ μῆνα ἀνωμα
λίαν σιυιδεῖν φασὶ. καὶ τῶν μὲν ἡμέραν καθ' ἣν ἡ σελήνη καλαμ
βάνει τε ἑλ πέρερχεται τὸν ἥλιον, τὰ ξαίεννη κινεῖται καλεῖσθαι. τῶν
ἀφ' ἐξῆς, καὶ μνησίων προσαγορεύσας. ἄχρι τε τριακάδος τὸν μῆνα
ἡριθμῶνται. καὶ ὅλως ἐπὶ τὸ βέλτιον διαθέσθαι περὶ τὸν ἐνιαυτὸν.
Χρῆσθαι δὲ ἐμβολίμῳ μηνὸς καὶ ἐλμῶν ἀνέλεαθεν εἶναι δηλοῖ ἑλ Ἡρόδο
„τος λέγων. Ἕλληνες μὲν δὲ τῶν ἐτῶς ἐμβόλιμον ἐπεμβάλλου
„σὶ τῶν ὡρίων εἶναι κεν. αἰνῶν τῶν δὲ τριακοντὴ μέρους ἄρσιντες τοῦ

soló

ἐν κήνέα

νομηνία

διαχάς

Herodotus

Ilium captum est septendecim dieb
ante conuersiones aestiuas

Φθινοπωρινούς δύο Μαιμακτηρίων· ὁ Βοηδρομιών, ὡς δὲ
πρὸς καὶ Ἰοπίκους δύο θεινούς· ἑκατομβαιών· καὶ τὸν ἐμβόλι-
μον· καὶ χιμαρινός· Ποσειδεών, καὶ Γαμηλιών, δύο περ Ἀριστο-
τέλης, ἡ ἀλειτορίς φησι τίλει τὸν ἐνιαυτὸν· ἐξ ὧν δύο
μηνῶν τῶν ἐν τῇ χιμαρινῇ τρωπιδῇ, καὶ τὸ ἐν τοῖς μετεωρολογη-
ταῖς· ὅτι ἐγένετο κομήτης ἀστὴρ πρὸς ἀριεὶς μηνὸς Γαμηλιώ-
νος περὶ Ἰοπίας ὄντος τῷ ἡλίου χιμαρινός· Ἐάνθεσθριώνος δὲ ἁ-
ψαλτῶν ποτε ἡ τροπὴ, λήγοντος· ἀλλ' οἱ μενομαζόμενοι τρωπι-
κοὶ χιμαρινοὶ, δύο οἱ εἰρημόροι εἰσίν· ἀπλῶς μὲν γὰρ θέρους ἀρ-
χὴν ὑποληπτέον εἶναι τὸν ἑκατομβαιών· καὶ τρωπικὸν θεινόν·
ἀνὰ λογὴν δὲ καὶ τοὺς ἀλλοὺς· δεῖ γὰρ μὴ τὸ συμβαίνειν, ἀλλὰ τὸ σκο-
ποῦν μὲν λαμβάνειν τῷ λόγῳ· εἴρηται γὰρ ὅτι φησὶ τοῖς φυσικοῖς τῶν
λόγων, ὡς δὲ ἔλεγον λέγειν τὸ εἶναι τὸ φύσει βέβαιον εἶναι
Ἐὸν ὑπάρχει· ἀλλὰ μὴ ὁ βίαια παρὰ φύσιν· Διονύσιος δὲ τῶν
ἐφόρων εἰληφὼς λέγει, Θαρρηλιώνος ἀλῶναι τὸ ἴλιον· Πλάταρ-
χος γὰρ ἐν τῇ φρεσίον Καμίλου βίῳ, ἐφορον ἀναγεγραφέναι
τοῦτό φησιν· οὐ μὲν δὲ καὶ πρότερον ἐπακαίδεκα ἡμέρας τῆς
θεινῆς τροπῆς λέγει· ἀλλ' ὡς Θαρρηλιώνος καὶ ἐκείνος φησὶ·
Εἰ μὲν οὖν ἐφορος Σκιροφοριδὸς φάναι βουλόμενος εἶπε μὲν
τὸς ὧν αὐτῷ· Θαρρηλιώνος· ὡς πρὶν αἰῶνις αὐτῷ ἄντι ἰβηρίας τῆς
κατὰ τὴν εὐρώπην μεγίστης χώρας, πόλιν εἰναίτινα τὴν ἰου-
ρίαν φησὶν, ἀγαπάτω μὲν ἐπιτιμώμενος· σκῆψιν ἐπιτιμή-
σεως, καὶ ταῦτο μὲν δὲ δωκός· εἰ δὲ ῥά τις τῶν φαύλων γρα-
φῶν δὲ μὲν τὴν ἀντι σκιροφοριδὸν θρηλιών· μεταβαλὼν, καθά-
πρην ἐπέλλων συμβαίνει, καὶ μάλιστ' ἐπὶ τῷ εἶς πρᾶσιν γραφομή-
τοῖς κιβλιοπώλαις· χεῖνται γὰρ φαύλοις καὶ τοῖς τυχεύσι γρα-
φῶσιν, ἐφορος μὲν ἀναιτίος ὡς ἄν εἴη· αἰτιάσαιτο δ' αὖτις τοὺς
μὴ ἐπανορθωσάμεν τὴν γραφὴν, ἀλλ' ὅπως κέπτωσι εἰρηκότας·
Θαρρηλιώνος ἐπακαίδεκα ἡμέρας πρὸ φθινοπωρῆς τροπῆς·
φησὶ δὲ καὶ ὡς αἱ τὸν ἐνιαυτὸν ἐκείνον ἐκπλήρῃσαι πρὶν ἢ αἱ ἡμέ-
ραι, εἴκοσι τὸν ἀριθμὸν ἦσαν μετὰ τὰς θεινὰς Ἰοπίας· τὸ δ' αὖ

τακτὸν παρ-

τακτὸν πάντεσσι καὶ μαχόμενον, εἰ ὡς ἀθηναῖοι ἦγον ποιεῖται
τὸν λόγον· εἰ γὰρ περὶ τῆς εἴκοσι μετὰ τὰς Ἰοπίας, δὴ λογότι ἡ Ἰο-
πὴ ἦν τῷ οἱ χιμαρινῷ· εἴτε ἐν ἡ καὶ νεὰ θρηλιώνος μὲν ὡς ἐλέεινος
λέγει· Σκιροφοριδὸς δὲ, ὡς ἡμεῖς· διαφέρει τῷ δὲ μὲν πρὸς γὰρ τὸ
νῦν· ἀλλ' ὡς Θαρρηλιώνος αὐτῷ· ἐκείνῳ τῷ ἐπιόντι ἐν ἡ τῷ ἡ Ἰο-
πὴ ἔσται, Σκιροφοριδὸς νεμηνία· ἡν δ' αὖ τῷ ἐν αὐτῇ ἰσαμύν· εἰ δὲ
ὁ δὲ φθινοπῶρος τῷ Θαρρηλιώνος ἐάλω τὸ ἴλιον, ἐπακαίδεκα
πρότερον ἡμέρας φθινοπῶρος τροπῆς· δὴ λογότι ἡ ἀνὰ τῇ ἰσαμέ-
νου τῷ ἐπιόντος μηνὸς ἢ τῇ τροπῇ· εἰ δὲ ἡ Ἰοπὴ ἐν αὐτῇ ἰσαμέ-
νου, τρεῖς εἶναι τὰς περὶ τῆς ἀναγκαῖον· φανερά· ὁ μᾶλλον ταύθ' ὅ-
στερον ἔσται ἐπειδὴν περὶ χηρίσεως ἐμβολίμου μηνὸς λέγων μὲν· εἰ-
ρήν· ἐφόρου ἀμάρτημα τῷ τῆς ἐν, εἴτε γραφίως καὶ τούτο, εἰς
λοινὸν ἐκείδω σκοπεῖν· ἀπαρτίξην δ' αὖ τὸν τῶν ἀθηναίων
μηνῶν τῶν ἐν ἡμῶν, δὴ λογότι ἐκ αὐτῆς· ἐπαμφοτερίζει
δὲ τὴν συμβαίνει· οἷον φέρε ἐπὶ ἐκατομβαιών τὸ μὲν ἰανί· ἐπι-
λαμβάνει· τὸ δὲ ἰουλίον· καὶ μεταφθιριών τὸ μὲν ἰανί, τὸ δὲ αὐ-
τούς· καὶ Βοηδρομιών τὸ μὲν αὐτούς, τὸ δὲ Σεπέμβριος·
ὡσαύτως δὲ καὶ οἱ λοιποὶ πάντες ἀμολαφεῖς εἰς τὰ πολλὰ·
ἐπεὶ γὰρ ἴσμεν, καὶ ἰσάζειν συμβαίνει· οἷον Ἐτῆς συμβέβηκε· νου-
μηνία· ἀμὰ Ἀπρίλιος μηνὸς ἡλιακῆς, καὶ σελήνης ἄγην· Ἐρμηνῆς
δὲ μὲν τῶν ἀπλῶς χηρίων, ἀπὸ τῆς προτέρου, οἷον αὐτούς τὸν βο-
ηδρομιών· αἰὶ μὴ Σεπέμβριον, ἵνα θεινὸς ἢ τῆς γὰρ ἀπὸ ἐ-
κατομβαιώνος· Ἰοπίκος δὲ θεινὸς ὁ ἐκατομβαιών, ὡς δὲ διγ-
μύον· δέ· Γαληνῷ δὲ διέφορεν οὐδὲν πρὸς γὰρ τὸ φθινοπῶρος
μα καὶ τὴν ἰανίαν τῷ ἀκόπον, εἰ τὰ πρὸ τῆς ἐπομῆς Σεπέμ-
βρις, εἰ τὰ πρὸ τῆς ἡγευμῆς αὐγούστου· ἐρμηνῆς γὰρ ὁ τῶν μυσηῶν
μηνῶν· αἰὶ ὡς καὶ τῶν ἰσημοριών· καὶ Ἰοπίων περὶ τὴν εἴκοσιν τε-
τάρτῳ τῷ μηνὸς ἡμέραν ὡς ἑωμάιοι ἀγούσι λαμβανόμενος
τῶν ῥότι· εἰσὶν ἀνθρώποις· καὶ προσέτι ἰσημορινοῦ γρημόρ· καὶ τῆς
τῷ βοηδρομιώνος· ἐπειδὴν πλείους ὡς αἱ μετὰ τὴν Ἰοπὴν
περὶ τῆς ἡμέρας· ὅθεν δὴ καὶ Ἀριστοτέλης μετὰ τὴν ἰανίαν τῶν βοηδρο-

ἐν ποσὶ ἐκ μὲν σαφές ἐστιν ἐπιμύθοντες διὰ τέλους, εὐκασιὶν οὐ
καλὰς κείνην τὴν διὰ τὸ καὶ τὴν διὰ τὸν αἰρετικόν· ὅλως τε
δὲ νομίζοντες ὑστερον χρόνῳ μακρῷ διηκρησομένη περὶ ἀστρολο-
γίαν, πολὺ τὴν ἀρχαίων διαφέρειν· ἀλλὰ μὴ ἐκόντας ὑπαυ-
θαδείας προτὶ τελευτήρων τὰ ἀτελέστερα ἐπαίνειν ὥς περ ἐν
γῆρα τὰ ἰδὼν ῥέων φρονεῖν ἐπὶ προαιρεθμοῖς· ἐπεὶ ὁ γὰρ ἄνθρωπος ἐν τῇ
περὶ κρείσσει μὴ μὲν λόγῳ, τὸν ἐν ἑαυτῷ τῶν πέντε καὶ ἐξήκοντα
καὶ τριακοσίων ἡμέρας ὠκείμην· ἔχον τὴν μόρην ἡμέρας μείζον· ὅ-
ς τε περὶ λείψανον μείζον ἀλλήλα πόνον εἶναι πάντες ὑστεροῖς
ἐπιτηρήσειν ἐρηται· εἰ δὲ ῥα πόνον, μὴ δὲ πὲρ πῶν ἡλίου κί-
νησιν πάλαι βούλονται πάντες· ἡ γὰρ ἡμῖν, ἀλλοῦν γε πολὺ τῶν πε-
ρὶ πῶν σελήνῳ ἀλλοβέσεσθαι καὶ τὸ πλεονεμελὸν μῆρον ἐνδορ-
θώτερον· εἴ γε μίαν μὲν διὰ τετραετηρίδος ἡμέραν ἐμβόλιμον·
μίαν δὲ ἡμῖν διὰ διακοσαετηρίδος ἐμβόλιμον ποιεῖν, ἀπο-
χρῶν τὸ ἀνέχον· ὅπως δὲ διὰ πλείονος οἱ πλείοντες αἰετῶν χρό-
νῳ ἀστρονομίας ἐμπεριστατοὶ κείνων σὺν οὐδὲν ἔτι παρόντι προ-
σίσταται λόγῳ· εἴ τινας ἀμολογητοὺς περὶ τῶν ἐν τῇ πλήθει
ἀναμολογητῆτος ἢ ἐπὶ παρόντων ἐστὶν διὰ πλείονος ὅπως ἔχον

ὍΤΙ ΚΑΙ ΤΟΙΣ ΣΟΦΟΙΣ ΔΟΚΕΙ ΒΕΛΤΙΟΝ ΤΑ ΚΑ-
ΤΑ ἩΛΙΟΝ ἈΓΕΙΝ·

ἐπαίνει δὲ διαφερόντως Ἐπὶ πλείονος τῶν καίσαρος ἐπὶ πλείονος
θωσιν διήνοσ ὡς κείνη· ὡς λέγει·

„ Ἡ δὲ τῶν ἐμολογῶν διάθεσις καὶ διόρθωσις φησὶ περὶ τὸν χρό-
νον ἀνωμαλίας, φιλοσοφηθεῖσα χαρίεντως ὑπαύτω ὁ τέλος λα-
βούσα, γλαφυρῶς τῶν παρὰ χεῖρα· Ἡ ῥοδὸς δὲ, καὶ σοφω-
τέρος οἷός ἐστιν εἶναι αἰγυπίας ἐλλήνων παρῶσιν οἱ μὲν διὰ τῆς
ἐτοῦς ἐπεμβάλλου μηνῶ οἱ δὲ τριακονθήμερους ἀγοντες τοὺς
μῆνας πέντε ἡμέρας ἐπαύουσιν ἀνὰ ἑκάστον ἔτος· οὐ χεῖρον, δὲ
„ ὁ πάλιν τὸ λέγειν αὐτῷ παρὰ τῆς ἀφ᾽ ἑαυτοῦ· Ἀγνοοῦσι δὲ τοσῶδε σοφώτε-
„ ρον ἐλλήνων ὥς ἐμοὶ δοκεῖ, ὅσῳ ἐλλήνες μὲν διὰ τρίτου ἔτιος ἐμ-
„ βόλιμον ἐπεμβάλλουσιν τῶν ὡρίων εἰνεκεν· αἰγυπιοὶ δὲ τριακονθήμε-
μῆρας

„ μέρας ἀγοντες τοὺς διόδεκα μῆνας ἐπαύουσιν ἀνὰ πᾶν ἔτος
„ πέντε ἡμέρας· Τὸ δὲ τριακονθήμερους ἀγῶν τοὺς μῆνας, καὶ ἡ
„ λιορ ἀγῶν εἶναι, δηλοῖ σφάβων οὕτως λέγων· Αἰγυπίων δὲ-
„ σὶ καὶ τὸ πᾶς ἡμῶς μὴ καὶ σελήνῳ ἀγῶν, αἰγὰ καὶ ἡλίου· τοῖς τρια-
„ κονθήμεροις δώδεκα μηνὸν ἐπαύοντων πέντε ἡμέρας κατένι-
„ αὐτὸν ἑκάστον· Πλήθων μὲν ἐν πλείονος τῶν ἀπὸ τῆς λέγων καὶ
„ φύσιν εἶναι μάλλον τὸ καὶ σελήνῳ ἀγῶν τοὺς μῆνας, καὶ τὸν μὲν
„ ἐν αὐτῷ τῇ ἡλίου· τοὺς δὲ μῆνας διὰ τῆς τῆς σελήνης·

ΠΩΣ ΧΡΗΣΤΕΟΝ ΜΗΣΙ ΚΑΙ ἘΝΙΑΥΤΩ·

Ἡμεῖς δὲ ὀνόμασι μὲν τοῖς εἰρημνοῖς καὶ τῶν χροσόμεθα τῶν μη-
νῶν· πράγμασι δὲ καὶ τῶν καίσαρος ἐπὶ πλείονος ἢ χροσόμεθα τῶν
μαῖοι ἀγῶν καὶ νῦν, ἡ πόν ἐτέρων σφάβων πρὶ τῶν ἀνωμαλίας
ἀνδοκῶ· χίλιος δὲ καὶ πέντε κοσμοσὸν ὀλίγον δὲ ἔτος· λαμ-
βάνον τε ἀξιοῦ μὲν, ἐπὶ πλείονος ἡμῶν ἐφ᾽ ἑαυτῷ, ἐάν τε λα-
τῆνοι ὥσιν οἱ διόρῳσι, ἐάν τε βαρβαροὶ οἱ κείνους πάντας μο-
μίζον, ἀνθρώπουσιν ἡμῶν καὶ μετεληφότας φησὶ αὐτῷ ἡμῖν
φύσεως καὶ χεῖρα ὁμολογεῖν ῥῖς ἐρῶσιν· ἀλλὰ μὴ φθονοῦν-
τας ἐξήλθον καὶ ἐτελοκακείν· Ἡμεῖς τὸν τῶν τριακοσίων ἡμέρας
ἐξήκορτα καὶ πέντε ὀκταήμερος ἡμῖν ὅσον αὐτὸς ἐστὶν καὶ τῶν ἡλίου
περίοδον προστίθε μῆρου καὶ μοῖρας ἡμέρας ἐπὶ λατῆρος, ὡς
τε περὶ τὴν μόριον τῶν ἀριθμῶν τῶν καὶ μῆνες συμπληρῶντες τὸν
τῶν ἡμῶν ἀριθμόν· οἱ μὲν τριακονθήμεροι· οἱ δὲ μὴ ὑπερβάλ-
λοντες τοὺς ἐτέρους ἡμέρας· Εἰς δὲ ἐνδοῖν μὲν ἐμείπων τῇ τρια-
κονθήμερων· ἐξ ἧς τριῶν ἐτῶν· μὴ δὲ τῇ τεταρτίῳ· ἐπὶ γὰρ οἱ δὲ·
Ροσειδεῶν· Γαμηλιῶν· Μενυχιῶν· Σκιροφοριῶν· Μεταγλιῶν·
Βοηδρομιῶν· Πυανεσιῶν, μὴ δὲ ὑπερβαλοῦσι τοὺς τριακονθήμερους·
οἱ δὲ λοιποὶ τριακονθήμεροι πλείονος ἐλαφρολιθίνος· ὅδε γὰρ ἡμέ-
ρας ἐξ ἑκάστοις μὲν ὁ ὅλετῶν ἐξ ἧς τριῶν ἐτῶν· ἐκαστὸν ἡμῶν ἐνέει τῶν
τέρτων, διὰ τῶν παρεμβάλλου μῆρων ἡμέραν· διὰ τὴν δὲ τοῖς πε-
ρὶ καίσαρα οὕτως περὶ τῶν ἡμέρας διήρηται, ὡς τὸν τῶν τριακον-
θήμερον εἶναι· ἀλλὰ μὴ τὸν δὲ τῶν δὲ ὑπερβάλῃ· τὸν δὲ δὲ μείνῃ, ἐ

τερον· οἱ μὲν γὰρ ἐν ἐνδεκάφθινοι· οἱ δὲ δεκάφθινοι· εἰς δὲ καὶ οὐκ ἐν-
φθινοσ· ἡ ἐνάφθιμος· ἐπεὶ μὲν γὰρ οἱ δὲ Ποσειδεῶν· Γαμηλιῶν·
Μενυχιῶν· Σκιροφοριῶν· Μεταβητιῶν· Βοηδρομιῶν· Πυανε-
ψιών· ἐνδεκά· ἐξουσιφθίνοντος ἡμέρας· δεκά δὲ οἱ λοιποὶ πρὸς τῷ
ἐλαφροβελιῶνος· ὅτε οὐκ τῷ μὲν ἐξῆς τριῶν ἐπὶ τῷ ἐνέα δὲ τῷ
τετάρτῳ· καὶ μὴν εἴ τις τὸ φθίνον καὶ ἰσαδάει ἴδιον εἶναι λέγοι· σελή-
νης ἐνθυμείτω· διότι ἐπεὶ μὲν πολλῶν χῆσις ἀπὸ μὲν μετε-
ληφθεὶσα κεκρατήκεν ἀλευρόλογος· οἷον ἡ τὸ χαλκίφθ· καὶ χρῆ-
ζειν καὶ δὴμισθῆν· ὡς μάλα γὰρ δὲ ποτε καὶ βυβλία μόνον· πᾶν ἐκ τῷ
βύβλῳ φθὶν αἰγύπτιον φυομένης πατρὸς γινόμενα· νῦν δὲ τὰ
ἐκ λίνου ῥάκους κατεργασθέντος· πηλὸν ματὰ διάκολλα ἐν οἷς χρῆ-
φορμῶν· τὸ ὄνομα ἐχέτω· καὶ χρῆνιον πρόθεν τὸ ἐκ χρῆνι· τὸ ἐλ-
κὼν φυτῶν· καὶ τὸ ἐκ λίνου ἐλκῶν πρός τὴν αὐτὴν χεῖραν κλω-
θόμενον· χρῆνιον προσεγορεύεται· καὶ αὐθιγνότης· ὅτι αὐτὸ χερμόνον
ἐλέγετο πάλαι· νῦν δὲ καὶ ὅς τις οὖν αἴτιος καὶ δὴμισθῆς· εἰρῶν αὐ-
τοῦ γὰρ καὶ ἐπιστάτης· πρᾶγμα τὸ οὐτινοσούρ· αὐθιγνότης καλεῖ-
ται· ὑπὲρ τὰ χίλια δὲ ἐτη κεκρατήκορος τὸ τοιοῦτον σημαίνο-
μένου· ἐπεὶ δὲ ῥωμαίοις θαμὰ δὴ ὁμιλοῦντες ἑλληνισσιν· ὁ-
δοῖεν τὴν σφετέρην αὐτῶν φωνὴν ἐπὶ δεομνήρ· τοῦτε ἀνά λο-
γος· ἀπὸ τῶν αὐτοῦ ὀνόματι τῶν ῥωμαίων ἀκευέσερος προσοι-
κόμενον τὰς χεῖρας· οὕτω γὰρ διαζόμενοι ὡς εἰκός· πρᾶ-
γματι συχὰ ἤκουσι εἰς χεῖραν ὄνομα· ἰδιαιτέρος θείας· τὸ αὐ-

Basilii

θιγνότης δὲ εἰς τοῦτο ἀποτρινομένης μετεννόχασι.

Ἰσοφάντων· ἐπιστο-
ρῶν

Βασίλειος οὖν τῶν ἡμετέρων ἱεροφαντῶν ἐπὶ ἰουλιανῷ αὐτο-
κράτορος γυρόμενος ἀνὴρ καὶ τῷ φωνῇ καὶ τῷ δianoian κεκο-
μημένος· τὰ τοῦ θεοῦ πνεύματος χαρίσματα· οὐ λειτουργεῖ

ὡς ἀλλὰ ὀθεντικῶς γίνεσθαι λέγει· καὶ Σωέσιος φιλόσο-
φος τῶν λογιστῶν μικρὸν ὕστερον ἐπὶ Θεοδοσίῳ· πυνθανό-

Theodo-
sius μῆτος Πατριάρχου Θεοφίλου εἰχὲν νομίζειν ἐπιστολὰς ἀ-
λέξανδρον τινα· χερσὶν ἡνέκτα ὑπὸ Ἰωάννου τοῦ μετὰ ταῦ

Theophi-
lus patristica
Iohannes chrysostomus

τε δὲ διὰ τὴν συμβάσαν διαφορὰν καὶ σταθῆναι τῶν ἐκκλησιῶν ἀ-
φορισμένου γνώμησι· ὡς δὲ περὶ τῆς· Πρὸς δὲ εἰς τὴν αὐ-
θεντίαν φθὶν ἀποστολικῆς διαδοχῆς ἀποκρίνασθαι ἀπλῶς καὶ
σαφῶς· τοῦ μὴν ἀλλὰ καὶ ῥωμαῖοι ὡς πλούταρχος ἰσορεῖ τὴν Plutarch
εἰς τρία διαίρεισιν τὸ μῆκος· πρὸς τὰς μέγιστας τρεῖς διαφορὰς·
φθὶν σελήνης· τυγχάνουσι πρότερον πεποιηότες· καλεῖν δὲ
μὲν τὴν νομηνίαν καλεῖσάντες· ὅτι περὶ τὴν ἑλίου οὐσιν· τὸ-
θὴ σελήνη ὡς περὶ λένθην ἐπιλελοιπότος δὴ παντελῶς τὸ
φωτός· τὸ γὰρ καὶ ῥωμαῖοις τὸ λάθρα διασημαίνε· ὅθεν τὰς κα-
λένδρας ὠνομάδασιν φησὶ· μῶνας δὲ· ὅταν καταφανῆς πρῶτον
ἐπὶ ἀνσμίῳ γίνηται νέα· εἰδὼς δὲ ὅταν πανσέληνος οὐσιν
εἰσεδεστέρα τὴν ὄψιν ἢ· ἀλλοῶς ὕστερον· καί τοι καθ' ἡ-
λίον ἄγοντες τοὺς μῆνας· ὁμοίως ὀρίζοντες τὸν χρόνον· κα-
λένδρας καὶ ὠνομάς· καὶ εἰδὼς ἐπὶ καλοῖσιν· ὀνόμασι καταχρώ-
μενοι· οἷς πρότερον ἄγοντες κατὰ σελήνην ἐχῶντο κυρίως· ἐθὲν δὲ
ἀγορῶν δὴ μὴν εἰς ἰσάμην λέγοιμεν ἢ φθίνοντα μὴ κατὰ σελήνην ἐπὶ
ἀλλὰ κατὰ ἡλίον ἄγοντες· ἀνάλογον γίνωμεν ἡμῖν ἐξ· νομηνία
μὲν τὰς καλένδρας· τὸ δὲ ἰσάμην· τὰς πρὸ ὠνῶν· τὸ δὲ πρὸς δέκα·
τὰς πρὸς εἰδῶν· τὸ δὲ φθίνον· τὰς πρὸς καλένδων· ὡς δὴ μὴν ὅτι καὶ
στῆμος ἢ καὶ νέας· οὕτως οὐδὲ ῥωμαῖοις τὸ ἰντερλόνιον· τὴν γὰρ ἡ-
μέραν ἢς τὸ μὲν τὰς λήζοντι μῆνι· τὸ δὲ τὰς ἀρχομῶν προσήκει
κατὰ σελήνην· ῥωμαῖοι οὕτω καλοῖσι· ταῦτα μὲν δὲ οὐ-
τω λαμβάνομεν· ἀνέχοι· οὐκ ἀφαιρείται δὲ λόγος οὐδὲ ἰδιώ-
της τὴν ἡμερῶν φθὶν σελήνης ἰνῶσιν· ὅπόσας ἐκάστοτε· πολὺ
γὰρ τι συμβάλλεται εἰς τοῦτο τῶν ἡμερῶν τὸ κατ' ἡλίον μῆ-
νος εἶδης· καὶ ῥάδιον προστιθέντι τὰς ἐπεκταῖς· ἀρίστων τὸν
ἀριθμόν· τὸ δὲ ἀκριβὲς· ὅτι ἀπαιτητὸν ἐν τῇ τῆς· ἐπεκταῖς ἐφ' ᾧ
α· ἀριθμὸς ἡμερῶν ἐπαγομῶν ἡλιακού μηνός· ἐφ' ᾧ ὑ· ἀ-
ριθμὸς μηνῶν ἐπαγομῶν ἡλιακού· ἀπὸ μουρυχιῶν·
ἀρχομῶν· ἐφ' ᾧ· γ· γινόμενός· ἀριθμὸς ἐκ τῶν α· β·
γ· ὁμοῦ ληφθέντων· ἐφ' ᾧ δ· ὕπερέχον τῶν τρία-

ΕΥΡΕΣΙΣ ΤΩΝ ΕΓΓΑΚΤΩΝ.

καὶ τῆς ἱεραρίας ἐξ ἧς τὰς ἀγνωσσίας τῶν ἱερομνησίων διέβδόμεθα μί-
αν. πλὴν εἰ ἄρα ἀπὸ κυρείας ἀρχίτο προτερῶν. ἢ μετα-
ξὺ τοῦ ἐπάρχου καὶ τῶν ὑποεργῶν. ἐξ δὲ οὗ τοῦ πλῆθους ἔχον, πλεονεξίαν
τοῦ δέοντος ἀφαιρεῖται τῶν ἀναγκαίων ἐργῶν τῇ πόλει. ἀρχεῖν δὲ
ἀνάγκη τοῖς ἀγροῦσι ἱερομνησίαν. καὶ ἅμα τρεῖς ἐφεξῆς ἱερομη-
νίας, συμβαίνει ποιεῖσθαι. ἥντιν μὲν Πλούτωνι. ἥντιν δὲ καὶ νέαν ὡς
τῇ ἐκαστῶν ἐπισκέψῃ. μουμηρίαν δὲ τῇ δαί. τοῦτο δὲ προσκο-
ρῶν ἀνείη οὐλο συμβαίνει. βέλτιον οὐδὲ διαλέποντας ἀγῶν. τῶν
γὰρ ἐκ διαλέξεως, ἡ δὲ μὲν μὲν ὄντων, ἡ δὲ μὲν ἡ αἰσθησὶς. λυτῶν
ῶν δὲ ἐφορητοτέρα. οὐλίαις τε ὡς καὶ μάλισται ἀγῶν ἐορταί. καὶ
τῶν φάσεων πολιτείας, ὅστις ἐπὶ τὸ πολὺ ἀγῶν. καὶ σήμε-
ρον οὐ θεοσεβείας, ἀλλὰ τρυφῆς ὅστις. τῶν δὲ ἀνείησαν ἱερομνησίαι.
πλεονεξίαν μὲν ἡρμότητος φάναι. ὡς δὲ τινες ἐλέρας τῶν ἡμῶν νομι-
ζομένων νομοθετοῦσι. ἡμῶν δὲ ἡκιστα δεῖ. ἀλλ' ὅτι καὶ μὴ περὶ τῆς
νομοθεσίας τοῦ λόγου. δὴλον γὰρ ὅτι τὰς νομιζομένους ἐπέτα-
ρας ἐξ ἧς τῶν μνησίων ἐκαστος θεῶν τῇ αὐτῇ ἀναστάντι. ἀμείνον γὰρ εἰς
ἐλάττω ὡς ἀνὴρ μάλισται σιωπᾷ τὰ περὶ τοῦ θεοῦ. τῇ δὲ μὲν αὐτῇ
ἐπισκέψῃ ἱερομνησίαν οὐλοῖται ἀνὰ ἐκαστον μῆνα καὶ ἅπασι τοῖς
μηνῶν ἐπισκέψῃ ποιεῖσθαι τῶν πεπραγμένων ἡμῶν ὡς ἀξιοῖ πλῆ-
θους, οὐχ ἡμῶν γε φανερὸν. ἀλλὰ καὶ τῇ μέραν ἐκάστην τοῦτο ποιεῖ-
σθαι ἀπὸ ἱερομνησίας. νύκτωρ ἐπὶ ὑπνῶν καὶ φροῦδος ἐπὶ
τῇ πρώτῃ. ἀναλογισθὲν τοῖς πεπραγμένοις τῇ προτεραιᾷ
ἐσμέν. καὶ τῇ περὶ τῆς μελετημένης. ἔωθεν δὲ τοῦ ἡμέτερον ἐπανορθω-
σάμεν. λογίων ἀκροῦσθαι ἀπαρτινῶν καὶ ἐπὶ τῇ ἀγῶν
πύτων ἱερῶν γλυκομῶν. ἐνίοτε δὲ μοίρα ἀρχεῖ καὶ τὸ θύμαρος
γλυκομῶν. ἐπεὶ γὰρ πορνεύσθαι ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ ἀρχῆς. αἰὰ περὶ
μὲν τῶν, ἐν αἰοῖς. ΠΩΣ Ἀρεθμολέον τὰς τῶν ἐβδόμεναις ἡμέ-
ρῃς ἀρχὴς καὶ τῶν ἐπὶ τῶν ἡμέρας ἀριθμῶν ἡ τοῖς οἰκονομῶν ἡμε-
τέρῃ μὲν πρώτῃ, κυρείαν καλοῦμεν. τῇ δὲ δεύτερῃ, τοῦτο τὸ δεύτε-
ρον. εἰς τὴν τρίτην. τετραδὲ. πέμπτην. ἕκτην. ἐβδόμεν. ἢ ὡς οἱ νῦν
ῶμαῖοι καὶ τὰ τοῦ πλεονεξίου τῶν ἀγῶν. μετὰ τὴν κυρείαν. σελή-

νης ή μέραν· εἴτα ἀριωσ· εἴτα ἐρμου· εἴτα διός· εἴτα ἀφροδίτης·
εἴτα κρόνου· τὸ δὲ περασκενὴν μὲν τὴν ἐκτὴν· σάβαρον δὲ ὄνο-
μάζην τὴν ἐβδόμην, οὐκ ἔχῃ ὡς εἰκοὶ λόγον ἡμῖν· ἀλλὰ ἰουδαί-
οις ἰσως· παρὲς ἡλικίας γὰρ ἐκείνοις πρὸ τῆς σαβάτου δὲ ὡς δὴ
μηθενὸς ἔργου ἀπὸ μένουσιν ὑπὸ ἀφροδίτης δαιμονίας τῇ ὑστεραίᾳ· ἡ
μῖν δὲ οὐθέν δει· ὅτε γὰρ τῇ ἐβδόμῃ ἀργυρῶμεν ἡμεῖς τῇ καλῇ-
μένῃ σαβάτῳ ἰουδαίοις, ἀλλὰ τῇ πρώτῃ, κυρίᾳ ἡμῖν ὅση καὶ ἰε-
ρομηνία Χριστῷ ἀναστάντι, ὅθεν τῶς ἀργυρῶμεν ἀργυρῶς ἐοικώς
ὡς μὴ δὲ ἐλπίσας τε καὶ τῶς ἀπὸ τῆς σαβάτου θεμιτὸν εἶναι, αἰεὶ
δεῖν παρὰ σκευὰς πάντα τῇ προτεραίᾳ· ὅπου ὅτε τῇ χηρῇσι-
μον· ὅτε μὲν δὲ ἡμῖν τὰ ἰουδαίων ταῦτα ὀνόματι εἰς κατὰ
ρίθμους γέβδονμάδους φησὶ ἡμετέρας λαμβάνειν· ὅτε δὲ καὶ τὸ
σάβαρον οἷον ὁμοίως ἔχῃ τῶ ὡσανᾶ· καὶ τῶ σαβῶν· ἀπὸ ἐκφυ-
λαμὲν καὶ ταῦτα· ἐπιφωεῖται δὲ μὲν ἐν ταῖς ἰεροποιαῖς ἐκά-
στοτε παρὰ τῶν ζακάρων ἐπὶ ἀναγκῶν· τὰ μὲν γὰρ ἐξωσιωμὰ
δὴ τοῖς κυριωτάτοις καὶ μεγίστοις τῶν ἱερῶν ὄντων κατὰ τὴν ἀπό-
κριψιν, μὴ ὅτε μὲν ἡ παρὰ λατρίᾳ, τὸ δὲ, πρὸς ἱεράς καὶ μηδὲ
μὴ ἐχόν ἀνάγκην, ἰουδαίῳ· ἡμεῖς μὲν τοῖνυν πρὸς μνηῶν τε καὶ ἡ-
μερῶν καὶ ἐνιαυτοῦ, ὅτε τῶς χηρῶν μάλιστ' ἀξιοῦμεν·

ΓΩΣ ΔΕΙ ΑΓΕΙΝ ΤΟΥΣ ΧΡΟΝΟΥΣ ΚΑΤ' ΑΘΗΝΑΙΟΥΣ.
Εἰ ὅτε διαφέρει ἀγὼν ὡς ἀθληταῖοι, τῇ μὲν τῇ χηρῇ δὴ τῇ ἐπιδο-
χέσῃ, εἴτε ὅλοι ὅδε διαίρει· ἀρχὴν ὅτε τῶς ἀπὸ τῶς θρινὰς τοῦ
πᾶς, ὅρις τῇ μηνὶ τῇ μὲν τριακονθήμερῳ πλήρῃ· τῇ ὅμιλ' ὅτε
ρῶν λειπόμενος ἡμέρα ἐναυαζῶν· ὡς ἡ μίσσεός ποιν ἐν δέοις μι-
αῖς πρὸς τὸ τριακονθήμερ' εἶναι τὸν φησὶ ἡμῖν μνησίων χρόν'· ἀεὶ
θμῆσ' ὅτε τῶς ἡμέρ' ἀχὶς φησὶς, ὅν ἐρηζόρην· μετὰ ὅτε ταῦτα δὲ
κάτω φθίνοντος, εἰ πλήρης ὁ μὲν εἴτα ἐνάτω· ἐξ ἧς ἀναστρέφῃ
ἀχὶς δευτέρως· μετ' ἧς, ἡμῖν ἐνάτω· εἰ κοῖλος ὁ μὲν ἐνάτω φθίν-
τος καὶ ἐξ ἧς τὸ ἀνάλογον· ὡς καὶ πολὺ δέοις ἀριθμῶν· οὐχ ἡ κα-
νὸς δὲ, διότι κοῖλου μόνου κατὰ λέξιν ἡμέρας· πολλῶν δὲ ἐν μὲν
τὴν εἰκοστὴν ἐνάτω· ἐν δὲ καὶ νῆαν τὴν τριακοστὴν λέγων, οὐδὲν αἰ-

πάδον ἡμῶν φησὶ, ὅτε περὶ τὸ πρᾶγμα· ἡν γὰρ δευτέρων φθίνον-
τος ἡμεῖς ἀριθμοῦ μὲν, ἐν ἡν καλεῖ, ἰνὶ σὺς αὐτῶν ἰερομηνία οὐσα τῇ
πλούτωνι, αὐτὸν δὲ καὶ τῆς προσεγομένης τὸ σεμνὸν ἔχῃ καὶ ζα-
γκὸν· δὲ γὰρ καὶ τίνος τοιούτου τοῖς περὶ τὰ ὅσια πραγματῶ-
μενοις· περὶ τὸν δὲ κατὰ σελήνην ἀριθμῶν τὰς ἡμέρας· ἐ-
πεὶ καὶ τὸ τῶν μηνῶν τοῖς μὲν πλήρῃ τοῖς δὲ κοῖλοις λαμβά-
νῃν, ὅτε βούλεται· οὐχ ἡ κανὸν δὲ, ἀλλὰ δεῖπτον καὶ ἀλλὰ τῇ
πραγματῶν συχνά, εἰ μέλλοι σῶζεσθαι τὸ ὁμολογῶν· χαλεπὸν ὅ-
τε τὴν πολλὴν ἡσέληνης ἀτάξιαν· διόπερ' ὅτε δὲ ἀθηναῖοι φαί-
νονται λατρεῖν ὡς ὅτε τεκμήρεσθαι καὶ ἐξ ὧν δὴ ὁ κωμι-
λὸς ποιεῖ τὴν σελήνην θυμῶν· ὅτε ὅτε κατὰ σελήνην ἡσέλην τὰς
ἡμέρας ἀθηναῖοι ὁρῶν· ἀλλ' ἄνω τε καὶ κάτω ἐκυδοῖς δὲ πᾶν· ὅ-
τε γὰρ κίχεται τῇ λέξιν· περὶ τὸν μὲν κατὰ τὸ δυνατὸν διορ-
θοῦσθαι χρωμένους τοῖς ἐμπειροτάτοις αἰετῶν ἀστρολογῶν θεω-
ρημάτων συμβούλοις·

ΠΕΡΙ ΕΜΒΟΛΙΜΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Καὶ μὲν δὴ ἡ μνηστὴς ἐμβολίμῳ δεήσει τοῖς ἀθηναίοις ἐπεὶ κατὰ πρῶ-
τον εἴρηται πρότερον· ἰνὸς μὲν δὲ συμβαίνοντες διατελῶσι ταῖς ὁ-
ραῖς· ἐπεμβλητὸν δὲ εἰς ἐπὶ σκιροφορίων μνηστὴς ἀκονταῖς ἡ-
μέρας· μάρτυρες ὅτε τῶν Μακρόβιος ἑωμάιος συγγραφεὺς, ὅτε ἡ
ρόδοτος· ὁ μὲν λέγων ἐν τοῖς κρονείοις τῇ συγγραμμάτων μεθερ-
μηνιῶν μὴ γλαυκίωσιν ἐν τοῖς περὶ τῶν ἀθλησίων ἱερῶν καὶ ὁσί-
ων ὑπομνήμασι φάναι ἀθηναίους τὰς περιττὰς ἡμέρας τῇ τε-
λευταίᾳ ἐπεμβλῆναι μνηστὴς ἐνιαυτοῦ· τελευταῖος δὲ σκιροφο-
ρίων ὡς· ὁ δὲ αὐτὸς ἐν τῶν διασφαρῶν τριακοθήμερον τὸν ἐμβό-
„ λιμον εἶναι· εἰ δὲ ἐν τῇ δεήσει τοῦ τέτερον τῶν ἐν τῇ μνηστὴς μακρότε-
„ ρον γίγνεται, ἵνα δὲ αἰσῶται συμβαίνωσι παρατηρομένης τὸ δέον, μὴ
„ ρὸ μὲν παρὰ τὰ ἐβδμήκοντα εἴτα οἱ ἐμβολίμοι γίνονται τρι-
„ ακονταπέντε· ἡμέρας δὲ ἐκ τῶν μηνῶν τούτων, χίλια καὶ
πεντήκοντα· διότι τοῦ δὲ χρόνου ἐπεμβλητὸν, εἴτε ἡ Ἡρο-
δοτῶν περὶ τῶν ἀξιοῖ, αὐτὸν ἐκ τῶν νῦν δὲ παρατείν-
των, ἔχῃ λαβεῖν τὸ ζητούμενον· ἐναυαζῶν γὰρ τοῖς παρὲν αἰ-

γίνεσθαι τὸν ἐμβολασμὸν δηλοῖ τὸ τετερον τῷ ἐτέρῳ λέγων ὅτι
 κονται πέντε μῆνας ἐμβολίμους τῷ ἐβδμήκοντα ἐτῷ ἀριθμῶν.
 ἢ τοῦτο μὲν ἴσως δίδεται σιλήσει, πῶς αὐτὰ τέρω αἰετῷ ἐτῶν
 ἐπεμβαγομῇ τριάκοντα ἡμερῶν, συμβαίνοι τῷ μῆνας ὁμολογεῖν
 ταῖς ὥραις αἰετῷ. ἐπεὶ ὁ μᾶτηρ ἂν γίνοιτο διὰ πλόνων τὸ δὲ λαοῶν
 διωάμῃ γίνεσθαι, γίνοιτο δ' αὖν δι' ἐλασσόνων, εἰ διὰ τετάρτου, ταύτη
 γινόμενον αὖν ἐχρ. ληφθέντων μὲν τῶν μηνῶν καθ' αἴρεται, ἐπεμ-
 βαλομένων ὅττι τριάκοντα ἡμερῶν τῷ τρίτῳ ἐτεῖ αἰετῷ. Τὰ γὰρ δὲ πᾶσι
 ῥα δύο γίνεσθαι τὸν ἐμβολασμὸν. πλὴν εἰ αἶρα ἀπὸ τίνος τῷ ἀρχῇ
 τροπικῆς ἡμερῶν ἀρχεται ὁ ἐνιαυτός. αὐτὰ δὲ εἰσὶ, πρῶτη δὴ τέ-
 ρα. τρίτη. φησὶ ὁ λησθεὶς αὐτὸ τελοῦς περιόδου. πρῶτη μὲν φησὶ πρῶ-
 τῆς ἐνδεκάδος καὶ ἀτελῆς περιόδου. δὴ τέρα δὲ φησὶ δὴ τέρας
 ἐνδεκάδος καὶ ἀτελοῦς περιόδου. τρίτη δὲ φησὶ ἐξ ἧς ὁ κατὰ δὲ συμ-
 πληρούσης ἡμῶν ὅλην τε καὶ αὐτὸ τελεῖ περιόδου. ὅσῳ ληται μὲν γὰρ
 ἡ ἐφοδος καὶ τῷ τῶν τῶν τριάδων. συμμαίνει δὲ περιπλάττει μὲν
 τῷ τελευταίῳ ἐτεῖ. ἀλλ' ἡ γὰρ ἐλπίς περὶ ὧς ἐπὶ φησὶ πρῶτης ἐνδεκά-
 δος ὅττι τῆς δευτέρας, ἢ ἰσάξῃ ὧς ἐπὶ τῆς ἐξ ἧς γε ὁ κατὰ δὲ. διὸ περ
 ἀνάγκη τῷ μετὰ τὸ ἀρχικὸν ἐνδεκάτῳ ἐτεῖ ἐπὶ τῶν πέντε περιπλάττει. δὲ
 μὲν τοὶ καὶ τίνος ἐτέρας προσηκῆς διὰ τὰ ἐπὶ φέροντα μόρια εἰ-
 γε ἡμῶν ἐλπίς περὶ αἰῶντος διὰ τετραετηρίδος. ἀρα πληρωτέ-
 ον δὲ κατὰ μέρος ὧδε. ὑποκείμενον ἐκατομβαιῶν ἑνὸς μηνία πέντε
 τροπῆν εἶναι τῷ πρῶτῳ ἐτεῖ. ὅκου τῷ δευτέρῳ, δευτέρα ἐπὶ
 δέκα. τούτῳ δὲ παρῆντο τὸ ἐμβολίμου, αὐτὸ τε συμπε-
 πληρῶται καὶ ἡ τροπὴ ὅλην τὸ ἐμβολίμου φθίνοντος ὑπὸ τῇ
 τῷ ἐπίοντι, καὶ περιπλάττει ὅκτω. δὲ δὲ ἐνδεκά, οὐκοῦν εἰς τε-
 τάρτῳ ἰσαμένον τὸ ἐκατομβαιῶν ἑνὸς παρῆκει τῷ ἐξ ἧς ἡ τρο-
 πῆ. εἴτα εἰς πέμπτην ἐπὶ δέκα, τῷ ἐχομένῳ προέσι ἰσὺ τοῦ αὐ-
 τοῦ ἐμβολάζον εἰς πέμπτην ὅττι ἐμβολίμους φθίνοντος καθίστησι τὴν τρο-
 πῆν ὧς ἐπίοντι, καὶ περιπλάττει πέντε. ὧς τετὸ ἐφεξῆς δὴ, ἐβδμή ἰσα-
 μῇ τὸ ἐκατομβαιῶντος, τροπίασει. καὶ ὁ δὲ ἐπὶ δέκα, τὸ με-
 ταὐτὸ. ἰσὺ τοῦ δὲ τεταλιν ἐμβολάζοντος, ἡ τροπὴ δὴ τέρα ὅττι ἐμβο-

λίμου φθίνοντος ἔσαι τῷ ἐπιόντι καὶ περὶ τῆς αἰδύος. τῷ ἄρα ἐξῆς
εἰς δεκάτιν δ' ἑκατομβαιῶνος περιῖσταται ἡ τροπὴ τῷ ἐπιήϊον
εἰς δεκάτιν δὲ φθίνοντος. Τὰ δὲ ἐμβολάζον, τελευτῶν φη' πρῶ-
της ἐν δεκάδου, εἰς δευτέραν ἰσαμῆν του ἑκατομβαιῶνος ἀπο-
καθίστησι τὴν τροπὴν. περιήλιον μὲν μηδεμίαν ὑπολείπον. μιᾶς
δ' ἑπτάδεον. Ἀὐτὴ μὲν οὖν πρώτη τῆς δεκάδος περιόδου ἐν μέσῃ κατε-
λθὲς ἀρχὴ μὲν μὲν ἀπὸ νουμηνίας τοῦ ἑκατομβαιῶνος, τελευτῶ-
σα δὲ εἰς δευτέραν ἰσαμῆν. ἡ δὲ πλάσις ἰθαγχοῦς δηλαδὲ βοηθὸς μὲν
τετραδὸς ἐμβολομαίων ἐστίν. Δευτέρα δὲ ομοία εἰς τρίτην ἰσα-
μῆν ἀποκαθίστησι τὴν τροπὴν. τρίτην δ' ἔχουσα τάξιν ὀκτὰς.
ὁμοίως ἐφοδὸς μὲν, πληροὶ τὴν φη' ὀλκὸς αὐτοτελὲς περιό-
δου ἀποκατάστασιν, εἰς νουμηνίαν ἀποκαθίσταται τοῦ ἑκατομβαι-
ῶνος. καὶ αὐτὸς οὕτως περιῖσταται αἰ τρώα, ὁμολόγως τοῖς μη-
σὶν ἐξοισι, πρὸς τιθεμένων ἡ τῶν ἐπιτρέχόντων μορίων, ὅπως αὐ-
τὸν ἀμφὸν δοκῇ πρὸς τιθέναι. θεωρεῖται δὲ ταῦτα καὶ πρὶν ἐκτεθεί-
σθαι διαγραφῆς. ταῦτα μὲν ἐκ λούτων θεωρεῖται, ὅτῳ ἐπιμελῶς.
εἰ δὲ τῷ οἴλον καὶ κατὰ πλήθων διαρεῖν τε καὶ ἀριθμεῖν, ὅτῳ
τῷ τικωλύει χρεῖσθαι τῇ τάξει τε καὶ ὀνομασίᾳ τῶν μηνῶν τῇ αὖ-
ποδοθείῃ. καὶ ἀνὰ πλήθων οὕτω διονομάζωμ περὶ μηνῶν ἔγραψεν.
εἰ παρὰ μου λαβεῖν τὴν πρὸς ἀλήλως ὡς παρὰ τῶν μηνῶν εἶχεν
ὁρθῶς. οὐδὲν γὰρ αὐτῷ ὅτε τὰς ἱερομηνίας ὅτε τῶν ἡμερῶν τὴν
καταριθμῶσιν ἐλυμαίνετο. ἀνὰ γὰρ τῶν μηνῶν ὀνομασίᾳ ὡς ἀθῆ-
ναίοις ἡγορεῖτο λέγειν, ὡς καὶ ἐσέμνην ἀνκομιδῇ ἐπικοσμοῦσα τὸ
γράμμα. νῦν δὲ τὸ μὲν ἄροπον ἡμῖν. φη' ἐκφορᾶς τῶν ἡμερῶν
ὀνομάτων φάσεων. ἱανθὰειον καὶ φεβραῖον καὶ τοιαῦτα ἐκ ὀνο-
μάδων ἀπρῶτον ὅτῳ ὡς παρὰ τῶν ἐκκλησιῶν, καὶ τὸ περὶ τὴν ζήτησιν τα-
λαίπωρον διλαβὲς μὲν, ὡς τὸ πρόσχρον τρέπεται ὅς ἀριθμοῦ.

ΠΕΡΙ ΑΡΧΗΣ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ.

Ἡμεῖρας δ' ἄρχην· σὺ πενδὸς ὦ περὶ μὴν λόγῳ καὶ τῷ ἀθηναίοις
ἀφ' ἡλίου δυσμῶν ἦεν, τὴν νύκτα δὲ μετὰ πᾶσι ἡμέρα λογιζό-

μυροὶ καὶ τὸν μετὰ τὸν χρόνον μέχρη τῶν ἐτέρων δυνάμεων, μίαν τιθε-
μενοι ἡμέραν. ὡς Ἀνδρῶν ἑωμαίων λόγιος μάρκων βάρων ἀναγε-
γραφέναι φησὶ. ἑωμαῖοι δὲ οἱ μὲν ἀρχαῖοι ἀπὸ μέσων νυκτὶ ἤρχοντο
οἱ καὶ πολλῶν ἐπὶ μὲν ἀρχὴν τοιαύτην πρὶται. οἱ νῦν δὲ ἀφ' ἡλίου
ἀνίσχοντες ἀγροὶ παραπλησίως δὲ καὶ οἱ νῦν ἑλληνες. καὶ τοὶ τοῦ
ραντίον ἐχέον σύμπαντες τούτοις ἀπὸ Χριστοῦ περὶ αὐτοῦ, χαρίζο-
μενοι οὐκ ἀρχαῖα τῆς ἐποχῆς μόνον, ἐστὶν ἱστορίαν ἀναβιώναι αὐτὸν τε
θνήσκοντα. ἐὰν ἡμεῖς ἡμέρας ἀρχὴ λαμβάνηται ἥτοι ἀπὸ ἀκρας
νυκτὸς ὡς ἀθηναῖοι ἡγοῦντο. ἢ ἀπὸ μέσης, ὡς ἑωμαῖοι. πότερος δὲ
οὐκ ἔστιν ἀπὸ φήνας. οἱ μὲν γὰρ περὶ τὸν αἶθρα θεολόγοι κατὰ
μέσην ἀκριβὲς νύκτα γινέσθαι τὴν ἀναβίωσιν ἐξηγῶνται. καὶ τὴν ἀναστα-
σιν, ἀρχὴν τῶν ὁρίων ὡς ἀπὸ μέσων νυκτῶν. λόγος δ' αὖ τῶν ὁρίων
εἰς τὸ μὴ ἡμακακομύας κυριαλέας ἐπαμείψασθαι. τὰ νενομισμέ-
να, ὁρθροῦ μὲν ἐπὶ βαθείας παραγενέσθαι, μὴ ἐρηκέναι δὲ τὸν νε-
κρὸν οἱ περὶ Λουκᾶν τῶν διαγγελιστῶν γεγραφασὶν ἰσορροπεῖν. τὸ
γὰρ τὸ ὁρθροῦ βαθὺ, τὸ ἐγγύς τοῦ φλ. μέσης νυκτὸς μὲν ἔστιν ὑπερλαμ-
βάνοισιν. ἀμα δὲ καὶ τὸ πλεόν ἐπιλαμβάνοι. Τὰν οὕτω φλ. τῆς
ἡμέρας. τὸ δὲ πλεόν, σημεῖον δὲ φλ. τῆς ἀδύτου ἐστὶν ἐναργεστερον. τῶν
δὲ ταλιωτῶν οἱ περὶ τὴν ἐξώμω, μετὰ μέσσην πονεῖται φασι,
καὶ τὸ βαθὺ, ἀναστάντες ἱκανῶς τὴν μέσον, ἀκούοισι. μηδενὸς δ' ἄ-
ρα τῶν συγγραφέων ἀποσαφηνύσας ὁπότε φλ. νυκτὸς ὁ θεὸς ἀ-
ναβίωσιν, εἰς κε μὲν ἀσφαλεστέως ἀνέχον ἐστὶν ἀπὸ ἀκρας νυκτὸς τι-
θεῖτο τὴν φλ. ἡμέρας ἀρχὴν. συμβαίνει γὰρ αὐτῷ ὅτι ἐπιμέλει τὸ
μετὰ τὴν μέσσην. οἱ δὲ περὶ τοῦ λωμόνον ὁ λόγος βέβαιον οὐ μάλ-
τι δ' ἔστιν ἐπιτυγχάνειν, ἢ κίρδυνθαι παραναστατεῖν. ἀπὸ τῶν
μὲν τοὶ γέγονον αὐτὸ ἀκολουθήσει θεομῶν σ' ἀκρόνυχον τὴν ἀρ-
χὴν, τὸ τῆς ὑστεραίας νόμιμον ὃν ἐστὶν κρεῖων ἐξῆναι λερωφαγεῖν
ἀπὸ ἀκρας φλ. ἡμέρας μὲν νυκτὸς. καὶ πάλιν ἀπὸ τῆς νυκτὸς μὲν αὐ-
τῶν ἐξῆναι δειπνον ἐκ κρεῖατος φλ. αὐτῆς ταύτης νυκτὸς ἐλ-
πει. περὶ τοῦ γὰρ μὲν οὐκ ἐστὶν ἐπιστελεπτεῖν ὅτι βέλτερον καὶ
τοῦ περὶ ταῦτα δειροῦ παρακαλέσαντες συμβουλεύσασθαι.

καλῶς ἔχει. Δεῖ γὰρ τὴν σκέψιν οὕτω ποιεῖσθαι. ὡς μήτε συμβαί-
νῃ ἐκ τοῦ λόγου ἐναντίον τοῖς ὁσίοις μηδὲρ, ἐναγῶς τεφλήμέ-
ρας κατὰρχιν, τὸ θεοῦ χάριν.

ὍΤΙ ΕΝ ΑΡΙΘΜΗΤΕΟΝ ΤΟΥΣ ΧΡΟΝΟΥΣ.

Ὅστις δὲ καὶ τὸν χρόνον ἀριθμεῖν ἀπὸ γινεσθῆς τοῦ αὐτοῦ θεοῦ.
αἰὰ μὴ ὡς οἱ νῦν ἑλληνες ἀπὸ κόσμου γινέσθαι, ἐξακιχλίσον
ἐνακοσίον ἐβδμηκοσὸν, ὁ δὲ ἔρος ἐκ περὶ θμοῦ τις. προ-
φητὴ μὲν γὰρ ἴσως καὶ ταῦτα ἀμφοῖν δὲ τιμῶντας χριστὸν, ἀπὸ
τῆς ἀρχῆς, κατὰ τὸν οἱ νῦν ὄντες ἑωμαῖοι ἀγροὶ χλίσος τετρακο-
σίος ἐβδμηκος. τὸ δὲ διαριθμῶ μὴ ἔρος. καὶ τοὶ τῆς πάλαι ἑωμαίων
ἀπὸ κτίσεως ἐώμης ἀριθμώτων. ὡς περὶ ἀθηναῖοι μὲν ἀπὸ λυμῶν
ἀδύτου πρώτης. ἄλλοι δὲ ἀπὸ τῆς τρωϊκῆς, περὶ μὲν οὖν τῶν μηνῶν ταυ-
τῆς διωρίδω τῆς λογίωμ χάριν ἀνδρῶν. ἐστὶς ἄρα ἐλπίς, διὰ με-

κρον τοῖς ἐπιγενομένοις ἐστὶν ἐλπίς ἐλπίς ἐλπίς, ἀλλὰ μὲν ὡς

ἄλλων πάλαι ἐθνῶν. καὶ τὴν ἐλπίς ἐλπίς ἐλπίς

παρὰ τὸν ἐκ γινέσθαι καὶ λόγους, τῆ-

λὸν τὴν εἰμαρτο

εἶναι

~OOOO~

ΜΑΡΤΥΡΕΣ Τῶ ΛΟΓΩ.

Βασίλειος	Πλήτων	Ἀνδρῶν ἑωμαῖος
Ἀριστοτέλης	Γαληνός	Μακρόβιος ἑω-
Θεόφραστος	Δημοθένης	μαῖος
Στράβων	Ἀιχίνης	Πλάτων ἑωμαῖος
Πλούταρχος	Θουκυδίδης	Ἀριστοφάνης
Σιμπλίκιος	Ἡρόδοτος	Πολυδῆκης
Σωκράτης	Καίσαρ ὁ θεός	Σουίδα.

ΒΙΟΣ ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΩΣ
ΤΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣ ἦτορ, ἀλεξάνδρου μὲν τὸ γένος· μῦθος δὲ ἄριστος.
πρὸς δὲ Μνησιθέου· ἔχε δὲ υἱὸν Ἡρώδιαν· ἱεραματικὸν ὄντα δὲ
ἐν τῇ προχέῳ περὶ τὸν δρόμον, ἐν τῷ πῶς ὅτω καλῶς μὲν ὡς περὶ
τὴν ἀλεξάνδρου· ἐνταῦθα δὲ ἐπαφῇ· ἱεραφε δὲ καὶ περὶ τὸ ὅκτω με
ρῶν τῶν λόγων καὶ περὶ σιωπᾶς· ἔκλειθον δὲ δύσκολος· ἐπεὶ καὶ
δυσχερὲς ὅτι καὶ τὴν φράσιν· διὸ λίγων ἡ λέξεων πρὸς παρὰ νο
ήματα· ἢ ὅτι κακοῖς ποσὶ καὶ ὅτι ἐν ταῖς ἐκ μνηστικαῖς δυσλύτοις
ἀπὸ τοῦ λέγει, ἔσθαι δὲ καὶ ῥίς ἀρ· χαίρει· σοφὸς εἰς ἕνα ῥήν σιωπᾶ
δὲ καὶ γυμναστικὰς χάριν, αἰνιγματώδης τινὰς δὲ ἀσαφὲς λέξεις
φθίπει δὲ τὸ σπουδὴν δὲ καὶ πένθος ὁ ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣ, ὡς ἐν ὁσάκις ἱερα
φῇ τὰ ἐαυτοῦ συγγραμματα διὰ τὸ μὴ διπρῆν χάριτας πρὶ αὐτῶν.
ἐπαίδωσέ τε τὸν υἱὸν αὐτοῦ Ἡρώδιαν· ὅσον τὰ τέλη
φῶν παιδῶσεως εἰληφότα, ἀπὸ τῆς αὐτοῦ διὰ τὸν οἰκείον κλη
ρον· ἢ διὰ τὸ μὴ ζῆν αὐτὸν ἐπισυναγεῖν· καὶ οὕτως ἡ εἰς ὧν καὶ
Μάρκος Αντωνίνος καὶ δὲ ἱεραφῇ ἐκείσε τὰ κάλλιστα· ἐν τῷ σούρον,
ὅσον καὶ οἶλος τῷ μάρκῳ εἰσενεῖ· ἔρχεται καὶ τὴν μερικὴν προσώδον
καὶ τὴν καθολικὴν σιωπᾶς· ἱεραφῇ ὑπὸ τῷ αὐτοκράτορος πα
ρακληθεὶς· καθολικὴ δὲ λέγεται, ὅτι ἀπὸ μονοσυλλάβου λέξεως ἐ
ως δισυλλάβου παρὰ λαμβάνει· ἐν ἧ μετὰ τὸ πρὸς Μάρκῳ προοί
μιον, ὅτω τὴν προσώδον οὐκ εἰσεται· ἐν τῷ αὐτῷ μὲν, περὶ τῇ ΑΠΟΛ
λωνίᾳ δὲ Ἡρώδιαν.

Διοκόλος· i. di
fficialis apolloni

ἐν πορὶ ὡ· facul
tate habeo

Apollonius fecit
marci Antonij

Αὐτοκράτορ· qui
p se potest

ὁρίζω· determino

ΤΑΔΕ ΕΝΕΣΤΙ ΕΝΤΩ ΓΡΩΤΩ ΤΩΝ ΑΠΟΛΛΩΝΙ
ΟΥ ΒΙΒΛΙΩΝ ΠΕΡΙ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ.

Syllabae litterae

Ide

Partes orationis

α' Ὅτι ὃν ἔστιν καὶ τὰ στοιχεῖα καὶ αἰσιν λαβαὶ καὶ τὸ δέον ἐπι-
πλεκομένη τὰς λέξεις ἐπιτελεῖσιν, οὕτω καὶ λέξεις τὸν λόγον.
β' Ὅτι τὰ ἐπισυμβαίνοντα τῷ στοιχείῳ καὶ ἐν συλλαβῇ διεί-
σκειται καὶ ἐν λόγῳ.
γ' Ὅτι κατὰ τὴν δέσσαν τάξιν τὰ μέρη τῶ λόγου κατείλεται.
Artic. δ' Ὅτι πρὸς ὅσα παντὶ μέρει λόγῳ ἐδ σημαίνοντι ἐνικ' ἀρθρ.
Artic. ε' Ὅτι οὐκ εἰς διακρίσιν γὰρ γένους τὰ ἀρθρα ἐπεροήθη.
Artic. ζ' Ὅτι μετὰ ἀναφορὰς τὰ ἀρθρα ἀλλά τινὰ σημαίνει.
Artic. η' Ὅτι ἀδυνάτον τὰ ἐν γενικῇ ἢ δοτικῇ νοῶμεθα στοιχεῖα, χωρὶς
ἀρθρου λέγεσθαι.
Artic. θ' Ὅτι ἐτεκμήριον τῶ τὰ ἀπαρέμφεται μετὰ ῥεθ μὴ λεγόμεν
ὀνομαστικὰ εἶναι, χωρὶς ὅ γ' ὕτων ῥήματα.
Artic. θ' Τίνες τ' ἐνικ' ἀνδ' ἀρθρων καταλέγουσιν ἐννοιας.
Artic. ι' Πότε τὸ ἄλλοι πάντως ἀρθρον προσλήψεται καὶ πότε οὐ.
Artic. ι' Ὅτι ἀσύστατον χωρὶς ἀρθρων ἐκφέρειται τὰς ἐν ἐπισυλλαβικῇ
δοτικὰς τῶ ἐπιθέτων ὀνομάτων.
Artic. ια' Ὅτι καὶ τὸ τῇ βελῇ ἢ τῇ δὴ μὴ τ' ἀθηναίων ἀναγκαίως προς
ἐλαβε τὸ ἀρθρον.
Artic. ιβ' Περὶ πτωτικῆς τῶ μὴ δυνα μόνων ἀρθρα πρὸς ἀδίζαται.
Artic. ιγ' Ὅτι τὸ ἄλλων ἀπαράδεκτον ἀρθρ.
Artic. ιδ' Ὅμοιος ὅτι καὶ τὸ ἀμφοτέροι.
Artic. ιε' Ὅμοιος ὅτι καὶ αἰελητικαὶ ἀνέφικτοι εἰς ἀρθρων παρὰ
θεσιν, καὶ ὅτι τὸ ὦν ἀρθρο.
Artic. ις' Ὅτι ἀκόλῳ τὰ ἀρθρα κατὰ πῶσις.
Artic. ιζ' Ὅτι αἰεθῆαι τῶ ἀρθρων ἀναγκαίως καὶ τὸ τ' ἀπέβαλον καὶ
τὸ ὦν ἐποξήμα αἰελητικόν ἐστι.
Artic. ιη' Ὅμοιος ὅτι τὰ πευστικὰ τ' ὀνοματ' ἐπ' προσλαμβάνει ἀρθρον.
Artic. ιθ' Ὅτι ἀναγκαίως ἡ δασεία πρὸ τῶ ἐπ' τῶ τοιούτων ἐνέχ
ρησεν ἐπ' ὅτι ἐν τῷ ὀνόματι τὸ οὐκ ἀρθρόν ἐστι.

κ' Ὅτι εἰς ἄλλοι οἱ ὦνες ἡδυνάων μετὰ βάλαν τὸ π' εἰς
καὶ ὥς ἐν τῷ κοῖος καὶ τοῖς ὁμοίοις. κοῖος. τοῖος
κα' Ὅτι εἰδὼς τ' ἐλλήν' σιωπάζει ἀρθρ' προσλαβεῖν δύναται. Art
κβ' Ὅτι οὐδ' αἱ ἀντωνυμίας τὰ προτακτικὰ ἀρθρα πινώσκουσιν. Art
κγ' Ὅτι μόνῃ αὐτὸς τὸ ἀρθρον προσέλαβεν καὶ ὅτι ἐν τῷ ὁ ἐμός Art
οὐ γὰρ ἀντωνυμίας τὸ ἀρθρο.
κδ' Πότε τ' αὐτὸς σιωπάζει ἐπ' προστίθεται ἀρθρα ἐπ' προστίθεται. Artic
κε' Πότε τὸς ἐπιθετικαῖς καὶ πότε τ' ἐκείνοις, ἢ προσηγοικοῖς. Artic
κς' Πότε ἐν ἀρθρ' πρὸς ἀλαμβάνει ἐν ταῖς σιωπάζει καὶ π' τε δύν. Artic
κζ' Περὶ σιωπάζει μετὰ ὀνόματ' ἐπ' ἀφορ' τ' σιωπάζει ἀρθρ. Artic
κη' Ὅτι παρὰ θεσιν ἐνικ' ἀρθρα, πλήθος ἐννοιαν πρὸς ἵσταται. Artic
κθ' Ὅτι τὰ ἀρθρα ἀοριστῶς αἰεθῆται. Artic
λ' Περὶ ἀφορὰς τῶ ἐπιθετο μόνων ῥήματων. Verba
λα' Πότε τ' ἐν πύσει καταγινόμεν τὰ ἀρθρ' προσνέμει καὶ π' τε. Artic
לב' Πότι λόγῳ, πῶς δὲ τῶ ἄλλων ἔσων φυλακαί τε καὶ δυνά Art
ἀρθρον οὐ παρὰ δέχεται.
λγ' Πότε τῶς κτητικῇ ἀντωνυμίας τὰ ἀρθρ' προστίθεται ἐπ' ἑξ. Artic
λδ' Περὶ τῶ τοῖς ὀνόμασι ἐπιθετο μόνων κτητικῶν ἀντωνων Pronomi
μιῶν καὶ τῶ τούτων ἀφορὰς.
λε' Πότε τὰ ἀπὸ ὀνόματος ἀρχόμενα δύναται προσλαμβάν Art
ἐτερον ἀρθρον πρὸ τῶ ἀντωνυμίας. ὁ δὲ οὐλοσ ὁ ἐμός ἐμὸν
ἀπὸ ἀντωνυμίας ἀρχόμενα.
λς' Περὶ καθολικῆς σιωπάζει τῶ τε δυνα μόνων δύο ἀρθρα ἀ- Artic
ναδίζαται καὶ τῶ μὴ δυνα μόνων.
λζ' Πότε ἐν δυνσὶν ὀνόμασι δύο ἀρθρα πρὸς ἀλαμβάνει ἐπ' τε. Artic
λη' Πότε καὶ τῶς αἰεθῆαι πρὸς ἀλαμβάνει τὸ ἀρθρον. Artic
λθ' Περὶ σιωπάζει ὑποτακτικῆς ἀρθρων. Art. προσφ
μ' Περὶ ἀφορὰς τῶ ἐν τοῖς προτακτικῇ πρὸς τὰ ὑποτακτικὰ. Artic
μά' Ὅτι καὶ ἐν ἀφορῇ πῶσις ὑποτάσσεται καὶ αἰεθῆαι λόγ' πρὶς. Art
μβ' Πότε τὰ ὑποτακτικὰ ἀρθρα λεινῶς παρὰ λαμβάνει τὸ ῥή Art
μα καὶ πότε οὐ.

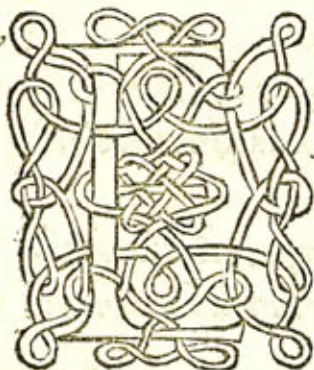

ΑΓΓΟΛΛΩΝΙΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΩΣ ΠΕΡΙ ΣΥΝ
ΤΑΞΕΩΣ ΒΙΒΛΙΟΝ
ΠΡΩΤΟΝ·

α' ΟΤΙ ΟΝ ΤΡΟΠΟΝ ἢ ΤΑ ΣΟΙΧΕΙΑ ἢ ΑἰΣΥΜΑΒΑΙ ΚΤΛ ΤΟ ΔΕΟΝ ΕἶΠΕ
ΠΛΕΚΟΜΕΝΟΝ Τὰς λέξεις ἐπιτελῶσιν, ὅτω καὶ
αἰλέξῃς τ' λόγον.

ἐκδίδωμι. edo pnbhio

α κατὰ λέγω

ΝΤΑΙΣ Προεκδοθείσας ἡμῖν σχολαῖς, ἡ περὶ
εἰς τὰς φωνὰς πρῶτα καὶ ὡς ἀπὴν τὸ πρῶτον
εἰς αὐτῶν λόγους, κατελείπεται· ἡ δὲ νῦν ἐνθάδε
μὲν ἐκδοσὶς, περιέξῃ τὴν ἐκ τούτων γινομένην
νῦν συστάξιν, εἰς καταμνηλότητα τοῦ αὐ-
τοῦ λόγου, καὶ πᾶν προήρηται ἀναγκαῖον
πᾶσι τὸν ὅσον πρὸς ἐξήγησιν τῶν ποιημάτων με-
τὰ τῆς ἀκριβείας ἐλθέτω. ἡ δὲ νῦν ἐν πρώτῃ ἐνθάδε αἰμειρῇ
ἡ νῦν τῶν σοιχείων, τοῦ τοῦ πολὺ προτέρου κατεπείλατο, οὐχ ὡς
ἐπὶ τῇ ἐπιτολῇ καὶ τῇ σολομῶν τῶν σοιχείων, ἀλλ' ἐν τῇ κτλ τὸ δεόν σιω-
πᾶν, ὅτι καὶ ὁ δὲ ὄνομασίαν εἰληχέν, ἡ τε ἐπὶ ἀναβεβηκὴ συλ-
λαμνῇ, τὰν τὸ ἀνεδέξατο, εἰ γὰρ αἰ ἐκ τοῦ τῶν συστάξεως ἀναπληρῶν,
κτλ τὸ δεόν ἀποτελῶσιν τὴν λέξιν, καὶ σαφὲς ὅτι ἀκόλουθον ὅτι τὸ
καὶ τὰς λέξεις μέρος οὐσας τῷ κατὰ συντάξιν αὐτοτελοῦς λό-
γου, τὸ κατὰ μνημον φησὶ συστάξιν ὡς ἀναδέξατο, τὸ γὰρ ἐξ ἐκά-
στης λέξεως παρὰ φησὶ μνημον νοητὸν, τὸν τινὰ σοιχείον ὅτι
τῷ λόγῳ, καὶ ὡς τὰ σοιχεῖα συλλαβὰς ἀπὸ τῆς λέξεως κατὰ τὰς ἐ-
πιπλοῖας, οὕτω καὶ ἡ συστάξις τῶν νοητῶν, τὸν τινὰ συλ-
λαβὰς ἀποτελέσει, διὰ τὰς ὡς πλοῖας τῶν λέξεων·

β' ΟΤΙ ΤΑ ΕΠΙΣΥΜΒΑΙΝΟΝΤΑ ΤΩ ΣΤΟΙΧΕΙΩ· ΚΑΙ
ΕΝ ΣΥΛΛΑΒῃ· ΕΥΡΙΣΚΕΤΑΙ ΚΑΙ ΕΝ ΛΟΓΩ·

Καὶ ἐπὶ τὸν τρόπον ἐκ τῶν συλλαβῶν αἰλέξῃς, οὕτως εἰς φησὶ κατα-
ληλότητος τῶν νοητῶν, ὁ αὐτοτελής λόγος, ὅτι γὰρ ἐκ τῶν πρῶτον
μνημον τὸ τοῦτο ἐπιδείξει, ἐν οἷς τὸ αὐτὸ διὰ σοιχείον πρῶτα λαμ-
βάνει, ἡ μαρβ· ἐννεπεν, αἰγὰ καὶ συλλαβὴ· ἐλέλετο, ἐλέλετο, πᾶν
πᾶν, αἰγὰ καὶ λέξιν, μετὰ μετὰ λέξιν, βαρύν, βαρύν, ἡ νοῖκος·
αἰμα καὶ μετὰ λόγου τὸ τοῦτο διήκει, ἡνίκα τὰ εἰρημνῶν αὐτῶν
ἐπὶ ἀναλαμνάνεται, ὅτι μὲν ἀναλαμνάνεται, ὅτι δὲ ἐν παρὰ λαμνῇ, ἐ-
πὶ ἀναλαμνάνεται, λέγω τὸ αὐτὸ, φησὶ οὕτω, ἐν τῇ ὕδωρ
τὸ δὲ πλεονάζει, τῷ ὕδωρ ἐκ τῆς μετὰ, καὶ τὸ αὐτὸ ἐν τῇ αἰαλητός, ὅ-
τι δὴ δύναιται ἐν πλεονασμῷ συλλαβῶν παρὰ λαμβάνεται, ἐπὶ
καταχρηστικῶς τῶν αἰμονογράμματα ἐκ φωνήσεως συλλαβὰς ἐ-
ρηνται, φησὶ καὶ τὰ τοιαῦτα πλεονάζει συλλαβῶν, θήρεως, κύ-
νεως, λελάχου, καὶ ἄλλα πλείστα, πλεονάζουσι δὲ καὶ λέξεις ἐξ ὧν
ἐκδέξομαι, καὶ ἐπὶ ἐνέτω, ἀντίος ἐν ἀντίος, ὅς οὐ γὰρ περὶ τὴν
ὅς ἐφ' ὅσον ἐστὶ, ὅπου καὶ παρὰ πλεονασμῶν σιωπᾶν φη-
σὶ, φησὶ δὲ καὶ τὸν λόγον καὶ τὴν παρὰ λαμνῇ πρὸς τὸν σιωπᾶν
εἶτε πλείους ἀντιθέσεις ὡς παρὰ λαμνῇ πρὸς τὸν σιωπᾶν
γὰρ οὐ γὰρ ἀλλὰ καὶ ἐναντία πρὸς τὴν ἐνθάδε σοιχείαν γίνονται, καὶ αἰα-
παρὰ τὸ σιωπᾶν, ὅς οὐκ ἐπὶ τῶν βασιλῶν, τῇ δὲ ἐκ τῆς παρὰ τὸ
φαιδρὸς, ὅφρα δὲ μοι, αἰτοῦται παρὰ λαμνῇ πρὸς τὸν σιωπᾶν
εἶτε, πᾶν μαρβ, αἰμα καὶ συλλαβὴ, ἡνίκα τὸ δέλω, λαμνῇ καὶ
τὸ αἰγὰ πόλος, αἰγὰ πόλος, ἀλλὰ καὶ λέξεως, ἡνίκα ἀπαιτεῖ τὸ αἰγὰ
μὲν ἐξ ἑαυτοῦ τὴν ἀπὸ πρόθεσιν, καὶ τὸ πικρὰς ὡδίνας ἐχουσα, ἡ
αὐτοτελής τῷ λόγῳ, ὡς σοιχείον ἐξήγησε τὴν παρὰ πρόθεσιν,
τὸ τε ἀρῆϊόν μοι οἶω, λέγει τὸ ἀρῆϊον, ὅ γὰρ λόγος τὴν ἀναφο-
ρὰν τῶν λόγων ἐπὶ τῶν τῶν ἀρῆϊον ἐνδείκνυται ἐμφανῶς, καὶ
δὲ ὅλη ἡ πρᾶγμα τε ἀνείρεται μνημον, καὶ τὰ τοιαῦτα πρὸς διακρί-
ναι, ἐπὶ τὸν πρῶτον ἐσχάτα τοῦ γινώσκοντος τὸ, ὅμοιοι κατὰ σιωπᾶν
φῶν τὰ ἀρῆϊον γὰρ φησὶ, εἰ μὴ ἐκ τῆς δυνάμεως σιωπᾶν κινού-

μῦθος· ὁ πρῶτος ἀρξίστρετος δὲ ἐλεγε μὲν πλεονάζειν τὸ ἄσθρονον, πε-
 ρείγραφε δὲ ὡς ἐλλείποντος συνήθως τοῖς ἄστροις· ἐχωρῶν δὲ ἐ-
 κείσε ἀφορμὴν· φιλᾶσθρικήσ γραφῆς· ἀπαιτοῦντος τὸ λόγον τὸ
 ἀρῶρ, πρὸς τὸ συνήθως τὸ πρῶτον ἐκὼν ὡς ἐμψαρον· ἐκδεξάμε-
 νος μᾶλλον τὸν δαὶ συνθεσμον ἢ πρὸς τὸ αἰ ἄσθρον· ἐν ἔξῃ, ὡς δαὶ
 τῷ ἄλλων τρώων· ἐπεὶ δὲ δίδεται δὲ ἐν τοῖς κατὰ μέρος ταῖς ροαῖς
 ταῖς· πρῶτον δὲ ὅτι τὰ ροαῖς τὰ δὲ ἀποκοπαὶ εἰσὶν ὡς τινες ὑ-
 πέλαβον· ἀλλὰ νῦν εἰ μέμονας γε· πάρα δ' ἄρ' ἡ δὲ καταθήσει, ἀλ-
 λά παρὰ τὸν λόγον ἐλλείποντος ἔστι μαρτυρεῖν· ὅτε γὰρ ὁ λῆξις αἰ-
 ποκοπὴν εἴνεται, μαρτυρεῖ καὶ αὐτὸ τὸ ὄνομα τὸ πάθος· εἴτε πᾶ-
 σα ἀποκοπὴν μέρος τι τὸ ὅλον ληπόμενον ὑπεργρήφου· οὐκ ἀπὸ
 θανον δὲ καὶ κἀκεῖνο παρὰ τὴν σῆμα· παρὰ τὸν μῦθον γὰρ ἐστὶν ταῖς
 λείξεσι καὶ πρὸς τὰς γραφὰς ἀμαρτάνεσθαι· αἰσὶν ἡ προφανὴς ἐστὶ
 καταλαβέσθαι δὲ φιλᾶκοῦς, ἢ ἀδελφῶν τοῦ τοιούτου ὄντος· ἢ κατὰ
 τὸν λογισμὸν ἐξέτασις κατὰ τοῖς· καὶ καλῶς μὲν λόγον τὸν περὶ ὁρ-
 θογραφίαν· τοιοῦτόν τι παρὰ τὸν μῦθον ὑπολαμβάνω καὶ τοῖς λό-
 γοις· ἐπεὶ δὲ γὰρ τὰ μὴ δέοντα τῷ λείξεων συναφθῇ, τὸ τοιοῦτον
 καλοῦμεν σολοικισμόν· ὡς τῷ σοιχείων τὸ λόγον ἀκαταλήτως
 συναφθόντων· εἴπερ ἔνθα μαθεῖν τὰ κριβέστατα γραφῆς, μαθεῖν ἄρα
 ὅσα καὶ τὰ κριβέστατα φιλᾶ συντάξεως τὸ λόγον· φανερὸν προτακτι-
 καὶ σοιχεῖα καὶ τε συμφώνοις· ἐν τεφωνήσῃ· καὶ ἐν συλλαβαῖς· ἢ καὶ
 τὴν δὲ τὸ ἢ καὶ ὑποτακτικὴν συλλαβὴν ὅστις εἰρήσθαι· καὶ αἰ-
 πάσας τὰς ἐνφωνήσας διφθόγους κατὰ τὸ κοινὸν ἔθος· ὑποτακτι-
 καὶ, τὰς δὲ τὸ γ μ ἢ χ μ· εἴτε τελητικὰς μερῶν λόγον, λ σ·
 ν σ· ἄλλας πλείους· ἀλλ' ἐπὶ λείξεων, τὸ αὐτὸ· προθέσεις οὖν κα-
 λῶμεν καὶ προτακτικὰ ἄρθρα καὶ ὑποτακτικὰ καὶ εἴτε ἐπὶ
 ἔστιματα, ἀλλὰ μὲν ἀπὸ φιλᾶ συντάξεως τὴν ὀνομασίαν ἐλα-
 βέν, ἢ πρὸς ἀπὸ τὸν δηλουμένον· καὶ ἐν λόγῳ δὲ ὅσα τὸ τοιοῦτον ἐν-
 ρέσθαι, ὅποτε τὰ ἐκ συνημμένων ἀληθῶς προλημματα τὸ μέ-
 να τῷ ἐπιφερομένων· ἀπὸ γὰρ ἐκφάνεται κατὰ τὴν πρῶτον τοῦ λό-
 γου συναφῶν· εἴπερ ὅπως ἀφ' αἰσθητοῦ· εἰ περὶ παρὰ τῷ Διονυσίῳ

ὑποταγῆς σου
βαί αἱ δα' τοῦ χρ.
" χρ.

ος, κινεῖται. Διονῦστος κινεῖται εἰ περὶ πατέρι· ἀντιστρέφοντος
 γὰρ τὸ λόγον, οὐκ ἀληθὲς τὸ ὅλον. Στοιχεῖον ἐστὶ τε εἰς δύο με-
 εῖζεται τρίτῳ συλλαβικῷ. Ἦδε· ἐὰδ· ἀλλὰ καὶ δύο εἰς ὃν συλλα-
 βήφει. βέλεα βέλη· συλλαβὴ εἰς δύο μερεῖζεται· λέγω τὴν κιν-
 εῖσιν συλλαβὴν· κοῖλον, κοῖλον· ἀλλὰ καὶ δύο συλλαβαὶ εἰς μίαν συνί-
 ζουσιν· ἡνίκα παρὰ τὴν γῆρα· συλλαβὴν, δύο συλλαβὸν φαρμά-
 τῳ γῆρα· παρὰ τὴν αἰδης, αἰδης· ἀλλὰ καὶ λέξις· ἡνίκα ἡ ἀκρό-
 πολις, ἀκρὰ πόλις· ἡ λαμῆ χωρὸς, χωρὰ λαλή· καὶ ἐπὶ συνάξει
 ον, ἀχρὶ ον συν· αἰγὰ ἐπὶ τὰ λελυμένῃ συνίξει· ὡς ἡ φῆν μέρος λόγου ἀ-
 νέγνωμῳ· τὸ πασι μέλῳς ἐπὶ κινεῖσιν φορέτῃ· ἀλλὰ ἐπὶ τῷ λόγῳ οἱ πα-
 ρεπρόμῳ συνδέσμοι· ἐστὶ τε κινεῖσιν δύο λόγους· ἢ πλείους· κατὰ-
 περ οἱ συνδέσμοι λόγοι ἐκ συνημμένῃ ἢ πλείους συνημμένων, ἢ καὶ
 ἐπὶ συμπεπλεγμένων· οἱ πάλιν ἀποσάντες διάλυσιν τῶν λό-
 γων κινεῖται· ὡς ἐχθρὸς, ἰώμῳ ὡς ἐκέλευε ἀνὰ θρυμὰ φαίδιμῳ
 δυνασέ· ἡρῳμῳ ἐνβήσῃσι· τετυγμένῳ δώματα καλὰ· ἐστὶ δὲ συμ-
 πλέξαι τὸν καὶ καὶ δύο μὲν ἐνβήσῃσι· σοιχεῖα ὑπερτίθει, ἡνίκα
 ἡ καρδία κραδί· παρὰ τὸ κρατῶ, κάρρι· ἀλλὰ καὶ συλλαβαί·
 ἡνίκα τὸ ὄζα πῖν· ὄζα φῖν· ἡνίκα τὸ ὄρωρεν ὥρορ· ἀλλὰ καὶ λέξις· ὅ-
 τε οἱ οἶνοφόρος φερέοι νος λέγεται· ὅτε ἀνδρόγυνος, γύνανδρος· ἀλ-
 λά καὶ λόγος· πᾶς μὲν, ἄρα θρέψα τεκῆσά τε· αὐτὰς οἱ εἰσὶν ἡ
 ὑπερβηλαῖνον ὁδός· ~

Γ' ΟΤΙ ΚΑΤΑ ΤΙΝΩ ΔΕΥΣΑΝ ΤΑΞΙΝ ΤΑ ΜΕΡΗ Τ' ΛΟΓΩ ΚΑΤΕΙΛΕΝ.
ΕΠΙ ΟΝ ΤΡΟΠΩ ΤΩΝ ΣΟΛΙΧΕΙΩΝ Α ΜΕΡΟΣ ΤΙ ΦΩΝΗΕΝΤΑ, Α ΚΑΙ ΚΑΘ' ΑΥΤΑ ΤΑ ΦΩ
ΝΩΝ ΑΠΟΤΕΛΕΙ, ΑΪ ΣΥΜΦΩΝΑ, Α ΠΕΡ ΑΥΤΩ Τ' ΦΩΝΗΕΝΤΩΝ ΕΚΕΧΕΙΝ Τ
ΤΙΝΩ ΕΚΦΩΡΗΣΙΝ, ΤΟΝ ΑΥΤΟΝ ΤΡΟΠΩ ΔΕΙΝ ΕΠΙΝΟΗΣΑΙ ΚΑΤ' Α Τ' ΛΕΞΕΩΡ.
ΑΙ ΜΕΛΗ ΓΩΡ ΑΙ ΤΩΝ ΤΡΟΠΩ ΤΙΝΑ Τ' ΦΩΝΗΕΝΤΩΝ ΕΙΝΑΙ ΕΙΣΙ. ΚΑΘ' ΑΠΕΡ
ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΙΝΑΜΑΤΩΝ ΔΕΙΝ ΕΠΙΝΟΗΣΑΙ ΟΝΟΜΑΤΩΝ. ΑΥΤΩΝ ΜΙΩΝ. ΩΤΙ ΕΞ
ΜΑΤΩΝ. ΑΠΕΡ ΩΤΙ ΛΕΓΕΙ Τ' ΓΙΝΟΜΕΝΑΙΣ. ΕΝΡΓΙΑΙΣ ΗΝΙΚΑΒΕΤΙ ΦΘΕΠΟ
ΜΕΤΑ, ΤΟ, ΚΑΙ ΜΕΤΑ ΤΟΙΣ ΚΤΙ ΤΟ ΔΕΟΝ ΕΝΡΓΟΥΣΙΝ Η ΥΓΙΔΩ Η ΕΑΛΩΣ. ΑΙ
ΩΤΙ, ΩΤΙ ΕΙΣ ΣΥΜΦΩΝΑ ΑΥΤΑ ΜΕΡΟΣ ΤΑ ΦΩΝΗΕΝΤΑ. ΟΥΔΩ Α ΜΕΡΑ ΚΑ
ΤΙΔΕΑΝ ΕΙΝΑΙ. ΤΟΥΤΕΣ ΤΑ ΠΡΟΚΑΤΕΙΛΕΓΜΕΝΑ ΤΩΝ ΜΕΡΩΝ ΤΩ

A A IIII

omni & nota figura unde dicitur

Dialysis & coheresis
orationu

Theodor

λόγῳ· καθάπερ ὡς τὸ πρόθεσ· τὸ ἄρθρον· τὸ συνδέσμιον· τὰ δὲ ῥοι αὐτὰ
ἀπὸ τῶν μορίων συσπαιρμαίνονται· εἴτε ἐν γλῶσσῃ μὴ λέγομεν διὰ τὴν ἁπλότητα· ὡς
σεὶ γνωσκόντες ἀπὸ τῶν μορίων· καὶ δὲ τὴν αἰτιατικὴν πῶς οὖν διὰ τὴν ἁπλότητα
μιορ· ὡς αὐτὴν αἰτίας οὐδὲν ῥοι· οἱ τε συνδέσμοι πρὸς τὰς τὸ λόγῳ
συμπλέξεις καὶ ἀπολόγους, τὰς ἰδίους διωμάδας· ὡς ἐμφαίνονται,
ὅτε συμπλεκτικῶς μὲν ἀλλήλων ὡς ἡ τοι· ἡ τοι ὁ γὰρ εἰς τὴν κατ' ἄρ' ἐ-
ξερ· ἐν ἰσῇ γὰρ διωμάδι δὲ μὲν ὡς εἰληπαται· διὸ καὶ καὶ τὴν ἐξ ἧς συμ-
πλοκῇ ἀναγκαίως ἐπὶ πᾶσι χροῖσιν· ἐν τῇ τοι οἱ δὲ ἀνέστη· ὅτε δὲ δια-
ζυκτικῶς ἡ τοι νέος ὅστις, καὶ παλαιός· τῇ δὲ ἐξ ἧς καὶ τὰ ἄρθρα· συμ-
φερόμενα γὰρ τοῖς ὀνόμασι, τὴν ἐν αὐτοῖς δύναμιν ἐπαπέλλεται·
οὐδὲ ἐχόντα γὰρ τῇ δὲ, μεθίσταται εἰς τὰς καλὰ μέρη ἀντωνυμίας·
ὡς δεδείξει· ἐν τῇ καὶ μέρος· ἐρῶτα ἐπὶ τοῖς ἐξομῶν τοῦ αἵτιον, καθότι
ἐπὶ πᾶσι μερῶν τοῦ λόγου τὰν τὸ ὡς ἀπολόγους· ὡς περ πολ-
λάκις καὶ τὰ ὀνόματα ἐπιρρηματικῶς ἀκρίβει· ἴσως δὲ καὶ τὰς ἐξ ἧς
στοιχείων ἐν λόγῳ, ὡς ἀλαμβανόμενα τὸ διότι τὸ ἄ πρόκει· εἴπα-
με τὰν τὸν ῥο, ἀπαιτῆσαι καὶ τὴν καὶ λόγον τὸν μερῶν τοῦ λόγου τὰ-
ξιν· διότι τὸ ὄνομα πρόκει· μεθ' ὅστις τὸ ῥημα καὶ τὰ ὑπολοίπα μέρ-
η τοῦ λόγου· ὡς ἐπὶ τῇ πάλιν ἐν ταῖς πᾶσι οὖν ἡ λεγομένη διθεία,
καὶ γενική καὶ αἰς ὑπολοίπων· ἐν τε ταῖς χροῖσιν καὶ τομαῖς καὶ τὰ ῥή-
ματα, ὅ ἐνεσώς, εἴτα ὁ ὡς ἀπαιτῆσαι· ἐπὶ οἱ λοιποὶ χροῖσιν· ἐν τε γλῶσ-
σῃ, τὸ ἀρσενικόν· μεθ' ὅ, τὸ θηλυκόν· ἐπὶ τῇ τῇ, τὸ ἐκρούτων ἀφρατι-
κὸν οὐδέτερον· καὶ ἐπὶ πᾶσι πλείων γε· περὶ ὧν ἰδίᾳ ποιησόμε-
θα συσσωματῶν· κατεπεῖρου μὲν τοῖς ὅστις ἐμεκα τῇ προκείμενῳ
λόγων, ἀντιπαρβαλλόμενα τῇ τῇ μερῶν τοῦ λόγου· ἴσως τὴν
νέας ἀπειρότερος ἀναστροφῆς περὶ τὰ τοιαῦτα τὰς ἰδίους ἀπει-
εἶ παρὰ μὲν τοῦ ὡς, ὡς οὐδέον περὶ τὰς τοιαύτας ζητήσεις κατὰ
νεῶν ὑπελαβόντες τὰ τοιαῦτα καὶ τὴν ἡ τεθεματίσθαι· ἀλλὰ τὸ τὸ πρὸς
γλῶσσῃ· ἐν τῇ καθολικῇ ἐν ταῖς ἀπὸ ἀλαμβάν· μὴ γὰρ τὰς ἐξ ἧς
τὴν ἡ μὲν τῇ δὲ· ὅπερ πάντῃ ἡλίθιος· εἰδὼς τὴν δόξιν, ἀνάγκη καὶ πᾶ-
πάντ' εἶναι· ὅστις ἐν ταῖς μίμησιν ἀνρτελὺς λόγος· πάννυ ἀκρί-
βῶς πρὸς τὸ ὄνομα θεματίσθαι· μεθ' ὅ τὸ ῥημα· εἴγε πᾶς λόγος ἀνρ

5
πρὸς τὸν οὐ συγμεινεται· παρὸν γὰρ τὴν πρὸς τὸν οὐ συγμεινεται
οἶον περὶ ἐχούσης τὰ μέρη τοῦ λόγου· ὅς ἡς εἴπερ ὑποσάλλεται
ὁμομα, ἡ ῥημα, τὰ τοῦ λόγου οὐ συγμεινεται· εἰ μὲν τοι πᾶντα
τὰ ὑπολοίπα, οὐ πάντως ἐλλείπει ὁ λόγος· ὁ αὐτὸς ἀνθρώπος ὁ-
λιθῆσας σήμερον κατέπεσεν· ἐκείναι δὲ τὰ μέρη τοῦ λόγου πε-
ρεῖ τὸν συσδέσμον· ἐπεὶ προσεθεῖς ἕτερον λόγον ἀπαιτῆσαι· φῶς
ὅτι ἐλλείπει τὸ ὄνομα, ἡ τὸ ῥημα, καὶ ἐλλείπει ὁ λόγος ἐπὶ τῇ
τῶν ὅπου μὲν τὸ ὄνομα, ὅπου δὲ τὸ ῥημα, ὁ αὐτὸς ὁλιθῆσας σή-
μερον κατέπεσεν· ἡ ὁ αὐτὸς ἀνθρώπος ὁλιθῆσας σήμερον· εἰ
μὲν τοι πᾶς ὑφέλοι τὸ ἐπὶ ῥημα, οὐ πάντως ἐλλείπει ὁ λόγος, ὁ αὐ-
τὸς ἀνθρώπος ὁλιθῆσας κατέπεσεν· ἀλλ' ἐπὶ τὴν μετοχὴν, οὐ
δυνάτω ἐλλείπει· ὁ αὐτὸς ἀνθρώπος κατέπεσεν· οὐδὲ τὴν πρόθεσιν· ὁ
αὐτὸς ἀνθρώπος ἐπεσεν· ἀλλ' ὅτι τὸ ἄρθρον· τὸ γὰρ ἀνρτὸς ἐπεσεν, οὐ
πᾶντως ἀναφορὰν ζητεῖ· πρῶτον δὲ φησὶν τὴν ἀνρτὸν· ὁ τοῦτο
δέ φημι ὅτι καὶ ὅτι ἀνρτὸν μίας, αὐτὸς τὸ ἐπὶ τῇ συσπαιρμαίνονται· ὅπου φα-
μὲν ὅτι ἐπὶ τῇ περὶ τῇ· σὺ περὶ τῇ· ὅτι γὰρ συσπαιρμαίνονται
καὶ αὐτὸς τῇ, ὅτι ἀνρτὸς ὀνόματος παρὰ τῇ τῇ ἀνρτὸν μίας, καὶ
διωμάδι πάλιν ἡ αὐτὴ συνταξίς ἡ· ὁ πότερον δὲ ἀνρτὸν πᾶντα
ἀνρτὸν μίας, καὶ τοῖς κατὰ μέρος εἰρήσεται· καὶ ποῖα ῥήματα πρὸς
τὰς διθέσας συσπαιρμαίνονται· καὶ τίνα αὐτῇ πᾶσι εἰς τῇ· καὶ
τῇ ῥήματος ἀνρτὸν καὶ πρὸς τῇ τὸ ὄνομα· ἐπεὶ τὸ διατιθέσθαι
καὶ διατίθεσθαι σώματος ἴδιον, τοῖς σώμασιν ἐπὶ τῇ τῇ ἡ δέσιν τῇ
ὀνοματῶν· ὅς ὡν ἡ ἰδιότης τῇ ῥήματος· λέγει τὴν ἐν ὁρίσθαι καὶ
τὸ πᾶντος· παρὰ τῇ τῇ ὡς ἡ διθεία ἐν αὐτοῖς τοῖς ῥήμασι, καὶ μὴ
τὸ πρῶτον καὶ ἀδύτηρον ὁρίσθαι κατὰ δὲ τὸ τῇ τῇ, διὰ τὸ ἀπει-
ρα εἶναι τὰ τῇ τῇ, ἀορίστον μὲν ἡ· χωρὶς εἰ μὴ ἐξαιρέτος ἀνρτὸν γὰρ
γλῶσσῃ· καθάπερ ἐπὶ τῇ ἀρσενικῇ ἡ βροντῇ· κατεκράτησεν ὅσω
καὶ ἡ ἀπαιτῆσαι θεοῖς, τὸ πᾶντα τὰ τοῦ λόγου μέρη καλεῖσθαι
ὀνόματα, ὡς ἀνρτὸν πρὸς τῇ τῇ· εἰ γὰρ ἐκ τῇ ἐναντίων
τῇ τῇ ἀποφαίνονται, ὡς ἐπὶ τῇ τῇ κοινῇ ὀνομασίᾳ τῇ λέ-
ξεως αὐτὸ ἀπὸ τῇ τῇ τῇ ὀνομασίαν ἀπάντων, καὶ καλεῖ

ποῦ γὰρ εἴποιεν εἰληφέναι πρῶτον θέσιν, ὡς τὴν πρῶτην
τῶν λέξεων ἐπιδηξάμενον, καὶ ὅτι καὶ δεικνυμένως ἐνέκα τῆς
διεσέως τῶν σοιχείων, πάντα τὰ σοιχεία παρὰ τὸ ἀλφεῖν, ἢ δύ-
νατο δὴθεν ὀνομασίᾳ χεῖρ τῇ οὐ αὖτε ἀφείλετο τὴν πάντων
ὀνομασίαν, διὰ τὴν ἐν αὐτῇ γνησιότητι πρῶτον θέσιν. συνδρα-
μόντος καὶ τοῦ ἀπαυτοῦ φθόγου. συνέτρεχε γὰρ ἡ γὰρ ἀλφεῖν
ἀρχὴ τῇ ἐκφωνήσει τοῦ σοιχείου, τῇ ὑπολειτουργίᾳ ἰδίας ἐπε-
κτάσεις εἰληφόντων. οὐκ ἀλόγως δὲ ἐκείνοι οἱ μὲν τίς ἐπιστήσῃ τῇ
θεῖ. τίποτε οὐχὶ μετὰ τὴν τοῦ ὀνόματος θέσιν, τὸ ἀντιτοῦτον μό-
ριον παραλαμβανόμεν ὑπετάγη, λέγω δὴ τὴν ἀντωνυμίαν, ἢ κα-
τὰ ἀμοιβὴν τοῦ ὀνόματος, πάλιν ἐν τῇ ἐξήματι συνίχῃ τὸν
λόγον, ἀλλὰ τὸ ἐξήμα. περὶ ὃ ἀντιπροφανὲς ἀπὸ διζίς γνησιότητος. ὡς
ἐνέκα τῆς τῶν ἐξήματων συνόδου ἐπενοήθησαν αἱ ἀντωνυμίας, ἐ-
πεὶ γὰρ τὰ ὀνόματα τρίτων προσώπων εἰσὶν ἀποφαντικά, καθὼς
αἱ ἀπαυτοῦ θέσεις γινόμεναι. οὐτε ἐκ τοῦ ἀποφανισμοῦ προ-
σώπου εἰσὶν, ὅπως δὲ τὸν ἴδιον πρῶτον προσώπου, οὐ γὰρ δὴ καὶ αὐ-
τοῖς τίθενται οἱ παῖδες τὰ ὀνόματα, οὐδὲ πρὸς αὐτοὺς ἀποφα-
νόμενοι τὰς ὀνομασίας ποιούμεθα, ὅπως δὲ τὸν ἴδιον προσώπου.
ὡς δὲ τὰ ἐξήματα ἐν τρισὶ προσώποις καταγιγόμενα, καὶ διὰ
τοῦτο προσεπινόηται ἡ ἀντωνυμία ἐν προσώποις καταγίνο-
μένη. ἀντιαναπληροῦσα καὶ τὴν θέσιν τοῦ ὀνόματος, καὶ τὴν λα-
ξίν τοῦ ἐξήματος. ὡς ἐν τοῖς τοιούτοις. ἐγὼ γράφω. σὺ γράφεις.
καὶ διὰ τοῦτο οὐκ ἐνεποδίζετο τὸ, ἐν τῇ τῷ λέγειν προσώπῳ, ἀρ-
ταρχος ἀναγινώσκεις. ὡς ἀνδρῶν τρίτων συνόντων. οὐ γὰρ δὲ πα-
ρίστημι, ὡς αἱ κατὰ τὸ τρίτον πρόσωπον ἀντωνυμίας περιτταί
εἰσι διωκεμένων τῶν ὀνομάτων καὶ τὸ τρίτον πρόσωπον παρα-
λαμβάνει. διότι γὰρ καὶ ἐν τρισὶ προσώποις καταγίνονται αἱ ἀν-
τωνυμίας, ἐν τοῖς κατὰ μέρος εἰρησέ. καὶ ἐν τοῖς ἀληθῆς, προφανές
ὅτι προὔρησεν ἡ τῶν ἐξήματων τάξις, διὰ τὴν ταύτην ἐπινοηθείσων
ἀντωνυμιῶν. τὸ ὅμως, καὶ ἐξήματα προσώπων τῶν καλῶθειαν νοου-
μένων ἐστὶν ἀσφαλικά. ἀπὸ τῆς ἀπὸ τῆς γνησιότητος. ὅτι ἀποφανόμενα

6
παῖ. ἢ γράφω, οὐ πρὸς ἑτέρου προσώπου ἐνδίδειν ὁρίζεται.
αἱ τὴν ἀντωνυμίαν εἰς διὰ κρείσσιν προσώπων ἐπινοηθείσαι, ἐν μὲν
ταῖς πλαγαῖς πῶσεσιν, ἢσαν ἐκκλησιαστικαί. αἱ δὲ εἰσὶν ἀπο-
λύτων προσώπων παραστατικά. ἀλλὰ λαμβάνονται δὲ εἰς ὁρ-
θὴν πῶσιν, εἰς παρὲς πῶσιν ἀντιδιασελόμενου προσώπου. ὡς
ἐχθρὸς, παῖδα δέ μοι λύσατε, πρὸς τὸν μὲν μὲν θεοὶ δοῦν. καὶ τὸ, ἢ δὲ-
μὲν χερσὶ ἐλῶσα, πρὸς τὸν φίλων ἀπένδθεν ἐκείνων. Γῶς οὖν
αἱ ἐκκλησιαστικαὶ πῶσεως ἀντωνυμίας τὸ ἐκκλησιαστικὸν πρόσωπον ἐπε-
ρεδίδοντο. ἢ ὅτι προὔφεισιν τῶν ἐξήματων καὶ ἀναπληρουμένων
τὸ τῆς διθείας ἀπολύτου προσώπου, εἰς οὐδὲν χερσὶ δὲ ἐπενοοῦν
αἱ τῆς διθείας ἐκκλησιαστικαὶ ἀντωνυμίας. τάχα παρὲς κρόμας πλέον
τῶν παραπληρωματικῶν συνδέσμων. οὐς ἀποδείξομεν καὶ ἀναγ-
ναικῶς παραλαμβανόμενους. ἢ γὰρ ἐκκλησιαστικὰ ἐκκλησιαστικὰ πῶσε-
ως ἀπὸ διδοῦσιν. ἀναγναικῶς παρὲς φθίρει καὶ τὴν διθείαν με-
ταστᾶ εἰς τὴν συνήναιστικὴν. ἐφαίνεται ὅτι ἐνέμειναν αἱ τῆς
ἐκκλησιαστικῆς ἀντωνυμίας ὁδὸς, ἢ καὶ τὸ ἐξήματα ὁδὸς ἀναικῶς
παραστᾶται τὴν ἀντιδιασελὴν, συμπαραλαμβάνει τὴν ἀντωνυ-
μίαν ἐν ἐκκλησιαστικῇ ἐξαιρέτου αὐτῆς ἰδιώματι, λέγω τῆς ἀντιδια-
σελῆς. Καὶ ἡ μετοχὴ δὲ κατὰ τὴν δέουσαν ἀλλοθίαν κατε-
λέχθη μετὰ τὸ ἐξήμα. ἐκ τῆς ἐμφανισθῆς τὴν αὐτοῦ ἐξήμα-
τος μετὰ πῶσιν εἰς αὐτὴν, ὡς καὶ ἐν τῇ περὶ μετὰ τῆς διὰ τῆς
όνων παρὲς κρόμας. ὡς ἀναγκαιῶς αἱ μεταλήψεις τῶν ἐξήματων
ἐγένοντο εἰς πῶσιν ἐξήματα, ἐν τοῖς παρεπομένοις γένε-
σι. τῶν ἐξήματων οὐδὲν ἀναικῶς τὴν καταλληλότητα παραστᾶ-
σαι. προφανές δὲ ὅτι ἡ γνησιότης θέσιν τοῦ ὀνόματος, ὁδὸς ἀλλοθίαν
ἐφυλάχθη, εἰ μὴ μετὰ τὸ ὄνομα καὶ τὸ ἐξήμα, τὸ ἐκ τῶν ἐκκατα-
φάσεως ἢ ἐκ τῆς μόνον παρὲς λαμβάνετο. ὡς καὶ μετὰ τὸ ἀρ-
θενικὸν ἢ ἐκλυκὸν, τὸ γούτων ἀποφατικὸν οὐδέτερον. εἰ γὰρ μὴ
ἀλλὰ ἀρξάμεθα τῶν προκείμενων μορίων προτέραν θέσιν, κατὰ λέξιν
ἢ τὸ μὴ ὅμως καλεῖν. μὴ ὅμως ἐκ τῆς ἐπεὶ τινῶν ἀποπρο-
φεισῶν, γινώσκοντες ἀντιπροφαντικὸν τὸ οὐδέτερον. τινῶν δὲ μετέξ

ἡ μετοχή· ἀλλ' οὐδὲ ἄλλου μορίου διώκειτο ἄρτις παρὰ τὴν ἰσορροπία
 ποιήσασθαι· λέγω ἀντωνυμίας· ἐπεὶ ἔξομαρος συνδέσμου· ἄλλου
 του· οὐδὲ γὰρ τῶν τούτων ἰδιότητος μετέχον· Οὐχὶς ἔτυχε δὲ
 καὶ ἡ τοῦ ἄρθρου τάξις προσεξέσθαι· ὅτι παρὰ τὸν ὅτι συνῆλθε
 μὲν τοῖς πῶντικοις· ἐκκλίνουσα ὅτι τὴν ἀπαράδεκτον τῶν ἄρθρων
 ἀντωνυμίας· ὅπου καὶ μέγιστος ἔστι τοῦ συνῆλθαι σὺν ὅτι· τὸ
 φιλολογοῦν καλὸν ὄν· ὅτι περὶ παρὰ τὴν ἰσορροπία· οὐδὲν ὅτι ἐπι-
 στάσεως ἡ ὑποῦσα ἀντωνυμία· ὅπου καὶ παρὰ τὴν ἰσορροπία μετὰ τὴν
 τοῦ ὀνόματος θέσιν παρὰ λαμβάνεσθαι· πρόσθον δὲ ὅτι καὶ τὸ ἀν-
 τὶ τινός παρὰ λαμβανόμενον, μεταγλυπτεῖται θέσιν ὀμολογῶν·
 καὶ εἰ τὸ ἄρθρον μετὰ ὀνόματος, καὶ ἡ ἀντωνυμία ἀντὶ ὀνόματος, δὲ
 δοταὶ ὅτι τὸ συνῆλθαι ἄρθρον τῶν ὀνόματι· προσβύτερον ὄντι τῶν
 ἀντωνυμίας· ἴσως γὰρ καὶ αἱ ἀναφορικαὶ ἀντωνυμίας, ἀντὶ
 νομάτων εἰσὶ τῶν ἄρθρων λεγομένων· οὐδὲ δὴ γὰρ τὰ ὀνόματα ἐξ
 αὐτῶν ἀναφορὰν παρὶσθαι, εἰ μὴ συμπαραλάβοιεν τὸ ἄρθρον· οὐ
 ἐξ αἰρετῶν ὄντων ἡ ἀναφορά· διὰ τὴν ἀφ' ἑαυτῶν τῶν ἄρθρων παρὰ λαμ-
 βάνεσθαι· αὐτὰ ὅτι τὰ ἄρθρα τῆς πρὸς τὰ ὀνόματα συναρτήσεως
 ἀποδίδονται εἰς τὴν ὑποτιθεμένην ἀντωνυμίαν μετὰ τὴν πῶν· ὡς
 ἐν τοῖς ῥιούρῃς· ὅτι ἡ ληθεοῦς ἐπὶ νῆας ἀχαιῶν· ὅς τ' ἔραμά λιστα
 ἦν δανε κηρύκων· τὸν δ' ἀπαμειβόμενος· ὅτι τῆς ῥοιούρης συν-
 τάξεως κατὰ τὸν προσήκοντα λόγον ἐντελῶς τὰ τῆς συντάξεως
 ἀποδίδονται· φαίνεται δὲ ὅτι ἡ πρόθεσις, οὐ πρῶτον ἐχουσα
 θέσιν τῶν ἄρχαιοτέρων τῶν ἄλλων λέξεων, τῇδε καταλείχεται· ὅπου γὰρ
 καὶ τῶν δέσας ἐννοίας τὴν ὀνομασίαν εἰληχεν· ἀλλ' ἐκρῖν, τῶν προῦπόν-
 των μορίων προτίθεσθαι· ἀπερὶ μὴ προῦφυσῆσθαι, ὅτι αὐτὴ συ-
 γήσεται· καθὼς ἐπεδείκνυτο καὶ τῇδε τῆς μετὰ τῆς· ἐνταυῶν τῶν
 τάξεως ἔτυχεν· εἴπε ὅτι μὴ καὶ τῶν θέσιν· ὅτι δὲ καὶ παρὰ θέσιν προ-
 τίθεται τῶν προκατελειγμῶν μορίων· ὡς τε μεταγλυπτεῖται μὲν ὄντι
 τῇ φύσει· τῇ τάξει δὲ ἀρκετικῇ· καὶ ὅτι ὅτι ῥοῦσαι καὶ τὴν καλὰ
 μὴ προτακτικῇ ἄρθρον· ὅς τ' ἔστι ὅτι καὶ προτάσσει καὶ προσβύτερον τῶν ὀνο-
 μάτ'· ἰδὲ τ' ὅτι τῶν ῥοῦσαι ὀνόμασι, τῶν ἐκπαλαι τῶν τῶν ἰδὲ ἀπὸ

[illegible]

ποῖος τὸ ποδαπὸς· ὡς τε ἀνθυπαίεσθαι μὲν τῷ ποῖος προληψίμῳ
ματτισμέρον ἀπὸ τοῦ τῆς ὡς λατρεῖς τιτικῶν πῶσιν εἰτύχοι, ὁ
χραμματικός· ὁ μουσικός· ὁ δρομολός· ἔχοντος τοῦ λόγου τῇ δε-
τῆς ἀναγνώσεως· Τρυφῶν· πότερος ἢ ποῖος ὁ χραμματικός ἢ ὁ ἐ-
τῶς· ἀπαντα τὰ λυγμένα ἐπισυμβαίνον· τοῖς ἐκ τοῦ τῆς ἀνθυ-
παγμένοις ὁρμάσι κατὰ τιτικῶν ἐννοίαν· διότι μὲν τοῖς πᾶσι
ἀνθυπαγμένα μετὰ ἀφθρου τὴν ἀνταπόδοσιν ἔχει, ὡς εἶρον εἰρή-
σεται· ἀλλὰ περὶ καὶ τινὰ ὅτι διενικῶ χρακτῆρος πλῆθος ἐμφαι-
νοντα, καὶ τούτων τῇ ἀλνοίᾳ ἢ πᾶσι χρακτῆρα ἀπένειμε· λέ-
γῃ ἐν τῷ πόσος ὅτι ἐπὶ πλῆθους πυνθανόμεθα· καὶ ὅτι τὰ ζῖν τῷ
κατὰ κασον ἀριθμὸν ἐπὶ πλῆθους ἐπὶ ζῆ τοῦ μὲν· ὡς ἐν τῷ πόσος· καὶ
ὡς προείπομεν ἐπὶ μεγέθους· πηλίκος· ἢ ἐπὶ ἐθνικῶς ἐννοίας ποδα-
πὸς· ἢ ἐὰν τε ἀνθυπαγέτω καὶ ἐν ποιοῦ τῇ εἰτύχῃ· ὅτι λέγομεν
ποδαπὸς ὅτι Τρυφῶν· μέλας· ἢ λευκός· ἢ τι τοιοῦτον· ἀπερὶ οἷον
οὐκ ἀληθῶς ἀνθυπαγέσθαι, τῇ πρὸς τὸ πρῶτό τυπον πῶσει· λέγω
τῇ ποῖος· ὡς λόγῳ καὶ τὸ ἡμέδαπὸς ἔχον τὴν ἀντωνυμικῶν πᾶ-
σιν· καὶ ἐπὶ τὸ ἡμέδαπὸς, τὸ τε παρὰ τὸ ἄλλος ἀλλοδαπός· πᾶ-
λιν τὴν ἀναίρεσιν τῶν προσώπων τῆς ἐθνικῆς παρὰ γῆς ἐπαί-
σελλομένης· τούτῳ μὲν τοῖς διόισοντα· ἢ τὰ μὲν ἐκ τοῦ ποῖος ἀνθυ-
παγόμενα, μετὰ ἀφθρὸς ἐπὶ τῷ πόσος· ποῖος Τρυφῶν· εἰτύχῃ ὁ μέλας
ἢ ὁ λευκός· ὁ πότερος Αἰῶς· ὁ λοκρός ἢ ὁ τελαμώνιος· ποδαπὸς
ὅτι Τρυφῶν τὸ μὲν ἀνενδοίαστον ἢ ὑπὲρ, ἀλεξανδρῶς· ἀθηναῖος·
τὸ δὲ παρὰ πᾶσι διὰ τὴν πρὸς τὸ πρῶτό τυπον ὡς ἐφάμεν πᾶ-
σιν· μέλας ἢ λευκός· ἢ δὴ μέγας ὑπὸ ψῆ· πᾶσι πᾶσι τῆς οὐσίας
καὶ τῆς ποιοῦ τῆτος· καὶ ἐπὶ τῷ συμπαρεπομῶν ἐπὶ προσγίῃ
πᾶσι ἢ κατὰ φῶν ἰδιότητος ὅτι ὀνόματος· ἀφορὰ γὰρ ὁ Πρίαμος
πᾶντα τὰ προφρημένα· τὴν μὲν οὐσίαν, ἐν τῷ ὅδε· καὶ τὸ ἔθνος, ἐν τῷ
ἀχαιοὺς ἀνὴρ· καὶ τῷ ποιοῦ τῆτος, ἐν τῷ ἢ ὅς· καὶ τὴν πηλικότῃτα·
ἐν τῷ μέγας· οὐ μὲν τὴν ἰδιότητα τοῦ ὀνόματος· ὅθεν ἀναπλη-
ροῦται ἐν τῷ, οὐτος δαῖας ὅτι πωλῶριος· καὶ τὰ ἐπὶ ἐξήματα δὲ
φείρεται ἐπὶ τὰς ἀλνοῦ μέλας διαδέσεις· ἢ κατὰ πριότῃτα φῶν πᾶ

8
ξεως· ὡς φασὶν· πᾶς ἀρέσων· ἀνθυπαγόμενος διωάμῃ ἐπιθετικῇ
τὸ ἐπὶ φρημα· εἰτύχῃ, λαλῶς· ἐπὶ φρημα· φιλοσόφως· ἢ ὁ ἴσῃ ἐ-
πὶ φρημα· χόρον δὲ, καθ' ὃν τὰ τῆς διαδέσεως ἐξένετο· πᾶσι· πᾶ-
νίκα· οἷς ἀνθυπαγέται· πᾶλιν, ἐχθρῶ· πᾶσι· πᾶλαι· ἢ ὁ πόν· ἐν
ὧ τὰ φῶν πᾶσι· ὡς γίγεται· πᾶσι· πᾶσι· πᾶσι· πᾶσι· πᾶσι· πᾶσι· πᾶσι·
καὶ διαφορὰ τῇ ἐκ τοῦ πόν· ἢ εἰς τὸ πόν· πᾶσι· πᾶσι· πᾶσι· πᾶσι· πᾶσι·
θεν παρὰ γῆς· γινώσκῃς ὅδον ἀνδρῶς, πόθεν ἢ λθεν Ἐλπῆνωρ· καὶ
ἐφῆσεν πόθεν ἢ λθεν· ὁ μὲν τὴν ἐφοδὸν· διόφῃσεν πόθεν ἢ λθεν· ὡς μὲν
ὅπως προκείμενα· μόρια ἀναγλῆς καὶ ἐπὶ φρημα· ἢ ὁ
νομαλικά· ἀπεδείχθη· πᾶσι· πᾶσι· πᾶσι· πᾶσι· πᾶσι· πᾶσι· πᾶσι·
ταῖς· Ἐπεὶ οὖν τὰ ὑπόλοιπα τῶν μερῶν τοῦ λόγου ἀνάγεται πρὸ
τῷ ὅδε· ἢ ὁ ὀνόματος· ὡς τῶν ἐξήματα· ὡς τῶν ἐξήματα· ὡς τῶν ἐξήματα·
δὲ ὀνόματος· πᾶσι· πᾶσι· πᾶσι· πᾶσι· πᾶσι· πᾶσι· πᾶσι· πᾶσι· πᾶσι·
μὲν· ἢ καὶ συμπαρὰ λαμβανόμενα· ὡς αἱ ἀντωνυμίας· ἀντὶ τῶν ὀνομά-
των· ὡς τῶν ἐξήματων· καὶ ἐπὶ τῶν ἐξήματων τοῦ λόγου·
δὲ

ὅτι παρὰ φῶν πᾶσι μὲν λόγῳ

οὐδὲν σημαίνειον τὴν ἐνικὸν ἀφθρον·

ΤΑ Μὲν οὖν ἀφθρα ἢ τὸ ὀνόματος σὺν ταῖς παρὰ λαμβάνει· καὶ ἐπὶ
ἢ τῶν ἐξήματων· ὡς ὅτι ἐπὶ τῶν ἀπαρεμφάτων φῶναι· τὸ φιλο-
λογῆν ὡς ἐλῖμον· τῷ περὶ παρὰ τῶν ἢ δομαί· καὶ ἐπὶ πᾶσι μέρῃ
λόγῳ ὁδὲν σημαίνειον πλέον· ἢ αὐτὸ μόρον τὸ ὄνομα φῶν ἢ ὅς·
ὡς τε πρὸς τὸ ὑπακούον μὲν ἐξωθεν τὸ ἀφθρον ἀνατείνεσθαι·
Ὁ μὲν, προτακτικός ὅτι τοῦ Λε· ἀνάγεται γὰρ πρὸς τὸ σὺν δεσμον·
τὸ λέγει, πρὸς τακτικόν ὅτι· δὴλον ὡς πρὸς τὸ ἐξήμα· καὶ ἐπὶ τῷ πᾶσι
τιτικῶν· ὅτι γὰρ φάμεν ὁ Ἀρίσταρχος, πρὸς τὸ νοοῦ μὲν γῆς τὸ ἀφ-
θρον· ἀφθρα τῆς μὲν· ὅτι ὅδε, τὸ ἀρίσταρχος· προπαροξύνεται, τὸ ἀ-
ρίσταρχος· εἰς οἱ λήγῃ, πρὸς τὸ ὄνομα φῶν· φῶν· φῶν· φῶν· φῶν· φῶν· φῶν·
ὁ ὀνόματος· καθότι καὶ ἐπὶ τῶν ἐξήματων· ἢ ὁ ὀνόματος· ἢ ὁ ὀνόματος· ἢ ὁ ὀνόματος·
πᾶν γὰρ τὰ ῥαῖα τὰ ἀφθρὸς ἀφθρα λαμβάνει· πᾶν ἢ μέρ' ὅδε· ὡς ὅτι
ὅδε αὐτῶν γῆς πᾶσι· πᾶσι· πᾶσι· πᾶσι· πᾶσι· πᾶσι· πᾶσι· πᾶσι· πᾶσι·
φῶν· ὅσον ἐφῶν τῷ κατὰ τὸν μερισμὸν τοῦ λόγου, παρὰ φῶν

ρη ἐκ τοῦ δηλαδὲ πλεοναστικῶς ἐννοίᾳ· ἀλλὰ καὶ ὅτι τινὲς ἀ-
ποφαίνονται ἀσυνάρτητος τὰς ἀντωνυμίας, οὐ πρὸς τὴν φωνὴν
ἀποτείνονται· πρὸς δὲ τὸ ὅτι αὐτὴ δηλοῦν μὲν· ὁ μετὰ δὲ ξείως
ὅτι προσώπων παρὰ τὴν ἐπεὶ πάλιν ὅσον ἐφ' αὐτῇ ἢ φωνῇ
πρὸς λαμβάνει ἀρθρον· ὅτι φάμεν, εἰς τὸ μόνον ὁρῶτορ μένεται·

Ὅτι οὐκ εἰς διάκρισιν τοῦ γένους τὰ ἀρθρα ἐπενοήθη.

Οὐ μέντοι δὲ τινὲς ἐσφάλησαν ὑπολαβόντες τὴν παρὰ τὴν
τῶν ἀρθρων εἰς γένους διάκρισιν παρὰ τὴν τῶν οὐνομασι· πρὸ
οὗς ἀρτίζονται διὰ τῶν φωνῶν· ἐν τῇ περὶ γενῶν· ἐν τῇ δὲ ἀπαιτού-
σης φωνῇ τῆς ξείως, ὁλίγη πρὸς αὐτοῦ ἐκθεσὶς μετὰ ἀπερὶ διελέξαι
τὴν διελκυσμένην αὐτῇ δύξαν· Πρῶτον, ὅτι οὐδὲν μέρος λόγου
ὑπενοήθη εἰς διάκρισιν ἀμφοβολίας ἐτέρου μέρους λόγου· ἐκα-
στον δὲ αὐτῶν ὅτι ἰδίως ἐννοίᾳ ἀναγέ· ὡς δὲ δειξέ· ἐν τῇ εἰς ξείως ἐπι-
λύεται δὲ γὰρ ἢ γὰρ γένους συνόδος ἐκ τῶν παρὰ τὸ μένων μὲν
τοῦ λόγου· καθότι ἡ τὰ ἄλλα μόρια ἐν τῇ τῶν σημασινομένων
γενόμενα, διὰ μιᾶς φωνῇ τῇ προφρημῇ συντάξαι ἀπολύεται
φῶν ἀμφοβόλου προφορᾶς· οὐ συνόντος γὰρ τοῦ ἀρθρου ἐν τῇ, σὺ
φρων ἔσα Ἐλίνη ἢ ῥαπῶν ὑπὸ Ἀλεξάνδρου τὸ ἀμφοβόλον τοῦ
σὺ φρων ἐκ τῆς συμπαρεπόμενων ἀπέβαλε· τὸ μὲν τοῖς ἐκ τῶν θε-
ῶν ἐπελελώθη ὁ δὲ ὡς τὸ μὴ παθεῖν κατὰ θάλασσαν, καὶ μετὰ
ἀρθρον λέγεται, ἀλλ' ὁ μὲν ἐπικρατεῖται πρὸς τῆς ἀμφοβολίας
τοῦ γένους, ἥ τερον οἱ θεοί, ἢ αἱ μοῖραι· πῶς οὐκ ἐπελεῖται οἱς διά-
κρισιν γένους παρὰ λαμβάνεται τὰ ἀρθρα· ὅτι παρὰ ἀρθρα μὲν ὄν-
τος, ἀμφοβάλλεται τίνος· μὴ ὄντος δὲ, ἀπολύεται φῶν ἀμφοβό-
λας· Δύτερον οὐκ ὠφείλει τὸ εἰς διάκρισιν γένους παρὰ λαμβά-
νομενον, εἰς τὸ αὐτὸ ἐμπίπτειν, τὸ δὲ ὅτι αὐτὸ ἐπενοήθη, λέγω δὲ
τὴν σύγχυσιν τοῦ γένους· ὅπου δὲ τῶν ἢ ῥῶν, ἢ ἄλλοτε τοιοῦτον,
ἔχοντος λόγου κατὰ τὴν γορεῖται· καὶ παρὰ τὴν ἀντιμετὰ τὸ, ὡς ἀρθρον ἀ-
πάντων τῶν γένων μετὰ τῶν συνόντων ἀριθμῶν, ἐπινουθήσεται
ἄλλα μὲν ἀρθρα εἰς τὴν τῶν τοιοῦτων ἀρθρων διάκρισιν· ἢ ἐ-
περὶ ὅτι ταῦτα δὲ αὐτῇ συνόντων οὐνοματιῶν τῆς κατὰ τὸ γέ-

9
νος ἀμφοβολίας ἀπολύεται· ὅτι φάμεν τῶν μουσῶν, ὅτι ἐν κω-
λύει φάναι, ὡς τὰ οὐνοματιῶν ἐπενοήθη εἰς διάκρισιν τῶν ἐν τοῖς ἀρ-
θροις γένων· ὅτι ἐν τῇ ἐκ τῶν ἐπομῶν ἐν οἷς αὐτὰ ἀπολύει τῶν
ἀμφοβολίας τῶν γενῶν· καὶ τῶν δὲ ὅτι ἐκ τῶν προθεῖναι· ὡς ἐ-
χρῶν μόνον τοῖς ἀμφοβολίαν τῶν γενῶν παρὰ λαμβάνεται· τῶν ἀν-
θεῶν τὰ ἀρθρα, ἐμὲν τῶν δυναμῶν δὲ αὐτῇ τὸ εἶνος ἐνδείξα-
ται· ὡς ὡς τῶν θεῶν· ὅτι φάμεν ὁ θεὸς καὶ ἡ θεός· ὁ ἰσχυρὸς ἢ ἰσχυρός·
ἐμὲν τῶν γένων παρὰ λαμβάνεται· ὅπου γὰρ ἐκ τῶν ὀνοματιῶν γένων
κοῦ γένους ἐκτελεῖται· νυνὶ δὲ τῶν μὲν γένων παρὰ λαμβάνεται ἐν τῇ το-
ιοῦτων, κατὰ τὸν δὲ τὸν τρόπον παρὰ τὴν τῆς· Ἐκείτω δὲ ὑ-
ποδείγματα τῶν μὲν προτέρου, πῶς, ἢ γυνήσε ὑβρίσει· τὸ γὰρ δὲ
κατὰ τὸ ἀρθρον, ἀσυνάρτητον· τοῦ δὲ ἐτέρου θεός τῆς ἡλένησεν· ἀ-
δύνατον δὲ ἐπὶ τοῦτο τὸ ἀρθρον παρὰ τὴν τῆς· καθότι παρὰ τὴν
σάμην καὶ ἐν τῇ περὶ γενῶν· ἐπὶ τοῦ μήτε οὐν θήληα, θεῶν τό-
τε, μή τίς τις ἀρσεν, ὡς ἀκριβὲς παρὰ τὴν τῆς θήληα· καὶ δὲ
τῶν πρὸς ἡραν καὶ ἀθηνᾶν ἀποτείνεται· τὸ δὲ μήτε τις ἀρσεν, κα-
τὰ τὸν παρὰ τὴν τῆς· ὑπὲρ τοῦ μὴ ἀπὸ κρυφὸς αὐτὸν πρὸς τοῦς δει-
μονας ἀποφαίνονται· καὶ σαφὲς ὅτι ὅπερ ἐμὲν δὲ διάκρισιν
τὸ ἀρθρον παρὰ τὴν τῆς, ἐκ παρὰ τὸ μὲν τοῦ, τοῦτο τὸ θήληα καὶ τὸ
ἀρθρον ἀφηνέσεται· ἐπεὶ τὸ ἴδιον τοῦ ἀρθρον οὐκ ἔδύνατο ἢ συν-
τάξαι παρὰ τὴν τῆς, ἀλλ' οὐ μὲν τοῦ λόγου· καὶ ἴσως τῆς φῶ-
σε· οὐ γὰρ οὐ καὶ ἐν ἄλλοις ἐκτελεῖται ὅτι τῶν ἀρθρων ἢ συντάξαι·
πρὸς ὃν φησὶ μὲν· ὡς δὲ ἀνὰ μὲν τὰ ἐμὲν τῶν παρὰ τὴν τῆς· ἐμφα-
νιζόμενα, διὰ τὸ ἐπὶ τῇ τοῦντος αὐτὰ λόγου· ἐπὶ μὲν τοῖς τῆς
προλεμῶν συντάξαι, τοῦ λαπαμῆλου ἐκ τῆς τῆς τῆς,
τὰ τῶν γένους συντελεῖται· καὶ διὰ τὸ οἶμαι πάντων ἀκρι-
βῶς διὰ τῆς οὐνοματιῶν τῶν γενῶν ἀνεπλήρωσε τὸν λόγον·
λέγω τοῦ θήληα καὶ τοῦ ἀρσεν·

5' Ὅτι μετὰ ἀναφορὰς τὰ ἀρθρα καὶ αὐτὰ τινὰ σημαίνῃ.
 ἔστιν ὃν καθὼ καὶ ἐν ἄλλοις ἀπεφηνάμεθα ἰδίον ἀρθρον ἢ ἀναφο-
 ρά· ἢ ὅστις προλαττει λεγμένον προσώπου παρὰ σατικῆ· ἀναφέ-
 ρεται δὲ τὰ ὀνόματα ἢ τοιαῦτα τέτοια, ὅτε φανερὸν· οὐ πρὸς ὅστις ὁ
 γραμματικὸς γινώσκοντι ἐμφαίνοντες· ὁ πάντων προήκων· ὡς ἔ-
 στιν εἰπεῖν· ὁ γλῶσσικὸς τῆς· τῆς δὲ γὰρ καὶ ὡς συλλαβῶν τὸ ἀρθρον ἀ-
 ποτρίβεται· ὁ ποιητὴς ἀπενεγκάμενος καὶ τὴν ἀπάντων ὅσον·
 καὶ τὴν πρὸς ἀπάντων προπερασμένῳ γινώσκον· ἢ καὶ κατὰ μο-
 ναδικῶς ἐπὶ τῇσιν· ὁ γὰρ οὕτως ἀπεφηνάμενος διδύλος συντα-
 τὰ ἐποίησε, πληθὺς ὑπαγορεύει δούλων· ὁ δὲ μετὰ τοῦ ἀρθρου,
 ὁ διδύλος συντατὰ ἐποίησε, μοναδικῶς κτῆσιν ὑπαγορεύει· ἢ
 καὶ κατὰ τὸ μόνον ἀπὸ τῶν ἀναφορὰν· ὅτε φανερὸν, ὅσον ἢ λῶσε·
 ἢ ὁ γραμματικὸς σεῖς· ἢ τῇσιν· ὁ γὰρ οὕτως ἀκρομαθὺς γινώσκον· ὁ γραμ-
 ματικὸς καθὼς πρόκειται· ἢ ὅτι καὶ προληπτικώτερον πρὸς ὅ-
 πον ἀναφέρεται· ὅτι καὶ ἀοριστῶς φαίνεται· ὅτι οὕτως φανερὸν· ὁ
 τυραννοκτονήσας, τιμάτω· τὸ δὲ ὡς ἐσόμενον πρὸς ὅσον ἀνέπλη-
 ρον· ὁμοιον καθεστὼς ἐκείνῳ· Κεῖρ δὲ πέρι καὶ μακάριον ἐξο-
 ρος αὐτῶν, ὅς κε σεῖς δύνωσιν βεῖσας οἶκον δαχύνει· ἢ γὰρ ὁμοιον ὅστις
 τῶν ἐκείνων ἀνέσται· ὁ δὲ μετὰ κωμῶν περὶ· ἐπεὶ γὰρ τὸ μὲν, τὸ προγεγνη-
 ῖον πρὸς ὅσον ἀναπλή· τὸ δὲ προκεῖμ· τὸ ἐσόμενον· ἢ ἐλὼν θέμι, ὡς δυνά· ἢ
 προῦφες πρὸς ὅσον ἀναφέρειν, τὸ δὲ τυραννοκτονήσας τιμά-
 τω· φέρεται γὰρ ἐπὶ τῇσιν· τυραννοκτονήσας τινὰ ἐμὴ πῶτε τιμῆται·
 ὡς βάλοντες ἢ γὰρ τοῦ γιούρου φαναι τινὰ· ὁ τυραννοκτονήσας τιμά-
 τω· ὅπως πάντες ἐμφανέσας γινώσκον· μετὰ οὐσιβῆος προφορᾶ·
 ἢ μάλιστ' ὡς ὁ γὰρ φανερὸν· ὁ τυραννοκτονήσας τιμῆται· ὁ
 δὲ εἰς τὴν δὲ, ὡς καὶ πληθύνει· ὅτι ἐμφανὲς ποιεῖ·

3' Ὅτι ἀδύνατον τὰ ἐν γενικῇ ἢ δοτικῇ
 νοούμενα στοιχεῖα χωρὶς ἀρ-
 θρου λέγεσθαι·

Κατὰ τὰς προφθγγὰς οὐκ ἐννοίας τοῦ μορίου, σκεπτόντες εἰ πάντες
 τοῖς πτωτικῶς συμφέρεται· ἢ τινὰ τούτων ἀδυνατεῖ τὸ ὅσον

10
 ἢ συνάρτησιν ἀναδέξασθαι· καὶ τινὰ ἀπὸ τῶν ἀναδέξασθαι αὐ-
 τὰ ἐμεθέσθαι, κατὰ περὶ ἰδίας συλλαβῆς· ἢ πρῶτον γὰρ κτῆσιν φη-
 ρὶ· σοιχείων συντάξεως ὡς πρὸς τὰ ἀρθρα· τὰ γινώσκοντες ἐν δὲ θείᾳ
 ἐλπίσιν τῇσιν, ἢ γὰρ χεῖρας ἀρθρῶν λέγει· ἢ (ὡς ἀρθρῶν) χεῖρας μὲν ἀρθρῶν, ἢ
 νίκας φανερὸν· ὡς γὰρ αὐτὸς ὅστις· ἢ γὰρ β' ὅστις· νῦν ὡς θείας νοσημάτων· ὡς
 εἰ καὶ τὸ φαίνεται, γὰρ ὅσον ὅστις· ἢ ὡς ὅστις· διδάσκει ἢ ἢ τὸ ἐξήμα-
 ρτος συνόδου συντείνεσθαι ἐπὶ τῇσιν δὲ θείαν· καὶ δὲ αἰτιατικῶν, γὰρ
 γὰρ ἀλφα προσεγορεύει ὁ δὲ δάσκαλος· γὰρ γὰρ ἐπὶ τῇσιν ἐκφῶ με-
 ταβασίως τὸ ἐξήμαρτος συντείνεσθαι ἐπὶ τῇσιν, διδάσκαλος· ἢ τὸ
 σοιχείων νοσημάτων κατὰ τὰς τῇσιν· ὡς εἰ ὅπως ἀποφαινόμε-
 θα· γὰρ γὰρ τὸν χεῖρας τῇσιν ὁ δὲ δάσκαλος· (ὡς δὲ ἀρθρῶν)
 ὅτι οὕτως φανερὸν· τὸ δὲ δάσκαλος· τὸ δὲ τῇσιν ὅστις· ὁ δὲ
 δὲ τῇσιν· ἢ τῇσιν αἰτιατικῶν· τὸ δὲ ἀπὸ τῇσιν ὅστις· ὡς εἰ ὅ-
 τινος χεῖρας τῇσιν ἀπὸ τῇσιν· κατὰ μὲν γὰρ γενικῶν καὶ δοτικῶν ἀ-
 δυνάτων ἐκστῆναι τὸ ἀρθρον φηρὶ συντάξεως τῇσιν σοιχείων· ὅτι ὅ-
 τινος φανερὸν· ὁ δὲ δάσκαλος· τὸ δὲ ἐκτείνεσθαι καὶ συσέλλεσθαι· ὁ δὲ τῇσιν
 ἀπὸ τῇσιν· τὸ δὲ ἢ ἐκφώνησιν μετὰ τῇσιν ὅστις· ὅτι δὲ αἰτία φηρὶ συν-
 τάξεως ἢ δὲ μόνον πτωτῶν τῇσιν σοιχείων· ἢ πρὸς τῇσιν· ὅτι ἢ αὐτὸς πρῶ-
 τινος ἐκφώνησιν καὶ θέσιν ἐν δὲ θείᾳ ὅστις· αὐτὸς ὅστις ἀπὸ τῇσιν ὅστις
 ἀρτιμαθὲς τῇσιν παρὰ τῇσιν, ἀναγκαίως δὲ χεῖρας ἀρθρῶν λέγεται· εἰ πρὸς
 τὸ ἀρθρον προῦφες γινώσκον δὲ θείων· ὁ δὲ παρὰ τῇσιν ὅστις τῇσιν
 ὁμοιον· ὡς ἀρὰ φανερὸν καὶ τὰς διδάσκαλος, γὰρ γὰρ ἐπὶ τῇσιν· ἢ δὲ μὲν γὰρ ἀ-
 ναλαβόντες τῇσιν γινώσκον αὐτῇσιν, ὡς πρὸς διδάσκαλοι, ἀναγκαίως τῇσιν
 κατὰ τῇσιν ἀναπόλησιν παρὰ μὲν φανόντες, πάντως καὶ (ὡς ἀρθρῶν)
 ἀπεφαινόμεθα· τὸ δὲ, τῇσιν ὅστις δὲ θείων καὶ οὐδὲ τῇσιν· τῇσιν
 τῇσιν ὁ προεμάθο μὲν ἀλφα· ἢ δὲ μὲν γὰρ λημματα τοῦ μὲν
 τῇσιν ἐκφώνησιν, συνέσθαι καὶ ὁμοφώνος αἰτιατικῇ τῇσιν αὐτῇσιν ἐ-
 φόδους· καὶ μετὰ ἀρθρου λεγόμενῃ καὶ χεῖρας ἀρθρου· παρὰ τῇσιν
 κατὰ τῇσιν πρῶτῳ θέσιν, τῇσιν αὐτῇσιν προσεγορεύει ὁ δὲ δάσκαλος·
 καὶ παρὰ τῇσιν κατὰ τῇσιν προῦφες μὲν γινώσκον, τὸ δὲ ἀπὸ τῇσιν
 ὁ παρὰ τῇσιν· ἢ μὲν γὰρ γενικῇ καὶ ἢ συμπαθοῦσα αὐτῇσιν δοτικῇ, ὅτι ἐ-

εἰ δὲ φθόγγος γράφεται· καὶ ὅσα οὕτω δυνάται κατὰ φιλωνῆς λέ-
μεθα· τὸ δὲ δευτέρου, τὸ γράφειν ἐπιπορόνδον· τὸ γράφειν φιλο-
πόρου ἀφ' ὅς ἐστιν· οὐκ ἔστι μὲντοι παρ' ἑλκον ἐνταῖς γιούταις
συμτάξεσιν ἀποδείξαι, ὅτι τὰ ὅτω παρὰ τὴν μέτρα τοῖς ἑξήμα-
σιν ἀρθρα, οὐ μὲν ἐπὶ ἑξήματα ἐστὶν· ἐπεὶ οὖν οὐκ ἀπώθανος ὁ λό-
γος παρ' ὧν γίνεται, μὴ τὰ χυτὰ τὰ ἀρθρα τὰ γιούτα ἀρθρα
νοεῖται, ἐπὶ ἑξήματι καὶ δὲ, φέρε διαλαβεῖν καὶ περὶ τὸ τοί-
ετον· ἢ κατὰ τὸ οὐδέτερον θέσις συνεχέσειον πρὸ τῶν ἑξήματων
πιδεμένη, ἐπὶ ἑξήματι καὶ ἀκτέται, ἢ περὶ ὀνοματικῆς· εἰ ὅτως αἰ-
πο φανοί μεθὰ τὰ χυτὰ παρ' ἑξήματων· ὅς τε ἐν τῷ ῥέει τῶν λίων δια γαί-
ης· οὐ μὲν ἡ λαλὸν ἀτέμειν οὐδὲ δίκαιον· τὰ χον διαλέπον· ὅπερ
δυνάται καὶ ἐπὶ προγυῖας τῶν ἀρθρων ἐγχεῖν· εἰ γὰρ τὸ δὲ
τὰ χυτὰ λέγειν ἢ τὰ χυτὰ τρέχειν, ἐνὶ σὺ ἐστὶ τῷ δὲ τὰ χέως ἔχειν, καὶ
τὸ παρ' ἐμπίπτον ἑδέτερον ἀρθρον πρὸ τῶν ἑξήματων, τὸ αὐτὸ ἀρ-
δέξεται τῇ προφρημῇ συμτάξιν· ἐπὶ ἑξήματι καὶ νοεῖται κα-
τὰ ἀρθρικῶν ἀναφορὰν· ἀλλ' ἐστὶ πρὸς τὸ τοῖετον φάναι· ὅτι
τὰ συμτάξεως ἐπὶ ἑξήματι καὶ τυχόντα πτωτικῶν, τὸν γὰρ ἀπὸ
νεκὰ μέτρα τὸ ἐπὶ ἑξήματων, ἀλλ' ἵστα κατὰ τὰς, μι μὲν μέτρα τὸ
μοναδικὸν τῶν ἐπὶ ἑξήματων· φέρε γὰρ ὅτω φάναι ἐπὶ ὀνοματι-
κῆς συμτάξεως· τὰ χυτὰ ἐλθὼν παρ' ὧν ὡν ἡσεν ἡ μάσ· τὰ χέως ἐλθὼν
τος παρ' ὧν, ὡφ' ἡσεν ἡ μάσ· καὶ τῷ ἑξήματι πτώσεων· συμπαρ-
λαμβανομένης φιλ' συμτάξεως τῆς δευτέρας· ἡνίκα δὲ ἐπὶ ἑ-
ξήματι καὶ, κατὰ τὰς ἑξήματι μὲν λέγομεν· οἷον τὰ χυτὰ ἐλθὼν παρ'
ὧν· τὰ χυτὰ ἐλθὼντος παρ' ὧν· τὰ χυτὰ ἐλθὼντος παρ' ὧν· εἰδὲ τοῦτο
ἀληθές, εἰδὲ τὸ ἀρθρον εἰπερ ἐπὶ ἑξήματι καὶ παρ' ὧν, ἀκλιτον
κατὰ τὰς· νυνὶ δὲ κλίνεται· καὶ κλιτὸν· ἀμετάστατόν ἐστι φιλ' συμ-
τάξεως· ἢ φαίνεται ὅτι ὁ προκεῖμενος λόγος ἔμῃ μόνον ὡς ἔστι
τὰ ἀρθρα ἐπὶ ἑξήματα, ἢ περὶ τὰ ἑξήματα ὀνόματα, φιλ' τῷ ἐκλί-
σεων μεταλήψεως κατὰ τὸς προειδέξαι· ὅτι τῷ ἐκλίσεων τὰ ὀ-
νόματα, αὐτὰ τὰ ἀπαρέμφορτα ἐστὶ δὲ κατὰ τὰς· αὐτοῖς πρὸ
σεσιν ἢ τῶν ἀρθρων παρ' ὧν· καὶ τὰ ὀνόματα τῶν ἐγκλίσεων

12
διαὺ τῶν δηλοῦται κατὰ τὸς προειδέξαι· καὶ κένονδ' ἐπὶ τῷ
ον· ὡς τὰ ὀνοματικῶν ἐπὶ ἑξήματι καὶ νοεῖται, τῇ δὲ αὐτῷ
παρ' ὧν· εἰς τὴν ὀνοματικῶν ὑποστέφει σιῶταξιν· τὸ γὰρ τα-
χὺ ἐλθὼν παρ' ὧν· διὰ μέτρον ἀκτέται τὰ χέως ἐλθὼν παρ' ὧν,
πρὸς λαβὼν τὸ ἀρθρον, ἀπομείλει τὴν ἐπὶ ἑξήματι καὶ τὴν
ξιν· τὸ τὰ χυτὰ ἐλθὼν παρ' ὧν, ὡφ' ἡσεν ἡ μάσ· καὶ ἐλθὼν τῷ, δι' ὧν ῥέει,
προσθεῖν τὸ ἀρθρον, φήσας, τὸ δι' ὧν ῥέει, ὀνομα ποιήσεται ἀρ' ὧν
ρύ· ὡς οὖν οὐ βίαιον, τὸ μεταποιοῦν μόρον τὰς ἐπὶ ἑξήματι καὶ
εἰς ὀνοματικῶν συμτάξεως ἐπὶ ἑξήματι καὶ παρ' ὧν·
ΤΙΝΕΣ Τῶν γυμνασίων ἀρ' ὧν ἀρθρων καταλέγουσιν ἐννοίαν.
Πᾶσα γυμνασίων παρ' ὧν ὀνοματικῶν ἐπὶ μετρίῳ μὲν, πᾶντως σιῶταξιν
τὸ ἀρθρον, ἐκ κένονδ' ἐπὶ ὑποδείγματα· τῶν ἀνῶν, οἱ μὲν, εἰσὶν ἐλ-
ληνες· οἱ δὲ, βάρβαροι· τῶν αἰάντων, ὁ μὲν, ἐπὶ ἡλείται τελαμώ-
νιος· οἱ δὲ, λοκρός· τῶν ἀδελφῶν μὲν, ὁ μὲν, ῥήτωρ ὅστις· οἱ δὲ ἑτέροις,
γυμναστικῶν· καὶ ἐφ' ἑνὶ κένονδ' τῶν δυνάμεων ἡμῶν ἀναδέξα-
ται· ὡς ὡτ' τὸ χεῖροσ· ἀργύρου· καὶ τῶν οὕτω παρ' ὧν λαμβανο-
μένων· φημὶ δὲ ἐπὶ μετρίῳ μὲν· ἐπεὶ οἷον τε γυμνασίων, ὅ τὸ τοιοῦ
τον ἐπὶ μετρίῳ μὲν, ἢ χεῖρος ἀρθρων λέγειται· ἀνθρώπων ἀκτέ-
φίλων προνοεῖται· οὐ μὲν ὡφ' ἡσεν, ὅς μὲν ἀρ' ὧν· ὅς δὲ πονη-
ρός· πᾶντως γὰρ τῷ ἀρ' ὧν· ὅς μόνον ἐν ἐπὶ κένονδ' ἢ πᾶσι
νεσοῖται δὲ μὲν· ὅ τὰς τῶν μιν, ἀλλὰ προφανές, ὅτι καὶ τὸ ἀρ-
θρον λέγει· καὶ σαφές ὅτι τὸ γῆμα ὅστις ἡσεν τὸ ἀσύστατον τὸ λό-
γος· γενικῶς γὰρ ὅστις, ὅς ἀν' ἐλθὼν τὸ ἀρ' ὧν· τὸ μὲν γοι, οἱ δὲ δύν-
οσιόπελοι, αὐτὸ μόνον τὴν πᾶσιν ἐν ἡλίται· ἐλθὼν δὲ τὰ φιλ' συμ-
τάξεως, ἀπολογίαν τοῦ τῶν· τὰ ἐπὶ μετρίῳ μὲν ἐκ προῦ φησὶ
τὸς ἐστὶ πλήθους ἐν γνώσει παρ' ὧν λαμβανομένη· εἴγε τὸ μέρος
τῶν πρὸς τὴν ἀδύση· καὶ ἐλθὼν πρὸς τὸ ὅλον τὴν ἀπὸ τῶν· ἀνάγ-
κη ἐν ἐστὶ προσγίνεσθαι τὸ ἀρ' ὧν τῷ ἐμπεριληπτικῶ τὸν μέρος·
ἵνα τὴν προῦ φησὶ γινώσκων δηλώσῃ· ὅς δὲ καὶ ἐκ παρ' ὧν μέ-
ν· ὡς τὰ καλόμενα πληθυντικῶν ἀδύση· ὅντα τὰ
ἀειθμῇ, προσδιδάσκονται ὅ μόνον ἐλθὼν τὴν πρὸς τῶν τῷ ἀειθμῇ.

φίρε γὰρ οὕτω φάναι, φίλων πέντε ἐλθόντων, φίλων δέκα ἐλθόν-
των, ἀλλὰ οὐκ ἔτι τὴν ῥαυτὴν σιωπάζειν· καὶ εἰ μὴ κινεῖται αἰσθμῶ,
ἀλλ' ἐν τῇ ἐπέλαττον ἐπαριθμῶν· εἰ γὰρ τὰ ἐπιμεριζόμενα
ἐλάττον αἰετὶ τῶν ὁλῶν, φανερόν ὅτι τὸ τῶν φίλων καθεστῆκε πλε-
ον· οἱ μὲν, εἰσὶν ἀγαθοὶ· οἱ δὲ, φαῦλοι· ἐν γὰρ πάλιν τὰ φίλ συωπάζ-
ει ὡς τις ἀφίλοι, οὐ μᾶλλον τὸ φίλοι ἐλάττω ὅτι τὸ φίλων· ἢ πρὶν
τὸ ἐναντίον προφαρμῶν οὐσῶν τῷ τοιούτων σιωπάζειν, οἱ οὐκ οὐκ
τινὲς καὶ μὴ παραλάβωσι τὸν λόγον, διασώζην τὰ φίλ συωπάζει.
οὗτοι δὲ ὁμοιόν τι πείσονται ῥίσι ἐκ τριβῆς τὰ χήματα τῶν λέξε-
ων· ἀλλὰ φησὶν· ἐμὴν ἐκ δυνάμειος τῇ κτλ· παρὰ δὲ τὴν τῶν ἐλλήνων,
καὶ φίλ συωπάζει πο μὲν ἐν αὐτοῖς ἀναλογίας· οἱσ' παρακολο-
θεῖ τὸ εἶδα μαρτυρεῖται χήμα, μὴ δυνάμεως διορθῶν τὸ ἀμάρτη-
μα· διὰ τὴν τῶν ἀκολοθεῖσαν αὐτοῖς ἀπειρίαν· καθάπερ δὲ πάλιν
πολλὸς ὅστις ἡ ἀρχὴ τῆς φίλ κτλ τὸν ἐλληνισμὸν παρὰ δὲ τὴν κατὰ
θεῶν μὲν τὴν τῶν ποιημάτων ἀνάγνωσιν, τὴν τε ἀνὰ χεῖρα ὁμι-
λίαν, ἢ ἐπὶ ἐπικρίνουσα τὴν τῶν ἀρχαίων θεῶν τῶν ὀνομά-
των, τὸν αὐτὸν δὲ τὸν πόνον καὶ ἢ προλεφμὴν ζήτησις φίλ καταμνη-
τηρος, τὰ ὅπως δὴ τὸν τε διαπεσόντ' ἐν λόγῳ κατορθώσεται· ἢ δὲ μὲν
τὴν καὶ τὴν τῇ κατὰ παρὰ δὲ τὴν ἐνδεσλμὴν ἔχει προφορὰν· τῇ
μὲν, διασώζοντων, εἰ τὸ εἶρηκας ἐλληνικόν, ἢ περ εἶρηκας διὰ τὸ εἶ-
ῶς τινὲς ἀποφαίνον· ἐρμεί δὲ ἀφ' ὅθεν, τὸ λόγου αἰγῶν τὴν
διὰ τὸ ἢ γραφίω· καὶ φαίνεται ὅτι ἢ τὸ λόγου σιωπάζει, τὸ ἐν κα-
κίᾳ εἰρημένον παρὰ τριῶν· τοιούτων δὲ πάλιν· παρὰ κολοθεῖ-
σαι, καὶ πρὶν τὴν προκλμὴν τῇ τῆς δὲ· ἀμειβαλλομένων γὰρ τινῶν,
τὰ τὸ λόγου ἐγγερόμενα μετὰ τινος φυσικῆς τῶν ἀκολοθεῖσαι· ἀπ-
σῆσαι τὸ εἶδον φίλ σιωπάζει· αἴσως τε εἰδείξαμεν, ὡς οὐ πᾶσα γε-
νικὴ τὸ ἀρθρον ἀπαίτει· εἰδὲ ἐν τῇ προλεφμὴν σιωπάζει, εἴπω-
τε ποιητικῇ ἀδείᾳ ὁ ἀρτου μὲν τὸ καὶ πλεονάζει καὶ ἐλλεί-
πειν, παρὰ λέπει τι τῶν τοιούτων, τὸ ἀντιπαρὰ τὴν γε-
μένον τοῦ λόγου παρὰ σῆσαι καὶ τὸ λεῖπον καὶ τὸ πλεο-
νάζει· Φέρε γὰρ πάντα τὰ τῆς τοιαύτης σιωπάζει ὡς τινὰ

13
„τῶν λαμβάνειν· αἴμοι δὲ τὰ τῆς πτελέας· ἀλλοι μὲν ἔα θεοί τε·
„ἀλλοι μὲν χαλκῶ· αἴμοι μὲν γὰρ πάντες ὅσοι θεοὶ εἰσὶν Ὀλύμπῳ·
„ἢ δὲ πολλοὺς μὲν ἔασεν· ἀλλοι μοι δοκέοισι πλεονότεροι ἐμμέναι ἰω-
ποῖ· ἄλλος δὲ νῆος ἡσὶν δὲ μετὰ καὶ ἐπὶ ἁλῶν πλεῖστον· πότερον
ἐλλείπει τῇ τῶν ἀρθρων τῶν ἀθέσει, ἢ ἐντελής ὅστις· καὶ πότερον ἀ-
παντα τὰ τοιαῦτα, ἢ τινὰ αὐτῶν· οὐχ ὅτι ἀρχὴς ὁ λόγος· ἀρ-
αὐτῶν μὲν τὸ λεῖπον· οὐ πλεονάζον δὲ ἐν τῇ μὴ διορθῶν· ἢ ἐκείνο
ἀποδείξει ὅτι, τὸ ἀναμείναι τὴν ζηνόδοτον γραφίω, ἐν τῇ, ὧς μοι
μὲν ἔα θεοί τε· καὶ σαφές ὅτι ἐκεί πάλιν οὐ προσίστομεν· ὅτι δὲ
ὁ ζηνόδοτος· αἴμοι δὲ τὰ τῆς πτελέας· αἴμα τὰ τοιαῦτα
παρὰ δὲ, παρὰ κλμὴν μᾶλλον παρὰ χοντὰ ἢ παρὰ δὲ τὴν πραγμα-
των, πάντοτε οὖν τὸ ἀλλοι σιωπάζει τὸ ἀρθρον· ἢ νῆος κατὰ τῇ
ρουμὴν πλήθους ὅλον ὅστις ἐμπεριληπτικόν· τὴν τε διαίρεσιν πάλ-
ιν μερικὴν ποιεῖται· οὐ γὰρ τῇ δὲ ἔχον, οὐ πάντως ἔξεται τὸ ἀρθρον
τῶν λαμβανόμενον· ἐκείτω δὲ ὑποδείγματα φίλ μὲν κατὰ τὸ εἶ-
δος προφορᾶς, τὰ δὲ· Οἱ μὲν ἀλλοι ἐλληνες δασυνοῦσι τὰ ἐν τῇ
λέξεφων ἔντα· αἰολεῖς δὲ μόνοι φιλοῦσι· Τμήμα γὰρ τῶν ἐλλή-
νων οἱ αἰολεῖς· καὶ εἰ τῇ δὲ τῆς μᾶλλον ἀποφαίροισι· Οἱ μὲν
ἀλλοι δωριεῖς τῆς οὐσίας τὸ δὲ Λάκωνες δὲ καὶ εἰς σ' μεταβάλλουσιν
Πάλιν γὰρ ἐμπερικτικὸν γέγονε πλεῖστον, τῶν ὑποτιμνομένων
δωριέων· Ὁ αὐτὸς λόγος παρὰ κολοθεῖσαι κατὰ τὴν παρὰ οὐ-
σαν ἐφοδὸν ἐπὶ πάντων τῶν τοιούτων· Τὸ ἢ ἔτερε, αἴμοις ἀνοῖς
ὁμίλῃ, μὴ ῥίσι περὶ τῶν φωνῶν· ἢ δὲ γενῶν τὸ, ἀλλοι, πάντων ἀνῶν
περικτικόν ὅστις· αἴμοι μὲν ἔα χαρίζονται ἡμῖν· σὺ ἢ ἀπροσφαρῆ
αἴσος ὑβρίζει μὴ ἡμᾶς, ὅτι μία ἢ ἀνάγκη προσνέμεν τὸ ἀρθρον· ὁ
ποῦ γε καὶ ἐν τῇ ὅστις ἢ φράσις καὶ ἢ παρὰ δὲ τῆς· ἢ μέντοι προκλ-
μένη ἀσυνέπεια εἰδὲ χαρὶ ἀρθρον λέγοιτο, αἴμοι μὲν ἐλληνες δασύνοισι
τὰ φωνήεντα· αἰολεῖς ἢ ἔδαμῶς· τὰ τῇ γούτῃ τῇ ἐφόδῳ δασύνοισι
τὸ, τῶν ποιητικῶν ἐμπερικτικὸν καθεστῶς θεῶν καὶ ἀνθρώπων
τὸ, ἀλλοι καὶ ἐπιμερίζομενον εἰς τὸν δὲ ἀπαίτησις τὸ ἀρθρον· ὅτι μὴν
„τὸ ἀλλοι μοι δοκέοισι πλεονότεροι ἐμμέναι ἰωποῖ· ἢ γὰρ τῇ δὲ χδ

λης δὲ πῶς οὐκ ἐμφανίζεται κτήσις, ἢ διὰ μόνης γλῶσσης.
ἢ τοσαῦτα περὶ τῶν αἰσιν παρὰ τῶν ἄρθρων τοῖς πῶτικοις.
ἐξ ἧς χωρητέον καὶ ἐπὶ τὰ ἀλυσσάτωρ μορῖα τῶν συντάξιν τῶν
ἄρθρων παρὰ δὲ ξαυθῶν.

15. ὍΤΙ ΤΟ Ἀλλήλων ἀπαράδεκτον ἄρθρον.

Ἀνέκτικτον δὲ τὸ ἀλλήλων εἰς ἄρθρον παρὰ θεοῖν καὶ προφανέσθιν
ἐκ τῆς παρὰ πᾶσι χησεως καὶ τοῦ συμπαρεπομένου λόγου. με-
τὰ ῥήματα γὰρ διαβατὴν προσώπων παρὰ θεοῖν σημαίνει. ἀλ-
λήλους τρώσῃ τε. ἀλλήλους δὲ λήϊσιν. ἀλλήλων ἀλείνοντες βί-
βλια σονόεντα. αἱ δὲ τοιαῦται συντάξεις ἐν ὁρθῇ καὶ πλάγιᾳ πῶ-
σει νοοῦνται. ὅτι δὲ τὸ προκείμενον ὄνομα, ἐπὶ ὁρθῇ καὶ πλάγιᾳ
ἄλλοι γὰρ ἄλλων καὶ ἄλλοι ἄλλοις καὶ ἄλλοι ἄλλοις. Ὁ ποτί-
ρα οὖν πῶς ἐπειδὴν προσέλθῃ τὸ ἄρθρον, ἀλλὰ τὰ μνηλόγητα
παρέξῃ. εἰ γὰρ τῇ λεγόμενῃ ὁρθῇ, τὸ ἐκείνου τῆς πλαγίας ὁ πα-
ρὰ δέξεται. καὶ εἰ τῇ τῆς πλαγίας, τὸ ἐκείνου τῆς ὁρθῆς ἀντι-
κείσεται. καὶ γὰρ ὄνομα τι δύο προτακτικά ἄρθρα, συντάξιν αὐ-
τῶν καὶ ἄλλως ἢ συντάξιν ἀνέκτικτος ἐγγύς.

16. ὍΜΟΙΩΣ Ὅτι καὶ τὸ ἀμφοτέροι.

Ὅμοιως ἀνέκτικτον τὸ ἄρθρον πρὸς συντάξιν τῶν ἀμφοτέ-
ροι. καὶ τῆς φύσεως τὸ τοιοῦτον ἀπαρρηθῆς, ὡς συμπαρεπο-
μένη λόγου. Ἐξ οὗ δείκνυται ὡς οὐ ταυτὸν ὅτι τὸ δύο, τὸ ἀμ-
φοτέροι. Εἰ γὰρ κατὰ τὸν δέοντα λόγον τῶν δύο καὶ τὸ ἄρθρον
προτίθεται. καθὼ καὶ ἡς ἐξ ἧς ἀπασίν ἀριθμοῖς. ὅ μὲν τῶν προ-
κείμενων μορίων. Ἔστι δὲ αἰτία ἡδε. ἐπὶ δὲ αὐτῶν ἐννοημένης τῆς
ἀμφοτέρῃ παρὰ λαμβάνει. Ἔστι οὖν φάναι, δύο ἀνὸς τρεῖς χροῖσιν.
ὡς αὖ τὸ δύο πρῶτον ἰδῶσιν τὴν κατὰ τὸ ἀνὸν ὑπαγορεύοντες. ὅ-
τι ἀμφοτέροι δηλοῦντες, τὴν πάλαι ἰδῶσιν. καὶ τὸν ὅτι δὲ τὸ πρὸς
θεῖναι μετὰ τὴν τὸ δύο συντάξιν πρὸ τῶν ἀρῶν τὸ ἄρθρον. δύο οἱ ἀν-
θρώποι τρεῖς χροῖσιν. πρώτη γὰρ ἡ ἀφῆγησις. ἢ δὲ πρόωσις τῶν
ἄρθρων ἐδείχθη ἀναπολόγου τὰ προδεδηλωμένα. Μετὰ
μὲν τοῖς ἀμφοτέροι, ἀμφοτέροι οἱ ἄνθρωποι τρεῖς χροῖσιν. ἀμ-

φοτέροι οἱ αἱ τοῖς τρεῖς χροῖσιν προέγνωτο γὰρ ἢ τὸ ἀμφοτέροι δύας
ἢ διὰ τὸν τοῦ ἀνέκτικτος ἢ τὸ ἄρθρον παρὰ θεοῖς ἀναποληθεῖσα
ἢ τὸ δύο συντάξιν, δεκτικὴ γίνεται τῶν ἄρθρων οἱ δύο ἄνθρω-
ποι τρεῖς χροῖσιν. προὔψον οὖν ὅτι ἢ τὸ ἀμφοτέροι συντάξιν τὸ ἢ-
χρησον τὸ ἄρθρον ὑπαγορεύουσα ὡς περὶ αὐτῆς, τὴν τούτου συντά-
ξιν ἀπεώσατο. Τὸ γὰρ ἀμφοτέροι μέμασαν πολεμίζῃν ἢ δὲ
μάχεσθαι, κατηγορεῖ τῶν ἐννοημένων, διὰ τῶν προκείμενων λόγων.
λέγου δὲ ἔκτορος καὶ Ἀλεξάνδρου. ἐξέστυτο φαίδιμος ἔκτωρ.
καὶ τῶν δᾶμα, καὶ ἀδελφός. οὐλέ ληθέμεν ἢ ὑπαρτιλὴ τῶν ῥή-
μάτων συντάξιν, παρὰ δεχόμενα τὸν ἀμφοτέροι τὰ συ-
νόντα ὀνόματα, χωρὶς ἄρθρων. ἀμφοτέροι αἱ τοῖς εἰσίν. ἀμφοτέ-
ροι ἄνθρωποι εἰσίν. ἀμφοτέροι γραμματικοὶ ὀνομάζονται.
Καθὼ ὑπέλεγον μὲν τοῖς διὰ τὸν ἀμφοτέροι. Τὸ δὲ περὶ γε-
νημόν ταύτην ἢ παρὰ τὴν συντάξιν ἀφῆται. ὡς ἐν τοῖς ἐξῆς
τὸ τοιοῦτον ἀκριβέστερον φανήσεται.

16. ὍΜΟΙΩΣ Ὅτι καὶ αἱ κλητικαὶ ἀνέκτικτοι εἰς
ἄρθρων παρὰ θεοῖν.

ΜΕΤΑ Μέντοι τὰς εἰρημόρας συντάξιν τῶν ἄρθρων ἀκολουθῶς
σκεπήειον, εἰ καὶ αἱ κλητικαὶ τῶν ὀνομάτων κατὰ τὴν κοινὴν δό-
ξαν δεκτικαὶ εἰσίν ἄρθρων. διασολῶ γὰρ ὅτι αὐτῶν φησὶ γίνεσθαι
τῶν συνεμπιπουσῶν ὡς τῶν τε καὶ ἐκκλητικῆς. Ὁ θεῶν ὡθέων.
ὁ ἐλικῶν, ὡ ἐλικῶν. εἰ γοῦν καὶ φωναὶ ἐκκαταγένησαν τὸ ὄνομα-
των κατὰ τὴν ἐθνικὴν ἔθος, πάλιν ἢ παρὰ θεοῖς τὸν ἄρθρον τὸ ἡμῶν
δελέξῃ. κλητικῆς μὲν γὰρ ὅτι τὸ θύεσα. ἀλλ' ὅτι πῶς προλαμ-
βάνει τὸ ὁ ἄρθρον τῶν τῆς καὶ τῶν ὡθέων τυγ-
χάνει. ἀτὰρ ὁ αὐτὸς οὐδέποτε μένονι λίπε. Καὶ εἰ ὡθέας εἴη,
πάλιν ἢ παρὰ θεοῖς τὸν ἄρθρον ἐκκλητικῶν συντάξιν ἀποτελεῖ.
Ὁ φίλτατος. καὶ ἐπὶ ὧ φίλος. οὐσε γέολπα. διατίθεται τὸ πα-
ρὰ Μένανδρον ὡς λάχης λάχης. πότιρον ἐν ἡμαρτί ὅτι τῶν προ-
κειμένων, ἢ δέοντως μετὰ τὸν ἄρθρον καὶ τὴν πῶσιν ἐκ τῆς κλη-
τικῆς καὶ ἐστὶν εἰς τὸ τοιοῦτον πᾶν πολλὰ παρὰ θεοῖς.

ὅτι ἀκούουσι τὰ ἀρθρα κατὰ τῶν ὧν, καὶ ὅτι
τὸ ὦ ἐκ ἀρθρὸν ὄντι.

Ὁ ΜΕΝ οὖν Τρύφων ἐκ τῶν παρὰ ποταμῶν τῆς Φωνῆς, ὡς ὅτι κατὰ
πολλὰ ἀφ' ἑωσά φησι ἀκολουθῆσαι τῶν ἀρθρων, περὶ γράφει τὸ μό-
ριον τοῦ τοῦ δέας· ἀλλὰ καὶ ἐπὶ διὰ φησι ἐννοίας ἐν οἷς τὰ μὲν αἶμα
ἀρθρα τὴν ἐν τρίτοις προσώποις συντάξιν ἀνεδέχεται· τὸ δὲ ὦ, τὸ
ἐν δευτέροις· ἄπειρ' ἀπὸ τῆς ἀρσενικῆς εἰς τὸ κοινὸν φησὶ δέξιν προ-
αγόμενος· καὶ πρὸς μὲν τὸν ἀπὸ τῆς Φωνῆς λόγον φησὶ, μὴ
δεῖν τὰ ἀρθρα ἐν ἀκολουθίᾳ εἶναι, ἀλλὰ ὅτι καὶ ἄλλα πολλὰ ἀνα-
κούουσι κατὰ τῶν ὧν, καὶ τὰ συνόντα γλῶσσι οὐκ ὁ λόγος τε γί-
νεται μιᾷ φωνῇ καὶ κλίνας τῶν ἀρθρων· ἵνα μὴ ἐν μιᾷ λέξει μέρος λό-
γου καταχωρίζεται. Ἐρὸς δὲ τὸν ἀπὸ τῆς ἐννοίας λόγον, ὡς ὅτι
ἐν τρίτῳ προσώπῳ καταγίνεται τὸ ὦ, ἐκείνῳ φησὶν· ὡς οὐδὲ ἡ κλη-
τικὴ ὀνομασίη· ἐπεὶ δὲ πρὸς δευτέρον προσώπον τῶν ἄλλων τῶν
σειων τὴν ἐν τρίτοις προσώποις συντάξιν ποιουμένων, καὶ εἰ ἀπὸ μὴ
φαῖνον τὴν κλητικὴν ὀνομασίαν μὴ παραδέχεται. Ἀπὸ μὴ φαῖνον
ἀρα τὸ τῆς κλητικῆς ἀρθρον μὴ φάναι ἀρθρῶν. Ὅτι συντάξιν τὴν
πρὸς τὸ δευτέρον προσώπον ποιεῖται. Ἀλλ' ἐστὶ καὶ πρὸς ταῦτα
φάναι, ὡς τὸ πρῶτον οὐκ ἀληθὲς, τὸ, μὴ ἐν ἀκολουθίᾳ εἶναι τὰ
ἀρθρα· ἐν γὰρ τῇ δευτέρῃ ἀκολουθίᾳ καταγίνεται· αὐτὸ μὲν
μορ, τῆς εὐθείας ἐμπροσθεν γλῶσσος· ἀλλ' ὅτι ὀφείλει καὶ ἐν
ἀκολουθίᾳ εἶναι, δὴλον ἐκ τούτου ἐν τῇ αὐτῇ αὐτὸ τοῖς κατὰ ἀκο-
λουθίαν τῶν πτωχοῖς· καὶ ἐν ἐκ τούτου συνελεύεται τῇ γούτων
ἀκολουθίᾳ κλίσει· ἐπεὶ πῶς ἀν' ἀρθρον γλῶσσι το· ἀλλ' ὅτι ἐκείνῳ
ὄντι ἀρσενικὸν, ὅτι πᾶν τὸ ἐνδέμασιν αὐτὸ, καταγίνεται· ἵνα
μὴ διὰ μιᾷς λέξεως ἀκολουθῶν, μέρος λόγου καταχωρίζεται· ὅτι
μὴ ἐν πλείονι λέξεων τὰ μέρη δὲ λόγου διακρίνεται· ἐν δὲ ἐννοίᾳ ἰδίᾳ
αὐτῇ ἐκ τούτου τῆς μὴ δῶν, καὶ τὸ μὲν λόγου ὄντα ἀκούουσι
ὅ μὴν διαφύσσεται τὸν μερισμὸν τῆς ἐννοίας, ὅτι τὴν αὐτὴν
ἰδέαν τοῦ μερισμοῦ, ἐκείνῳ ἀληθὲς. Ὡς τὰ ἐκ τῆς γλῶσσος
τῆς ἰδέας ἐννοίας, καὶ πάνυ τῆς δευτέρας ἀκολουθίας ἐχεται.

κατὰ Φωνῆν, ὡς ἐκ τῆς ὁμοφωνίας, οὐκ εἰς τὸν αὐτὸν μερι-
σμὸν καταλήφεται. Πῶς οὖν οὐ μάλλον περιγραφῆσθαι, τὸ
εἶναι ἀρθρον τὸ ὦ· ἀπονήσαν καὶ τὴν ἀκολουθίαν τῶν φωνῶν κα-
τὰ πάντα τῶν ὧν· καὶ ἐπὶ τὴν ἐννοίαν τῶν ἀρθρων. Ὑποτεμένε-
δω δὲ ὁ λόγος εἰς τὸ τοιοῦτον· ὡς οὐτε περὶ τὸ ἀκούουσι τῶν φωνῶν,
οὐτε μὲν περὶ τὸ ἀνακούουσι τὰ τοῦ λόγου παραστήσει μέρη·
ὡς δὲ πρόκειται ἐκ τῆς παρὰ ποταμῶν ἰδιότητος. Φησὶ γοῦν ὁ
Τρύφων· Καθότι κλητικὴ καὶ δευτέρου προσώπου ἡ, καὶ τὸ ὦ
ἀρθρον συνοδῶν ὄντι τῇ συνοδῇ τῇ κλητικῇ. Ἀλλὰ τὸ μὴ
ὀνομαδασώζει τὸ ἰδίον κατὰ πάντας τῶν ὧν· εἰ μὲν ἰδίον αὐτῷ πα-
ρέπεται τὸ κατὰ προσώπον ἐπὶ ἰδέαι· ὅπου καὶ ἐν πρώτῳ καὶ
δευτέρῳ παραλαμβάνεται· εἰ μὴ ὁ δυνατὸς· καὶ ἐπὶ δευτέρῳ προ-
σώπου ὁ δυνατὸς εἶ· συνοδῶν γὰρ ἐκ τῆς ἰδέας ποιότητος· ἢ γὰρ
τοῦ ἀρθρου παρὰ θεοῖς, ἐν ἰδίῳ μαρτυρεῖται τῶν τρίτων προσώπων
ἀναπόλησιν· ἐναντιώταρρ' ἀπὸ τῶν παρὰ λαμβανόμε-
νον προσώπων, ὅπου καὶ τὸ· εἰ μὴ ὄντι, προσλαμβάνον τὸ ἀρθρον
κατὰ τὸ τρίτον προσώπον, ὅτι τὴν προσλαμβάνει ἐν τῷ ἐμὲς εἶ· διὰ
τὴν πρὸς τὸ δευτέρον προσώπον συντάξιν. Εἰπερ οὖν ταῦτ' ὁ μό-
ριον παρὰ τὸ ἀδιάφορον προσώπων καὶ ἀρθρον προσλαμβάνει, καὶ
ὁ προσλαμβάνει, πῶς δὲ μάλλον καὶ τὸ τῆς φωνῆς παραλλάξαν ἐλ-
κίσσεται φησὶ τῶν ἀρθρων παρὰ θεοῖς· μάστιγας φησὶ φωνῆς ἐν δέ-
ξα μέρους διὰ φησὶ τὰ μὲν ἀκολουθῆσαι τὸ ἀκοινῶν τῶν ἀρθρων· καὶ
γούσης ἀρὰ φησὶ κλητικῇ δευτέρου προσώπου, περιαστὸν γίνεσθαι ἐν
τῷ ἀρθρῶν ὄντι. Πῶς οὖν κατελέγη πρὸς πάντων· φαῖνον ὅτι συ-
νεκδομῇ τῶν αἰώνων τῶν ὧν· ἐπεὶ τὰ ταύταις συνιδέσθαι ἀρ-
θρα, ἐκ λεῖτο, ὅτι λόγῳ συλλαβαὶ εἰ αἱ μονογράμματοι· καὶ δὲ
ἰδίον κλητικῆς τὸ ὦ·

ὅτι αἱ ἐϋθεῖαι τῶν ἀρθρων ἀρσενικαίως ἢ
τὸ τ' ἀπέβαλον, ἐκ τῶν ἐπεξήματων ὄντι.

ὉΥ ΠΑΡΕΛΚΟΝ ΔΕΣΤΙ ΔΙΔΑΦΗ ΦΩΝΗΣ ΠΑΡΑΣΤΗΣΑΙ Τὸ ἀκούου-
σαν τῶν ἄλλων, ὡς πρὸς τὴν ἀντιπαράθεσιν τοῦ ὦ· τὸ μὲν

ἐνθάδε, ὁ ἀναγκαίως, καὶ ἕτερον πάθος ἀρεδέξατο· λέγει τὴν
ἀποβολὴν τοῦ· ἐμελεῖται τὸν γένεσιν τῆς ὑποτακτικῆς· οὐ
τὸ τῆς σιωπᾶς, οὐ τὴν ἀπαίτησιν τοῦ προτακτικῆς· ὡς δεδεικται
ἐν τῷ περὶ ὑποτακτικῶν· καὶ ἐν τῷ ἐμελεῖται τοῦ λόγου ἀ-
καταμιλότερα, φαίνεται· ὅτι γὰρ καὶ τὸ σ' λέγει, σαφὲς ἐκ τῆς
τῶν αὐτῶν εἶναι κατὰ ληξιν προτακτικῶν καὶ ὑποτακτικῶν, ὅτι
τὸ ὑποτακτικὸν ὅς· καθότι, καὶ ἐπὶ τῷ, οὐ· καὶ τῷ, καὶ ὡ· καὶ τῷ.
καὶ ὅν, καὶ τὸν· σαφὲς καὶ τῷ πληθυντικῷ· τῶν οἱ πληθυντικῶν, τὰ
ἐνικᾶ, εἰς ὅς, καὶ ἐκ σιωπηρῶν· ὡς ἐπὶ τῷ χεῖροσ· καὶ τῷ
ὁμοίων· συμφανὲς δὲ καὶ τῷ πλαγίῳ πῶσων· εἴ γε ἀπασαι αἱ
τοιαῦται, τῷ εἰς ὅς διδῶν εἰσι· καὶ ἐπὶ τῷ δισυλλabicῷ διαίρεσις, κα-
τὰ ἐνικὴν· λέγει ἐπὶ τῷ τοῖο· ὡς καλοῖο· θηλυκοῦ τῷ τῷ.
Γάλιν γὰρ τοῖς εἰς ὅς λήξιν τὸ τοιοῦτον γένος παρὰ κείναι· οὐ γὰρ
εἰς ἡ' ἐληξεν, εἰ μὴ σιωπᾶς εἴη· καὶ τῷ τ· καθότι καὶ τῷ νοη-
τῶς, τὸ νοητὸν παρὰ κείναι· Ἰδοὺ καὶ τὸ λείπον τ' ἀνελήρωσε τὸ
δωριον ἔθος· προτί· λέγουσι· φαντί· τοῖς ἀνθρώποι· τὰ ἰωναῖκες·
οὐκ ἀπιδάνως· ἡ γὰρ διάλεκτος κατὰ πικρὸς ἐπὶ τῷ τ· χεῖ-
σιν· προτί· λέγουσι· φαντί· πέφυτι· τῷ· ἄλλα μύρια· εἴ γὰρ ἐκ με-
ταπῶσως ὅτι τὰ τῆς χεῖσεως, πολλῷ μάλλον ἐφελκύσεται τὸ
λείπον· σαφὲς καὶ τῷ πνύματος· οὐ γὰρ ἄλλως διασπύεται τὰ
ἄρθρα, εἰ μὴ ἀποβάλλῃ τὸ τ· ἔστι πῶσας καὶ τῷ ἔδε-
ρου ἀρξάμενος μὲν ἀπὸ τῷ τ· Λήξαντες δὲ εἰς ὅ· καθὼ ἀπῆται
ὁ παρασηματισμός, τῷ εἰς ὅς ληγόντων ἀρσενικῶν· καὶ φαίνεται
ὅτι εἰς ἐμφανισμὸν τῷ συγκεχυμένου γένους κατὰ τὰς τοιαύ-
τας αἰτίας, τὸ πάθος οὐκ ἀπῆσαν ἐγγύς· αἱ γὰρ ἀντωνυ-
μίαι οὐ βοηθοῦνται τῷ τῷ ἄρθρου παρὰ κείναι, ἐμὴ μῆσαν· κατὰ
τὸ οὐδέτερον τὸ λήξιν τῷ ἄρθρῳ· ἐκείνο· ἴδω· ἐκ τῷ σιωπηρῶ
μὲν τούτων· ὅτι φανερὸν αὐτό· Ἀναλογώτερον οὐκ ὁ ἀπῆτος ἀ-
ποδοῖ τὸ ἄρθρον τῷ ἀντωνυμίας, ἀπὸ πλήρως τὸ εἰς παρολκὴν
πᾶσι παρὰ λαμβανόμενον ἐν τῷ τῷ· ἔστι οὐκ ἐκείνο φα-
ναι· ὅτι διόσων συνάγεται λόγον ἢ ἀκολῶθια, τῷ ἄρθρων δια-

17
σούτων ἀντισητεῖ ἡ τῷ τῷ φωνῇ· εἰ αἱ ἐγγελλίσεις τῷ ἄρθρων μι-
μοῦνται τῷ ἐν τοῖς ὀνόμασι κλίσιν, λελητικὴ δὲ οὐδέποτε πλεί-
ονι χρόνῳ χεῖται διθείας, πῶς τὸ πλεόνδ' ἐστὶ τῷ· τὶ γὰρ μάλ-
λον οὐκ εἰς ὅ ἐληξεν· ὡς πρὸς ἀκολῶθιαν γενικῆς τῷ τῷ· καὶ
αἰτιατικῆς τῷ τῷ· καὶ ἐν θηλυκοῖς τε, διατὶ οὐχ ὁμοφωρεῖ ἡ
ἐνθεῖα τῇ κλητικῇ· καὶ ἐπὶ ἐν οὐδέτεροις, πῶς οὐ κατὰ τῷ
πληθυντικῷ προφορὰν αἱ ἐνθεῖαι τὰς κλητικαῖς ὁμοφωρεῖ-
σιν· ὅτι ἐπὶ παντὸς πτωτικοῦ παρὰ κείναι τῷ σιωπᾶ-
χοντος λελητικῷ· πῶς διασπύμενων τῷ δ' ἐχά τῷ τ' ἐκφε-
ρομένων ἀρθρων, αὐτὸ τῷ λούται· πῶς δ' οὐχ ὁμοφωρεῖ τὰς
ἐνθεῖας· οὐ γὰρ ἀνέφικτον τὸ τῷ εἰς ὅς εἰαν τὰς, καθότι ἐ-
ναι τῷ συλλαβῶν· τὶ δὲ, εἰ περιπαταὶ οὐκ ἐνεκλίθη κατὰ τὰς
αἰολικὰς ἀναγνώσεις ὑπερσάρχον· καθὼ καὶ τὰ ἄλλα τῷ πε-
ριπαρμένων ἀρθρων· ἡ ἐν ὑπονοίᾳ καὶ αὐτὸς οὐκ εἴχ' ὁ μόριον·
διατὶ οὐκ ἀπὸ τῷ τ' ἡρξάτο, ὡς τὰ ἄλλα τῷ προτακτικῶν· οὐ
γὰρ ἀφορμὴ τῷ ἀποβολῆς τῷ τ', διότι ὑποτακτικὸν οὐκ εἴχ'·
ἡ καθότι οὐδὲ προτακτικὸν ἄρθρον ὅτι· πρὸς τῷ συνέμπτωσιν
τῷ γεννῶν φησὶ τῷ τῷ· μὴ δὲ τὸ τῷ ἄρθρον χεῖ παρὰ κείναι,
ὅτι τριγένης· εἰ δὲ τὸ τῷ ἄρθρον, καὶ τὸ τῷ ἄρθρον· τῷ αὐτῷ
σύμπτωσιν παρὰ κείναι μὲν· λεληδὲς δὲ τὸ τοιοῦτον· πάντων γὰρ
ἄρθρων τῷ, τῷ διατὶ τῷ συνέμπτωσις· εἴ γε συναπῶς χεῖ τῷ
πρὸς ὃ ἡρτῆται· μέμνηται γὰρ τῷ τῷ φίλων· μουσῶν· λεληδὲς·
καὶ χεῖ τῷ πᾶσι συνέμπτωσις ἐνθ'· μίμημά ἐστι ὀνομαστικῆς
σύμπτωσως, λεληδὲς γένι· καὶ ἐν γήματι κατὰ γένιται, ὡς ἐν
τῷ μὰ τῷ θεῷ· ὁμοιον γὰρ ὅτι τῷ λεληδὲς μὲν· καὶ τοσού-
τω μάλλον ἐπιτέταται τὸ ἄρθρον εἶναι· καὶ εἰ τὸ τῷ τῷ ἀλη-
θὲς λεληδὲς πλεονέκεται τὸ τῷ· κατὰ μηδὲνα τῷ τῷ συνέμ-
πτωσιν ὀνομαστικῷ ἀναδεδεγμένον· τὰ μετὰ διαφόρου ἀειθ-
μῶν καὶ διαφόρων γένους συμφερόμενα, ἄρθρα μὲν οὐδέποτε τῷ τῷ·
ἀκλιτα δὲ μόρια· ἐνθεῖαι· ἐπὶ γένεσιν· καὶ προθέσεις· καὶ
σαφὲς ὅτι τῷ τῷ ἐνθεῖαι οὐ πρόθεσις, ἐν τούτῳ ἐπὶ γένεσιν κλη-

πικόν ἀκλινῶν· ἀλλὰ διὰ τὴν συμφέρεται ὁνόματι· ὅτι ἡ ληϊτικὴ
ἐπιφθίμια· ὡς τὰ ὁμοτικὰ· λέγω, τὸ νῆ ἢ μα· ἢ αἰτιατικῇ πτώ-
σει· καὶ ὁ πάντως ἀρθρα· ὧν καὶ ἡ συντάξις, ἐπὶ τὰ συγκεχυμέ-
να τῶ συντείνῃ· πάντῃ γὰρ ἀριθμῶν συμφέρεται· πάντῃ γέ-
νη· δείξομεν τε ὡς καὶ ἡ σύνδεσμοι ἐπὶ πτώσει· φέρονται διαφό-
ρους· ἐνεκεν Ἀπολλωνίου· ἐνεκεν Διονυσίου· ἐνεκεν μῆς· ἐπειδὴ
Ἀλκιβίου· καὶ ὁ τοῦτο ὁ βλαβερόν φησι πτώσεως· ἀλλ' ὅτι ἐ-
πιδέξεται τὸν ἐνέλεα συνδέσμον· ὅκ' ἀρα παρὰ τὰς βλαβερούς
συντάξεως ἀποδείσσεται τὰ μόρια φησὶ ἐννοίας·

14 ὍΜΟΙΩΣ ὅτι τὰ ΠΕΥΣΤΙΚΑ ΤῶΝ ὈΝΟ-
μάτων ὁ προσλαμβάνει ἀρθροῖς.

Ὅμοιως δὲ καὶ τὰ πευστικά ὀνόματα ἀπαράδεικτα ὄντι, φησὶ τῶν ἀρ-
θρων παραθέσεως· ἐπεὶ ἂν μὲν ἐμφανίζῃ πρόσωπον προδεδηλω-
μένον· ἂν δὲ ἐν ἀγνοίᾳ καθέστηκε πρόσωπον· καθάπερ καὶ ἐν ῥίσι
προκείμενοις ἐδείχθη·

15 ὅτι ἀναγκαίως ἡ ΔΑΣΕΙΑ ΠΡΟ-
ΤΟΥ Γ' ἐπὶ τῶν τοιού-
των ἐνεχέσθω· καὶ ὅτι ἐν τῷ
ὁρεῖ τὸ ὅκ' ἀρθρον ἔσθ'.

Οὐχ ἔν οἰήσεται τις ἐν τῷ ὁρεῖ ἀρθρον εἶναι τὸ ὅκ'· ἐκτε φησὶ φωνῆς
καθὸ δασιεύεται, οὐ δύναμιν τούτῳ δασιεύεται· προ τοῦ π',
καὶ ἡ αἰτία ἐπὶ τῇ ἀναφάρεται ἢ συντάξις πρόσωπον αὐτοῦ·
ἐν τῷ ὁρεῖ ὅστις δὲ θίων, τοῦτο ὅστις καὶ ὁ τρύφων· ἀλλ' ἐστὶ γὰρ
τὸ τοῦτον φάναι, ὅτι οὐ τῷ, ὁρεῖ τὸ ὅκ' προσήλθεν· ἀλλ' ἐστὶν ἀ-
πολλοῦ ἐν μέρος λόγου τὸ ὁρεῖ· σημαίνει, οὐ τῷ ἐν ῥίσι ἀρ-
θροῖς ἀναφορὰν, ὡς φησὶ ὁ ἀνθρωπος παρεγένετο· ὁ ἴσως
ἐστὶ φησὶ ἐπὶ τῇ ἐξωσμένη κατὰ τὴν ἰδίαν ποιότητα τὸ τοῦ
οἴον παραλαμβάνεται· ἢ γὰρ μὴ διὰ τὸ ὁρεῖ ἀναπόλησις,
ὁμοιωματικῶς ἀνταπόδοσιν ζητεῖ, καθάπερ ἐπὶ τῷ οἴος· τὰν
τὸ παρακολουθεῖ κατὰ τὸν ὅστις καὶ ἡ λήκος· ὅν γὰρ δὴ τὸ καὶ
τὸ τῷ τῶν ἀρθρων ἐννοία, τίς ὄντι· ἀδικοφύως οὐν πάλιν τὰ

16 ἀνταποδοδόμενα τοῦτο ὅστις ἀπὸ τῶν καὶ τ' ἀρχομένων·
καὶ γὰρ οὐ τὸ φησὶ οἴος ὅστις τῷ τῶν τοῦτο ὅστις καὶ θίων· τὸ αὐ-
τὸ ἡ αἰτία τῶν ὅστις καὶ ὁ ὅστις· καὶ τῶν ὁμοίων· καὶ τὰ παρεπό-
μενα δὲ γέννη· καὶ ἐπὶ αἰπώσεως καὶ οἱ αἰσθητοί, ἐμφανὲς ἐνδείκνυν-
ται, τὸ μὴ τὰ τοιαῦτα ἀρθρα εἶναι· συγκλίνεται γὰρ τοῖς πτω-
τικοῖς τὰ ἀρθρα· πῶς οὐν ὁποῖον· καὶ ὁρεῖ καὶ ὁποῖον· κατὰ
μέρος ἀμείβεται ὁ ἴσως καὶ ἡ ἴσως· πῶς οὐν ὁρεῖς ἐπὶ ὁρεῖ,
τοῖς μὲν γὰρ ὁνόμασιν ἐπὶ τῷ καὶ τὸ γένος ἐπιλοινῶν· οὐ μὴν
τοῖς ἀρθροῖς· φησὶ οἱ ἴσως καὶ τὸν ἴσως· πῶς οὐν φα-
μὲν ὁποῖον ὁποῖον· ἀλλ' οὐδὲν συνδέσει τις ὑπολάβοι τὸ ἀρ-
θρον· καθὸ τὰ ἀρθρα οὐ συντίθενται· ἀλλ' ἐκ συντείνῃ, ἐπὶ
φησὶ τοῦτο συνδέσεως ἀδυνατεῖ· εἰ γὰρ εἰδείξαι μὲν τὰ πῶς-
ματα μαχόμενα, τῇ τῶν ἀρθρων ἐννοία· ὅτι ἡ αἰτία φωνῆς
παραστήσασθαι τὰ τὰ παρεξωόμενα ἢ προπερισώμενα, συν-
δέσειν ἀναδείξαι μὲν, προπερισώμενα· κοῦρος· ἀκρος· ἐπὶ-
κρος· δούλος· ἀδούλος· πόρος· ἀπρος· πλησίος· παραπλησίος·
πῶς οὐν ὁρεῖς φησὶ καὶ ὁποῖον· ἀλλὰ, καὶ τὸ γένος· εἴτε
τὰ συνδέεται πρόδηλον ἔχει τὴν κοινότητα τῶν ὀνομάτων· ὅπερ
οὐ παρέσθαι τῷ ὁποῖον καὶ ὁποῖον· ἐπὶ δὲ καὶ ἐπὶ ἐξήμασιν
ἐνικὰ ἀρθρα προτίθεται, ἐμφανίζονται γένος ἀρσενικόν· πῶς· ὁπ-
πῇ, ὁπῃ· ἀλλ' ὅς γε τοῖς τὰ τοιαῦτα ἀρθρα φάναι, ἐν τῷ καὶ
ἡ εἶναι παραδέξασθαι ἀρθρα· καθὸς οὐν πρόκειται, αἰτιαύ-
ται φωνῇ, ἀπλᾶς λέξις εἶσι, κατὰ τὰς ἀνταποδόσεις διαφο-
ρον πνεῦμα ἀπαρτοῦσαι· τὸ οἴος ἀπὸ δασείας ἤρξατο ἢ πάλιν
τὸ τοῦτον σύζυγον, ἐπὶ τῷ φωνῇ παρεστήσατο, ἐπὶ τῷ πνεύματι τὸ ἐν
τῷ φωνῇ· ἐπὶ τῷ φωνῇ παρεδέξατο τὸ φιλον ἀντίστοιχον τὸ τ-
τοῖς· καὶ ἐπὶ τὸ τοῖς· ἀρξάμενον πάλιν ἀπὸ φιλον ἀντιστοίχον, ἔχει
τὸ σύζυγον ἀρξάμενον ἀπὸ φωνῇ ἀρχόμενον, ἐπὶ τῷ πνεύματι, τῷ ὅ-
οις· διὰ τῷ ὅκ' ἢ ἰωνική μετέθεσις ὁδηγᾷ τὴν μορίων· ἐπεὶ τὰ
φιλον εἰς δασεία μετατίθεται οἱ ἰων· ἐπὶ δασεία εἰς φιλον· ὡς ὡ-
τὸ τὰ φησὶ τῷ· ἐν ταῦτα καὶ ὡς τὴν συντακτικὴν· καθὸ γὰρ τὴν

τὴν πρῶτην γένιν τοῦ
ἐγὼ ἀνέπαυσε τὸ
ἄστρον

~ΟΤΙ ΜΟΝΗ Η ΑΥΤΟΣ ΤΟ ΑΡΘΡΟΝ ΠΡΟΣΕΛΑΒΕΝ~

ἀναφοραὶ οὐκ ἐπιδέ-
χονται ἄρθρον ἢ ἀνα-
φορὴν ἀντονυμίου

С. Г. IIII

ἔχει τὸ πρόσωπον ἀντὼν μιᾶν. ὅς δ' ἢ τὴν ὀνομασίαν ἔχει. τὸ ἀν-
τωνυμία καλεῖται. ὅπως ὁμολογεῖ τὴν δέξιν τῷ ὠρισμένῳ προ-
σώπῳ. καὶ ἔτι τὴν μετέβασιν τὴν ἐπὶ τὸ δέξιον καὶ τρίτον.
τὸ δὲ ἔτερον, τῷ ὑπακουομένῳ κτήματος. ὃ κλίσιρ ποιεῖται. ἢ
εἰς τὰς πώσεις. μετέβασιν τε τὴν εἰς τὰ γένη. ἀριθμὸς τε τοὺς κα-
τὰ ἀκολουθίαν τοῖς ὀνόμασι. τὸ γὰρ ἀντωνυμικὸν πρόσωπον
ἐν γενικῇ μόνον νοούμενον, ἀκλιτὸν ὅστις εἰς τὰς πώσεις. ἢ γὰρ
πώσις. ἢ γενικὴ λέρα τεῖ τὴν κτητικὴν ἐννοίαν. διὰ τοῦτο καὶ
πάντα κτητικὰ ἀντωνυμία μετὰ τῷ κτήματι εἰς γενικὴν ἀ-
ναλύεται. καὶ φαίνεται, ὅτι αἱ μὲν πρωτότυποι, οὐ κλίνονται εἰς
τὰς πώσεις. αἱ δὲ κτητικαί, οὐκ εἰς ἄλλο τι, ἢ εἰς πώσεις καὶ εἰς
ἀριθμούς. καὶ ἐνέκα τούτων τοῖς δύο προσώποις ἰδιαμόρφα πα-
ρίσταται. τῷ μὲν ὀνομαστικῷ, τὸ ἄρθρον. τῷ δ' ἀντωνυμικῷ ἢ συ-
νήθης ἐπιτασσόμενῃ ἐπιταγματικῇ ἀντωνυμία, κατὰ μίαν πώ-
σιν τὴν γενικὴν. καὶ φανερὸν μόνῳ ἐγκεισθῆναι ἐν τῇ κτητικῇ ἀν-
τωνυμίᾳ. Ἀλλ' ἐὼν αὐτῷ χεῖρος, ὁμοικακὸν ἐμπεσεν οἴκῳ.
αὐτῷ γὰρ σφετέρῃσιν ἀπαδαλίησιν. ἢ καὶ ἐὼν αὐτῷ χεῖρος.
Ἐν δὲ ἀπαδαλίᾳ πώσεσι τὸ ἄρθρον, καθὼς ἢ τῷ κτήματι πώσις κλί-
νεται. ὃ ἐμὸς. τοῦ ἐμοῦ. τῷ ἐμῷ. Συμμεταπίπτει τε καὶ ὡς
τοῦ γένους. ἢ ἐμῇ. τὸ ἐμὸν. προφανές γ' ὅτι καὶ τὸ αὐτὸ πρόσω-
πον τοῦ κτήτορος. διάφορα δὲ τὰ κλήματα ἐν γένει. Ὁ αὐτὸς
λόγος καὶ τῷ ἀριθμῷ. ὅστις γὰρ πάλιν. εἰς μὲν ὁ κλήτωρ, πλεόν-
να δὲ τὰ κλήματα κατὰ πᾶν γένος. οἱ ἐμοί. αἱ ἐμαί. τὰ ἐμά. καὶ
ἀμφὸς ἢ τῷ ἀριθμῷ, ἢ τῷ ἀρθρῷ συαμείβεται. φέρει δὲ
πλεόντας ἐνὸς ἀγρῷ ἐπικρατεῖν. φαίης ἀνὸς ἢ μέτερος ἀγρὸς σκα-
πεται. ἢ ἄρθρον ἐνὸς μὲν πρὸς τὸ ὑπὲρ κέλευρον. κτήμα, καθὼς ἐν
πρόκειται ἐν ταῖς τοιαύταις συλλαβίσιν, δ' ὁδὸν τῷ τὴν δέξιν
φέρει. ἢ ἀντωνυμικὴν τὰ συνητώμενα ἄρθρα. Καὶ αὐτὴ δὲ
ὅστις ἀπὸ δέξις. γὰρ τὸ ὦ μὴ εἶναι ἄρθρον. καθότι προτίθεται ἑσθ' ἢ
τε δέξις καὶ φησὶ. ἢ γὰρ αὐτὰ πρὶν τε ἢ μοναδικῶς προσλαμ-
βανόντων ἢ ἄρθρα, ἢ ἔτι ἢ ἀπὸς λήπτων.

κ δ'. ΠΟΤΕ Τῆς αὐτῆς σιωπῆς ὡς οὐσης, προτίθεται
τὰ ἄρθρα, καὶ οὐ προτίθεται.
Ἦγε μὲν ὑπολοῖτο ὅτι τὰς κατὰ μίαν προφορὰν πῶτικόν,
πρὸς τὸ δέον τοῦ λόγου τὰ ἄρθρα προλήφεται. Ἰσως τρεῖς χφ.
ἢ ἐπὶ προεινωμένῳ τῷ ἴσῳ. ὁ ἴσος τρεῖς χφ. πλεόν κατέπλη-
σεν ἐνθεν φανερὸν λέγειν τὸ ἄρθρον, ἐν τῷ, ἀρτίον δέ μοι οἴω δὲ κρήμι-
δες ἐπὶ τοῖς. καθὼς περὶ ἐκείνου διαλέγεται τῷ προκατηγελέμεν.
ἐν τῷ ὕστατος ἀρτίον μήλων ἐστὶ χφ. θύραζε. τῷ κατὰ νῶτα λαβών.
εἰ γὰρ μὴ ὅπως εἴη, δ' λέγει τὸ ἄρθρον. πληρέσει γὰρ ἐκείνῳ προκεί-
σεται. τὰ ἢ μὴ λαβών ἀπὸ δέξις. Προκατελέκτο δ' καθ' ὃν
καὶ ῥὸν ἐν ἐξιάζειν ὑπὸ φησὶ κίρκης. δὴ καὶ ὁ λόγος ἐπὶ πάσης φησὶ
ἐν μᾶτων σιωπῆς ὡς. ὑποσελομένων τῷ ἴσῳ μὲν ὑπαρξίν δη-
λουμένων. ἔσω ὑπὸ δέξιματι Διονύσιος ὁ γνώριμος μου, θέλει φιλο-
λογεῖν. οὗτος ὁ ἄνθρωπος θέλει ἀναγνώσειν. καὶ ὡς τῷ ὁμοίων ὁ
αὐτὸς λόγος. Εἰ μὲν γὰρ ἐπιφύγοι τὸ γένος, τὸ καλεῖσθαι, τὰ
τοῦτο σύζυγος, ἀποσπᾶται τὸ ἄρθρον, Διονύσιος θέλει μοι γνω-
ρίμος γινώσθαι, θέλων γὰρ μαματικὸς θέλει καλεῖσθαι, πάντων λόγους.
ἔσο μὲν γὰρ τοιοῦται τὸ ἔνμα, ὑπαρξίς. τὸ δὲ ἄρθρον, τὴν γε-
νομένην οἴσιν. εἰ γὰρ προσθέσιν τις καὶ τὸ ἄρθρον. ἔτερον προσθήσει
πρὸς τὸν. ἐφ' ὃ ἐπὶ ἐνέχεται τὸ ἔνμα. ἐπεὶ τὸ ἄρθρον ἀπὸ νῆς
καρ τὸ ἔτερον, ὡς ἐν γινώσκει προῦ φεσώσῃ. Διονύσιος ὁ γνώ-
ριμος καὶ θέλει γινώσθαι φιλόσοφος. προφανές γὰρ πάλιν, ὅτι εἰ
τὸ ἄρθρον τὸς ὑφέλοι, ἀκατάλληλον τὸ γὰρ λόγου γινώσκει ἀν, γὰρ ἔν-
ματος δ' ὁ μὲν εἰς τὰς ἀνὸς πρὸς τὰς ἐγχεῖσαι. καὶ κατὰ μὲν
δὲ σιωπῆς ἀνὸς ὀνομάτων εἰς τὴν πρόσωπον σιωπῆσιν ὄντων, δια-
φορά τις ὅτι τῷ προκατελέγετο ἔνματων. ὅς ὦν καὶ ὁ Τρύ-
φων ἢ ῥα τὴν ἐν τοῖς ἄρθροις ὡς τὰς παρὰ δίδοναι. ἢ προκα-
τελέγετο τῶν τῶν, δ' ἐννοίαν παρὰ δέξις.
κ δ'. ΠΟΤΕ τοῖς ἐπιθετικοῖς. καὶ πότε τοῖς κυρίοις
ἢ προσηγοῖσιν.
Τὰ δὲ ἐπιθετικά, ἐπὶ σιωπῆσιν καὶ κυρίοις ὀνόμασι, πάντως ὡς

ἄρθροι λέγεται, εἰ μὴ τὰ ὑπαρκτικὰ τῶν ἑνμάτων ἐπιφέροιτο.
 Ὁ γραμματικὸς Τρύφων ἀναγινώσκει. Ὁ φιλόσοφος Τρύ-
 φων περὶ πατρὸς καὶ οὐκ ἄλλως ἀποσπάζεται τὸ ἄρθρον, εἰ μὴ ὑπὸ
 κτικῇ μετοχῇ ἐπενέχθῃ. γραμματικὸς ὡν Τρύφων ἀναγινώ-
 σκει. φιλόσοφος ὡν δὲ ὡν διαλέγεται. πάνυ διόλως δὲ τὴν νῦν
 ἐμφανίζοντι ποιότητα, διὰ τῶν. οὐδὲ γὰρ ἐν ἑνὶ ματι τὸ τοι-
 οῦτον ἐδύατο παραληφθῆναι ἕνεκα τοῦ ἐπιφερομένου ἑνός.
 Ἐπεὶ καὶ δύο ἑνὶ ματι οὐδυνάται μίαν σιῶταξιν ἐπιδέξασθαι δι-
 χα συμπολὴν καὶ σαφὲς ἐκ τοῦ ὑποδείγματος, τοῦ μὲν προφρημέ-
 νου, ὁ φιλόσοφος δὲ ὡν διαλέγεται. τοῦ δὲ δευτέρου, φιλόσοφος
 ὡν δὲ ὡν διαλέγεται. τοῦ δὲ τρίτου, φιλόσοφος δὲ δὲ ὡν καὶ δια-
 λέγεται. ὃ γὰρ συσπάζεται διχα τοῦ καὶ σιῶταξιν. φιλόσοφος δὲ
 δὲ ὡν διαλέγεται. Εἰρηται δὲ ἀκριβέστερον ἢ τοιαύτη σιῶτα-
 ξιν ἐν τῷ περὶ μετοχῶν. ἐν ᾧ καὶ ἐπιδείξαμεν, ὡς τὸ, αὐτὰρ ὁ ἐν
 ῥῆσιν τε καὶ Ἀρτίφονον ὅθεν αἰρίζων. εἰ μὴ ὅστις ὀνόματι βῆ ῥῆσον, ἐπὶ
 ἑνὶ ματι πάντως τὸ συγκαλεῖν τὴν διάνοιαν ἀναχθῆσεται τὸ τέλος λέ-
 γον τὸ ὅθεν αἰρίζων. εἰ δὲ ἐκτετατὸν βῆ ἑνὶ ματι, ἀνέφικτον μὲν τὸ τοῦ ἑ-
 νός, κατὰ ἄλλῳ δὲ τῷ μετοχῶν. λέγον τὸ ὅθεν αἰρίζων, τῇ προ-
 λεγμένη σιῶταξιν ἀδιαφόρως τὰ ἄρθρα προστεθήσεται. Εἰ-
 ὡς εἴπομεν τὰ ἐπιφερόμενα ἑνὶ ματι πρώτης κατὰ τὴν ῥῆσιν ποιό-
 τητος. Πάλιν δὲ ἐς τὸ ὑποδείγματα τοῦ μὲν προτέρου, ὁ γραμ-
 ματικὸς Τρύφων αἰείδῃ. καὶ ὁ φιλόσοφος Τρύφων ἡσυχάζει. ὁ γραμ-
 ματικὸς αἰείδῃ. τοῦ δὲ δευτέρου, ὁ γραμματικὸς Τρύφων λαλεῖ-
 ται. ὁ γραμματικὸς Τρύφων παρὲν γὰρ τὸ ὁ Τρύφων γραμμα-
 τικὸς παρὲν γὰρ. καὶ σαφὲς ὅτι τὰ ἑνὶ ματι κατὰ τὴν ῥῆσιν τὰ
 ἐπιτετικὰ, διόλως τὴν δὲ ἄρθρα (σῶταξιν παρὲν γὰρ. ἕθεν δὲ τὰ
 ῥῆσιν ἀρατροφῆς δὴ λα. οὐδέκα τὸν χεύσιν ἢ τίμησιν ῥῆσιν. εἰ γὰρ
 ἀφελος τὸ, ἢ τίμησιν, ἀντιθέειν δὲ τὸ ὀνόμασι, διάφορον πάλιν
 ἔχει τὴν σιῶταξιν. ἕνεκα τὸν χεύσιν ὀνόμασι ῥῆσιν.
 καὶ. Πότε ἐν ἄρθρῳ ἀλαμβάνει ἐν ταῖς σιῶταξιν (ἐπὶ τὴν δύο.
 ἢ αὐτὴ σιῶταξιν καὶ ἐν προσηγορικοῖς καὶ ἐν ἐπιτετικοῖς. ὅλη-

22
 κὸς ἵππος τρέχει ὁ ἵππος λευκός ἐστιν. εἰ μὲν τοιούτῳ δύο ἐπιτετι-
 κα, δύο καὶ τὰ ἄρθρα προσγίνεται. πάλιν τῶν προφρημένων ἑνός
 τῶν ὑποσημομένων, ὅσων, ὁ καλὸς ὑβρίζεται. ὁ φρόνιμος, ὁ
 αἰσθητὸς ἐξέστη καὶ ἠκοντος. προὔπῃ τὸ ἀκατάλητον, εἰ ἀφέ-
 λοι. τὸ ἐπὶ τὸν τῶν ἄρθρων καὶ δὴ λόν ἐστιν ὡς οὐ τὸ δάτερον ἐγχο-
 ρεῖ τοῦ ἄρθρου. καθὼς ἀπὸ μιᾶς ὑλῆς τῶν ὀνομάτων ἄγεται. τοῦ δὲ ἐ-
 τέρου, ὅσων, σφόδρ ἐστιν. ὅσων, φρόνιμος ἐστιν. ὅσων φρων ἀ-
 γαθός ἐστιν ὁ αἰσθητὸς σφῶ φρων ἐστὶ. καὶ ὡς τῶν ἄλλων ἑνός, ὁ
 αὐτὸς λόγος.

καὶ. ΠΕΡΙ Σιῶταξιν μετοχῶν καὶ ὀνομάτων καὶ
 διαφορᾶς τῶν σιῶντων ἄρθρων.

Συμφέρεται τοῖς ὀνόμασι καὶ ἡ τῶν μετοχῶν σιῶταξιν. καθὼς ἐ-
 πεδείξαμεν λόγον ἐν τῷ περὶ μετοχῶν. Μετὰ μὲν οὖν κυ-
 ρίως, ἢ νῖκα, οὕτω φησὶ. Ὁ πτολεμαῖος γυμνασιάρχης ἐτι-
 μήθη. Ὁ Διονύσιος τυραννήσας ἐμέμφθη. ὡς περὶ καὶ χωρὶς
 ἄρθρου τὸν αὐτὸν λόγον συγκαλεῖ. καὶ ἡ μὲν τοιαύτη σιῶταξιν, ὅ-
 νη ὡς νοεῖται. Μετὰ τὸ γυμνασιάρχησιν ἐτιμήθη. Με-
 τὰ τὸ τυραννήσας ἐμέμφθη. εἰ δὲ αἱ μετοχαὶ προσλάβοιεν τὰ ἄρ-
 θρα, πτολεμαίων Πτολεμαίων ἐμφάνισιν νοεῖται. ὡς τε οὐκ ἀπο-
 θάνως ἐστὶ φάναι. ὡς τὰ ἐν ἑνὶ ματι, ἄρθρα παρὲν φάνειν καὶ
 πτολεμαῖος. εἰ γὰρ τῇ δὲ τὸ ἀποφάνοιτο, ὁ γυμνασιάρχης Πτο-
 λεμαῖος ἐτιμήθη, οὐχ ἔνα δὴ λώσας Πτολεμαῖον, ἀλλὰ πτολεμαῖος.
 ἐξ ὧν ὁ εἰς τιμὴν μετέλαβεν.

καὶ. ὍΤΙ Παράθεσις ἑνικοῦ ἄρθρου πτολεμαῖος ἕνοι-
 αν παρίσχει.

ὍΤΙ ΔΕ τὸ ἄρθρον αἰτίον ἐστὶ τῇ παρεμφάσεως τοῦ πτολεμαῖος
 συμφανέει ἐκ τοῦ ἀποβαλλομένου ἄρθρου. καὶ πάλιν τοῦ ἐ-
 νός νοουμένου Πτολεμαίου, γυμνασιάρχης Πτολεμαῖος ἐ-
 τιμήθη. ἐστὶ καὶ ἐν προσηγορικοῖς ἢ τοιαύτη σιῶταξιν.
 Ἐφ' οὗ καὶ τῆς λόγος ἀνακλύπη. καὶ ἐς τὸ μὲν πρῶτος τοιοῦ-
 τος. χρονικὴν διαφορὰν παρεμφάνων. ὅπως δὴ τὴν ἑσας, κοι-

Ἐξ ἧς ἐκτίον ἐλ' περὶ φιλίᾳ κτητιῶν ἀντωνυμιῶν σωπαξέως. αὐ-
ται προπασόμηναι τῶν κτητικῶν νοσημάτων ὀνομάτων. χεῖς μὲν
ἀρθρῶν, πλῆθος παρεμφαίνουσιν. ἐμὸς οἰλέτης προσήλυτε-
καθὼς δὲ εἴπομεν προσλαβῶσαι ἄρθρον, ὡς μοναδικῶς κλησὶς
παρεμφαίνουσιν. ὁ ἐμὸς οἰλέτης παρεγέμετο. διὸ καὶ λέπει
παροιαῦται ἄρθροις. σὸς δέ που ἐκφυγε κήρας ἀδελφεός. πρὶ
ἐνὸς γὰρ τοῦ ἀγαμέμνονος ἀποφαίνεται. πατὴρ δὲ μὸς αὐτίκ' οἰ-
θεῖς. μία γὰρ κλησὶς ἢ τῶν πρῶν. ἡμᾶλλον τὸ ἐξ ἧς ὅστιν. ὁ δὲ ἐμὸς
πατὴρ οἰθεῖς. εἰ γὰρ προτιθεῖν μὲν τὸ ὄνομα, ἐπενεχθεῖν δὲ ἢ ἀν-
τωνυμίαν, πάντως ἡτὸ φιλίᾳ πάξέως ἔρημα ἐπενεχθήσεται. βεβαί-
ωσιν ὅτι κλησὶς δηλῶν. ὁ πατὴρ ἐμὸς ὅστιν. ὁ ἀγρὸς ἐμὸς ὅστιν. εἰ μὲν

ΡΟΤΕ Τὰ ἀπὸ ὀνόματος ἀρχόμενα δύνανται πρὸς
 καὶ λαμβάνειν ἕτερον ἄρθρον πρὸ φη ἀντωνυμίας
 ὁδοῦ λθὲ ἰμός· οὐ μὲν τὰ ἀπὸ ἀντωνυμίας ἀρχόμενα·
 Μὴ ὃ πρὸς αὐτὴν λείπῃ ἡ ἀκρίβεια· ὥς τὰ ἐπιφύχοντα πτωτικὰ τῷ

D   Δ   18

τῶν προσηγεινῶν θέσιν, προςλαμβάνονται κατὰρχῶν τῷ λό-
γου ἄρθρον, ἐμποδίζῃ τὴν τῶν ἐτέρων ἄρθρων παρείδυσιν. οἷον
τε γὰρ ὅτι φάναι ὁ ἄνθρωπος ὁ ἀγαθός. οὐ μὲν ὁ ἀγαθὸς ὁ ἄνθρω-
πος. ὁ δὲ ἄνθρωπος ὁ ἐμὸς. ὁ μὲν ὁ ἐμὸς ὁ δὲ ἄνθρωπος. ὁ παῖς ὁ γράψας.
οὐ μὲν ὁ γράψας ὁ παῖς. καὶ σαφές ὅτι αἰτία ὅτι τοιαύτη. ἐπεὶ
τὰ ἐπιθετικώτερον ἀκουόμενα, φέρεται ἐπὶ τὰ ὑποκείμενα.
ὁ μὲν τὰ ὑποκείμενα, πάντως ἐπὶ τὰ ἐπιθετικά. εἴ γε τὸ, ἄνθρω-
πος ὁ ἐπὶ ζητεῖ τὸ, λόγιος, τότε μὲν λόγιος τὸ, ἄνθρωπος. συμ-
βαίνει δὲ καὶ τὴν συνῆσιν ἀναφορὰν ἐν τῇ, ὁ λόγιος, συμφέρει-
ται ἐπὶ τὸ, ἄνθρωπος. καὶ ὡς οὐκ ὅτι προαίτιον μετὰ τὸ, λόγιος, ἔ-
τις οὐδὲ μετὰ τὸ, ἐν τῇ, ὁ λόγιος ἄνθρωπος ἔτις ἄρθρον. προ-
σενήκεται γὰρ διὰ τὴν συνῆσιν ἐπὶ τὸν ἄνθρωπον.

ΛΣ' ΠΟΤΕ ΚΑΙ ΤΑΙΣ ἌΛΛΑΙΣ ΠΛΑΓΙΑΙΣ ΣΥΝ-
ΤΑΣΣΕΤΑΙ Τὸ Ἄρθρον.

Τῶν φων φησὶ προτάσει καὶ τῶν ἄλλων πλαγίων τὸ ἄρθρον τὸ
ὁ μετοχὴς ἐπιφρομένης ἢ φησὶ ὅτις ἀντωνυμίας μετὰ ἑνὸς
τῶν ὅτιν ὁ ἄνθρωπον ὑβρίσας ὁ ὅτις ὅτιν. οὐδὲν δὲ κωλύει κα-
θολικώτερον φάναι, καὶ ἐνθάδε οἱ αἰσθάνονται, ἑνὸς τῶν
ὑποκείμενων σημαίνοντι ἢ ὀνομαστικῇ ὁ δὲ ὅτιν ὑβρίσας, θεῶν ὁ
νομάζεται. ὁ ὅτιν ἄνθρωπον λαλεῖσας, ἵππος ἐστίν. ὁ ὅτιν ἄνθρω-
πον ὑβρίσας ἐγώ εἰμι. ἐπεὶ ὁ γὰρ ὁ ὅτιν αἰτίαν ὅτις ἔχου-
σαν. Αἱ πλαγαὶ συντάσσονται ταῖς ἐνθάδε μετὰ τὴν πίπτον-
τος ἑνὸς. ὁ τὸ φησὶ διαθείσεως ἐπὶ τὴν πλαγίαν μέτεστις
ἐν τῇ συνούσης ἐνθάδε. ὁ ἄνθρωπον ὑβρίσας. ὁ ἄνθρωπον
ἐλάκτισεν ἵππος. ἐφ' ἧς δὲ συντάξεως εἰ προαίτιον μετὰ τὸ ἄρθρον
πρὸ φησὶ ἐλάκτισεν ἐνθάδε, μετὰ τὸν λόγον κατὰ μέλη. ὁ ἄν-
θρωπον ὑβρίσας ὁ θεῶν. ὁ ἄνθρωπον ἐλάκτισεν ὁ ἵππος. Εἰ
μὲν γὰρ πρὸ φησὶ αἰτία τῆς, οὐ γινώσκεται τὸν λόγον κατὰ μέ-
λη. ὁ ἄνθρωπον ὑβρίσας θεῶν. τὸ γὰρ ἄρθρον ἀποσάν φησὶ ἐν-
θῆ, τὸν λόγον παρὰ φησὶ. καὶ ὅτιν τὸ ἑνὸς μετὰ τὸν ἵνα
ἀποδοῖ τῷ ἄρθρῳ καὶ τὴν ὁρθὴν πᾶσιν, καὶ τὸ ἀρσενικὸν γένος.

καὶ ἐπεὶ ἀδυνάτον ἐστὶ διὰ τὸ ἑνὸς λόγον συγκαλεῖσθαι, ὅτι α-
λαμβάνεται τὸ τῶν ὑποκείμενων δηλόντων ἵνα τὴν τῶν φωνῶν
προσώπου διαθείσιν δηλώσῃ. ἐπεὶ καὶ προσώπων ἢ μετὰ ἢ ἀμοι-
ρεῖ. ὁ ὅτιν ἄνθρωπον ὑβρίσας φησὶ ὅτιν ἢ φησὶ ὀνομάζε-
ται. καὶ ἐπὶ τῶν ἀντωνυμιῶν, αὐτὸ μόνον ὁ ὅτιν. ἢ ἐγκλιμαγούρου
παρὰ λαμβάνεται. οὐ γὰρ ἐστίν. ἢ οὗτος ὡς. ἐγώ εἰμι. οὐδὲ γὰρ
μόνης εἰσὶ σημαίνοντες αἱ ἀντωνυμίας. ὡς πρὸς σημαίνει τὸ εἰμί. τὸ
δὲ ὀνόμασι, τὸ ὀνομάζεται. καὶ τὰ σύζυγοι. ἐπὶ τῶν ὀνομάτων, ἵ-
ππον τὸ ὀνομάζεται. ἢ καλεῖται. ὁ ὅτιν ἄνθρωπον ὑβρίσας, φησὶ
λέγεται. ἢ καλεῖται. οὐ γὰρ οὐν καὶ τὸ ἐστὶ συντάσσεται πᾶν ἐν λό-
γῳ. ἐπεὶ ἐν τῇ ὑποκρίσει τῶν μετὰ ὀνομαζομένων, τὸ οὐδὲν ἐστὶ. ὁ μὲν
τοῖς οὐσιώδεσιν, ἢ ἰδέα διαθείσιν τῶν ὀνομάτων. οὐ γὰρ εἰ ὅτις, πᾶν
τῶς καὶ ὁ δυνάμεις. εἰ δὲ τις ὁ δυνάμεις, πάντως καὶ οὗτος. οὐ γὰρ δὲ-
λαρ τῆς πολυμυθίας ὁ δυνάμεις. αἱ τοιαύται συντάσσονται ἐν τῷ
φῶσι, καὶ ἐπὶ γινώσκονται καὶ ἐπὶ ὁτιν. Τῶν γινώσκονται ὁ δὲ ὅτις ἔχου-
σαν, τὸ καὶ μετὰ τὴν μετὰ φησὶ, προςλαμβάνει ἄρθρον.
ὁ πᾶν τῶς φέρεται ὡς τὸ ἐν τῇ, ὁ δὲ αὐτὸ μόνος νοεῖται. ὁ δὲ ὁ
ὁ δὲ ὅτις ἔχου τὴν ἑνὸς τῶν φωνῶν. ὁ τῶν ἄνθρωπου οἱ κέτης ἐφ' ἑνὸς.
Εἰ γὰρ μὴ τῇ ἐν τῇ ἑνὸς φέροιτο, ὁ δὲ προςλαμβάνει τὸ ἄρ-
θρον. ἄνθρωπου ἀκτῶ. ἀκτῶ δὲ ἀπόζω. ὁ δὲ ὅτις ἄρθροις λέγεται
ἐν προσηγεινῶν. καθ' ἣν προεκτεθείμεθα συντάσσιν. τὸ φησὶ ἐλάφῃ
ἐν τῇ. ὁ τῶν ἄνθρωπου ὅτις. μετὰ δὲ κνείων, τὸ ἐν τῇ ἐκλείπει. καὶ
τὸ κνείων χεῖρ τῇ ἰδέα ἄρθρον λέγεται. ὁ ἀκτῶ χεῖρ γινώσκω. ὁ
ἀπὸ μὴν ὁ δὲ ὅτις. καὶ κατὰ τὸ ὅτιν, κνείων συντάσσιν ἀκτῶ-
ρεται τὸ βασιλεύς. φησὶ γὰρ, ὁ βασιλεύς οἱ κέτης παρὰ γένε-
ται. τῶν ἄλλων προσηγεινῶν ἀπαρδεκτων ὄντων. καὶ πρὸς ἐν-
λόγῳ τὰ προσηγεινῶν δὲ ὁ δὲ ἄρθροι αἰτεῖ. Οὐ γὰρ ἐν τῇ ἄνθρω-
φῶν ἐν τῇ ἐν τῇ μετὰ τὸν κτήρος μὴ οὐ γὰρ προαναφερομένη.
ἢ γὰρ ἀμφοτέρω χεῖρ ἄρθρον. λέοντος σκυμνίον ἐφ' ἑνὸς. ἢ
ἀμφοτέρω συνενεχθήσεται. τὸ τὸν λέοντος σκυμνίον ἐφ' ἑνὸς. τὰ
μὲν γὰρ κνεία διὰ φησὶ ἰδέα θεῶν ἀναπλούμενα, ὁ χεῖρ τῶς

πρὸς τὸν ὅτι εἰς φέλοι τὸς τὸν ζῴονδεσμον. αἰσυνέτα τὰ τοῦ λόγου
 γίνεταί. πρὸς δὲ καὶ διώαται ἢ δφκτικώλερον αὐτὸ τὸ πρόσωπον
 νοῦσαθ. γραμματικὸς παρεγγύετο, καὶ ἔτος διελέξατο. λέγει
 δφκτικῶς. ἅ ἐτι ἐπὶ φλ, αὐτὸς ἀναφορικῆς, τὸ κατ' ἐξοχὴν πρό-
 σωπον νοοῦμενον. γραμματικὸς παρεγγύετο καὶ αὐτὸς διελέξα-
 το. ὡς εἴ τις οὕτως λέγειν. ὁ δὲ ἀπὸ τῆς οὐκ ἐμοῦ. εἰ μὲντοι τῇ ἀρθεῖ
 καὶ συντάξῃ πενθέη τὸς τὸν ζῴονδεσμον, σαφές ὅτι ἐπιστάμενον τὸ
 ἀρθεον τὸ συνηστῇ δῶ, δὲ ἀνοίσει τὸ προκείμενον ὄνομα. ἄλλο δέ
 τι, ὅ ἀοριστοδῶς νοοῦμενον ἀρῶ ὡμίλησα, ὡ ξενίαν παρέχον. ὡς
 εἰν ῥαυτῆς διαφορᾶς ὅσης, πρὸς ἀνέξεται τὸ ὑφ' ἐν μέρος λόγου
 ὑπὸ τῇ τὰ ἀρθεα ἢ τὰς ἀντωνυμίαις.

λη Γεῖ διαφορὰς τῇ ἐργοῖς προτακτικοῖς
πρὸς τὰ ὑποτακτικά.

Ἔτι τὰ ὑποτακτικὰ ἄρθρα, ὅτε ἀδιαφορεῖ πρὸς τὸ κατὰ ἄλλους
 φιλώσεως τῶν προτασθῶντων αὐτῶν ὀνομάτων. πρὸς αὐτὰ
 ναπέμπετι τὴν ἀναφορὰν. ἄλλος ἢ λαθὲν, ὅρ ὀξένησα. Οὐ λῶ ἡκουσα
 ὦ καὶ πρώτω ξυνέβαλον. καὶ ὅξ ἐθέλας μὲν ὀνόματος παρὰ θε
 σὶς γίνεταί, ἐπὶ πλάγιος πώσεως. ἐπὶ πᾶν ἐτέρω προσώπῳ, ἡ δὲ θε
 σὶς τῷ ῥήματος προσγίνεται. ἐκ δὲ πλαγίας ὀνόματος ἐθέλας, ὡς
 φέρεται ἄρθρα, ἐὰν ἡ τῷ ἄρθρῳ ἀναφορὰ τὸ ῥημα προσρεῖμῃ τῷ
 προκείμενῳ ὀνόματι τῷ κατὰ τὴν πλαγίαν. γόττε ἢ δύο ἐθέλαι
 οὕτω. λέγω ὅτ' ὀνόματι ἐπὶ ὑποτακτικῷ ἄρθρῳ. ὅταν τὸ αὐτὸ πρὸ
 σωπῇ τὰς δύο διαθέσεις συνέχη. τῷ μὲν ὅν πρώτῃ, γραμματικῇ ἢ λαθὲν,
 ὦ ὅξ ὑφ' ὧμίλησεν. ἐν ἢ τῇ ἐθέλει τῷ φύφῳ τὰ τῷ ῥήματι ἐγίνε
 ται. τῷ ὅξ ὁ δὲ τῷ ἄρθρῳ, ἐννεπε μῦθον κλύεσθαι, ὅς μάλα κλέ
 πλάγχει. Οὐλομὲν, ἡ μυνεῖα χαροῖς ἦσαν μὲν ἢ πλάγι. φιλῶ δὲ
 αὐτὸς ἐπὶ τῇ μυνεῖς ἐκ τῶν μυστῶν, αἷς ἐθέλει ὡς ῥέχουσ, δια τὸ τ' ἄρ
 θρον τὴν διαθεσὶν ἀναδέδειχται, ἐπὶ τῷ τῷ μῆνιν. ὅτε ἢ ὅς ἐπὶ πλάγχει.
 ἡ ἔθηκε μυνεῖα κακὰ ῥίς ἐλθισι. καὶ ἐπὶ τῷ τῷ φίλου. ἡ καὶ μέτοί μωξέ
 σεων ἰππηλάται παλαιοί, ὅς κ' ἐμὲ ῥόμῳ μέγα γένητε. ἐπὶ τῷ τὸ
 οἱ μωξέσερ, ἐπὶ τῷ παλαιώσ τεθῆκε, ὡς γένητε.

λθ'. ὍΤΙ καὶ ἐν διαφόρῳ πῶς τε ὑποτάσσεται,
κατὰ αὐτὸν λόγον ποιεῖ.

Ταύτη μοι δοκεῖ εἰ ἀκατάλητον κείμενα τὰ ἄρθρα πρὸς τὰ προ-
κείμενα πῶτικά, λόγῳ κατὰ μῆλον συγχεῖσθαι ἀπὸ τοῦ ἑξήμα-
σι κατακλείοντα λόγον, τὴν τούτοις συνοδῶσαν πῶσιν μετα-
λαμβάνει· ὥς τε τὴν ἀναφορὰν μὲν χαρίζεσθαι τῷ ὀνόματι, τὴν δὲ
πῶσιν, τῷ ἑξήματι. Ἐχαρισάμην φίλῳ, ὁρ καὶ Τρύφων γνώ-
σις· εἴτε τὸ γινώσκην αἰτιατικῶς ἀπαίτει. Ἐπὶ ὁ Ἀείσαρχος
ὁστὶν ὁ ὀνηγησάμενος τὰ ποιήματα· προφανῶς ἀνεμιπέσθην.

Εἰ μὲν τοι γὰρ ὁ ἀνὴρ τοιοῦτος θεὸς, οὐκ ἔστι, ὁ Ἀρίσταρχος δὲ τὸν, ὅς ἐστι
 ἐκαστάμενος τὰ ποιήματα, φαίνεται ὅτι καὶ ὡς προείρηκα, διὰ τὸ
 ἰδιότῃ τὰ ὑποκτικὰ ἀρθρου, προσλαβὼν τὸ ἔνμα, ἀπαρ-
 τίσσει τὸν λόγον. Ὁ Ἀρίσταρχος δὲ τὸν, ὅς ἐστιν ἐκαστάμενος τὰ ποιή-
 ματα, ἐθαυμάζει. προφανές ὡς, ὅτι τὰ φωνῆς προκτικὰ ἀρ-
 θρα, οὐκ ἄλλως ἐπὶ νοηθῆσεται, ὅτι ἀνὴρ ὑποκτικὸν ὄν, εἰ μὴ
 ὡς ἔνμα φέροιτο. ὅπερ ἰδὼν ὑποκτικὸν ἢ δὴ καὶ φωνῆς συντάξει
 ὡς καὶ φωνῆς τὸ τοιοῦτον ἐνδεκνυμένης. ὡς ἔχει, τὸ, τῷ δὲ
 κρέων ἀχλῶϊος ἰσοφαρίζει. καὶ γὰρ ἔνμα φωνῆς συντάξεως, μετὰ
 τὸ ὄνομα τίθεται. καὶ ἔνμα φωνῆς ἀπὸ γὰρ τῷ τῷ ἔρξατο, τὸ
 ὑποκτικὸν, διὰ τὸ τὸ λεγόμενον. καὶ ἔτι φωνῆς συντάξεως. φέ-
 ρεται γὰρ ἐπὶ τὸ, ἰσοφαρίζει. Πρότε μὲν τοι τὰ τοιαῦτα τῷ ἀρ-
 θρων, οὐτὲ ὑποκτικὰ ἀρθρα δύνανται εἶναι, οὐτὲ προκτικὰ
 ἀλλ' ἢ ἀντωνυμικὰ, ἢ ἀοριστοῦ μεν, μόρια, ἐπὶ τὰς συντάξεις ἐ-
 πίωμεν τῷ ἀντωνυμιῶν, παρὰ σήσομεν. τούτων δὲ τῇδε ἐχόν-
 των, ἐπιστάτεον ὦ, καὶ δώρηχ' ὅ γὰρ οἱ ἀπὸ λέσε πιστὸς ἐπαίρος.

Πότερον γὰρ ὁ προτακτικὸν ὄντι πρὸς τὸ, πρὸς ἐταῖρ^Θ, ἢ ἀνθ' ὑποτακτικοῦ ὄντι τοῦσ, ἀναφερόμενον πρὸς τὸ, τῶν ἡμῶν, ἢ πρὸς τὸ ἐταῖρ^Θ. καὶ ὑποτακτικῶν συντάξιν εἴρηται. Ἀνέμικτον δὲν προτακτικὸν αὐτὸν παραδέξασθαι. οὐ γὰρ μετὰ προτακτικὸν ἀρθρον εἴη μάποτε ἐπιφέρεται. ἐπιφέρεται δὲ τὸ ὡ· ὁ οὐκ ἐπ' ἄλλο τι ἀπαίτησι, ἢ ὑποτακτικὸν ἀρθρον. ὅπως οὐ πῖθανόν ἐπὶ τὸν

δώρα λαβὴν ἀναφέρει αὐτὸν οὐ γὰρ τοῦτον μόνον ἀπώλεσεν ὁ Γάβρι-
κλος· ἀλλὰ καὶ τὴν φάλαγαν καὶ καλὰς κνημίδας καὶ
σφυρίοισιν ἀρὰ ῥήας καὶ δώρα καὶ ἄντις τὸ τοιοῦτον πα-
ραλάβῃ, ἔτι μάχεται τὸ ἀκατάλληλον τῷ λόγῳ. διὸ καὶ περὶ
ὅτι ἡ ὑπαρξὶς τῷ δώρακος διὰ τοῦ ἀρθρου συσπάζεται νοε-
ται· καθὼς προσεδείξαμεν καὶ ἐν τούτῳ, πῶς τὸ πῖσος ἐπαίρει
συσπυθίσεται μετὰ ῥήματος, ἔτιρας δὲ θείας νοσημένης (ὡς ἐπὶ
ῥῳήματι τοῦ ὡς)· πότε δὲ δύσθαι κατὰλληλον λόγον ἐποίησεν.
Ἀμφὶν ὅν ἐκείνο φάναι· ὡς πλαγία καὶ δὲ θεία κατὰλληλον λό-
γον ποιεῖ· ἡ γὰρ ὡς θεία ἡ διὰ τοῦ ὅς, εἰς τὴν αὐτὴν εὐθείαν παρα-
λαμβάνει τὸ ἐπαίρει· ὅς ὡς αὐτῶς πῖσος ἐπαίρει, ἀπώλεσε
τὰ προκατελεγμένα· λέγω ἀπὸ δὲ καὶ τὴν φάλαγαν καὶ καλὰς
κνημίδας καὶ δώρα καὶ ἔτιρας· γὰρ ἂν τὴν τούτων ἀπάντων ὅσαι-
τεῖται· χωρὶς, εἰ μὴ θέλοι τις αἰτιατικῶς ἐξωθεν προσενεῖν· ἐφ'
ὡς πάντως ἐνεχθήσεται τὸ ἀπώλεσε· καὶ ἡ πρόδοσις τῷ ἀρθρῷ εἰ-
μί· τοῦτο δὲ καὶ δώρημα γὰρ ὡς οἱ ἀπώλεσε πῖσος ἐπαίρει·
μὴ. ΠΟΤΕ τὰ ὑποτακτικὰ ἄρθρα, λοιπῶς παραλαμ-
βάνει τὸ ῥήμα, καὶ πότε οὐ.

Τὰ ὑποτακτικὰ ἄρθρα γὰρ τὸ μὴ ἐν κοινότητι εἶχε τὸ ῥήμα, ὅταν
καὶ ἐπὶ μερίζῃ τὰ πρόσωπα τὰ ὑπεκείμενα· φέρεται γὰρ ἐν τῷ φά-
ναι· δέξασθαι αἰτοί· ὅς μὴ, ἀπὸ ἀνατολῶν· ὅς δὲ ἀπὸ δύσεως· ἡ
καὶ ἐπὶ τοῦ τοιαύτης συσπάζεως. Μετὰ τὸ, αἰθίοπας ἐπι-
φέρει ὑποτακτικὸν ἄρθρον τὸ οἱ· ὅπερ συνηθέστερον διὰ τοῦτο ὅ-
τι μῆρος φησὶ· γὰρ διὰ δεδαιάται ἔχοντες ἀνδρῶν καὶ σαφές ἐστὶν ὅ-
τι ἡ τοῦ δεδαιάται (ὡς παζίς) φέρεται πρὸς τὴν πληθυντικὴν εὐ-
θείαν· ἡ τις λατὰ τὸ ἐξῆς ἐπιμορφομένη πρὸς τὴν αἰθίοπων δα-
σάν, λοιπὸν παραλαμβάνει τὸ ῥήμα μετὰ τὸ ὑποτακτικῶς ἄρ-
θρων, αἰθίοπας γὰρ διὰ δεδαιάται ἔχοντες ἀνδρῶν· οἱ μὴ, ἀνατο-
λῶν ὑπερίοντο, οἱ δὲ ἀνιόντες· ὡς ἐκείνου ῥήματος· πρὸ
τεθείη ῥήμα· πάλιν τὸ ὅς αὐτὸ ἐπιμορφοῦν ἀνενδύαται ἐπὶ οἱ
δύο σιλόπελοι ἰκάνοισιν, ὅς μὴ ἀχί· οὐρανὸς· οἱ δὲ ἀχί· ὁ δὲ ὡς

που· προὔποντος γὰρ τοῦ τοιοῦτον, ἀνάγκη παῖσα τῷ ὑποτακτικῷ
καὶ ἄρθρῳ προσγίνασθαι τὸ ῥήμα, πῶς τε προὔπουσαν εὐθείαν λα-
βὼς ἀπεδείξαμεν εἰς γλῶσσην μετελθεῖν· αὐτὴ γὰρ μόνη μὴ πρὸς
λαβοῦσα τὸ ῥήμα, ἐπιμερίζεται εἰς τὰ ὅς αὐτῆς πρόσωπα νοσεί-
να, αἵτις μὴν ἄλλαι πῶσαι οὐκ εἰσὶν μὴ προσλάβοιεν ῥήμα· Νισο-
εἶδαι δὲ μὴ, οὐτὰρ αὐτὸν μιν· προφανῶς γὰρ πάλιν τὸ ὅς, ἀντὶ τοῦ
ὅς ἐστὶ· χωρὶς εἰ μὴ πῶς τικὸν λέπει, οὐ προσηγήσεται πάντως τὸ ὅς
προτακτικὸν ἄρθρον· ἔχοντος τῆς διὰ τοῦ λόγου· τῷ Νισοεἶδαν, ὅ-
μην ἔτερος οὐτὰρ αὐτὸν μιν· τῷ δὲ ὅς οὐκ ὁμοῦ ὡς ὡς ὅς μὴ ἔτερος οὐρανὸν
ἰκάνει· καθὼς ἂν τις κακῶς ἐπιστήσῃ· καὶ μὴν πειραίνουσι δύο·
ὑπολάβοι ἀμφοτέρωθεν· ἀλλ' ὅμην, οὐκ ἐστὶν ὅς· πάλιν τῷ ἐν
τελῶσι ὄντος, ἀλλ' ὅς μὴ οὐκ ἐστὶν ὄντος· ἀπὸ γὰρ κοινῶς τῷ πει-
ραίνουσι, διωκόμενός ἐστιν ἐκείνους ῥήμα· τὸ, πειραίνε, ἐφ' ὅ καὶ
φέρειται· ὁ αὐτὸς λόγος καὶ ἐπὶ τῷ ἐπιφερομένου λόγῳ.
ὅς δὲ τὸ ὅς ὅσων πάλιν πειραίνε τὸν ἄξονα· τοῦ

το γὰρ συμφράζεται· ἐκ γὰρ τοῦ βο-
ρηνου ὑψους, ἀπὸ τοῦ ὅς τῷ
το ὀκία-
νοῦ·
*
* *
*

ἈΠΟΜΩΝΙΣ Ἀλεξανδρίως περὶ τοῦ ἀντωνυμιῶν συσπάζε-
ως βιβλίου δεύτερον.

ΤΑΔΕ ΕΝΕΣΤΙΝ ΕΝ Τῷ ΔΕΥΤΕΡῳ ΒΙΒΛΙῳ.

α' Ὅτι ἀναγκά ἡ ἀντωνυμία ἐπὶ πῶσαι δακρυῶν ἀνεδέξατο καὶ ῥονο
προσώπων.
β' Ὅτι δέοντως ἐν ἀρχῇ, τὸ πρόσωπον διακρίνει· ἐν δὲ τῷ τέλει τὴν ῥονο
πῶσαι· ὅτι φησὶ τὸ τέλει περὶ πῶσαι καὶ λαγνέει.

- Prolog'. Διατί αι μὲν αὐτῶν δὲ καὶ αἱ δὲ ἀναφορικαί.
- Prolog'. Ὅτι ἀναγκαίως τὰ τρίτα πρόσωπα ἐν πλείοσι φωναῖς κατα-
νέται.
- Prolog'. Διατί καὶ τὸ τρίτον ἔστι ἐπέκτασιν ἀνεδέξαντο χωρὶς φησὶ αὐτός.
- Prolog'. Ὅτι δὲ ὄντως καὶ καὶ πῶσιν θεματικά καὶ κατὰ ἀειθμόν.
- Prolog'. Ἐιδεόρτως ἡ ἐκείνη αἱ σύζυγοι γλῶσσαι ἐδέξαντο.
- Prolog'. Τίς αἰτία ὅτι ἀρθρα πρὸς ἀποιήσεις εἰς ἀντωνυμίαν πρὸς ἀλ-
βάνεσσιν.
- Prolog'. Διατί ἀντὶ τοῦ ὀνόματος αἱ ἀντωνυμίας ἐπεινήθησαν.
- Prolog'. Ποῖα ῥήματα συλλάσσεται ὀνόμασι κατὰ τὸ πρῶτον καὶ δῶτι-
ρον πρόσωπον καὶ ποῖα οὐ καὶ τὸ τούτου τὸ αἴτιον.
- Prolog'. Πότε πάντα τὰ ῥήματα συλλάσσεται ἀντωνυμίας ἢ πότε οὐ.
- Prolog'. Τίνες τῶν συλλέξεων ὁρθογραφῶσι τὰς ἀντωνυμίας. Ἐπὶ τῆς ἰούλου
αἰτίας.
- Prolog'. Γεὰ διαφορὰς τῶν συλλέξεων ἀντωνυμιῶν ἢ τῶν πρὸς ἀκρί-
νων τῶν συλλέξεσιν οὐ μὴν συλλέξεων.
- Prolog'. Τίς αἰτία τῶν καὶ τὰς προθέσεις ὁρθογραφῶν τὰς ἀντωνυμίας.
- Prolog'. Ὅτι ἀναγκαίως αἱ μὲν ἐκλιτικαὶ ἐγένοντο αἱ δὲ οὐ.
- Prolog'. Κατὰ πόσους τρόπους αἱ ἀντωνυμίας ὁρθογραφῶνται.
- Prolog'. Τίνες αὐτῶν μόνον ὁρθογραφῶνται. Καὶ τούτου τὸ αἴτιον.
- Prolog'. Ὅτι ὅτι αἱ καὶ τὸ τρίτον ὁρθογραφῶνται, εἰς ἑκάστην παρα-
λαμβάνονται. Καὶ τίνες ἐκλίνονται, τίνες ὅτι.
- Prolog'. Ποῖω λόγῳ Ἀείσαρχος τὰς ἑκατὰ τὸ τρίτον συνθέτους πληθυντι-
κὰς ἀλόγως ἡγεῖται.
- Prolog'. Τίς ἀφορμὴ ὅτι πληθυντικοῖς μορφοῖς μετὰ τῶν οὐ μὴν ἐν ἑνὶ
καὶ δὲ καὶ. Ἐπὶ τῆς ἐκ πληθυντικῶν πληθυντικῶν συλλέξεως
ἐκείνων.
- Prolog'. Ὅτι ὅτι δὲ ὄντως ἀπὸ πληθυντικῆς ἀντωνυμίας ἐθνικὴ παραγω-
γὴ ἐγένετο, ἐν τῇ ἡμετέρῳ καὶ ὑμετέροισι.
- Prolog'. Ὅτι ἀναγκαίως ἡ ἑκατὰ τὸ τρίτον παραγωγὴ ἐσιγνήθη. Καὶ δια-
τί προσήκοι τὸ ἀποδοῦναι ἐπιζήνῃ.

Aristarchus

α. ὍΤΙ ΑΝΑΓΚΑΙΩΣ Ἡ ΑΝΤΩΝΥΜΙΑ ΚΑΙ ΠΤΩΣΕ
ΩΣ ΔΙΑΚΡΙΣΙΝ ΑΝΕΔΕΞΑΤΟ ΚΑΙ ΠΡΟΣΩΓΩΝ.

Ἡ Προεκδοχὴς συντάξας τὰ ἀρθρων ἀκόλου-
θον ὑπελάμβανεν περὶ φησὶ τὴν ἀντωνυμιῶν
συντάξεως διαλαβεῖν. ἐκείνα γὰρ μετὸν-
μάτων ἐν τοῖς δέοσι παρὰ λαμβάνετο. αὐ-
ταὶ δὲ ἀντωνυμιῶν οὐ παρὰ δέχονται τὴν
τύπων προεκδοχὴν (ὡς ταῖς ἑκατὰ τὸ πρῶ-
τον ἐκτεθεῖ μετὰ αἰτίας. Ἐπὶ τῆς ἰούλου
αἰτίας). ὅτι ὅτι αἱ καὶ τὸ τρίτον ὁρθογραφῶνται, εἰς ἑκάστην παρα-
λαμβάνονται. Καὶ τίνες ἐκλίνονται, τίνες ὅτι.

α. ὍΤΙ ΔΕΟΝΤΙ ΕΝ ΑΡΧῇ Τὸ ΠΡΟΣΩΠΟΝ ΔΙΑΚΡΙΝΕΤΑΙ ΕΝ Τῇ ΠΡΩΤῃ
ἢ Τῇ ΤΕΤΑΡΤῃ Πῶσιν. Ἐπὶ τῆς φυσικῆς τὸ τέλος περὶ πῶσιν κατατέμε-
ν. ΕΝΘΕΝ ΔΙΟΛΟΥΕΛΙΝΟΝΤΑΙ ΔΥΟ ΤΑΣ ΓΛΩΣΣΑΣ ΚΛΙΣΕΙΣ ΑΠΟ-
σπᾶσαι, καὶ οὐ καὶ σύγχυσιν, ἀλλὰ κατὰ μορφοῖς τὸν δέοντα. Ἐ-
πὶ μὲν τέλει δὲ τοῖς πῶσιν κλίσιν. τὰ δὲ ἀρχῶν, τὸν τῶν
προσώπων ἐπιμερισμόν. σαφές γὰρ ὅτι εἰ ἑκατὰ τὸ αὐτὸ μέρος αἱ
δύο κλίσεις ἐνεχθῶντο, συλλέξαι αὐτὴν μὲν πῶσιν ἐπὶ τῶν ὁρθῶν, τὸ
ἕτερον νοῦν μὲν ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τὸ δὲ προσώπου διακριτικῶν. Ἐπὶ τῇ
τῶν προσώπων μεταβαίνοντος, παραφθερίσας τὸ τῶν πῶσιν ἰδίω-
μα. διὸ πῶσιν μὲν διακρίνεται. ἀποτελεῖ τὸ, ἐμὲ καὶ ἐμοὶ καὶ ἐμέ. προσώ-
πον ὅτι, ἐμοῦ σου. πρόσωπον δὲ καὶ πῶσιν, τὸ, ἐμοὶ σέ. καὶ ἐν ἑ-
κατέρῳ ὁρίζεται τοῖς προεκδοχῶν λεγμένοις, διὰ τὸ, ἐν ἑκατέρῳ
μὲν ἐξ ἑκάστης ἰδίωματος. ἐκαστέρῳ γὰρ αἱ κλίσεις ἀποσπᾶσιν ὡς
τὰ ἰδίωματα, λέγει τὸ ὀνομα καὶ τὸ ῥήμα, ὅτι τέλει συνεχθῶντο ἑκα-

τὰ πλὴν κλίσι· καλὸς· καλῶ· καλῶ· γράφω· γράφεις· γράφει· καὶ
ἀπὸ θάρους καὶ φιλάντων· μίαι· χησαμύνης τῇ ὑποσολῇ τοῦ
οὐσι· διακριτικῇ τοῦ προσώπου· Σοί· οἱ· ὡσεὶ καὶ λέγεις· λέγει·
οὐκ ἔστι· μὲν γὰρ ὑπολαμβάνω· εἰ ὅτι· εἰς τὰς ταύτας· διατὶ μὴ μάλ·
τὸ τέλος οὐ προσέχωρ· τῷ προσώπῳ καθάπερ ἐπὶ τῶν ἑημάτων·
ἢ περὶ τῶν ἀρχόντι· ἐπεὶ γὰρ ἀπαξ ἐν ἑνὶ μέρῳ προχωρήσαι τὸ τέλος·
καὶ εἰ ὅτι· ἐπεὶ ἡ λόγος ἐπὶ πῶτι· εἴτε καὶ πρότερον τοῦ ἑ-
ματός· καὶ ὡς ἀπεδείξαμεν· καὶ δὴλον ὅτι τὸ τοῦτον ἰδῶμα ὡς
ἡρατῆς· τέλ· λέγω τὴν πῶσιν· πρὸς οἷς ἡ ἀντωνυμία ὅτι τὸ
ἀντὶ τὸν ὀνόματος παραλαμβάνον· ὁ ὀνόματος μιμνῶμεν· καὶ σα-
φές ὅτι ἐπακολουθῆμα τὸ ἐπὶ μὲν· καὶ εἰ τὰ τέλη ἐπικρατεῖ
τῶν μερῶν τοῦ λόγου· τὸ δὲ τέλος φιλάντων· μίαι· πῶσις ὅτι·
Ἐπικρατῆσαι· ἀρα δὲ τὸ τέλος τὸ καλεῖσθαι ἀντωνυμία· καὶ
ἑήματος ἰδῶμα παρὰ δὲ γίνεται· λέγω τὸ προσώπου· ὁ λόγος ἡ γὰρ
μαί· πρὸ φιλ· καὶ μέρος συντάξεως· προδιασαφῆσαι τὰ ἐπακολουθῶν
τὰ ἰδῶμα τῶν μορίοις· ὑπερ· τὴν πλὴν εἰρησμομένην διδασκα-
λίαν φιλ· συντάξεως· ὁ συνωπιοτέραν γὰρ ἐστὶν· Πρόκει· μὲν γὰρ
ἢ ὅτι· ἀρετὸς κλίσι· καὶ ἀμφοτέρω· μέρη· ὧς δὲ δέξις· διπλή· ἢ
καὶ ἀπὸ λυτον· ἐκφορὰν· οἷον ἐπαισέμε· φανερὸν γὰρ ὅτι δέξις
ἀλλοῦ ἐπὶ τεταμένη· οὐδὲ πρὸς τὴν ἀρατεινομένη· καὶ ἢ ἀντιδια-
σταλτική· ἐμὲ αὐτὸν ἐπαισε· προδηλον γὰρ ὅτι ἐπιτέταται τὰ φιλ·
δείξεως· καθάπερ τὰ ἐν τῇ ποιότητι νοεῖται· λυκός· ἀπὸ λελυ-
μένην ἔχει τὴν ποιότητα· ἐπὶ τεταμένην δὲ ἐν τῷ λυκότερῳ· πρὸς
ἕτερον γὰρ προσώπου ἀρατείνεται· ὁ πάντως ἐπισητῶμεν· ὡς λό-
γος καὶ τὸ ἐμὲ· ἐπὶ τίνι τὴν δέξις ἀπῆλθε· πρὸς ὁ συνωπιοτή-
δος· τὸ μέρτος ἐν ἀπάσαις τὸ τοιοῦτον οὐκ ἔχωρεῖ· ἐν τοῖς κα-
τὰ μέρῳ εἰρησέ· καλῶν τὰ οὐαί· ἐν τελεῖς καὶ τὴν φωνὴν ἢ τὸν
διεγερμένον· ὁ ῥοθονόμεναι· τὰ χα συνωνυμῶν τὸ ὁρθὸν καὶ τὸ
ὑγιᾶν· αἱ δὲ τὸν ῥόνον μετατεθείσαι· ὡς περὶ ἀπὸ τῶν ἐγγλινόν
των τὰ βάρη ἐφέτερον σῶμα· ἐκκλιτικαί· εἴγε τὸ· σοὶ μὲν ἐγὼ
σὺ δὲ μοί· μετὰ φιλ· ἐντελούς· γράφεις· καὶ τὸν ἰδὸν ῥόνον ἔχει· τὸ

2
32
δὲ μοί· μοι τὰ γὰρ ῥόνον· περὶ κε μὲν τὴν γράφω· μετέθηκε δὲ
καὶ τὸν ῥόνον· παρὲν περὶ δὲ καὶ ἀραφορὰ· καὶ τὸ τρίτον προσώπου·
δὴς τὰ προκατελεγμένα ὀνόματα ἀραπολῶμεν· ἀντωνομάζε-
ται· ὅς δὲ περὶ οὐ γὰρ τὴν καὶ ἔκ τῶν ἐν τῇ πέλκασιν· αὐτὸς δὲ
παλιν τρεῖς περὶ ὡς φαίνω·
ΔΙΑΤΙ αἱ μὲν· αὐτῶν δὲ καὶ αἱ δὲ· ἀραφορικαί·
Ἐπεδείξαμεν ἐν τοῖς προεκδοθείσι· ὡς αἱ τοιαῦται τῶν ἀντωνυμι-
ῶν· οὐχ ὡς ἐτυχεν ἀρὰ πλὴν ὀνομάτων παραλημμέναι εἶσιν· ἀλ-
λά· διωάμεν ἀρὰ τῶν ὀνομάτων τῶν μετὰ ἀρῶν παραλαμβάνο-
μεν· οὐ γὰρ μόνον ἀρῶν ὀνομάσαι· καθάπερ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὅτι·
ἀρῶν· ἐπὶ πῶσι· αἱ δὲ καὶ ἀραφείσαι· Ὅπως οὐκ ὀνο-
μάτων ἰδὸν· εἰ μὴ προσλάβοιεν τὰ ἀρῶν· ὅτι καὶ οὕτω φάσαι·
δοῦν ἀρῶν ὀνομάζεται· προκατελεγμένου· διὰ τοῦτο ἐπιδέξεται τὸ
ἀραφορὰν· Εἰ γὰρ ἰδῶμα ἀναφορὰς· προκατελεγμένου προ-
σώπου· δὴ τρεῖς· ἰδῶσι· ὡς ἐπὶ ἐλλεται ἢ αὐτὸς ἀντωνυμία· δὲ
δείξεται ἐν τοῖς ἐξῆς ὡς αἱ δὲ καὶ οὐκ εἰρημῶν τῶν ὀνομά-
των ἀρῶν· ἢ καὶ ἀρῶν· ἀλλὰ δὴ ἀρῶν· παραληφθήσαι· καὶ ὅτω
μερίζονται εἰς τὰς ἀραφείσας καὶ ἀραφορικὰς εἰς μίαν ὀνομασί-
αν συνωπιοῦσαι· καθάπερ γὰρ ἐκατέρω τὰς ἀραφορὰς· ἐν συνάγε-
ται τὸ ἀντωνομάζεσθαι· ἢ γὰρ μὴ διωαμῶν τῶν ὀνομάτων εἰρ-
δοῦν αὐτὰ παραλαμβάνονται· ἢ εἰρημῶν μὲν· παλιν δὲ δι-
ναμένων παραλαμβάνεται· εἰ γὰρ τὸ ἀρὰ τὸ· αὐτὸς δὲ παλιν
τρεῖς περὶ ὡς φαίνω· ἀντιθῆ· τὸ ὅς· ὁ συνάξει τοῦ δύο λόγους κα-
τὰ τοῦ διός· ὡς ἀρχὴν δὲ λόγου ποιήσεται· ὁ αὐτὸς δὲ λόγος ἐπὶ ἀ-
παῶν τῶν ἀρῶν παραλαμβάνομένων· παρὸν γὰρ ἀρὰ τῶν ἀραφο-
ρικῶν τὰ ὀνόματα δίδαι· καὶ τὰ τοῦ λόγου ἀλλοιωσά· ὁ πῶν κα-
μέντοι· τὸ· ἐκείνος καὶ ὅτος· ἀλλὰ ἐκείνους τὰ ὑποφίν· ἀναφορὰς δὲ·
ἀλλὰ ἐκείνους ὅτι ἢ ἐκ τούτων δέξις ἐπὶ τὸν νοῦν φέρεται ὡς τὰς μὲν·
τῆς ὁφείσας εἶναι δέξις· τὰς δὲ· τοῦ νοῦ· φύσει γὰρ οὐσας δὲ-
κτικαί· καὶ τὸ ἀρὰ τὴν ἐκείνους ἀρῶν τῇ συντάξει· οὐ παραλαμ-
βάνοις·

τὸ ἀκόλουθον τῶν πτώσεων παρεστήσατο· καὶ τοὺς ἀκολουθοῦσας ἀριθμούς·

Ζ' Εἰδεόντως ἢ ἐκείνος ἢ αἱ σύζυγοι γλῶσση

παρεδέξαντο·

Ἡ γυνὴ ἐκείνος καὶ αἱ σύζυγοι κλιθεῖσαι, ἔχον καὶ τὰ συμπαρεπόμενα ἀκόλουθα· σαφές οὐκ ὅτι ληρῶσιν οἱ ἐγχερήσαντες εἰς τὸ ἐπιτέλειον τὰς φωνὰς ὡς ἀνακολουθοῦσας καὶ παρὰ λόγους· παρὰ τὴν ἐκείνου τὴν ἀπὸ τῶν ὀνομάτων ἀναλογίαν· ὅπου οὐδεμείνο αὐτοῖς δέδωται, τὸ παρὰ τὸ ὄνομα τὴν ἀντιπαρὰ βάλαν· ἀλλ' εἰς τὸ τοιοῦτον ἀπειρός ὅστις τῶν ὁμοίων ἀκολουθῶν ἀντιπαρὰ βάλονται γὰρ αἱ λέξεις· καὶ εἰ γούτο, πῶς δ' ἐμάταιον, τὸ διαφραγμὴν λόγου ἀντιπαρὰ βάλαν· ὅθεν δὲ ἐκώλυεν· ἐπεὶ καὶ προσώπων διαλειπθέντων ὅτι τὸ μόριον, ἀντιπαρὰ θέδαι τὰς φωνὰς τῶν ἑνμέτων· καὶ ὅτω πάλιν τὰς ἀντωνυμίας τῶν δέοντος πρὶν γράφειν. Ἰσως οὖν ἐκείνῳ τὸ ἐπισησεῖν· ἐν ἐκείνῳ τὸ ἀκόλουθον ἀπέλυσαν αἱ ἀντωνυμίας· καὶ διατί τὸ πᾶσαις ἢ τῶν ὀνομάτων θέσεις ἐπενόηθη, εἰς ποιοτήτας τοιαύτας ἢ ἰδέας· ὡς ἀνθρωπὸς Πλάτων· καὶ περὶ ὅτε τὸν δειξέτω τοιαύτα ὅτε ἀναφορὰ, πάλμπλοσ ἢ ἐπὶ γούτων θέσεις ἐγίνετο· ἢ ἐκείνου τὸ χαράττεισθαι τὸν ἀπὸνέμοι τὴν ἐκείνου ποιοτήτα· οὐ μὲν γὰρ γυνὴ τὰς ποιοτήτας ἐπιτεράττειν αἱ σιωπεσύναι θέσεις· ἢ τε προσηγοῖσθαι καὶ κυρίως ὀνόμασι· διὰ καὶ ὑστεροῖτο διὰ τῶν ὀνομάτων νοσηρὸν πρόσωπον τῶν ὀρισμῶν· ἢ ἐν κατὰ τοῖς ἰδέαισιν ἢ ἐν ἐκείνῳ κατὰ τὴν ἀσυνέχην· ἀπὸ τῶν τὰς φωνὰς, ἀντικείμεναι πρὸς τὸ ἴδιον φησὶν ἐκείνῳ· ἐν τῷ ὅθεν οὖν ἀναγκαίως καὶ τὰ γένη παρὰ φασίγεται· ἵνα μετὰ φησὶν ποιοτήτος τῶν χαράττεισθαι σιωπασαίην τὸ γλῶσση· ἐν τῷ ὅθεν σιωπενοήθησαν καὶ αἱ ἐπιθέσεις καὶ θέσεις· ἵνα καὶ τὰ παρὰ κολοῦσιν· ταῖς τοῖς κοινῶς ἢ ἰδίως νοσηρῶν ἀνὰ τὴν ἀσυνέχην· τῶν μὲν ἰσχυρῶν τὸ λυκόσ· ἢ τὰ χύσ· τῶν δὲ Γλαῶτωνι, τὸ σοφός· τὸ ἀγαθός· ἀλλὰ τε πάλμπλοσ τὰ δυνάμει παρὰ πάλμπλοσ· ἐν τῷ

θεν καὶ αἱ σιωπασαί ἐπεροήθησαν· μισάνος· φερέπνος· φιλόλογος· αἵ περὶ ὅς ἐπισυμβεβηκότων ἐγροντο· αἱ μὲν τοιγαύτωνυμίας, εἰς οὐδὲν ἄλλο ἀποβλέπουσαι, διὰ φησὶ ἐν αὐταῖς ἐγχερήσας δειξέως, εἰς τὴν ὑποκείμενῳ ὁσίαν, ἔχονσι καὶ τὰ συμβεβηκότα τῇ ποιοτήτι· λέγω τὰ δυνάμει δυνάμει ἐπὶ νοηθῆναι· λυκόσ ἢ μέλαν· μακρόν ἢ βραχύ· οὐχὶ τὸ δειξέτω πρὸς φησὶν ψυχῆς, οὐδὲ τὰ ταύτη ἐπιτεράττειν ἀπὸ τῶν ἐννοησθαι πρὸς τῶν ἀντωνυμιῶν· ἔχον τοὺς πολλοὺς χαράττεισθαι παρὰ τὴν ἐκείνου εἰς αἱ ἀντωνυμίας· ἐκείνη γὰρ αὐτῶν κατὰ τὴν πᾶσιν ἀντὶ πάντων ὀνομάτων παρὰ λαμβάνεται· καὶ εἴ τ' αὐτὸ ἀληθές, φυσικότερον ἂν ἀφίσηκεν ἢ ἐν τοῖς ὀνόμασιν ἀκόλουθον ἐκείνῳ· ἵνα μὴ διὰ παντὸς ὀνόματος παρὰ λαμβανόμεναι, μὴ κατὰ λέξιν τῇ ἐκ γούτων ὑπερέσσωσι· διὸ καὶ τὰ ἐν τῇ ἐκείνῳ κοπόμενα τοῖς ἰδίοις τέλεσι, κατὰ μὲν τὸν ἐκ τῶν ἐν τοῖς τριῶν γένεσι θέσιν· διὰ μὲν συλλαβῆς· ἢ καὶ ἢ ὅς αὐτῶν δειξέτω, αὐτὸ μόνον οὐσίαν παρὰ μὲν φασί· καὶ γὰρ εἰ σιωπεσύναι λέξιν ὀνομαστικὴ αὐτῇ, διὰ τοῦ σιωπῶντος ἀπὸ τῶν ὑποκλίνεταί τὸ ἀκόλουθον φησὶν ἐγχερήσας κλίσεως· ὡς ἐχέτω ἢ ἐγὼ καὶ ἢ ἐμοῦ· ἐφ' οἷς ἢ αἱ διάλεκτοι ὅτε αὐτῶν λέξιν ἐπεμέτρησαν· ἀλλὰ τὰς φωνὰς προεμεγάρησαν· ὅς τ' ὡς τὰς γενικὰς τῶν ὀνομάτων, ἐμείνο καὶ ἐμῶ· οὐχὶς ἢ ἀπὸ τῶν ἐκείνου καὶ ἢ ἀπὸ τῶν ἐκείνου· ἢ καλοῖο· Ἡ γυνὴ ὁμόφωνος κτητικὴ ὀνόματος ἦδη τὸ τέλος ἀναδεῖξαι μὲν ἐφ' οἷς καὶ φέρεται, πάλιν τὸ δέον ἀνεδέξατο κατὰ τὰς διαλέκτους· ἐμοῖο ὡς καλοῖο· κατὰ τὸ πρόκειται· Αἱ δὲ ἀναφερόμεναι ἢ δὲ κνύμεναι, ἀπὸ τῶν ἐκείνου εἰς τῶν παρὰ τὸν μὲν ὀνόματι· ἀλλὰ ἀντίκειται ἢ τε ἐκείνῳ ἢ αὐτῶν· ἢ γὰρ οὐτος παρὰ γυνῆς κατὰ λέξιν ἐχέτω ἀντωνυμίας· Καθὸ καὶ τὸ τῆς τῶν ἐκείνου ἐκείνου παρὰ τῶν φησὶν αὐτῶν ἐτυχεν· ἢ γὰρ ὅς αὐτῶν νοσηρῶν ἀπὸ τῶν ἀμειβομένων τῶν δειξέτω κατὰ τὴν· καὶ ἔχον παρὰ τῶν ἐκείνου τὸ γένος· οὐχὶς αὐτῶν οὐσίαν παρὰ τῶν· ἀλλὰ τὸ γένος διασείλη· τὰ γυνὴ κοινὰ λεγόμενα ἐν τῇ, λέγω

τον δὲ καὶ ἡ οὐρανὸς ἀρβυπέση τοῦ ὀνόματος· καὶ ἡ δὴ αὐτὴ λέγει
ὄνομα νοεῖται διὰ τὴν ἀντωνυμίαν· οὐ φημι γὰρ φωνῆς ὄνο-
μα· γὰρ δὲ αὐτῆς δὴ κινῶν· γινώσκον· ἡ ἰδέα ποιότητος γὰρ ὑπὲρ
ἐκείνου· ἐνέκειν γούρου καὶ πρὸς οὐδὲν χεῖρ δὴ εἰς αἰ ἀντωνυ-
μίας, σερούμεναι γὰρ τε δὴ κινῶντος προσώπου καὶ γὰρ δὴ κινῶ-
ντος· εἴτε καὶ αἱ ἐγγραφόμεναι πάντων αἰορῶνται τοῖς εἰσιν· ὅτι καὶ
ἐν ἰδέας ὑλῆς ἀπεώθησαν· ἐνθεν δοκεῖ πάλιν διλόγως κατὰ τὰς
ἐντελικὰς γραφὰς, χεῖρ δὴ πρὸς τεθεμένων ὀνομάτων τὰ τοῦ
λόγου μὴ καθεστῆσθαι· ἐγγραφομένων γὰρ τῶν ἀντωνυμιῶν διὰ
τὰς ἐπισυμβεβηκίας προαξίς, τῶν ἀποφανομένων προσώπων
ὑπὲρ αὐτοῦ, καὶ τῶν πρὸς ὃν ἡ ἀπότασις τοῦ λόγου, ἀναγκαί-
ως συμβαίνει γὰρ γραφῆσθαι τὴν ὀνομάτων θέσιν· ἵνα διηγάμεν
κατὰ γούρων τὰς δειξίς ποιήσονται αἱ ἀντωνυμίας· γὰρ ἐν γούροις
καὶ πάλαι ἐγραψα, δεικνύσιν διὰ μὲν τὴν ἐν τῷ προκείμενῳ ἡ
θεῖαν· διὰ δὲ τῶν σοι, τὴν ἀρβυπαγομένην δοτικῶν· πρόσθον γὰρ
ὅτι τῶν ὀνομάτων περιγραφέντων καὶ τὰ τῶν ἀντωνυμιῶν, αἰορῶ-
σαι γίνονται· ὅστις οὖν αἴτιον τοῦ μὴ διῶσθαι τὰ ὀνόματα παρὰ
λαμβάνειν κατὰ πρῶτον ἐν δὴ τῶν προσώπων, τὰς θέσεις
τῶν ὀνομάτων μήτε ἐν πρῶτῳ, μήτε ἐν δὴ τῶν προσώπων διῶσθαι
καταγίνεσθαι· οὐ γὰρ πρὸς ὃς λέγομεν ἡ ἀπότασις γίνονται
τοῦ ὀνόματος ὑπὲρ τῆς αὐτῆς θέσεως· ὅπερ ἰδίον πάλιν τοῦ πρώτου
προσώπου· ἀνάγκη γὰρ πᾶσα εἰς τὰ τρίτα προσώπων χεῖρ τὰ ὀνό-
ματα καὶ πᾶσαν πᾶσι· χεῖρ δὴ τῆς ἐλεητικῆς αὐτῆς γὰρ πρῶτη ἐ-
πιστρέφει τὴν ἐκ τῶν πρώτων προσώπων θέσιν εἰς τὸ δὴ τῶν· διὰ τὴν
ὅτι αὐτῆς γενομένην ἀπὸ ληφέν τῶν ἀναδεξαμένων προσώπων τὸ ὄνο-
μα· προφανὲς ὅτι ἐκείνῳ ὅστις αὐτὴν ἰδέσθαι μέντοι λόγους, πρὸς τῆς
ναὸς ὀφείλομεν ἀναμερίσθαι τὰ προσώπων· καὶ φαίνεται ὡς ἐκ ἐνὸν τὸ ὄνο-
μασιν συγχέσθαι· καθότι τρίτα ἡ ταῦτα· ὁ δὲ λόγος ἀπατεῖ γὰρ ἐκ
πρώτου προσώπου δὴ τῶν· ἡ ἐνθεν παρὰ σέθεν αἱ ἀντωνυμίας γὰρ
διῶσθαι τὸ ὄνομα τὸ ἀναπληρῶσαι· ἡνίκα φάμεν, ἐγώ σοι ἐγραψα·

θ. ΔΙΑΤΙ Ἄρτι τὸ ὄνομα τοῦ αἰντωνυμίας ἐπεροήθησαν.
Προέρηται γὰρ μὴ ἡ αἰτία τοῦ μίαν οὔσαν τὴν ἀντωνυμίαν ἀντὶ
πάντων ὀνομάτων παρὰ λαμβάνειν· οὐκ ἀνὸν τις ὑπολα-
βοι, ὡς πρὸς οὐδὲν χεῖρ δὴ αἱ κατὰ τὸ τρίτον προσώπων ἀντωνυ-
μίας, διωαμένων τῶν ὀνομάτων παρὰ λαμβάνειν· καὶ γὰρ εἰ ἐνέ-
χερ κατὰ πρῶτον καὶ δὴ τῶν προσώπων παρὰ λαμβάνειν ἀπὸ
ὀνομάτων, ἴσως ἀνὸν ἐγινέτο μὴ δὲ τὴν ἀντωνυμίαν προσέλευσθαι
δῶ. Ἀλλ' ἐστὶ γὰρ πρὸς τὸ ποιῶντο φάναι· αἱ ἀντωνυμίας ἀπαξ
ἀντὶ ὀνομάτων γινόμεναι, ἐκ παρρησιόχου καὶ τὴν δειξί· ὑ-
πὸ γὰρ γὰρ ἀπὸ πῶν τὰς αὐτῶν προσώπων ἐγινέτο· καὶ οὕτω γὰρ
μόριον ἐξ αἰρέτως ἀπὸν ἐγινέτο τὴν δειξί, ἡ τις σιωπῶν κα-
τὰ συζυγίαν τὸ πρῶτον καὶ δὴ τῶν προσώπων· ἀχρεῖται τῶν
του· οὐ κατὰ οὐ τὰ ὀνόματα ἀνέκεινται γὰρ εἰς προσώποις ἐγινέ-
το αἱ ἀντωνυμίας· ἀλλὰ κατὰ ἀμοιρεῖ δειξίως· ἡ τις ὅστις ἐν ἀντὶ
νυμίας· ἐν ἐστὶ γὰρ ἀμφοτέρω, ἐν τῶν, ὅτι δὴ αἰς ὅτι περὶ ὡρι-
ος, πάντων ἀναγκαίως· ἐνέκειν γὰρ τὸ ὄνομα τὸν αἰαντα, ἡ δειξίς πα-
ρεῖληπται· ἐνέκειν δὲ τῆς ἰδέας ποιότητος, ὑπὲρ ἧς καὶ ἡρώτη-
σε, γὰρ Αἰῶς·
ι. ΡΟΙΑ Ῥήματα σιωπῶνται ὀνόμασι κατὰ τὸ πρῶτον καὶ δὴ
τῶν προσώπων καὶ ποῖα δὲ καὶ τὴν γούρου γὰρ αἴτιον.
Τὸ γὰρ τῆς δειξίτων, σαφὲς ὅτι γὰρ Ἀπὸ μὲν ὡς γραφῶν, ἐν τῶν τοῖς
ὁμοίᾳ προφανῶς ἀκατάλληλα καὶ δὴ ἀλόγιστον, ἡ δὴ τὴν τῶν προ-
σώπων ἀκατάλληλότητα, εἰ γὰρ τῶν μὲν προσώπων τὸ ὄνομα,
πρώτου ὃ τὸ ἔμμεν, κατὰ μὲν τὸ ἐν δὴ τῶν τοῖς· Ἀπὸ μὲν ὡς γρα-
φῶν, ἀλλ' ἐν τῶν καθόλου πάλιν γὰρ τοῖς· τὰ γὰρ ὑπὲρ εἰν ἡ
ἰδέας ποιότητος θέσιν σημαίνονται τῶν ἔμμεν, προσέειπεν γὰρ δὴ
κοῦν ἀκατάλληλον· εἰ μὴ ὁ δὴ τῶν· Τῶν φων ὀνομάζομαι· ἐν τῶν τοῖς
τοῖς σύζυγα· πάλιν γὰρ δὴ ἐγχεῖ τὴν ἰδέαν θέσιν κοινῇ φωνῇ
προσχερῆσαι ἐπὶ πᾶν σιωπῶν δὴ· εἰ φαίνεται, ἐγὼ ὀνομάζομαι·
ἐγὼ κληίζομαι· ἐν τῶν ὅτι γὰρ εἰ μὴ ἐνέχερ ἐγινέσθαι·
ὑπὲρ εἰν γὰρ οὐκ ἰδέας ποιότητος θέσιν ἐστὶ μανέ κοινῇ δὴ ἐφ' ἧν

συντείνει τὸ ἐγὼ· ὁ αὐτὸς λόγος καὶ ἐπὶ τῶν ἐξ ἡσ προσώπων· σαφές
οἶμαι ὅτι οὐδὲν ἄλλο διαφέρει· τὴν ἰδίαν θέσιν τῶν ὀνομάτων,
τὰ ῥήματα ἐκαστὰ αὐτὰ ἐκ τριγυλίας τὸ πρῶτον· ὅτι φάμι
Τρυφῶν ὀνομάζομαι· οὐ μὲν ἐν τῷ Τρυφῶν βιάζομαι· τὸ γὰρ βιά
ζεσθαι οὐκ ἰδίον τῷ Τρυφῶν· οὐ καὶ ἀπὸ τῆς ὀνομασίας· ἀλλ'
ἐκ τῆς κοινῆς καὶ πάντος ὀνόματος ἀντωνυμίας· ἀλλὰ λαμβάνει·

αὐτὴν· ΠΟΤΕ Πάντα τὰ ῥήματα συντάσσεται ἀντωνυμίας καὶ πότε οὐ·

Ἐξ ἡσ ῥητιὸν καὶ περὶ συντάξεως τῆς τῶν ἀντωνυμιῶν πρὸς τὰ ῥήματα
αἱ πλάται· ἡρώσεις τῶν ἀντωνυμιῶν πάντως ἐπὶ ῥήμα
φύονται· ἐξ ἡσ συντάξεως νοεῖται ἡ ἑγγινομένη διάθεσις τοῦ
προσώπου· οὐ μὲν ἀντίθετος τὸν λόγον· οὐ γὰρ ἅπαντα τὰ
ῥήματα πλάται· ἀπαστὴν ὀνομάτων ἢ ἀντωνυμιῶν· ἵπτι· ἂν μὲν
αὐτοτελὴ αὐτῶν ὅτιν· ἀλλ' ἐμὶ πῆ· τὸ, τὸ γὰρ περὶ παρὲς ἢ πλου
τεῖ ἢ ῥῆ· ἢ τῶ τοιούτων οὐκ ἐπιζητεῖ πλάται· ἡρώσιν· περὶ
ῶν ἐντελὴ τὸν λόγον· ἀλλὰ ῥησιμὸν ἐν τῇ κατὰ δὲ αὐτῶν συντά
ξιν· οὐδέ ληθεῖ δέ με· ὡς οἱ πλεῖστοι ὑπέλαβον· τὴν τῶν ῥημάτων
ῥητιάζειν ἐντελεστέραν εἶναι, εἰ προσλάβοι καὶ τὰς ἀντωνυμίας·
ἐγὼ ἔγραφα· ἐγὼ λαλῶ· καὶ ἐπὶ τῶν ὁμοίων τὸ αὐτὸ· καὶ ἴσ' ὅτι
πόθεν ξίφ' ἔχει, τὸ μὴ δέον τὸς ἔχειν τὴν τοιαύτην φράσιν, εἰ μὴ
προσλάβοι τὴν καὶ τὰς ἀντωνυμίας· ἐγὼ μὲν γὰρ παρεγνομέμην·
σύ δέ οὐ· ἀκατάστατα τὰ τοῦ λόγου γινώσκονται· ἐγὼ μὲν τοι ὅχι πο
λαμβάνω ἐν τῷ λαθόλῳ τὸν τοιούτον ἀληθὲς εἶναι· πιστὸν μὲν ὅτι
ἐκ ποιητικῶν παραθέσεων· εἴ γε τῇ ποιητικῇ συντάξιν ἐφέται
καὶ πλεονάζει καὶ ἐλείπειν· ἐκ μὲν τοι τῆς κοινῆς φράσεως ἀ
πάσης, καὶ ἐπὶ συγγραφέων ἀκριβὲς συνθέσεως· ἐκ τὸ μῆλον ἐκ
διωκέμεως ἐπὶ τοῦ λόγου· καὶ δέον ὅτι· ἀλλὰ δέσ'· τῶν ἄλλων
συντάξεων προδήλων ὁσῶν· Προϋφίσταται ἥτις ἐστὶ μέρεσι λόγῳ
δηλὰ μὲν ἐτέρων μερῶν λόγῳ· ἐν τῷ Αἰῶς, τὸ εἶς· ἐν τῷ κρο
νίδης, γλυκὴ καὶ ῥηκὴ τὸ πρῶτον, ὁ γὰρ ὁ μετὰ τῆς ῥηκῆς· ἐν
τῷ λισβόθεν· μετὰ τὸν ὀνομαστικὸν ἐννοῖ, καὶ ἡ ἐξ ὑποθέσεως· ἐν τῷ αἰαντε

τὸ δὲ αὐτὸ· ἐν τῷ, τὰ χύτερος, τὸ μάλλον· τὰ μπόλλος ἢ εἰς τὸν τριγυλόν
παραθέσεις· ἐκ οὐκ ὅτι ὁ τῶν φησὶ τῶν κρονίδης λέγειν τὸ, ὁ γὰρ· ἢ
τῶ, τὰ χύτερος· τὸ μάλλον· προστεθέν δέ, πλεονάζειν θέσιν ἐπαφίλλε
ται· ἐφιστάνοι· τοῦ ἐπαφίλλομαι ὡς καὶ τοῦ ἀποφαινομαι ὡς ἐξ
οἴκοθεν, ποιητικῆς χαρίζομενοι τὸ τοιούτον· παρ' οἷς λείπουν αἱ
προθέσεις· ἐπὶ πλεονάζουσιν· ἀλλ' οὐ μείσ' ἐρχεται· ἀλλὰ γὰρ ἀπόφα
σι· κατὰ μὲν τῶν ἐξ, ἀπὸ φανόθεν προίαμι, καὶ πλεονασμὸν τῶν
ἐξ· ἀλλ' οὐδὲ τῶ, Αἰῶς ἐνικὸν καλούμενον, λέγει τὸ εἶς· καὶ δὲ ἐν τῷ
ῥήματι τὰ μπόλλος· τὰ πλεονάζειν, ἐν μὲν τοῖς ὀριστικοῖς, ὁ
αὐτὸς λόγος· ἐκ οὐδ' αὐτὸ νοσημένη κατὰ φασιν· ὁ γὰρ καὶ πρὸς τὰς
ἐρωτήσεις ἀνθυπαζόμενον τὸ, καὶ ἡ οὐ· ἡ ῥημα ὀριστικόν· ὡς ἂν παρα
κλῆ μὲν ἐπὶ καταφάσεως κατὰ τὰ ὀριστικά· γράφει· λέγει κα
τερώτησιν· καὶ τὸ ἀνθυπαζόμενον ὅτι, καὶ ἡ γράφω· ἐν τῷ καὶ ἡ
οὐ ἀπόφασις τὸ ἐναντίον ἀναρροῦσα αὐτὸ μόνον, τὰ ὀριστικά ἀπ
φάσις· οὐ γράφω· ἀλλ' ἐστὶ καὶ ὑπὲρ τούτων παραθέσει, ὡς ἐλ
κταί καὶ ὁ ἐνικὸς ἀριθμὸς· καὶ πάλιν τὸ εἶς, οὐκ ἐπιζητεῖ τὸ, γρά
φω· σαφές δ' ὅτι καὶ ἡ ὡς ἐλκταί· ἐπὶ ἀντωνυμίας· καὶ εἰ τὰ κατε
λεγμένα οὐ λέγει δὲ τὰ παρὰ φησὶ μὲν, ὁ δὲ τὸ γράφω ἐλκταί
πρὸς τὸ ἐλκταί ἀντωνυμίας· οὐχ ὡς λέγεται ἐγὼ γράφω, καὶ οὐκ
εἰς τὸ τοιούτον· καὶ αὐτὸς προείρηκα ὅτι ἐκ ἐν τῷ κατὰ λα· ἰδοὺ γὰρ
καὶ τὰ προκείμενα λεγμένα ἀνάγκης ποτὶ οὐδὲς ἐπὶ κατὰ τὸν λό
γον, συμπαραλαμβάνει τὰ μόρια τὰ παρὰ φησὶ μὲν· ῥητιέροι
γὰρ μάλλον ἀχαιοῖσι· δις γὰρ γινώσκονται ἐπιτάσεως, μιᾶς μὲν
ὑποθέσεως ἐν τῷ γρηγοτέρῳ, ἀνάγκης πᾶσα τὸ, καὶ τὴν ἐτέρην
παραλκταί· φάμεν δὲ καὶ καὶ γράφω· ἐβαιοτέραν ποι
έμενοι τὴν ἀπόκρισιν διὰ τῶν δις παρὰ φησὶ μὲν· συγκαταθέ
σεως· ἀλλὰ καὶ ἡ ἀνθρωπιν φάμεν περὶ παρὲς· πρὸς τὸ γὰρ τὴν
ἀλλὰ καὶ ἡ πλεονάζειν, καὶ πρὸς τὴν τῶν πάντων ἀνάγκης· λέγω ἰδέσθαι
παραπαιτεῖ· ὁ δὲ καὶ ὅσον· τὸν αὐτὸν δὲ τὸν ὑποθέσιν ἐκφορᾷ ἀπὸ
λυμμένης, φησὶ μὲν φιλολογῶ· φιλολογεῖ· εἰ μὲν γὰρ τὴν πρὸς
τὴν αὐτὴν ἐκρίσιν ἐκ τῶν λοιπῶν διασαφῆσαι, ἐπὶ τῷ μετὰ τὴν ἀντωνυμίας

δυμίας ἰδίον ἔχουσιν τὴν ἐν τοῖς προσώποις ἀντιδιαστολήν. σα-
φές γάρ ὅτι ὅτι χίνα τὸ πρόσωπον διασείλωμεν. τοῦτο δὲ κοινὸν εἶναι
τὸ ἔνμα. διὸ καὶ τὰ ἀπαρέμφατα δέεται φη τοῦτωρ συντάξεως,
ἐλπίσιν καθίσταται. φησὶ μὲν τοῖς Ἀβρων, ὡς τὸ, ἐγὼ μὲν παρρησιό-
μιον, οὐ συνελθόν, εἰ παρὰ λίποι τὴν ἀρτωνυμίαν. οὐκ ἐπισήσας ὡς
ὁ Ἰωάννης αἰτίας γὰρ ὁ μὲν ἐπιτοκῆς ἐτέρου λόγου. πάντως
δησάτω τὴν ἀρτωνυμίαν. ἵνα δὲ ὁ νότος διασείλῃ τὸ ἐπιφορὸν
πρόσωπον. ὅπερ ἐκείτω ἐν τῷ ἐπιφορῷ λόγῳ.

ιβ. ΤΙΝΕΣ Τῶν συνδέσμων ὁρθοτονοῦσι τὰς ἀρτωνυ-
μίας καὶ τὴν τούτου αἰτία.

Ὁρθοτονοῦμεν γὰρ τὸ ἡδὲ μὲν χερὸς ἐλοῦσα, διὰ τὸ ἀντιδιασελόμεναι
πρόσωπον τῷ ἐτέρῳ. τὸ δὲ πάντων συνεκτικώτατον αὐταὶ αἰτίαι
τῶνυμίας ὑπαγορεύουσιν, τὸ ἐνεκα μόνον φη ἀντιδιαστολῆς συμ-
πραλαμβάνεσθαι. τοῦτο γὰρ μόνον περιττύνεται, παρρησιαν μὲν
τὴν ἐγκλιτικὴν τὰς ἐν τῇ ἀντιπληρῆστον τὸς τῷ ἔνμα-
των. ἐμφανερ δὲ διὰ τὸ ἐπακολληθῆναι αὐτὰς ἰδίωμα. καὶ καθὼς
σα ἀντωνυμία ὁρθῆς πῶσεως ἐγκλιτικῆς συντάξεως ἀπαράδε-
κτὸς ὅστις. οὐ μόνον φη χησεως τὸ τοιοῦτον ἐπιδηξάμενός, ἀλλὰ
ἐφ' ὅφω σὺν συνεπιχούσης τῇ χησεὶ. εἴτε αἱ ἀπὸ τῶν ἀρχόμε-
ναι ἀντωνυμίας ἀμα τῇ ἐκλίσει ἐπὶ κατὰ ἑλὼν παρρησιαν φθάνει. ὅ-
περ οὐ παρρησιαν τῷ ἐγὼ. ἐπεὶ δὲ ἀπαράδεκτος φη ἐγκλιτι-
κῆς συντάξεως. καὶ διὰ τοῦτο τῇ μονῇ τῷ εἰ, αἱ παρρησιαν λῶσιν
ἀντωνυμίας ὁρθοτονοῦνται. καὶ βαρύνων κατὰ τὸ τέλος. πῶς
ὅτι οὐ γὰρ οἱ οἱ ὑπολαμβάνοντες τὴν ἐγὼ ἐλπίσιν εἶναι.

Ἐπὶ τῷ ἰδιώματι συντηρουμένῃ τῆς ὁρθῆς τάσεως. ὅπου
καὶ πλεονάσαν τὸ εἰ, τὰς ἐγκλινομένας τῷ ἀντωνυμιῶν εἰς
τὸν ὁρθὸν τόνον μετέθηκεν. ὅς οὐκ ἄλλως τὸς ἐγκλίνεσθαι, εἰ μὴ πε-
ριχράζει τὸ εἰ ὡς ἰδίον ἢ μόνον φη ὁρθοτονομένης ἀρτωνυμίας.
ἐφ' ὅθεν μοι δοκεῖ μόνως ἐγκλίνεσθαι τὴν τῷ ἀρτωνυμίαν παρὰ δὲ
ῶσιν, οἷον ὡς τὴν ἵνα τὸ ἀλλότριον τῆς ἐνθέας ἐγγενόμενον, λέγω
τὴν ἐγκλιτικὴν τὰς ἐν τῇ ἀρτῇ μὲν τὴν ἐνθέαν πῶσιν, μετὶ δὲ

ἐπὶ τὴν συνῆν αἰτιατικὴν. ἢ καὶ συνυπαρχῇ ἡ συνεκτικῇ ἐν
διηκοῖς καὶ τῇ πληθυντικῇ. καὶ ἐν ἀπασι οὐδετέροις. ἀνὰ
κη μὲν τοῖς πᾶσι τοῖς ἑξήτοις προσώποις προσεῖναι, ἢ αὐτὰς τὰς
ἀντωνυμίας, ἢ τὰ ἀνθρῶν ἀρὰ λαμβάνεται. λέγω τὰ ὀνόματα,
ὅτι ἐνεκὸν πῶσεως. ἐπεὶ πάλιν παρρησιανται ἡ διθέα. ἀλλ' οὐδὲ
ἐνεκα προσώπου. νοεῖται γὰρ ὅτι τρίτον. ἀλλ' ἐνεκα γὰρ τῷ μὴ ἀο-
ριστοῦ. ἀπερὶ γὰρ ὅντα τὰ τῇ πρόσωπα, μὲν ἐπαρκεῖται
συντάξῃ ἔνματι. καὶ σαφές ὅτι μία λέξις κατὰ πῶσιν κημέ-
νῃ, ἀοριστον πρόσωπον ὑπαγορεύει. εἰς πολλὰ φη διαμοίρας τρεῖς
μυθῆς. οὐσα δὲ ὡς ἰσμεν προσώπων ἀρὰσιν, ἀναγκαίως
παρρησιανται τοῖς ἔνματι. ἵνα ἐκτὴς αὐτῇ ἀρὰσιν περὶ-
χράφεται ἢ ἀοριστος ἐννοία τῇ ἔνματι. χράφῃ δὲ ὅδε. ἢ οὐρ. ἐκεί-
νος αὐτὸς. καὶ ὡς μὲν ἀρὰσιν αἱ τῇ διθέα μόνον ὁρθοτονοῦν, εἰδείχθη.

ιγ. ΠΕΡΙ Διαφορᾶς τῶν συνδέσμων ἀντωνυμιῶν, καὶ τῶν
παρρησιαν τῶν συνδέσμοις οὐ μὴν συνδέσμων.

Ἀκολούθως ὁ χωρητικὸν καὶ ἐπὶ τὰς ἐξῆς πῶσεις. αἷς τὸ δὲ τὸν τοῦτο
ὅτι παρρησιαν ὅτι παρὰ τὰς ὑποούσας συντάξας δὲ λόγους. εἰ δὲ μὴ
τὸ φη φωνῇ ἰδίωμα ἐπεξέλη, τὸ δὲ τὸν ἐννοηθῆσθαι. ὅτι τῷ ὁ γὰρ
κώταρος τῶν φη ἐν αὐταῖς ὁρθῆς τάσεως, ἐὰν παρρησιαν
ἐτέρου προσώπου παρρησιανται. τὸ γὰρ παρρησιαν δέ μοι λυ-
σατε, εἴρηται πρὸς τὸ, ὑμῖν μὲν θεοὶ δοῖεν καὶ σαφές ὅτι τὸ, ὑ-
μῖν μὲν θεοὶ δοῖεν διὰ τῆς συντάξεως ἰσσεως προσυνίστησι τὸ ἀνθρ-
παρρησιαν προσώπου. τὸν δὲ προσρημῶν τρόπον, εἰς πλεί-
ονας τῶν πάλιν τέμνουσιν. ὅζων πάλιν περιέσεται τῷ
τῷ προσρημῷ πᾶσι τῶν φησιν ἀρτωνυμίας συμπελεκόμενῃ, ἐν
τῷ ὁρθῷ δὲ. Διονυσίου ἐλάλησε καὶ μοι. Διονυσίου τῷ μὲν καὶ ἐμὲ. εἰς
ἐκτὸς δὲ συνδέσμου γὰρ ὁ γὰρ ἀρτωνυμίας, ὅτι πάντως ὁρθοτονοῦνται.
ἐχάρισται γὰρ Διονυσίου ἐπὶ μεσέσει καὶ Διονυσίου. ἀφασίται γὰρ
αὐτῷ μὲν συμπελεκόμενῃ ἐν τῇ ἀρτωνυμίας. ἐμὲ δὲ λησε. καὶ μοι ὑπε-
σῆτω. ἡ δὲ ὅτι εἰ μὴ ῥαυτὰς ἐπεξορᾷς, ὁ δὲ αὐτὸ μόνον
ῥαυτὰς ἀρτωνυμίας ἡ κολλᾷται. ἀφορμῇ τε δὲ τῷ δὲ τῷ δὲ

φρόνιμοις αὐτοῖς παρητήσατο καὶ μεφίλησεν, ἀρτὶ τοῦ καὶ ἐφί-
λησέ με· εἰ μὴ κατέλαβον· ὃν προσέθηκε μὲν λόγῳ· ὡς οὐτως διέ-
ζήτηται ἡ ἀντωνυμία ἐκ τοῦ διαζυγίου λόγῳ· εἰ μὴ ὡφείλεται, ἢ
ἐξ ὧσε· σαφές γάρ ὅτι τὸ ἔκμα διέζυκτο· ἐπεὶ ἐκὰν αἰτιατικὴ πῆλ-
σις ἐπὶ τὴν ἑξῆς· ἀλλὰ ἔκμα· λαβὰ περὶ ἐπεδείξα μὲν ὡς φησὶ συμ-
βολοκῆς· τῶς μὲν γὰρ ὑπαναγνόντας παρεδείξατο ἢ οἱ μονοσύλ-
λαβος ἀντωνυμία· ὡς δὲ οὐτως δισύλλαβον παρεδείξα μέγα· περὶ-
σαντες ὡς ὑποσυνελήφθη κατὰ τὸν τρόπον φησὶ κρᾶσεως· ὁμοίως
τὰς μὲν κεχαρισμένους θυμῷ τῇ μῆκλίσῃ· καὶ δὴ δὴλον ὅτι, ὃ μεταθή-
σει τὸν ἰδὸν τόνον ἐπὶ τὸν ἢ ἑνδεσμορ· συνάξῃ δὲ ἐν αὐτῇ, ὡς ἐν τῇ
ἡμᾶν ἀφρορ ἢ ἐξ ὧσε· κατὰ περὶ καὶ ἐπὶ τοῦ διασαφητικοῦ· ἢ ἐμοὶ
ὅς περ οἱ θαλερὸς· πόσις δὲ χαρμαί εἶναι· πρὸς τοῦ μὲν παρ προτέρου
εἰ μελίφρονα πυρὸν ἔθηκε· πάλιν μὲν τοῖς ἰδέξῃς, ἐν τῇ καὶ ὡς
σοισυνέριθρος ἐσομαι· δὴ δὴλον ὅτι προφανές ὡς ἐπὶ πάντων τῶν τοι-
ούτων, ὁ λόγος καταστήσει τὸ δέον φησὶ συντάξεως·

ιδ'. ΤΙΣ Ἡ αἰτία τοῦ καὶ τὰς προθέσεις ὁρθορνεῖν
τὰς ἀντωνυμίας.

Καὶ αἱ προθέσεις δὲ παρατιθέμεναι ταῖς ἀντωνυμίαις, ταυτὸ ἀ-
ποτελοῦσι· παρ' ἐμοῦ· διὰ σοῦ· ἀφικρέται παρὰ σέ· καὶ ἐνέκα
τοῦ γού, περιώδον ἡ γούμα, φησὶ συντάξεως προδήλου οὐσης, πλείο-
σιν ὑποδείγμασι χρῆσθαι· ἐκείνο γὰρ ὅστις ἐπεξορτάσασθαι ἀναί-
καϊον, εἰ κατὰ τινὰ φύσιν ἀκολουθίαν, τὸ τοιοῦτον παρὰ πρὸς
νόν ὅστις· οὐδ' οὕτω λατρεῖται τὸ φησὶ συντάξεως· καθὼς προδήλον
ὅστις· τὸ δὲ τοῦ λόγου ἐπὶ πᾶσιν ἐκ δὲ συνόπῃον·

ιδ'. ὍΤΙ ἀναγκαίως αἱ μὲν, ἐγὼ λιλίτικαὶ ἐγὼ λόντο αἱ δὲ οὐ·
Αἱ πλάγαι τῶν ἀντωνυμιῶν συντασσόμεναι τοῖς ἑήμασι, καὶ
προσώπων δύο παρ' ἐμφάτικαὶ οὐσαι γούτε διαθέντος καὶ δια-
τεθέντος, διὰ φησὶ ὁρθῆς τάσεως παρ' ἐμφάτικαὶ γίνονται καὶ
τρίτου προσώπου· εἰ γὰρ διαφέρει τὸ τῷ πῶσε, τοῦ σὲ τῷ πῶ· καὶ ἐ-
νικα τούτου τὰ φησὶ συντάξεως διμερίσθαι· καθὼς ἡ ἀπολελυμένη
συντάξις αἰγούσα ὑπερταλτικὴν ἀντωνυμίαν μετατίθεισιν ἐπὶ τῷ

πᾶσιν· γούτε σιν ἐγὼ λιλίτικαὶ αὐτὸς λαβήσιν· ἢ δὲ πρὸς τὴν ἐν ἑ-
αῖ παρ' ἐμφάτικα τῷ ἀντωνυμίαν· ἢ ἑνὲς καὶ ὁλόκληρος φωνὴ
καὶ ἡ παρ' ἐμφάτικα γραφή· προδήλον ἐκ τοῦ δόμοι καὶ ἐμοὶ δός·

ΚΑΤΑ πόσουσ' ὁρθορνεῖ αἱ ἀντωνυμίας ὁρθοτονεῖται.
Ἀλλὰ καὶ ἐν ὁλόγῳ ἀληθὲς ὅστις· ὡς αἱ προθέσεις συντίθενται κατ'
ἐνθεῖαν καὶ κατὰ τὰ ἑήματα· κατὰ δὲ τὰς πλάγας παρατίθεν-
ται· ἐπὶ μὲν ἀντωνυμιῶν, προφανές· ἐπὶ δὲ ὀνομάτων, διότι τὰς
λόγῳ διαφύδαται· λέγουσιν γὰρ ὑπερμολον· ὡς κουρορ· ὅπερ
εἴ τις ἐν τῇ ἐριβὲς ἐξετάσειν, ὃ χεῖροι ἀντὶ τῷ πλάγιαν συντίθε-
μὲν· συντάξεως δὲ ἐνθεῖας κλίσιν γούμω· ἰδὲ αἰσῶν γούρ
αἱ πλάγαι ἐνταῖς προθέσεις, προδήλον ποιοῦνται τῷ παρὰ πε-
σιν· κατὰ ἐπὶ τῷ φωνῶσ· πρὸ ἀεισάρεχον· καὶ διότι τὸ γούτον παρ'
ρεπόμωρ ὅστις, ἐν τῇ περὶ αὐτῶν συντάξεως εἰρήσεται· αἱ γὰρ παρ'
ρατιθέμεναι ἐνταῖς πλάγιας τῶν ἀντωνυμιῶν, ἀναγκαίως ἀρ-
κτικὰς αὐτὰς ποιεῖσιν· προθέσεις καὶ γὰρ οὐσαι, συμπροθέσεις καὶ
τὰς πλάγας· αἱ δὲ συντάσσονται· καὶ οὕτω τῶν ἑήματων δὴ τέ-
ρων γενομένων μετὰ τὰς ἀντωνυμίας, ἀνάγκη πᾶσα εἰρνεῖται ὁρ-
θῶς τὰς ἀντωνυμίας κατὰς ἀπεδείξαμεν· ὅτι αἱ δὲ ἀντωνυμίας
ὅστις ἐπὶ τῷ ἐγὼ λιλίτικῷ πρὸ ἑήματος τοῦ πρὸς ὃ ποιεῖται τῷ
ἐνταῖς· φάμεν γὰρ ἐγὼ λιλίτικῷ λαλῶσιν· Ἀπολλωνίου· οὐτῆς ἀν-
τωνυμίας συντασσόμενης τῷ λαλῶσιν· τῷ δὲ ἐγὼ λιλίτικῷ πρὸς ὃ καὶ
τῷ τὰς ἀπεδείξαμεν·

ιδ'. Τίνες αὐτῶν μόνον ὁρθοτονεῖται· ἢ τούτου τὸ αἶτιον·

Ἐνθεν μοι δοκεῖ ἡ μετὰ τὰ ἑήματα τῶν ὁρθοτονουμένων ἀντωνυμι-
ῶν ἐνταῖς ἀνεστράφθαι· εἰ οὕτω τις φαίη· ἐλάλησας ἐμοί· τὸ γὰρ
δέον ὅστις, ἐμοὶ ἐλάλησας· καὶ τὸ ὅτι τὸς ἔχον· σοὶ μὲν δὲ Μινέλαε
λατρεῖ καὶ ὁρθῶς ἐσεται ἡματα πάλιν, εἰ γὰρ τὸ ἀπολε-
λυμένον πρόσωπον, φησὶ θέσεως γού ὁρθοτονουμένου οὐκ ἐτυχε·
τουτέστιν ἡ ἐγὼ λιλίτικὴ ἀντωνυμία, ὃ δὲ ποτε προτακτικὴ·
οὐδὲ ἐκείνη ὑποτακτικὴ δέοντως παρὰ λαβήσεται· ὅπου μέ-
αἱ ὑποτακτικαὶ ἐν ἑαῖ γὰρ γούμεναι, παρὰ μὲν τῷ ἰδὲ ἀν φω

νύ. μετέλαβον δὲ τὴν φιλίαν ὁρῶντας τὰς αἰσέως. ἔγω γὰρ ψυχῇ με πο-
δωκεὶς αἰακίδας. καὶ ἐν ἑτέροις. ἐμὲ δὲ γνώω καὶ προσέειπε. νῦν δὲ
οὐδὲν λυμὴν ἢ ὁρῶντας. τὰς αἰσέως. μεμνῶ ἐναυαγῆ. σιωπῶντες δὲ
ὁ ἀπὸ τῆς φωνῆς λόγος. ὑπὲρ γὰρ τῆς ἐλπιᾶς τὰ φιλίαν σιωπῶντες
ὡς γινώσκουσιν. τὸ ἀπὸ λυτον προσώπων καὶ ὑποτακτικῶν παρῇ
λεπρῶ. καὶ περὶ μὴ τοῖς μονοσυλλάβοις ἡδυνάτω τὸ τοιοῦτον πα-
ρεῖται. λέγω τὸ συλλαβικὸν ἀποβάλλειν. τόνοντες ἀπὸ βολῶν ἐπι-
ήσαντο. ἐνθεν γὰρ καὶ ἐκλιττικὰ ἐγένοντο. οἵοντες τὰς ἀντικεῖσθαι
τὰς πληθυντικὰς. καθὼς ἐκλιττικὴν παραλαμβάνοντο. καὶ πα-
ραφθεῖρουσι τὸν ἐν ἀρχῇ χρόνον. ἡκισθεν ἡμῶν Διονύσιος. εἰ πομπή
κατὰρχῶν. ὡς ἐστὶν ἐξ ὧν μαφωδῶν ἐλπιεσέρας κατὰρξαι δὲ
νεκρῶς τηρήσεις. ὡς περὶ καὶ ἐμῶν τριμήνων. τῶν ὀνομάτων. πάλιν
ἐξ ὧν μαφωδῶν ἐκκόπη. τρεῖς γὰρ. πρῶτον μὲν γὰρ ἡ διασεία. ὅθεν
ἀφαιρεῖται. δεικνύμεν δὲ ὅτι ἀναγκασίως αἱ πληθυντικαὶ ἀπὸ
διασείας ἀπορρίζαντο. εἰ γὰρ καὶ χρόνος ἀφαιρεῖτο τῶν. πάντως
ἀντὶ τῆς ἀρχουσα. φιλίαν ἐγίνετο. αἱ γὰρ ἀπὸ βραχέας ἀρχόμε-
ναι ἀντωνυμίας. φιλῶνται. ἐνθεν ὁ αἰολιδὸς σιωπῶντες. εἰς βραχὺ
αὐτὸ ἀμύνει. σιωπῶντες γὰρ ἐν ταῖς κατὰ προσώπων κλίσεσι καὶ προς-
τίθεται ἢ ἀφαιρείται. ἐώρων. ἢ καὶ ἐφπα. ἀλλὰ καὶ τὸ ἐβλ. βλ. ἐφ
φῆ. καὶ ἐν ἀντωνυμίας τὸ εἰ. οἱ. ἐξ. ὅ. καὶ διὰ τοῦτο αἱ ἀπὸ τῶν
ἀρχαῖων ἀντωνυμίας. ἀναγκασίως τὸ ἐ διαφθεῖρουσιν. ἡ ἐκ
οὐδὲν ἢ ἐκλιττικὰς αὐτῶν μόνον διὰ φιλίαν μεταθέσεως τῶν τόνων. ἡκ
σεν ἡμῶν. λέγω ἀπολύτως τῆς τάσεως μετατιθεμένης. κατὰ
τὴν ἀρχουσαν. ἀδυνατεῖ γὰρ ἐπὶ τὸ προκείμενον μόριον προσελ-
θεῖν. εἴτε μέχρι τριῶν χρόνων τὰ τῆς ἀμοιβῆς τῶν ῥήτων ἐπίνεται. ἢ
ἐνέκα τούτου. καὶ σφαιρῶς ὅλησιν φιλίαν ἀντωνυμίας μετέθηκε
τὸν ῥήτον. ὅ μιν πάλιν τὸ ἡμῶν. ἐν τῷ περὶ ῥ
νων ἀκρίβειαν τὰ τοιαῦτα
ἐπεδείκνυτο.

ὍΤΙ ΟΥ Πάντως αἱ καὶ τὸ τρίτον ὁρῶντας μὲν.
εἰς τὴν παρὰ λαμβάνονται.
ΚΑΙ ΤΙΝΕΣ ΕΓΚΛΙΝΟΝΤΑΙ, ΤΙΝΕΣ ΔΕ ΟΥ.
Καὶ ἐμοδὲ ἐπὶ ὅτι τὰς αἰσέως. ὡς ταῖς μὲν ὁρῶντας μὲν αἰσέως ἀρκτε
καὶ ὅσας. παρὲς τὸ καὶ μετατίθεται τῶν ἰδίων ῥήτων. καθὼς
ἐν ταῖς καὶ ἐν τῇ παρὰ λαμβάνει γραφῇ ἀνελλιπὲς ὅσας. ἐκ ἐκ-
λύνοντο φιλίαν μεταθέσεως. ἐκ ἐκ μὲν τῶν ἐναντίων καὶ αἱ ἐκλιτ-
τικὰ προσεπιδραμεναι προκείμενῶν μορίων. ἐφ' ὧν καὶ τὴν τὰ-
σιν μετέθηκεν. ὅτι εἰχον ἐνδόντι τὰ φιλίαν μεταθέσεως. ἐτεροῦντο
γὰρ τῶν παρὰ λαμβάνου αὐτὰς ἰδιώματος. πρὸς οὐδὲν γὰρ εἰχον τὰ
φιλίαν ἐκλιττικῶς μεταθέσει. ἐν τῇ τῶν καὶ μόνως ἐκλιττικὰς ἐπε-
νοήθησαν. ἡσφίν. καὶ ἡσφί. ἢ ἡμῖν. καὶ ἡ τοῖ. διὰ τοῦ τ' ἀφ' ὧν μὲν. καὶ
ἡ παρὰ λαμβάνουσι τὴν κατὰ τὰ τικτικῶν πῶσιν. καὶ δι' ὧν τῶν τρι-
γυ προσώπων. οὐ γὰρ ἐξ ἡμάτων ποτὲ προσηύσαντο. πάντες μὲν τοῖς
ἐνθεῖς ὅτι δόξαι τοὺς λόγους διακρούεσθαι. ὑποθεμένου τινος τὰ
ἐναντία. ὡς ἐκλιττικὰς πρὸ ἐξ ἡμάτων. καὶ ὁρῶντος μὲν αἰ
ἐμταῖς προθέσει μετὰ τὰ ἐξ ἡμάτων τίθενται. εἰ ὅτι τῶν φαίη. σή
μερον ἐλάλησα. κατὰ σοῦ. σή μερόνσε. ἐθεασάμην. καὶ τὴν Φί-
λιαν. ἐθελῶν. εἰς γὰρ τὸ τοιοῦτον τὰ φιλίαν σιωπῶντες ἀπεδεί-
χον. ἵνα ἢ τὰ λεληθότα τῶν ὑπερβατῶν ὅρτα. ἐκ κατὰ τὸ τῶν
θεῖς ἐχεται τῶν ἀκοιούτων. καὶ μὴ μόνον τὰ παρὰ ποίηταις ὡς
αἰρετάς. ὡς ὑπερλαμβάνει. ἢ γὰρ δέουσα κατὰ τὰς τῶν ὑπερ-
βάς. σή μερον ἐθεασάμην. τῶν ἐπεξήματος ἐπὶ τὸ ἐξ ἡμάτων φερο-
μὲν. καὶ τῆς ἀντωνυμίας ἐπὶ τὴν δέσαν θέσει φιλίαν ἐκλιτ-
τικῶς καὶ ἐπὶ τῆς ὁρῶντος μὲν. κατὰ σοῦ ἐλάλησα. καὶ ἐπὶ
τῶν καὶ τὴν Φίλιαν. ἐθελῶν. εἰς γὰρ τὸ τοιοῦτον τὰ φιλίαν σιωπῶντες
καὶ τῶν ὑπερλαμβάνει. ἢ καὶ ἐπὶ παρὰ σιωπῶντες μὴ ἵσταται. τὸ καὶ
ἀρκτε καὶ αὐτοὺς εἶναι. εἰ ἐκ φαίη μὲν φῶς ὅτι. εἰ ἡμέρα ὅτι.
αὐτὸ γὰρ μόνον τῇ σιωπῶντες. εἰ ἡμέρα ὅτι. δεικνύει. οὐ μὲν τῇ
ὅτι δὲ καὶ ἀπαγγέλλει. πρῶτον μὲν γὰρ ἐπὶ δέχεται ἢ δέχεται. ὅτι. εἰ
ἡμέρα ὅτι. καὶ ῥ' ἐπὶ δέχεται τὸ φῶς ὅτι. καὶ ὁ πάντως οὐχ

προτακτικός· ὁ δὲ συναπτικός· καίρι· γλυόμενος ὑποτακτικός
ἐνίοτε· οἱ τε περὶ τοῦτο ἔχοντες· οἱ δὲ ὀρθογώνιοι· ὁ δὲ ὀρθογώνιος· ὁ δὲ ὀρθογώνιος·
πρὸς τὴν γλῶσσαν· ὁ δὲ ὀρθογώνιος· ὁ δὲ ὀρθογώνιος· ὁ δὲ ὀρθογώνιος·
ἐμοὶ ἐτόλμησε ταῦτα ποιῆσαι· ἐμὲ ὑπέμεινεν ὑβρίσαι· καὶ σα-
φές ὅτι σιωπῆς· πάλιν ἐπὶ τὸν προσημῶνον λόγον· τοιοῦτος
γὰρ ὅστις· ἄλλον ὠφείλει ὑβρίσαι· οὐκ ἐμὲ τὸν παρὰ τὴν τιμήν·
ὁ αὐτὸς λόγος· ὁ δὲ ὀρθογώνιος· ὁ δὲ ὀρθογώνιος· ὁ δὲ ὀρθογώνιος·
νῆς ἀδικίας· δὲ ἐμοῦ ὀρθογώνιος· ἐμὲ ἔκρινεν αἰκίζεσθαι· ὁ δὲ ὀρθογώνιος·
ἢ ἐμοῦ τὸν προσημῶνον· ὁ δὲ ὀρθογώνιος· ὁ δὲ ὀρθογώνιος· ὁ δὲ ὀρθογώνιος·
ὁ δὲ ὀρθογώνιος· ὁ δὲ ὀρθογώνιος· ὁ δὲ ὀρθογώνιος· ὁ δὲ ὀρθογώνιος·
Περὶ τὸν καθὼ· ὁ δὲ ὀρθογώνιος· ὁ δὲ ὀρθογώνιος· ὁ δὲ ὀρθογώνιος·
ὁ δὲ ὀρθογώνιος· ὁ δὲ ὀρθογώνιος· ὁ δὲ ὀρθογώνιος· ὁ δὲ ὀρθογώνιος·
καὶ δὲ τὸν· ὁ δὲ ὀρθογώνιος· ὁ δὲ ὀρθογώνιος· ὁ δὲ ὀρθογώνιος·
καὶ τὸν· ὁ δὲ ὀρθογώνιος· ὁ δὲ ὀρθογώνιος· ὁ δὲ ὀρθογώνιος·
Δύττον οὐκ ἄλλως· ὁ δὲ ὀρθογώνιος· ὁ δὲ ὀρθογώνιος· ὁ δὲ ὀρθογώνιος·
εἰ μὴ πρότερον ἢ φωνὴν ἐπιδείχῃ· ὁ δὲ ὀρθογώνιος· ὁ δὲ ὀρθογώνιος·
νον πάθος· ὁ δὲ ὀρθογώνιος· ὁ δὲ ὀρθογώνιος· ὁ δὲ ὀρθογώνιος·
νασμός· καὶ πειρασὸν εἰς τὸν ὀρθογώνιον· ὁ δὲ ὀρθογώνιος· ὁ δὲ ὀρθογώνιος·
προφανής· ὁ δὲ ὀρθογώνιος· ὁ δὲ ὀρθογώνιος· ὁ δὲ ὀρθογώνιος·
χὶ αὐτὸν πρότερον ἐντελὲς ὅσος· ἐντελὲς δὲ καθεστῶσα μόνως
ὀρθογώνιος· ὁ δὲ ὀρθογώνιος· ὁ δὲ ὀρθογώνιος· ὁ δὲ ὀρθογώνιος·
ρον τὸ ἀφ' ἑλίου· ὁ δὲ ὀρθογώνιος· ὁ δὲ ὀρθογώνιος· ὁ δὲ ὀρθογώνιος·
ὁ δὲ ὀρθογώνιος· ὁ δὲ ὀρθογώνιος· ὁ δὲ ὀρθογώνιος· ὁ δὲ ὀρθογώνιος·
μέγεθος· ὁ δὲ ὀρθογώνιος· ὁ δὲ ὀρθογώνιος· ὁ δὲ ὀρθογώνιος·
θήσεται· ὁ δὲ ὀρθογώνιος· ὁ δὲ ὀρθογώνιος· ὁ δὲ ὀρθογώνιος·
καὶ μόρια· κατὰ φασὶν ἐπὶ τοῦ ἐλάττωτος χρόνου· πᾶσι οὐχ
αἱ πλεονάσασαι χρόνῳ ἀντωνυμίας εἰς τὸ ἐναντίον φησὶ ἐκλι-
σεως μετασῆσονται· καὶ ὁ τὸ δὲ πλεονασμός ἐν τῇ ἐξέσει· καὶ
ἐπὶ ἐνταῖς συζύγοις ἐκλιόμενος πολλῶν μᾶλλον ἐπιπαύεται τῷ
ὀρθῷ τάσι· εἰ γὰρ αἱ ἀπὸ τοῦ ἐκλίμενου ἀντωνυμίας·

2
43
ἢ νῆκα ἐκκλίνονται παρὰ φασὶν εἰς τὸ ἐξέσει· ὁ δὲ ὀρθογώνιος· ὁ δὲ ὀρθογώνιος·
σόν μου· πᾶσι αἱ τούτω πλεονάσασαι· ὁ δὲ ὀρθογώνιος· ὁ δὲ ὀρθογώνιος·
σεως ἀπαιτήσουσι· κατὰ φασὶν ἐν τοῖς προσημῶνις εἰδέξασ-
μα· Ἀλλὰ καὶ αἱ διὰ τὸν πρότον καὶ δυνάμειον προσώπων
μόνως ὀρθογώνιοι· ὁ δὲ ὀρθογώνιος· ὁ δὲ ὀρθογώνιος· ὁ δὲ ὀρθογώνιος·
σαι γὰρ ἐκκλίνονται μόρια· ἐπὶ τὸν ἐξέσει· ὁ δὲ ὀρθογώνιος· ὁ δὲ ὀρθογώνιος·
σει· ὁ δὲ ὀρθογώνιος· ὁ δὲ ὀρθογώνιος· ὁ δὲ ὀρθογώνιος· ὁ δὲ ὀρθογώνιος·
μὲν προσημῶνις· ὁ δὲ ὀρθογώνιος· ὁ δὲ ὀρθογώνιος· ὁ δὲ ὀρθογώνιος·
τὸν ἐπὶ φησὶν οὐκ ἐκκλίνονται· ὁ δὲ ὀρθογώνιος· ὁ δὲ ὀρθογώνιος·
τον προσώπων μόνως ἐκκλίνονται· ὁ δὲ ὀρθογώνιος· ὁ δὲ ὀρθογώνιος·
καὶ ὁ φωνήν· ἐπὶ τὸν ἐξέσει· ὁ δὲ ὀρθογώνιος· ὁ δὲ ὀρθογώνιος·
τὸ ἐκκλίνονται· ὁ δὲ ὀρθογώνιος· ὁ δὲ ὀρθογώνιος· ὁ δὲ ὀρθογώνιος·
τοῖς ἐκκλίνονται· ὁ δὲ ὀρθογώνιος· ὁ δὲ ὀρθογώνιος· ὁ δὲ ὀρθογώνιος·
Τὰ πᾶσι οὐκ ἐκκλίνονται· ὁ δὲ ὀρθογώνιος· ὁ δὲ ὀρθογώνιος· ὁ δὲ ὀρθογώνιος·
παρὰ φασὶν αὐτοῖς ἀόριστοι· ὁ δὲ ὀρθογώνιος· ὁ δὲ ὀρθογώνιος·
τῷ ἐξέσει· ὁ δὲ ὀρθογώνιος· ὁ δὲ ὀρθογώνιος· ὁ δὲ ὀρθογώνιος·
καὶ ὁ φωνήν· ὁ δὲ ὀρθογώνιος· ὁ δὲ ὀρθογώνιος· ὁ δὲ ὀρθογώνιος·
ἀόριστον ὅστις· ὁ δὲ ὀρθογώνιος· ὁ δὲ ὀρθογώνιος· ὁ δὲ ὀρθογώνιος·
ταῖς ὁ φωνήν· ὁ δὲ ὀρθογώνιος· ὁ δὲ ὀρθογώνιος· ὁ δὲ ὀρθογώνιος·
Περὶ τὸν· ὁ δὲ ὀρθογώνιος· ὁ δὲ ὀρθογώνιος· ὁ δὲ ὀρθογώνιος·
καὶ ὁ φωνήν· ὁ δὲ ὀρθογώνιος· ὁ δὲ ὀρθογώνιος· ὁ δὲ ὀρθογώνιος·
ρος· ἀνέκκλινον εἰς τὸν αὐτὸν λόγον· ὁ δὲ ὀρθογώνιος· ὁ δὲ ὀρθογώνιος·
δὲ φησὶν· ὁ δὲ ὀρθογώνιος· ὁ δὲ ὀρθογώνιος· ὁ δὲ ὀρθογώνιος·
τὰ δὲ φησὶν· ὁ δὲ ὀρθογώνιος· ὁ δὲ ὀρθογώνιος· ὁ δὲ ὀρθογώνιος·
τὸν ἐπὶ φησὶν· ὁ δὲ ὀρθογώνιος· ὁ δὲ ὀρθογώνιος· ὁ δὲ ὀρθογώνιος·
σὺν· ὁ δὲ ὀρθογώνιος· ὁ δὲ ὀρθογώνιος· ὁ δὲ ὀρθογώνιος·
καὶ τὸ ἐκκλίνονται· ὁ δὲ ὀρθογώνιος· ὁ δὲ ὀρθογώνιος· ὁ δὲ ὀρθογώνιος·
κλίνονται· ὁ δὲ ὀρθογώνιος· ὁ δὲ ὀρθογώνιος· ὁ δὲ ὀρθογώνιος·
καὶ ὁ φωνήν· ὁ δὲ ὀρθογώνιος· ὁ δὲ ὀρθογώνιος· ὁ δὲ ὀρθογώνιος·
διὰ τὸ ἐκκλίνονται· ὁ δὲ ὀρθογώνιος· ὁ δὲ ὀρθογώνιος· ὁ δὲ ὀρθογώνιος·

ἐνθα φάναι ἐμφαν κατὰ τύχην γενήσθαι τὸ τρίτον προσώπῳ.
καὶ τὸ εἶναι πῶσιν. λέγω τὸ δὴ κοῦ ἀειθμῆ. φυσικώτερον ἢ ἀν-
τωνυμία ἀπέσπ. εἶγε δὲ τερος τὸν τόνον αὐτῇ παρὰ δέχτο. οὐ-
τε γὰρ ὁρθογόνος μένος, ὅτι τὸ τρίτον προσώπου δὴ καὶ, αἷς πα-
ρεῖπε τοῦ μόνως ἐγκλίνας. ὅτε ἐγκλιτικός. εἶγε ἀδύνατον
εἶθαι πῶσεως ἐγκλιτικῶς εἰσαθῶ τὴν ἀντωνυμίαν.

Ἡ γὰρ ὑποκείμενα πρὸς δουλείων, ἀμα τῷ ἐκλιθῆναι, παρῆσα τῇ
οὐδυνα μὲν ἐγκλιθῆναι πῶσιν, μεταπίπτει τὴν συγερῆ αἰ-
τιατικῶς. κτητικῆς γὰρ τὸ τρίτον προσώπου δὴ καὶ οὐκ ἐγένετο.
οὐχ ὅτι τινες ὥνθησαν, ὅτι δὲ τὸ τρίτον προσώπου δὴ καὶ ὅτι γλῶσ-
σῳσι, ἀφῆσ' ἐδὲ παρῆσαι τὴν κτητικῶς. ἀλλ' αἱ παρὰ λημ-
μὲν δοτικαί εἰσιν ἀντὶ γενίως. ὅτι ἔνεκα ὅσῃ μαινομένη ἐνεκα
ἑφωνήσ. ἐμὴν πρὸς ἡλῶσ. αὐτῇ κτητικόν. καθότι ἐπεδείξαμε ὅτι ὁρ-
θογόνος μὲν τὰς παρὰ γλῶσ. γίνεσθαι. ἀλλὰ μὲν καὶ ἐν τῇ προ-
φρημῶσι εἴρηται, ὡς δεόντως πλείονες ἐκ τῶν προσώπων ἐγέ-
νοντο αἱ ἀντωνυμίαι. πῶς δὲ δόξῃ τὸ ἐλαττον ὑπὸ τῷ πλείο-
νος διελείχεσθαι, ὁ μόνον ἐν παρὰ θέσει τῇ λέξεων, αἷα καὶ ὅτι ἡ
συμπεφωνημὴ πρὸς ἀπᾶσιν ἰσορῶν, τὴν παρὰ λαμῶν πρὸς
τινος οὐ προσίεται. καὶ ὅτι ἐν ἀπάντων τοῖσι οὐτον συμφω-
νεί. Οὐ δὴ κατὰ τύχην πλείονα χέμαται δύναιται σεσι-
γῆσαι τῇ ὄντως. Ὡς γὰρ πρόκειται ἐκ τῇ ἐναντίων δύναι-
ται. ἀλλ' ὅτι πακο λουθῆσαν τὰ ὅπως δὴ ποτε ἐκλείπονται.

Γυνῆς γοῦν ὁ φάμεν καὶ οὐ πάντα τὰ γοῦντα συνεκλείπει. ἀλλὰ
λοῦσθαι ὁ μέγας. καὶ οὐ πᾶντα τὰ εἰς ὅς ἀγόντα συνεξέλιπε.
πρὸς οἷς ἀντὶ τούτων, ἐτέρω θέσει ὅτι ἰσοδυναμῶσα, ἡ γυναι-
κὸς ἀντὶ τῷ γυνῆς. ὁ μέγας ἀντὶ τῷ μέγας. τὸ ὕδωρ ἀντὶ
τῷ ὕδατος. πῶς ἔν ἡ ἐμαυτῶ καὶ ἐξῆς μετὰ τῷ σιυόντων προσώπῳ, ὡς
ὅτι πᾶς ματ' ἀπεώθησ' ἐλ' ἰκοινεῖ ἔθες καὶ τῷ πρὸς πρὸς οἷς
Οὐλὲς μαῖον μετὰ δώκην τὸ παρὰ λαμῶν φησὶ συνεκλείπει.
Διότι δὲ ἐν ἀντωνυμίαις σφραῖς αὐτοῦ. καὶ ἐμίν. ἀλλὰ πλείονα.
Λεῖπε γὰρ ἐκείνο πρὸς διασαφῆσαι. εἴπερ τὸ σφραῖς αὐτοῦ ἀλλο

γώτερον τῷ ἐαυτοῦ, τὸ δὴ ποτε καὶ ἐν ἐλάττονι λόγῳ, τὸ ἐαυτοῦ
τερόληται κατὰ τὸ τρίτον προσώπον ἐπὶ νείας, μὴ καὶ κατὰ τὸ
αὐτὸ ἀκόλουθον καὶ ἐν τῇ ἡμέας αὐτοῦ ἐνέχρησε. καὶ ἐν πα-
λιν ἐν ἐλάττονι λόγῳ κατὰ γένετα τὸ ἐμαυτοῦ, ὁ αὐτὸς λόγος καὶ
πὶ τῷ αὐτέρου προσώπου. ἐπεὶ δὲ δέχεται ἐν τοῖς προκείμενοις
ὡς ἐπενοήθησαν αἱ σιυθῆρι ἀντωνυμίαι, εἰς τὸ μὴ παρὰ δέξα-
σαι διαφόρου προσώπου σιυθῆξιν τῇ ἀπλῶν σιυθῆσιν μὲν
διαφοροῖς προσώποις.

ΤΙΣ Ἀφορμὴ τῷ ἐν πληθυντικοῖς γλῶσσαι, οὐ μὴν ἐν ἐν-
κ. καὶ ἀπλῶ. καὶ διατὶ ἐκ πληθυντικῶν πληθυντικαὶ
σιυθῆσεις οὐκ ἐγλύοντο.

Ἡ δὲ καὶ ἐν ἀληθῶς. ὡς ἀπαν πληθυντικὸν πρῶτον προσώπου καὶ δὴ
τέρω δὲ τῷ συλλήψιν ἀναδέχεται διαφόρων προσώπων. ἡ πρῶτος
δὴ δὴ τέρω. ἡ πρῶτος ἐλ' τῷ. ἡ δὴ τέρω ἐλ' τῷ. τὸ γὰρ ἡμῶν τῷ
τόν ὅτι, ἐμὲ ἐλ' σὲ καὶ ἐκείνον. ἡ ἐμὲ καὶ ὑμᾶς. ἡ ἐμὲ ἐλ' αὐτοῦ. ὁ αὐτὸς
λόγος καὶ πὶ τῷ αὐτέρου. πάλιν γὰρ τὸ ὑμᾶς, σὲ καὶ αὐτοῦ ὅτι.

Πῶς ἔν ἡ ἐμαυτοῦ ἀντωνυμία καὶ αἱ σύζυγοι ἐπεδείκνυν ἀριθ-
μὸν μαχόμενον τῇ ἰδιώματι φησὶ συνεκλείπει. κατὰ διαφορά πρό-
σωπα ροηθῆσαι. ἐκ συλλήψεως γλῶσσαι πρῶτον καὶ τῷ καὶ
αὐτέρω ἐλ' τῷ. τὸ γὰρ μὴν τρίτον προσώπον ἀπεωσμένον φησὶ προφ-
ρημῶνς τηρήσεως, λέγω τὸ διαφόρων προσώπων, ὅτι ἀνέφικτον
ἔχει τὴν εἰς πληθυντικὸν μεταθεσίν. ἢ γὰρ ἐκ τῇ αὐτῇ προσώ-
πων συνεκλείπει. Φαίνεται δὲ καὶ κατὰ τὸν προφρημῶν λό-
γον οὐκ ἀπορήσει τις δι' ἡν αἰτίαν ἐκ πληθυντικῶν πληθυντι-
καὶ συνεκλείπει δὲ ἐγένοντο, ἐκ γὰρ τῇ ἀπλῶν πληθυντικῶν ἀντωνυ-
μιῶν ὅτι ἐπινοήσας μαχόμενον ὡς πρὸς τὴν ἐνθετον ἀντωνυμί-
αν. εἴπομεν γὰρ ὅτι ἐπιμιξίας διαφόρων προσώπων εἰσὶν ἐν πλη-
θυντικοῖς. περιεσὼν ἔν τὸ, τὰς πληθυντικὰς ἀντωνυμίας συντίθε-
σθαι. ὅπου καὶ αἱ ἐν καὶ ἀντωνυμίαι συντιθέσθαι, πρὸς μέγαν τῷ ἐν-
κῷ ἀριθμῷ. ἀλλ' ὅτι τὸ σφραῖς αὐτοῦ ἐλ' τὰ γοῦντα, ὅτι ὅντα ἐκ δια-
φόρων προσώπων συνετέθη. κατὰ τὸ ἐσόμενον ὅτι αὐτῇ, ὁ γλῶσσον

ἡ προφληφῆα πληθυντικὴ προφορά περιέγραψεν, εἰς ἣν μετὰ λαμ-
βάνον ἴσφραϊς αὐτοῖς ἀρτύναντες· εἰ αὐτοῖς ᾧ ἀσπλάσαντες·
καὶ ὅτι ὁ δὲ ὄντως ἀπὸ πληθυντικῆς ἀντωνυμίας ἐθνικὴ πα-
ραγωγὴ ἐγένετο, ἐν τῇ ἡμεδαπῇ καὶ ὑμεδαπῇ.

Ἐπεὶ οὖν ἐδείχθησαν αἱ συνθετοὶ πληθυντικαὶ ἀντωνυμίας κατὰ
τὸ προφρημῶν τήρημα, φανερὸν καὶ εἰς ἐντέλφαν τὸ λόγον περὶ
ἡμεδαπῇ καὶ ὑμεδαπῇ διαλάβωμεν· ἐπεὶ τινὲς δ' ἡμετῶν λίγαν
ἐνδοιαζόντων ὡς παρὰ τὸ ἡμῶν καὶ τὸ ἑδαφος τὰ φησὶ συνηθεῖ
ἀπετελέσθαι· οἱ δ' ἀρτὺς συνηγορήσῃ μαρτυρόμενος ἢ τὸν ἀπὸ τῶν
φωνῆς λόγον, ἢ τὸν ἀπὸ τῆς δὴ λυμῶν· εἴτε πάντ' ἐκ συνηθεῖ τὸ
ποιούον παρακολουθεῖ· ἢ γὰρ τῶν μισογύνων, ἢ τὸ μισεῖν ἐγκλῆται·
ἢ ἡ γυνὴ καὶ ἡ τῶν φιλόπνοος, τὸ φιλεῖν καὶ ὁ πόνος· δ' ἡ γὰρ τὰ ἐν μιᾷ
λέξει ἀπὸ τῆς πλείονος σημαίνοντα, συνθετὰ ὡς ἐπὶ τῶν ῥόθης· σκυ-
λάδοι καὶ ἐν ὁρῆσαν σημαίνει τὴν τέμνην· εἰ μὴ καὶ τὴν φωνὴν πρὸ
λάδοι καὶ τῶν σκυροτόμων· Ἐν τεύθην τὸ ἀείσαρχος καὶ τὰ τού-
των ὁμοία, κύριον ὄντα, πρὸς ἐνίων οὐ κατηριθμῆτο εἰς τὰ συνθετὰ
ὅτι μὴ καὶ τοῖς δὴ λουμένοις ἐκείνη· ἀλλ' ἐπεὶ γὰρ τούτων ἐδείκνυ
τὸ ὡς ἡ πρώτη συνθετὴ, ἐπεκράτει καθὼς ἔχει τὸ, ἀείσαρχον·
βλὰ παρὰ τοῖς περὶ βακχὺ λίδην· ἢ καὶ ἐξ ὑστέρου γινόμενη συμ-
βολικὴ μετὰθεσις· ἐκ τῶν δὴ λουμένων ὅτι καὶ τῶν φωνῶν ἢ τῶν σημαυνομέ-
νων, ἀκώλυτον τὸ φάναι συνθετὰ τὰ γήματα· ἀλλ' ἐφ' ἧσιν αὐτὰ
βαρύνεσθαι καθὼς ἔχει τὸ δόξας· ὅτι τῆς· τὸ ῥῆτον δ' ἐκ συνηθεῖ
ἰδὺν καὶ ἐπὶ ἄλλων συνηθεῖων διάφοροι ῥόνοι ἐγένοντο· ὅξινεται
τὸ ἐντέλης· ἐν δὲ καὶ ἀλλ' ὅτι τὸ δὴ μήκης· μεγαλήτης· καθὼς τὸ ἢ ἐ-
χὲ παρὰ δὴ λουμένων· τὸ οὖν ἐμπόδισι τὸ φάναι, τὰ παρὰ τὸ ἑδα-
φος συνηθεῖ μὲν ὅξινεται, καθὼς καὶ τὰ παρὰ τὸ ὄρν· ἐν τῇ κα-
κορῇ ὅξινεται, εἰ μὴ τὰ γήματα προὔπτεσθαι· λέγω τὸ ὑπὲρ γῶν καὶ
ὁμοία· αἱ γὰρ οἱ ῥά φασιν αὐτὰ ἐδὲ εἶναι· πρὸς δ' ὅτι πάλιν φάν· ὡς
ἀπαξ εἰδέσθαι ἢ ὅξινεται σὺν δὴ σὺν καὶ ἢ ὅξινεται παρὰ λαβή·
εἴτε τὰ κοίρα καὶ ἐν βαρεῖα δὲ τὰ σὺν κακὸ πάθος· δύσειας κακὸ
ποθὸς εἴη δ' ἄρ καὶ τὰ φησὶ ἀνασπλάσ· ἀκρεβέστερα· εἰ δέ τις ἀπο-

φαίνονται, ὡς οὐδέποτε ἀντωνυμία πρώτου ἢ δευτέρου προσώπου
συντίθεται μετὰ ἄλλου μῶρος λόγου· ἢ ὡς ὁ δὲ πρὸς πληθυντικὴν
ἀντωνυμίαν συντίθεται· παρὰ γὰρ γινεται ἢ μᾶλλον αἱ ἀντωνυμίας
ἢ περὶ συντίθεται μετὰ ἄλλου μῶρος λόγου· καθάπερ περὶ τοῦ
ἐμοῦ ἐμός· νῶϊν νῶϊτες· ἢ μῶν ἢ μέτες· εἰ γὰρ δευθεῖ τῆς συ-
νθεσεως, οὐ συστήσεται οὐτε ἐν ἀντωνυμίας τὰ γήματα, οὐτε ἐν ὀνό-
μασιν· εἰ γὰρ ἐν ταῖς συνθεσεσὶ τὰ τέλη ἐπικρατεῖ· εἴ γε τὸ, μισάν
θρῶπος ὄνομα, καὶ τὸ μισεῖν ἔημα, ἐν ὑπαρχῇ, καὶ τὸ ὡσεὶ ἔημα·
καὶ τὸ δὲ ἐπὶ ἔξημα ἐκλῆται· ὁμοίως καὶ τὸ χερσὶ χερσὶ καὶ ἡ χερσὶ
νῦν παρὰ· καὶ ἡ χερσὶ τὸ τοιοῦτον· πᾶν μῶρος λόγου ὅστις ἐπινοῆσαι
τὸ αὐτὸ καὶ ἀπὸ τῆς συνθετοῦ· λέγω τὸ διωάμενον συντεθῆναι· οὐ
μὲν τὴν πρόθεσιν· καὶ τὸ ἀπειράκις τὸ μορίου· συντεθῆναι·
καθὼς ἡ συνθεσις ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἐν ἀρχῇ ὅστις ἡ ἀρχὴ ἐκ ἐπὶ
κρατεῖ· εἰδὴ τοῦτο ἀληθές, ὡς ὄνομα τὸ ἡμεδαπῇ, εἴτε ἑδαφος
ἐκλῆται· ἀλλὰ ὡς ὄνομα, τὸ ἀπὸ τῶν ὀνομάτων παρὰ λαμβανόμενον·
ὡς ὄνομα, ὡς ῥισμῶν προσώπου διάκρισιν ποιεῖται· φανερὸν γὰρ
ἡμεδαπῇ καὶ ὑμεδαπῇ· εἰ αὐτοῖς τὸ ἀντωνομάζοντες· καὶ
πρὸς οὓς ἡ ἀπότασις· ἀλλ' ἐφ' ἧσιν καὶ αἱ παραγωγὴς οὐκ ἐ-
κὼν κρατοῦσιν· εἴ γε παρὰ τὸ ὅφ' ὁ φινὸς οὐκ ἐπὶ ἔξημα, καὶ παρὰ
τὸ ὅφ' ἔξημα, ὄνομα, τὸ ποιητῆς· ὅτι τὸ εἰ παρὰ γὰρ τὸ ἡμεδα-
πῇ, δευθεῖ ἂν τὸ πᾶν ὄνομα, εἶναι· πρὸς δὲ φησὶ τὸ ὅφ' ὁ φινὸς, ἀπὸ
σησε τὸ ἐπὶ ἔξημα, πᾶσι καὶ γῆρος ἐπὶ δεξάμενον· ἐπιθετικῶς ἐ-
πὶ ὄνομα φρόνῳ· ἢ δὲ ὅστις ἐπὶ ἔξημα· εἴ γε διαφύει τὸ ὅφ' ἢ λθι, δ'
ὁ φινὸς ὁ Διονύσιος ἦλθεν· εἴ γε τὸ, πρὸς τῆς ἐκ ἐν ἀκολοθία ἐνέριθαν
ἢ πάθος ἔχει· δ' προσώπου διάκρισιν· δ' ἔχοντα μεταγνηματισμόν·
τὸ μὲν τὸ ἡμεδαπῇ ἐπεὶ ἀπὸ τῶν ὀνομάτων ὅστις, εἴτε τὰ πρόσωπα δια-
κρίνει· δὲ ἀπὸ τῆς ὀνόμαρος· καὶ ἡ καὶ λῶν, δ' ἐπὶ τὸ ὄνομα
σῆμα συναρτήσεται· ὡς λόγῳ ἢ τὸ ἡμέτερον μὲν ἐπὶ ἀντωνυμίας·
καὶ ἡ καὶ τὸ τέλος παρὰ γὰρ ὀνοματικὴ καθήκεια· ἀπαντα δ'
πάλιν διασώζει τὰ φησὶ ἀντωνυμίας, τὸ τοιοῦτον ἀποδιδόν-
τος, καὶ τὰ προφρημῶν συλήφεται τῶν λόγων· οὐ μὲν συνεκτι-

καὶ γινώσκεται καθὼς πρόκειται, ἔτι καὶ φησὶν ὁ μολογῶν τῷ
 μὴ ἔχειν τὸ ἑδαιφῶς· φησὶ δὲ οὕτως ἢ ὑπὸ ληψίς ἐγένετο ἐκ τῶν πα-
 ραγωγῶν ὁμοίαν καθίσταται τῇ δὲ ἑδαιφῶς φωνῇ· καὶ ὅτι αἰσῶναι
 πολλοὶ εἰσὶ τοιαῦτα δοξάζει· εἰ γὰρ χαλκήρεος, δὲ ἀριστερῶν ἔχει ὁμοί-
 ον δὲ δὲ, τὸ φανίαι· καὶ ἄρ' ἔτι· καὶ γὰρ ἑδαιφῶς δὲ μὴ ἔχει τὸ τῆρεν τὸ μελιτῆ
 ρι· ἀγῆον· ἀπὸ γινώσκης ὅτι μέλιτος, ὡς δὲ ματρός διματῆρος· κα-
 μάτου καματῆρος· ὁ δὲ ὅτι ὁ δὲ ματῆρος· ὅστις εἰς τὸ τοιοῦτον παμπλα-
 παραδέχεται· ὁ γὰρ τὸν ἑδαιφῶς παρὰ τὴν λέξιν σημαίνει ὁ μὲν
 ἀποτελοῦσιν, εἰς αὐτὸ μεταλαμβάνονται· κρονίδης γὰρ ὁ κρόνου
 υἱός· καὶ γὰρ γένετος, ὁ μὲν ὁ μόνος γένετος· καὶ ἐν ἐπὶ ἑξήμασιν,
 οἰκοῦσιν οἰκῶν, τὸν αὐτὸν δὲ τὸν ὅτι καὶ τὸ ἡμεδαπὸς ἔχει σιω-
 τρέχουσιν τῇ μεταλήψει τοῦ ὀνόματος· Χρημῶν καὶ κακῶ-
 νο ἐπιστῆσαι, δὲ ἢ αἰτίαν ἀπὸ μόνων πληθυντικῶν, ἢ παραγωγῇ ἐ-
 γένετο τῇ ἐπὶ τῇ ἀντωνυμιῶν, καὶ ἑκάστον ἀριθμὸν παρημέ-
 νων· καὶ δὲ ὅτι μέγιστος ἢ παραγωγῇ οὐκ ἐνέτεινεν· ἀπὸ τῆς γὰρ
 φησὶν ὅτι τὸ ἀλλοδαπὸς παρήχθη· καὶ ἐπὶ τὸ μὲν τοῦτο φάναι,
 ὡς τὸ ἄλλος ἀντωνυμία δὲ τὸ ὅπου γὰρ μάχεται τῇ ἐννοίᾳ τῇ ἀν-
 τωνυμιῶν· ἀλλ' ὅτι ἡ ἀντωνυμία, ταῦτα ὑπὸ τοῦ ἄλλος ἀναστρέφει
 ἀοριστοῦται· ἄλλος οὐκ ἐστὶν· ἄλλος δὲ σὺ πρὸς μὲν τὸ πρότερον δὲ φα-
 ναι, ὡς μὲν ὁ ἀντικτὸν αὐτὸ, ἐξ ἐνικῶν ἢ διηκῶν ἐθνικῶν παρα-
 γωγῇ γινέσθαι· οὐ γὰρ δὴ τὸ ἐπὶ τὸν ἑθνος ἐπὶ ἐνὶ ἀνθρώπων ἢ
 διουσίαν· ἐν μὲν τοιαῦτα περὶ οὐδὲν ὁ φάμερος οὗτος ἡμεδαπὸς δὲ
 συλλαμβάνει αὐτὸν τε καὶ τοῦτο· ὅτι αὐτὸς τὸ λήπτει· Τότε μὲν
 ἐμὸς ἡμέτερος φερόμενος ἐπὶ τὰ πάντα τὰ διηκῶν ὑπὸ
 κτῆσιν πῖπτον, ἀλλὰ φερόμενος τὸ ἀπὸ πάντων ἀριθμῶν τῶν πα-
 ραγωγῶν ἀναδέχεται· Διὸ τὸ μὲν ἡμέτερος ὑπακούεται
 τὸ τῆ λήπτης· οὐ μὲν τὸ ἡμεδαπὸς· Εἰς γὰρ τὸ τοιοῦτον ἢ παρα-
 γωγῇ ἐμόνασεν· ὑπὲρ δὲ τῶν τῶν ἐν τῇ τῇ τῇ προσώπων μὴ πα-
 ραδέχεται, οἷον ἡσέται τις αἰτίαν τὸ ἀνῆκε φησὶ ἀντωνυμίας· ὁ-
 περ οὐκ ἐστὶν· ὅστις οὐκ ἐστὶν τὸ σφαιρὶς ἐστὶν παρηγμένον ἀπὸ ἀ-
 συρήτου φησὶ σφί· καὶ ἔτι τὸ μὲν μῆλον ἀσυνήθως ὡς πρὸς

τῶν ὀνομασίων τῶν τοῦ προβάτου· οὐ μὲν τὸ ἀπὸ τῆς ἀγῆ-
 γον· λέγω τὸ μῆλον τῆ· καὶ ἔτι τὸ δὲ φησὶν· οὐ μὲν τὸ δὲ φησὶν· ἢ ἐν
 θερῶν τὸ ὅτι οὐδὲ φησὶν· φαίνεται γὰρ ὅτι φυσικῶς τὸν πῶς τὰ φησὶν
 λήφει ὡς ἐγένετο· ὁ γὰρ τὸν ὅτι ἐπὶ ἐνομήτων κατὰ τῶν παραγω-
 γῶν τῇ κατὰ τὸ πρῶτον καὶ δεύτερον, οὐκ ἐξακολουθεῖ τὸ, πάν-
 τως καὶ τὸ τρίτον τῶν παραγωγῶν γινέσθαι· καὶ δὲ ἵκναι ὅτι αἰτίας
 ὑποῦσιν, ὁ μὲν ὁ μὲν ὅτι τῶν πρῶτων καὶ δευτέρων ἐνικῶν σύλλη-
 ψιν εἰς αὐτὰ, ποιεῖται τῇ καὶ τὸ τρίτον διαφόρων προσώπων· ὁ
 γὰρ λέγειν ἡμῶν· εἰ γὰρ τὸν λέγειν τὰ σιωπῶντα ἔξωθεν αὐτῶν πρὸς
 πα· ἐπὶ τὸν ὅτι τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν
 τὸ παρὸν προσώπων ἀπὸ τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν
 παραγωγῶν γινόμενα, τῇ ἐπὶ τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν
 πρῶτον καὶ δευτέρων, καὶ τὸ αὐτὸ τὸ ἑθνος παραστήσει·
 κρ· ὍΤΙ ἂν ἀσυνήθως ἢ κατὰ τὸ τρίτον παραγωγῇ ἐστὶν ἡ
 τὸ μὲν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν
 παραγωγῶν· δηλώσει γὰρ οὐχ ἑθνος· ἀλλὰ πάντα τὰ ἐμπερι-
 λαμβάνει αὐτὰ μὲν καὶ τὸ τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν
 φησὶν ὅτι ἐνικῶν ἐπὶ τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν
 παραγωγῇ μίαν νοηθῇ, ὡς ἐπὶ τῶν ἡμεδαπῶν· ἄλλως τε ἐν τῶν τῶν τῶν
 τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν
 ἐπὶ τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν
 σηνός· Ἀλλὰ τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν
 λέγω τὰ ὀνόματα παραλαμβάνει· εἰ γὰρ αἰθιαῖος ἀφο-
 ρῶν εἰς αἰθιαῖον εἰποι, ὅδε αἰθιαῖον τὸ λήπτει δὲ, εἰ γὰρ τὸν αἰ-
 τῶσθαι τὸ ἑθνος, καὶ τὸ οὐκ ἐλπιῖται τοῖς αἰθιαῖοις· συλ-
 λαμβανόμενος δὲ ἐν πρῶτῳ γινώσκεται προσώπων· ὁ παραλαμ-
 βανόμενος ὄνομα, μὲν οὐκ ἐλπιῖται εἶναι· ἀντωνυμία δὲ σαφὲς ὅ-
 τι ἀντωνομάσει αὐτὸν· καὶ εἰ τὸ πρῶτον ἐπὶ τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν
 προσώπων οὐκ ἄλλοτε ἐπὶ γινώσκεται, ἢ τὸ ἡμεδαπὸς· ὅπως τῶν
 ἀνάλυσιν ἐξεί, εἰς τὸ ἡμῶν τὸ λήπτει· καὶ ὅτι καὶ τὸ κρονίδης,
 εἰς τὸ τὸ κρόνου υἱός· καὶ τὰ τοιαῦτα ὅμοια· Ὁ αὐτὸς λόγος καὶ τὸ

~ * ~

ΤΑΔ' ἔνεστιν ἐν τῷ τρίτῳ βιβλίῳ.

Τρυφή

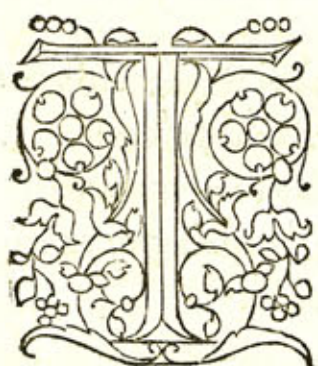
θ'.	Περὶ ἐλευτηνῶν τῶν μὴ ἀναμάρτων συστήναι ἐν αὐτῶν μίαις.	
ι'.	Ὅτι τὰ συνεμπίπτοντα τῶν μορῶν τοῦ λόγου σολοικίζεται.	
	ἢ περὶ τὰ μοναδικὰ.	
ια'.	Ὅτι τὸ ἀπάρτα λέλυτο κατεμνησθέντα τοῦ δοῦναι ὁρᾶται.	ἀπάρτα λέλυται
ιβ'.	Τίς ἡ ἀφορμὴ τοῦ συντάσασθαι τὰ ἀπαρέμματα τοῦ ὅρου	Infinitiva
	καὶ εἰ ἐπὶ ἑξήματά ἐστὶν ἢ οὐ. Καὶ ὅτι τὸ ἀπαρέμματα	
	καὶ τὸ ἐπὶ ἑξήματα οὐ ταυτὸν ὄν.	
ιγ'.	Ἐνεκὲν τίνος οὐ παρὲμφαίνετο ψυχρὸν διάθεσιν μετὰ ἀριθ-	Inf.
	μοῦ καὶ προσώπου.	
ιδ'.	Εἰ δεόρτως κατὰ τὸ ὁμηρικὸν ἔθος, ἀντὶ προσεκτικῆς πρᾶ-	Inf
	λαμβάνεται. καὶ ὅτι ἐπισταλτικὴ συντάξις τὸ ἀπαρέμ-	
	φαρον ἐχέει τὴν προσεκτικῆν.	
ιε'.	Τίνα μορφή λόγου εἶναι τὸ χη καὶ τὸ δεῖ.	χη καὶ δεῖ
ισ'.	Πότε τοῖς ἀπαρέμφοις συντάσσεται. καὶ τὸ γούρου αἵτιον.	Infini
ιζ'.	Πότε τὰ ἀπαρέμματα ἐπὶ δύο αἰτιατικὰς φέρεται.	Infini
ιη'.	Ὡς διακρίνεται ἐν ἀμφιβολίᾳ τῶν δύο αἰτιατικῶν.	
ιθ'.	Ὅτι χη ὀριστικὴν καλῶς ἐκτελεῖται, ἢ περὶ ἀπφατικῆν.	Indicativus
κ'.	Ὅτι ἡ οὐκ ἀφασὶς ἀναγκαίως ὀριστικοῖς μό-	Indicat
	νοις συντάσσεται	
κα'.	Ἐνεκὲν τίνος ὀριστικὴ ἐκτελεῖται εἰς ἐρώτησιν ὡς τίθεται.	Indicat
κβ'.	Περὶ φηδὲντικῆς ἐκτελέσεως.	Optat
κγ'.	Τίνι διαφέρει τὰ δέκτικα, ἐπὶ ἑξήματα τῶν δέκτικῶν ἑξήμα-	Adverb
	των ὁμοίως καὶ τὰ προσεκτικὰ.	
κδ'.	Ὅτι καὶ τῶν ἐκτελεσθῶν εἰς παρρηχήμεροι χρόνοι. καὶ τὸ προ-	Optat
	σεκτικῶν.	
κε'.	Ὅτι ἡ ὑποθετικὴ ἐκτελεῖται ἐν παντί ἢ αὐτὴ τῇ προσεκτικῇ	Subjuncti
	καὶ. Καὶ τίνος ἕνεκὲν συντάσσεται ἡ ὑποθετικὴ ἐκτελεῖται	
	εἴρηται.	
κη'.	Εἰ μόνου δευτέρου προσώπου προσεκτικὰ.	Imperat
κς'.	Εἰ συγκαταθετικῶν, τοῖς καλοῦσι διακρίνεται.	Subjuncti
κζ'.	Γοῖας ἐκτελέσας ὅτι παρὰ ληψὶς ὑποθετικῆς.	Sub.

Subiunc καθ'. Διατὶ πάντα τὰ ὑποτακτικά εἰς ὧ λῖγ'.
 Ρασιν. ν λ'. Τίσι τῶν ἑνμάτων οὐ παρκαίεται παθητικὴ ἔγκλισις καὶ
 κατὰ πόσις τῶν ποιοι.
 Verba. ~~καθ'~~ α'. Τίνα τῶν ἑνμάτων γυνικὴ πῶσει συστάσεται καὶ τίνανδυτικῇ.

α'. ἘΝΕΚΕΝ ΤΙΝΟΣ Αἰ τοῦ ΤΡΙΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΟΥ ἈΝΤΩ
 νυμίαι καὶ τοῖς ἄλλοις προσώποις συσταί-
 σόμεναι κατὰ μνηλον λόγον ποιῶσιν.

Ω Ν ἔξαιρέτως παρὲν πομμένων ταῖς ἀντωνυμίαις κατελεγμένον, ἐν τῷ πρὸ τούτου, ἀραγαίως καὶ περὶ τῶν κοινῇ αὐταῖς παρρημύων μετὰ τῶν ἄλλων τοῦ λόγου μερῶν περὶ αὐτὸ μετὰ ἀλαβεῖν. καθὸ αὐτὰ μὲν αἰτία γίνεσθαι ἀκαταμνηλόγητος. ἀδὲ ἀδιαφορεῖ. ὡς γὰρ ὅτι τὸ πρῶτον ἐπινοῆσαι. ἐξ αὐτῶν τῶν ἀντωνυμιῶν.

αὐτὸς ἐστὶ τὰ γυναικεία ἀντωνυμίας

β'. Εἰ δὲ ὀντως ἡ αὐτὸς ἐπιταγματικὴ εἴρηται. 2.
 Ἐπιταγματικῶς καλοῦσι τὴν αὐτὸς καθόφασιν ὑποτάσσεται ἀπασι τοῖς ἀντωνυμικοῖς προσώποις. καὶ εἰ μὲν ὅτι εἰς ἑνὶ ὅτι ἂν ἀληθῶς οἰσιν. ἰδὼν ἢ ἡ ὁ δὲ. ὁ δὲ γὰρ. λεῖνος μὲν δὴ. ὁ δὲ αὐτὸς ἐγὼ πῶρ. οὐλως. ἡ δὲ γὰρ ταχὺ τῇ. εἰ δὲ κατὰ τὸ πλεον παρὰ τὰ πολλὰ, συγκαταθείμεν ἀπὸ τοῦ λόγου. οὐ γὰρ δὴ γὰρ διεξέρχεται τίς ἀλόγως τὰς τοιαύτας συστάξας φάναι τῶν ἐλλογισμῶν τῶν ἀρδῶν χρησάμενων. καὶ τὸ λόγον οὐκ ἐμποδίζοντος ὡς δείξω.
 Δὴλον ὅτι ὡς ἡ ἀκατὰ πολὺ γινόμεναι συστάξας ἀπὸ νῦν κατὰ τὴν ὀνομασίαν. ὡς λόγῳ καὶ ἄλλα κατὰ πλεον ἐπεκράτησε.
 (Διαπορῶμε μὲν, τὴν δὴ ποτε αἰ μὲν τὸ πρῶτον καὶ δευτέρου)

μετὰ σὺν ὡς τὰ τρίτα προσώπων, τὰ γὰρ μὲν τρίτα προσώπων μετὰ σὺν ὡς τὰ πρῶτα καὶ δευτέρων. καὶ πάλιν οὐχ ἅπαντα. ἰδὼν ἢ οἱ καὶ ἢ εἰ. καὶ αἱ σύζυγοι ἐνὶ καὶ ἀπὸ αἱ ὅσαι, ὡς τὰ πρῶτα καὶ δευτέρων προσώπων δὲ μετέρχονται. ἡ γὰρ μετὰ λαμβανόμενῃ ὅς αὐτῶν αὐτὸς, αὐτὸς ἐκὼν οἱ δὲ ἀπὸ αὐτοῦ. αὐτὸς δὲ σὺ δὲ καὶ αὐτὸς. ὁ δὲ μετὰ ζον, πρὸς ἀπάντων ὁμολόγηται. ὅτι ἡ αὐτὸς ἐῖς αὐτὸν καὶ αἱ σύζυγοι ἐκ δύο τρίτων συσταθῆναι αἰετοῖν, ὅς ὦν καὶ αἱ πληθυντικαί. αὐτῶν αὐτῶν αὐτῶν αὐτῶν. αἱ περ κατὰ τὸ πρῶτον ἡ δὲ δεύτερον παρκαίονται. ὡς ἐν δὲ ἀλόγῳ τὸ κατὰ τὴν ἐκὼν παζιν ἀπαράδεκτον, ἐν πληθυντικῇ μετὰ πῶσει ἀπαράδεκτον γίνεσθαι. οὐ γὰρ φανερὸν αὐτὸν ὑβρίσαι. ἢ αὐτὸν ὑβρίσαι. αὐτῶν δὲ ἀκαταμνηλόγητος. ὅτι γὰρ ἐκὼν αὐτὸν φάναι, μὴ ἄρα, αἱ τοιαῦται συστάξας σολοικισμὸν ὑπαγορεύουσι παρὰ τὴν τῶν προσώπων μεταλλαγὴν. Εἰ γὰρ ὅτι ὅτι ἐν τῇ τῷ τῷ καὶ ἐν πρῶτῳ παρκαίονται ὁ μὲν ἢ δευτέρῳ, ἀκατὰ μνηλον ποιῶν τὸν λόγον, καὶ ἀπὸ αὐτοῦ, εἰς τὸ ἐν τῷ τῷ καὶ δευτέρῳ, τῷ τῷ ἐν τῇ τῷ παρκαίονται ὁ μὲν, τὴν αὐτὴν ἀκαταμνηλόγηται παρὰ τῇ, εἰ τῇ δὲ τίς ἀποφαίνοι. τὸ ἐγὼ γὰρ ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἡ μὲν γὰρ φασιν. ὡς γὰρ ἀπὸ τῆς αὐτῆς, πῶς τὸ αὐτὸς τῇ τῇ καὶ ἐκ τῇ τῇ νόμῳ ἀκατὰ μνηλον ποιῶν λόγον ἐν τῷ πρῶτῳ καὶ δευτέρῳ. τὸ γὰρ δὲ ὅτι, αὐτῶν τῶν τύπουσιν. οὐ μὲν τὸ αὐτῶν τῶν τύπουσιν. ἀλλὰ πάλιν πάντες κατὰ μνηλον ἐχθρὸς πάντες εἰσιν, διὰ τὸ ἀκόλθου χάματος. εἰ περ δὲ σολοικισμὸς τὸ αὐτῶν ὑβρίσαι. τί τὸ ἐπὶ αὐτοῦ τὸ χάμα. φησὶ τίς τὸ ἡμᾶς ὑβρίσαι. ὅφιν ἐκὼν μόνον χησέως. ἀλλὰ ἡ ἐκὼν ἀποδείξει ὡς ἡ προεξετέμνηται μὴ δύνασθαι μετὰ τῶν συζύγων ἑνμάτων ἀπὸ αὐτοῦ ὑπαίχθη τὰς ἀντωνυμίας. ὅτι μὴ μόνον ἐπὶ τῇ ἐκὼν ὑβρίσαι. ἡ μὲν ὑβρίσαι. τὸ γὰρ ἐμὲ ὑβρίσαι, εἰς τὸ ἐμαυτὸν μεταλαμβάνεται. Οὐ δὲ ἐν συστήσει τὸ ἡμᾶς ὑβρίσαι, ἢ ἡμῖν ἐλαλήσαι. 3.

ΤΙ ΤΟ ΠΟΙῶΝ ὅτι τὸ ἀκατὰ μνηλον. 3.
 Χρὴ δὲ ἐπιστήσαντες ἐκ τῆς αὐτῆς, τί δὴ ποτε ὅτι τὸ αὐτῶν τὸ ἀκατὰ μνηλον.

G H

hanc qstio
 ne apud
 planude
 Questio cum prima &
 secunda persona no trans-
 unt in tertia. Tertia
 autē transfit in primā
 & secundā sed no omnis
 αὐτὸς. ex οὐ. οἱ. εἰ.
 αὐτῶν. αὐτοῖς. αὐτοῦ.
 primae secundae & tertiae
 persone

Νό dicemus ἡμᾶς ὑβρίσαι
 μὲν ἡμῖν χαρήσασθαι

ληλον· ὃ παρὰ θεοῖς τρώων χησα μὲν ὅς μά τινα κατὰ πέρ τι
 αὐτὸ μόνον ἐλέγξαν τὸν σολοικισμὸν· οὐ μὲν ἐδίδοξαν τὸ
 προῦν· ὅτι εἴ τις μὴ σιωπῇ, εἰς οὐδὲν σιωπείνουσαν ἐξέτινεν
 εἰς θεοῖν τῶν τρώων· πρὸς οἷς, οὐδ' ἀληθεύουσιν οἱ ὅς αὐτῶν λόγῳ
 φέρε φάναι, ὡς γίνεται τὸ ἀκατάλητον καὶ παρὰ τὰ πρόσω-
 πα. Ἀλλ' εἴ φρεσὶν ἔστιν ἔχον ἀλάληται οἱ ζύν· ἀκατάλη-
 ληλον γὰρ· θεοῖς μὲν καὶ ὅς τινος τὸ τοιοῦτον ἐγκείμενος λόγος.
 Εἰ δὲ τὸ εἰαυτὸν ἐβρίζομεν, καὶ ἐπὶ τὰ τοιαῦτα τις παρὰ δέξεται,
 δὴ λον ὡς καὶ τὸ προέλεγε μὲν, εἰ ὅς τις αἰτία ἢ τὸ τοιοῦτον μὲν
 παρὰ δέξεται, προσέεται δὲ τὸ εἰαυτὸν ἐβρίζομεν· εἰ μὲν καὶ
 παρὰ τὰς πτώσεις, ἢ νῆκα ἐν ἐλέγῳ τῷ γήματι ἀπαιροῦσι τε
 νικῶν· ἐν τῷ οἷ δὲ δύο σκόπελοι· Πάλιν γὰρ ὅς σιωπῇ καὶ
 ὡς τούτου· ἢ τί λέπει ἢ τί τὸ αἰτιόνοσ· τὸ τὴν γλῶσσαν ἀπαιτεῖν.
 Παρεῖδω τίνυν ἢ τοιαύτη παρὰ θεοῖς· ὡς τὸ μὴ πολὺ ἀφί-
 σαδαι ἡμᾶς τὸ προεκμύον·
 ὅτι οὐκ ἐν μιᾷ λέξει ὡς τινες φήθησαν ὁ σολοικισμὸς·
 δ' ἐπὶ πλοκῇ· καὶ ὡς ἡ κοινὴ δόξα ἐχέ·
 οὐδὲ ἐκείνο δὴ μετὰ ληθεῖ, ὡς τινες ἐπὶ τὰς παρὰ πᾶσι
 συμφῶν· πιστευθεῖσαν δόξαν, ὡς μιᾶς λέξεϊ καλὴ ὅς τιν' ὁραβὰ
 εἰσμός· ἐπὶ πλοκῇ δὲ λέξεων ἀκατάλητων ὁ σολοικισμὸς· αὐ-
 τοῖς εἰσηγησάμενοι, τὸ καὶ ἐν μιᾷ λέξει καταγίνεσθαι σολοικισμῷ·
 εἰ κατὰ θελήσει φάιν τις οὐ γὰρ ἢ πλοκῇ, καὶ ἄλλα φησὶ αὐτῷ ἐ-
 χόμενα ἐκείνης· Τὸ προῦν, ὅτι οὐδεμία ἐθεῖα σιωπῇται δὲ
 χαρῆματος εἰς αὐτὸ τέλει· καὶ ἔκματος, τοῦ μὴ ἀπαιροῦντος
 ἐτέραν πλοκῇ· ὅς τιν' γὰρ, ὅς τινος περὶ πατεῖ, αὐτὸ τέλει· ἐμὴν τὸ
 βλάπτει· λέπει γὰρ τὸ τινὰ· αἰεὶ καὶ ὅς τινος φάινμεν, τίς σε ἐτυχε· τὸ
 κέρυπα γόμνον, ὅς τινος κοινὸν ἐχέ· ἀλαμβανόμενον τὸ ἔκμα·
 τίς καλεῖται αἰας· ὅς τινος ἐκ ἄρα ἀληθεῖς, τὸ ἐν μιᾷ λέξει σολοικι-
 σμὸν γίνεσθαι· ὅ φάινεται ὅσον ἐπαυτῷ ὁ λόγος κατὰ τῶνται·
 παρὰ δὲ τὴν ὅς αὐτοῦ γλῶσσαν δέξιν, τὰ τῷ γένους ἐν ἡμακῇ
 σαφές τε, ὡς δὲ ἐμνηκτὶ ἐγχεῖται ὁ καινότερος ἐπὶ τὸν οὐθεὶς διὰ φη

Incongrui a persona

Incongrui a casu

οἱ δὲ δύο ἀκόρητοι

Barbarismus qd

Soloeisismus qd

Nullus nominativus sine uerbo pfe sitae pt in pfecta sen tentia & uerbo qde quod no exigit casu obliquo

ἔρος ἀντὶ τῆς μίας σολοικισμὸς· ὅ δὲ ὄν προῦν τῶν ὅς ὅτε μὴ
 ἐμνηκτεῖν ὡς καταστήματα εἴη τὰ φησὶν τῶν δὴ λον· ὅς τιν' ὡς
 πρὸ φησὶν πίπτονται τὸ γένος ὅς τιν' ὅς τινος γέλοιον· οἱ γὰρ σολοικισμοὶ
 ἀκοῇ ὑπὸ πίπτονται· ἐλεγχόμενοι ἐκ τῆς καὶ παρὰ θεοῖν τῶν λέξεων
 σιωπῆς ἀκατάλητος· ὡς μεταλαμβάνει καὶ οἱ τεθρυμμέ-
 νοι τὰς ὁφείδ· ὅ γὰρ ἐμνηκτεῖς εἰσι τὸ ὅς τινος τοιοῦτον τῶν φωνῶν·
 λέγει φησὶ ἀκοῇ· δὲ δέξεται δὲ καὶ ἐλεῖν· ὡς περὶ τὰς προτάσεις ἐ-
 νακασόμενα· ὑπὸ λόγῳ τὸν τοῦ σολοικισμοῦ πείσεται· ὅς γὰρ
 δὴ λον τὸ ρῖτον, ὅ γὰρ προφρημὸν· τὸ δὲ καὶ θελήσει λεγόμενον·
 ὅς τιν' με ἐτυχεν, ὅ γὰρ ἐμνηκτεῖται τὸν λόγον· τὸ δὲ ὅς τινος κατὰ
 ληλον ἀνέδεξατο· ἐμνηκτεῖν ὑπὸ τῆς θελήσει φάιν τις, αὐτῇ με ἐ-
 τυχεν, ὁ μὲν λόγος σολοικισμῷ, διὰ τὸ ἀκατάλητον τῶν λέξεων· καὶ
 ἀληθεῖς τὸ γένος· οὐ γὰρ ἐν τῷ ὑποκείμενῳ τὸ ἀκατάλητον ὅς τινος·
 ἢ κατὰ ληλον· ἐν δὲ τῇ σιωπῇ τῶν λέξεων, αἷς ὅς τινος τὸ με-
 ταπείδει εἰς τὸ δέον, τῶν ὑποκείμενων ἀπαιροῦν τῶν αὐτῶν ὄντων·
 ἔστιν οὖν καὶ ὅς τινος φάιναι· τοῦτο με ἐτυχε· καὶ ὅς τινος τὸν
 λόγον ἢ λόγῳ· κατὰ τὸ δέον γὰρ ὅς τινος ἐμνηκτεῖται γλῶσσαν, ἀνα-
 φερόμενον ἐπὶ τὸ γένος· κατὰ τὸν ἑκεί, τὸ νῆκα δὲ μιν ἀμω-
 βείη καὶ ἐναντίους μελάντερος· τὸ μὲν γὰρ ὅς τινος ἄλλο, ἢ πρὸς τὸ
 σιωπῇ τῶν τῶν φησὶν ἀπαιροῦνται, ὅς τινος τῶν πλοκῶν· ἢ μά-
 λα δὴ τὰς δὲ δὲ κατὰ τὸ δέον· ἐκ αὐτῶν τινος μιν ἀνὴρ ὑπὸ τῶν
 σοι· πρὸς γὰρ τὸ σιωπῇ τῶν τῶν οἴκου τῶν ἐμνηκτεῖται· ἐπὶ φησὶ τῶν·
 γινώσκω δὲ τὸ πολλοὶ ἐν αὐτῷ δέξεται τίθενται·
 εἰ· ὅτι τὸ ἐν δέκατος ἐάντε ὅς τινος τῶν, ἐάντε παρὰ τῶν
 θερον, ὡς τινος σιωπῇται·
 ἢν μὲν τὸ ἐκείνο παρὰ κινδυνόμνον· τὸ ἐν συνθέτῳ λέξει ὑπὸ
 φάινεται τινος σολοικισμὸν· λέγει ἐπὶ τῶν ἐν δέκατος· ἢ ἐπὶ
 πλείον· ὡς ἐν δέκατῃ· οὐ γὰρ ἐλεῖν ὅς τινος φάναι, ὅτι ἢ ἐν δέκατῃ
 τῶν γλῶσσαν· παρὰ τὸ τῶν ἐκείνης αἰ συνθέσεις τῶν τῶν γίνονται
 δέκατος· τρισκαίδέκατος· τετρακαίδέκατος· ὅς τινος τὸ ἐν δέκατῃ
 κατὰ τῶν συνίστατο· ἐφ' ὅ γὰρ τῶν τῶν φάναι· τὸ μὲν ἀπλοκῶν ὅς τινος

Soloeisismi auditiom subiacent

proposita proferproposita

theodorus m 4

In q consistit soloeisism

f. τῶν

G H II

σιωπῇ τῶν
ἐξ ὁ γὰρ τῶν

Ταυρῆς
τραποτέρμιος

Μαῤῥυμῦ & φοῤῥυμῦ
genus in neutro confluit

φάραι, ὡς παρὰ τὸν ἀριθμὸν τὸν ἑνδεκά, εἴ τι παρὰ θεσίῳ ὄντα,
εἴτε καὶ ἐκσωθέσεως, παρὰ γῆτις ἐνέρο ἢ τὸ ἐνδεκάρος, ὡς
ἐβδόμενος ἐβδόμαρος· ἀφ' ἧς τὸ θηλυκὸν ἐβδόματη· ἐνδεκάτη· ὅ
τι δὲ ἐκ παρὰ θεσίῳ δυνὸν γίνεταί παρὰ γῆτις, διὰ πλῆθον ἐ
δείξαμεν, ὅ αὐτὸ ταυρῆτις· παρὰ ποταμὸν μὲν δ' οὐκ εἶναι· παρὰ
πράμιος· ὅτι δὲ καὶ ὅτω φάναι, καὶ παρὰ τὸ δέκατος ὡς ἢ ἑν
θεσίς, τὰ φησιν ὡς ἐν λόγῳ τὴν τὸ οὐδέτερον (ἑνθεσίον) ἀν
δέχτο· εἴ τι γὰρ παρὰ ἀριθμὸν σύγκεται, γύτο ἐκ κοινότη
τος τῶν ἀριθμῶν παρὰ λαμβάνει· οἷον οἱ τέσσαρες· αἱ τέσσαρες·
πέντε καὶ δέκατος· οἱ τρεῖς αἱ τρεῖς τρεῖς καὶ δέκατος· ὅ οἱ λοιποὶ
ἀριθμοὶ ὅ δὲ ἐν τῷ τὸ εἰς ἐδύνατο τὰ φησιν ὡς ἐν λόγῳ ἐγγίρει·
ὅτι μὴ κατὰ γῆτις καὶ τὸ ἀξένι καὶ τὸ θηλυκῷ· καὶ εἰ ἀμ
φότερά τὰ γένη σωθεῖται εἰς τὰ δέτετρα· Τὸ γὰρ οὗτος καὶ
αὐτὴ, εἰς ἐν σωθεῖται τὸ γύτο· καὶ πάλιν, ὑποστατικόν τι ὅτι
δὸ καὶ κατὰ γύτο, καὶ φῶμεν ἐπὶ γυναικὶ γύτο, ὅσοι καὶ ὅ
μεν· ὡς τινες ὑπέλαβον· καὶ περὶ αὐτὸν εἰς τὸ γύτον ὡς τὸν πα
ρατίθεσθαι· ἀναλόγως ἄρα τὸ ἐν παρὰ λήφθῃ κατὰ τὴν ἑν
θεσίον· ἵνα μήτε τὸ ἀξένι καὶ ὅτι δὸ ποιεῖται, μήτε τὸ θηλυκόν·
5.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ἘΝ ἘΚάστῳ μέρῳ λόγῳ παρὰ
σαμῆς ἀκαταμνησίας· 6

Theodor^{us} ἔτι γε μὴν ὡς προείρηκα συνελτικῶς τὰ τῆ αἰλίας τὸ πρῶτον κα
ταμῆλῃ ἢ δὲ τῷ μερῷ τοῦ λόγου, ἅ μὲν μετασχηματίζεται εἰς
ἀριθμοὺς καὶ πτώσεις· ὡς τὸ ὄνομα καὶ τὰ ἄλλα ὅσα δύναται ἀ
ριθμὸν μετὰ πτώσεως ἐπιδείξασθαι· ἅ δὲ εἰς πρόσωπα καὶ εἰς ἀ
ριθμὸν, ὡς τὰ ῥήματα καὶ αἱ ἀρτωνυμίας· ἅ δὲ εἰς γένη· ὡς τὰ προ
κατελιγμένα ὀνόματα· καὶ ὅσα δυνάτ' εἶναι διαλείπειν ποιη
σάσθαι· τινὰ δὲ οὐδὲ ἐν τοιούτῳ ἐπιδέχεται· ὡς τὰ καθένα σχημα
τισμὸν ἐκ φερόμενα· ὡς πρὸς οἱ ἑνθεσίμοι καὶ αἱ προθέσεις· καὶ ἔ
δὸν ἅπαντα τὰ ἐπιῤῥήματα· Τὰ δὲ ὅν προλείμενα μέρη με
ταληφθέντα ὅς ἐδύων μετασχηματισμὸν εἰς τὰς δεούσας ἀκολου
θίας τῷ προκατελιγμένων ἀριθμῶν, ἢ προσώπων ἢ γενῶν

ἐξιδιοποιήσεται

τῇ τῷ λόγου συνθέσει, ἀναμεμελῆται εἰς ἐπιτολὴν τὸ πρὸς
ὃ δύναται φέρεσθαι· εἴ τι τοι ὡς τὸν πρὸς πληθυντικόν· κα
τὰ τὴν αὐτὴν προσώπου παρὰ ἐμπῶσιν· ἡ δὲ φῶμεν ἢ μεί· ἡ δὲ
φῶσιν οἱ ἀριθμοὶ· τὰ γὰρ ἐνδιαμέσῃ τὸ προσώπου, ἢ πάντως ὅ
αὐτῇσεται τὸν ἀριθμὸν· οἷον τε φῶσιν φάναι, τύπουσι τὸν ἀν
θρώπου· ἢ πάλιν τύπουσι τοὺς ἀνθρώπους· ὁ αὐτὸς λόγος κα
τὰ τῷ ἑκατὸ γένος συμπαραλαμβάνον· ἡ δὲ πρὸς κατὰ
πῶσιν· ἢ μὲν αὐτῷ ἀκούσθαι· Πάλιν γὰρ τὸ ἐνδιαμέσῃ ἀ
διαφορεῖ, καὶ κατὰ τὴν πῶσιν καὶ κατὰ τὸν ἀριθμὸν· ἢ μὲν αὐ
τὸς ἀκούσθαι· ἢ μὲν αὐτὸς ἀκούσθαι· ὅτι πάλιν εἰ σωτέλοι καὶ
τὴν αὐτὴν πῶσιν, ὑποστὰς μετὰ εἰς τὸ αὐτὸ προσώπου· διὰ τὸ
κατὰ μῆλον φησὶ πῶσεως· εἰ μὴ σωθεῖται ἢ παρὰ ἐμπῶσιν ἀ
ποσῶσιν τὸ προσώπου· ὡς τὸ ἢ μὲν καὶ αὐτῷ ἀκούσθαι· ὁ αὐ
τὸς λόγος καὶ πρὸς γένον· φησὶ μὲν γὰρ, οὗτοι οἱ ἀριθμοὶ· ἢ κα
τὰ πλάγιον πῶσιν· τοὺς τοὺς ἀνδρας· Πάλιν γὰρ τὸ ἐν με
ταβάσει τοῦ προσώπου, ἀδιαφορεῖται καὶ κατὰ τὸ γένος καὶ κα
τὰ τὸν ἀριθμὸν· τούτους γὰρ ὑβρίσας· περὶ αὐτὸν εἰς τὸ γύτον πα
ρατίθεσθαι· ἡ δὲ φῶμεν τὸ λεγόμενον· εἴπερ ὅν ὡς προεί
πομεν, μὴ ἐπισυμβαίῃ τινὶ λέξῃ τὸ τὴν διαλείπειν δυνάμεν
προφανὲς ποιήσασθαι, ἀδιαφορεῖται τὸ ἐπιπλήκειν ἀπὸς τ
κατελιγμένοις· λέγω γένεσι διαφοροῖς· πτώσεσιν· ἀριθμοῖς·
προσώποις ἄλλοις τοῖς δυνάμενοις τοῖς ἀνδράσιν ἀναδείξασθαι· οὐ
γὰρ δὴ γὰρ ἐλέγχουσι τὸν ἴδιον μετασχηματισμὸν· ἔσω γὰρ ἑν
ταξίς τις φησὶ τοῦ καλῶς, ἢ τῷ ὁμοίῳ, ἐπὶ τῷ προσώπου
ἐπὶ παντὸς ἀριθμοῦ· ὅτι φῶμεν καλῶς ἢ καλῶς ἢ καλῶς ἢ κα
φῶ ἢ κακῶς ἢ κακῶς· καὶ ἐπὶ τῷ μετασχηματισμῷ γὰρ ἡ δὲ
νων· λέγω τὸ, τῷ καλῶς ἢ καλῶς· ἢ δὲ τοιαύτη ἑνταξίς προδῇ
λον ὅτι κατὰ μῆλον· ἢ γὰρ τὸ ἐπιῤῥήματος σωδοῦς, οὐ δικτι
κὴ οὐσα τῷ ἀριθμῶν ἢ τῷ προσώπων ἢ τῷ πτώσεων, καὶ εἴ τι
χρόνων ὡς τὸ ῥήμα παρὰ δέχεται, ἀκώλυτον ἔχει τὴν ἐπιτολ
κίαν· οὐκ ἐλεγχόμενος ἐκ τοῦ ὁμοφώνους· οὐ μὲν εἴ τι ἐπὶ τοῦ

Theod

Hez omnia theodo
rus compilavit

Theodor^{us}

G H III

το πλὺν τοῦ παρὰ τὸν θεόν. φησὶ δὲ οὐδὲν οὕτως. ἐν ἡρώμην
 ἐφ' ἧς συντάξας ἡμεῖς τὰ ληψίμενάς, ἡρώμην. ὁ αὐτὸς
 Theod. λόγος καὶ πρὸς τὸν ἀπαρεμφάτωρ. Πάλιν γὰρ τὸ ἡρώμην μετὰ
 ληφθέν ἐξ ἡρώμην τοῦ παρὰ τὸν θεόν, καὶ τὸ αὐτὸ φωνῶν ἐν
 τῇ προκλήμνη συντάξας τῶν ἐπισημάτων, κατὰ μὴλον ἀποτελεῖ
 λόγον. οἷον τε φάναι, συνέβη ἐξ ἡρώμην Ἀπολλωνίου. καὶ συνέ-
 βησιν μερὸν ἡρώμην. ὅγε μὴν ἐπὶ τῶν ἡρώμην ὑπαγορεύοντων
 τοῦ τοιοῦτον ἀνέροις, λέγω ἐπὶ τοῦ ἡρώμην ἐξ ἡρώμην. Ἐπὶ γὰρ μὴν
 πάλιν τοῦ ἀσυνεμπίπτου λέγω τοῦ ἡρώμην, συνέβη ἐξ ἡρώμην ἡρώμην
 Theod. ἡρώμην Ἀπολλωνίου. ὅστις καὶ ἐπὶ διαθήσεως τοῦ τοιοῦτον ἐπιδείξει.
 Τὰ γὰρ καλούμενα, μεσότητος ἡρώμην, συνέμψωσιν ἀνεδείξα
 τοῦ ἐν ἡρώμην καὶ παθητικῆς διαθήσεως. ὥς γε ἀκριβέστερον αὖ
 ποδείξομεν ἐν τῇ δευτέρᾳ συντάξας τῶν ἡρώμην. καὶ ἐνθεν οὐ πα-
 ρὰ τὰς διαθήσεις ἀμαρτάνεται. Τὸ γὰρ ἐλυσάμην. ἐποίησα-
 μην. καὶ ἐξήλασεν. καὶ τὰ τούτοις ὁμοία, ἐξήλασεν καὶ τὸ πλὺν
 ἐξήλασεν. ὅτι μὲν ἐν ἡρώμην. ὅτι δὲ παθητικῶν. εἴγε τὸ ἐξήλασεν
 τοῦ ἐξήλασεν διαφέρει. καὶ τὸ ἐλυσάμην τοῦ ἐλυσάμην. παρὰ κεί-
 ναι δὲ τὸ, ἐποίησα ἡρώμην, ἐποίησα μὴν, καὶ ἐπὶ τὸ, προῖκα τῶν προη-
 κάμην. οἷον γὰρ μὴν ἀπεριόριστον περὶ τὰς ἡρώμην διαφοράς κατὰ
 νόμους, οἷον ταῖς ἀπὸ τῆς παθητικῆς διαθήσεως ἀντὶ ἐν ἡρώμην
 παραλαμβάνεσθαι, οὐ μικρὸν ἀμάρτημα προσάπτοντες τοῖς λό-
 γοις. Τὸ γὰρ ἀντὶ ἐν ἡρώμην παθητικῶν ἡρώμην λόγῳ, ὅστις
 τοῦ ἀκαταμύχλου. οὐκ ἄν τις τὸ φύσει ἐν ἡρώμην. ἢ τὸ φύσει πα-
 θητικὸν ἡρώμην ἀντὶ ὑπαλλαγῆς τῶν θεσεων. λέγω τὸ ἐποίησα
 ἀντὶ τοῦ ἐποίησεν. ἢ τὸ ἐποίησεν ἀντὶ τοῦ ἐποίησα. ὁμολόγως
 οἷον τὸ ἀμφοτέρω κεκωπῶς, ἢ πεπληγῶς ἀγορεύειν, ἢ ἐξ ἡρώμην
 πηλὴν. ὅτι ἐξ ἡρώμην ὡς ἡρώμην. τὰ γὰρ οἷον ὁμοία, ὡς διὰ τὸν
 προφθιμὸν λόγον ἐν μεσότητι οὐκ ἀνθυπαίεται καὶ τὴν
 διάθεσιν. καὶ δὲ τὸν δέοντα λόγον ἐν συντάξας, ἐπὶ ἀμφοτέρω
 τὰς διαθήσεις ἐφάσαν. Ἐστὶ δὲ ἐπὶ συνεμπίπτουσαν προσώπων
 Theod. παντὶ ἐπιδείξει. Τὸ γὰρ νικῶ πρῶτον ὃν προσώπου, οὐ με-

¶ s. optativus modi

τε λούσεται ἐπὶ δαυτέρου. καὶ αὐτὸ ἐχθρὸν δαυτέρον τὸν ἰλῆα. ἀλλ' ἐπεὶ
 πάλιν προστάτεται τῇ διαφορᾷ ἐν δαυτέρῳ προσώπῳ ἀναμνή-
 τιν Φωμῆν, καὶ ἐπὶ δαυτέρον τίθεται, καὶ ταλαιλόγηται ἀναδέ-
 χεται, ὡς ἐφαμέν γυρόμενον προστακτικόν (μέτεστι ὁ λόγος καὶ
 μέχρι τοῦ τρίτου ὑψύεται δὲ περιγράφει τὴν συνωμπίωσιν,
 δαυτὴν προσοῦσαν τῇ τριτάτῃ ὁμοῦ γυρῶ ἀκούομεν συνωμπί-
 πῃ τῇ προστακτικῇ προφορᾷ· καὶ ὅτι ἐν τῇ δέοντι λόγῳ, εἰ μὴ ἐ-
 παλεολουθοῦσα αὐτῷ ἐκλισίῃσιν, λέγω ἡ ἐκτικῇ· ὡς ἐχθρὸν
 παρὰ λικμάων· νικῶ δὲ ὁ καὶ ἔρων· καὶ ὅτι ἐν τῇ ὁμηρικῇ τῷ πρώ-
 τῳ νήϊον ἀνὴρ ἰθύνη· σαφὲς γὰρ ὅτι ἐν ὁριστικῇ ἐκλίσσει ἀκατά-
 ληλόν ὅτι ἐν δὲ τῇ ἐκτικῇ κατὰ μῆλον· ὡς γε καὶ ἐν τοῖς προκλή-
 μοις· τὸ μὲν νικῶ ἐχθρὸν τὸν νικῶσιν, ὁριστικὸν γὰρ ὃν, ἀκατάμ-
 λόν ὅτι· καὶ γὰρ νικᾷς σὺ· προστακτικὸν δὲ ἀκατάμῆλον· ἄπο-
 χεν τὸ παρὰ δὲ μαεὶς ἀφορμὴν τῇ παρὰ πλησίον τοῖς ἀνελ-
 πότερον ἐκλικόσιν τὰ ῥήματα· ὅτι καὶ ὁ ἀριθμοῦ τῷ ἐν ὀνόμα-
 σι ταυτὸ ἐπιδείξει· τὸ γὰρ φίλων ἢ τῇ τῇ ριούτων, γλυκῆς ὃν πλη-
 θωτικῆς ζιγλοῦσας τε φιλύποψης, συνταξίν ἀπατήσιν κα-
 τὰ τὴν ταυτὴν τῇ προσώπου γλυκῆς πληθωτικῆς· οὐκ ἐν
 γὰρ ἀναμνήν ἀκατάμῆλον διὰ τὸ συγκεχυμένον τῷ γυροῦ·
 οἷον τε γὰρ φάναι, φίλων περιπαρῶτων· καὶ φίλων περιπα-
 ρουσῶν· ἐν γὰρ μὴν πῶσι ἢ ἀριθμῶν φαίνεται, φίλων περιπα-
 ροῦται, ἢ περιπαρῶται, οὐ μὴν ἐν τῇ φίλων περιπαρῶν ἢ πε-
 ριπατεῖ· ἐπεὶ πάλιν εὐθεῖα γλυκῇ συμπέπτωκε· πάλιν
 γὰρ προφανὲς ὁ λόγος ἐπὶ τῇ ὁμοίῳ· ἀλλὰ καὶ περὶ ῥήμα-
 τῶν· τὸ γὰρ ἐλεγον καὶ τὰ ὁμοία ἐνικά· ὅτι πρώτου προσώπου· ὁ
 μοία ὄντα τῇ ἐχθρῇ· ἐλεξα, ἐφ' ὧν εἴ τις φαίνεται ἐλεξα ἐκείνοι,
 ἀκατάμῆλον λόγον παραστήσει· καὶ ἐνέει, τῷ πρώτου προ-
 σώπου, καὶ ἐνέει τῷ ἀριθμοῦ· οὐ μὴν ἐν τῇ ἐλεγον ἐλεῖροι·
 πάλιν γὰρ ἡ συνωμπίωσις ἢ πρὸς τὸ τρίτον πληθυντικόν, τὸ ἀκα-
 τὰμῆλον παρήτῃται· καθὼ δέ οἱ συνταξίς ἐγένονεν ἢ πρὸς τὸ
 πληθυντικόν· ὅτι ἐξηγήσῃ τὰ δωρικά, ἢ γὰρ παρὰ τοῖς

Nota in vixā secunda
p̄sona impatiū p̄stī
in iota debere scribi

νικῶν δὲ ὁ καρρῶν

Homexus

*πρὸς ἀφαιρὰς τοῦτον. nota
q^{ue} significacione. 7. subtrahi
remoueri*

καταβιβάζομεν ἡ ὁξεία ἐπὶ πληθυντικῇ, ἀφίστησι τὴν πρὸς τὸν
κὸν συνέμψωσιν. ὅστις καὶ ἐπὶ τὰς πρῶσεις τὸ τοιοῦτον παρασησάι.
τὰ γὰρ ἀναμριώμενα εἰς πέντε πρῶσεις, τὰς ἀνθυπαλαγὰς τῶν
πρῶσεων ἐμφανίζουσιν παραδείχεται· ἢ ἐπὶ τὸν ἴσημάτων λόγον.
ἐν μῶτερον δαλέκρου τὸ τοιοῦτον ἐν δέξασθαι· ἢ ἀπαραδέ-
λπτως ποιοῦμεθα κατὰ τὸν τῶ ἀκαταλήλου λόγον. ὃ χυπόπι
πρῶσα γὰρ ἀρχαϊκῇ χεῖρεσι, ἀπειράκισι κατὰ τὸ αὐτὸ παρὰ λημ-
μένην· τὸ ἐλπίσθαι πάντες φορᾶς. Δις οὖν λόγος· ὡς ἡ λαταίαν· ἀ-
πειρα τὰ τούτοις ὁμοίαν τὸ ἀπὸ τὸν ἴσημα παρασησάι· καὶ ὅτι τῶς
ἐφαμὲν ἢ κλητικῇ, ἐπεὶ τὸν τέλος ἀπὸ τῆς· ἢ ἀντισησάμεν ὅτι
κλητικῇ ἀνὸ ἡθῶν παραλαμβάνεται· κατὰ μακεδονικὸν ἔθος.
ἢ θεωλονικόν, ὡς οἱ πρὸ ἡμῶν τὸ τοιοῦτον ἐπισώσαντο. Αὐτὰρ
ὁ αὐτὸς θεῶς ἀντισησάμενον· συγχέοντες καὶ τὸ ἀρῶν τὴν παραλα-
γὴν ἐπὶ πρῶσεως· ἀλλ' ὅπως ἡ κλητικῇ καὶ ἡ ἡθῆα συνεμπί-
πτη, ἐνδέως καὶ τὰ προκείμενα τῶ ἴσημάτων ἀφίστανται· οὐδέ τι-
ρα, γὰρ τῶ πρῶσεων εἰς ἐλεγχον τὸ ἴσηματος διώκεται παραλαμ-
βάνεσθαι· οὐδ' ὅτι ἡ κλητικῇ ἀνὸ ἡθῆας· ὃ δὲ τῆς ἡθῆας, ἀντὶ
κλητικῆς·

ἢ. ΟΤΙ ἢ ΣΥ ΜΑΛΛΟΝ ΕΥΘΕΙΑΣ ἔΣΤΙΝ ἢ ΚΛΗ-
ΤΙΚΗΣ ὥς ΟΙΕΤΑΙ ΤΡΥΦΩΝ.

Καὶ δὴ λον ὅτι διὰ τὴν αὐτὴν συνέμψωσιν Τρυφῶν ἐν τῇ περὶ
προσώπων αἵτιος ἀφορμῆς ἐγγύεον τοῖς ἐθέλοισι πρὸς αὐτὸν ἀν-
τιλέγειν· οὐ παραδείξασθαι τὴν συνέμψωσιν ἐπὶ ἡθῆας ὅτις
κλητικῆς ἐπὶ τῆς συνάντην μιᾶς. Φησὶ γὰρ μόνος εἶναι κλη-
τικῆς· διὸ συντάξιν τὴν πρὸς τὸ δεύτερον προσώπων τῶ ἴσημά-
των· ὡς γὰρ Φαμὲν Ἀείσαρχε γράφε, καὶ ἐπὶ ἐπὶ ὀριστικῆς προ-
φορᾶς, Ἀείσαρχε ἀναγινώσκεις, ἢ κατὰ περὶ τῶν, τὸν αὐ-
τὸν δὴ πρόσωπον, καὶ τὸ σὺ γράφε, ἢ σὺ γράφεις, τὴν κλητικῇ
ὁμολογεί. Κακὲν δὲ παρατίθεται· ὡς εἰ μὲν ἡθῆας, ἐν τρίτῳ
προσώπων νοεῖται, ἢ γε μὴν κλητικῇ ἐν δυνάμει· οὐδ' ὅτι ὅτις ὁ δὴ
λον ὅτι ἐπὶ τὸν λόγον τῆς κλητικῆς πισύται πρὸς τὸς ζήτησαν·

55
ται, πῶς ἂν συσταίη κλητικῇ ἡθῆας μὴ οὐσης· τὸ καὶ ἡθῆας γε μὴ
ούσης μὴ ὑπάρχειν κλητικῇ· ἐπὶ ἐπὶ ἐκείνο καὶ ἐπὶ αὐτὸς· ὅτι
τῶ οὐδ' ἀναμριώμενων κλητικῇ ἐπὶ δέξασθαι, τὴν πρὸς αὐτὸν ἀντιση-
σιν γλῶσσον, ἐπὶ τομῶτερον ἐκθῆσθαι· ἐκείνο ἐπὶ προστίθεν-
τες ὡς μᾶλλον παρακινδυνεύει· ἢ σὺ ἀντωνυμία κατὰ τὴν τῆς
κλητικῆς (ὡς ταξίν, ὡς οὐδ' ἐν τῶς παρὰ λημμένη ἢ παρὰ τὴν
τῶ ἡθῆας· ἐπὶ δὲ τὰ τὸ λόγον οὐτῶ· τὸ πρῶτον, ὅτι μάλιστα ἐν τῶ
ὀνόμασιν ἡθῆας παραβάλλεται τῇ τῶ ἀντωνυμιῶν· τὸ καὶ ἐν δὴ
τέρῳ προσώπων ἐν ἡθῆας παραλαμβάνεσθαι· ὃ δὴ ἀμείνων τῶ ὀνο-
μάτων τὸ τῶ ἴσημα ἀναδέξασθαι, κατὰ παρεσησάμεν· ἀλλὰ κα-
θὸ δυνάμειον προσώπων, διὰ τὸν κλητικῇ ὃ δὲν ἐκλύει καὶ τὰς
ὑπολοίπους τῶ ὡς ταξίν κατὰ δεύτερον προσώπων κλητικῆς
εἶναι· κατὰ τὸν ὅτι ἐκείναι ἀντὸν ὀνόμασιν ἐν ὡς ταξίν πρῶσεως ἐ-
κλιμέων παρὰ λημμένη, οὐ καὶ τὸ, ἢ σὺ ἀνὸ ἡθῆας· εἰ τὸ, σοὶ ὄν-
τι ἀρῶν, καὶ σὺ ὄντα ἀρῶν τῶ αὐτῶν πρῶσεων, δὴ λον ὅτι καὶ τὸ
σὺ ὄν ἀρῶν· εἰ τὰ ἴσημα μιᾶς συντάξεως ἔχειται, καὶ τὸ ἐγὼ
εἰμι ὁρῶν, καὶ τὸ ἐκείνός ἐστιν ὁρῶν, δὴ λον ὅτι ἐπὶ τὸ σὺ εἶ, τῆς αὐ-
τῆς πρῶσεως εἶ· εἰ δὲ μὴ Ἀείσαρχε εἶ, ὃ δὲ γραμματικῆς εἶ, πῶς
ὃ δὲ θῆσεται, ὅτι τὸ σὺ εἶ ἐν ἡθῆας συντάξιν ὃ δὲν· ὃ δὲ γὰρ ἐκείνο ἀ-
ληθές ἐστιν, ὡς ἀπάντηται εἰς ἡθῆας τῶ ὀνομάτων ἐν τρίτοις κα-
ταγίνονται, κατὰ τὸ ἀπὸ δέξασθαι· ὅτι τὰ ὑποτακτικὰ τῶ ἴση-
μάτων τὰς ἡθῆας συγκατέεις τὸ πρῶτον καὶ δεύτερον προσώπων·
εἴπερ τὰ πρῶτα προσώπων πληθυντικῇ ὄντα, σύμψηφιν ἀναδέχε-
ται δυνάμει καὶ τρίτου τῶ κατὰ τὴν αὐτὴν πρῶσιν, ἢ νῖκα φα-
μὲν κατὰ μὲν μορφοσμόν, ἐμοὶ· σοὶ· καὶ Διονυσίῳ, ἐλάλησε Τρυ-
φῶν· κατὰ δὲ σύμψηφιν, ἢ μὴν ἐλάλησε Τρυφῶν καὶ ἐπὶ τῶ λοι-
πῶν, πῶς οὐκ ἂν δοθῇ τὸ ἐγὼ καὶ σὺ καὶ Τρυφῶν ἐν ταῖς αὐταῖς
πρῶσεσι καταγίνεσθαι· συνόντος πάντων κατὰ σύμψηφιν πλη-
θυντικῇ ἐν ἡθῆας, ἢ μὴν παρὰ γλῶσσον· ὅτι καὶ τῆς συντάξεως
τῶν συνδέσμων τὸ τοιοῦτον παρασησάι· συνδέσμων, τὰ πρῶ-
τικὰ κατὰ τὴν αὐτὴν ἐοικότῃ τῶν ἴσημάτων, πάντως καὶ ἡ

αὐτῆς πῶς ὥς ἔχει· ἢ ἐμοὶ χαρίζεται Τρυφῶν, ἢ σοὶ, ἢ Διονύ-
σιῳ· ἢ ἐμῷ ἀκούει Τρυφῶν, ἢ σοὺ· ἢ θείων· Ἐσαφὸς ὅτι τὸ πα-
ρεμπίπτον ἀλόγιον ἐστὶ πῶς ὥς, ἢ σολοικισμόν ποιῇ, ἢ πα-
ρίπτωσιν ἐτέρου ἡμᾶρος, ἢ ἐμοῦ ἀκούει Τρυφῶν, ἢ σοὺ· ἢ δῖος· διὰ
τὴν κοινότητά τῶν ἡμᾶρος· ἐπεὶ οἱ ὄντες φάναι, ἢ ἐμοῦ ἀκούει Τρυ-
φῶν, ἢ σοὶ ὁμιλεῖ ὁ μολόγος ὅς ἐστις ὄντος τῶν ἡμᾶτος, καὶ λόγου
κατὰ μήλου ὄντος, διδύται καὶ τὰς αὐτὰς πῶς ὥς εἶναι· ἢ ἐγὼ οὖν
ἀπέρχομαι, ἢ σὺ, ἢ Διονύσιος· καὶ εἰ μὲν ἀκατάλληλον ὁ λόγος,
εἴη ἄρα τὸ σὺ ἐτέρας πῶς ὥς· εἰ δὲ κατὰ μὴλ' ὁ δίδυται καὶ τὸ
θείας εἶναι· ἀλλ' ὅτε κενὸ δίδωμι, ὡς καὶ τὸ σὺ γράφει· ὅστις ἐν
ἐπι-
λελτικῇ σιωπᾷ· ὅπερ ἐνούμερον διθείας ὅστις ὁμοί· τὸ ἐν γὰρ γρά-
φει· καὶ κενὸς γράφει· ἐπερχόμενον δὲ κατὰ τὴν σὺ καὶ ἐπιστρέ-
φοι τὸ προσωνομέριον, κλητικῶν ὁμολογῇ, ὅς ἐστις ὄντως παρὰ
λημμένῳ κατὰ τὸ ἀντωνυμικὸν ἔθος· ἐδείξαμεν γὰρ ὅτι ὁ δῖος
μὲν τῶν ὀνομάτων παραλαμβάνει κατὰ τὸ πρῶτον καὶ δῶ-
τερον πρόσωπον, ἐπειρήθη τὸ μόριον· ἢ δὲ κλητικῇ τῶν ὀνομάτων
φθάνει κατὰ τὸ δῶτερον· καὶ σαφὲς ὅτι ἐν κλητικῇ περιεστὴ ἡ ἀν-
τωνυμία ὅστις· οὐδὲ γὰρ ἐχάπολογίαν ἡ περὶ ἔχον αἰ κατὰ τὸ
τρίτον πρόσωπον ἀντωνυμίας ὡς δῖος μὲν τῶν ὀνομάτων πα-
ραλαμβάνει κατὰ τὸ πρῶτον καὶ δῶτερον πρόσωπον· ἐπειρή-
θη τὸ μόριον ἢ δὲ κλητικῇ τῶν ὀνομάτων φθάνει κατὰ τὸ δῶτερον·
Ἐσαφὸς ὅτι ἐν κλητικῇ, περιεστὴ ἡ ἀντωνυμία ὅστις· ὅστις ἐχάπο-
λογίαν ἡ περὶ ἔχον αἰ κατὰ τὸ τρίτον πρόσωπον ἀντωνυμίας· ὡς
δῖος μὲν τῶν ὀνομάτων παραλαμβάνει κατὰ τὸ πρῶτον καὶ δῶ-
τερον, ἐφ' ὧν ἡ λόγος ὡς ἐνεκαφ' ἀδείξω· ἢ φ' ἀναφορὰς παρὰ λη-
μμένῳ εἶσι· κατὰ ἀδῶα τὴν ἀπὸ τοῦ ὀνόματος τὸ τοιοῦτον ἐμφανί-
σαι· παρὰ λαμβανόμεν ἢ σὺ καὶ κλητικῇ, οὐτε ἀναφορὰν ἢ δῶ-
ναρο παραστῆσαι, ἀντέρου δὲ προσώπου, ὅτι τὴν δειξίαν κατὰ οἱ
προσωνομέριοι ἐπιστρέφονται· καὶ ἐδείκνυται ὅπου γε ἔστι
μὴ ὑπόψιν ὅτι πονταὶ φθάνει ἢ κλητικῇ· οἱ γὰρ ὑπὸ προσφώνῳ μὴ δῖος
τὰς ἀντωνυμίας, ἀντιπαρὶ ἑχέως· σαφὲς ὅτι ἐπὶ τῶν οὐν τις

τὸ ἴδιον ὄνομα· καὶ περὶ τῶν συζυγῶν ἀντωνυμιῶν τὸ τοιοῦ-
τον παρὰ λαμβανόμεν· οὐ γὰρ ἐν ἐχέως ὀνοματικῇ θείας· κατὰ ὅ-
τι δῖος μὲν· ὡς οὖν οὐδεόντως παρὰ λαμβανόμεν ἀντωνυ-
μίας, παρὰ ζεταὶ μὲν τὴν ἀναγκαίως παρὰ λημμένῳ κατὰ δῖος τε-
ρον πρόσωπον ἐν διθείᾳ πῶς· αὐτὴ δὲ ἀποίσταται τὸ, μόνος εἶναι
κλητικῇ· περιεστὸν οἱ μὲν ἐπεσάφει ἄλλας σιωπᾷ· τὸ λόγος
ἀνενδιδάσας ἀποδίδχέντος·

θ'. Περὶ κλητικῇ, τῇ μὴ δῖος μὲν συζηταὶ ἐν ἀντωνυμίας·

Ἐκείνο γὰρ μὲν ὁ δῖος μοι παρὰ λημν, τὸ καὶ ὑπὲρ τῶν ὑπολοίπων
κλητικῇ, λέγει ἐν ἀντωνυμίας προσδιασαφῆσαι· ὡς κατὰ τὸν αὐ-
τὸν μὲν λόγος καὶ αἱ διηγεῖται καὶ αἱ πληθυντικαὶ σιωπᾷ· καὶ ἐν κλη-
τικῇ, τὸ αὐτὸ ὑπόμνητος λόγος· πάλιν ἐν ὁμοφωνίᾳ οὐσαι φ' ἢ
κατὰ διθείαν· ὡς γὰρ μὲν ἐν πρώτῳ ἢ τρίτῳ κατὰ οὐτε εἰς τὸν τὴν
προκαλεῖται, οὐτε τὰ ἀπόντα καὶ κεχωρισμένα τῶν προσώπων·

Κλητικῇ γὰρ παρόντος προσώπου, πῶς ὥς ὅτι· τοσαύτῳ ἐ-
χόντος ἀπόστασιν, ἐφ' ὅσῃν ἂν ἡ φωνὴ σιωπῇ· ὁ δῖος οὖν
τὴν αὐτὴν κλητικῇ ἐχά, ὡς ἐστὶ γὰρ, οὐτε ἢ ἐκένθ· εἰς ἀπόστασιν
γὰρ προσώπου ἐπειρήθη· ἢ τις μάχεται τῇ ἰδιώματι φ' κλητι-
κῇ· ἢ ἔσθ' οὐτος, οὐταυτὰ ἐπιδείξαμεν καὶ τὰς προκείμεναις ἀντω-
νυμίας, δειόντως ἔστι κλητικῇ τίθεται· διὸ καὶ μάλιστα κατε-
μέμψαντο τὴν τῶν χαίρων χησιν· αὐτὸ μόνον ὑπολαβόντες, ὡς
τὸ τρίτον πρόσωπον ἐν ἀντωνυμίας, ἀπὸ ἀκρόν ὅτι κλητικῇ πῶ-
σεως· ἡ γὰρ ὁ γὰρ τρίτον τὸ παρὰ μὲν τῶν τρίτῳ ὅτι· ἐπεὶ καὶ
τὰ ὀνόματα τρίτον προσώπου ὅτι· καὶ ὁ καὶ μοι φ' κλητικῇ πῶς·

Ἀκόλουθόν ὅτι διαλαβεῖν καὶ περὶ τῶν ἐν ταῖς κτητικαῖς κλη-
τικῇ· αἱ μὲν ἐν τῷ πρώτῳ προσώπου, ἔστι ἐνεκα, τὸ παρὰ μέ-
νου λόγῳ, σιωπᾷ καὶ ἐπὶ φ' σιωπῇ χησέως· οἱ ὄντες δὲ προσφω-
νῇ τὰ ὑπακχόμενα ἑκτῇ ματα· ὅπου γε καὶ ἐν διθείᾳ δῖος τε πρό-
σωπον λέγεται κατὰ τὰς ὑπακχόμενας σιωπᾷ· ἡμέτερος ὁ
παρὰ χ' ὁ λόγος· ἐμοὶ ἐγὼ γινώσκω· ἀλλὰ πατὴρ τὸς εἰμὶ· ὅτι δὲ

καὶ τὰ φιλῆσεως· ἡρὶ καὶ ὁ Νέστωρ τοῖς ἰδίοις παῖδας προσφω-
νεί· παῖδες ἐμοὶ· καὶ ἐπεὶ παρὰ Κᾶλλιμάχῳ· ὧς ἐμαὶ τὰ ἀπὸντος
ἀγκυραὶ· ἐπὶ φιλουμαβανούσης τοῖς ἄλλοις παῖδας ἀθηνᾶς·
ὧς πατέρῃς μετέρεβρονίδῃ· ἡγεμὴν κατὰ τὸ τρίτον, ὑπὸ μὲν τῷ λό-
γου συνίσταται· οἷόν τε γὰρ τὸ πινὸς κτήμα, ὡς ὅστις ἐπινοῇσαι καὶ πῶς
τῷ κτητικῷ ὀνομάτῳ· καὶ ταῦτα γὰρ ἐνδυσὶ τρίτοις κατὰ γινόμε-
να· ἐχὶ χεῖσιν φιλῆλητιλῆς· Ἀεισάρε· Ἀνδρεῖ αἰώνι· ὅπερ
ἐν συμβαίῃ καὶ πῶς τῷ ἀντωννυμῶν· συσκήρ· ἀνὴρ ἐτερεοῦ γέμῃ
τὰ φιλῆσεως ἐγγύε· ἡμῖν ἐμφανῆ· τὰ γὰρ ἐπὶ δυνάτερος προσώ-
που, οὐ μόνον ἡ χεῖς ἐκτελέφειν, ἀλλὰ καὶ ὁ λόγος ἀδυνατεῖ ἐνέ-
χῃ· οὐχ ὡς οἶται Ἀβρωνὸς διὰ φοροῦ ὅτι παῦτῃς ἀριθμὸς γυνήσε-
ται· τὸ γὰρ ἡμέτερές φησι, πληθυντικὸν μὲν ἀκουσθήσεται κατὰ
τὸν κτήτορα· ἐνικὸν δὲ κατὰ τὸ κτήμα, καὶ σαφὲς ὅτι δώσει τὸ
ὑπάρξαι κλητικὴν ἀντίρρην προσώπου, ἰσαριθμὸς ἐκτελέσῃ τῷ
ἀντωννυμῷ· εἴ τις φαίη ὅτι ἡμέτεροι· ὅστις οὖν αἶτιον τὸ μὴ συνί-
σταται τῷ ἀντωννυμῷ, τὸ διὰ φορὸν φιλῆσεως· ἐχόντος δὲ λό-
γου οὕτω· Πᾶν προσώπου πληθυντικῶς συνίστηκεν ὅς ἐστι· ὁ
μοιοπῶτων· ἐάν τε δὴ κατὰ σύλληψιν ὅτι διὰ φορὸν προσώ-
πων, ἐάν τε καὶ ὅς ὁμοειδῶν συνίστηκεν· διὰ φορὸν μὲν οὖν προσώ-
πων· ἐμὲ καὶ σὲ καὶ τοῦτον ἐθεάσατο Τρῦφον· ἐμοὶ δὲ σοὶ καὶ τοῖς
περὶ Διονύσιον ἐλάλησε Τρῦφον· ὁ γυνήσεται· ἡμεῖς ἐθεάσαμεν ἡ
μῖν ἐλάλησε· ἐκ δὲ τῶν αὐτῶν προσώπων· σὲ καὶ σὲ ἐθεάσαμεν δύνων·
ἡμεῖς ἐθεάσαμεν δύνων· τοῦτον ἐχόντον μὲν φομαί· γούρις μὲν φο-
μαί· δεδωμμένον γὰρ τοῖς οὐτοῖς, δίδεται κακῆνο· ὡς πάντα τὰ προσώ-
πα προσφώνησεν· ἐχὶ τὸ πρὸς αὐτὰ· ὡς ἐχὶ τὸ ὑμῶν· ὑμῶν· τὸ δὲ οὖν
ἡμέτεροι ἀντίρρην ὅτι προσώπου κατὰ μὲν τὰ προσώπα· καὶ δὲ
προσφώνονται οἱ κλητῶν ἐνεκα φιλῆσεως ἀντωννυμῶν· καὶ
τὰ κλημάτα ἐνεκα φιλῆσεως ἐκ κλητικῆς· ἀμφοτέρωθεν ἀν-
τιερα ἐκτελέσῃ διὰ φορὰ ὅτι κατὰ τὰς πῶσεις· εἴτε γυνητικῇ
μὲν ἐκτελείται τῶν κτητῶν· ἐκ κλητικῆς δὲ τῶν κτημάτων διὸ ἐκ
ἀντιρρῶν μόνον πρὸς τῷ χεῖσιν περιγὰ φορὸν τὰς ἀντω-

57
ννυμῶν· πρὸς δὲ ἐκτελέσῃ λόγον· ἐπεὶ καὶ ἡ χεῖς φιλῆσεως, τὸ
κλητικὸν παρεόσατο, ὡς ὁμόφωνον αἰτιατικῇ τῇ ἐμῇ· καὶ ἰ-
σως τοῦτο αἶτιον ἐγένετο τῆς ἐκτελέσεως· καθὼς παρὰ λαμβαν-
νόμοις ἐμφανὲς ἀκαταλλήλως λόγος ἐξιστάνει· Δεόντως γὰρ αἱ
τικαὶ χήματα συνεχίστατο ὁ ποιητής· ἐκτελείσαντος τοῦ λό-
γου παρὰ λαβεῖν τὸ ἐκ κλητικῆς χήμα, ἐν τῷ γὰρ μέρει ἐμὸς θύ-
γατέρες· πῶς ἀρῶν δυνάει διὰ τὸν προκείμενον λόγον· καὶ διὰ τὰ
συνωνυμῶν χόντας αὐτῶν ἐν ἑνὶ ἐκτελέσει· οὐδέ τέρως μὲν τέκ-
νον ἐμὸν· ἐκ κλητικῆς δὲ μήτε ἐμῇ· γούτων δὲ ὑπάρχοντων, ἀνὰ γ-
λῃ καὶ τὸ ἀρῶν ἐκτελέσει· σὺν παρὰ χήμα.

Εἰρηται ἡμῖν περὶ συνειμπώσεως φιλῆσεως· πότε κτητικῇ ὅτι
καὶ πότε πρωτότυπος· Ἠνίκα καὶ περὶ φιλῆσεως φιλῆσεως γὰρ
φῆς ἐκτελέσει· Πρὸς δὲ λόγος ἐστὶ καὶ ἡ ἐμοὶ δὲ σοὶ ἀντω-
ννυμῶν συνειμπώσονται πληθυντικῇ συνειμπώσονται· καὶ δυνάμει ἐν
κῇ κατὰ τὸν φῆσιν καὶ δυνάμει· ἐμὸν οὐ κατὰ τρίτον· ὅρθετο-
ν μὲν γὰρ ἡ ἐρικὴ συνειμπώσεται· ἡγεμὴν κτητικῇ ὅτι ἐκτελείται· σα-
φές ὅτι ἐκτελέσει αἱ πρωτότυποι, ἀποβάλλουσι τῷ συ-
νείμπωσιν· διὸ κακῆνο τὸ ἀνὰ λῶμα ἐκτελέσει μόνον, τῷ κτη-
τικῷ ἀντωννυμῷ σημαίνει· Οἱ δὲ οἱ ἐκτελέσεισαν· ἐκτελέ-
σεισαν ἐμὴν ἀναγνωθῆναι, ἡνίκα ὅτι ἐμὸν τῷ δὲ συλλαβῇ, ἐ-
θὼς τῆς ἐκτελέσει· τὸ δὲ κτητικῇ ἀντὶ ἐν ἑνὶ ἐκτελέσεισαν·

Εἰ πομὲν καὶ περὶ συνειμπώσεως φιλῆσεως ἀρῶν· Ὡς τὰ ὑπὸ κ-
τικὰ τὰς κτητικὰς κατὰ τὸ τρίτον προσώπον ὁμόφωναι· καὶ
ὡς πάλιν διὰ τὸ γούριον, πῶς τῶν μὲν συνειμπόντων κτητικαί εἰσιν
ἀντωννυμῶν τὰς τοιαύτας· Ὡς γόνον· ἐνεκα γὰρ χῶν παίδων· ὧν
μὲν· ἡ κεφαλὴ φορέει· ἡ ἐκ τῶν ὄντων χεῖς· Ῥημάτων δὲ ἐπὶ φε-
ρομένων, πάλιν κατὰ κλητικὰς τὰς χήματα γίνονται, ἀρῶν ἐκτελέσει
ἐξάμιναν ἐκτελέσει· Εἴγε καὶ τὸ γούριον ἐκτελέσει· ὡς καὶ τὰ ὑπο-
κτικὰ ἀρῶν, ἐπὶ ἑνὶ φέρει· ἡ μιν ἐκτελέσει· ἀλλὰ ἐκτελέσει-
ται· τὰ ἐξ ὅσων ὄντων, ἡ ἐκτελέσει μιν ἐκτελέσει, καὶ τὰς ἐκτελέσει· ὅς-
ποτε μιν ἐκτελέσει· ὅς ἐκτελέσει μιν· Δυσέφικτόν ὅτι τῷ

ἐν ἅπασιν τοῖς μέρεσιν τοῦ λόγου συνέμπωσιν παρὰ τὴν ἑαυτοῦ
ἄρεσιν γὰρ ὅτι καὶ ἡ προκείμενη εἰς τὸ παρὰ τὴν ἑαυτοῦ
πὸν συνέμπωσιν·

ὅτι τὰ συνέμπωτοντα τῶν μερῶν τοῦ
λόγου σολοικίζεται εἰπερ
τὰ μοναδικά·

Ὁμολογῶ ἐκείνο ἄξιόν ἐστι παρὰ τὴν ἑαυτοῦ ἀρεσιν
καὶ θηλυκῶς διὰ τὴν πληθυντικὴν, προφανὲς γίνεται τὸ ἀκα-
τάλληλον· ποιούμενοι δὲ τὴν πρὸς τὸ ἐνικόν· εἰ φαίνεται
οἱ ἄνθρωποι λέγει· αἱ γυναῖκες λέγει· οὐ μὲν κατὰ τὸν δέτερον προφο-
ράν· καὶ τὸ αὐτὸ δὲ θηλυκῶς ἢ μόνου τοῦ χαρακτῆρος ἐν ἑαυτῷ
μὲν· εἰ φαίνεται τὰ γυναικα λέγει· οὐδὲ γὰρ ἐκείνο τὸ ἀπορρο-
πικόν· ὡς βοιωτῶν ὅστιν ὅμοιον τὰ παρὰ τὴν ἑαυτοῦ.

Ἀχρεῖται ὁμοίαν μελέων ὡς αὐτοῖς· αὐτὸ γὰρ τοῦτο ἐπιζητεῖ ὁ
λόγος· ὡς λαμβάνει τὸ ἅμα τὸ τὸ δέτερον· ὅτι γὰρ οὐδὲν ἢ τοῦ
γυνους ὡς ταῖς ὑπεκλήφον λόγον, ὡς ὅτι τὰ οὐδέτερα ἀρμό-
δια ὅτι τοῖς ἐνικοῖς, σαφὲς ἐστὶ τὸ ἐν μόνου ἀπὸ τοῖς ἀδιαφο-
ρεῖν τὴν τῶν γυνων ὡς ταῖς· πᾶν γὰρ μέρος λόγου ἄπωρον, μί-
αν καὶ τὴν αὐτὴν ἔχει συντάξιν ἅπασιν τοῖς γυνεσιν· ὅτι δὲ καὶ
ὁ τὸ φάναι· Ἐδέξαι μὲν ἐν τοῖς προκείμενοις, ὡς οὐδὲν μέρος
λόγου γίνεται ἀκατάλληλον, ἐν ᾧ μὴ διεικθῇ· ὡς τὰ ἐπὶ ἑξή-
ματα ἐν ἀριθμῷ· χωρὶς εἰ μὴ αὐτὰ δηλώσει ἀριθμὸν οὐκ ἐν δια-
φόροις χρόνοις· χωρὶς εἰ μὴ αὐτὰ πάλιν διατείλῃ χρόνῳ·
ὡς ἐν τῷ χρόνῳ· αὐτοῖς· καὶ ἄλλοις, οἷς παρὰ τὴν μετὰ τοῖς ὡς ταῖς
εἰς μὲν δὲ ἐπὶ δέξαι μὲν, ὅτι περὶ τοῦ ἀριθμοῦ ἀμείνονται·
ἄλλοι δὲ γυνους, προδήλον τὸ εἶναι μὲν ἐπὶ πάντων τῶν μερῶν
τοῦ λόγου·

καὶ ὅτι τὸ σπάρτα λέλυνται καταλληλό-
τερον τοῦ δοῦρα σέσηπται·

Τὰ δὲ ἑξήματα, γένος μὲν δὲ διακρίνει· ἀριθμὸν δὲ καὶ πρόσωπον·
ἐὰν ματὶ ἀκατάλληλον γένεται· ὅτι ἄρα ὁ φείλει γνώσκῃ ἐν δια-

58
φύσει ἅμα τὸ οὐδέτερον· καὶ ἐνδιαφύσει τὸ ἀρσενικὸν ἢ τὸ θη-
λυκόν· ὡς οὖν φανερὸν λέγουσιν οἱ ἄνθρωποι· καὶ λέγει τὰ
παρὰ τὴν ἑαυτοῦ· Εἰ δὲ ἀριθμὸν παρὰ τὴν φαίνεται, σαφὲς ὅτι συμπληρω-
θήσεται τοῖς συνούσι πληθυντικοῖς· καὶ δὴ δὴ ὅτι τὸ ἀπὸ τῆς
λέλυνται, ἀναλογώτερον τὸ δὲ τὸ ἀπὸ τῆς· παρὰ τὴν καὶ τῶν
πρῶτων καὶ δευτέρων διὰ λέγει τὸ ἅμα· εἰ γὰρ ὑγίαιεν τὸ φά-
ναι· ὡς λαμβάνει μὲν παρὰ τὴν ὄντα, οὐχὶ ὡς λαμβάνει παρὰ τὴν ὄντα, ἐ-
ἴτι ὡς δευτέρων πρόσωπον τὸν, ὡς οὐδὲ θησεται· ἀλογος
μὲν λαμβάνεται, τὸ ὡς λαμβάνει παρὰ τὴν ὄντα· καὶ αὐτὴ μὲν ἀπὸ
διζῆς ὅτι τὸ ὑπὸ τὸν λόγον· Αἰτίον μὲν τοῖς ὑπολαμβάνουσιν
παρὰ τὴν ἑαυτοῦ τὴν ἐνικὴν ὡς ταῖς τὰ ἑξήματα ὅτι ἄλλοι, ἢ τὸ
ὁμοφωνίαν φησὶν ὡς τὸ πρὸς τὴν αἰτιατικὴν· ὅτι γὰρ πα-
ρεῖται τοῖς ἀρσενικοῖς καὶ θηλυκοῖς· διὸ καὶ ἐν τῇ ἐνθεῖα
προφανὲς ἡ ἀκατάλληλος γίνεται, ἐν τῇ οἱ ἄνθρωποι γράφου· οὐ
μὲν ἐν αἰτιατικῇ ἐν μεταβάσει, τὸ πρόσωπον νοεῖται τὸ γρά-
φει· ὡς τῆς γράφει· Ἀναμειβόμενοι δὲ αἰτιώσεσιν ἐν ἰδίᾳ φω-
ναῖς, διεικθῇ τὸν, τὸ λαμβάνει καὶ ἀκατάλληλον· ὅτι τοῖς
τοῦ δὲ παρὰ τὴν μὲν καὶ τοῦ δέτερον ἅμα συνεισφέρει τὸ μὲν ἑτε-
ρον φυσικώτερον ὡς ἔχει· λέγει τὸ κατὰ τὴν αἰτιατικὴν· φέρε εἰ-
πεῖν γράφει τὰ παρὰ τὴν ὡς καὶ γράφει τὸν παρὰ τὴν· καὶ περὶ ἐν
μὲν τὰ ἀρσενικῶν ὅτι αὐτὰ φωναῖ, γράφει γὰρ οἱ παρὰ τὴν·
ἐν δὲ τὰ δέτερον τὸν, ὅτι περὶ τὸ ἀνακόλουθον τῇ πρὸς τὴν αἰ-
τιατικὴν ὁμοφωνίαν· συντρέχον τὸ ἅμα, διὸ λαμβάνει τὸ ἀ-
κατάλληλον· ἢ διὸ τὸ λαμβάνει·

Τὸ ἢ ἀφορμὴ τὸ συντάσσεται τὰ ἀπαρέμφωτα τοῖς ἑξήμα-
σι· καὶ εἰ ἐπὶ ἑξήματα εἰσὶν ἢ δὲ· καὶ ὅτι τὸ ἀπαρέμφωτον
καὶ τὸ ἐπὶ ἑξήματα δὲ ταυτὸν ὅτι·

Ἐξ ἧς ἑξήματα καὶ περὶ φησὶν καθολικῆς συντάξεως τῶν ἑξήματων· ὡς
πάνυ διελύφα, καὶ μὲν γὰρ τὸν ὅσον δεῖναι οὐ μετρίως ἐπιστά-
σεως· αἵ τε γὰρ παρὰ τὴν μὲν ἐν ἑλίσει λόγον ἀπατήσουσι φη-
σὶν τὰς ὡς· οἱ ἐν αὐτῇ ἀναμειβόμενοι χρόνοι· ἢ ἡ συμπτῶ-
ς

Η Θ 11

De Constitutione
verborum

πομπή διαθείσας ἐν ὀργητικῇ οὐσίᾳ ἢ παθητικῇ. καὶ μεταξὺ τῶ-
 νων πεπρωκῆα μέση· ὅτι προχωρῶσα ἐκείτρα. καὶ τὰ ἐγγιρόμην πρό-
 σωπα ἐν ὧ καθόλῃ ἢ μερικῶς· ἢ ὅτι ὁ λόγος εἰς ἅπασας σύμφωνοι εἰσ-
 αὶ διαθείσεις· ἢ τε ἐν ὀργητικῇ καὶ ἢ παθητικῇ. τίνα τε αὐτῶν πλεον-
 γύαις θέλει ἐπαρτάδαι. καὶ πότερον αἰδιαφόρως ἢ κατὰ με-
 ερισμὸν τὸν δέοντα τῶν πώσεων. εἰσὶ καὶ ἄλλαι ἰδιωκυτέραι σι-
 ταίς τῶν προκατειλεγμένων. ἀς κατὰ τὸ ἐπιβάλλον διακρί-
 νου. Εἰ ἢ ἀπαρέμφατος ἐκχλίσας· καὶ εἰ ὅλως ξήματα τὰ ἀπα-
 ρέμφατα. τί γὰρ μὴ μάλλον ἐπὶ ξήματα. ἐκ τῶν ξημάτων γι-
 νόματα· καὶ εἴη αὐτὰ σινηγορῶντα ὅτι λόγῳ, ἡσυχία καὶ ἡσυχία·
 15. Ἐνεκεν τίνος οὐ παρὲμφαίνε· ψυχικῶς διαθείσιν με-
 τὰ ἀειμῆ καὶ προσώπου·

Τοις ἐξήμασιν ὅσαι ρήτως παρὰ κείναις ἢ ψυχῇ διὰ θεοῖς· ὅπερ οὐ
 ἔστιν τοῖς ἀπαρεμφάτοις· καὶ τὸ ἐν αἰσθητοῖς καὶ προσώποις κα-
 ταγίνεσθαι· ὡν ὅτι διαφορᾶς οὐκ ἔστι τὸ ἀπαρέμφατον, καὶ οὐ
 καὶ εἰ ὅτι αὐτῶν μεταληφθεῖσα μετοχὴ σεσημασμένη τῶν προκείμε-
 νων, καὶ ὅτι τῶν ἐξημάτων ἰδέας ἀπεβλήθη· οὐ γὰρ δέησις ὁ μεταχρη-
 ματισμὸς τοῦ χρόνου ἐν τῷ γράφειν ἢ γράφαι· καὶ ἔτι ἡ συνουσία
 διὰ θεοῖς συνάξει, τὸ ἐξήματα αὐτὰ πάντως καλεῖσθαι· εἰπεῖται
 τὸ ἔστιν τῇ μετοχῇ ἄλλου ἐξήματα αἰμεροχαί· πόθεν δὲ ὅτι ἐ-
 πὶ ἐξήματα καθὸ πένκτισις μὲν διάφορος κατὰ ἑνταξιν τοῦ
 αὐτοῦ προσώπου ὃ παρὰ λαμβάνεται· οὐ γὰρ φανερὸν γράφει λέ-
 ξαι ἢ τι τῶν τοιούτων μὴ διωκαμένων παρὰ λαμβάνεσθαι.

Φαρισαῖοι δὲ θέλεις ἁρπάξαι· ἀναγινώσκου βοῦλῃ. Ἰδοὺ δὲ ὡς ἐπὶ
ἐξήματων, τὸ (ὡς ἐξήμασι παρὰ λαμβάνεσθαι προτακτικῶς ἢ ὑπὲρ
τακτικῶς. ὅπερ παρὲν περὶ τοῦ ἁρπάξαι θέλω. θέλω ἁρπάξαι·
ὥσπερ καὶ ἐλθὼν λέγω. λέγω ἐλθὼν. καὶ ὡς τὸ ἐλθὼν προσλα-
βὼν τὸ λέγω ἀπαρτίζω τὸν λόγον, ὅτω τὸ ἁρπάξαι προσλαβὼν τὸ
θέλω· καὶ ὡς ἀδιαφορεῖ κατὰ πάντοτε ἀριθμῷ τὰ ἐπὶ ἐξήματα.
ὅτω καὶ ἁρπάξαι θέλω, ἢ θέλω μεν· καὶ ὡς ἀδιαφορεῖ καὶ τὰ πρόσωπα.
ἐλθὼν λέγω, ἐλθὼν λέγεις, οὕτω τὸ ἁρπάξαι θέλω· ἁρπάξαι θέλω· καὶ

Dubium infinitiuus sit
uerbu uel potius aduerbiu
ex uerbo factu

[illegible]

μο ἀληθύνει, ὡς τὸ ρήμα δεκτικόν ἐστὶ προσώπων. καὶ λιν γὰρ ἐκ
 τοῦ παρεπομῆς τὸ τοιοῦτον ἐπείνεται. καὶ γὰρ μεταληφόντα τὸ
 πρῶτον, εἰς πρόσωπον ἀναιμείωθη. πειπα-
 τῆ. αὐτὸ γὰρ ἐκ τοῦ ὄντος προσώπων καὶ ἀληθῶν, συμφέρε-
 ται ἅπασιν ἀληθοῖς καὶ ἅπασιν προσώποις.

Ἀλλοῦ δὲ ψυχῶν διάθεσιν τὸ ῥῆμα ἐπιδέχεται. Γὰρ ἡ γὰρ
 τὰ μετεληφότες πρόσωπον τὴν πράγματος, τὴν ἐν αὐτοῖς δι-
 αθέσιν ὁμολογεῖ διὰ τὴν ῥήματος. τὰ δὲ, ὡς ὁ ἐκείνῃ ἐγγερόμενος
 ἐν προσώποις, ὁ δὲ τὸ ἐν γούρῳ ἐπιγερόμενος ἐν διάθεσιν φησὶ
 ἡσὶ ὁμολογεῖ. Ἰδὼν αὖ ῥήματος ὅστις, ἐν ἰδέοις μεταρρηματι-
 σμοῖς διάφορος χρόνος. διάθεσίς τε ἡ ἐν ὀργητικῇ· ἡ παθητικῇ.
 καὶ ἐστὶ ἡ μέση. ὡρ πάντων μετέλαβε τὸ γενικώτατον ῥήμα, λέ-
 γου τὸ ἀπαρέμφατον. ἐπεὶ εἴπερ τῇ φύσει αὐτὸ ἀπαρέμφα-
 τον, πῶς ταῦτα παρεμφαίνε. Ἔστι γὰρ ἐπινοῆσαι τὸ γενι-
 κιώτατον ὄνομα, ἐνθέσει ἰδέα κατὰ γινόμενον ἢ κοινῇ. ὅτι ἐν πτώσει
 τῇ παρεπομένη ἐν γένει τῷ ὄντι. Τότε μὲν εἰδικώτατος
 κατὰ γένεσιν ἐν πρῶνυμικῇ ἐννοίᾳ ἢ ἐν κτητικῇ. καὶ ἐστὶ ταῖς ὑ-
 πολοίποις. καὶ δὴ λον ὅτι οὐκ ἀνταρρήσει τίς φάναι μὴ εἶναι εἰ-
 δικώτατον ὄνομα, ὃ μὴ ὅστις πατρωνυμικὸν ἢ κτητικὸν ἢ τι τῶν
 ὑπὸ τὸ αὐτὸ εἶδος πεπόντων. γούλω δὲ τῷ λόγῳ παραδεξό-
 μεθα τὸ οἰστικὸν ῥήμα. καὶ τὸ ἐκτελικόν. καὶ ἐστὶ τὰ ὑπόλοιπα εἰ-
 δη τοῦ γενικοῦ ῥήματος. ὃ δὴ οὐ πάντως σερήσεται τοῦ μὴ ῥήμα
 εἶναι, ἐὰν μὴ συναρρῇ τὴν εἰδικὴν σημασίαν. ὅτι καὶ ὅπως
 πρὸς εἰδικὴν ἀφ' ἧς πᾶν παρηγμῶρον ἀπότινος, ἀνάλυσιν ἐ-
 χῇ τὴν πρὸς τὸ πρῶτότυπον μετὰ λέξεως φησὶ σημαίνουσης τῆς
 τῇ παραγωγῇ παρὰ τὴν τοῦ ἐκτελεστικοῦ γενικῶς, ἀποτελεῖ-
 ται τὸ ἐκτελεστικόν. ὡ καὶ πρὸς τίθεται τὸ ὑός. καὶ διὰ τὸν αἰνα-
 λύνεται εἰς τὸ ἐκτελεστικόν ὑός. παρὰ τὸ γοργός, ἀποτελεῖται τὸ γορ-
 γότερος προσγινόμενον τοῦ μάλλον. ὃ δὴ πάλιν ἀναλύσιν ἐχῇ.
 εἰς τὸ γοργότερον μάλλον. παρὰ τὸ γούρῳ ἰσχυροῦς ἐμπερικτικόντι,
 ἀποτελεῖται τὸ ἰσχυρόν. ὃ δὴ πάλιν ἀναλύεται, εἰς τὸ γούρῳ ἰπ

ὅτι τῆς ἀναγνώσεως

πους συνήχον· καὶ περιεσὸν αὐν εἰς τὸ τοιοῦτον πλείονα παρὰ
 τίθεσθ· δὴ λον γὰρ τὸ εἰρημνός· Καὶ δὴ πᾶσα ἐγκλι-
 σις οὐκ εἰς ἀλόγι μετὰ λαμβάνεται, ἢ εἰς ἀπαρέμφατον, με-
 τὰ λέξεως φησὶ σημαίνουσης ταυτὸ τῇ ἐγκλίσει· Ὅτε οὕτω φα-
 μὲν· περιπατῶ· ωρσάμην περιπατεῖν· πρὶ πατοῖμι· ἡνζά-
 μην περιπατεῖν· περιπάτει· προσέταξα περιπατεῖν· πῶς
 οὖν οὐ βίαιον, τὸ τὰ συνειτικώτατα, ἀπάντων τῶν ῥημάτων,
 περιγράψην φησὶ τῶν ῥημάτων ἐννοίᾳς· Οὐ λέλομαι ὡς ἐν
 ἐτέροις συμφορμῶς ὅτι, πλὴν ὀριστικῶν ἐγκλισιὴν παρεδε-
 χόμεν ὡς πρωτόδουσαν τῶν ἄλλων· ἀλλ' οὐ γὰρ ἀκρίβης ὀβριτασις
 τοῦ λόγου καὶ τὴν ἀγλασὴν τὸ μεταθέσθ· συγχωρομηνού ἐλεῖν·
 ὡς δεόντως ἀπὸ τῆς ὀριστικῆς ἐγκλίσεως ἀρχόμεθα· ὅχως πρῶ-
 τῆς οὐσης· ὡς δὲ ἐκ φανεράτης οὐσης καὶ πολλῆς· καὶ διὰ μέ-
 νης διδάξαι καὶ τὰς ἐγγενομνῶας συνειμπώσεως· κατὰ τὰ ἐγγινό-
 μνα, πάθη καὶ παρὰ γωγῶς· οὐδὲ τοιοῦτου μαχομηνού· κα-
 θὸ ἐν τοῖς τοιούτοις ἐλλειπείας ἢ ἀπαρέμφατος ἐγκλισις· εἰ-
 τε καὶ τὰ πρῶτότυπα τῶν λέξεων ἐν ἐλάττοις καταγίνεται ὕλη
 τῶν παρὰ γωγῶς·

Theodo

ΕΙ ΔΕΟΝΤΩΣ ΚΑΤΑ ΤΟ ὍΜΗΡΙΚΟΝ ἜΘΟΣ
 ἈΝΤΙ ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΩΝ ΓΑΡΑΛΑΜ
 ΒΑΝΕΤΑΙ· ΚΑΙ ὍΤΙ Ἡ ἘΠΙ
 ΣΤΑΛΤΙΚῇ ΣΥΝΤΑΞΙΣ

τὸ ἀπαρέμφαρον ἔχοντι προστακτικῶς·
Οἱ μαὶ δὲ καὶ ὁμηρικὸν ἐκ τῶν τῶν προστακτικῶν συντάξεως,
δεόντως ἀνθυπαλλάξαι τὴν ἀπαρέμφαρον ὅταν γενικίῳ· εἰς δὲ
καὶ ἐδείχθη ἅπαντα τὰ εἰδικὰ μεταλαμβάνοντα. Οὐ τῶ
ἔχοντι ἢ ἐπισπλητικῇ συντάξις· τρύφων θέωνι χαίρειν· γὰρ
το διαφέρουσα τῆς ὁμηρικῆς συνθεῖας· καθὼ δὲ τὸ προσ
τακτικὸν φύσει καταφέρεται. Ἐοῖοι ὅτι ὅστις ἐπαυροῖς τὰ προσ
τακτικὰ παρὰ λαμβάνειν· οὐ προσῆται μὲν γοιτῶ δένοντι γή
ματα τοι λόγον· οὐ μὲν ἔτι τὸ ἐν τῇ ἐπισπλητικῇ συντάξει ἡδυν

H O L I K

παρατίθενται

να το ροιούτον παραδέξασθαι· εἰ χὲρ γὰρ ὁ λόγος ὅτως· εἴπο-
μεν ὡς ἀναγλαίως ἢ εὐθείᾳ τῶν κυρίων ὀνομάτων ἀλαμ-
βάνεται· ἀλλὰ καὶ ἡ δοτικὴ καὶ πρὶ ποιεῖται ἢ τοῦ λόγου ὧ-
ταξις· οὐδὲν αὐτῇ τὴν προσεκτικὴν ἐγκλισιν παραδέξα-
σθαι· ἀλλ' οὐδ' ἄλλω τινά· ὅστις γὰρ τὸ, Διονυσίῳ χαίρειν, ἐν
ἴσῳ, τῷ Διονύσιε χαίρει· ὅπερ οὐκ ἡδυνάτο ἐγχαρῆσαι· ἐπεὶ ἡ
προσεκτικὴ ἐγκλισις, καὶ ἐστὶ ἡ κλητικὴ πῶσις, ἐπὶ παρ-
σι τοῖς προσώποις ὧν ἐστιν· ὧ δὲ τὰ τοῦ λόγου ἐπισέμεται, ἀ-
πασί· καὶ αὐτὸς δὲ ὁ ἐπισέμων παρῶν, ἀπὸντος ὧν ταξιν πρ-
εῖται· ἡ γὰρ εὐθείᾳ τῶν ὀνομάτων δέδεται, ὡς τρίτον ὅστις πρό-
σωπον· ἐδείξαμεν γὰρ ὡς προσεχέει ἢ ἐν εὐθείᾳ αὐτῶν μικρὴ
ὧν ταξις, ἐνδείξει οὐσα τῶν παρόντων προσώπων· ὁ πάλιν οὐκ ἐ-
νεχέει τῷ λόγῳ· εἴτε ἀμφοτέρω τὰ πρόσωπα ὅχι ῥῶμα ἀδῶν,
τότε τὸ ἐπισέμωντος καὶ τὸ ἐπισελλομένου· συνήθως οὖν φη-
εὐθείας καὶ ἐστὶ φη δοτικῆς κατὰ τὸ τρίτον πρόσωπον, ἀνάγκη πα-
σα καὶ τὰ συντασσόμενα ῥήματα ἐν τῇ κατὰ τὴν εὐθείαν· ἡ συντάσ-
σεσθαι ὅτι ἐν αὐτῇ πῶσι, ἢ τῇ εὐθείᾳ· τὸ γὰρ προκεῖμεν ῥήμα, ὡς τὴν
εὐθείαν συντείνει· Ἀπὸ μὲν οὖν Διονυσίῳ· χαίρει τῷ καὶ ἐστὶ χαί-
ρειν· ἢ χαίροι· καὶ ἵνα δῶμεν τὰ τοῦ λόγου κατὰ μὴ λαβεῖν· ἐκείνο
σαφές ἐστὶν ὅτι καὶ τὴν εὐθείαν μετέλαβε τὸ χαίρειν· ὅχι τὸ
κατὰ δοτικὴν· ὡς ἐμὴν ῥῶσαν τὸν τὸ προσχεῖν τῷ ἐπισελλο-
μένῳ τὸ χαίρειν· ὡς καὶ τοῖς ὑπὸ ὅψιν συνῶσι φάμεν τὸ, χαί-
ρει· οὐχ ἂν τοῖς προστιθέντες τὸ χαίροι· ἢ χαίρω· ὅτι αὐτὸς ἐν
τῷ τῷ τὸν παραλαμβάνει, ἀνάγκη πᾶσα εἰς τὸ γενικὸν ἀ-
παρέμφατον παραλαμβάνεσθαι τὴν συντάξιν· συνθε-
σερον ὑπακουομένης τῆς συντάξεως· τίς λέγει· ἢ εὐχεται· τὴν
φωνθῶνι λέγει χαίρειν· συνήθως καὶ ἄλλως ὑπακουομένων·
ὡς κόπῳ ἀμφοτέρωσιν· ὅτι βροτῶν ὅθεν ἐστὶν ῥήμάτων
αἱ ἐγκλισεῖς ἔχουσιν ἐγκείμενα ῥήματα κατὰ τὴν εὐθείαν· ὅτι ἐν τῷ
χαίροι ἐγκεῖται τὸ εὐχέσθαι· ἐν τῷ χαίρει, τὸ προστάζει· ἀπερ μετὰ τῷ
ἀπαρέμφατὶ ἀλαμβάνει· ὁ πῶν καὶ ἐκλίσσεται αὐτὰ μετελί-

θενται· Τὸ οὖν Διονυσίῳ χαίρειν, ἐχέσειν ὑπάρχον ῥήματι τῶν
προκεμένων· φανερὸν εἶπεν, τὸ εὐχεται ἢ λέγει· ὅπερ συνήθως
ἐννοίαν γὰρ προσεκτικῶς τὴν ὑπακούει· καὶ ἐν δὲ τοῖς προ-
σώποις συγχωρεῖται· τὴν ἐκτικὴν ἀπαρέμφοι· οὕτως ἐχόν-
των καὶ τῶν ὁμηρικῶν· Ἀνδρά μοι ἐννεπε μούσα· χαίρει ξένε·
μῆνιν ἄφδε θεὰ· ἐνθέρμε γὰρ καὶ προφλόμῳ φάναι, ὡς ἀντὶ προσ-
εκτικῆς τὰ ἀπαρέμφατα ἀπὸ ληπταίᾳ κατὰ τὴν αὐτὴν ὧν
ταξιν· σαφὲς γὰρ ὅτι καὶ τῷ ὑπακουομένῳ ῥήματι συγχωρεῖ-
ται φη αὐτοτελείας· οὐ γὰρ ἡ ἀπαρέμφατος ὧν ταξις κα-
ταλείπει λόγον· εἰ μὴ ἀναπληθεῖν δὲ τὸν ἀπαρέμφατος ὅστις·

Τὸ οὖν δὲ θεωρῶ Ἀπολλωνίῳ χαίρειν, ὅτι ἂν εἴη αὐτοτελὲς, εἰ μὴ
ὡς εἴπομεν τὸ συνῶν ῥήμα ἐκείνοι τὸ ῥήμα· καὶ τοσαῦτα μὲν τὰ φη
ἐπισταλτικῆς συντάξεως·

ἰε.

ΤΙΝΑ ΜΕΡΗ ΛΟΓΟΥ ΕἶΗ Τὸ ΧΡΗ ΚΑΙ Τὸ ΔΕΙ.

Ἐχομένως ῥητέον καὶ περὶ φη ὑπολοίπου συντάξεως τῶν ἀπαρέμ-
φάτων· τὸ δὲ γράφειν· δὲ ἀναγνώσκειν· καὶ φιλολογεῖν· καὶ τὰ
τούτοις ὅμοια· σαφὲς ὅτι φη ἐπισταλτικῆς συντάξεως δια-
φορῇ· ἐκείνη μὲν γὰρ ἀπὸ τοῦ προκεμένου προκεμένων μορίων· Λέγει
τὸ καὶ τὸ δὲ· ὅτι οὐ συγχεῖται διάνοιαν χωρὶς τούτων· δὲ
ἀναγνώσκειν τὴν φωνά· δὲ ἀκούειν σου· καὶ ὁμιλεῖν τὴν φωνή·
καὶ τίποτε τὸ ποιῶν ὅστις, ἐν μὲν τῇ ἐπισταλτικῇ συντάξει τὸ ἀ-
κατάλληλον, ἄξιον διαλαβεῖν· προηκρινθέντος δὲ τοῦ ροιού· λέ-
γει δὲ τὸ, τίς μέρει λόγου ὑπακούεται τὸ καὶ, καὶ τὸ δὲ· Πε-
ρὶ ὧν καὶ τῶν ἐπιρρημάτων, ἀπαιτοῦντος τοῦ λόγου ὅθεν ἐμέ-
θα· Καὶ νῦν δὲ ἐπιρρωτέρω χρυσόμεθα φράσει, ὑπὲρ τὸν ταν-
τὸ συμπαράσσειν ὁ λόγον· ἡ γὰρ ἐμὴν ἐμὴν τὴν πραγματείαν
καθίσταται· Ἡ μὲν γὰρ συνήθεια τὸν τὰ προκεμένα μόρια ἐ-
πιρρηματα εἶναι, γὰρ οἱ ἂν ροιούτη· κατὰ περ φη ἐκτικῆς
ἐγκλισεως ἐπὶ τὴν συντάξιν προηγεῖται ἐπιρρηματὸς εἰ-

ποκοπή ἀπετελείτο· ὁμοίως τὰ παρὰ ἀνακρέοντι· σὲ γὰρ
παρὰ ἡλίου ἐμμελῶς δις ἑῖρ·

15. ΠΟΤΕ τοῖς ἀπαρέμφατοις συλλάσσεται, καὶ τὴν
τοῦτον αἰτίαν.

Καὶ τὰ μὲν τῶν ὅρων καθίστανται· καὶ μὲν τῶν συλλαβῶν, τῇ δὲ ἀναπλη-
ρωθείη· Δοκεῖ γὰρ καὶ συλλάσσειν διὰ φόροις προσώποις καὶ ἀριθμῶν.
ἐν ᾧ καὶ καθίστανται ὁριστικὸν· ὅπως παρὰ περ, εἰ τὸ συλλάσσειν ἐλάμ-
βανέτω προσώπων ὡς τὸ ἀριθμῶν· ἔστι δὲ τὸ δέημάς γε φωνῶν, ἔχον
ἀνταξίαν δὲ τῶν φωνῶν πρὸς τὸ ἡμᾶς· καὶ διὰ τοῦτο ἀπάντηται
ἐν τῇ τοιαύτῃ συλλαβῇ, οὐτε προσώπων διακρίνει οὐτε ἀριθμῶν.
ἐπεὶ οὐ συμφέρεται τοῖς ὅροις. ἔστιν ἀπαρέμφατον· ὁ δὲ ἀπὸ τοῦ
τοῦ συμμετατίθεται τῶν συμμετατιθεμένων. λέγει δὲ τῶν ἀ-
παρέμφατων. ἔστι γὰρ καὶ τὸ δηλούμενον ὁρίσθαι· τῶν ὅρων γίνο-
μενῶν παραμάτρων ἐπιπείρων ἀποτελουμένων, ἢ ἐγγινόμε-
νη παρὰ τοῖς τῶν προκατελεγμένων ἑνμάτων παρελαμβάν-
οντο, εἰς ἐντέλῃαν τῶν προσκρότων· τὸ γὰρ δὲ φιλολογεῖν, τοῖς
ὅροις ὅστιν· ἐπιλείπει τὸ φιλολογεῖν· ὡς εἰ καὶ αὐτὰ τῶν λεί-
πει προσηγορίαι, οὐδὲν ἐλάττω τὰ φωνήεντα συλλάσσειν ἐνδεῆ κα-
ταστήσεται· λέγει τὸ φιλολογεῖν ἡμᾶς· λέγει τὸ φιλολογεῖν ἐ-
μὲ· καὶ οὐκ ὅστιν ὅστις τολμήσει φάναι, τὸ λέγει ἐπιδήμα, καὶ
ἀπειράκις καθεῖνα χηματομορφὸν ἐκφέρειται, ἥνεκα φωνήεντος
συλλάσσειν τὸ ἀπαρέμφατον. Αὐτὴ γὰρ καὶ μόνον ἐκείνη αἰ-
τία τὴν μὴ ἐν τοῖς ὅροις ἐπισταλτικοῖς ἀπαρέμφατοις, ὑπὸ
καὶ ὁ μὲν ὅστις τὸ ἑνὸς τὸ λέγει· ὁ δὲ καὶ διονυσίου ἀπολλωνίου λέ-
γει χαίρειν, ἢ εὐχεται· ἀσύντακτον δὲ παραδέξασθαι ἀπαρέμφατον
ἀνὸ συντάξεως ὁριστικῶν ἑνμάτων· ἐν ᾧ γε μὴ· καὶ διὰ τοῦτο φων-
αὶ, θέλει χαίρειν· λέγει χαίρειν· ἐν γὰρ μὲν οὐ γε μὴ ἐν τῇ Διογυ-
σίῳ χαίρειν, τὸ λέγει, ἢ εὐχεται· ἀσύντακτον τὸ ἐπεντεῖναι τὸ χεῖν,
ἢ δὲ, εἰ μὴ ἀποσπᾷται ἢ ἐπισταλτικὴ ἀνταξίς, ἐφ᾽ ᾧ ἂν λοι-
πὸν φάνηται, δὲ χαίρειν· ἄλλως τε οὐ προσγίνεται τῶν ἐπισταλ-
τικῶν τὸ χαίρειν ἐκφίσειται· ὅπως ἐν τῇ δὲ χαίρειν ἐγγινέσθαι.

63
ἐξ ἧς ἐντέον καὶ περὶ τῶν συλλαβῶν ἡρώτων τοῖς ἀπαρέμ-
φάτοις· καὶ πρῶτον μετὰ τὸν ὅρον, εἰ ἀληθῶς, τὸ ἐπὶ αἰτιατικῇ
αὐτὰ πάντα φέρεται· ὡς τὸ χεῖν καὶ δέ· χεῖν ἀναγινώσκον διονύ-
σιον· καὶ τοῖς τοιούτοις ὡς μὲν τὸ ἀληθῶς τὸ λόγῳ· ὡς οὐκ
αὐτὰ τὰ ἀπαρέμφατα πάντως αἰτιατικῇ ἀπαιτεῖ ἡρώτων
τῶν καὶ ἐν τοῖς ὁριστικοῖς καὶ τῇ ὑπολοίπῳ ἐκκλίσει συλλαβῶν
ἐν· ὅτι γὰρ τὰ τὸ λόγῳ οὕτως ἔχοντα· τὸ χεῖν καὶ τὸ δέ αἰτία γίνε-
ται αἰτιατικῇ παραδέσει· καὶ τὸ ἑνὸς ὄντα, πάλιν ἀπαι-
τεῖ τῶν δέουσιν· καὶ τὸ καὶ ἄλλοις πλείστοις ἑνὸς τὸ τοιούτων πα-
ρηκοιούσθαι τὸ ἐπὶ γλῶσσῃ φέρεται· ἢ δοτικῇ· ἢ αἰτιατικῇ· ὡς λό-
γῳ καὶ ἢ τὸ λείπει ἀνταξίς ἐπὶ αἰτιατικῇ φέρεται· δέ ἐμὲ· δέ
σέ· τὸ γὰρ γὰρ τὸ ἀληθῶς τὸ λόγῳ· δέ ἐμὲ ἀκούειν· οὐ γὰρ
ὡς ἐφ᾽ ἑμὲ ἢ τὸ ἀπαρέμφατων χεῖν τὸ τοιούτων ἀπαιτεῖ· πρὸς
κφίσειν ἢ ἐπισταλτικὴ ἀνταξίς ὁ ὅρος αἰτιατικῇ ἡρώτων· ἀλ-
λὰ ἐν τοῖς τοιούτοις· τὰ πάλιν ἀπαιτεῖν ἡρώτων· καὶ περὶ πατέρων
ἐθέλω, ἢ περὶ γράφειν· ἐθέλω τοιμαῖα ἢ περὶ πατέρων· ὡς εἰ τις ἀ-
φίλοι τὰ συγόντα μόρια καὶ προαίειν τὸ δέ, πάντῃ ὑπακούειν
ἢ αἰτιατικῇ· δέ περὶ πατέρων· καὶ διαλέγεσθαι· ὡς τὸ τὰ ἀπα-
ρέμφατα λαμβάνουσι τῶν αἰτιατικῶν· ὅτι τῶν ἐκ τῶν ἀφίλων· αἰ-
τῶν ἐμφορομένην ὑπολοίπῃς ἐκκλίσει· ἀφίλων· ἀφίλων· ἀφίλων
να· ἐὰν φιλῇ τῶν φωνῶν, καὶ ὅτι γίνεται φησὶ φιλεῖν τῶν φωνῶν· ἐν-
δὲ δὲ αἰτιατικῇ προσγίνοντὶ τῇ τοιαύτῃ συλλαβῇ· γλῶσσῃ μὲν
γὰρ καὶ δοτικῇ γίνεται ἀνταξίς, ὅταν πάλιν ἐπὶ ὑπολοίπῳ ἐγ-
κελισθῇ ἐπὶ γλῶσσῃ φέρεται· ἀκούειν τῶν φωνῶν· ἢ ἐπὶ δοτικῇ· δίδω-
σι τῶν φωνῶν· καὶ πάλιν ἐπὶ τῶν ἐκκλίσεων· ὅτι ὡς πάλιν τὰ
μεταλαμβάνοντα ἀπαρέμφατα ταυτὸ ἀναδέχεται· φησὶν
ἀκούειν τῶν φωνῶν· φησὶ δίδοναι τῶν φωνῶν· οἷς εἰ τις προαίειν τὸ δέ,
ὑπολοίπῳ ἀνασπᾷ τὸ φησὶ καὶ ὡς ἐδέξαμεν, πάλιν προσ-
γίνεται ἐπὶ αἰτιατικῇ· δέ ἀκούειν τῶν φωνῶν· ἀπὸ μῶνιον· δέ
ἐρᾷν δέωνος ἐμὲ· δέεισι τῶν φωνῶν, χαρίζεσθαι· καὶ ἐπὶ τοῦτων τῶν
αἰτιατικῇ ὑποσέλλειν ἐθέλοι τις τῇ δέουσῃ συλλαβῇ ὁμό-

λογον ἔσται τῇ ἀπολύσει αἰτιατικῇ, εἰ οὐτω φαίμεν. δεῖσι χα-
εῖζαθ δεῖσιν αἰκούην. πάντως γὰρ αἰτιατικῇ ὅστις ἡ ὑπακουμέ-
νη. ἢ ἂν ἀπολαβὼν ὁ λόγος, τὸ ἐαυτοῦ τέλος παρὰ σῆσιν. εἰπεῖν μὴ
ἐλπίει, ἐδὲ τὸ προσενεχθὲν ὡς ἐν πλεονασμῷ φησὶ αἰτιατικῇ κα-
ταγίνεσθαι. δεῖσι χαρίζεσθαι ἐμὲ. δεῖ αἰκούην σου δῶνα.

13. ΠΟΤΕ ἈΠΑΡΕΜΦΑΤΑ ἐπὶ δύο αἰτιατικὰς φέρεται.

Τούτων οὖν τῇδε ἐχόντων, εἰ ἂν ὡς εἴπω μὲν τὸ ἔνμα φύσει φέρεται ἐ-
παῖτατικὴν λέγω τὸ ἀπαρέμφατον, τῷ τῇ καὶ ταῖς καὶ δύο
αἰτιατικαὶ προγίνονται. μία μὲν ἐκ σιωπῆς ὡς τῷ δεῖ καὶ χῆ.
ἐτέρᾳ δὲ ἐκ τῷ ἀπαρέμφατον σιωπῆς ὡς. ὡς ἔχεται τοιαῦτα.
δεῖ ψύφωνα διδάσκειν διονύσιον. δεῖ ψύφωνα, τι μὲν διονύσιον.
δεῖσε ἐμὲ τιμῶν. δεῖσε ἐτέρᾳ (ὡς ταῖς δύο αἰτιατικὰς ἀπὸ τελε-
σῶσθαι ὁ πῆνικα, καὶ ἐκείμην ἔνμα παῖτατικὰς φέρει). οἷον
τὸ ἀναγκάσαι. τὸ ποιῆσαι. ἢ τὰ ὅμοια. φέρει δὲ παῖτατικὴν
ἀλλὰ καὶ τὸ ἐλεῖν. ὑβρίσαι. καὶ τὰ τούτοις ὅμοια, ἐφῆς ἂν σιωπῆ-
ξεως γῆλοι ἀνάγκασόν με. ὑβρίσόν με. ποιῆσον Τρύφωνα φι-
λεῖν Ἀπολλωνίον. ἐκ δὲ τῷ ριούτων σιωπῆς, καὶ τὰ ἀμειβο-
λα γίνονται. γῆλοι μὲν γὰρ σιωπῆς ἢ δοτικῆς, ἢ ληπτικῆς, τὰ τῷ
λόγῳ δεῖ. λέγουσι Τρύφωνα αἰκούην Ἀπολλωνίον. ποιῆσον ψύ-
φωνα, χαρίζεσθαι Ἀπολλωνίῳ. οὐ μὲν, ἐν τῷ, δεῖσε δὲ τιμῶν δεῖ, ἐ-
λεῖν. σιωπῆς ἐμὲ φιλεῖν Τρύφωνα. προσενδόν γὰρ τὸ ἀπαρέμφατον
ἀμφοτέραις ταῖς αἰτιατικαῖς, δὲ ἐμφανὴ καθίστασι τὸν ἐν-
σῶτα καὶ τὸν ἐν ὁρῶν μόνον.

14. ΠΩΣ Διακρίτεον τὰ ἐν ἀμειβολίᾳ τῶν δύο αἰ-
τιατικῶν.

Theod. Τα μὲντοι φησὶ ἀπολύσεως ὅπως ἂν ἔχει. εἰπερ ἐλτὼ πλεῖς ψύ-
φων, ὑπαίνει Τρύφωνα, γίνονται μετὰ ληψίς. φασὶ ψύφωνα πλε-
τεῖν. λέγουσι Τρύφωνα ὑπαίνειν. δὴ λον ὡς καὶ ἐπὶ τῷ ὁμοίως
ταυτὸ γινώσεται. ἔσω γὰρ τι. θεῶν ὑβρίσει δῶνα. πρό-
δηλον τῷ ὑβρίσαντος καὶ τῷ ὑβριζέντος. ὅς δὲ κατὰ τὴν

64
αὐτῷ δαθεῖσιν μεταληφθήσεται. λέγουσι θεῶν ὑβρίσει δῶ-
να. καὶ δὴ λον ὅστις ὡς τὸ ἔνμα, πρόσκειται τῇ προτέρᾳ αἰτιατικῇ.
ἢ προσέκειτο καλῶθῃ. Τρύφωνα ὑβρίσει. λέγουσι Τρύφωνα ὑβρί-
σαι. ἐπὶ φερομένου τῷ διατιθέμενου προσώπου. φέρε εἰπεῖν δῶ-
να. θεῶνα. ἐκ δὲ τῷ ριούτου ἢ προωδούσας αἰτιατικὴν μετὰ τῷ ἀ-
παρέμφατον προωρήσει καὶ τῇ ἐν ὁρῶν τικῇ δαθεῖσι. καὶ εἰ ὡ
δεῖσε ἀποφαίνονται. περὶ ἔχεται οὐρανὸς τὴν γῆν. λέγουσι περὶ ἔ-
χεται τὸν οὐρανὸν τὴν γῆν. καὶ ἀράπαλιν περὶ ἔχεται τὴν γῆν τὸν οὐρανόν.
λέγουσι τὴν γῆν περὶ ἔχεται τὸν οὐρανόν. καὶ κείνο γὰρ ὁ μολογόν ὅστις.
ὅτι ἡ ἐν ὁρῶν τικῇ δαθεῖσις προτέρᾳ φησὶ παθητικῆς. τότε γὰρ πᾶ-
πονθεν, ὅτι ἀρα δὲ δεκται ὁ τὴν ἐν ὁρῶν τικῇ δαθεῖσιν. ὡς τε δὲ τὰ
τούτων ἀποφατικὰ ὁμολογεῖ. ὁ γὰρ λέγων οὐκ ἔδωκα, ἀναιρεῖ
τὴν προδικατέρᾳσαν δαθεῖσιν ἐν τῷ δαθεῖσιν. καὶ εἰ τοῦτο ὑγίει
ἄλλοθεν ἂν εἴη τὸ παρὰ χροῦ ἔνμα, τῇ αἰτιατικῇ τὴν ἐν ὁρῶν τικῇ
ἐκ δὲ δαθεῖσιν ἐμφανίζει καὶ τὴν δευτέραν παραλαμβάνομέ-
νην αἰτιατικῇ, ἐν πάθει κατὰ γίνεσθαι. καὶ δῶτα, τὰ παθητῇ
ἐν ὁρῶν τικῇ δεῖ. σιωπῆς ἐμὲ φιλεῖν Ἀπολλωνίον. τοιαῦτα γὰρ ἂν εἴη.
ἐν τῷ φιλεῖν Ἀπολλωνίον. καὶ δὴ λον ὅτι τὸ ριούτον ὑπερβατόν δεῖ.
τὸ, δεῖσε δὲ τι μὲν δεῖσε ἐλεῖν τόνδε. καὶ τοσαῦτα μὲν περὶ σιωπῆ-
ξεως τῶν ἀπαρέμφατων.

15. ΟΤΙ Χρὴ ὁριστικὴν καλεῖν τὴν ἐκ λίσιν, ἢ περ
ἀποφατικῇ.

Ἄλλοι οὖτως ἔνμα καὶ περὶ τῶν ὑπολοίπων ἐκ λίσιν. αἷς πα-
ρέπεται ἀπὸ τῶν ἐν αὐταῖς δηλουμένων πραγμάτων τὴν θέσιν
τῷ ὀνόματι ἀναδέχεται. ἢ μὲν γὰρ καλουμένη ὁριστικῇ. καλεῖ-
ται καὶ ἀποφατικῇ. ὁ δὴ λον ὅτι κοινῇ μὲν ἐννοίας εἶχε τὸ καλεῖ-
σθαι αὐτὴν ἀποφατικῇ. εἶχε ὡς τὸ ἀποφαίνεσθαι καὶ πάσης φρά-
σεως παραλαμβάνεται. ἀλλὰ καὶ ἐπὶ ἔνμα τὰ τινὰ ἀποφατι-
κὰ καλεῖται. ἰδίως μὲντοι ἐννοίας ἔχεται ἡ ὁριστικῇ. δὴ γὰρ ταύ-
της ἀποφανόμενοι ὁρίζομεθα. ἔρθεν γὰρ καὶ οἱ καλούμε-
νοι διαβεβαιωτικοὶ (ὡς δεσμοὶ). καὶ ἐπὶ αἰτιολογικοὶ, σιωπῆτον.

Theodo.
74.

Theodo. σιν ἐπὶ ταύτῃ. οὐκ ὀρθοί φασιν, εἴ γε φασιν. καὶ διαβεβαιούμεν
ὅτι εἴ γε φασιν, εἰς ἐπίστασιν ὁ ὀρισμοῦ. ἀνθυπαίγει πάλιν τοῦτου
ἐναντίον κατὰ ἀπόφασιν, ὅτι οὐ. ἀλλὰ καὶ ἐπὶ αἰτιολογικῆς ἐν-
νοίας. ὡς γὰρ φάσκει οὐκ ὅτι περιπατῶ, ἐπὶ λήμματι τῷ τοι-
οῦτῳ, τὸ αἰτιώδες συναρχέσεται. ὅτι περιπατῶ κινουμαι. ὅπερ
ὁ ἀληθῶς, εἰ ἀναστροφῇ λάβοι τὰ τοιοῦτα λόγῳ. ὅτι κινῶμαι περι-
πατῶ. καὶ δὴ λον ὅτι οὐ διὰ τὸν ὀρισμὸν τὸν ἐκείμενον τοῖς ἑμέ-
σι. διὰ δὲ τὸ ἀκόλουθον τοιοῦτον συμπεσμός ἐπὶ νόμοι. ἐπεὶ ὅσον ἐπαυ-
τοῖς τὰ ἑμέατα κατὰ δὲ ἀνταπόμνημα, διὰ τὸν ἐκείμενον ὀρισμὸν
ἀληθῶς. κινῶμαι περιπατῶ.

κ'. Ὅτι ἡ δ' ἀπόφασις ἀναγλαίως οὐδὲν κοῖς μό-
νοις συντάσσεται.

Θεο
 do. Σαφὲς ὅτι καὶ ἐκλεμνὴν ἔχῃ τὴν κατάφασιν. καὶ ἕνεκα τού-
 του τὸ καλὸν ἀποφαιτικὸν ἐπὶ ἕξῃ, ὡς ἂν μαχόμενον τῇ
 ναὶ κατάφασιν, ἐπιτρέχῃ τὴν ὀριστικὴν ἐκλεισιν. ὃ περὶ πατέ-
 ρ' μὴ ἔστι τὴν ὀριστικὴν προστακτικὴν. ὃ δὲ ἔστι ἐκλεισται ἐν ταῖς ρι-
 αύταις ἐκλείσειν ἢ μαχόμεν τῇ ἀποφάσει κατάφασιν. ὡς ὡς
 προείπομεν συνέρη ἀναρρεῖται ὑπὸ φη' ὃ ἀποφάσεως. διότι
 μέντοι ἢ μὴ ἀπαρρέουσιν ἐπὶ τὰς προφερμέναις ἐκλείσει συντε-
 λείν, ἔτις εἰρήσεται. φη' μὲν γὰρ μὴ γίνωσκε. μὴ γνῶσ. μὴ γνῶσ.
 φη' μὲν γινώσκ. ὅτι ὃ δὲ ἐπὶ τὴν ἀπαρρέουσιν συντελὲν ἢ ὃ ἀπὸ
 φασιν. ἔστι γὰρ διαυτῆς τὴν κατάφασιν. ἢ γὰρ τῷ ἔδει χρά-
 σθαι, πάλιν τὸ ὀριστικὸν ὅτι ἕξῃ, τὸ ἀποφασκόμενον. λέγω δὲ
 ἢ χη. ὡς εἰ καὶ λέγοιμεν, ὃ λέγει τὸ αἰολογεῖν. καὶ διὰ φη' ρι-
 αύτης συντάξεως ἄρα δέδεται, ὅτι τὸ χη καὶ τὸ δει, ὀριστικὰ ἕξ-
 ματὰ ὄν. ὁ μολογον δὲ καὶ ἢ καλὴ μὲν ὑποτακτικὴ ἐκλείσει,
 συνερτημένη οἷς ὑποτέταται τὴν ἑκ τούτων δυνάμιν ἀναδεξά-
 μένη, ἀπροσδεῖς γινώσεται φη' ὃ ἀποφάσεως. μετὰ τοῦ τὴν ρι-
 αύτης συντάξιν οἷον τε πάλιν ὄν. αὐτὴν ἀποφαίνεσθαι. ἐὰν θέλῃς,
 ὃ καὶ ἀναγινώσκω ἢ ὃ καὶ ἀναγινώσκω. καὶ μάλιστα ἐπὶ ἐνεστῶτος
 καὶ μέλλοντος. διότι οἱ παρερωχόμενοι ὃ παρελαμβάνονται ἐν

мнѣ
мнѣ
мнѣ

ὑποτακτικοῖς, ἐν τῷ ἰδίᾳ περὶ αὐτῶν εἰρήσεται·
καὶ. Ἐρεκεν τίνος ὁ οἰστική ἐγκλισις εἰς ἐρώτησιν ὡς τίς ἐστι·
Ἡ δὲ ἂν προεκμνήσῃ οἰστική ἐγκλισις πλὴν ἐγκμνήσῃ κατὰ φασὶν
ἀπράλληλα μεθίσταται τῷ καλεῖσθαι οἰστική· εἰς γὰρ ἐπερώτησιν
πραγμάτων ἐγκωρεῖ· ἡνίκα φασὶν γέγραπται· λέλικας· καὶ εἰ μὴ
μὴ εἴη τὸ τοιοῦτον ἀληθές, φασὶν δὲ· εἰδὲ ἀληθές εἴη τὸ γεγραμένον,
φασὶν ναὶ· καὶ γίνεται οὕτως ἡ ἐπερώτησις· ἀναπληρωθεῖσα δὲ
διὰ τοῦ κατὰ φασὶν, ὑποστρέφει εἰς τὸ εἶναι οἰστική· ἡ μετέπειτα δὲ
εἴη ἐκδοξιστὴς τοιοῦτον· τὸ, εἰδοῖτε ὅτι ναὶ μὴ χρῆναι μοι εἶναι· εἴ-
ματι δὲ τῷ αὐτῷ ὅτι οἰστικῆς προφορᾶς· ὡς ἀνὴρ ἐγκμνήσῃ φησὶ
κατὰ φασὶν· πρὸς γὰρ τὸ γράφει κατὰ φασὶν, φασὶν γράφω· ἡ
καὶ βεβαίωσιν τῷ οἰσμοῦ, διὸ καὶ διπλασιάσαντας πλὴν κατὰ
φασὶν· ναὶ γράφω· οὕτως ἐχθρὸς καὶ τὸ, ναὶ δὴ γέρον ταῦτά γε πάντα
κατὰ μοῖραν εἴπαι· οὐκ ἀλόγους τοῦ τοιοῦτου ὄντος, εἴτε ἐν τοῖς προ-
εκμνήσῃ περὶ φασὶν· ὅτι πολλὰ καὶ τὰ ἰσοδυναμοῦντα, ὡς ἀλ-
λήλως τίθεται εἰς πλείονα ἐμφασιν, ὡς τὸ τὰ χον περιπατεῖ· καὶ
μαλλον τὰ χον περιπατεῖ·

κβ'. ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΥΚΤΙΚΗΣ ΕΓΚΛΙΣΕΩΣ~

Ὁμοίως δὲ καὶ ἡ ἑκτελεῖ ἔγκλισις ἀπὸ φηγομένης ὡς καὶ πα-
ραγωγὴν φη ἐκτελεῖται ἐν τυχ. εἰσὶν δὲ φη εἰς καὶ ἐπεξήματα
„ παραστατικά. αἱ δὲ γὰρ γυνάμειν χρυσός. εἴθε φροδίτα τόνδε τὸν
„ παλόν λαχρίων. αἱ δὲ ἄλλως ἐπὶ πᾶσι χόλον τελείσοι Ἄγαμέμνων. ἢ
μήποτε τὰ φη συωτάξεως δόξη κατὰ παρολκήν ἔχον τὰ συω-
τα ἐπεξήματα. καθὼς ἡ ἑκτελεῖται διωάμει ἐκτελεῖται ἐκ τὸ εἰ-
θε. ἐπὶ μὲν γὰρ τοῦ εἴθε ἔγραψεν τρύφων. εἴθε ἐλάλησε, καὶ ἐπὶ
τῶν τοιούτων, δὴ λον ὅτι ἐν τῷ δέοντι παρακτάται τὸ εἴθε. ἵνα ἡ ὀ-
ριστικὴ ἑκτελεῖται διὰ τοῦ παρακτάται μὲν ὡς ἐκτελεῖται ἐπεξήμα-
τος, ἐκτελεῖται ὡς ἐκτελεῖται ἀναδέχεται. δὴ λον γὰρ ὡς διαφέρει τὸ, ἐ-
γραψεν τρύφων, τοῦ, εἴθε ἔγραψεν τρύφων. ἀλλὰ σαφὲς ὅτι εἰς
πλείον ὡς ἐκτελεῖται τὸ σημαίνον μὴ ὅτι αἱ τοιαῦται ὡς ἐκτελεῖται γίνου-
ται ὡς παρακτάται μὲν ἐπὶ τοῦ καὶ γράφω, καὶ ἄλλων πλείονων.

πολλάνης τὰ ἰσοδυνα
μοῦντα & τζ

Theodor.
74

Theodo.

Theodo.

ΤΙΝΙ ΔΙΑΦΕΡΕΙ ΤΑ ἙΥΚΤΙΚΑ ἘΠΙΡΡΗΜΑΤΑ
ΤΩΝ ἙΥΚΤΙΚΩΝ ῬΗΜΑΤΩΝ. Ὁ-
ΜΟΙΩΣ ΚΑΙ ΤΑ ῬΟΣ-
ΤΑΚΤΙΚΑ~

Theod. Χρὴ μὲν τοι νοεῖν, ὡς διαφέρει ἡ ἐκ τῶν ἑξήματων ἐκτικὴ ἐλίσσις
 74 • φιλίππε μαθητῆς. ἴδου, τὰ μὲν ἑξήματα μετὰ τοῦ συνόνορος πρᾶγ-
 ματος σημαίνει τὴν ἐκτικὴν διάθεσιν. τὸ γὰρ ἡράφοιμι, ἐ-
 χέῃ ἐστὶ πρᾶγμα τὸ ἡράφην. καὶ τὸ φιλολοοῖμι τὸ φιλολοεῖν. ὅτε μὲν
 θεοχρὸν ὀνομάζουσιν δι' ἡμῶν. οὐ γὰρ συμπαρίσεται καὶ τὸ ἐν τῇ τῷ
 φιλίππῳ. τὸ τοιοῦτον ἐν ἄλλων πλείων παρὰ τὸ μὲν ὅτι ἀ-
 ποδείξει. τὸ λευκότερος ἐπιτίθεται εἰς τὸ φιλίππο. ὅ-
 ἐστι τὸ γλυκύτερος, εἰς τὸ τοῦ γλυκέος. κοινῆς μὲν τοι ἐπι-
 τάσεως ὀνομάζουσιν τὰ τοιαῦτα. μελτίων. ἀριστος. ἀμείνων. ἀλ-
 λῆ καὶ τὰ τοιαῦτα ἔχει τινος ἐννοίας, ἀφ' ἧς καὶ τὴν ὀνομα-
 σίαν εἰληφε. καὶ ἴσως πλεονέκτερον μετὰ τὴν ἴδιν εἰς κοινὴν ἐπίτασιν. ὡς
 τὸ ἀλίδος, καὶ ποτάμιος ἢ καὶ ἡδυξίς. καὶ διαφύρου ὕλης τύ-
 χη. ἐκεῖνο μὲν τοι ὁμολογῶν ὅτι, ὡς τὸ εἶς διαφέρει τῷ αἵας. ἢ
 αὐτὸ μόνον ὀνομάζουσιν ἀριθμοῦ τὸ εἶς. Τὸ δὲ αἵας μετὰ ἰδίας
 ποιότητος παρὰ τὴν αἵας μὲν ἔχει τὸ εἶς. καὶ ἐστὶ τὸ ἐν τῷ πρὸς τὸ ἡρά-
 φῳ. καὶ τὸ μετὰ πρᾶγματος καὶ τῇ συμπαρίστω μὲν τὸ ἡρά-
 φῳ, ἐγκείμενον ἔχει τὸ ἐν τῷ αὐτῇ γένει ἢ ἀντωνυμίας, αὐτὸ μόνον
 ἐστὶ πρόσωπον. ἐστὶ καὶ τὸ ἰλιόθεν διαφέρει τῷ ἄλλοθεν.
 καὶ τὸ μὲν ἰλιόθεν μετὰ φιλίππου τὸ ῥῥον σημασίας συμπαρί-
 σθαι καὶ τὸ ἰδὸν τῷ ῥῥον. ὅτε μὲν ἄλλοθεν, αὐτὸ μόνον παρί-
 σθαι τὴν ἐλίσσιν ῥῥον. ἐστὶ καὶ τὸ τάχιστα μετὰ τίνος ὕποκ-
 μῆς τὴν ἐπίτασιν σημαίνει. οὐ μὲν τὸ ἄλλο. αὐτὸ γὰρ μόνον ὀ-
 νομα ἐπιτάσεως ὅτι. οὕτως ἔχει καὶ τὸ ἡράφον ὡς πρὸς τὸ ἀγε-
 πάλιν γὰρ ὀνομα μόνον προστάξεως ὅτι τὸ ἀγε. τὸ δὲ ἡράφον με-
 τὰ τῆς ἐκτικῆς προστάξεως, καὶ τὸ πρᾶγμα ὑπαγορεύει καὶ τῷ
 συνόντι ἀριθμοῦ. ἐστὶ καὶ τὰ πρόσωπα. ὅτι δὲ πλείονα εἰς τὸ
 τοιοῦτον παρὰ τὴν αἵας. ὅτε μὲν αἵας φιλίππου παρὰ τὴν αἵας ἀδελφῶν

ρος καὶ ἀπομήμων ἡδὺς καὶ τὸ, ὅς ὥφελος σὺ μὲν αὐτὸ μετὰ θανά-
 τῃ σὲν ἀλίησιν αἰδῶν, τῇ λαὸς δὲ θνητῶν ἀγαμέδων ἀκοιτῶν, ὃ χεὶ
 παρὰ λαμβάνειν εἰς τὸν τῷ παρὰ μέλων λόγον, ἰδοὺ γὰρ ἐκ τῶ
 ὥφελον πῶς ὠφέλιμα καὶ τῷ προσώπῳ διακρίσεις, ἥ τις ὁ ἰσχυρὸς
 τῷ εἶθε καὶ δὴ λον ὅτι ἐνείλα τῷ τοῖσ' αὐτοῦ, τὸ μὲν εἶθε σιωπᾷσεται
 ἡ κτῆκοις, οἱ σ' ἰσχυρὸς τὸ διακρίναι προσώπων, αἰθρῶν τῶσ' ἡμαῖε
 λος δὴ προσγένειοι, αἰθρῶν τῶσ' ἐπὶ πᾶσι χρόνον τελείοι. Ἀγαμέμν-
 α καὶ πῶς ἐστὶν αὐτὸν ὡς καὶ ἐν οὐρανοῖς, ἐν τῷ εἶθε γράφει φύφων.
 ἡ μὲν τοῖς ἀπαρεμφάτοις, ἐπεὶ καὶ διὰ τῷ ἐπιζήτηματός, ὁ δὲ
 τοῦ σιωπῶντος ἀπαρεμφάτου, ἄδῃ λον ποίῳ φρόπῳ πᾶσι φιλ-
 χῆς ὡς γίνεσθαι, ὅθεν εἰς ἀναπλήρωσιν τοῦ λείποντος, τὸ ὥφελον
 πῶς λαμβάνεται, εἰς ἐμφανισμὸν προσώπων, ὃ πᾶσι φιλ-
 εἰ γίγνεται, ἐν γὰρ τῷ, αἰθρῶν φέρεται πῶς ἀνῆυσιν ἀδελφῶν
 μων ἡσυχνοῦται ὁ ἀχλὺς, πρὸς ὃν ἡ ἀπότασις τοῦ λόγου, ἐκ
 ὅς αἰγίου, ἡ τοῦ ὥφελος, καὶ τοσαῦτα μὲν πρὶ σιωπᾷξίως τοῦ εἶ-
 θε καὶ τῷ ὁμοίῳ αὐτῷ ~

ὍΤΙ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΥΚΤΙΚΩΝ ΕΙΣΙ ΠΑΡΩΧΗΜΕΝΟΙ,
 κδ'. ΧΡΟΝΟΙ ΚΑΙ ΤΩΝ ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΩΝ.

Ἡ δὲ μὲντοι ἐπὶ τῇ ἐγγυρμυρῆς χρονικῆς διαθέσεως ἐν τῇ ἐγ-
 κλίσει διαπορεύονται. ὡς μάττω εἰς κυκλείται ἢ τῷ ὀφθαλμῷ
 νων χρόνων φωνῇ λατὰ ἐκκλίσιν. ὡς δ' ἀνωμαλίου τοῦ τοῦ ἴου
 σῆναι. καθὼς καὶ ἐπὶ ἄλλων μερῶν λόγου δηλαδὲ μὲν παρίμπω-
 σις αἰτίαι γίνονται τοῦ μὴ συνίστασθαι γήματα. τῇ αἰτίᾳ
 ῥήμασιν, ἢ τοῦ, πλετῶ. ἢ ὑπάρχει. ἢ τινος τῶν τοῦ ἴου παθητικῇ
 ἐκφορᾷ. καὶ ἐπὶ τοῦ μάχου. ἢ ἐν ὀρθογνητικῇ. ἢ ἐν γένεσι. καθὼς
 τε τοῦ, ἐκ τρώσασθαι τὸ ἀρσενικόν τις ζητήσῃ, ὅτε τοῦ ἀρσεν
 λυκόν. καὶ ὡς εἰς τὸ τοῦ ἴου παρὰ θεοῖς δυσεπείληπτος. ἐπὶ δὲ
 ὡς τοῦ προκλῆ μὲν, ἐκ ἐκείνου φασιν. εἰ ῥῆσις ὅτι ὅτι αἰεὶ γίνον-
 ται. εἰς τὸ ἐγγενέσθαι, πῶς τὰ γυνόμηναι διχῆς ἐπὶ δέεται. πρὸς ὅδε
 φάσαι. ὡς πᾶσα ἀνάγκη ὑπάρξαι καὶ τὴν ἐκ ὀφθαλμῶν διχῶ.
 φέρεται. ὅτι τὸν ὡς βάλοντα χρόνον τοῦ γενομένου ἀγῶνος ὀλυμπιάσε-

Theodorus
ωφης

φύονται ἢ τὰ φυσικά παραλαμβάνειν ὃν γὰρ τρόπον τῶν δυνάμεων
 πληθύνει ἢ παρὰ λήγουσα ἀποβάλλουσα τὴν τελήνους
 γίνεταί τ' ἐν ἡδὺν λέγει τε λέγει νοεῖ τε νόος τὸν αὐτὸν δὴ τρόπον ἂν
 τῶν πρώτων ἢ παρὰ λήγουσα ἀποβάλλουσα τὸ μὲν, καταστήσει
 τὸ ἐνικὸν προστακτικόν. φέρω μὲν φέρω ἀριθμῶ μὲν ἀριθ-
 μῶς καὶ οὐ ζέρον εἰ ὁμοφωνεῖ ταῖς ὁριστικαῖς φωναῖς ὅπου εἰ
 ἢ ἐν δυνάμεσι προσώποις ὁμοφωνία ἐγγίνεται, πρόσθετον εἰς φῶν
 σιωπᾶς εἰς φῶν λέγω μὲν, ἀγε φέρω μὲν ἢ τὸ ἐνικὸν γερῶς,
 φέρει λέγω φέρει ἀριθμῶς τὸ γὰρ δυνάμετον προσώπων τῶν ὁριστικῶν
 ἐγκλίσεως οὐ σιωπᾶς τῇ προστακτικῇ ἐγκλίσει, ὅθεν τὴν ἰσ-
 των ἀνταξίαν ἀναδέχεται. τίς γὰρ ἀν φάιν φέρει λέγει ἢ φέρει ἀ-
 ριθμῶς, ὅτε δὲ καὶ κέينو αἰσῶς δὴ τὰ χεῖματα ἀριθμῶς ἢ
 ἰδωμαι. ἀλλ' αἰσῶς ὅς σέο γεραίτερος ἐν χρομαί εἶναι, ὅθεν ὅτι
 ὍΤΙ Ἡ ὙΠΟΘΕΤΙΚὴ ἘΓΚΛΙΣΙΣ Οὐ Πάντως Ἡ
 Αὐτὴ τῇ, ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚῇ, καὶ Τίνοσ
 κς. ἘΝΕΚΕΝ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ Ἡ ὙΠΟΤΑΚΤΙ-
 Κῇ ἘΓΚΛΙΣΙΣ Εἰρηται.

Hypotheticus modus
alius ab imperativo

Theod

Ἐμοιγε μὲν δὲ εἰ τὰ φῶν ἐγκλίσεως ἐπιτεταράχαι, ἐπεὶ αὐτὸς
 ἐγκλίσεις δύο σιωπᾶς εἰς μίαν ἐγκλίσιν, ἔχῃ δὲ τὰ φῶν ἀπο-
 δέξεως τῇ δὲ δίδεται ὅτι ὁ προσκαλέμεθα εἰς τοὺς ὅθεν μὲν πρὸς
 πᾶσι μὲν εἰς τοὺς, καθ' ὅσον εἰς πο μὲν ἐννοίαν τ' προστακτικῶν, ὅτε
 θέμεθα μὲν τοῖς εἰς τοὺς, ὅτε εἰς τὴν τῶν διότι, ἐν γὰρ πολλὰς ὅτε
 θήκας εἰς ἰνόμενος ἡμίαν ἀείσῃν ὅτε νοήσας, τοιοῦτόν τι εἴπε.
 πέμψω εἰς πᾶσι δὴν Ἀγαμέμνονα ὅλον ὄνδρον ἐπὶ πάλιν ἢ μετὰ λη-
 ψισ γυμνῶς εἰς ἀπὸ μὲν φάρον καὶ τὸν δυνάμεται. πέμψω εἰς πᾶσι
 δὴν Ἀγαμέμνονα ὅλον ὄνδρον. ἀπὸ δὲ ὅτε τοῖς ἐνικῶς μετῴν καὶ
 πληθυντικὸς ἀριθμὸς, ἐπιστῶ μὲν τῶν δυνάμεων εἰς τῶν πρώτων
 πᾶσι συλλήψιν. πέμψω μὲν ἀριθμῶς μὲν ὅν μάλιστα ἐκ χρομαί ὅτε
 παραλαμβάνω καὶ ὁρίζομαι, ὅς πρὸς τὰ ἐπικρατοῦντα προσώπων. εἴγε
 ἀνταξίαν ἐπικρατοῦντα προσώπων ἀντικρὺς ἐκ ἀναδέχεται. εἴπε μὲν
 ὅς τὰ προστακτικὰ ὅς ἐπικρατοῦντων ἢ προσώπων ὅς ἐπὶ

Hypotheticus modus un
de dictus.

μετέλητες

Prima persona in impera
tius. quomodo for
metur & quod cona
rit secundā & tertia

κρατοῦ μὲν ὅν καὶ τὴν πρόσταξιν ἀναδέχεται τὴν πράγματος.
 ἰνὸν ἐκκλίνῃ τὴν ἐν δυνάμεσι προσώπων γενόμενον πρόσταξιν.
 σύλληψιν δὲ χεῖται εἰς τὸ πρῶτον ἢ τίς καὶ τὸ ἐνικὸν εἰδέχῃ ὅτε
 τῇ καὶ δὴλον ὅτι τῇ ἐπικρατίᾳ τῇ κατὰ τὸ πρῶτον, ὅτε συγ-
 γένόμενα προσώπων φῶν αὐτῇ ἐγκλίσεως ἐτύχανε τοιοῦτον γὰρ
 ὅς καὶ τὸ πρὸς δυνάμετον εἰρημνόν. αἰσῶς δὴ χαζώμεθα εἰς τῶν
 ἵνα μὴ ἐν τῷ ὅτε ἐπὶ προσώπων πρόσταξιν ἐν τῷ χαζῶ. τοιοῦτον
 ὅς καὶ τὸ πρὸς νέσσορος εἰρημνόν. ἀλλ' ἀνδρας ἐκ τῶν μὲν. εἰς τοὺς
 γὰρ συλλαβῶν, προθυμοτέρους καὶ ὁρίζομαι τοὺς ἑλληνας εἰς τὸν κα-
 τεπεύοντα πόλεμον. ὅθεν ἐν δυνάμεσι καὶ τρίται ὅτε λαμβάνω
 ὅτε προσώπων εἶναι τῶν τοιοῦτων ὅτε περὶ τῶν, ἵνα γὰρ μὴ γένηται δυνά-
 μετον προσώπων, ἐγένετο καθ' ὅσον εἰς πο μὲν σύλληψιν τῶν ἐν τῶν.
 ὅς καὶ διὰ φῶν φωνῆς τὸ γιγνόμενον ἀναστήσας. πάσης ἐγκλίσεως
 τὰ δυνάμεσι προσώπων πληθυντικὰ εἰς τὴν λήγουσα, ἰσοχρονεῖ καὶ
 τὴν παραλήγουσαν τοῖς πρώτοις λέγει μὲν λέγει τε λέγει μὲν λέ-
 γετε. διὰ τοῦτο φάμεν τὸ εἰς πο μὲν παρακλίσαι τὴν εἰς πᾶσι τε
 τὸ εἰς πο μὲν, ὅτε εἰς πεπε. περὶ τῶν ὅτε πρὸς τῶν καὶ ὁμο-
 κῶ ὅτε τὸ λόγον. ὅς οὖν καὶ καὶ τὸν λόγον φῶν φωνῆς παρα-
 κλίσαι τὸ φῶν γὰρ τῶν φῶν μὲν. τὰ εἰς τὴν λήγουσα μὲν ἐν δὲ συλ-
 λαβῇ τῶν εἰς τὴν λήγουσαν καὶ πᾶσαν ἐγκλίσιν ἐκ ἀρὰ καὶ κατὰ
 τοιοῦτον τὸ πεποημένον παρακλίσαι δυνάμετον τῶν περὶ τῶν
 ἀνταξίαν τῶν ὅτε τὸ λείπον τῶν προστακτικῶν προσώπων.
 λέγει τὸ πρῶτον καὶ τὰ λείποντα τῶν ὅτε περὶ τῶν δυνάμεσι
 τα, εἰς ἐνὸς αἰσῶς τὸ, τὰς δύο ἐγκλίσεις παραλαμβάνειν. ἵνα
 κατέρει ἀνταξίαν πληθυντικῶν τῶν λείποντος τῶν ἐγκλίσεων, καὶ κατὰ
 τὸ σωμαίνον σιωπᾶς ἐκ τῶν ἐκ τῶν πρὸς βιάσονται ὅτε
 δυνάμεσι προσώπων καταγίνεσθαι τὰ ὅτε περὶ τῶν καὶ ὁμοφωνεῖ τῶν
 τὰ προστακτικὰ, ἐκείνο δὲ φαίμεν, ὅς σιωπᾶς ἢ διὰ τὸ ἀνταξίαν
 ταξίς, ὅς αἰσῶς καταστήσει τῶν προστακτικῶν ἐγκλίσιν. περὶ τῶν
 γὰρ τὸ ἐγκλίσεως ἐκ τῶν ἐκ τῶν, ἐκ τῶν τῶν πρόσταξιν.
 Ἐκ τῶν ὅς ἐκ τῶν καὶ περὶ τῶν καὶ τὸ εἰς τὴν προστακτικῶν. ἀδὴ

Theodo

hec uerba dilucidant illa
que paulo ante precesserunt
in dno ἐκκλίνῃ τὴν
ἐν δυνάμεσι προσώπων

Theodo

καὶ αὐτὰ δὲ τέρτα προσώπων φασὶν εἶναι· διαφέρει δὲ τῶν προ-
 κλημάτων· καθὼς ἐκεῖνα μὲν αὐτὸν πρὸς ταξίν· πρᾶγμα γὰρ παρὰ
 δεχεται· ταῦτα δὲ ἐκτελεῖται εἰς ἐτέρων προσώπων πρὸς ταξίν· ὅς
 λέγω καὶ τὰ ὅμοια σαφὲς ὅτι καὶ τὰς ἐκτελεῖται ἐκ δὲ τῆς· τὴν
 τὴν ἐν δὲ τέρτα λαπαγνομήν· καὶ τὴν ἐξ αὐτῶν εἰς τρία μετὰ
 ὅσαν· λαπαγνομήν· ἐκτελεῖται καὶ πρὸς τῶν μονοπροσώπων ἀν-
 νυμίων· ἢ μὲν γὰρ ἐγὼ· καὶ αἱ σύζυγοι, καὶ ἄπαξ ἐκ τῆς νοδὲ μὲν αἱ
 εἰς καὶ ἐν προσώπων ὑποκαταστήουσιν· ἢ γὰρ ἐμὸς, καὶ δὲ ἐνί-
 κῶς νοεῖται, καὶ δύο προσώπων παρὰ μετὰ· ἴσως δὲ καὶ ἡ ὀρθο-
 τον μὲν ἀντωνυμία καὶ ἀπλήρῃ, διὰ τὴν ἐπίθεσιν διαστολῆς τὸ
 δὲ αὐτὸ προσώπων· οὐτε μὲν ὅτι ἐν δὲ τέρτα προσώπων λαπα-
 γνέται, οὐτε μὲν ὅτι αἰρέτως ἐπὶ τῶν προστακτικῶν ἐγχε-
 ρεῖται τὸ τοιοῦτον· πολὺ γὰρ πρότερον καὶ ἐπὶ τὴν ὀριστικὴν ἐγ-
 κλίσεως τὸ τοιοῦτον ἀντιπαρατίθεται· ἀποφανόμεθα γὰρ
 καὶ πρὸς τὴν περὶ τῶν· ὅθεν δὲ λέγεται τῶν φωνῶν· ἢ μέ-
 ρα δὲ· καὶ οὐ πάντως τὰ τοιαῦτα ὅτι πρὸς τῶν δὲ, καὶ δὲ
 τέρτα, εἰρήσεται· διὸ καὶ ἐπίπεμπτοι οἱ ἀφορισμοὶ τὸ δὲ
 τέρτα προσώπων πρὸς ὃν ὁ λόγος, ὅτι μὴ προστιθέσθαι καὶ πε-
 ρὶ αὐτοῦ τὸ προσφώνημα μὲν· καὶ δὲ τὰ προκείμενα σωλάσ-
 εται μὲν δὲ τέρτοις προσώποις· ὁ μὲν δὲ τέρτα δὲ· ὁ γὰρ λαπαγ-
 νῶν προσφώνημάτων αἱ προστάξεις γίνονται· κατὰ τὴν ἐν τῶν
 τῶν τῶν νοδὲ μὲν· σαφὲς καὶ ἐκ τῶν ἀριθμῶν· ἢ ἐκ τῶν
 προστάσεων, ἐκ τῶν μὲν γίγνεται λέγει· πληθυντικῶς δὲ λέγε-
 τε· ὁ μὲν ἐν τῶν λέγει τὸν παρὰ κολουθίαν· τῶν γὰρ κα-
 θεῶν τῶν τῶν προσώποις διαλλαγήν· ἐκ τῶν ἀριθμῶν, λέγει τὸν
 γένος· ὁ ἐκ τῶν δὲ τέρτα προσώπων, ὁ δὲ τῶν ἀντικειμένων· ὁ δὲ
 εἰ φύσει προσέκτεται καὶ προσώπων μείωσις, ἀνεξέταρ ἂν καὶ τὸ
 σωρόν· ἀριθμῶν ἐνί· ἐκ τῶν πληθυντικῶν· κατὰ τὴν ἐν τῶν
 μέτερος ἐμὸς· ἐνί· ὅς, λέγει τὸν λέγει τὸν ὅμοια· ἐκ τῶν
 ἀσολῶν τῶν καὶ τὸ δὲ τέρτα προσώπων ἐν ἀριθμῶν· ὅτερον ἐνί·
 πρὸς τῶν περὶ ἐνός, ἢ πλείους περὶ ἐνός· ἢ καὶ περὶ πλείων.

οἱ οὐ γὰρ ὅτι φάσαι καὶ αὐτοῖς· γρηγορεῖτω ὅσον τῆς ὕ-
 μων· καὶ ἐνί· γρηγορεῖτω σου ὁ δὲ αὐτῆς· καὶ οὐδὲ μία ὅτι ἐν αλλα-
 γῇ· ἢ μόνη λαπαγνομήν· ἢ ὅτι καὶ τὰ προσώπων τῶν δὲ
 ὅσον λέγει τὸν καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα, σημαίνει ἀπὸν τῶν προσώπων
 πρὸς ταξίν ἀναγκαίως· δὲ τέρτα προσώπων ἐκ αλλαγομένης τῶν
 λαπαγνομήν, εἰς μετὰ δὲ τῶν πρὸς ταξίν· ἐπεὶ πάλιν ἢ πρὸς
 ταξίν ἐκ τῶν δὲ τέρτα προσώπων ἀσυστάτος δὲ· ἐνί γὰρ καὶ
 τῶν ἐν δὲ τέρτα προσώπων νοουμένης ἀπὸν τῶν κλητικῶν σύ-
 νεσι· πρὸς κεῖται δὲ ὅς τὸ πλεονασμῶν τῶν ὀριστικῶν ἐκ
 ἐκλίσεως αἱ φωναὶ· ὡς τὸ λέγει καὶ λέγει· καὶ ἐπὶ διανοεῖται·
 ἢ ἀπαρτὰ τὰ τοιαῦτα· ἐπεὶ πάλιν αἱ κλητικαὶ συνεισφέρουσιν
 τῶν ἐκτελεῖται, συγγίνεται δὲ τῶν τῶν ὀριστικῶν· ἐπεὶ αἱ κλητικαὶ
 τῶν πρὸς τακτικῶν· πάλιν τὸ διανοεῖται ἀνοῖ, οὐ πῶς διαλέκεται·
 εἰ μὴ ἐπὶ πρὸς ἐκτελεῖται τὰ ἰσχυρῶν τῶν ἐκ τῶν μερῶν οὐ λό-
 γου· φησὶ μὲν γὰρ ἐκτελεῖται, ἀνοῖ ὅν τῶν διανοεῖται· ἐκ τῶν οἱ οὐ τῶν
 νερ κατὰ πρὸς τακτικῶν ἐκτελεῖται· κατὰ δὲ ὀριστικῶν· λαπαγνομήν
 δὲ ἐκτελεῖται καὶ πρὸς τῶν πρῶτον, καὶ τῶν ὅν τῶν διανοεῖται· ἀν-
 θρωπῶν ὅν τῶν διανοεῖται· καὶ ἐκ τῶν ἐκτελεῖται πρὸς τῶν ὀλο-
 γῶν· ἀνὸς ὡν διανοεῖται· ἀνὸς ὡν διανοεῖται· ἐπεὶ διανοεῖται· ἐφῆς συν-
 τάξεως καὶ τὸ κλητικῶν αἱ δύο φωναὶ ἐκ αλλαγομένης· ἀνὸς διανοεῖται·
 ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν συνεισφέρει μετὰ τῶν πρὸς τῶν· οὐ γὰρ συνεισφέρει
 ἢ ὡν μετὰ κλητικῶν· μετὰ μὲν τῶν δὲ τῶν· ἐκ τῶν
 ἀνὸς ὡν· ἀνθρωπος ὡν οὕτως ἀπὸ δὲ κλητικῶν ἢ σὺ, ὡς ἐκτελεῖται ἐν
 τῶν σὺ ὡν· ὡς ἐκ τῶν ὡν· καὶ μετὰ ἀρθρου ὡς λέγει μὲν, οἱ ἀρθροὶ
 διανοεῖται· οὐ κατὰ ἐκτελεῖται τῶν διανοεῖται· ὡς ἐκ τῶν ἐκτελεῖται
 ἐκ τῶν τὸ λογιζομένων· τῶν ἀρθρων μὲν οὐ τῶν διανοεῖται· ἐκ τῶν πρὸ
 ὡς τῶν τῶν, γινώσκεται καὶ τὸ διανοεῖται πρὸς τακτικῶν· ὡς ἀρθροὶ
 διανοεῖται· ἀλλὰ ἐπεὶ τὸ ἀνὸς· ἀνὸς διανοεῖται ὡς ἀνθρωπῶν· ἐφῆς συν-
 τάξεως πάλιν, εἴ τις ἀντιθέει τὸ ὅτι, ὅτι διανοεῖται, μεταστήσε-
 ται τὰ τῶν συντάξεως εἰς ὀριστικῶν ἐκτελεῖται· καὶ τῶν
 τῶν, μὲν περὶ τῶν ὀμοφώνων τῶν· περὶ δὲ τῶν μὴ ὀμο-

Theodorus
 74

φωνούτων μήτε ἐν τοῖς ὀνόμασι μήτε ἐν τοῖς ῥήμασιν, οὐδὲ καὶ
 ῥ' λίγον παρὰ φησιν ὡς δέεται λόγῳ. ἀνθρωποσ' ἔγραψεν. ἄν-
 θρωπε γράφει. εἰ γὰρ ἀνὰ μέρ' ὁ παλιν τὸ ἑτερον γινώσκται ὁμόφω-
 νον, τὸ συμφερόμενον, τὸ ἀμφίβολον ἀποφύσσεται. φέρε φάναι
 περὶ τοῖς ἐλικῶν, καὶ τῶν ὁμοίων ὀνομάτων. προσκείμενον γὰρ
 τὸ ὀριστικόν, ὡς εἶαν ὡς παρὰ τὴν ἀπὸ τῆς ἐλικῶν γράφειν. ῥ'
 μέλην προσεκτικόν. κλητικὴν. ἐλικῶν γράφει. ἢ ἀνὰ παλιν. ὡς
 τὸ ἢ χεῖρ κατὰ παρατακτικῶν προφορὰν τῆς τρίτου προσώ-
 που. ἢ χεῖρ ποτὲ τὸ ἐν δωδώνη χαλκείον. ἀλλὰ καὶ κατὰ προσεκτι-
 κῶν προφορὰν. ἢ νῖκα λέγει ἢ χεῖρ. ὁ προσδεχόμενος τὸ φησὶ δέεται
 ῥήμα, ὡς παρὰ τὸν ἀποτελέσει τὸ ἢ χεῖρ. ἢ χεῖρ ὅτι ποῖς ἢ χεῖρ ὁ ἄν-
 θρωπος. ἢ παλιν τὸ κλητικόν, τὸ προσεκτικόν ἀποτελέσει ἢ χεῖρ ἄν-
 θρωπος. ἐφοῦ δὲ προσγινόμεν ἢ ὁμόφωνος δέεται, τέλειον ἀμφίβο-
 λον ποιήσει τὴν συντάξιν. ἐν τῇ ἢ χεῖρ ἐλικῶν. ἐφ' ἧς παλιν συντά-
 ξιν ῥήμα ῥ' προκείμεν ὁμοίων. ὁ ἐλικῶν ἢ χεῖρ. ἢ χεῖρ ὡς ἐλικῶν ὅτι
 ἢ χεῖρ ἐλικῶν ἐλέγηται. ὅτι δὴ αὐτὴ τέλειον τεκμήριον ὅτι κλητικόν.
 ἰδὺν γὰρ καὶ αὐτὸ τὸ ἐλικῶν ἐλέγειται μὲν ῥήμασιν εἰθεῖαν ὁμο-
 λογία. ὅτι τῇ δὲ δέχον κλητικῆς ὅτι πῶς ὡς. τοῖς τὸν οἶον ὡς ἐλι-
 κῶν ἢ χεῖρ. ἐδείκνυτο μὲν τὸ ἐν ἐξῶς ἀπάντοτε τὰ πληθυντικὰ συ-
 νεμῶν πῶντα. ὡς ἢ δὲ ἀκριστεῖς ἐγγίγνωτο διὰ τὸ ἀγέ. ἢ ὅτι ὑποσελ-
 λομένου ἐν ὅς ῥήματος τὸ ἔσε, τὸ ὅτι γὰρ ἀπὸ βραβεῖος ἀμφίβο-
 λίαν. εἴτε βαρυνόμενον μὲν, προσεκτικόν ὅτι. ὁ ἐξωόμενον δὲ, ὀρι-
 στικόν. καὶ ἴσως δὲ ὡς ἡ γὰρ ῥήμα τὰ φησὶ φωνῆς. ὅτι μὴ τὰ καθο-
 λικῶν ὑπέστη. καὶ ἢ τὸ τὸ ὅτι ὅτι ἢ μάρτυται, ἢ τὸ βαρυνόμενον
 προσεκτικόν, ἐφ' ὃ ἄν φαίη τις. ὡς ἀπαντα τὰ εἰς τὴν λήγον-
 τα προσεκτικὰ βαρύνεται. καὶ διὰ τὸ γὰρ βαρυνόμενον τὸ ἔσε κα-
 τ' ὡς ῥήμα. καὶ λέγεται τὸ ἔσε ὡς ἡ γὰρ ῥήμα. ὅτι ὁμόφωνοι ὡς κατὰ
 θάμινον. αὐτὸ μορφήν θέλει τὰ ἀντιθέτως ὀριστικὰ πληθυντικὰ, τοῖς
 πρώτοις ἢ μιν. ἢ τε. δίδωμεν δίδωτε. εἰ ὡς ἐσμέν, δὴ λονότι καὶ ἐσέ-
 τι ὡς χεῖρ ἐπὶ τὸ τοιοῦτον διαλαβεῖν, ἢ ἐκείνο ἀποφύσσεται. ὡς
 ὁ ἐξύνεται μὲν τὸ ὀριστικόν ἐν τῷ ἐσμέν. ἢ ἐσέ. διὰ τὸ εἶναι ἐκλιτικὰ

οἷς οὐκ ἐστὶ βαρὺ τὸ τέλος. καὶ ἐπεὶ δὲ ἐν τοῖς προσεκτικοῖς ἀφ' ἑ-
 σαλ' ἢ ἐκλίσεις συνωκίσαται καὶ ἐπὶ τὸ τέλος ὁ ζεία. ἢ τὸ αἰτία ὡς
 φησὶ ἐκλίσεις, διὰ τοῦτο τὸ μὲν εἰ μὴ ὁ ζείαται. ὀριστικόν ὃν. καὶ τὸ
 ἐκλιτικόν. οὐ μὲν τὸ ἰσὺς προσεκτικόν καὶ τὸ οὐκ ἐκλιτικόν. καὶ
 τοῖς παλιν τῶν εἰς τὴν λήγοντων προσεκτικῶν, ὁμορνούων τοῖς εἰς
 μὴ. ζήνουν μὴ ζήνουν. εἰ μὴ ἰσὺς. ὡς ἐν ὅτι κατὰ τίθεται τοῖς ἐν προ-
 σεκτικῇ προφορᾷ ὁ ἐξωόμενος τὸ φάθ. συνωκίσαται τὸ ἐκλιτικόν
 τρίτου προσώπου τὸ φάθ. ὁ δὲ ὁμότονον καθεὺς τῶν ἀντιθέτως
 ὁμοίως τοῖς ἀλλοῖς ἢ λείχε τὴν παρὰ τὸ δέον ὁ ζείαν.

κζ'. Εἰς συνκαταθέτεον τοῖς καλοῦσι
 ΔΙΣΤΑΚΤΙΚΗΝ.

Ἐξ ἧς ῥήμα καὶ περὶ φησὶ ὑποτακτικῆς ἐκλίσεις. ἢν τινὰ καὶ διστα-
 κτικὴν ἀποφάνονται, ἀπὸ τῆς ἐξ αὐτῆς δὴ λουμῆ. κατὰ περ
 καὶ αἱ προεκτελεζόμεναι τὰ τὸ ἀρεδέξαντο. Σαφὲς γὰρ ὅ-
 τι τὸ εἶναι γράφω καὶ τὸ γούρις ὁμοία, διστακτικῶν ἐσομένων πρὸς
 ἑαυτοὺς σημαίνον. ἀλλ' ὡς ἀντικείμεται τῇ μὴ αὐτὰ ἔχει φησὶ
 ἐννοίας τῆς διστακτικῆς. τὸν δὲ περὶ αὐτὸν συνωκίσαται αἰτίαν γί-
 νασθαι φησὶ διστακτικῆς ἐννοίας. καὶ εἰ ἀπὸ φησὶ διστακτικῆς τῶν συνω-
 κίων εἰοικε τὰ ῥήματα ἀνάγκασθαι, οὐδὲν κωλύει καὶ τὰς λοιπὰς
 ἐκλίσεις μετατίθεσθαι φησὶ ἰδὺς ἐκλίσεις ἀναδεξαμένους τὴν
 ἐκ τῶν συνωκίων δύναμιν. οὐ γὰρ ὅτι ὀριστικόν τὸ, εἰ ἔγρα-
 ψα, εἰ ἐφίλολόγησα. οὐδὲ ταυτὸν ὅτι τὸ φιλολόγησα, τῷ ἢ τοι φι-
 λολόγησα. ἢ πορεύσομαι εἰς περίπαρον. οὐδὲ τὸ γράψαιμι ἀν-
 τὶν ἐπαγγέλλεται. ὀριστικὸν δὲ τὸ ἐσομένου πρᾶγμα. ὡς δὲ τὸ
 ὑπὸ τὸν αὐτὸν διστακτικὸν πῶς, τὸ, εἰ περιπατεῖ, κινεῖται. εἰαν περὶ
 παρὰ τὴν κινήσῃ. καὶ οὐ καλεῖται τὸ εἰ περιπατεῖς διστακτι-
 κόν. ἀλλὰ πρὸς τὴν αὐτὴν ἀντίρροπον ἐνὸν ἀπαντῆσαι. ὡς
 αἱ μὲν ἄλλαι ἐκλίσεις ἐκ τῶν εἰς τὴν συνωκίαν, τὸ ὅτι αὐτὸ δὴ λου-
 μένον ἀνεδέξαντο. Ἐξ ὃ καὶ τὴν θέσιν ἔχον τὸ ὄνομα. πρὸς
 πῶς γὰρ ὅτι γράψαιμι ὡς ὅτι προσεκτικόν. καὶ τὸ πε-
 ριπατεῖ ὀριστικόν. ὅθεν εἰ ταύτας πρὸς γούρις τὴν συνωκίαν

Theodo.

καὶ συντάξιν, οὐκ ἐκ ταύτης ἐξ οὗ τὴν θέσιν τοῦ ὀνόματος· ἐκ δὲ φη-
 σύσει αὐταῖς ἐκτελεσθῆναι ἐκτελέσεως· καὶ θὸ καὶ αὐτοὶ οἱ συντά-
 σμοι ἐκ φησὶ δάσπαρεμφάσεως τὴν θέσιν τοῦ ὀνόματος ἀνεδέ-
 ξαντο· διαζευκτικοὶ καὶ λούμφοι· διωητικοὶ· σωμαπτικοὶ· καὶ ἄλ-
 λοι οἱ ὑπόλοιποι· ὅθεν εἰ καὶ τῇ καλουμένη διαζευκτικῇ ἐκτελέσει
 παρέρπειτο τὸ ἐκτὸς συνδέσμου σημαίνον τι, καὶ πάντως τὴν ἐκ-
 τὸν ὀνόματος ἀνεδέξατο· νῦν δὲ οὐδέποτε ἐμόνασεν ἐκτὸς συν-
 δέσμου· καὶ ὅπως ἀδήλον ἔχει τὸ σημαίνον· καὶ διὰ τοῦτο αὐτὸ
 οὐκ ἔχον ἰδίαν δηλούμενον, παρεδέξατο ἐκ δυνάμεως τοῦ συνδέσ-
 μου τὴν τοῦ ὀνόματος θέσιν εἰληφέρειν. Ἦν δ' ἄν ὁ λόγος πάν-
 ῃ παρὰ δεκτός, εἰ τὰ καλόμενα ὑποτακτικὰ ἔξήματα, σωμα-
 τικά· ἐκτελεσθῶν συνδεσμικῇ τῇ προκείμενῃ. Νῦν δὲ οἱ καλού-
 μενοι ἀποτελεστικοὶ ἐπὶ τὴν αὐτὴν συντάξιν φέρονται· ἢ ἵνα
 φαρμὰ τῶν ὕφων περιπατεῖ, ἵνα ὑγιάνῃ· ἢ δὲ τὸν χάρτιν, ἵνα χρά-
 νῃ· καὶ καὶ μάλλον ἀποτελεστικὰ ὀφείλει καλεῖσθαι τὰ ἔξήματα,
 ἢ διαζευκτικά· ἀλλ' ὅθεν ἀποτελεστικά· ἰδοὺ γὰρ κατὰ πλοιο-
 κλίω συντάξιν· ἢ ἵνα φαρμὰ, ἵνα ἀναλῶ, ἐπιμήθω· ἵνα ἀναστῶ
 ἢ ἰάθῃ τῶν ὕφων· ὑγιῶς ἄρα ἀπὸ τοῦ ἐνὸς τοῦ παρὰ κολληθῶν-
 τος τῇ προκείμενῃ ἐκτελέσει τὰ μὴ συνίστασθαι αὐτῇ, εἰ μὴ ὑπο-
 τακτικῇ ῥίς προκείμενοις συνδέσμοις εἴρηται ὑποτακτικῇ. ὅτι δὲ
 καὶ ἐπ' αὐτῶν μερῶν λόγου μερικὴ διαφωνία αἰτία γίνεται τοῦ
 εἰς κοινὸν ὄνομα ἀνάγεσθαι τὴν θέσιν σαφὸς· ὅτι ἐξ αὐτῶν τῶν συνδέσ-
 μων· οἱ μὲν γὰρ ἄλλοι ἀπὸ δάσπαρεμφάσεως ὀνομαζόμενοι τὴν θέ-
 σιν ἔχον τῶν ὀνομάτων· ἀπὸ τοῦ ἐν συναφείᾳ τοῦ λόγου ἐπα-
 γνῃ· συναπτικοὶ· ἢ ἀπὸ τοῦ διαζευγνύειν, διαζευκτικοὶ· καὶ ἅπαν-
 τες οἱ ὑπόλοιποι. Φάρμοι καὶ λούμφοι· ὡς ἀπληρωματικοί,
 ὅθεν ἀπὸ τοῦ δηλούμεν τὴν θέσιν ἔχον· ὅ γὰρ ἀληθὸς ὅτιν ὡς τινος
 ὑπέλαβον μόνοις αὐτοῦ ἀναπληροῦν τὸ κεχρησμένον φησὶ ἐρμηνείας
 εἰ δὲ ἄλλοι εἰρησάμενοι ὡς ἀπληρωματικοί· ὅτι γὰρ ἕκαστος αὐ-
 τῶν ἔχει τινὰ δυνάμιν, παρρησιασμένον ἐν τῇ περὶ συνδέσμων.
 Οὐ βέλτερον τὸ ῥῆτό μοι χάρισαι, τῷ, τοῦτό γέ μοι χάρισαι.

Hypotacticus modus,
unde dicitur

Quod completius comu-
dationes nō ab eo quod si-
gnificant dicitur sunt
et p̄ falsū est quod nōm-
li opinantur eas mih
significare.

De Constructione .L. 3^a

17

οὐδέ γὰρ ἀγαθὸς ὢν τῷ ἀγαθὸς περὶ ὧν οὐδέ γὰρ αὐτὸ ἐμφαίνει γὰρ οἱ
μὲν, παρ' ὅχουσι, τῷ. οἱ μὲν, δὲ παρ' ὅχουσι. περιγραφεὶς γὰρ λό-
γῳ σημεῖον ὅστις ὁ δὴ. οὐδέ γὰρ ἐκείνο ὁρίζεται ὅτι, γὰρ, αὐτοῦ μο-
νοῦ ἐν πλεονάσματι ὑφίσταται. ἀλλὰ χεδὺν τὸ τοιοῦτον πάθος
ἔστι καὶ κατὰ τῶν ὑπολοίπων συσδέσμων. γὰρ, Ἐμμερίονης προ-
τερῶν. ἤτοι μὲν Μενέλαος. καὶ δὲ ἄλλοι φρονέοντα. μερίαν δὲ
εἰς τὸ τοιοῦτον παρὰ δέξαι. ἀλλοῦκ' ἴδιον συσδέσμων γὰρ, ἐν πλεο-
νασμῷ καταγίνεται. χεδὺν γὰρ ἐπὶ πάσας τὰς λέξεις τὸ τοιοῦτον
συντείρεται. καὶ εἰ ἀπὸ τοῦ πλεονάζοντος ἡ θέσις τοῦ ὀνόματος, τίς
ἡ ἀποκλήρωσις τοῦ, ἐπὶ τῶν συσδέσμων τὸ τοιοῦτον παρηκολα-
θῆκεναι. λέγει τῶν παρὰ πληρωματικῶν. ἢ ὅτι οἱ μὲν ἄλ-
λοι ἔστι δέσμοι διάφοροι ὄντες κατὰ τὰς φωνὰς, μίαν δυνάμιν ἐ-
πηγγέλλοντο. ὅς τις καὶ τὴν θέσιν τοῦ ὀνόματος ἀνεδέχοντο. οὐ μὲν
τοῖς παρὰ πληρωματικοῖς ταυτὸ συνηκολουθήκει. χεδὺν γὰρ ἐ-
καστος αὐτῶν ἴδιόν τι ἐπηγγέμετο μείωσιν μὲν ὅγε. ἐν τῷ, τοῦτο
γέμοι χάρισαι. περιγραφεὶν λόγον ὁ δὴ. ἐναντιόηται ὁ πᾶς με-
ταξὺ ἡσέως ἐμφαντικῆς. ἢ ὡς ἀνέφικτον τὸ ἐκ τοῦ σημαίνον-
τος τὴν ὀνομασίαν αὐτοῦ ἀναδέχεσθαι. διὰ τὸν προκείμενον λό-
γον. κοινὸν ὅτι παρ' ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ, τὸ πλεονάζειν κατὰ τὸ λοι-
πον. καὶ ἐκ τοῦ κοινῶς παρεπομένου τὸ ὄνομα ἀνεδέξαντο. οὐ δὲ
ἄφωδόμενοι τὴν θέσιν τοῦ ὀνόματος. ὁ ριούτης λόγος συντείρει
καὶ ἐπὶ τὰ παρώρυμα, τῶν ὀνομάτων. καὶ τὰ ῥηματικά. ὅτι γὰρ
ταῦτα εἰς τὴν προῦφεισώσης ἑλθὲς τὴν ὀνομασίαν ἐδέξαντο. ἀδύ-
νατε γὰρ ἐκ τοῦ δηλουμένου ἕνεκα, τὴν αὐτοῖς γινόμενης παρὰ
τὸ μολοδαφοῦς. εἴτε πάλιν τὰ ἄλλα, τῶν εἰδηθῶν ἐνὶ δηλου-
μένῳ ἐκέχρητο. ὅς τις καὶ τὴν θέσιν τοῦ ὀνόματος ἀνεδέχετο ἢ
προεβλήθη ἐγκλισίῃς πρὸς τὸν εἰδὸν συσδέσμον καὶ τῶν ἰσοδυνα-
μοῦντων ἐπὶ μέλλοντα φέρεται, ἢ ἐνέστωται. ἐὰν φιλολογῶ, πα-
ραγυήσεται δέων. ἐὰν ἀναγνώσκω, παραγίνεται τρυφῶν. ἀ-
κατάλληλον γὰρ τὸ ἐν παρωχημένῳ ὁμοίως καὶ ὄντα, ἀποτελε-
σθῶς. ἵνα φιλολογῶ παραγυήσεται τρυφῶν. ἔτι παρὰ

De Completivis co
iunctionibus

Theodorus

- ο. δ. η. π. δ. ρ. α. σ. η. ς. λ. ο. γ. ο. υ. σ. η. μ. φ. ο. ς. 651

νεται· εἰ γὰρ ἐγγύοιτο παρῶχ μένου (ἀ)παξίς δυνάται ἡ αἰτία
δης ἀκούεσθ· ἵνα φιλολογῇσιν παρελυθήν τρυφῶν· οὐ γὰρ το
δέφημι· ὅτι καὶ ὁ ἀποτελεστικός πάλιν οὐ δύνάται ἀκχεῖσθ· εἰς
τὸ φιλολογῆσαι με παρελυθήν τρυφῶν· Ἐπὶ τοῖς δὲ ἰσομέ-
ροισι ἡ (ἀ)παξίς τοῖς αἰτιολογικῶς οὐκ ἀνγγύοιτο· Ἐπὶ γὰρ περ-
νόσιν αἱ αἰτίαι ἐπὶ λέγονται· ὅθεν καταμνηλότερον γίνεται ὁ αἰ-
τιολογικός ἐπιφερομένων τῶν παρῶχ μένων· ἵνα ὑβρίσω θέωνα·
οὐ φήσομεν ἀγανακτήσει δέων· ἡ γὰρ ἀκμή τῃς δέ· ἐπὶ γὰρ μὴν τῶ ἀποτε-
λεστικῶς ὡς φαίνεται· ἵνα ὑβρίσω θέωνα, παρέρχεται τρυφῶν·

κβ. ΠΟΙΑΣ ΕΓΚΛΙΣΕΩΣ ΕΣΤΙ ΠΑΡΑΛΗ-
ΥΙΣ ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ.

[illegible][illegible]

προστακτικὰ καὶ κανόνα, ἔχ' ἢ τὴν ὀριστικὴν ἔγκλισιν, πε-
ριστὸν ἂν εἴη ῥ' ἕξειν, εἰ καὶ τὰ ὑποτακτι-
κὰ ὁ ἀὐτῆς μετεῖληται·

μηνύειν ἐθέλοντες· τὰ ἐγκείμενα παθεῖν φέρομεν· ἔτι δ' ἄλλοι
 ὅτι οὐκ ἔστιν ἐπὶ πάντων ἀνθρώπων· ἀλλὰ γινώσκεις ὅτι· αὐτὸ μόνον τὸ
 πρᾶγμα μινύοντες· ἐν ἀποφάσει γράβει φάναι· οὐκ οἶδεν ἀ-
 ναγινώσκον οὐτος· παρὸν μὲν τοι ὅσον γαστρικώτερον φάναι· ἔτι
 ἀναγινώσκεις τὰ Ἀλκαίην· Ὁμήρου· ὅτι οὐκ οἶδεν Διονύσιον· οὐτος ὁρᾷ
 ἐλένης· ὁ αὐτὸς λόγος καὶ πρὸς τὴν τύπην, καὶ τῶν δυνάμεων ταυτὸ
 πρᾶγμα· οἷόν τε γὰρ φάναι, ἔτι τὴν τύπην· ὡς ἐν ἡμέρᾳ· ἢ ἡμέ-
 ρον· τοῖσι δ' ἐν ἀπαγορεύσει φερόμεν· μὴ τύπῃ· μὴ βόῃ· οἷς πα-
 λιν ὅτι προθεῖναι αἰτιατικὰς πῶσεις· ἡ δὴ ἡλον ὅτι τὸν τῶν πα-
 ροῦτον καὶ γινώσκον φερόμεν ἐπὶ πλάγιαν πῶσιν· ἐμὴν γὰρ δοκίμ-
 των καὶ ταῦτο τέλειαν γὰρ λόγων καὶ θεσπέντων· καὶ δὲ δυναμὶς ὁμοί-
 ας γινέμεν τοῖς προκατελεγεμένοις· λέγω τὸ περιπατεῖν ἢ πλανεῖν·
 πρόκειται γὰρ ὅτι τὰ τοιαῦτα εἰς ἐκὼν πλάγιαν πῶσιν· ὅστις ὁ κα-
 θολικώτερον φάναι, ὡς τὰ πρὸς ἀθεῖαν συναρτώμενα γὰρ ἔρημά-
 των, καὶ εἰς ἀπαγορεύσει πλάγιαν πῶσιν, ὅτι πρὸς ἀθεῖαν ἐξ
 παθητικῆς προφορᾶς· τὰ γὰρ πλάγιαν ἀπαγορεύσει πάντως καὶ
 εἰς παθητικῶν ἀθεῖαν μετὰ ἀντιμαρτυρίαν· συμπερασματικῶν
 μὲν καὶ γινώσκον μετὰ φιλίᾳ προθέσει· δαίρματι ὑπὸ τῷ φω-
 ῖτι μὲν ὑπὸ θέων· καὶ αὐτὴ μὲν μόνη ὅτι γὰρ παθητικῆς ἢ ἰσχυρᾶς· γὰρ
 μετὰ ἀντιμαρτυρίαν, ἡ μερικῆς· ὅτι συνάφης γὰρ ὑπὸ προθέσεως, ὡς τὸ κυριεύ-
 σον· καὶ δοτικῆς· ὡς τὸ παλαίωσι· καὶ αἰτιατικῆς· ὡς τὸ τιμᾶσι.

λα. Τίνα τῶν ἱματίων θουήῃ πώσῃ σωτάσεται,
καὶ τίνα δοτικῇ;

Η δὲ προεφθάρμη τῶν ταξίδιων αὐτὰρ κησὶς καταστῆσεται, τῷ τοῦ προ-
 αριζομένων ἀπολύσετον τὰς παρὰ δούσεις τῶν λόγων λαμβάνειν.
 τοῖς μὲν γὰρ μετὰ πάσης ἀκρεβείας ἐπεξιῶσι τὰ φησιν αὐτῶν
 τῶν λόγων, προσεγνήσεται ὡς ἔστιν, τίνα τῶν ἡμάτων γενεῶν ἀ-
 ποκατεῖ· καὶ τὸ τοῦτο τοῦ αἵτιον· καὶ τίνα δοτικῶν, συνόντων· καὶ
 λιν τῶν αἰτίων· τὸ αὐτὸ καὶ τὰ φησιν αἰτιατικῆς· καὶ δὴ λον ὅτι διὰ τὸ
 συνὸν πλῆθος τῶν ἡμάτων καὶ τὰ φησιν αὐτῶν ἰδιώματα διὸς
 πρὶ ληπα γενήσεται· ἀπερ οἶμαι καὶ τὸ δέον προσδιδυκενῆσιν.

[illegible]

Theodor?
71.

Hec omnia theodo-
rus accepit

τερον η̅ν̅ η̅ν̅ πρῶτον. ὁ πρῶτος ἐπιτομώτερον φράσαι, εἰ ἐν διαβάσει
 εἴηται προσώπων. τὸ βέλομμι λολοῖν. προαιρῶμμι ἀναγνωσκῶ.
 οὐδέ ἐστιν ὅτι προδιασελῆσθαι ἀντωνυμίας. ἐπεὶ διωμάει ἐν αὐτο-
 παθείᾳ ἔχει τὰ ὅτι συντάξιως. ἐπεὶ τοὶ πάλιν ὁ λόγος τοῦτο. βέλο
 μμι ἐμαυτὸν πλῆττειν. βέλομμι ἐμαυτὸν περιπατεῖν. γυντῆσαι δια-
 τίθειμμι εἰς τὸ πρὶ πατεῖν. εἰς τὸ πλῆττειν. ἐν γούν τοῖς διαβιβαζο-
 μένοις προσώποις ἀνάγκη τὸ ἀντωνυμικὸν εἶναι. βέλομμι σοὶ γρά-
 φω. βέλομαι σε Διονύσιον. βέλομαι. εἰς μὴ τῇδε γένουσι. πάλιν συνδρα-
 μεῖν τὸ ἀπαρέμφρατον. τὸ βέλομμι. ἔτις αὐτοπαθείς ἐστι. συμ-
 πῆλα λαμβανόμενος μὴ τῷ ἐμαυτὸν ἀντωνυμίας. ἐὰν ἔτι ὅτι ἡμα-
 τὶ πλῆττειν φέρηται. ὁ συμπῆλα λαμβανόμενος δὲ εἰ μὴ τῇδε ἔχει.
 Τῷ μὴ προτέρῳ ἢ τὸ γυναικίως. βέλομμι γυναικίως ἐμαυτὸν. δαίρω σε.
 βέλομμι δαίρω ἐμαυτὸν. τῷ ὁ δὴ τέρῳ ἢ, πλῆττειν. ἀδιαβίβασον. ὅτι ὁ
 πάντως ἐπιζητήσῃ τὸ βέλομμι πλῆττειν ἐμαυτὸν. αἰγὰ ἔχεις τῷ
 τῶν μίας. ταυτὸ καὶ πρὸς τὸ βέλομμι περιπατεῖν ἐμαυτὸν. καὶ τῷ
 ὁμοίων. ὥς τε συνάμαρτος τὸ ἐκ μέρους τῆς προτέρως συντάξεως
 πάντως ἐπιζητεῖν τῷ ἐμαυτὸν ἀντωνυμίας. ὡς ἐν τῷ βούλομαι
 βλάπτειν. βούλομμι. βέλομαι. ἐπὶ τοῦ περιπατεῖν. φέρειν. ὁ
 τῷ ὁμοίων. ἴσως ἀπορήσει τὸ βούλομμι. προαιρῶμαι. θέλω. ἢ τὰ τῶν
 τοῖς ὁμοίων. τῷ ὡς αἰτιατικῶς πῶς μὴ φέρειται. πᾶσι μὲν συμ-
 φερόμενα ἡματὶ ἐστὶν ἡρῆται. βλάπτω σε. γράφω σε. ἀφοῦν ἀν-
 νοιγο. θέλω σε βλάπτειν. θέλω σε γράφειν. ὥς τε τῷ ἀπαρέμφρα-
 των εἶναι τῷ συντάξει, μὴ τῷ ἐγκλημῶν ὁριστικῶς. Καὶ ἐπὶ
 ὅτι ἐκείνου πρῶτος ἐστὶν ὡς τὸ ἀκούειν ὡς γυναικίως φερόμενον. διὸ
 ἐνέκα τοῦτο πάλιν, τὸ θέλω ἀκούειν Διονυσίου γυναικίως συντά-
 ξιν ἀντιθέσθαι. ἐνέκα τοῦ ἀκούειν ἐπὶ γυναικίως φερέσθαι. ὅτι δὲ
 τὸ τοιοῦτον λησῶντες. ὡς γὰρ προέπομεν πάντως τὰ προαιρετι-
 καὶ ἐπὶ αἰτιατικὴν φαίνεται. ἢ προς λαβάνονται ἐτέραν πῶσις.
 ἐὰν καὶ τὸ παρόμοιον ἀπαρέμφρατον ἐκ ἡματὸς συντάξει
 τοῦ φερόμενου ἐπὶ πλῆττειν πῶσις. εἰ γὰρ μὴ τῇδε ἔχει, μό-
 νη αἰτιατικῇ παρὰ λαμβάνειν ἐκ τοῦ προαιρετικῶς μὴ ἐν προ-

τέρη λόγῳ, θέλω σε ἀκῆν Διορυσί, ὡς εἴληπται ἢ σὲ αἰτιατικῇ.
 διὰ τὸ θέλω ἢ γὰρ μὴν γλῶσση λέγω τῷ Διορυσίου, διὰ τὸ ἀκούω πα-
 λιν ὅτι· τί σοι χαρίζομαι; ἢ πάντως γλῶσση. θέλω σε χαρίζεσθαι Διο-
 ρυσίῳ, προσγνομῆς πάλιν φησὶ αἰτιατικῆς, καθ' ὃν εἴπω μὴ λό-
 γον· σωτήσης δουλικῆς διὰ τὸ χαρίζεσθαι Διορυσίῳ. ἦθεν δὲ καὶ δύο
 αἰτιατικαὶ ἀνακύπτουσιν· ἢ τὸ εἶμα ἐπαίτιατικὴν πάντως φέ-
 ροιτο· ὡς ἐχθρὸν βλάπτω. θέλω σε βλάπτειν Διορυσίον. θέλω δὲ ο-
 ρυσίον βλάπτειν Ἀπολλώνιον. περὶ ὧν Ἐλῆς ἀμφιβολίας διεξε-
 θέμεθα. τῷ δουτέρῳ ἦν τὸ πλουτῶ. ἀδιδίβασον. τὸ περιπατῶ.
 τὸ ζῶ. ἅμα πλεῖσαι. ὅθεν ἐν ταῖς βέλτομαίσε ζεῖν, λέπει ἐτέρω πᾶ-
 σις· διὰ τὸ ἀδιδίβασον τῷ εἶματι· ἢ μὲν τοι αἰτιατικῇ ἐλκεῖ,
 ἢ προσγίνεται ἐκ τῆς προαιρετικῆς συντάξεως· ἢ ἔτι αἰτιατικῇ,
 ὡς πὰ προαιρετικὰ εἶματα φέρεται ἐπαίτιατικῇ. ἢ ὅσα ἐπα-
νακρίσεως λαμβάνει. ἢ ἐπερωτήσεως. ὀξετάζεω. ἀνακρίνω.
 ἐγὼ δὲ εἰρήνην ἀπάσαις· ἢ ἐνέκα, ἵνα τοῦ τὸ πύθετο καταλήλου
 ἔχεται φθορῶν ἐπὶ τῷ αἰτιατικῷ. καὶ τῷ ὀμηρικῷ χῆσιν.
 σημαίνον τὸ ἡκούετο ἐν ταῖς πενθόμεναις ἡ χιέκασο. ἢ πύθετο ὡς
 λεύπρονδε. ὅχι κατὰ πόσεως παραλαμβάνεται ἐν ταῖς πυν-
 θάνομαί σου. πρόκειται γὰρ ἡ συζυγία τῶν τοιῶν ἐπαίτιατι-
 κῇ φθορῶν. ὁμοίως καὶ τὰ ἐπὶ ἴκρον παραλαμβάνομεν, ὡς
 ἐπὶ τῷ μύρεσθαι· ὁδύρεσθαι. γῶν. κλαίειν. οἰκτιρίζειν. θρηνεῖν. αἰ-
 αίζειν. τὸ γὰρ οἰκώζειν καὶ αὐτοπάθει σημαίνει. καὶ ὅσα κλῆσιν
ὑπαγορεύει. φωνῶ. βοῶ. κλῶ. καλῶ. προφανοῦ. ἢ γε-
 νομένη ἐν ὁρῇ, ἐκ τῆς ἐνθῶν ἐπαίτιατικῇ. καὶ ἐνέκα τῷ τοιῶν
 γυνεπιστάσεως ἄξια, πὰ τοιαῦτα· τρέμω. φάγω. φρίσ-
 σω. ἵκνυ. φοβῶμαι. ὡς οὐδέ μιᾶς ὄντα ἐν ὁρῇ ἐμφαντικά.
 φέρεται ἐπαίτιατικῇ. μάλλον γὰρ αὐτοπάθει σημαίνει τὸ
 φρίσσειν ἢ φέμεν διὰ φόβον. ἢ ἐπὶ τὸ φάγειν. ἢ τὰ ὡς ἀπλήσια.
 συνεπίχοντος ἢ τῷ μὴ γνέσθαι ἐπὶ τῷ τοιῶν συντάξεων παθῶν
 πικρὰς διαθέσεις· εἰ βλῆς αὐτῶς συντάξει εἶχε τοῦ ὀξείως. δαίρω
 σι· τὸ φρίσσω. ἢ τὸ φρέμωσι. καὶ πάντως εἶχε τὸ ὡς ἀκείμεναι,

τὸ πρῶτον. φῶς. φρίσσομαι ὁμοίως τῷ ὑβρίζομαι. δαίρομαι,
 καὶ ἐν νοῆν ὡς ὁ μόνον πηκτικὴ ἀδεία ἐν ἐλπίδι λέξεων καταγί-
 νηται, αἰνὰ ἐπὶ συνήθεος λόγος λέπειν φάμεν, ὅτε ὁρμήσει περὶ τοῖο.
 τὴν δὲ ἀπὸ πρῶτον. τῷ ἢ οὐτοὶ πρὸν χρόνον. τὸ ἐντελὲς ὄντος, δὲ
 θυσε μάχη περὶ τοῖο. τῇ δὲ α. ὅτι δὴ ὅσον ἐν προκείμενῃ συντάξις ἐν
 πλήρῃ λόγῳ καθίσταμεν ἡμῶν. τρέμω δὲ σέ. φάγω δὲ σέ. ὁ αὖ
 τὸς λόγος καὶ πρὸ φρίσσω. φοβῶμαι. ὁ τῷ ὁμοίων. καὶ δὲ τοῦτο ἡλο-
 γος ἢ ὑπὸ παλαιότητος τῷ παθητικῷ, ἡμῶν. καὶ ὅσα παρορμητικὰ
 ὄντων. ὡς τὸ ὅξωμεν. ἐρεθίζω. ὁρίνω. παρορμαῖν διεγείρω. ὁ ὅσα ἐ-
 κετέραν σημαίνει. γινώσκω. αἰνῶ. ἐρωτῶ σε νῦν. καὶ ἴσῳ τῷ πα-
 ρακαλῶ σε. λιπαίνω. τὸ ἰκόμεν φάγω. ἀντὶ τοῦ ἰκέτευσαι.
 τοῦνεκα νῦν τὰ σὰ γινώσκω. ἰκάνω πολλὰ μογήσας. καὶ δὲ
 λον ὅτι τὸ δέομαί σου οὐ κατὰ φιλτοιαυτῆς ἐννοίας παραλαμ-
 βάνεται. τοιοῦτον γὰρ τὸ σημαίνει. φιλτοῖς βοηθείας λείπομαι. καὶ
 ὡς προείρηται πολυμέρες ἀπὸ τῆς ἐν ἡ καταπτατικὴν συντάξις.
 ἐνὶ συμφωνοῦσα τῷ ἀναδέχασθαι τὴν ἐξ ἐθέλειας ἐν ἡγετικήν δὲ
 θεσιν. ὁρμίζω. πείθω. κακίζω. σωφρονίζω. διδάσκω. θλίβω. θορμαίνω.
 ψύχω. διατιθῶ. αὐτάρκης δὲ εἰς ἀφορμὴν τῷ
 ὑπολοίπων ἡμῶν ἢ προκείμενῃ συντάξις καθίστηται. ἴσως
 δὲ τῷ μὴ ὅξωμαλίσθαι ἢ ἐκ τῷ αἰσθήσεω ἐν ὁρμῇ. ἐπεὶ αὐτὸ τὸ
 αἰσθάνεσθαι ἐπὶ γινώσκω φέρεται. καὶ ἐπὶ τὰ μερικώτερα πα-
 ραλαμβάνομενα. τὸ αἰετοῦ. τὸ ὁσφραίνεισθαι. γινώσκω. ἀπε-
 αθῶ. οὐ μὴν ἐπὶ τὸ βλέπειν. ἐπὶ γὰρ αἰτιατικὴν φέρεται. ὁ πα-
 τὸν τοῖς συνωνυμοῦνται. ὁρμῶμαι. θεῶμαι. ὁ αὖτε μὲν πα-
 τέρειον. λῶσω. δέρομαι. ὁ πᾶσι. καὶ δοκεῖ μοι τὰ τῆς συντάξε-
 ως πάντων δέοντων καθίστασθαι. αἰ μὲν ὅσον ἐκ τῷ αἰσθήσεω διαθείσας
 πᾶσιν ἀναλαμβάνουσιν τὴν αἰτίαν τῷ ἐξωθεν. εἰ μὲν ἀκρίτως ἐπεισθῶ-
 σα τῇ ἀκοῇ ἢ φωνῇ προσδιδάσκουσιν τὸ ὅλον σῶμα. οἱ τε δὲ τῷ πρῶτον
 ἢ χεῖρ ἀίθρονται, ὅχι περὶ ἡμῶν ἐχουσιν τὴν ἀκοὴν ἢ φωνὴν, ὅτι μὲν
 τοῖς πᾶσι ἐπὶ τῷ ἡγετικῷ συντάξις, καθὼς εἴρηκα. ὁ μὲν τοῖς μετὰ
 τῆς ὑπὸ φιλτοιαυτῆς ἐντελὲς. καὶ τὸ ἐν ἐρεθίσθαι ἐν ἐννοίᾳ ἐκ

Verba sensui gemitivo
construuntur preter
videtur & similem signi
ficatione habentia
que possunt accusa
tione & cur id fiat

αἰτάομαι
ὁφθαλνίζομαι
ζυγίζομαι
ἀπτομαι
accusa
βλέπω
ὀρώμαι
θεωμαι
ὀπτομαι
λίσσομαι
λερώμαι
ὀπτεύω

[illegible]

Qian
'Zan

Diligere sapientis
Amare uerborum

οὐ οὐ γὰρ θός· ἀ χαίων λι μὴν· ὅστις γὰρ ἡ προκείμενὴ συζυγία ἤξημά-
 των ριαύτη· κτῆμα των βασιλέων οἱ ἐπὶ νῦντες· διὰ τὸ βασιλεύοντες
 τωρ· ἡ γεμορῶν· στρατηγῶν τυραννῶν· διὰ τὸ τοῦ ἀποδείκναι τοῦ
 κτῆν τῶν μυρμιδόνων ἀνάστα· ὧς παρὶς τὴν γλῶσσαν ἀπὸ τῆς
 οὐ τὸς ἐχθρὸν κυριεύω· δεσπόζω· κρατῶ· ἅλλα πλείστα φιλίσκος ἐ-
 νοίᾳς ἐχόμενα, εἰς τοῦτο διασαφῆσαι, ὡς τὰ τοῦ λόγου ἀντίστρα-
 πται· ἐν τούτοις ὀνόμασιν ὁ ἐπικρατῶν ἐν γλῶσσῃ λέγεται πῶς· ὁ
 τε ἐπικρατούμενος ἐν δυνάμει· ἀριστάρχου δυνάστεως· βασιλέως οἰ-
 κέτης· ἐν τῇ τῇ προκείμενῃ συστάσει, ὁ μὲν ἐπικρατῶν νοεῖται ἐν
 δυνάμει, ὁ δὲ ἐπικρατέμενος ἐν γλῶσσῃ· δεσπόζω ἢ ἐπὶ τοῦ τῶν· πρὸς
 ὃν ἂν φήσας μιν, τὸ πρῶτον· ὁ τὸ αὐτὸ τὸ μέρος λόγου ὀνόματι ἡξημά-
 στα· εἰς τοῦτο, ὁ πάντως καὶ τὰ φιλίσκος ἐξέως ταυτὸ συνέλκεται·
 ἢ ἐν μόνον αἰτήσας τὴν γλῶσσαν· ἢ χωρὶς οὐδέποτε κτήσας ἐπι-
 νοεῖται· Δύτηρον, πάντως ἀναγλαίως τὰ τοῦ λόγου ἀντίστραφῃ·
 ἡξημάτων γὰρ συστάσεως πρὸς πῶς τὰ· τὰ ἡξημάτα πῶς
 σὶν ἐχθρὸν παρὰ συστάσει· ἢ ἐν συμφέρεται· ἐκ δαυτῶν ἢ
 τῆς ἡ διαθέσεως φιλίσκος ἐπικρατείας· ἢ τὸς ὅτι ἂν μοῖρ ἐκ γενικῆς
 πῶς ὡς καθὼς προείρηται· ἀνάγκη οὖν πᾶσα τὸ παρὰ συστάσει
 πρόσωπον ἐκ τῶν ἡξημάτων, ἐν πῶς ὁρθῇ κατεγίνεσθαι· τὸ δὲ τὸ
 τοῦ πρόσωπον ἀνθυπαῖον μὲν, μὴ ἐν ἄλλῃ πῶς κατεγίνεσθαι
 ἢ τῇ γλῶσσῃ· ἢ ὅτι οὐ συστάσει καὶ τῇ τῇ πῶς καθὼς προ-
 εἰπομεν· ἐπὶ γοῦν καὶ ἐκείνο ἐκ τῶν προειρημένων· ὡς καὶ τὰς αὐ-
 τῶν παρὰ συστάσει ὀνόματα, πάλιν γλῶσσας ἀπαιτεῖ· τὰ τυ-
 ραννῶν, ὁ τυραννῶν παρὰ κτῆται· ἐν μίᾳ ὧς παρὶς ἢ ὅτι ἀμφοτέρων
 ὁ αὐτὸς λόγος ἐπὶ τὸ βασιλεύον ἐν βασιλεύῳ· στρατηγῶν στρατηγῶν· δε-
 σπότης δεσπόζω· κύριος κυριεύω· φερεῖται ὅτι ἐπὶ τῇ δοτικῇ
συντάσει ὡς μερὰ· ἐν δὲ ἀπαιτεῖται τὰ περὶ κρίσιν δηλοῦντα, εἴτε καὶ
 ἐν λόγῳ, εἴτε καὶ ἐν σώματι, ἐπὶ δοτικὴν φέρεται· ὡς ἐχθρὸς τοῖς
 αὐτοῖς· λέγουσι· ὡς τὸ λόγου σὺ μετὰ δίδωμι· σαφὲς ὅτι τὸ λεγόμε-
 νον κλέπην, τὸ ὅτι ἐν τῇ σὺ μάλιν· διὸ προείρηται λόγος· ὁρίζομαι σε σε δὲ ἀκρί-
 ραι τὰ τῆς κλοπῆς· καὶ ὅτι τῶν πάλιν τὰ τῆς ἐνδογείας τῆς δὲ ἀκρί-

Verbaque cū datiuo
construuntur

[illegible]

ἢ γὰρ κτλ τὸν πρῶτον λόγον, οἷον φιλωνῆς δ' μετέλαβε, διὰ τὸν ἐπὶ
 οὐτὰρ θόρυβον, ἢ μετέλαβεν. οὐ μὲν γὰρ δοκίμη δὲ πείσθη ἀντιστάτην
 „ τοσ' ὅθεν· εἰς δ' ὅ γ' ὅτι τινος ἀφ' ὅσων τὸ τυδεῖδης· μήτ' ἄρ' με μά
 „ λαῖνεε, μὴ δ' ἐπὶ τινὲς κτλ· ἐφ' ὅ δ' αὖτ' ἄρ' τι πρὸς τὸν ἀντιπαι
 νείσθαι, συμπαρατίσθαι καὶ τὸ μὴ ὄντως εἶναι· ἀρμόζει τοῦ τὸ ἐπιφε
 ρόμενον πρὸς ἀμφοτέρω· εἰδὼς γὰρ τοιαῦτα μετὰ ρήσις ἀντιφ
 ρασ· οὕτως ἐχ' ὅτι ἀναγινώσκω· εἰδὼς τε ἀκούεται αὐτὸ μόνον ἀ
 πλὴν ἢ ἀνάγνωστο· ἢ νῦν καὶ πᾶς φησὶν οὐκ ἀνέγνω· ἢ τὸ συ
 ναμφοτέρω αὐτῶν· λέγω δὲ τὸ ἐν διανοίᾳ καταγίνεσθαι τῆ
 ποιημάτων· φησὶ γὰρ· οὐκ ἀνέγνω ὁ δέ τινος, ἀλλ' αἰὼν· οὐκ ἀ
 νέγνω Ὁμήρου· ὅστις ἐπ' ἄλλων τὸ τοιοῦτον ἐπιδείξει· ὅπερ νῦν
 οὐκ ἐπιζητεῖ ἢ προκείμενη ἀντιφάσις· προσηύμεθα γὰρ ἀπαξ τὰς
 πλατῆρας συλλάβει τὸς ἑξήμασιν· οὐ μὴν τὰς ποιητικὰς πρὸς
 σαμῶνας ἐκ τῆς ἑξήμασιν· ἡ δ' αὖν οὕτως ἐχ' ὅτι αὐτὸ τῶν νομηνί
 ας, σαφὲς ὅτι πάλιν φέρεται τὰ φιλωνῆς· περιποιεῖται γε
 μὲν τὸς ἀντιφάσις· τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον ὡς ἐφ' ἀμφοτέρω καὶ ἡ
 ἐπὶ τῶν μαμάτων· φέρωσι· ἀγῶσι· πάλιν διαφωρᾶς οὐσης τὸ φέ
 ρωσι· καὶ ἀγῶσι· ὡς τε ὁμολογεῖται ὡς ἀπασα τοιαύτη δοτικὴ συνέ
 χει ἐν αὐτῇ τῇ αἰτιατικῇ, ἢ καὶ ἐξωθεν προσλαμβάνει· ἀγῶ
 σοι γὰρ παῖδας· φέρωσι τὸν οἶνον· τέμνωσι τὸ κρέας· ἀναγινώσκω
 σοι ἀλλοτρίον· κωμῶδῶσι τοὺς ἐπὶ τῇ ποντοῦ· ὡς ἐφ' ἀμφοτέρω καὶ πα
 θητικαὶ εἰσι συλλάβει· οὐκ ἀποθάνωσθαι τοῖς Ὁμήρῳ· δοκεῖ δὲ
 ἐν τῇ τοιαύτῃ συλλάβει τῇ πῶσις προτίθεσθαι φιλωνῆς· κα
 θότι ἐπὶ ταύτης ὅστις ἐμπερικτικὴ· ὁμοίως ὅτι ἐπὶ δοτικὴν φέ
 ρει, καὶ τὸ ὑπερεπὶ· δουλεύωσι· ἐπομαίσοι· ἀκολοῦθωσι· ἡκῶσι
 τῇ γὰρ ἐν αὐτῇ ἐκ τῶν ἐκ τῶν ἐν ἐργαῶν εἰσι περιποιητικαί· τὸ δὲ δου
 λείν, πάσης ὑπερεπὶ ἐμπερικτικὴν· ἡ δ' αὖτ' ἐπὶ πάλιν ἐπὶ με
 ρίζομενα τῇ ἐν ἑργατικῇ διαθείσεται, τὴν ἐν ἑργατικὴν ἀπατεῖ· βριθώσε
 λώσε· νίπῃ· κείρω· κομῶ· ἀμῶ· ἀναδύω ἀναπλέκω· λαμπρύν
 ω· φαιδρύνω· ἡ γὰρ ἐκ τῆς πάσης ἀντιφάσις ἐμπερικτικὴν ὄν, καὶ τὸ
 ὑπερεπὶ πᾶσι τῶν λόγων, εἰς δοτικὴν καὶ ἑνὸς· ἐπὶ δὲ ὅστις

διαθείσεται ἀναγόμενα· τούτῃσι τὰ ἐνδοτὶ προσώποις τῶν αὐ
 τῶν ἐχρῆται διαθείσιν, τὸ καὶ λαμβάνον ἐνδοτικῇ καταγίνε· ὡς ἐχ' ὅτι
 τὸ μαχόμενοι· παλαίωσι· γυμνάζωσι· γυμνάζομαι· ἡ πᾶσι
 ὁμοῖ· ἀνίσταμαι· μονομαχῶ· παγκρατίζω· καὶ ὅτι μὲν ἐπὶ τὸ ἰαυτῶ
 ἐπὶ παλαιὴν φέρεται, πᾶσι τῇ πῶσι· ἐκ τῆς μὲν διαβιβαστικῇ δια
 θέσει· ἐπὶ προσώπων ὑποκείμενον· ὡς καταρχὰς ἐπὶ πομπῇ· ἀνα
 μνηστικὸν ὁμολογεῖται τῶν εἰς αὐτὸν χρησάσων διαθείσιν· νοεῖται γὰρ ἐ
 πὶ δύο ἐμφύχων τὸ παλαιόν· τὸ παγκρατίζον· ἀλλ' οὐ γὰρ ἐπὶ με
 γάλῃ ὁρῇ ἀπασα τῇ σάσαι τῇ αἰτιατικῇ, εἰς τὴν μόνον καταγίνεται, τὸ
 διατίσθαι ὅθεν δέ τινος· μὴ μὲν τοῖς προσδοκῆται· ὡς ἐχ' ὅτι δαί
 ρωσι· τύπτωσι· παύωσι· ὁ γὰρ οὕτως ὁρίζομεν, οὐχ ὁμολογεῖται
 ἀντιφάσις, οὐδὲν γὰρ τὸ προκείμενα ἑξήματα τὸ ὁριζόν· ἐπὶ δὲ
 λατο· ἡ σαφὲς ὅτι ἐν τῇ τούτῃ, δὲ ἐπὶ δέ τινος αἰτιατι
 κῇ· ἢ ἐκ τῆς μὲν διαθείσιν αὐτῇ, ἐκ τῇ τῇ τῇ προσώπου τὸ ἀν
 τιπείσθαι τὸν παγκρατίζοντα· τὸ δὲ εἰς δοτικὴν ἐχρήσιν· ὅ
 τι καὶ ἡ γλῶσσά ἐμερίζετο εἰς παθητικὴν διαθείσιν· ἀποσησεῖ· ἀρα,
 ἀμφοτέρω τῇ πῶσι· ἢ τοιαύτη ἀντιφάσις, καὶ δὲ αὐτὴν ἐπὶ δέ
 ξει· ἢ μόνον τῇ δοτικῇ· ἐξ ἧς καὶ ἀνέφικτον τὸ ἀντιπείσθαι ὁ μὲν
 τῇ διαθείσιν· ὅστις μονομαχῇ μὲν διαθείσιν ἡ γυμνάζωσι· ἀντιπερι
 πρὸς μὲν δὲ ἐκ τῇ ἰσού, ἡ γυμνάζομαι· ἡ πᾶσι· ἐξ ἧς τὸ παθη
 τικόν, ἡ πᾶσι· ὑπὸ σοῦ· ἐπὶ πάλιν τὸ ὅτι ἰσού ἀναγόμενον, ἡ
 πᾶσι· παῖδας· εἰς τὸ ὁριζόν· ὅστις πᾶσι· ἀπερ· παρὰ
 μεμπέον· ὅπως οἱ μαί· ἐχ' ὅτι πείσθαι ὑπὸ σοῦ· ἡ ἐκ αὐτοῦ σῇ
 μαί· τὸ πείσθαι· ἡ τῇ ὅτι ἀλλήλων πρὸς ἀλλήλῃ γυμνάζω
 πεισμοῦ· ὅστις ἐπὶ τῇ ἰσού προσώπου, τὸ μέλ· ἐπὶ μετὰ μέλ· τῇ
 φων· καὶ ἐπὶ μετὰ μέλ· ἀπερ· πᾶσι τῇ αὐτῇ ἑξήματων ἀντιφά
 σιν ἐξ ἧς λα· καθό· πᾶσι· ἡ δὲ ἀπασα συλλάβει μόνον· ὡς δέ τινος
 περιπατεῖ· ἡ ἀπασα τῇ παλαιᾷ· περὶ ἧς ἐπὶ τῇ ἀντιφάσιν ἐπὶ ἑξήμα
 τα· ὅ μὴν τὸς προκείμενοις τῇ σῇ· μετὰ μέλ· ὅστις κρᾶται
 καὶ ἐπὶ μέλ· ἐπὶ ὁρῇ· ὅστις σῇ· διό· καὶ παρὰ συμβάματα αὐτῶν,
 ἐκάλεισαν οἱ ἀπὸ τῆς σῇ· τῇ ἄλλων ἑξήματων κτλ· συμβαινόντας

πρὸς συμβάματα

ἡτον πρᾶσιν βασιλῆα

διαθέσεις τῶν αὐτῶν συμβαμάτων προσαρξομένων. ἢ ἐκ τῆς
 κατηγορημάτων. ἢ τὸ μὲν ἀπαρτίζον τὴν διάνοιαν τῶν ἀσύνθετα
 λέγων τὸ μέλη Σωκράτει. τὸ δὲ ἐκ μὲν τὸν ἥπτον τῶν ἀσύνθετα
 λέγων δὴ τὸ μέλη ἢ μεταμέλη, ὅπως ἐπὶ τῶν αὐτῶν ἀναδέχεται νο
 ούμένην ἐνθεῖαν τὴν κτλ τῶν τῶν φησὶ μαρτύρου πρᾶγματος ἐν τῇ μέ
 λει. Παρὸν δὲ τὸν λόγον οὕτω πεισώσασθαι, δίδεται ὅτι τὸ μέλη
 ἐν μαρτύρου προσώπου ὅτι καὶ σαφὲς ὅτι ἐκ πρώτου ἢ ἀδυνάτου
 περὶ μένον λέγων τὸ μέλω. μέλεις. ὅτι δίδεται τὰ φησὶ συστάξιν ὅ
 πρώτου καὶ ἀδυνάτου, μετέπειτα καὶ ἐπὶ τὸ τρίτον. λέγων κτλ πῶς
 οὐκ ἀριθμοῖ. ὡς ἐπὶ οὐκ ἐν φροντίσει. σὺ φροντίσεις. ἐκείνος
 φροντίσεις. δοθέντα ἐπὶ τὸ μέλω. ὅτι γινώσκω τὸ μέλωσι, ἐν ἡ
 θέα ἢ δοτικῇ. ἢ ἐπὶ τὸ μέλεις ἐμοὶ ὅπως ἀπαρτίζει κτλ τὴν ἐν
 ταξιν ἐν τῇ τῇ, ἐν τῇ μέλει Σωκράτει ὅτι αἰότι, ἢ τὸ τῶν φησὶ
 πρᾶγμα ἐν ἡθέα. ὅτι μὲν. μέλει τὸ φιλοσοφῶν Πλάτων. φροντίδας
 τῶν ἐμποιῆς ἢ φιλοσοφία. μέλει θέων τὸ πλεονεξία. ὅτι πλουτοφρον
 τίδας ἐμποιῆς θέων τὸ πλουτεῖν. γινώσκω νοεῖν, ὅτι τὸ μέλει Σω
 κράτει ἐν τῇ ὑπακούοντι πρᾶγμα τὴν ἀθεῖαν ἐκ. ὅτι γινώσκω
 τὸ αἰπὸν ὅτι τὸ μόνον τὸ μέλει τῶν ἀλαμβάνεται, τὸ δεκτικὸν αὐτὸ
 ναι πᾶν τὸ ὅτι ἐπισυμβαῖνον τὸ πρᾶγμα. διὸ τὸ μέλει θέων, ἐδύ
 κει ἐν αὐτῇ τελεῖα καθίσταται. πᾶν τὸ ὅτι τῶν φησὶ μαρτύρου πρᾶγμα
 τὸ κοινῶς ὑπακούοντι, περὶ πᾶν τὸ ὅτι ἐπισυμβαῖνον τὸ. ὡς ἐ
 φησὶ τὸ μέλει ἐν μαρτῶν ἀλαμβάνεται. καὶ τὸ αὐτὸ ἐχόμενον
 φάναι περὶ ἧς. πρὸς θέμεθα ἐκθέσθαι συστάξιν ὅτι ἐν μαρτῶν πρὸς
 τὰς πλαγίαις ἐκείναις προδήλως καθίσταται, ὡς οἱ διάφοροι χρο
 νοὶ ἐν τῇ κλίσει, καὶ ἐπὶ τὰς διαφορὰς πρόσωπα καὶ αἱ ὑπόλοιποι
 ἐκ κλίσεως. τῆς αὐτῆς συστάξιν ἐχονται. τὸ γὰρ τέμνομι ἢ
 κτικὸν ὅτι, πάλιν ἐπὶ τὰς τικτικῶν φέρεται. καὶ ἂν προσταλτικὸν ἢ
 καὶ ἀπαρέμφατον. καὶ ὑποτακτικὸν. καὶ τῶν μέλων χροῦς.
 καὶ μὲλλοντος. λέγων κατὰ τὰς ἐνέργητικας διαθέσεις. ὅτι καὶ
 εἰς τοῦτο πάμπαν ἀπαρτίζεται. Ἄλλο δὲ αἱ μερῶν τὸ τὸ
 ὅτι ἀποκλίνουσι, καὶ ἀποβάλλουσι τὸν τῶν προσώπων μερισ

De Participio

μόρις. ^{σα} πάντες παρρηγομένης ψυχῆς διαθήσεις τοῖς ἐν-
 μασι (ὡς ὅτι προείρηται ἐπὶ ταῖς αὐταῖς πώσεσι φέρονται καὶ
 τοῖς ἁλόντων πτωτικῶν, λέγει ὁ ἁγὸς ἐν μαρτυρίᾳ
 ἑκείνῃ τὸ αὐτὸ φησὶν ὡς φέρομαι, ὅτι μὴ τὸ κοπῶν ἴσχυρ, ἀλλὰ
 τὸ κοπῶν τοῦτ'· κοπῶν δὲ τοῦτου. διὸ δέκνυται ὅτι πάντες μὲν
 ὡς γενικῶς φέρεται τὰ πτωτικὰ, ἀλλὰ τὰ ἐν μετοχῇ ἐνόντων
 σιωπάζουσιν τῇ αὐτῇ ἔχεται τὸς ἐν μαρτυρίᾳ καὶ διὰ τοῦτο σιωπῶ
 χαίτω, ἐπὶ ἐν μαρτυρίᾳ μετέχων ἐξόστητος, γυμνάζων ὅτι

γύψτον καὶ αὐτὸν γύψτον· τὸν τοιοῦτον

λόγον ἀπειθείσας οὐκ ἐθέμεθα

ἐν τῷ περὶ μετοχῆς ὑπο

2950 μέ-

~V~

* * *

✱

* *

Y

ἈΠΟΛΛΩΝΙΟΥ ΠΕΡΙ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ ΤΩΝ ΠΡΟΘΕΣΕ

ΩΝ ΒΙΒΛΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

ΤΑΔΕ ΕΝΕΣΤΙΝ ΕΝΤΩ ΔΕΥΤΕΡΩ ΒΙΒΛΙΩ:~

α. Ὅτι πρὸς τὰ ἄλλα μέρη παρὰ τὰς τρεῖς τιθεῖσαι αἱ προθέσεις, δε
 ὁρτῶς μετετιθέασθαι τὸν λόγον:

β'. Ὅτι αὐταί εἰσιν αἱ μετατιθέμεναι καὶ τὰ συνηρτημένας πρὸ αὐταί·

Γ. Ἐνεκεν τίνος ζήταίς ἡθείαις καὶ κλητικαῖς, ὃ κατὰ παράθε-
σιν. κατὰ δὲ θέσιν:

δ'. Εἰ γὰρ ἀνατὼν ἐνδοξῶν παρολίγον· τὰ γύρω ὁμοιομετρίαν

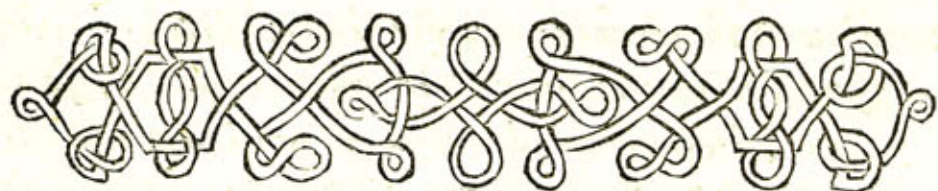
ε. Εἰ γὰρ δύο τι καθότι ἐν παραθήσει ἔχῃ πᾶς προθήσεις, πότερον
ἐν μέρος λόγου, ἢ δύο, ἢ τρία;

5. Τίτι λόγῳ, χρῆσθαι εἰς ἀπόδειξιν τῆ παραδείξεως προθέ-
σας τοὺς ῥιθμίμασιν.

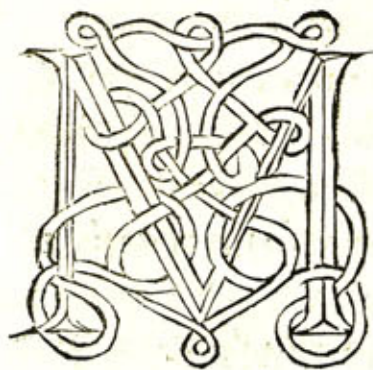
LL

- β'. Τὸς ἡ αἰτία τῶν λεκλιμῶν κατὰ τὰς προθέσεις· ἢ ἐπὶ τὸν ἐ-
 λέμνον.
 γ'. Ὅτι οὐ μᾶλλον ἐνδετόι εἰσὶν αἱ μεταχαι ὡς αἱ ἐμῶν αἰ-
 ῆμασιν, ἢ πρὸ παρασυνθετοί.
 δ'. Γενεὶ τῶν ὅρων καὶ παρόν.

ὍΤΙ ΠΑΡΑ ΤΑ ἌΛΛΑ ΜΕΡΗ, ΠΑΡΑ ΤΑΞΙΝ ΤΕΘΕΪΣΑΙ
 ΑἰΓΡΟΘΕΣΙΣ, ΔΕΟΝΤΩΣ ΜΕΤΑΤΙΘΕΑΣΙ
 ΤὸΝ ΤΟΝΟΝ.

ΕΤΑ' Τὰς τῶν ῥημαίων συντάξεις, αἱ ἐν
 τῷ πρὸ τούτου ἀνεπληρώσαμην ὄντι ζί-
 τῳ, φησὶ ὁ λησπραγματείας, μέτι μὲν ἐπὶ
 ταῖς τῶν προθέσεων συντάξεσιν, δεομένης ἀπὸ
 δείξεως πάντων ἀκρίβειας τῆς· καθὼς δοκεῖ
 τὰ μόρια, οἷς μὲν μέρεσι τῶν λόγων δόλη-
 σιν παρέχον συνθέσεως, οἷς δὲ παραθέσε-
 ως· ἐὰν οὐ κοινὸν μὲν τῶν ἰδιωμάτων· καθάπερ τὰ πλείους
 τῶν μερῶν τῶν λόγων, διὰ φησὶν ὡς τῶν τόνου τὸ μοναδικὸν τῆς
 λέξεως ὑπερβαίνει τὸν τόνον, ὅς ἐστι μέρος λόγου εἶναι· ἢ διὰ φησὶ
 μὴ τὸν τόνον φησὶν καθεύεσθαι μόριον, τὸ δὲ δασὸν ἐμφαίνει τῶν λέξεων, τὸ
 δὲ δασὸν καὶ ῥος, ὡς οὐκ ἔστι μὲν μὲν, τὴν γενικὴν ἰδιότητα μὲν ἔχει· ὁ
 μοιεν ὅρ ὅρ δὲ δασὸν ὡς· προὐκὸς μὲν δὲ, ὁμοιόν ἐστι τῶν δόγων
 ῥος· δὲ δασὸν ῥος, τὸ ἐν νοῦ, δὲ δασὸν ἔχον περιπατωμῶν, ὁμοιοῦται τῶν ὅρων
 ὡς ἐξ ἑαυτοῦ αἱ ῥήματα παρὰ θεοῖν· καὶ τὸ ἐλπίς τῶν ῥος καὶ τῶν
 ἀρχῶν ἔχον τῶν ὅρων· καὶ τὸ ἐμὸν αὐτῶν, δὲ δασὸν ἔχον τῶν περιπατω-
 μῶν. Ταῦτα γὰρ καὶ τὰ τούτοις ὁμοιοῦται ἀπειρα ὄντα, συ-
 νεληθόντα μὲν κατὰ τὸν λόγον φησὶν συνθέσεως ἔχει καὶ τὸν τόνον

συνεληθόντα· οὐ γὰρ τῶν δὲ ἔχοντα, καὶ τὰ τῶν τόνου ἔχει ἀσυνέ-
 λευτα. Καθὰ περ δὲ εἴπομεν ἐν τῇ καθέκαστον μόριον μὴ
 τῶν τόνου, τὸ κατὰ παρὰ θεοῖν ὁμολογεῖ. Τὸ δὲ καταγράφω
 εἶτε δινομένη λόγου εἶσιν, εἶτε ἐν, οὐκ ἐνδεύεται διὰ τῆς πα-
 σεως· καὶ τὰ τῶν ὅρων ὁμοιοῦται τὸ ἀποίκον· κατὰ φησὶν ῥος· ἀπὸ
 τὰ τῶν ὅρων τῆς αὐτῆς ἔχειται ἀμειβομένης· ἀποφύ· ἀποφύ· ἀ-
 ἐπὶ τῶν συνθέσεων· καθὰ τῶν· διότι· δεικνύεται γὰρ ὅτι ἐκφάνται
 αἱ προθέσεις ἄλλα πλείους· ὑπὲρ ὧν τῆς ἀκρίβειας προθέμεθα
 ἐκφάνται· ἀλλὰ δὲ ἐπὶ τῶν μόριων· ὅτι ἐνέστιν ὑπὲρ τῶν ὅρων μόρι-
 ὦν ἐπιστήσαι τῶν προθέσεων, μήτε κατὰ παρὰ θεοῖν προθετικῶν
 οὐσῶν, μήτε κατὰ ἐνδεοῖν· ὡς ἐπὶ πάντων μὲν τῶν τῆς δόξης αἱ-
 πασῶν ὧν καὶ τὸ αἶτιον φησὶν ἀσυνταξίας παραθεσόμεθα κατὰ
 τὸν προσήκοντα λόγον· πρὸ μὲν τῶν φησὶν κατὰ μέρος αὐτῶν συντά-
 ξεως οὐκ ἀκρίβως ὑπολαμβάνω ἐκφάνται, περὶ τῶν ἡπορημέ-
 νων ἐν τῶν μόριον· οὐ γὰρ φησὶν δόξῳ τὰ τῶν τόνου ἀμειβεται εἰς
 ὅξῳ τὰς τῶν, ἐπὶ τῇ φησὶν συντάξεως ἐκφάνται· τὸν τῶν ἐπὶ τῶν
 προθέσεις οὐσῶν μὴ ἀκρίβως τὸν προθετικῶν, καὶ τὰ φησὶν συν-
 τάξεως· ὅτι γὰρ τὰ ἄλλα μέρη τῶν λόγων ἀμειβαντα τῶν τῶν
 ἀμειβῶ καὶ τῶν τῶν, πρὸς τὸ μὴ διεξωμάλῳ τὰ τῆς ἀκρίβειας
 φησὶ· εἴ γε ἔχειται μετατιθέμεθα· εἴπερ τὰ μόρια πρὸς αὐτὰς
 ἡ τῶν τῶν. Τὸ γὰρ ἐπὶ τῶν τῶν, ἀπαιτεῖ τὸ κατὰ τῶν
 ἐν κατὰ τῶν τῶν· καὶ ὁ μᾶλλον ἢ προθέσεις κατὰ τίθεται, ἢ
 περὶ τῶν ῥημάτων· ἰθακὴ εἰς τοὺς ῥημάτων· τὰ τῶν τῶν ὁμοιοῦται· ὁ
 μὲν τὸ ῥημάτων ἀπὸ τῶν ἢ ἀπὸ τῶν τῶν· ὡς ἡ δὲ ὁμολογὸν ὅτι· κατὰ
 περὶ καὶ ἐν τῶν προθετικῶν ἀπὸ τῶν ῥημάτων· ὡς τὰ προθετικῶν
 μόρια διὰ τῆς ὅρων τῶν συντάξεως λέγω τῆς προθετικῆς τῶν
 ὀνομασίαν ἀπὸ τῶν ῥημάτων· ἐνθεν γὰρ καὶ οἱ ἀπὸ τῶν τῶν προθε-
 τῶν ἐκφάνται συνθέσεις τὰς προθέσεις· ἀμειβον ἡ ῥημάτων αἱ-
 πὸ τῶν ὅρων τῶν συντάξεως τῶν ὀνομασίων ῥημάτων, ἢ περὶ ἀπὸ τῶν
 δινομένων· καθὰ περ οἱ τε συναπτικοί· ὁ συμπελεκτικοί· οἱ ὑπὸ τοῖς
 δὲ ἐν τῶν ἄλλα μὲν τῶν λόγων ὅρων τῶν συντάξεως ἐκφάνται· ἰ-

Theodo

Stoici prepositiones
 vocabant prepositi-
 uas anectentes con-
 iunctiones

να πρόσ τὸ κατατιθέμενον κατ'ἡγορήν ἢ τῆς μεταθέσεως. τὰ γὰρ
 θέσιν εἰληχότες μοναδικῶς, ὅδε μετατίθεται ἡς τάξεως· ἵνα καὶ
 ἡς ἀμφιβολίας ἐπικοινωνήσῃ. ὡς ἐπὶ συνδέσμων μὲν ὁ ἡρ' προ-
 τεκτιλέος. καὶ οὐ ποτε ὑποτακτιλέος· ἐπὶ δὲ ῥημάτων τὰ καλὰ
 μὲν ὑποτακτικὰ ῥήματα, ὅ ποτε χωρὶς ὑποταγῆς ὅστι, ἡς τάξιν
 τῶν ἐπιζυγκτικῶν συνδέσμων. ἀλλοῦ δὲ αἱ καλὰ μὲν ἐγκλιτι-
 καὶ ἀντωνυμίας δὲ χαμορίων λέγονται τῶν πρόσ ἀνγκλιμῶν
 εἰσὶ. τίμησόν με. δὲ μοι. ὅδε γὰρ παραδεκτός ὁ ἐκείνος λόγος
 εἰρημῶς ἐν τῷ περὶ ἀρθρῶν τρύφωνος. ὡς τὰ ὑποτακτικὰ κατὰ
 ἀρθρα προτακτικὰ γίνονται. ὡς ἐν τῷ, ὅς ἀν' ἐλθὲ μὲν ἀνω με. ἵ-
 νος ὅ πωτικὸς προελάττει. πῶς δέ τι ὑποτακτικὸν τὸ τοῦτον ἀρθρὸν,
 ὅ καὶ ἀπὸ τῶν πρόσκειμένων ὀνόμα. τὸν ἀρτίον δὲ ἀοριστοῦ μινον
 καλὰ ῥημάτων λόγων. οὐ μὴν μόνον, ἀλλοῦ δὲ ἐν πωτικῷ τῷ, ὅς τις· ἐ-
 χῆν γὰρ καὶ τῶν ἄλλων πωτικῶν καὶ μὴ ἀοριστοῦ μινων ἐνοῖς. αὐ-
 τὸ συναοριστοῦται πλέον τῶν τῶν. ὅπερ ἐμὰρ τῶν λατὸν ὅστι τῶν ἀρ-
 θρῶν. καὶ γὰρ ἀοριστῶς ποτε νοούμενα, ἢ τῶν ἀρθρῶν παρὰ θεοῖς
 ὑπὸ οἰσμον τοῦ προσώπου ἀντὶ τοῦ ἀρθρῶν παρὰ γένεσιν τὸν ἡρ' ἡτῶν
 ἐθαύμασα. ἀντὶ τῶν προθέσεων ὅ καλὰ ῥημάτων τῶν λέξεων, ὁ μολογὸν
 ἐχουσι τῶν μετὰ θεσιν καὶ δὴ τε γένοντα, ἢ μετὰ τίθεμενα τῶν ἀρ-
 χῶν. πάλιν γὰρ αὐταὶ δὴ τε γένονται καὶ ἡς διέσεως λέξεως
 σερμέναι, ὁ μολογὸς μετὰ τεθεῖσαι.

β. ὍΤΙ Αὐταὶ εἰσιν αἱ μετατιθέμεναι καὶ οὐ τὰ
 σιωπηρῆ μὲν πρὸς αὐτάς.

Γελοῖον ὅ μοι δοκεῖ τὸ ζήτησιν, πότερον αὐταὶ εἰσὶν αἱ μετατιθέ-
 μεναι, ἢ τὰ ταύτη δὴ τε γένοντα μόρια. ὅστι δὲ καὶ ὑπὲρ φιλὰ μὲν
 μὲν ἡς τάσεως κατὰ ταύτας φάναι, ὡς τὸ πρόσ τὸν καὶ δὴ τε γένον ἐν
 ἄλλοις μέρεσι τῶν λόγων ὅς τις ἐπὶ τῶν παρὰ θεοῖς. ἀντὶ πάντως
 συμφερόμενα τοῖς ἄλλοις ἀπορὰ καταστήσεται. ὡς ὅστι ἐπι-
 νοήσαι ὡς τῶν ἐγκλιτικῶν μορίων. καὶ ἐπὶ τῶν πωσιματικῶν
 καὶ βαρεῖαν τάσιν. αὐτὸ ἀορίστων κατὰ τῶν οὐδὲν ἀπὸ τῶν τῶν
 πρόσ τινος διαρνεῖν. ὅπερ ἐπικοινωνεῖ ἢ ἀντωνυμίας ἐκλινόμε-

93
 ναις. αὐτὸ ὁρθογώνι μὲν αἱ. τὸ ἢ ἐν ἀρχῇ τιθέμενον καὶ ἐν μέσῃ λέξι
 κατὰ περιπαταὶ παρὰ πωσιματικῶν. τὸ ἢ περιπατῶν μὲν
 μὲν κατὰ ῥημάτων λόγων, ἐμὲν κατὰ τὰς ὑποτακτικὰς σιωπῶ-
 ξας. ὡς ἐν τῷ τῶν δὲ ἡν ὅσων ἀπὸ ἀλλήλων. ὁ τῶν καλὰ λίσσας. ἢ
 καλὰ ξάνθιστον. ὅστι καὶ ἄλλα ἐπινοήσαι μόρια. μήποτε δὲ αὐτὸν
 ὄντως τὸ διασπῶν τὸν παρὰ πεταί. Τὰ μὲν γὰρ ἄλλα μέρη τῶν λό-
 γων, μίαν ἐχὺν τῶν τῶν. ἐφ' ὧν καὶ φέρεται τὰ ἐπὶ ῥημάτων ἐπει-
 σι τοῖς ῥήμασι καὶ μετὰ μέρη λόγων πλείονα πῆν. καὶ δὲ ἀρ-
 θρα ὡς τὰ πωτικὰ. τὰ τε ὀνόματ' ἐπὶ τὰ σιωπῶντα τῶν ῥημά-
 των, αὐτὸ τῶν ῥημάτων ὑποστροφῶν ποιεῖ μὲν, ὡς πρὸς τὰ ὀ-
 νόματ' ἢ πρὸς τὰ ἀντωνυμικά. ἀπὸ πάλιν ἀντὶ ὀνομάτων πα-
 ραλαμβάνονται. Αἱ μὲν τοὶ προθέσεις δύο σιωπῶντες ἀναδε-
 ξάμεναι, τῶν τε πρὸς τὰ ὀνόματα καὶ ἐπὶ πρὸς τὰ ῥήματα δέον-
 τως ἀνδεξονται. ἢ τὸ ἐναγασσόμενον τοῦ τόνου. ὅπερ ὑπερφο-
 μένον διὰ φιλὰσεως, συνημένον τὸ ἀναβιβασόμενον φιλὰ προθέ-
 σεως τῶν δέσας. αὐτὰ ξιν τῶν προθέσεων. τὸ ὅτι ἡ καὶ κοιρανέσαι, διὰ τῶν
 ἀρκλικῶν λέγων τῶν ἀρσενόφωσιν καὶ τῶν ἀνδρῶν καὶ τῶν
 προθέσεων. ἐχόντων τῶν τῶν τῶν τῶν ῥήματα ἀνδεχέ. αὐτὸ ἐνεκα τοῦ
 τοῦ ὡς παρὰ θεοῖς καὶ ἢ διὰ τῶν τῶν προθέσεων. ὁ αὐτὸς λό-
 γος καὶ τῶν παρὰ θεοῖς πάλιν καὶ μὲν μὲν ὅν ἐφίλῃ ἡν. καὶ γὰρ
 ὅτε πρῶτιστον ἐμοῖς ἐπὶ δὲ λατὸν ἐθῆκε γένεσιν. καὶ ἐπὶ ἐν ὀνόμα-
 σι. μάχη ἐν κενδανείῃ. ποταμῶν ἐπὶ δὲ μὲν τῶν. ποταμῶν ἀπὸ
 σελλήεντος. ὑπὲρ ὧν καὶ τὰς διαφορὰς καὶ τὸ δέον ἐκ θησοῦ μεθ' αὐ-
 τῶν καὶ παρὰ θεοῖς μὲν τοῖς τῶν τῶν τῶν ἀρσενόφωσιν καὶ τῶν μὴ
 ὅτως ἐχουσῶν. τὸ γὰρ νῦν πρόσκειμενον ἡμῖν ὅστι παρὰ θεοῖς, ὡς ἀ-
 ναγκαίως οἱ σὺ χεῖρα καὶ ἐπὶ ἐνόησαν τῶν ἐπὶ ταῖς γλῶσσιν μὲν δι-
 σπῶν τάσιν. ὁ μολογὸς καὶ τῶν φωνῶν προσηυθετισμένων, εἰς τὸν
 πρόσκειμενον λόγον. εἰτε ἀπὸ τῶν παρὰ θεοῖς μὲν ὅστι τὸ ὅξιν δὲ.
 τῶν ἄλλων μερῶν τοῦ λόγου ποιεῖ λιωτέρας ὄντων. οὐ γὰρ τὸ
 μεταπῶπτον τῆς τάσεως εἰς τὸν αὐτὸν ὡς τετισμὸν ὑπὲρ ῥην. ὅς
 γε καὶ παρὰ κολούθ' αὐτῶν προθέσεις. διὰ τῶν τῶν καὶ ἐπὶ τεκτεν-
 οῦ.

μυραι συνελκύνουσι κατὰ τὸ τέλος τὴν ὀξείαν· ὡς ἐχθρὸς ἢ ἐνὶ κῆρ
προτί· διὰ τοῦτο οὐδοὶ περὶ τὸν Ἀριστοφάνην ἠξίωσαν βαρύνε-
σαι τὰ μόρια κατὰ τὴν αἰολίδα διὰ λεκτον· ἵνα μὴ τὸ ἴδιον φῶ
προθέσειος ἀποσησάωσι· λέγω τὴν ἀναστροφὴν· εἰ γὰρ ἐβαρύν-
θησαν, ἀνθελκόμυραι ὑπὸ φῶ γινώσκονται ὅτι ἔχεται ὁ νόμος· ἐξή-
γήσαντο τὸ ἀμφὶ τὸν τόνον, καὶ ἄς εἴπομεν αἰτί-
αι· διὰ τοῦτο καὶ κατὰρχῶν καὶ κατὰ τέλος βραχεῖαι· ὁ γὰρ
βραχὺς χρόνος ὡς μετὰ θεοῦ καὶ τὰ τὰς· ὅπου γὰρ ἡ αἰολὶς με-
ταθεῖται τοὺς τόνους τοὺς καὶ τὸ τέλος, εἰς βραχεῖας συλλα-
βάς μετατίθησιν κατὰ τὸ πλεόν· πλεονάσαι οὖν χρόνον, ἐλ-
λείψουσι καὶ τῇ ἀναστροφῇ· ὡς ἡ κατὰ· ὑπαί· καὶ αἱ τοιαῦται· ἀλ-
λ' ὅτι πᾶσαι ἀναστροφῆται· ἔδῃ γὰρ πᾶσαι ἀντωνυμία καὶ ἐγκλί-
νῃ· ὅθεν γινώσκονται· αἰετὶ τὸ πλεόν· τὸ δὲ πᾶν τὰ πᾶσι
ματ' βαρεῖα ἐπὶ τὰς· αἰετὶ δὲ αἰετὶ πλεῖστα ὅσῳ μάλιστα· προστιθέ-
μεν δὲ τὸ λόγον μερῶν, ἢ καὶ ἑνὶ θεῶν εἰσιν, ἢ καὶ παρὰ θεοῖς· ~
Γ· Ἐνεκεν τίνος ἐνταῖς ὡς θείας καὶ κλητικαῖς οὐ κατὰ πα-

ράθεισιν, ἀλλὰ κατὰ θεοῖς· ~
ΕΝ ΜΕΝ Οὖν ταῖς θείαις τῶν πτωτικῶν καὶ ἐπὶ ταῖς συνυπαρ-
χούσαις κλητικαῖς, οὐκ ὅτι τὴν παρὰ θεοῖς ἐπινοήσιν· πρόδη-
λον γὰρ ὅτι τὸ ἑνὸς· ἐπὶ κούρος· ἑνὸς δὲ τοῦτο· ὑπερδουλος· πεί-
ροικος· μέτοικος· ἐκδουλος ἀναδρόμος· πρὶοπίος· πρὶοφόρη-
τος, ἑνὸς τὴν τῶν γυναικῶν ἐδέξατο· οὐ μὴν διὰ τὸν ἀναδρα-
μόντα τόνον κατὰ ἑνὸς· ἐπεὶ καὶ τινὰ ἐστὶν ἐνὶ φύλαξιν τὴν
αὐτὴν τὰς· καὶ ὁ μόνον τῇ τῶν τὰς ἀπλῆται τὰ φῶσι θε-
σεῖ, ὡς ἐχθρὸς περικλυτός· ἀναδρόμῃ· συνοχῇ· κατὰ μὲν αἰετὶ
σα· ἀλλὰ καὶ τοῦ συνυπαρχῶν κατὰ πᾶντα χρηματισμὸν τὴν
πρόθεσιν· ὅπως οὐ παρὰ τὸν μὲν ὅτι ταῖς ἐκ παρὰ θεοῖς τὸ κα-
τὰ κτησιφώντος ὑπὲρ ἀρίστέρου· οὐ συμφερόμενα κατὰ πᾶ-
σαν πῶσιν, διὰ τῆς αὐτῆς συντάξεως· πᾶν γὰρ προεγκείμενα
κατὰ τὴν εὐθείαν, κατὰ πᾶσαν πῶσιν· ἀλλὰ μὴν ἐ-
πὶ καὶ τῆς τοῦ ἀρθρου παρὰ θεοῖς· πρῶτον δὲ τῇ προθέσει κα-

τὰ παρὰ θεοῖς, παρὰ χρεῖ τῆς προθέσεως· μετὶ δὲ ἐφ' ὅτι συνήρτη-
ται· οὐ μὴν ἡ ἑνὸς· ἐπεὶ μέρος ὀνόματος γενόμενον, ἐξείκει προκεί-
μενον τὸ καλὸν μὲν προτακτικὸν ἀρθρον τῶν ὀνομάτων· καὶ ὁ
μὲν πρότερον παρὰ δέγματα καὶ κτησιφώντος· καὶ τὸ κτησι-
φώντος· περὶ σεφάν· περὶ δὲ σεφάν· ὁ δὲ ἑνὸς, ὁ περὶ κλυτὸς ὁ
δουλος· ὁ μέτοικος· ἐνεκα τῆς τοιαύτης καὶ τὰ ὑπὸ μωβρίαν πᾶ-
πῶντα· ἐκλύεται γὰρ ἀμωβόλου, προσλαβόντα τὰ ἀρθρα· διό-
σει· τὸ παρὰ τὸν νόμον παρὰ τῶν φέροντος· τὸ τοιαύτων δὲ παρὰ φέροντος
οὐ παρὰ νόμον· ὑπερῶν καὶ ἀλλὰ χόθεν ἡμῖν ἡ ἐκείνου· ἐνθεν γὰρ μέρος
λόγου ποιήσει τὸ προκλυτὸν δὲ μὲν ὡς ὑποπεπληγῆς· μέρος δὲ
λέξεως εἴη ἡ κατὰ· ἐν τῇ λέξει κατὰ τὴν εὐθείαν· εἰ περὶ λό-
γον· εἴη τὰ μέρη τοῦ λόγου ἐκ παρὰ θεοῖς νοεῖται· ὡς ἐκ συ-
θέσεως διὰ τὰ μέρη· κατὰ καὶ ἐν ἀλλοις δεδείξεται τὸ τοιοῦτον·
ἀλλοῦ δὲ τὸ γέλασε δὲ πᾶσαι περὶ χρόν· παρὰ κῆται ἡ πρὶ τῇ δι-
θεία κατὰ τὸν λόγον τὸν φῶ προθέσεως· ἐπὶ ἑνὸς δὲ τοῦ πᾶ-
ρι· ἢ καὶ περὶ τὸν ὅτι πρὸς τὴν τοῦ ἑνὸς ἑνὸς ἑνὸς· ἢ ἑνὸς πε-
ριγέλασε· περὶ αὐτὸς ἐλαμψύθη· τὴν δὲ ἑνὸς γένος ἀπερ-
γῆ καὶ ἡ τὰς· ὅτι δὲ ἀνερρίβασε τὸν τόνον· ὡς τὸ αὐτὸ χρόν· καὶ ἡ
τοῦ σημαίνοντος ἐννοία· μὲν γὰρ ὅτι ἐπὶ τὸν θελκὸν ὄνομα φῶ συν-
θέσεως μεταβατικὸν ἐχούσης τὸν λόγον· ὁ γὰρ δῆσε ἐν τῇ αὐτῇ
χρόν· καὶ ἐνὸς χρόν ἡ γῆ νοεῖται· ὁ δὲ καὶ γῆς γένος μὲν· ἡ τῆς
γῆς ἐπὶ κρατῇ· ἡ μὲν τοιαύτη παρὰ θεοῖς ἀπλῆς ἐχεται τῇ ἑ-
σεως· ὅτι μὴν ὅσον γινώσκον τοῦ λόγου φυσικῶς τῶν ἐν δείκνυ-
ται τῇ ἑσιν· αἰετὶ καὶ ἡ αἰ κλητικαῖ· ἐν πρόσωπον δὲ ἑσὶ με-
τὰ τῇ συνόντῃ ἑσὶ τῶν φύφ' ἀναγινώσκῃ· φύφ' ἀναγινώσκῃ·
φύφ' παρὰ λαμβάνῃ· φύφ' παρὰ λαμβάνῃ· τῇ αἰετὶ πῶσιν ἐν
δυσὶ προσώποις νοεῖ· φύφ' ἀναγινώσκῃ· φύφ' ἀναγινώσκῃ·
λεχ· ὁ μολόγος δὲ ἑσὶ ἐξωθεν προσγινώσκῃ· γύτων δὲ δεδείγ-
μενον κατὰ τὴν συντάξιν τὴν προσήκουσας, οὐκ ἂν δὲ ἑσὶ
ἐν παρὰ θεοῖς ἡ πρόθεσις φῶ δὲ θείας ποτὲ εἶναι· πρῶτον ὅτι τὸ ἐκ-
τῇ παρὰ θεοῖς δὲ ἑσὶ μὲν ἐπὶ δὲ καὶ τὴν ἐκ τοῦ ἑνὸς παρὰ

Non intercadere dasei
uocaliū in medio dīctio
nī unde scribendū
prooemii nō proohee
mū

θέσεις συνδεσμικὴν ἐπέχειν ἄνωγειν. πρόδηλον δὲ καὶ τῆς συνουσίης
δασείας, ὡς ὅτι ἂν ἀπολωὺν ὅτι τὸ δῖόν τι. καθ' οὗ οὐ παρέμειπεν ἡ ἐν-
τοῖς φωνήεσι δασεία ἐν μέσαις ταῖς λέξεσιν. ἐνέκα τῆς τοιοῦτου
σεσημαμένων ὡς ἀλόγων ὄντων. ἡ ἀπὸ λακωνικῆς διαλέκτου
παρὰ δὲ δυνκὸς εἰς τὰς ἄλλας διαλέκτους. ὑπερῶν ἐν ταῖς περὶ τῶν
μάτων ἡ κριβώσαμεν. ἀλλ' οὐ τοῦτό φημι αὐλαρεῖς δῖόν τι συνε-
στάναι ἐκ διαφορῶν μερῶν τοῦ λόγου. πρῶτον αὐταὶ αἱ φωναὶ ἢ τε
διὰ ὅτι. ἢ τῶν τῶν διὰ μηδέποτε ἐν συνθέσει αἰτιολογικῶς πα-
ραλαμβάνεται. ὡς ἐν ταῖς διάδρομοις. ἢ διατρέχει. ἐν ᾧ παρὰ θεῖον
πῶσεως αἰτιατικῆς. διὰ τῶν φωνῶν. διὰ τῶν ἡμέραν. ἐνθεῖται ὁ
μολογείται, ὡς οὐδὲ τῶν ὄντων ἐνδεσμός ὅστις. ἀλλὰ πῶτικόν μό-
ριον φιλαιτιατικῆς πῶσεως. εἴ γε εἰδείχθη ὅτι οὐδὲ ἐν παρὰ θεῖον
ὅστις ἐνθεῖται τῶν προθέσεων. ὡς ἐνθεῖται ἡ διὰ συνδεσμικὴν οὐκ
ἐχέει ἄνωγειν. Ἀπὸ μὲν οὖν ὅτι ἐκείνο παραστῆσαι, ἢ ἐνός
ὄντος τοῦ ὅτι κατὰ τι αἰτιατικὴν πῶσιν ἢ διὰ πρόκειται, ἢ δύο ὄν-
των κατὰ παρὰ θεῖον τοῦ ὅ καὶ τῶ. ὁ δὲ ἐκ συντάξεως ἀρεσι-
κῆς φιλῶν τι μετέληπτο εἰς οὐδέτερον. ὡς καὶ μάλλον πᾶσι τοῖς λό-
γους ὑπάγεται. ἰδοὺ γὰρ καὶ ἐπὶ τῶν ἐτέρων γλῶσσῶν, λέγουσιν
τὴν ἀρεσικοῦ καὶ τῶν θηλυκού. ἀ δὲ εἰ μὴ κατὰ τι αἰτιατικῶς συ-
νεμπίπτει, οὐδέποτε πᾶσι τῆς διαστολῆς ἐκδηλαίγεται. ἢ οὐ γὰρ
πῶσεως ἐτύχε τὸ δῖόν τινα λόγον καὶ δῖον τινα αἰτίαν. καὶ ἐπὶ
ἐπὶ πληθυντικού ἀριθμοῦ, διὰ τῶν πινῶν καὶ διὰ τῶν πινῶν, καὶ τὸ δῖόν
τι προφανὲς γινώσκεται. ὡς εἴη ἐν τρισὶ μέρεσι λόγου, προθέσε-
ως τῆς διὰ κατὰ συνδεσμικὴν ἄνωγειν φερομένης ἐπαρτι-
κῆν. καὶ ἐπὶ πᾶσι γλῶσσῶν δύο πῶτικῶν, τῶ ὅ, καὶ τῶ τι, πῶσεως
ὄντων οὐκ ἄλλως ἢ αἰτιατικῶς, ἢ αὐτὴ ἀπόδειξις ἄνωγειν ὡς
τοῦ καθ' οὗ, ὁ μολογῶς δέησεν ἢ ἐν τῇ τοιαύτῃ συντάξει διὰ τὸ ἡμέ-
ραν εἶναι. διὰ τὸ φῶς εἶναι. διὰ τὸ μὴ ἔχειν ἄλλης πῶσεως ἢ τῆς
προφρημῶν αἰτιατικῆς. ὅτι ἢ ἐκ τῶν ἀνθυπαυμένων λόγων,
προσπαρεῖται τὸν λόγον. ἰδοὺ δὲ προσανταρδῶν. τὸ δῖόν τινα λόγ-
τῶν ἐξ ἐνός. διὰ τῶν τῶν συμβήσιν. ἢ ἐπὶ τῶν τῶν αἰτίαν τὸ διὰ,

ταύτῃ παρακολλήσεται. καὶ ἀπὸ τοῦ οὐδέτερου. διότι ἡμέρα,
ὅτι, διὰ τοῦτο φῶς ὅτι. πάλιν τῶν τῶν ποδεδομῶν κατὰ τι αἰ-
τικὴν πῶσιν.

ΤΙΝΙ ΛΟΓΩ. ΧΡΗΣΤΕΟΝ Εἰς Ἀπόδη-
σιν τοῦ παρακεῖσθαι τὰς προ-
θέσεις τοῖς ῥήμασι.

Καὶ τοσαῦτα μὲν, περὶ προτιθεμένων προθέσεων κατὰ τὰς ὀνομα-
στικὰς συντάξεις καὶ τῶν συντιθεμένων. τοῖς γὰρ μὲν ῥήμασι συντά-
ξις πάντοτε τῶν τῶν ἄνωγειν. ἐν ᾧ ἡ ἀπαρχή. ἢ ὡς ἂν πάντες
ἐπὶ τῶν παρακατατίθεμαι καὶ εἰ τινα ἄλλα τοιαῦτα ὅτι. καὶ ὡς
τὸ τοιοῦτον δόξῃ οὐκ ἀληθῆς, δέον μὲν λόγου τοῦ ἀποδεδειγμένου
τῶν ἐν αὐτοῖς θεῖν. Φορὴ γὰρ φάναι ὡς μάλλον παρὰ κεῖται
τοῖς ῥήμασιν ἢ περὶ συνήνωται. συνηγορίας οὐσης τοιαύτης, τὰ
ὅπως δὴ ποτε συντιθένται τῶν μὲν τῶν λόγου καθ' ὃ μέρος ἡρω-
ται ἀμετάθετα ὅτι. τὰ γὰρ μὲν παρακεῖ μὲν ἀδίαφορον εἶδός
τε τῶν παρὰ θεῖον ποιεῖ. καὶ πρόδηλα μὲν τὰ ἀπολεῖ πού-
σης φωνῆς συντιθεμένα. ὡς ἐχέει τὸ λεοντόφωνον. μὴ δὲ δῶρ
καὶ ὁ δὲ κῆρος. χροχραφῶ. παρὰ δὲ γλῶσσῶν. οὐ γὰρ δῖον ἐπὶ τούτων
κατὰ τὰς διαλέκτους διαφοροῦς κλίσιν τὰ φιλῶν συναφείας τῶν
λέξεων ποτε μετατίθεται. ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τὰ ἐκ τῶν τελείων φων-
ῶν συντιθεμένα, μετὰ φιλῶν συνθέσεως λαίσεως ἐμὴν μετὰ τι πού-
σης λέξεως. πρόδηλον ἐχέει τῶν θεῖν. ὡς ἐχέει τὸ κερασφόρον. ἐ-
ως φόρον. ἀσυνάναξ. τεραρσιόπος. δόσκορος. τὰ γὰρ μὲν ἐν
παρὰ θεῖον ὄντα ἐχέει τὸ, καὶ μετὰ τίθεται. ὡς τὸ, νέα πόλις.
νέας πόλεως. ἀγαθὸν δαίμονος. ἀρεῖον πάγον. συνεπιχού-
ρος καὶ τῶν δῖον παραλαμβάνοντι ῥημάτων. ἀλλ' ἐπὶ καὶ ἐπὶ τῶν
τῶν προθέσεων ἢ νῖκα ἐπὶ δαχνημένον τὸ παρὰ νομῶν. τὸ περὶ κλυρῶν. ἢ δὲ
ἀρεθρὰ προσόδῳ. παρὰ θεῖον μὲν ὁ μολογῶν αἰτιατικῆς φιλῶν προθέσε-
ως ὅπως ἐχέει τὰ φιλῶν λαίξεν. ὡς παρὰ νόμῳ δὲ περὶ κλυρῶν ἢ δὲ ἐν ᾧ
κατὰ γράφω εἰ μὴ συνήπαι τὰ φιλῶν προθέσει, πάντως ἡ ἀμετάβλητα

κατὰ τὸν προφητὴν λόγον· εἰ δὲ μὴ οὕτως ἔχῃ, κλίσι μὲν τὴν δὲ
σαν ἀναδέχεται· ὡς εἰ καὶ ἀπὸ καθήκοντος, σαφὲς ὅτι καὶ πα-
ράκειται μᾶλλον ἢ πρόθεσις ἢ περὶ σύγκειται· καὶ ὡς περὶ παρὰ δε-
ξαμὲν τὸ ἄρθρον ἐν τοῖς πῶτι τοῖς ἐξ ἑαυτοῦ τὴν παρὰ θεῶν, οὐ-
τω παρὰ δεξαμὲν τὴν γνομένην κλίσιν ἐσωθεν, ταὐτὸ ἐπιδέξε-
ται· ὁ πονηρὸς τοῦ πλάγισμοιο ἐπιδέχεται· καταγράφω·
κατέγραψον· καταλαλῶ κατελάλου·

ΤΙΣ Ἡ Αἰτία τῶν κεκλιμένων κατὰ
ζ'. ΤΑΣ ΠΡΟΘΕΣΕΙΣ, ἩΝΕΡΟΝ,
ΕΚΑΜΜΥΟΝ.

Οὐδὲ κεῖνο πιθανὸν καθ' ὅφιν οὐ Τρύφων, ἐν τῇ περὶ προθέσεων
ὡς ἡνωμέναι μὲν εἰσὶν αἱ προθέσεις μετὰ τῶν ἑνμάτων· οὐ μὲν τὴν
προγεννομένην κλίσιν ἐξωθεν ἐπιδέχονται· καθ' ὅφιν προθέσεις οὐσαι
οὐκ ὀφείλοισι πρὸ ἐαυτῶν τι ἔχῃ· πρῶτον μὲν· ὅτι ἄπορον, τὰ ὁ-
ποῖα δὴ πῶτε σιωπῇθεν ταῖς ἐπὶ μετὰ κινεῖσθαι, ὁ περὶ καὶ ἀπεδείχθη·
τί γὰρ μᾶλλον ὡς ἔφαμεν παρὰ κειμέναις αὐταῖς τὸ τοιοῦτον πα-
ρακολουθεῖ· ἢ περὶ σιωπῇθεν μετὰ δὴ τὸν· εἰ περὶ καθ' ὅφιν
προθέσεις εἰσὶ, διατρεῖται οὐδὲ ἐξωθεν τι προσγίνεται αὐταῖς· τί δὴ
πρὸς ἐν ἑνίων προσεγγύη· ἢ περὶ· παρὲν ὡς ἡλῆσθαι· ἢ ἀντιωμένω·
ἵνα μὴ λέγω καὶ κατὰ τὴν σιωπῇθεν κεκλιμένα· μεμάνθηκα·
ἀλλ' εἰ καὶ τὰ τοιαῦτα τὰς παρὰ μετὰ τὸν ὡς οὐδὲ ὄντως κεκλιμένα
ἀδὴ καὶ μάλιστα φυσικῶς εἶχε ἀκολουθίας· ὡς ἐν ἑτέροις ἐδὲ
ἀξάμεν· ἐκεῖνο γὰρ μὲν ἐπὶ ἀναμένει, ὡς γὰρ τὴν πρόθεσις φημι δέσσης
σιωπῇθεν τυγχάνει· ἢ ἰκέα καὶ τὸ ὄνομα, ὡς ἐστὶν αὐτῇ τὸ λα-
λεῖσθαι πρόθεσις· ὁ πῶν ἰκέα μὲν ἰσυντεθεῖσα μετὰ τὴν ὁ μὲν λό-
γον, ἢ καὶ τὸ δὲ πρόθεσις λαλεῖται, μέρος γνομένη δ' ὅλα ὄνομα
ρος· πῶν πρὸς ὅσα ἔκτ' ἀπὸ λαλεῖται· ὅταν ἢ ἐν ἑνὶ ἀνοίκτης
μέρος ὄνομαρος ἐγγύη· ἔχῃ δὲ δατὴ ρῶσαν τὴν ὡς ἐστὶν ἐν τῇ
θυρανοίκτης· λαίροι λατὰρχος αἰ σιντεθεμένη ὅτι συνετέθη
ἐν τῇ κατάδρομῳ εἰς ὄνομα χρῆσθαι ἐξωθεν, προκείμενος
ἔχει τὸ ἄρθρον· οὐκ ἐπὶ δὲ τῇ λόγῳ φημι παρὰ θεῶν ἀρετικὴ γίνο-

28
μένη· ἀντίθετα δὲ ὅτι τὸ ἄρθρον· ἐδείκνυν γὰρ ἐν παρὰ θεῶν
μὴ παρὰ χροῦσα τὸ τὸ πονηρὸν ἄρθρον· ἐν τῇ λατὰ Κτησιφῶν
ρος· καὶ ἐπὶ κατὰ τὴν κλισίαν φωνῶν· ἐκ λέσβου καὶ ἐκ φημι λέσβου·
εἰ περὶ ὡς ἡνωτο· καὶ ἐν τῇ λατὰρχῳ· ἀδὴ φωνῶν εἶχε τὸ ἐξω-
θεν προκλιθεῖν· ὡς γὰρ ἐφάμεν, οὐκ ἐπὶ πρόθεσις, μέρῳ δὲ ἐξ-
ματος· εἰ δὲ οὐ προδίδωσι τῇ κλίσει τὸ ἐξωθεν ἐπὶ ἐν ἑνὶ, ὁ μὲν λό-
γον ὅτι καὶ τὸ ἰδίωμα, οὐκ ἀλλότρηται μὲν ἢ τὴν πρόθεσιν· ἀλλὰ
τὸ τὸν· ἀποφάνοντα εἰσὶν· ἰδὺν γὰρ ἔχει τὸ ἰδίωμα, φημι παρὰ
θέσεως· τὸ σιωπῇθεν τὸς ῥοις· λατὰρχον· κατὰ κιν· προκλι-
θεν· καὶ ἐπὶ τῇ ὁμοίῳ ὁ αὐτὸς λόγος· τὸ τοιοῦτον τοῖς λόγοις προ-
σέχωρ δὲ ἐξ μετὰ παρὰ ἀκριβείας πρὸς αὐτὸν, ὡς μᾶλλον ἐν πα-
ραθέσει εἰσὶν αἱ προθέσεις, ἢ περὶ σιωπῇθεν· ἀλλ' ἐστὶ πρὸς ἑκάστον
τῶν ἐν ἑνίων ἀπαντῇσιν οὕτως οὐκ οἷον τὸν κεκλιμένον τὰς ἀπὸ
προθέσεως ἀρχόμενα κατὰ τοῖς παρὰ χροῦσιν ὡς οὐκ οἷον σιωπῇ-
θεν ἀπὸ μὲν λατὰ τὴν ἑκάστον διαφορὰν· ὡς γὰρ λόγῳ πα-
ρὰ τὸ χράσθαι ἐγγύη το κατὰ χράσθαι, τὸ τοιοῦτον παρὰ τὸ ἐχράσθαι, τὸ κα-
τέγραψα· ὁ αὐτὸς γὰρ τῇ προφητῇ ὡς οὐκ οἷον ὡς οὐκ οἷον ἐπὶ παρὰ χροῦ-
σιν κατὰ τὴν τὴν πρὸς ἑκάστον διαφέρει, τὴν αὐτὴν ἐκ τῇ προ-
θέσεων θέσιν, παρὰ δὲ ἐν ἑνὶ τοῖς ἰδίῳ μετασημασιμοῖς· ὅτι
καὶ τὸ αὐτὸ πρὸς ἑκάστον, ἐν ἑνὶ τῷ· τούτου δὲ ἀπὸ δέξιν ἰκαρῶτα τῇ
γὰρ τοῖς καὶ τοῖς παρὰ χροῦσιν ἰδίῳ, ποτὲ σιωπῇθεν, μὴ
ὄντων ἐν ἑνὶ τῶν· καὶ ἐπὶ μετὰ χροῦσιν καὶ ἐν ἑνὶ τῶν οὐκ ὄντων πα-
ρὰ χροῦσιν· ὡς ἐπὶ παρὰ χροῦσιν ὡς ἐν ἑνὶ τῶν ἀρχῶν τὰς σιωπῇ-
σεις καὶ μετὰ χροῦσιν ἐπὶ τοῖς παρὰ χροῦσιν, παρὰ χροῦσιν ὡς τὸ μὴ
ἰδίῳ σιωπῇθεν παρὰ χροῦσιν, χωρὶς φημι κατὰ τὸν ἐν ἑνὶ τῶν
παρὰ χροῦσιν· κατὰ χροῦσιν· ἐφάμεν· οὐδὲ μὲν οὐκ οἷον ὑπο-
μνήσεως· τὸ ἐν ἑνὶ τῶν· καὶ ἐπὶ κατὰ τὸν οὐκ οἷον ὡς οὐκ οἷον
φημι λατὰ τὸν ἐν ἑνὶ τῶν· οὐδὲ μὲν φημι κατὰ τὸν παρὰ χροῦ-
σιν· ὡς ἐπὶ τῇ τὸν ἐν ἑνὶ τῶν ἀπὸ χροῦσιν· ὡς ὄντων προδίδωσι τῇ
παρὰ χροῦσιν· ἰδίῳ ἀρὰ εἶναι τὸ ἑκάστον χροῦσιν τὴν σιωπῇθεν ἀναδέ-
χεται· καθ' ὅφιν ἑκάστον ἐν ἑνὶ τῶν, ὡς ἐπὶ ἀπαντῇ διαφύχον ὡς ἐν ἑνὶ τῶν

ιδίαν ἀπηνέγκαντο οὐκ ἀναμείναι τὴν ἐξ ἐνὶ σὺν τοῖς γινόμεναις ἁπ-
θεσί. ὅτι καὶ εἰς τὸ τοιοῦτον πᾶν πολὺ παρὰ τὴν φύσιν. Ἐκεί-
νοις μὲν τοῖς συγκατατιθέμενοι τοῖς ἑξήμασι. λέγω τοῖς κατὰ
τὰς προθέσεις κλισίαι. τὴν γὰρ ἐκ τῶν ἐν ἐσώτοις γενόμεναι
διαφορὰν καλὰ γὰρ παρὰ φύσιν μὲν οὖν παρὰ φύσιν αἱ προθέ-
σεις. ὡς ἐχθρὸς τὸ ἐν ἐσώτοις ὡς ἐσώτοις. ὁμοίον γὰρ ὅτι τὴν ἑλ-
πον καμμύω. Ἐκαμμύον. ὁμοίον τὴν ἑκαμμύον. χεῖροεν ὅ-
τι παρὰ τὸ ἐμὸν ἡ γένετο ἡνὶ λαοῦ. καὶ κατὰ τὴν κλισίαν, ἐπὶ
νέχου ἁπθεσίς ἢ τὴν παρὰ φύσιν. Ἐφάνεται ὅτι μὴ πολλὰς
τοιαύτη παρὰ φύσιν ὅτι τὴν κλισίαν μὲν ἐν τῇ ἐπικρατεῖα κα-
θεκασον χρόνον συγκατατιθέμεναι προθέσεων, τὰ τοιαῦτα ἐδύκετο ἁ-
λὸς καὶ τὰς αὐτὰς. πρὸς οὐς ἐξ ἐστὶ φάναι. ὡς εἰς τὸ αὐτὸ ἀπαιτεῖ ὁ λό-
γος τὰς οὐτὴν συγκατατιθέμεναι προθέσεων. ὅτι οὐχὶ παρὰ φύσιν
νοὶ τὴν ἐξωθεν κλισίαν ἐγγινόμεναι ἀποδοῦσιν ὡς τε φάναι κα-
θεκασον καὶ τὰς λέγω μετὰ μακροῦ τῶν. ὅπου γε ἡ μεταξὺ
πεσόντος τῶν συγκατατιθέμεναι ἐγένετο. καὶ δὴ δὴ ἐν ἐνθαλάμῳ, ὁμοίως
ὅν γε γενόμεναι ἐξωθεν ἐκ κλισίως, τὸ ἢ γενέσθαι ἐξωθεν. ἀδύνατον
γὰρ ἐκστῆναι τὸν παρὰ φύσιν χρόνον ἐξωθεν προγινόμε-
νης κλισίως. ὡς ὅν γε προεῖπο μὲν τὰ τοιαῦτα ἐξ ἐν ἐσώτοις ἁπθε-
σιν ἀναδέξασθαι, μετὰ καὶ ἐπὶ τοῖς παρὰ φύσιν οὐκ ἰδέα
συγκατατιθέμενοις. μετὰ ληφθέντα δὲ ἐξ ἐν ἐσώτοις. ἐγὼ δὲ ὑπελαμβά-
νω ὅτι ἐν παρὰ φύσιν αἱ συγκατατιθέσεις οὐσας κατὰ πλεον, καὶ ὡς συλλα-
βαὶ προεῖποι μὲν τοῖς ἑξήμασι τὴν τούτου ἀπηνέγκαντο κλισίαν. οὐ
γὰρ τὸ γράφω καὶ τὸ καταγράφω διαφορά ἔστι τῶν ἐξ ὧν καὶ καθί-
ζω. ὅδω καὶ καθύδω. ἐπὶ ἐν ἐσώτοις. ἔπειτα γὰρ εἰς ἐν ἀπλοῦν παρὰ φύ-
σιν. τὸ ὅτι ἐπὶ τῶν τοιούτων, αὐτὰς ἐκ τῶν ἐν ἐσώτοις ἡμῖν εἴρεται.

ἢ. ὍΤΙ Οὐ ΜΑΛΛΟΝ ΣΥΝΘΕΤΟΙ ΕἰΣΙΝ Αἱ ΜΕΤΟ-
ΧΑΙ ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΑΙ ΤΟΙΣ ΡΗΜΑΣΙΝ, ἢ ΠΕΡ
ΠΑΡΑΣΥΝΘΕΤΟΙ.

Ἔστι δὲ ἡ ἀπὸ τῶν μετὰ φύσιν ὁ λόγος πάντων ἀναβιβάζει. εἰ δὲ δὴ ὅτι καλὰ
γράφω ἐν ἐσώτοις καὶ ὡς ἐστὶν πᾶσι. καθ' ὅτι ἡ παρὰ φύσιν τῶν ἀφ' ἑαυτοῦ

99
πρὸ τῆς προθέσεως δὴ δὴ. ὅτι ἡ κατὰ φύσιν ἐν ἐσώτοις. ἐν δὲ τῇ
αὐτῇ ἡμῶν κατὰ φύσιν μετὰ φύσιν καὶ ἡμῶν. διὰ τοῦτο τὸ ἀνα-
τλάει μετὰ φύσιν, συνυπαρχόντος τῶν ἀνέτλιν ἐμὴν πολὺ τλάει. ἰδίαν
γὰρ ἔχουσιν ἀναδέξασθαι ἡ μετὰ φύσιν καὶ μετὰ φύσιν τῆς τῶν ἑξήμας
ἁπθεσίως, ἀπένεσε τῶν καὶ εἶναι μετὰ φύσιν. τὸν τοιοῦτον λόγον ἐντελέ-
σερον ἐξ ἐσώτοις ἐν τῇ περὶ τῶν μετὰ φύσιν. ὅτι καὶ τοῦτο προεῖ-
ραι. εἴπερ δὴ εἶναι συμπεριφερόμεναι τοῖς ἑξήμασι καὶ τὸ αὐτὸ πρὸ
σώτων. ὅτι ἀπὸ φύσιν καὶ προθέσεως παρὰ φύσιν. συγκατατιθέμεναι ὅτι
τὴν τῶν ἑξήμας συνόδον πᾶσι δὲ βίαιον τὸ αἰτίον γὰρ συνεῖναι τὴν
παρὰ φύσιν τῇ προθέσει. τὸ αὐτὸ μὴ ὡς ἐξ ἐσώτοις τὴν παρὰ φύσιν, πᾶ-
σιν γὰρ ἐδὴ ἡ κλισίαν παρὰ φύσιν ὡς ἐξ ἐσώτοις καὶ τὴν γὰρ ἑξήμας
σύνοδον. ἐδέξασθαι ἐν τῇ προεῖπο μὲν οὖν ὡς ἐν διαφόροις προσώ-
ποις τὰς ἑξήμας νοεῖται. ἡμῶν καὶ φανερὸν καὶ ἀρξάμενον λέγω. ὅτι
καὶ ὁ ἀπὸ τῶν λόγος συγκατατιθέμεναι τὴν ἐκ ληρομύων σύνθεσιν. τὸ μὲν
γὰρ τὰς αὐτὰς τὰς συγκατατιθέμεναι φυλάττειν. ἰδίον δὲ καὶ παρὰ φύσιν
καὶ οὐ συνθέσεως. παρὰ τῶν σοφῶν ἡ ληρομύων. παρὰ τὸν σοφὸν ἐγένετο.
ἀλλὰ μὲν καὶ ἐν συνθέσει μόνῃ τῶν ἐνὸς τῶν γίνεται. περὶ ἡ λη-
ρος. παναχαιός. ἀντεφασκῆς. ἡμῶν ἀναβιβάζει τὸν τῶν λόγος, ἰδίον
ὅτι συνθέσεως. οὐχὶ ἐν ἐσώτοις καὶ ἡμῶν. ἐν τῇ προεῖπον μὲν οὖν σύν-
θεσιν. ἡ παρὰ φύσιν τῇ ἀμφοτέρωθεν δυνάμει. ἐν τῇ μὲν ἀναβιβα-
ζόμενοις τὸ ἐξ ἀνέρεν ἐκ συνθέσεως ὅτιν. ἀναβιβάσθαι. τὸ καὶ τῇ. τὸ
ἀνάγκη. τὸ σύνθεσις. τὸ σύμφημι. ἡ τὸ σύννομι. καὶ τῶν καὶ ἀλ-
λα πλεον, ὡς ἐπὶ τῶν αἰτίας ἐκ τῶν σοφῶν ὡς περὶ ἡ ἐπὶ τῶν ὁ-
νομάτων φανερὸν τῶν συγκατατιθέμεναι ἀναβιβάσθαι τὸν τῶν λόγος. καὶ τῶν
να τὴν ταύτην τῶν λόγος συγκατατιθέμεναι. τὸ δὲ μὲν οὖν, ὅτι ὅλη ἡ πρὸς
τακτικὴ ἐκκλισίς καὶ τῇ ἐν τῇ τῇ ἑξήμας προφορὰν ὅτι δὴ δύ-
λαβον ἀναβιβάσθαι τὸν νόμον. κατελθε κατελάβε. περὶ γὰρ. ἡ δὲ
δὲ κατ' ὀλίγον διαδέξαι ὅτι περὶ τῶν συνθέσεως, καὶ εἰ ὁμοίως τὰ
τοιαῦτα σύνθεσις, πᾶσι οὐκ ἀδύνατον ἡ τὰ ἐκκλισίαν ἐκκλισίως
σύνθεσις. μία γὰρ ἐκκλισίς. ἡ μία συνθεσις τῇ προθέσει ἡ μία ἁ-
πθεσίς καὶ τῇ τῶν ἑξήμας. ἰδίον δὲ καὶ ἡ ὑποτακτικὴ ἐκκλισίς ἐπὶ δὲ

χεται τούτοις ἐπιβεβημένοις συνδέσμοις περὶ τῶν προθέσεων, εἰς
καταλάβω· εἰς ἀν καταγράφω· ὅπερ οὐκ ἂν παρείπετο, τῶν προ-
θέσεων αἰετὸν ἀφελτικὸν τρόπον ἐπεχουσῶν, σαφὲς καὶ τῶν λοι-
πῶν ἐκτελείσεων αἰετὸν τῶν προθέσεων τὰ προσγεγνημένα αὐταῖς
ὡς ῥήματα, ἐξωθεν προσλαμβάνουσιν· εἴθε καταλάβοιμε· ἄγε
κατάλαβε· καὶ ῥαυτὰ ἂν εἴη περὶ τῶν ἡνωμένων τῶν προθέσεων τοῖς
ῥήμασι· πρόδηλον ὡς συνῶσαι μετὰ καὶ μεταλαμβάνοντάς αὐ-
τὰ τῶν ῥημάτων, ἔστιν τὴν αὐτὴν ἀναδέχονται· ὡς ἔχῃ ἡ παρὰ-
στὰς πρὸς τὸ παρῆστι, ὅτῳ γὰρ καὶ τὸ παρὰφέρειντος πάλιν σινυ-
πάζοντος τῶν παρὰφέρω, καταστήσεται εἰς ἐν μέρος λόγον· εἰ
μὴ τὸ εἶναι παρὰ τὸ φέρω· ὡς τε καὶ τὸς προείπομεν· δύο μέρη
λόγου γνήσιον τὸ παρὰφέρειντος τῶν ἀρθρῶν τιθεμένων με-
ταξὺ τῶν προθέσεων, καὶ ὅστιν ἀληθὲς μᾶλλον καλεῖν τὰ τοιαῦ-
τα ῥήματα παρὰσυνθετὰ ἢ ἁνθετὰ· καὶ ὅτι πᾶν μέρος λόγου συν-
θετὸν, καὶ εἰς ἑτέρον ῥήμα μεταπεσόν, ἔχῃ τὸ μεταπτωτικὸν οὐκ
εἶναι ἁνθετον· ἀλλὰ σύνθετον δὲ ἐνθεν οὖν αἱ τάσεις τῶν τε ἀπλῶν ἐν
δοκίμων συνθετῶν εἶναι, τὸν αὐτὸν ἐπεχουσι τόνον· ἐπεὶ τὰ ἀ-
πλᾶ καὶ παρὰσυνθετὰ, μιᾶς ἔχεται ἀναλογία, ὡς δεικνύται
ἐν τῷ περὶ ῥημάτων· ἁνθετον δὲ φανερὸν τὸ ὅτι ὁ ξυρῆς εἰς βαρεῖ-
αν τάσιν μετεληλυθὸς, ἐπὶ τῶν εἰς ὅς· πάνσοφος· παρὰσυνθε-
τον δὲ τὸ μὴ ἀναβιβάζειν τὸν τόνον· λατὸν οὐδὲ συντετέθ· τῷ συν-
θετῷ ὁ ῥήματι ἀνέλετο, ὡς ἐπακύνω, τὸ ἀγορῆς ἐπακύνον εἶναι.

Περὶ τοῦ ὅζον, καὶ παρόρι.

Ὁμόλογον δὲ τὸ ἐν τῷ ὅζον καὶ τὸ παρὸν ἔστιν τῶν προφρημάτων με-
τοχῶν ἀναδέδφεται· καὶ παρὰκείμην ἐξέστ καὶ παρείσιν, ὅπερ
ὅστις ἐν ὁδῷ τέρα καταλήξῃ δειόντως· ἐπεὶ καὶ ἡ ὁρὴ αὐτῶν ἁνθε-
σις ὡς τὰ ἀπαρῆμφάτα φέρεται ἐκ συντάξεως ῥηματικῆς τῇ
πρὸς τὰ ἀπαρῆμφάτα· ἀνέστ τὸ φιλολογεῖν· ἀνέστ τὸ φιλολογεῖν· τὸ ἄντω
νυμίας εἰς ὁρῆς αἱ προθέσεις ἐν συνθέσει σύνθεσι· καὶ μὴ τὸ τὰς
πῶν ἐν ὁρῇ, ἐνταῖς πλαγίαις πτώσεσι, κατὰ σοῦ· περὶ σοῦ· διὰ
τὸ δὲ μετὰ ὁρῆς τάσεως ἐν τοῖς προεκδοθεῖσιν εἴρηται· ὁμολογεῖ

δὴ ἐν ταῖς κατὰ τὴν ὁρῆαν οὐδὲ πως σινυτέταται ἡ πρόθεσις· ὅ-
τι καὶ παρὰθεσιν διὰ τὸ ἀνέμικρον φησιν ὁρῆαν· ἡ δὲ μὴ τὸ ἐν
ἐν ὁρῶν μίλη· σινυτέταται τὸ λημναι τὸ ἐπέκφνα· καὶ ἐπὶ ἐν ὁρῇ
ῥηματικῇ τὸ ἐπεσται καὶ χροικιὸν ἐννοίαν· ἐφ' ἐπὶ τὰ φησιν μεταλη-
ψας εἰς τὸ μεταλαμβάνοντάς αὐτῶν μίας μεταφράζει·
μετὰ ταῦτα τοῖς ἐμὲ ἀρθροῖς οὐδὲ ῥῆσι κατὰ δέαν· ἀλλοῦ δὲ
σινυτέταται· αἰετὸν ἐν παρὰθεσιν ὅτι τῶν πωτιχῶν καὶ τὴν αὐ-
τὴν ἁνθεσιν, τούτων αἱ προθέσεις παρὰκύνται· τὸ γὰρ τὸν ἐν τοῖς
προφρημάτων ἀκείβωσα μὴ οὐ· ἐν αὐταῖς γέμιν αἱ προθέσεις καὶ
σινυτέθενται καὶ συμπαρατίθενται· διδο μὴ οὐ γὰρ τοῦ ὡς ἐν ὁ-
ρῇ σινυτέθενται αἱ προθέσεις· διδοθεσται ἐν εἶναι τὸ παρὰκα-
ταθήκη· καὶ διδο μὴ οὐ ἐν σινυτέσει πάντοτε μετὰ τῇ ῥήμα-
των αἱ προθέσεις· διδοθεσται ὅτι ἐν σινυτέσει λόγον· τὸ ὅτι πάντες· ἐν
εἰ ἐν τὸ ἀναγνώσκ· ἐν τὸ ἀναγνώσκοντ· ἐν δὴ λον ὅτι εἰ προσγένοντο
ἐτέρω προθέσει ὡς ὁρῇ ῥήματι εἰ σύνθεσις τῇ συντάξει τῇ καὶ τῇ ῥή-
ματι· ἢ μὴ προσγεγονῆα, ἐν ἀνθεσιν εἰς ὅς· ἢ ὅτι συνῶσαι ὡς ῥήματι
ἐν συνθέσει, ἀναγνώσκω, ἀναγνώσκοντα καὶ

εἶτι μετὰ τῷ ἀρθρῶν ἀνέστ τὸν ἀναγνώ

σκοντα· εἰ δὲ ὅτῳ τῇ φαίη ἀνέστ

γινώσκοντα ὡς ἐξωστὸν

ἀρθρῶν προσγνή-

σελ· τῇ ἀνέστ

σκορτα,

*

* * * *

*

*

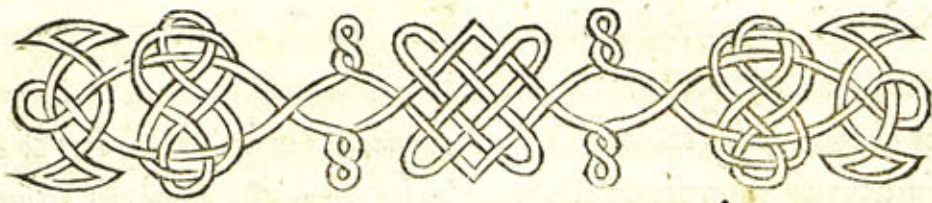
***

*

ΤΕΛΟΣ ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ ΠΕΡΙ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ

M M

ΗΡΩΔΙΑΝΟΥ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΑΡΙΘΜΩΝ.

ΤΙ ΤΩΝ ΣΗΜΕΙΩΝ ΑΝΤΙΣΦΑΙΝΗΚΑΙ ΤΑΥΤΑ, ΟΣΑ ΑΡΙΘ-
ΜΟΥ ΣΗΜΕΙΑ ΕΣΤΙ. ΚΑΙ ΤΑΥΤΑ ΕΝΤΕ ΤΑΙΣ ΨΑΦΑΙΣ
ΕΙΒΛΙΩΝ ΕΠΙ ΤΟΙΣ ΠΕΡΑΣΙΝΟΡΩΜΗΝ ΨΑΦΟΜΕ-
ΝΑ. ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΠΑΡΑ ΟΛΩΡΙ ΤΩΝ ΤΟΥΣ ΡΟΜΟΣ ΑΘΗ-
ΝΑΙΩΝ ΨΑΦΑΝΤΙ, ΤΑ ΕΠΕΡΕΥΕΙΣ ΠΡΟΣΤΙΜΗΜΑΤΑ.
ΤΟΥΤΟΙΣ ΟΡΩ ΤΟΙΣ ΨΑΦΜΑΣΙ ΣΕΣΗΜΑΣΜΕΝΑ. ΚΥ ΣΗΛΑΣ ΔΕ ΤΑΣ ΠΑΛΑΙ-
ΑΣ ΚΑΙ ΦΗΛΙΣΜΑΤΑ ΚΑΙ ΝΟΜΟΥΣ ΠΟΛΛΟΣ, ΟΥΤΩΣ ΕΣΤΙΝ ΕΥΡΕΘΗ ΤΑ ΤΩΝ
ΑΡΙΘΜΩΝ ΣΗΜΕΙΑ ΕΧΟΝΤΑΣ. ΦΕΡΕ ΟΥΝ ΚΑΙ ΤΑΥΤΑ ΨΑΦΟΜΗΝ ΕΝΑΜΗ
ΔΕΝ ΗΜΙΝ ΠΑΡΕΦΘΑΣ ΔΟΞΗ. ΤΟΝ ΜΗΔ' ΕΝ ΕΝΑ ΑΡΙΘΜΩΝ, ΕΝ ΙΩΤΑ ΣΗΜΑΙ-
ΝΕ. ΤΟΝ ΔΕ ΔΥΟ, ΔΥΟ. Ι. ΕΣΤΩ ΜΕΧΡΙ Τ' ΤΕΤΡΑΓΩΝ. ΤΟΝ ΤΡΩ ΠΕΝΤΕ, ΤΟ Π
ΨΑΦΜΑ ΣΗΜΑΙΝΕ. ΟΜΟΙΩΣ ΤΟΝ ΕΞ ΤΟ ΑΥΤΟ Π ΚΥ ΜΕΤΑ ΤΩ ΕΝΟΣ Ι. ΩΣ-
ΠΩ ΤΟΙΣ ΠΕΝΤΕ ΕΝΟΣ ΠΡΟΣΤΙΘΕΜΕΝΟΥ Η ΜΕΧΡΙ ΤΩ ΕΝΝΕΑ. Ο ΤΩ ΔΕΚΑ,
ΤΩ Δ' ΣΗΜΑΙΝΕΤΑΙ. ΤΑ ΔΕ ΕΙΛΟΣΙ ΤΑ ΔΥΟ, Δ. Δ. ΚΑΙ ΜΕΧΡΙ Τ' ΤΕΤΡΑ-
ΡΑΚΟΝΤΑ ΟΜΟΙΩΣ. ΤΑ ΤΡΩ ΠΕΝΤΗΚΟΝΤΑ, ΤΟ Π ΨΑΦΜΑ ΣΗΜΑΙΝΕ Δ'
ΕΧΟΝ ΕΝ ΑΥΤΩ ΜΕΣΟΝ. ΙΑΙ ΤΑ ΔΕ ΕΞΗΚΟΝΤΑ, ΤΑΥΤΟ ΤΟΥΤΟ ΤΟ ΣΗΜΕΙ-
ΟΝ ΑΚΟΛΟΥΘΩΣ ΑΥΤΟΙΣ ΠΑΡΑΤΙΘΕΜΕΝΟΝ ΚΑΙ ΕΣΤΩ ΜΕΧΡΙ ΤΩ ΕΝΝΕ-
ΗΚΟΝΤΑ. ΤΑ ΤΡΩ ΕΚΑΤΟΝ, ΕΩ Η ΣΗΜΑΙΝΕΤΑΙ. ΤΑ ΔΙΑΚΟΣΙΑ ΤΑ ΔΥΟ ΗΗ
ΚΑΙ ΕΣΤΩ ΜΕΧΡΙ ΤΩ ΤΕΤΡΑΚΟΣΙΩΝ. ΤΑ ΤΡΩ ΠΕΝΤΑΚΟΣΙΑ, ΤΟ Π ΨΑΦ-
ΜΑ ΣΗΜΑΙΝΕ, ΕΧΟΝ ΕΝ ΕΑΥΤΩ ΜΕΣΟΝ ΤΟ Η. ΙΗΙ ΤΑ ΔΕ ΕΞΑΚΟΣΙΑ ΟΜΟΙ-
ΩΣ ΑΥΤΟ ΤΟΥΤΟ ΣΗΜΕΙΟΝ ΠΑΡΑΤΙΘΕΜΕΝΟΥ ΤΩ Η. ΚΥ ΜΕΧΡΙ ΤΩ ΕΝ-
ΗΑΚΟΣΙΩΝ ΟΜΟΙΩΣ. ΤΑ ΤΩ ΧΙΛΙΑ ΤΟ Χ ΨΑΦΜΑ ΣΗΜΑΙΝΕ. ΚΥ ΙΑ ΔΥΟ
ΧΙΛΙΑ, ΤΑ ΔΥΟ ΧΧ. ΚΑΙ ΜΕΧΡΙ Τ' ΤΕΤΡΑΚΙ ΧΙΛΙΩΝ. ΟΜΟΙΩΣ ΠΑΛΙΝ ΤΑ
ΠΕΝΤΑΚΙ ΧΙΛΙΑ, ΤΟ Π ΕΧΟΝ ΜΕΣΟΝ ΤΟ Χ, ΣΗΜΑΙΝΕ ΙΧ. ΤΑ ΔΕ ΕΞΑ-
ΚΙ ΧΙΛΙΑ ΠΑΡΑΠΛΗΡΩΣ ΤΙΣ ΠΡΟΦΗΡΗΜΕΝΟΙΣ, ΤΟ ΑΥΤΟ ΤΟΥΤΟ ΣΗ-
ΜΑΙΝΕ. ΠΑΡΑΤΙΘΕΜΕΝΟΥ ΑΥΤΩ ΤΟΥ Χ. ΚΑΙ ΜΕΧΡΙ Τ' ΕΝΑΚΙ ΧΙΛΙΩΝ
ΟΜΟΙΩΣ. ΤΑ ΔΕ ΜΥΡΙΑ, ΤΟ Μ ΨΑΦΜΑ ΣΗΜΑΙΝΕ. ΑΙ ΔΕ ΠΑΡΑΤΙΘΕΙΣ

ΤΟΥΤΩΝ ΗΝΙΚΑ ΜΗΔ' ΑΥΞΗΝ ΤΟΥΣ ΑΡΙΘΜΟΥΣ ΔΕΗ, ΕΠΙ ΤΟ ΔΕΞΙΟΝ ΜΕΡΟΣ
ΓΙΝΟΝΤΑΙ. ΗΝΙΚΑ ΔΕ ΜΕΙΩΝ, ΕΠΙ ΤΟ ΕΞΕΤΕΡΟΝ. Η ΤΩ ΠΑΡΑΤΙΘΕΙΣ ΕΚΕΘΕΙΣ.
ΣΗΜΑΙΝΕ. ΟΤΙ ΧΗΡΥΤΟΝ ΤΟΜ ΕΛΑΤΤΩ ΑΡΙΘΜΩΝ, ΕΠΕΚΕΙΝΕ ΤΩ ΠΛΕΙΟ-
ΝΟΣ ΑΦΑΙΡΕΙΝ. ΕΠΕ ΨΑΦΑ ΔΕ ΑΥΤΑ ΤΑ ΧΗΜΑΤΑ ΤΩ ΑΡΙΘΜΩΝ ΚΥ ΤΟ
ΕΞΗΚ, ΑΠΟ ΤΩ ΜΟΝΑΔΟΣ ΑΡΞΑΜΕΝΟΣ ΠΑΡΑΘΕΙΣ ΑΥΤ' ΕΚΑΣΑ, ΤΑ ΤΩΚΟΙ
ΝΩ ΑΡΙΘΜΟΥ ΣΗΜΕΙΑ. ΕΝ ΤΩ ΜΑΛΛΟΝ ΙΝΔΕΙΜΑ Η ΤΑ ΠΡΟΦΗΡΗΜΕΝΑ. ΤΩ
ΤΩΝ ΧΗ ΩΣ ΠΡΟΕΙΡΕΤΑΙ ΠΟΛΕΙΘΩ ΤΑ ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΑ ΨΑΦΜΑΤΑ. ΤΟ
ΕΙΛΑΣΟΝ ΑΡΙΘΜΩ ΠΛΕΙΘΟΣ ΣΗΜΑΙΝΕ. ΕΨΑΦΑ ΔΕ ΜΟΡΑΔΑΣ. ΔΕΚΑ-
ΔΑΣ. ΕΙΛΑΚΟΝΤΑΔΑΣ. ΧΙΛΙΑΔΑΣ. ΤΑΣ ΤΩ ΕΦΕΛΑΣΩ, ΤΟΥΤΩΝ ΠΑΡΑΥ
ΤΩ ΠΑΡΑΥΞΗΣΕΙΣ ΔΗΛΟΝΟΤΙ ΚΑΙ ΤΩ ΤΕΤΡΑΔΕΚΑΜΥΩΝ ΕΣΤΙ. ΠΑΡΑ
ΘΕΤΕΟΝ ΔΑΕΙ ΤΟΝ ΜΕΙΩ, ΤΩ ΕΛΑΤΤΟΝΙ ΚΥ ΤΟ ΑΚΟΛΟΥΘΟΝ ΠΑΡΑΤΙΘΕΙΝ
ΤΑΣ, ΤΟΣΑΥΤΑ ΤΩ ΑΡΙΘΜΩΣ.

nota hinc utrumq: numme
eorum characteres hanc
etiam de minore esse he
herodiani

Ι α' εν. ΙΙ β' δυο. ΙΙΙ γ' τρία. ΙΙΙΙ δ' τεσσαρα.
Π ε' πέντε. ΠΙ ς' εξ. ΠΙΙ ζ' επτα. ΠΙΙΙ η' ο-
κτω. ΠΙΙΙΙ θ' εννεα. Δ Ι' δεκα. ΔΙ ια' ενδεκα.
ΔΙΙ ιβ' δωδεκα. ΔΙΙΙ ιγ' τριακαίδεκα. ΔΙΙΙΙ ιδ' τε-
σσαρεσκαίδεκα. ΔΠ ιε' πεντεκαίδεκα. ΔΠΙ ις' εε-
καίδεκα. ΔΠΙΙ ιζ' επτακαίδεκα. ΔΠΙΙΙ ιη' οκτωκαί-
δεκα. ΔΠΙΙΙ ιθ' εννειακαίδεκα. ΔΔ κ' εικοσι. ΔΔΙ
κα' εικοσιν. ΔΔΙΙ κβ' εικοσιδυο. ΔΔΙΙΙ κγ' εικοσι-
τρία. ΔΔΙΙΙ κδ' εικοσιτεσσαρα. ΔΔΠ κε' εικοσι-
πέντε. ΔΔΠΙ κς' εικοσιεξ. ΔΔΠΙΙ κζ' εικοσιεπτα.
ΔΔΠΙΙΙ κη' εικοσιοκτω. ΔΔΠΙΙΙI κθ' εικοσινεννεα.
ΔΔΔ λ' τριακοντα. ΔΔΔΙ λα'. ΔΔΔΙΙ λβ'. ΔΔΔ
ΙΙΙ λγ'. ΔΔΔΙΙΙ λδ'. ΔΔΔΠ λε'. ΔΔΔΠΙ λς'.
ΔΔΔΠΙΙ λζ'. ΔΔΔΠΙΙΙ λη'. ΔΔΔΠΙΙΙΙ λθ'. ΔΔΔΔ
μ'. ΔΔΔΔΙ μα'. ΔΔΔΔΙΙ μβ'. ΔΔΔΔΙΙΙ μγ'. ΔΔ
ΔΔΙΙΙΙ μδ'. ΔΔΔΔΠ. με'. ΔΔΔΔΠΙ μς'. ΔΔΔΔΠΙΙ
μζ'. ΔΔΔΔΠΙΙΙ μη'. ΔΔΔΔΠΙΙΙΙ μθ'. ΙΔ ν'. Πεν-
τηκοντα. ΙΔΙ να'. ΙΔΙΙ νβ'. ΙΔΙΙΙ νγ'. ΙΔΙΙΙΙ νδ'.

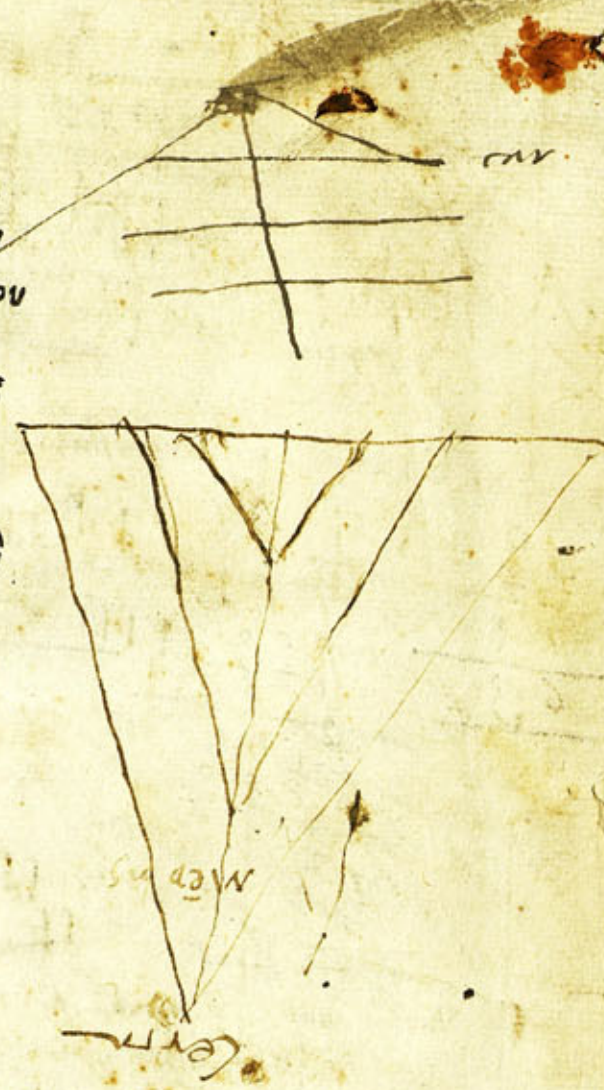
1
 2
 3
 4
 5
 6
 7
 8
 9
 10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100

ΑΡ νέ.	ΑΡΙ νς.	ΑΡΙΙ νζ.
ΑΠΠΠ νή.	ΑΡΙΠΠ νθ.	ΑΔ ξ'. ἐξήκοντα.
ΑΔΙ ξά.	ΑΔΠ ζβ.	ΑΔΠΠ ζγ.
ΑΔΠΠΠ ξδ.	ΑΔΠ ξέ.	ΑΔΠΠ ξς.
ΑΔΠΠ ξζ.	ΑΔΡΙΠΠ ξή.	ΑΔΠΠΠΠ ζθ.
ΑΔΔ ό. ἐβδμήκον-	ΑΔΔΙ οα.	ΑΔΔΠ όβ.
ΑΔΔΠΠ ογ. πε.	ΑΔΔΠΠΠ οδ.	ΑΔΔΠ οέ.
ΑΔΔΡΙ ος.	ΑΔΔΠΠΠ οζ.	ΑΔΔΠΠΠ οή.
ΑΔΔΡΙΠΠ οθ.	ΑΔΔΔ ω.	ογδμήκοντα.
ΑΔΔΔΙ πά.	ΑΔΔΔΠ πβ.	ΑΔΔΔΠΠ πγ.
ΑΔΔΔΠΠΠ πδ.	ΑΔΔΔΠ πέ.	ΑΔΔΔΠΠ πς.
ΑΔΔΔΠΠ πζ.	ΑΔΔΔΠΠΠ πή.	ΑΔΔΔΡΙΠΠ πθ.
ΑΔΔΔΔ ζ.	ἐννενήκοντα.	ΑΔΔΔΔΙ ζά.
ΑΔΔΔΔΠ ζβ.	ΑΔΔΔΔΠΠ ζγ.	ΑΔΔΔΔΠΠΠ ζδ.
ΑΔΔΔΔΠΠ ζέ.	ΑΔΔΔΔΠΠΠ ζς.	ΑΔΔΔΔΠΠΠ ζζ.
ΑΔΔΔΔΠΠΠ ζή.	ΑΔΔΔΔΠΠΠΠ ζθ.	Η. ζ'. ἐκατὸν.
ΗΗ σ'. διακόσια	ΗΗΗ τ'.τριακόσια	ΗΗΗΗ υ'.
τριακόσια.	ΗΦ. πεντακόσια.	ΗΗΗΧ. ἐξακόσια.
ΗΗΗΗ ς.	ἐπτακόσια	ΗΗΗΗ ω
οκτακόσια.	ΗΗΗΗΗ θ	ἐννακόσια.
Χ. ρ χίλια.	ΧΧ β διχίλια.	ΧΧΧ ς τριχίλια.
ΧΧΧΧ ρ	τετρακισχίλια.	ΗΧ ρ πεντακισχίλια.
ΗΧ ς	ἐξακισχίλια.	ΗΧΧ ς ἐπτα-
κισχίλια.	ΗΧΧΧ ς	οκτακισχίλια.
ΗΧΧΧΧ θ	ἐννακισχίλια.	Μ. μ' ι. μύρια.

ηζούμδον — Si Socrates currit
 έπόμδον — Socrates mouetur
 περσολητες — sed Socrates currit
 τωιφορα — Ergo Socrates mouet

σωμμενόν περσολητες. uocatur duae propositiones pri-
 ues simul sumptae. i. antecedens & consequens.
 σωμμενόν δελτηδον appellatur duae propositiones poste-
 riores simul sumptae. Symphicij in primum arist. de
 coelo ch. 15. & char. 15.

Α	Ε	Ι.
βίος.	ούκεί	ύπο
κ'ότι.	θεν	ρος δ
β'ότι	των	μενον
ον.	κδμε	κρσρου
Β.	Ζ.	Κ
νός.	πασμ	ρους ύ
ρπ	ότι δ	έτ
λουσ	ήνίκα	κάνω
δαυ	τοις	αί μδν
Γ.	Η.	ΙΙ
σούτων	μετ	μόν.
δυτα	δ'ρος	συνη
ήνίκα	τῇ τω	ναις
τοιού	των	π
Δ.	Θ.	Μ.
αίαν	νυμι	πρ
τοι δ	φόςω	δη σω
κ'έπε	απ	
νοτη	πανς	

Impressum Venetiis in aedibus Aldi Romani octauo Calendas Ianuarias
 M.CCCCLXXXV. Concessum est eidem Aldo ab illustrissimo Se-
 natu Veneto ne cui hunc librum liceat imprimere sub poena ut in gratia:

Thastat meues enlomeche. Redondo. 4
 Su hr. 26.

Nihil ignoratioe subtilius sententia
 theodori gaze referente iouano

200
 488
 2000
 1600
 800
 98000

2300

Ortesius nō Ortenſius
ex an monumētis an
tiquis Romæ. Iouian)

μετ' ὅλως ποιοῖται
πολιτεία μὲν λέων

